

سازمان اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران
کتابخانه ملی و اسناد ملی

ناوینه‌ی زمین

یادداشت‌های شاکر فلاح

إعادة التنسيق و الفهرسة

و تخفيض الحجم

منتدى إقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

منتدى إقرأ الثقافي

(كوردى - عربى - فارسى)

www.iqra.ahlamontada.com

ئاۋىنەى ژىنم

سەرجه می به ره می شاکر فه تاح
کتییی به که م

ئاوینە ی ژینم

یادداشتەکانی شاکر فه تاح

لەگەڵ پۆژنامەکانی: خورمال، باسەر، چەمچەمال، ناگرتی و
پڕۆژە ی خوێندەواری کورد

دیکختن و ئینکۆلینەو دی
نەحمەد سەید عەلی بەرزنجی

ناوی کتیب: ناوټنې ژیم - کتیبی یه کم له سرجمی بهرهمه کانی شاکر فەتاح
 دانانی: شاکر فەتاح
 ږتکڅښتن و لیکولینموی: نه محمد سید علی بهرنجی
 بلا وکړاوی ناراس - ژماره: ۲۱۵
 پیت لیدان و دهرهتانی هونه ریی ناووه و بهرگ: ناراس نه کرم
 خوشنوسی بهرگ: محمد زاده
 هه له گری: شیرزاد فقهی نیسماعیل
 سر په رشتی چاپ: ناوړه حسانی حاجی مه محمود
 چاپی یه کم - چاپخانه ی وه زار دتی په روه رده، هولیر - ۲۰۰۳
 تیریز: ۱۰۰۰ دانه
 له کتیبخانه ی بهر توه بهرایه تی گشتی پژوهی و هونه له هه لیر ژماره (۳۱۴) ی سالی
 ۲۰۰۳ ی دراو دتن

پیش‌دستی

شاکر فەتاح

پیاویکی دەگمەن تا پەلی شەھادەت

بەناوی خوای گەورە و مێهرەبان...

کە دەزگەیی ناراس پرووی لێ نام بۆ لیکۆتێنەوه و ساغکردنەوهی بەرھەمەکانی نووسەری شەھید شاکر فەتاح، زۆر خۆشنوود و خۆم بەبەختەوەر زانی: چونکە ماوەیەکی زۆر بوو کە منیش لە خودی خۆمدا ئەو خولیاپە دەھێنا و دەبرد، بەلام کە بیرم لە کاری چاپکردن و بڵاؤکردنەوهی دەکردەوه... خاوە دەبوومەوه، حەزم کرد ھەر دەزگەپەکی لە چەشتی ناراس ئەم کارە بگرتە ئەستۆ، چونکە تێچوونی چاپکردنی ھەمیشە ناستەنگیک بوو لە بەردەم نووسەرەکاندا.

شەھید شاکر فەتاح، پیاویکی ناسایی ناو کۆمەڵەگەمان نەبوو کە بەدرێژایی ژینی پابەندی کار و ھەزینەگەیی بووبێ و دواتر خانەنشێن گرابێ و دیسانەوه ھەلی بۆ دێخاڵێ و گەوتبێتەوه خزمەت، خزمەتکردن لە دامەزراوێکی دژ بەداوا ڕەواکانی میلەتەگەیی، دواپی ھەلەپەکی لە پیلکە دەرچووبێ، بووبێتە مارەگەیی شێخ نۆمەر و لە گەردنی ئالایێ تا ناستی ھەناسە لێ بێرێ و تاساندن.

زۆرێن لەو جۆرە گەسانە، لە گەرمەیی (خزمەت) یاندا ھەلەپەک لە دەستیان دەرچوو و... دواپی لەسەر ئەو سنووقەیی کە تیایدا ئاردوویانەتەوه بەدەست و فلجەپەکی ئاریک ڕەنجی پێشوشیان بەدا دەدا!!!

ئەم ھەک لێی دەدوین: «لە مێژووی ڕۆشنبیری و کۆمەڵایەتی ھەر نەتەوێکدا کەسانیک پەیدا دەبن، چ بەنوسین، یا بە پەند و ئامۆژگاری، ئەو بەھاو چاکە گشتیبانە دەپارتێن و خەلکی بۆ پێناسایی و پابەندبوون بەواتەو ڕادەھێن: لەمەش گەرنگتر نەوێت کە کەسانیک وای پەیدا دەبن، ھەرچەند گەمەن، کە لە پێتێو بەرجەستەکردن و پاراستنی ئەو بەھا گشتیانەدا، گیانی خۆیان بەخت دەکەن، واتە: بەھاوارترین بەھای وجودیان کە خودی ژیاڵ و مانەوویانە دەگەنە فیدای بیر و باوەڕیان. ھەر بۆیەش کە دەتێم: شاکر فەتاحی شەھید بەلای منەوه، پەکیکە لەو شەخسێتە مێژووییەکانی نەتەوێ گورد». (١)

نا لێرەدایە جیاباوەیکە بەراشکاوی دەرەگەوێ: گەسایەتییەکی خاوەن باوەڕێکی نەگۆڕ بەسافی نەتەوگەیی، ھەک مەزۆف، بەژانیکی سەرپەرز و نازاد و دوور لە چەوساندنەوه و داگیرکردن، ژیاڵ و کار و چالاکی خۆی بۆ ئەو پێتێو تەرخان دەکات، بەشتیوازێکی ھێمانەیی دوور لە توندوتیژی کە ھەست و

(١) قەلەمەدین کاکەیی: شاکر فەتاح شەھیدی نازادیی بیرورا دەرپەن، لە دەسنووستیکی شاکر فەتاحی شەھید، چاپخانەیی وەزارەتی ڕۆشنبیری، ھەولێر ١٩٩٨، ل. ١٧٦.

نمستی ناسکی ږنگای پڼ نادات هه تا بهرامبر دورمه که شی ردقی و زوره ملی بنوینن، نم هر له سه رته ای ږنگایدا نو خواست و نامانجی بڼ خوی دمنشیان کردوه. پروانه نم ناویندی ژیندی که چن شموقی نم حقیقه ته بهرجهسته کراوه ددهاته وه که له هرزه ییبه وه تا ناوابوونی نمستیره کی همیشه و له هر جتیهک بووین نم نهمه وه و گوزهران و نازادی و نازادی راده برین له لا له هممو شت له پشتر بووه... مثال دهین، لهو ماوه که موی حوکی شیخ محمود ددا، له سلیمانی، نم بهرجهسته وه پادی دهکاته وه: «دلی هممو لایه کمان خوشبو بهو نازادی و سه ریستیه کی که دست نهمه کی کورد که و توبو، هر روزه بازیکمان ددها بهر بهر سهریزی و تیگه یشتن و کامه رانی».

دهین نم راستیه میژووییه ش له مهیدا به خینه بهرچاو که هرچی چینی دهوله مند و بازرگانه گانه، نو روزه، بهرجهسته یی باشوری کوردستانیان به به غداوه له لا باشر بو، شاکر فه تاحش کوری یه کتیک لهو خانه واده و به مالانه بو له ده رگه زین، بهلام خوشه ویستی نهمه کی هیند چو بو به دلدلا که ارفض الطبقي، یه کی له لا دروست کردبو.

شینوای هیمنی و دور له توند تیری له خه بات و هه ولدانیدا وه ک زور که س، له دوی تجربه و تاقیر دهمو دی دیری ژاندا نه بو، له هه رته لایشیا هر بهو شینوآموه پابند بووه، نهمش وهلامی نو هر سیه ددهاته وه: که بڼ له ژانیدا نه چوته ناو هیچ تاقم و حینتکی سیاییه وه؟

راسته نو که فاسی کردوآموه و بوته لایکی ناگا به پرووداوه گانی دهووپشتی، نه ته وه که له نوسریستیه که وه بڼ یه کتیک دی ده چو، نکڅ له دوی نکڅ بهر بهو پروی کورد ده بڼه، شوره گانی شیخ عوبدوللای نه ری، شیخ عه بدرسه لامی بارزانی، شیخ محمود و سکزی شوکاک، شیخ سعیدی پیران، ده رسم و بارزانی یه که... نا نه مانه هممو یان کهش و هموایه کی سامناکی له ناواندا خستوه، بڼ نومییدی و دست له خوشتی له دهروندا ده ناخنی، لهو روزه ده نو موی به پیچه وانه ی ته وره کانه وه، ده وږی و سنگی ده دایه بهر ته نیا چینی خوینده وار و نه وانه بوون که به راستی چکه کی ناگری داگیرکردن و زولمه که ده برژاندن.

نم له وانه بوو که له نزه که وه هستی به نازارده گانی ده کرد، که پهی نازاری ششی نه یلوولی ۱۹۳۰ له دل ده رنده ده چو، هانی ددها، وه ک که په گانی تر، بڼ زیاتر به ته نگه وه هانی گه له که ی... هه تا نارونی کارت جمنه پیروزی به لاره شوریه یی دهین، دلی: چن جمن بکه ی و نه ته وه و لژی باری خدما؟ که له لوینان دهین و له گمل هاوه له عمر به گانیدا ده خرینن، له پادی له دایکسرونی مهلیکی عیراقد ده پانه وی زه ماوه ند بکه ن.

نم تیا دهینن، له نیوان نه رکی برادرایه تی نه وان و کوردبوونی خوی که هیشا یاد ده ریبه تاله کان به بهرچاویموه... دوی بریار ددها:

- نه گهر نه یکم دهین ۳۵ هاوړی له خوم بکه م، بهلام کورد و بهررتی کوردایه تی له هاوړتیه تی که ورته ریبه؟

له ژبانی وه زغه ییدا هر هه مان بیر و هه لوتست و پالنه له نگه ری کرده ده گانیان گرتوه، چوته هر

جتيه سه رها بيري له چوئيتي دهد و نازاره کاني خه لکه که کردۆتهوه، نوسا گهراوه بهدووی ږنگاچاره و شتواری خدمت بهر مهرجرومانه ی گیرۆده ی دستي (نهخوشي و هژاري و نه خویندواري) بوون.

له ناو خه لکه که دا بڼ پدروا بهدووی دلسوژ و کورد په روږدا گهراوه، نهمه تا له لادني قهره همه ندا: له يهک دووانتيکه وه نه بڼ ههستيکي بلندي کوردایه تيم له ناو خه لکه که دا نه دی!!... بهلام نهمه پاساوی نهمه نابڼ بۆ خدمت نه کردنيان.

چونکه نهو لهو ږوايدا بوو که: (جوړي ږيتمه که هر چوئي بڼ، کار بهدوستي کوردي دلسوژ ده تواني به پيتي ده رفعت، يا نهو ده رفعت به بخولقيني و خزمه تگوزاري خو ی بهو خه لکه بکات، بهلام که کار بهدوست ناپاک و دز و چاوچنوک بوو، هه تا له سایه ی حوکميکي کورد پشه وه خيانت و ناپاکي خو ی هر ده کات).

ميژووی نهم قسه يی سه روه ده گه ږيتمه وه بۆ ناوه راستي چله کاني سه ده ی پيشو، نهم ږ ناخو چهندان کهس بيان گريتمه وه!!... مه زني بير و کرداري نهو پياوه نا له مه دا بروه، چونکه: «ان الفكرة والشخصية شيان متناقضان بمعنى معين، لكنها، من جانب آخر، تشابهان تماماً. يعيش الإنسان وهو يتعمق في العالم الخارجي ويتفاعل باستمرار مع كافة ظواهره. وهذا هو بالضبط الطريق نحو الفكرة والشخصية»^(۱) نهو ږيتمه که ی ږوون و ناشکرا بروه، بڼ وه ی وهک په پوله يهک به ناو چمه دووکه لتيکي پاوه نيکي سوږتاو دا ده ږوي، شه يداي پانسا ييه ناسو ده يی بوو، که نه يده يی... هه ولي ده دا خو ی بهيتمه دي، تا ده ږو يره که ی تبادا بهو ږيتمه وه... نهو پياوه ليون تولستوي و ږومان ږلان و گاندي سه رده يی خو ی بوو... بهلام له کورد ستانيکي پارچه و بريندارا.

له م سوژنگه يوه ده بڼ ږواينه کار و فخرمانه کاني، بهرهمه کاني: ده بوست بهو خه لکه بلني ږوانن: گه وره پياواني دنيا چو بونه مؤم و ږنگاي نه تمه و گانيان ږوشن ده کرده وه، بزائن: گه لان چو ږياون و نيستا چوئن، تييگن: ميژووی ږاږدووی خو تان بۆ ږه له داماو و ستم و جيگا شه پازله ی بياني؟ ږاينن: بۆ بوينه که وي نار قه قهس؟! ده بانه وي دلها تو و نه بڼ، باهه مان هيلي پيشو نه کيتمه وه، بۆ نهمه يه که م کميک بوو ده رگاي نه ده يی مندالانی ته قانده وه و ليتي دا، له (خانوي تازه) وه ده ستی دايه بهرو (هاوړتي مندال) ... هتد.

تيفکره، چو ږ ده چوه هر قهزا و ناحيه يه کی کورده واري، سه روه تي نه بوو: چاويکي به مناله هژاره کاني ناو نهو ږو وره نزمه بجو که بڼ په نجه رانه دا ده گيترا، گورج ده که وه تا داکير ساندني ده بان سؤمي ږيان له ږتياندا... حکومعت پاره ی نه ددها، نهم ږه زامه ندي و ده ده گرت پيتاکي بۆ ده گردن، (باخچهي گشت لايي) بۆ ده کرده وه، ناهنگي گوزاني و شانوگري ساکاري بۆ ده گيتران، ږوژنامه يه کی ده سؤوسي ديواړي بهدوستي خو ی بۆ ده ده هيتان و هر نه بڼ راډيو يه کی پاتري بۆ په يدا ده گردن... هوکاني په يوه ندي و ږاگه ياندين به ساکار ترين شيوه، ناوا ده بوست ده ستی نهو کورده بگري و له کلاو ږوژنه يه کی نه کهر

به‌چو‌کیشه‌وه بێ دنیای نوو پوژوهیان پیشان دات. بزو سه‌ر لێویان خات، نه‌گه‌ر بۆ چه‌ند ساتنیکیش بێ هیلای و ماندوو‌به‌تی و داوماوییان له‌بیر به‌رتنه‌وه... نوو باوک و برا و دۆستیان بوو. به‌ر له‌وه‌ی به‌رتنه‌وه‌ری کاروباری حوکمه‌ت بێ له‌ ده‌قه‌ره‌که‌دا.

نێمه که دیفاع له‌و پیاوه ده‌گه‌مه‌نه ده‌گه‌مین ده‌بن به‌لگه‌مان بێ بێ. تا خوێنه‌ر قایل بێ. دقه‌ته‌ی نهم به‌لگه‌یه‌ به‌. ورد به‌خوێنه‌رده‌وه و نه‌وسا بزانه نوو پیاوه چ راستگۆ و چ بو‌رتنیک به‌وه.

له سه‌رده‌تای ساڵی ١٩٧٣وه حه‌کومه‌تی عێراق و سه‌رگرده‌یه‌تی حزبی به‌عس ده‌ستیان کرد به‌رتنیکه‌ستنی چه‌ند کۆم و کۆبوونه‌وه‌یه‌ک له‌گه‌ڵ نوێنه‌رانی حزبی شیوعی عێراق (که نه‌وسا رێککه‌وتنه‌نامه‌ی به‌رده‌یه‌کیان له‌ نێواندا بوو) و که‌سایه‌تییه‌ بێ لایه‌ن و دیموکراتیه‌که‌کاندا به‌مه‌به‌ستی که‌یشتن به‌رتنیکه‌چاره و شیوازێکی مه‌سه‌له‌ی کورد و پوژوه‌ی ئۆتۆنۆمی بۆ کوردستان وه جێبه‌جێکردنی ناوه‌ڕۆکه‌کانی رێککه‌وتنه‌نامه‌ی یانزه‌ی ئازاری ١٩٧٠ که له‌گه‌ڵ سه‌رگرده‌یه‌تی بزوتنه‌وه‌ی پزگاریخوازی کورد و راپه‌رده‌کمی بارزانیی نه‌مردا مۆر کرابوو. له راستیدا حه‌کومه‌ت و حزب ده‌یانویست به‌م کاره‌یه‌یان که‌لی مه‌به‌ستی جیا‌جیا نه‌ب‌جام دهن: له‌لایه‌که‌وه وای به‌ملێن که سه‌رگرده‌یه‌تی بزوتنه‌وه‌ی کورد و بارزانیی نه‌مر تا‌که لایه‌نیک نین که نوێنه‌رایه‌تی کوردی عێراق بکه‌ن. به‌لکو نوو که‌سایه‌تییه‌ کوردانه‌ی که خۆی کۆی ده‌کردنه‌وه، لایه‌نێکی حیساب بۆ کراون... به‌مه‌ش درزێکی له‌ پروه‌به‌ری بزوتنه‌وه‌که و که‌لی کورده‌دا دروست ده‌کرد.

له‌لایه‌کی دی حزبی شیوعیشی وا هه‌تایه‌ کایه‌وه له‌ لایه‌نێکی سیاسی به‌رتنه‌وه‌چوونی حوکمی عێراقه (به‌پێی نوو به‌ره‌یه‌ی که له‌ نێوانیاندا هه‌بوو) له‌ناو که‌لی کورده‌شدا هه‌ر سه‌رگرده‌یه‌تی مه‌لا مه‌سه‌تای بارزانی و پارتیه‌کی نیه‌یه. خۆ هه‌ر چه‌نده سه‌رگرده‌یه‌تی عێراقی هه‌تند راپو‌ب‌چوونه‌کانی نوو کۆم و کۆبوونه‌وانه‌ی به‌پایه‌خ هه‌نه‌ده‌گرت، خۆیان چیان بپاردا‌بوو هه‌ر نه‌وه‌بوو، به‌لام له‌ ناوه‌ڕۆکه‌دا لاوا‌زکردنی سه‌رگرده‌یه‌تی کورد نامانجی به‌رودوا‌بوو... چونکه ناینده و پروداوه‌کانی دوا‌ی نه‌مانه نهم راستیه‌یه‌ی ده‌رخت. ده‌رباره‌ی کۆم و کۆبوونه‌وه‌کان، پوژنامه‌ی (الثورة)ی ئۆزگانی حزبی به‌عس له‌ ژماره ١٣٤١ی ١/٤ ١٩٧٣دا، له سه‌روتا‌ره‌که‌دا ده‌لێ: «... كانت تلك الأوساط والعناصر -الدوائر الاستعمارية والرجعية والعناصر الحاقدة على مسيرة الثورة. أ.ب. - تستهدف، عن عمد، تشوية الوجه الديموقراطي لتجربتنا الثورية، وإظهار الحوار الصريح والجاد سراً، بين مثلي الحزبين، أو على صفحات الصحف وكأنه بداية للصراع... وليس الطريق الصائب والناضج لمعالجة مشكلات الوطن». تا ده‌گاته نه‌وه‌ی ده‌لێ:

وعلى هذا الأساس فقد بادر حزب البعث العربي الاشتراكي إلى إستئناف الحوار مع الحزب الديموقراطي الكردستاني وبمشاركة ممثلين عن الحزب الشيوعي العراقي والشخصيات القومية والديموقراطية».

له‌لایه‌کی تره‌وه هه‌ر (الثورة) ده‌ستی کرد به‌بلا‌و‌کردنه‌وه‌ی زنجیره‌ و تاریک، له ژماره‌ی پوژێ ١/٣ ١٩٧٣وه، له‌ گۆشه‌ی (آرا. حرة) به‌ناو‌نیشانی (مهاجرة في الحوار الكبير) به‌پێنوس‌ی (کاتب

سای)، که گویای وهلامدانه و دهکی زنجیره و تارەکانی (التأخې) به، بهلام له راستیدا هێرش بردنه سه سهکر دایهتی کورد و شوێشهکی بوو، بهروبیانوو هێنانوه بوو بۆ داهربانی جهه مایهری کورد لهو سهکر دایهتییه. له بهرچاو خستنی شخسی بارزانیی نهمر له لای گهلهکی وهک پهیمزی شوێش و سوربوون له سهرا داوا رهواکان... دیاره نه (لێدان و له بهرچاو خسته) نامانج و ناوانی هه موو دوژمنانی گهله و شوێش بووه، بۆیه له پێشوا دهخواهه لانهگرتی درهغیان نه کردوه. له دوا زنجیره ی نهو و تاره ده (الثوره) دهلن:

« بقیت نقطة أخيرة أود أن أمر عليها قبل الانتهاء، وهي الخاصة بتعريف العراق بأنه قطر عربي، وجزء من الوطن العربي -لا يعني المفهوم الآخر القائل بأن العراق جزء من الأمة العربية.

فاعتقد أن الاعتراض على هذا التعريف هو إعتراض على حقيقة تاريخية وسبابة ودولة وعلمية، وهو إعتراض مرفوض، فقطرنا جزء من الوطن العربي ولكنه جزء يضم على أرضه شعبين- الشعب العربي الذي هو جزء من أمة عربية أكبر، والشعب الكردي الذي هو جزء من أمة كردية أكبر تبلغ ١٢ مليون نسمة... وهذا القطر هو موطن مشترك للشعبين المتأخين عزيز عليهما كليهما، وليس أبداً -كياً خلقه الاستعمار-»^{١١}

نێمه (به تايهت) نه مه بهشی نه لقی زنجیره که مان بۆیه خسته وو، تا خوێنه ری هێژا را ده ی چوونه ناوه ی با سه کان له گهله میریدا بزانی و تییگات که سه کر دایه تی کورد تا چ را ده ی پهرووش و پا بهندی (خاک) و (نه توه) بووه وهک دوو پهکی تهواو که و لیک نه پهچراو، بهلام بهرام بهر چۆن له مه مهله ورده گر نه گه دا به رو بیانو هه ولی لێ نه کردنی نهو با سه ده دات، عیراقیش بهقه باره پهکی وا داده ن که (لېس أبداً خلقه الاستعمار)، راستییه مێژوویییه گانی سایکس بیکن و کۆنگره ی قاهیره ی ١٩٢١ هه موو ی گه واهن که عیراق چۆن خولقینرا!!

هه رچه نه ده با سه که ی نێمه لێره دا نه مه نییه، بهلام ده بین نهو راو بۆ چوونانه ی که ماموستا له خواره وه نوو سیو نی به هیندی وه رگرن، وهک راستییه که ی شاکر فه تاح په کی تیک بووه لهو که سایه تییه ناو دارانه ی له لای نه حکومه ت و حه ز به وه له به عدا حیسابی بۆ گرا وه، مه به ستیان بووه که به شداری بهکن لهو کۆپ و کۆپو نه وانه دا، وهک که سایه تییه کی نیشتمانی بێ لای نهی خاوه ن راو بۆ چوونی تاییه تی خۆی، نهوان مه به ستیان بووه که به شداری بهکن، که دا وه تنامه که یان بۆ نارد وه، نهو له هه لوێستی نه گۆپی خۆیه وه بهرام بهر بزوو ته وه ی رزگار یخوازی کورد و سه کر ده ی گه له که ی، حه زی بهو به شدارییه نه کر ده وه؛ چونکه به چاکی نه زانیوه که له پشت نهو لای نه ی هه ر له سه ره تا دا رێکه کو تنامه که ی یانه ی نازاری له گه له دا مۆزکرا، نه مان له مه سه له و پهروژه پهک بدوین که راسته ر وابوو به ره ورو ی خاوه نه نه لاییه که ی بکری ته وه.

بۆیه وەك زۆری تر لەو كەسایەتییه نیشتمانپەرورەرانە بەپیر ئەو داواپەرە و بەشداری نەكرد.
 بەلام لە بەغدا، هەردەیانەوێ (بەهەج شینوویەك بێ) ئەم و ئەوانەوێ وەك ئەمەن... رایانكێشە ناو
 بازەنێ كەمەكەو. یۆ دووم جار نامەیهكی تری ناراستە دەكەنەو.
 وەلامی ئەمەجاریان بێر خەروە (مەكزە) یەك دەبێ كە بەختی خۆی ناراستەیان دەكا و زۆر
 بەراشكاری و بیترانە و ژیریەو و رابۆجۆنەكانی خۆی دەردەهێرێ.

مامۆستا لە مانگی تشرینی دوری ١٩٧٣دا نووسراویكی ڕەسمی مۆزگراوی لە (القيادة القطرية
 لحزب البعث العربي الاشتراكي - مكتب أمانة السر للقطر العراقي) پەرە ناراستە كراوە (بەبێ بەروار،
 ئەنیا مامۆستا خۆی لە دامەتێدا نووسیوە - (جیب فی ١٦/١١/١٩٧٣ و ئیمزای كردوو) ئەمە
 دەكەبەتێ:

تحية وتقدير

سبّ وان وجهت القيادة القطرية لحزب البعث العربي الاشتراكي دعوة لحضوركم مناقشة
 مشروع الحكم الذاتي بهدف الاستفادة من رأيكم ووجهة نظرکم حوله.
 إن الاجتماعات التي جرت لمناقشة هذا الموضوع ومنها الاجتماع الخاص بالشخصيات
 الوطنية الكردية المستقلة كانت مشرة للغاية في تقديم الملاحظات والاقتراحات البناءة حول
 المشروع الأمر الذي بدفعنا الى طلب المزيد من المشاركة والمساهمة في بحث المشروع وإنضاجه.
 وإننا إذ نقدر تمام التقدير الظروف الخاصة الدقيقة التي أحاطت بكم وحالت دون حضوركم
 الاجتماع المخصص لمناقشة المشروع مع باقي الشخصيات الوطنية الكردية المستقلة، تأمل
 مشاركتكم في مناقشة المشروع بارسال مقترحاتكم وملاحظاتكم التحريرية التي ستكون
 موضوع إهتمام وتقدير الى القيادة القطرية (مكتب أمانة سر القطر - بغداد) بالطريقة التي
 ترونها ملائمة لظروفكم.

مع التقدير

القيادة القطرية

لحزب البعث العربي الاشتراكي

(المختتم)

مامۆستاش بەم بیرخەرەو (مەكزە) یە وەلامێکی دەنوووسی خۆی داوێتەرە، كە نوسخەو دوویم،
 كە بەكاربۆتە، لەكەل نووسراوەكەو سەرەرە لە هەینی ٢٠٠٢/٧/٢٦ لەناو كۆمەلێ نامە و نووسراوی
 تاییبەتیدا لەكەل بەرێژ د. شێركۆی كۆپیدا دۆزێمانەرە. ئەمەش دەقی بیرخەرەو كەبە وەك وەلامێ بۆ
 داواكەو (مكتب أمانة السر للقطر العراقي) كە بەختی خۆبەتێ:

القيادة القطرية لحزب البعث العربي الاشتراكي المحترم

مكتب أمانة سر القطر - بغداد

تحية طيبة وتقدير

لما كانت المقترحات التي قدمها إليكم (الحزب الديمقراطي الكردستاني) حول الحكم الذاتي في كردستان العراق؛ هي ثمرة مناقشات طويلة وعميقة عبر السنين مع المثقفين الأكراد الوطنيين والزعماء السباسبين المخلصين، فهي تعتبر بحق تعبيراً حقيقياً عن رغبة الشعب الكردي وآرائه ومعتقداته حول الحكم الذاتي في كردستان العراق، بكافة طبقاته وقواه الوطنية المختلفة.

وإذ ليس هناك أي حزب سياسي ناضل بجسارة وإخلاص في كردستان سوى (الحزب الديمقراطي الكردستاني) بقيادة زعيمه المخلص الملا مصطفى البارزاني، فهو يعتبر بحق جهة ذات اختصاص في موضوع الحكم الذاتي في كردستان العراق.

وعليه ينتظر الشعب الكردي بفارغ الصبر إتفاق حزبكم الموقر مع (الحزب الديمقراطي الكردستاني) على موضوع الحكم الذاتي وفق ما اقترحه عليكم الحزب المذكور.

ولما كان الوطنيون الأكراد ومثقفوهم يقدرون مواقف حزب البعث العربي الاشتراكي المجيدة في سبيل الاعتراف بالحقوق القومية للشعب الكردي في العراق بما فيه (الحكم الذاتي) و(تقرير مصيره)، ولما كانت رغبة الشعب الكردي على لسان حزبه الديمقراطي الكردستاني هي (الاتحاد الاختياري) لا (الوحدة القسرية) ولا (الانفصال)، فإن كل وطني كردي غيور على المصلحة العامة ينتظر من حزبكم المحترم إنها - مشكلة الحكم الذاتي في كردستان بأسرع وقت ممكن... وذلك بالتعاون الوثيق وبروح الصداقة والود مع (الحزب الديمقراطي الكردستاني) الذي هو الحزب الوحيد الذي يمثل آمال الشعب الكردي وأمانه.

إن شعاراتكم العزيزة: (الوحدة والحرية والاشتراكية) لتوحي إلينا، نحن الأكراد، بأنكم ستواصلون أعمالكم الجادة والهادئة في سبيل هذا الموضوع الحسوي، وذلك بالاشتراك مع صديقكم وحليفكم (الحزب الديمقراطي الكردستاني)، وستؤمنون للشعب الكردي (حريته وإشترাকে) في الحكم، و(وحدته) مع الشعب العربي في العراق على أساس من المساواة التامة في الحقوق والواجبات بين الشعبين الأخوين (العربي) و(الكردي).

إنكم بذلك فقط تضمنون وحدة العراق الوطنية وأمنه وسلامته وتقدمه وإزدهاره. كما وتسدون كافة الشغرات بوجه أي دس أو تشويش أو فتنة تقوم بها الرجعة والهاقدون على السلطة الوطنية. وتقطعون كافة السبل أمام الأمبريالية وأذنانها لأي تدخل خارجي.

هذا هو الأمر الذي يتناهى كل رجل شريف، ووطني غيور، سواء كان (كردياً) أم (عربياً).

هَذَا وَفِي الْخِتَامِ أَرْجُو مِنَ اللَّهِ أَنْ يُوَفِّقَ الْعَامِلِينَ الْمَخْلَصِينَ لِلْمَصْلَحَةِ الْعَامَةِ. وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ
وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ.

وَشُكْرًا مَعَ التَّقْدِيرِ

شاکر فتاح

سلیمانہ - محلہ شورش

صاحب مکتبہ (پروژہی خوتندواری کورد)

۱۹۷۳/۱۱/۱۶

ہروانہ ناوتنہی ژینی... نعمانہ مشتیکن لہ عہروارتیک.

دوای نسکۆ ۱۹۷۵ کہ شہوی دہیچوور بالی بہسەر ولاتدا دہدا، نئم وەک هه‌موو خاوەن باوەڕتیک
گەشتین و وەرە بەرز... شان دہداتە بەر و دێ بەو تاریکییە دہدا، دہپرەوتنیتەوہ و خەم دہخوات، بەلام بہین
دەنگ.

بەر لە سی و نۆسالی نەو لە پوانگەیی بەراوردکارییە کەوہ لە نیتوان سێ نەتەوہی ئەلمان و ئینگلیز و
کورددا، کە لە (فرانکفۆرت) دەبن، دیتە سەر نەو نەتجایەیی بلتی: «پروام وایە گەلی کورد لە سڕوشتدا لە
ئەلمانەکان دہکەن، ھەرچەندە لە گەلەکانی دراوستی خواناستر و کارگوزارت و دلتەپتر و زەرەکتەر، بەلام
داخەکم خوتنگەرمی و سەرگەرمی و کەللە رەقییە کەیان تا ماوہیەکی دوور و درێژ دووریان دہخاتەوہ لە
پەگرتنی راستەقینە و گەشتان بەناماڭجی ھەرە گورەمان کە سەرەستی و نازادی و سەرەخۆیییە.

دەبن لە مێژوومانەوہ فەنیرین کە: ژبان زۆرتەر پیتیستی بەژیری و مەندی و زونگی و نارام ھەبە،
بەسەرچلی و ھەلەمەیی و جەنگاوہری ھیچمان بۆ ناچیتە سەر».

کەرۆکی نەم بۆچوونە ۱۹۶۳ ھەر ھەمان رابوۆچوونی سی و چلەکانە، بەلام لە پرووی لیکدانەوہ و
بەراوردکارییەکی واقعیی وردەبیانەوہ.

ھەر بەو گیانەشەوہ، بەو ھروایەشەوہ لە دامەزراوہ حکومییەکانی دوای ۱۹۷۵دا بەشداری دەبن،
دەرفەت نەگەر ھەبێ یا بتوانی بیخولقنن، تا لە پتیموہ دیسانوہ مۆمیک داگیرستن.

ھەرگیز لەو ھروایەدا نیم کە شاکر فتاح بەبیر و نیازی کەستیک سەرەختی کەللە رەقەوہ چووبیتە نەو
دامەزرانوہ، نەو چەکداری ناوئوس نەدەکرد، نەو دەرزی ئاژنی جەستە نەتەوہ ھێندارەکی نەدەکرد،
نەو ھروای وابوو - وەک چەندانە کە - کە لەو جینگایانە نەوین لە داخ لە دل و نەزانیکی تر باشترە...
چونکە دەمیک بوو نەو چەوتی نەو فیکرەیی کە دەلتی: «یا ھەموو یا ھیچەوی بۆ ساغ بێژە.

مارف جیاووک. توفیق وەھبی، سەعید قەزاز، رەفیق حیلمی، نەمین زەکی و جەمال بابان و... کئی و
کئی... نعمانە لە سەردەمانیکی تاریکی وەک ۱۹۷۵دا، کە کارمەندی دامەزراوہ جۆرەجۆرەکانی سالانی
۱۹۲۵ - ۱۹۵۸ بوون... نەوانە سوود و قازانج و خزمەتیان زیاد لە بارساییی سوود و قازانجی کەستیک
بیانی نامۆ بووہ بەولات و نەتەوہکە و بگرە داخ لە دلش.

شاگرد فەتاح نەخشە و پلائی گاولکردن و تەقاندنموی گانیاو و پرد و کاریزی دانەدنا، مەفرەزی نەدەگەیانده سەر مال و خێزانی کپ لە باومشی خودا...

ئەو هەمیشە قومن ئاو بوو بە پێوانیکی شێرزی گەرما بردو لە بیابانیکێ چۆلی بێ سێبەردا... کە زەمەنیش وردە وردە نێزیک دەبۆوە لە تروپیکی تاران و ژێنسايد، کە دووژن پوژ بەروژ شۆولی زیاتر لێ هەلدەکێشا و شمشیری خوێناوی رقی بەهەر چوار لادا کوێزانە دەوێشاندا... نا لەو کاتدا شاگرد فەتاح بوێزانە دوو قەسە خێری بۆ نەتەوێکی کرد... دوو قەسە، کە مومکین نییە لە فەرەهنگی هیچ یاسا و عورف و حوکمێکدا هیچ پێوستی بە (بوێری) بکا و ناوا هەڵبەتێکی لێ بکەوتەوه.

ئەو بە پێتی دەرککردنی ورد و ژێرانی خۆی، بەشارەزایی و لێزانینی چەندەها سالی ژێانی، هەستی بەگەرەویی پێشبات و کارەساتە سامناکەکانی ناپێدەبەکی نێزیک دەکرد. دەیزانی چ گەردەلوولێکی پەش و گاولکەر بەرپێوێ... بۆیە گەشتە ئەو قەناعەتێ کە ئەو دوو قەسە خێرە بدات بەگرتنی ئەوانەیی ناپێت... بەشکم بێت.

گورمان لە باوەری بەهێز و قایمی مامۆستا نییە بەخوا و پێتسایەکانی نیلام، دەیان جار ئەمە لە بیر دەڕێبەکانیدا دەخاتە روو، هەر لە قوێناغی لاوتییەوه تا قەڵەمەکی لە دەست دەستێن، بەدیزێایی ژێانی حوکمێکی دادپەرور و هێدی و شەڕی بەسەر خۆی و ولات و نەتەوێکە پێو نەدێوه... جا بەو پێیە (تقی) یەک بوو بۆ خۆی.

خوای گەورە دەفرەموی: « لَا يَتَّخِذُ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ هَٰذَا دُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَهَٰذَا يَفْعَلُ ذَٰلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَنْ تَقُولُوا مِنْهُمْ ثَغْفًا وَيَحْذَرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ وَاللَّهُ الْمَصِيرُ ».

(آل عمران - ٢٨)

« ثغفا: مصدر بمعنى الثقبه وهي أن يداري الإنسان مخافة شره ». هەروەها: « الثقبه عند الخوف على النفس أو المال، أو التعرض للأذى الشديد » وه « الثقبه: أن يتكلم بلسانه وقلبه مطمئن بالإيمان ».^(١)

قەمان لە سەر بەرپرستییهکی دوا (١٩٧٥ ه)، کە وەک وێنان گورمان لە نییەتی پاک و خاوەنی نییە، لە رووکاری باوەری خۆشیو و پایەندبوونیو بە ناپێدەبوونیو و شێوازی تێکۆشانی هێنی و دوور لە توندبۆی... ئەم پیاو ئەو جۆرە مامەڵەیی لە گەڵ حوکمی سەردەمدا کردوو کە خوا ڕێگای بێ داو و پێغەمبەرە کەشان (د.خ) تیایدا دەفرەموی: « إِنَّا لَنَشُقُّ فِي وَجْهِهِ قَوْمَ وَقُلُوبِنَا تَلْعَنُهُمْ ».

کەواتە مودارات و موسایەرەکردنی هێز و دەستەلاتی خراپە و شەرانیگێزان و جێناپێتکاران لە ناچاریدا لە لایەن موسوڵمانەوه کاریکی دروست و شیاو، بەمەرجێ نەپێتە مایەی زیانەخشین و نازاردانی کەسانی دی.

بەدیزێایی کارکردنەکەشی، چ لە دامەزرایی (ئەنجومەنی گەل لە سلێمانی) و چ لە (ئەنجومەنی

(١) محمد علي الصابوني: تفسير آيات الأحكام، ج (١) - دار الأمان للنشر - طهران، ص: ٤٠٢، ٤٠٤، ٤٠٤.

یاسادانانی ناوچهی کوردستان) له ههولێر، بهگهواهی نووانهی کاریان لهو دامهزراوانه دا کردوه و لهناومانان، له ویستی چاکه و خێر و بهختموری خهڵکهکه زیاتر چی دی نهبو، چونکه نهو ههروا بهناسانی رابردویهکی پر له شانازی و شکواری دور و دێژ لهگه دار ناگا... نهو کاتنی ههنگاوی بهرزگروه سهراوتکهی تیکۆشانی خۆی، که له ۱۹۸۸/۳/۱۲ دا نهو دوو قسه خێر و پر له نازیاییه دا بهرووی دهستلا تهکه دا.

نهویهکری سهیدق (د.خ) دهلن: گویم ئێ بوو پیغه ممبری خوا (د.خ) دهیغه رموو: «إن الناس إذا رأوا المنکر ولم یغیروه أوشک أن یعمهم الله بعقاب - أخرجه أبوداود والترمذي والنسائي عن قیس...»
کۆشکردنه کهی نهویش بۆ (گۆینه که) بهشیوازه کهی خۆی بووه... به قسه و داواکردن و شیوازیکی به ده ره له توندوتیژی.

ههزنی نهم پیاوه لهوه دا بوو که هه رچه نه له که لیدا خه ریک بون (به ره له دهگیرکردنی و له دواپیشدا) ناساده نه بوو په شیمان پیتوه یا سه ودا و مامه له له سهراوتی بکات... چونکه نهو له (۱۹۲۷) وه و تیسوی: «... له دواي خوا گه سی ترم له نه ته وهی کورد خۆشتر نه ده ویت. له راستیدا - کوردا پیتی - م ده په رست، به ریارشم دا: هه تا ده مینم سامان و گیان له پیتاو کامه رانی و پیتشه و تن و سه ره ریزی - کورد- دا به خت به که م...».

هه رکه مه سه نه ده یه کی نهو تۆش بێی که به شداری کورده کانی نهم دواپیهی بۆ پله و پایه و پاره بووین؛ نهمش راستیه کانی بار و ناستی ژبانی خۆی جوژه به رۆکه یه کی وا په ت ده که نه وه و ده یده نه دواوه.
نهو به پیتی پلهی چپا نه تی و کۆمه لایه تی له به نه ماله یه کی بووه و خانه دان و مو لکدار و باز رگان بووه، وه زیفه و پایه ی کارکردن له حوکمدا هۆیه ک نه بووه بۆ به ده ستخستی پاره و سامان... ئێ هیند پاره دار و خا وین به رۆ وه نه دییه کی باز رگانی نهو تۆش نه بووه تا وه زیفه حکومه یه که به کاته هۆیه ک بۆ ململات و پیتشه و تن له دنای پاره و باز رگانی و کاردا... وه ک نه یابوری دهلن: «حب المال بكون في حالتين: عند کثرته منافئ فيه، أو عند قلتها حاجه إلیه. ص ۲۵۷».

که واته شه هید شاکر نه تاح رۆ له یه کی به نه مه ک و دلسۆزی خاک و نه ته وه کهی خۆی بووه، په رۆشی نازا کردنی و رزگار بوونی بووه له ژێرده ستی و داگیرکردن، شه ی دای نهو رۆژه بووه که گه له کهی له رۆوی شارستانیه وه به کاته ریزی گه لانی پیتشه و توو، حمزی به نه هیشتی نهو ده ردا نه کردوه که خه لکه داماو ده کی پیتا نه وه ده لانی (هه زاری، نه خۆشی، نه خۆپنده واری...) هه رچه نه ده ساکی نه مانه ی هه سرو ده گێرپا یه وه بۆ نهو باره نا هه مواره ی کوردستانی تیا دایه به ده ست داگیرکەر و حوکمی بیانییه وه، به لاه به پیتی نهو ده رفه تانه ی بۆی ده ره خسان کۆششیکی به رده امی ده کرد له پیتاو که مه کرد نه وه ی نازاره کانی که له که یدا، نهو نه و نه ی کار به ده ستیکی دلسۆز و خه مخۆز بووه له حوکمیککی بیانی داسه پار به سه ر ولات

(۱) محمد بن ابی الحسن بن الحسین النیسابوری: وضع البرهان في مشکلات القرآن، السفر الأول، دار القلم، دمشق ط ۱، ۱۹۹۰.

و نه تهره كيدا، لهو جوړه كار به د سته خاوين و دهسپاكانه بوه كه ميژوړي سر دمي خزان شانازييان پيږه دهكات، هروا قه لغمه ماندو نه ناسه كشي به دريژايي تمه مني پر له ته قه لاي شابه شاني خزي مؤمنيك بوه و تاريخايي ژباني له بېر ده نه و كاند اړووناك كړدو ته وه... نم خه مخوړي و گياني له مخوړد نه شي له هوشيدا، هتا تمه من بهر د پيري دهېر د، زياتر جوړي د سمند و به پيږه نكيښ خه مېه كاني نه تهره كې له ناخيدا په نكيان د خواردو دهو.

شاكړ ف تاح تيڅو شريك بو له جوړيكي دهگمن كه كورد به خوړي پيني، چه كه كاني دهستي نهو چه كه ته قه ليد پانه نه بو، زهوند پوړن چ له پوړي چوښتي و چ له پوړي چه ندي ته پيږه: نهو هتا پله و وه زغمي حوكم ته شي كړد بوه چه كي تيڅو شان، نور سينه فر بهابه ته كاني، گمشت و سدهره كاني بو دهر دوي ولات... له پال نه مانه هه مويږدا پړوايد كي پاك و پتهو به خوا و ناپيني پيړزي نيسلام. نهوه ماوه كه له گمل ماموستا فله كه دهين كا كه پيدا سوژ و عاتيفه وه لاخه م و نهو چاره نووسه تراږيداي پيږي بدهمه دمست ميژوړو... بلتم:

«به هق و هه قيهت، شاكړ ف تاح وگ عه لانه دين سه جادي وگ پيږه ميږد و مام هژار، په گيڅه لهو كوڅه كه پته وانه ميژوړي سر هه لدان و پوړزانه وي كورد، نه مانه مانيفيتي سياسي نه نووسيو، به لام زمينه ي جوړ لانه وي سياسي كورد يان دار شتووه.»^{۱۱}

وگ هه نكاوي په كمه بو به جيهي تاني نم پړوژه پيړوژه، په پوهن ديم كړد به خانه واده به پړه كې ماموستا وه له سيماني (جه ميله خاني هاوسه ري و د، شيركوڅي كوري)، مېست و لايه نه كاني كار كه م تيڅه ياندن و بزم پوړن كړد وه و نموانيش خوشحالي خزان بو نه نجاسداني كارنكي ناوها دهر پي و سوياسي دهزگي ناراسييان كړد بو نهو به ته ننگه وه هاتني.

هېلهت خوښه ري هيزا له جيهه كي تري نم ژيان نامه پيدا دهقي روزامه نديگي به پړز د، شيركوڅ به خه تي خوي ده بين. هروا زوړ به سوياسي شوه هره چي پاشاوه كاني ماموستا په، له كتېب و دهنوس و گوډار (نه وانه كي ماون) خستiane بهر د ستم تا به پيش قوناغه كاني پړوژه كه سړوديان لن بېم.

به داخوه لهو بهر دهستي كه سانيكي تر گه پشوتنه نهو كتېبخانه و پاشاوانه، سا به يانيوي توپښتو وه و نووسين له سر ماموستا يې يا نهو ژماره زوړي كتېب و گوډار و پړوژامانه كي جه ميله خان به د ژلا به كانه و داوڼي به كتېبخانه ي زانكوڅي سيماني... كه دوور نيسه ژماره په وينه و دهنوس و كاغه زي تايبه تي تيډابوږين...

نهوي خرايه بهر دهستي من سن دولا يې بچو كه، په كيان پره لهو ناميلكانه كي كه چاپ كراون و وا دپاره هروا ماونه تهره، دووم كوڅه لن كتېب و گوډاري (كاروان و نوونومي و روضنيري نوڼ) په، له گمل هه ننن كتېبي نينگليزي، سيمه تايبه ته به دهنوسي هه ننن لهو كتېب و ناميلكانه كي كه چاپي

(۱۱) دهنوسنيكي شاكړ ف تاحي شهيد، وزارتني روضنيري، ههولير، ۱۹۹۸، ل. ۱۷۹.

کردون: گمشته‌گانی شاریاژتر و سرۆچک و پینجورین ... هه‌روا (ناویته‌ی ژنم) ده‌قه دهنوسه ئه‌لبه‌یه‌گانی که بریتیه له چوار ده‌فته‌ری ٦٠ په‌ره‌یی و خۆی ژماره‌ی لاسهر داناون. جگه له یاده‌وه‌ریه‌گانی سالی ١٩٣١ - ١٩٣٢ به‌پال چهند ده‌فته‌رتیکی بچوکه‌وه که یاده‌وه‌ری نه‌و سه‌فه‌رانه‌ی تیدا نووسین که بۆ ده‌وه‌ری ولاتی کردون.

جا دوا‌ی خوتنده‌وه‌ی هه‌ندێ له‌و نووسانه‌ی له‌ملا و له‌ولا لاسهر مامۆستا نووسراون و نه‌و نامه‌ی ماسه‌ره‌ی گاک (شوان سلیمان یابه) له‌ سالی ٢٠٠٠دا بۆ زانکۆی سه‌لاحه‌دین - کۆلیجی ناداب به‌شی زمانی کوردی ناماده‌کردوه، نه‌وم بۆ ساخ بۆوه که به‌شیکێ زۆر له‌ دهنوسه‌گانی فه‌وتاون، یا بره‌وه‌یانه و نه‌یانگێترانه‌وه، له‌وانه یادنامه‌گانی سالی ١٩٣٠، دهنوسێ کتیبی تایبه‌ت به‌ (قضاء عفره) و دهنوسێ کۆمه‌له‌ پۆژنامه‌ی (به‌سه‌ره) و زۆری تر وه‌ک یادوه‌ری سه‌فه‌ری له‌ندن و تورکیا و تاران.

بۆ نه‌یج‌امدانی کاری پرۆژه‌که، سه‌ره‌تا وامان به‌باش زانی که به‌ر له‌ هه‌موو شتێ (ناویته‌ی ژنم) که یاده‌وه‌ری و یاده‌داشته‌گانی خۆیه‌تی و له‌ دووتوتی فایلیکدا پاکنوسی کردوه، به‌گه‌یه نه‌مه‌ی‌ه‌ک بۆ ناماده‌کردنی (یاده‌داشته‌گانی شاکر به‌فتاح) و وه‌ک هه‌نگاوی یه‌که‌م چاپکړی.

وه‌ک ده‌زانین شه‌هید شاکر فه‌تاح له‌ ژبانی خۆیدا هه‌ر نه‌م ناویته‌ی ژینه‌ی له‌ گۆڤاری رۆژنبیری نویدا به‌ سێ به‌ش بۆ کۆتیه‌وه^(١)، به‌لام ته‌واوی نه‌کردوه، که چوومه‌وه سه‌ر نه‌و به‌شانه و هه‌تا نه‌وه‌ی دووتوتی فایله‌که‌ی به‌رده‌ستیه‌م و به‌راورد‌م کردن، ده‌رگه‌وت له‌گه‌ل نه‌و چوار ده‌فته‌ره دهنوسه‌ی گاتی خۆی نووسی، زۆر جیاوازیان هه‌یه و گه‌لێک باس و پرودا‌وی لێ ده‌رهاره‌وردوه، (دیاره نه‌وه‌ش به‌پیتی نه‌و بار و رۆژگاره‌ی سالا‌نی هه‌شتاکان).

جگه له‌مه، یاده‌وه‌ریه‌گانی ١٩٣١، ١٩٣٢ که له‌ دوو ده‌فته‌ری سه‌د په‌ره‌پێدان و به‌خه‌تیکێ زۆر جوان نووسی، نه‌وانه به‌شیک له‌ قوناغیکێ گرنگی ژبانی، دیسان نه‌و یاده‌وه‌ریانه‌ی که له‌ پاریس و نه‌لمانیا و قاهیره نووسی، هه‌ریه‌ک له‌مانه‌ گه‌واهی چۆنتی بیرکردنه‌وه و بۆچوونی پێشان ده‌دن، سه‌رباری نه‌مانه دهنوسێ ئه‌سلی نه‌و پۆژنامه دیواره‌یه‌ی له: ناگرێ، خورمال، چه‌مه‌مه‌مال، قادرکه‌رم ناماده‌ی کردون و نووسی (ئه‌ک نه‌وانه‌ی دوا‌یی له‌ شێوه‌ی نامیله‌که‌دا چاپی کردن)^(٢) هه‌ریه‌که‌یان به‌شیک له‌ کار و هه‌لسه‌گه‌وتی مامۆستا له‌و سه‌رده‌م و رۆژگاره‌ی کاربه‌ده‌ست به‌وه له‌و جیهانه.

سه‌رباری نه‌مانه هه‌مووی: نه‌و گه‌شته‌یه‌ی که کردوونی بۆ: شاریاژتر ١٩٢٩، پینجورین ١٩٣٠، سرۆچک ١٩٣٢، هه‌له‌به‌جه و هه‌روامان له ١٩٣٣. نه‌مانه له‌ سالا‌نی ١٩٧٢ - ١٩٧٣ به‌دوی یه‌که‌دا له

(١) په‌ژانه: رۆژنبیری نوێ، ژماره ١٠٣ - ١٠٤، ١٠٥ سالی ١٩٨٤ ده‌زگای رۆژنبیری و بۆلاکرده‌وه‌ی کوردی. به‌غدا.

(٢) چونکه هه‌ندێ جیاوازی به‌رجا‌و له‌ نێوان ده‌قه دهنوسه‌کان و چاپکراوه‌کاندا هه‌یه، که به‌پیتی باری نه‌م‌رۆ ده‌بین پشت به‌ئه‌مه‌له‌کان به‌ستری.

چاپی داوڼ... بهلام هرهريکه يان بمشیکه له ياده وړي نو پرژوي که گه شته کي تيدا کردوه. بويه بريارمان دا نعماني باسمان کړن. هموي. هرهريکه و له جتي خويده به يتي قوناعه ميژووييه کي بيانخه يه سر يادداشته کان و پتيان دوه لمه مند کيڼ... جگه له وینه و بهلگه نامي سرده مي خوي.

سهرباري نعمانه هموي. نووي له توانا دايڼ له ناوي کسان و جتيکه و ميژووي پرودار و پروونکرده وي پتويست له پراوتريدا بوي دايڼين. نوويش به پشت بمتن به سرچاوي پتويست و پرس و را کړن و سهرداني کساني په پوهنديدار بوي زياتر راستي دهرختن و پروونکرده وه... وه کارتيکي پتويست له ناواها پرژويه کدا.

نعمانيته وه نو بهرهمه زور و زهوندانه ي تري ماصوتا که له چوارچيوي (پرژوي خوينده واري کور) پدا داي ناوڼ. وهر يگيرون يا ناماده ي کردوڼ... نعمانه له زور شرتدا ليستي بوي گراوه و پوليڼ گراوه و خراوته به رده ستي خويندرا^{۱۱} زورتر نو بهرهمانه له شتوي ناميلکه دان (چاپکراوه گانيان)، واهان بير لي کردوته وه که هر کومه له و به يتي باهتي خوي به ووي يه کدا له داهاتودا چاپ که يڼ و بهم خوره:

۱- باهتي نه ده ي له چيروک و په خشان و شيره گاني.

۲- باهتي نه ده ي مندالان، له چيروک (هي خوي و وهرگيتر دراو)، نووين و ناصژگار ييه گاني، شيره گاني... هتد.

۳- باهتي ليکوليته وه و نوويني ميژووي و کومه لاهتي و سياسي... هتد.

۴- باهته به پرچه (ترجمه) کراوه کان که له زماناي ترهه گزيوني بوي کوردي.

۵- کورکرده وي همو نو نووين و باهتانه ي که له رژنامه و گواره گاندا به عهري نوويني و بلاوي کردوڼه ته وه له چاپدانيان.

دياره نه نجامداني پرژويه کي ناوا توانا و کارتيکي زوري دوي، پشت به خوا له داهاتودا هولي جيه جیکردنيان دده يڼ.

(۱) به يتي يادداشتي مانگي تمموزي ۱۹۶۴ نو مانگ بوه (پرژوي خوينده واري کور) له دايک بوه. (ياني له مانگي تشريني دوي ۱۹۶۳وه) له ويدا يکم جار ناوي ديتن. له ياييزي ۱۹۶۷وا له رژنامه ي برياني ژ ۲۱۵ ۲۱۶دا پرژوگي بلاوکرده وه هروا له تمموزي سالي ۱۹۸۴ له ژماره (۱۰۲) ي گولاري رژشيري نويدا به دور و دري گشت لايه نکاني پرژوگي خستوته روو. يتيجه لعمه له (دمسريسيکي شاکر فتاحي شهيد) دا که ماصوتا فله کمدين کاهي و محمود زامدار ناماده يان کردوه چنن بمشکي پرژوگه ديسان خراوته روو.

یادداشت له‌ای ساگر هفتلج

به‌بروای من، چونکه ماموستا هر له قوتناغی هه‌رزه‌کاریه‌وه خولیاى خویندن و نووسینی که‌وتوته می‌شکه‌وه و چونکه هر له به‌ربه‌یانی فام‌کردنه‌ویدا خوشه‌ویستی نه‌توده و نیشتمانی له دلدا جیگیر بووه، جا مه‌سه‌له‌ی وشیار‌کردنه‌وه لای نه‌و بوته مه‌به‌ستیکی هه‌ره گرنگی له پیتدا‌ریستییه‌کانی هه‌نگاونان به‌رده نازادی و سه‌ربه‌خۆیی، بۆیه ده‌بینین هر له زووه‌وه ده‌ستی داوته نه‌م کاره، له هاویناندا چووه بۆ ناوچه‌کانی ده‌ورووشتی سلیمانی، نه‌و وک ده‌یان له هاو‌ده‌کانی که ره‌نگین هه‌مان گه‌شتیان کردبێن، به‌لام جیا له‌وان، مه‌به‌ستی تایه‌تی خۆی بووه، ویتوو‌یه چۆنیتی ژبان و گوزهران و باری کۆمه‌لاه‌تی و نابووری هه‌لکه‌که و سروشتی ناوچه‌که به‌خاته روو، له شتو‌یه گه‌شتنامه‌دا بۆ دوا‌روژ تۆماریان کات. دیسان له کاتی خویندنی له لوپان - برومانا - و دواتر شونانی تر، نه‌مانه هه‌مووی ده‌به ژێ‌دد‌تیک بۆ باری فره‌لاه‌نی ژبانی خۆی و نه‌توده‌گی له‌و سه‌رده‌مانه.

راستی تۆمار‌کردن و گه‌ران به‌دوای حه‌قیقه‌تدا، په‌کێکه له خولیا‌کانی ماموستا، هه‌روا پا‌گوزارانه به‌رووداوه‌کانه‌دا تینه‌په‌پوه، لێکی داونه‌توده و توێژینه‌وه‌ی له‌سه‌ر کردوون، راستی هه‌رچه‌نده تالیش بێن نه‌و نه‌په‌راودوه... هه‌تا ده‌رباره‌ی خودی خۆی و ژبانی خێزانی له‌گه‌ل دایک و باوک و هاوسه‌ریدا، یان له‌گه‌ل نه‌و رووداو و هه‌والانه‌ی دواتر مه‌به‌ستی بوون و تۆماری کردوون.

له‌م راستی و ته‌نهدا، نووسه‌ر به‌ها و نرخی یادداشته‌کانی گه‌لن به‌رز ده‌کاته‌وه را‌ده‌ی به‌روا‌پێ‌کردن (مصادقه) پێیان به‌هێزتر ده‌کات، جا وه‌خته له‌م حا‌له‌تدا به‌گاته پا‌ستگزییه‌کانی (ژان ژاک رۆسو^١) و هنری شاریتیر، پایپۆن^٢ ای فه‌ره‌نسی و کۆلن ویلسن^٣ ای به‌ریسانی و گه‌لێکی تر) که له یادداشته‌کانیاندا و ر‌د‌ترین ساته‌وه‌ختی ژبانیان فه‌رامۆش نه‌کردوه... هه‌تا شته تایه‌تیه‌کانیش.

باسه‌کانی تافی منالی و په‌په‌وه‌ندییه‌کانی نیتوان نه‌ندامانی خێزانه‌کی، هه‌ز و ناره‌زووی خۆی له به‌غدا و مو‌ع‌انانی له‌گه‌ل پێکهاته و هه‌لکه‌وته‌ی جه‌سته‌یدا، نه‌و هه‌والانه‌ی ده‌رباره‌ی کورد و جوولانه‌وه سیاسیه‌کان ده‌پنوسین:

(نه‌ی خوینده‌واری خوشه‌ویست، تو وا تینه‌گی نه‌م هه‌والانه‌ی ئێمه لێره‌دا ده‌پنوسین خۆه‌له‌به‌ست پاخود له بیستیکی بێن سه‌روپاوه بیگزۆینه سه‌ر نووسین و لێره‌دا بیخه‌ینه پێش چاوت... هه‌رچی هه‌والن راست نه‌بێن، خۆمان به‌ته‌واوته‌ی نه‌چینه بێج و بناوانی لێره‌دا ناپنوسین، چونکه نه‌گه‌ر وانه‌که‌م نه‌و حه‌له

(١) ژان ژاک رۆسو: ١٧١٢ - ١٧٧٨ نووسه‌ر و فه‌یلمسوفی فه‌ره‌نسی، خاوه‌ن کتێبه به‌ناوایانگه‌کی (په‌مانی کۆمه‌لاه‌تی) یه، یادداشته‌کانی بو‌یرانه نووسیه‌توده، بۆچوونه سیاسیه‌کانی کاریگه‌ریه‌کی گه‌وره‌یان هه‌بوو بۆ سه‌ر بیروبا‌وه‌ری‌ه‌کانی شۆرش فه‌ره‌سا.

(٢) هنری شاریتیر - پایپۆن - خاوه‌نی یادداشته‌کانی زیندانییه‌ک - په‌په‌وله - ١٩٦٩.

(٣) کۆلن ویلسن: فه‌یلمسوفی به‌ریسانی و خاوه‌نی ده‌یان کتێبی وه‌ک: رحلة نحو البناة اللانمشی... که تیا‌یاندایه په‌راسنییه‌کی سه‌په‌روه‌ی با‌سی یاداوه‌ریه‌کانی خۆی ده‌کا.

نم نووسراوويه به‌های پووشک‌یه‌کی نابین، ئینجا نمو حمله هه‌رچی ره‌نجیکم تیا داوه به با ده‌چن.
(۱۹۳۱/۴/۱۸).

نموی یادداشته‌کانی به‌وردی بخوئیتته‌وه تیده‌گات که نمو پیاوه و‌ستویه ته‌جره‌به تال و شیرینه‌کانی
ژیانی خۆی و ده‌وریه‌ر و نه‌تموه‌که‌ی بکاته په‌ند و نامۆ‌گارییه‌کی سووده‌خش بۆ نموه‌کانی دوا‌ی خۆی،
هه‌روا به‌دیارخستن و هیشتته‌وه‌ی گه‌لێن راستیی می‌تروویی وه‌ک خۆیان و پزگاره‌گردنیان له‌ فمه‌وتان و
ناو‌مۆ‌وو‌کردنم‌وه.

جگه له‌مانه له‌م یادداشته‌انه و نووسینه‌کانی تریدا، ده‌بینین هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه مامۆستا بۆ دارپشتی
باسه‌کانی هه‌تا بۆی کراوه په‌نا‌ی بر‌دۆته به‌ر کوردیه‌کی پوختی ره‌وان، که نمه‌ش لایه‌نیکی ده‌رخستی
سه‌ره‌خۆیی زمانه‌که‌ی بووه، شاگر فه‌تاح له‌ پێشه‌نگانی نووسینی په‌خشانی هونه‌ری کوردی بووه، بۆ
نمه‌ش ده‌یان وشه و زاراوه‌ی کوردی ره‌س‌نی له‌ به‌رهممه‌کانیدا به‌کاره‌یناوه و هه‌تا هه‌ندیکیان بوونه‌ته
سیمایه‌کی تایبه‌تی شیوازی نووسین و ده‌رپینی نمو.

جا با سه‌رنج ده‌ینه نم په‌سته و وشه و زاراوانه که تایه‌ت به‌کاری هه‌نانو:

ناهه‌نگی نه‌ژادانه: پۆلێنان، تکریم

ناودان: مه‌تاره‌ی ناو، ترموس

نه‌ستورک: سه‌مون

بال‌باز: پۆلیس

بنکه‌ی لادێ: مرکز ناحیه

بیده‌وبستین: بازو‌گانی، نه‌جاره

بیرکه: بیرو‌که، فکرة

پرسی: لیکۆ‌لینه‌وه، لێ‌په‌چینه‌وه، ته‌حقیق

پشتیوان: پارێزه‌ر، محامي

ته‌راودان: تازه‌کردنه‌وه، بۆ‌یه‌کردنه‌وه‌ی خانوو و ناوما‌ل (ده‌ست پیا‌هه‌ت‌ان - ته‌عمیر - ناگرته‌وه)

تیزکردن: هاندان، دانه‌دان، ته‌خریض، ته‌ش‌جیع

جه‌ززه‌به: سزادان، قصاص، عقاب

جێ‌نشین: قایم‌قام

چاده‌ر: چاپچی

چارۆنه‌نداز: دیمه‌ن، منظر

چرووک: لاواز، ضعیف: به‌م دوو مه‌به‌سته‌ی به‌کاره‌یناوه، به‌لام بۆ (په‌زیل، رۆژ، پیسکه)ش به‌کار‌دێ.

خاک: ناوچه، ده‌قه‌ر، لوا، (وحدة إدارية)

خوزه: میکروپ
 خورش: خواردن، غذا
 ده‌زگای ژباندن: (دائرة الأعاشة)
 ده‌سته: حزب، پارتی سیاسی
 ده‌ستیز: دامه‌زراو، بنیاتراو
 ده‌لیا: فەرهنګ، قاموس
 رهنګرتیزی: پلان دانان، نه‌خه‌سازی، تخطیط
 رتیاز: شۆستی شه‌قام، پترو
 زرنګکاری: سیاست
 زیچوین: زوین، وک زو، فضی
 سازاندن: هه‌سکردن، عملية الهضم
 سه‌رنه‌فراز: سه‌ره‌رز
 سه‌رګومار: نه‌فهر، ضابط
 سه‌روت: پشو، إستراحة
 شاگرد: قوتابی، تلمیذ
 فه‌رمان‌ه‌وایی: رژیم، حکومت، سلطة
 فه‌ساندابه‌وه: دامرګانه‌وه، خاموش بوونه‌وه، هتیدی بوونه‌وه.
 فه‌یره: شمال
 کاربه‌دهست: وزیر
 کارګیری لادئ: به‌رتوبه‌بری ناحیه
 که‌لکه‌وه‌ر: سووده‌خس
 کوشتی خانه: قه‌سابخانه، مجزرة
 کوژی نه‌تموه: په‌رله‌مان، مجلس الأمة
 کۆگره: کۆنگره، مؤقر
 کینلگهی باو: مزرعة حدثة
 لادئ: ناحیه (وهک یه‌که‌یه‌کی نیداری)
 لاسایی کردنه‌وه: ته‌میل کردن، شانۆگه‌ری
 مانگی رۆژوو: په‌مه‌زان
 مشتاخان: مانگی نه‌یلوول (سه‌پته‌مهر)
 میم وه‌ستا: مامۆستای نافرته، معلمة

میوه خوش: مانگی تهموز (ژولای)
ناتراو: نیکمال (له تاقیکردنهوی خوتندن)

ناردن: ناردن بۆ خوتندن له دهرهوه، البهته

ناوچه: قهزا (وهك پهكه پهکی نیداری)

نوسراو دان: دۆلایی کتیب، مکتبه

ورده والا: (کائنات مجهره)

ههلبهسه: دلداری (له شیعردا)، غزل

لهخو بووردن: پیا هه لدان (له شیعردا)، مدح

لاوانموه: (رثاء)

لینچوون و لهوچوون: (مشبه و مشبه به)

لاوه: (نسخه)

پهک تاکی: (فردي)

نیسه پشه کییه که مان له مهر یادداشته کانی شهید شاکر فه تاح لیردا ده برینهوه، نهوی که مابن بۆ به شه کانی دی که پشت به خوا له داهاتوودا ناماده بیان ده که بن و چاپ ده کرتن.

دیاره بۆ هه رهکی لهو به شانیهی پشتر ناماژه مان پین دا نووسین و لیکۆلینهوه پهکی تیرو تهسل هه لده گرتی. تا به هه مووی بینه دهرسه پهکی فراوانی هه مه لایه نهی نمو پرۆژه پیرۆزهی ناواته خواز بوو له ژیا نیدا بیگه به نینه نه نجام و بهو نه ته وه پهی پیشکesh کات که تا گیانی سپارد هه ره خوشی دهو ست.

(هه ره وهک له خودا بیسه وه پادا شتیکی گه وره درابیتی وابوو، به ره به ره چوه دله وه: نه م کاره ی به ده سته وه به که بریتیه له «پرۆژهی خوتنده واری کورده» بهرز و پیرۆژه... پرۆژیک دئی تیشکی که لک و چاکه و نه ری به گشت لایه کی کوردستاندا پرشنگ ده دات).

سلازی ریز و نوازش بۆ شاکر فه تاح که به دریتایی تممن تیده کۆشا بۆ هینانه دی نازادی و ژیا نیکی به خته وه بۆ نه ته وه که ی... بۆ شهیدی نازادی بیرو را ده برین.

درود بۆ گیانی پاکی و جهسته پیرۆزه که ی له هه ره گوته ک بن.

نهحه ده

۲۰۰۲/۶/۲۴

سلیمانی

پیشگی

خوتندهواری خوشه‌ویست!

نم نووسراوه بریتیه له چیروکی ژبانی پیایوکی پشتی به‌خوی ده‌بست و بروای به‌خودا هه‌بوو به‌لام بروای به‌چاره‌نوس (قضا و قدر) نه‌بوو.^{۱۱} که له تمه‌نی چوارده سالی‌دا راه‌پری و چاری کرده‌وه، بۆی ده‌که‌وت هه‌ر په‌روه‌ده‌کردنیک‌ی له باوک و

(۱) وایزانی پت‌ویست به‌وه ناگات که مام‌وستا له‌گه‌ل نه‌و باوه‌ره پتموه‌یدا به‌خوا و نایینی پیروزی نیس‌لاه، نه‌وی له‌لا شاردراوه بو‌ویی که باوه‌ر به‌قه‌زا و قه‌ده‌ر به‌کینکه له شمش پایه‌گانی نیسان و نعمانه به‌هم‌موویان به‌که‌یه‌کی ته‌واو‌که‌ر (وحدة متكاملة) پینک دین و موس‌ولمانی ته‌واو نه‌و بواری نییه که له‌وانه‌دا (انتقانی) بێ... چونکه که باوه‌ر به‌یه‌گن له‌و شمش پایه‌یه لاواز و له‌ق بوو یا خوا‌من‌خواسته نه‌بوو. نه‌را پینچه‌که‌ی تیش به‌ک به‌دوای به‌ک‌دا له‌ق ده‌بن و په‌نا به‌خوا نه‌و که‌سه بێ باوه‌ر ده‌بن. لێزه‌دا مام‌وستا له‌و پرووه‌ه باس له‌ قه‌زا و قه‌ده‌ر ده‌کات که دوو به‌شی باوه‌ری حالی و وێژدانین، نه‌ک زانستی و تیززی، که‌واته هیند له‌سه‌ر نه‌م رو‌کنی نیسان کو‌ل‌راوه‌تموه و باس هه‌یه (له راست‌ش‌دا به‌پیتی سروشته‌که‌ی هه‌ل‌ده‌گرێ) له‌سه‌ر نه‌وانی دی نییه و نه‌وان به‌دی‌به‌یاتن و قابیلی و تو‌ویژ و تاو‌تۆکردن نین. (ته‌وانش که له ناره‌ندی چه‌مه‌که‌گانی نه‌ه‌لی سونه‌ت و جمعه‌ته‌دا له قه‌ده‌ر نه‌کو‌لیونه‌تموه، له رێ ترازاون و دوو‌چاری گوم‌رایی بوون. عه‌قلا‌یی‌یه‌تی مو‌عت‌زه‌له‌گان و حه‌قیه‌تی جه‌ریه‌که‌کان هه‌ندیک‌ن له‌و گوم‌رایی و له رێ ترازانه).^{۱۱} مام‌وستا خ‌قی له جه‌ریه‌یک‌ان دو‌وره‌که‌نا‌ر گه‌رتوه که هه‌موو که‌ردارێک له عه‌بد وه‌لا ده‌خه‌ن و ده‌یده‌نه پال خوا، به‌چا‌که و خ‌راپ‌وه، مام‌وستا شیخ محمه‌د عه‌بد ناسا بیری له‌وه که‌ردۆتموه که: نه‌وانه (بێ‌م‌ون ئه‌م به‌ست‌دل‌ون به‌دا‌ل من آن بێ‌وا ایم‌ان‌ه‌م علی إست‌قراء الوقائع والأستدلال). نه‌گه‌ر زیاتر به‌جینه ناو با‌سه‌گانی نه‌م ژبان‌نامه‌یه‌وه، به‌اش‌تر تێ‌ده‌گه‌یه‌ن که مام‌وستا له‌وانه نه‌به‌وه کو‌ی‌ترانه و بێ بناغه‌ دوای بێ‌رو‌به‌ج‌وون و دیا‌رده ژبا‌ریه‌که‌کان به‌که‌وت... لێ‌بانی کو‌لی‌یه‌تموه، تاو‌تی‌تی که‌ردوون، پش‌کنی‌ونی، نه‌وسا به‌بو‌ختی رای دوای خ‌وی ده‌ری‌پ‌وه. نه‌و هه‌م‌ودا و بواری بۆ توان‌ست و خوا‌ست و نیراده و ویستی عه‌بد هیش‌تۆته‌وه نه‌وسا پشتی به‌خوا به‌ست‌وه که چاک‌ترین و به‌ش‌ترین یارمه‌تید‌ه‌ر و پشت و په‌نا‌یه (فا‌ذا عزمت ف‌ش‌رک‌ل علی الله - محم‌د/ ۴۱). (إن خلق‌ العمل فی الإنسان ب‌کون بعد قصد‌ة العمل وتلبسه به. فالفعل بقع ل‌ام‌حال ولکن لبس جبراً من الله تعالی للعبد. فالله تعالی مرضی من عبده ففعله الحسن وهو الموافق لأوامره. ولا مرضی له أن بعمل القبیح وهو فعل مانهی عنه).^{۱۲}

(۱) محم‌د فتح الله گولن، قه‌ده‌ر له رو‌وناکی کو‌رتان و سونه‌ت دا، گوت‌پی فاروق رس‌ول یحیی، چاپ‌خانه‌ی نازده هه‌رت‌یر ۲۰۰۱، ل ۱۴.

(۲) د. عب‌د‌ال‌ل‌ک عب‌د‌الر‌ح‌م‌ن الس‌عدی، شرح‌ الن‌س‌به فی‌ الع‌قب‌ة‌ الأ‌س‌لام‌ة، ط ۱ دار‌ الأنب‌ار، ب‌غ‌داد ۱۹۸۸، ص ۱۰۸-۱۱۱.

دایکې و خوتندنگاکانی و، کومه لایه تیبه که یوه کراوه، به که لکې ژبانی نه هاتوه، تا بتوانن بمرگه ژبان بگری و، خوشی له ژبانی خوی بچیتړی، به لکو ژبانی زورشی پښ که باندراوه، له بهر نه وه بپاری داوه:

۱- هومل بدات، خوی بکات به ماموستای خوی و سرله نوږ خوی پوره ده بکاتوره و، خوی پښ بگه پښتن تا خوشی له ژبانی خوی بیښن.

۲- هومل یش بدات، نه توه که ی خوی وریا بکاتوره و، نویش همرو تاکیکې هومل بدات بیښته ماموستای خوی و، سرله نوږ خوی پوره ده بکاتوره و، خوی پښ بگه پښتن، تا بتوانن خوشی له ژبانی خوی بیښن.

خوښگه پانديش بڼو نهو ناسان نه بو، چونکه شاره زایې دهوښت له زانسته گان و هونره جوانه گان و خوداناسی و ناپندا، له بهر نه وه هدا توانی ژماره پکې گمورې له نو سرراوانی (ناپښ) و (وټه) و (میژوو) و زانسته گانی (په روره گردن) و (پاهیتان) و (خوناسن) و (کومه لایه تی) و (ته ندروستی) و (هونره گانی ژبان) و (هونره جوانه گان) خوتنده وه، بڼو نه می به کاریان به پښتن له پوره ده گردنی خندا، نه وې له همرویان به که لکتر بو، بڼو نه وه، (خوداناسی) و (ناپښ) بو، چونکه هر چې په وشت و خوی جوان و، گرداری شیرین هم په، لهو سر چاوه پوه دهستی گوت و خوی پښو پاهیتان. ته ناهت (نیشتمان په رورې) و (گه پوره وری) و (مرؤژ دږستی) یش له خوداوه فیر بو، نینجا که توانی بیښته ماموستای خوی، دهستی کرد به پښگه پاندي خوی.

هر چنده تا نه م پوره ده گردن و خوښگه پانده گه یشته به نه نجام، گه لیک سالی پښ چوو، به لام خوداناسی به گه ی باوه رکردنه گه ی به خودا، هر له پدکم سالدوه، پښگای بڼو پښن ده گردنه بڼو چاره رکردنی نهو گیرو گرتانه ی دهاته به رده می و، نهو تنگ و چه لمه و گند و کوسپانه ی تووشی ده بو، نینجا که خږ پښگه پاندي و پوره ده گردنه گه ی، گه یشته نه اندازه ی خوی، به به به یاری ژبانی به جاریک گڼو.

له (همژاری) پوه گڼو و بو به (دهو لمه ندی)

له (نه خوشی) پوه گڼو و بو به (ته ندروستی)

له (نه خوتنده واری) پوه گڼو و بو به (پښن پیری)

ته ناهت وای لښ هات دهستی دده په هر شتیک، هر کارو باریک تییدا سرده گوت. جاری واپس بڼو هلد گوت، که لم سرکه وتوه بازی دده بڼو نهو سرکه وتن، نه نجاسی نه میښ به وه گه یشته تنکرا به زورې نه ناواته گانی خوی گه یشته. (اکامه رانی) و (سره رزی) و (خوښه ویستی) و (خوښگوزد رانی) بوون به هارده می.

خوتندواری خۆشه‌وێت!

نەم پیاوێی باسێم بۆ کردیت، (شاگردە تاج) بوو، نەگەر لایەریەکانی نەم نووسراوە کە ناوم ناوێ (ناوێنی ژینم) بخۆشیتەوه، بۆت دەردەگەوت تا چ ئەندازەیەک لە (ژایانی تایبەتی) و لە (ژایانی گشتیی) مەدا سەرکەوتم دیوێ. هەش کە نەم نووسراوەم پیشکەش کردوویت، بەو مەبەسەیه کە تۆ کەلک و خۆشیی لێ ببیت. لە هەلەکانی من خۆت دوور بخەیتەوه، لە کردبوێ چاکەکانیشم خۆت نزیک بخەیتەوه. تۆیش ئەوەت لەبەر نەچن کە وەک من سەرلەنوێ، بەو خێوێی من کردوومە، خۆت پەرۆردە بەکەیتەوه و، خۆت پێ بگەیتیت، تابێتوانیت کەلک و چاکە بەخۆت و بەنەتەوه گەت بگەیتیت.

خودای گەررە نەم بەهەشتی سەر زەمینێ بەخۆرای پێ نەبخسێن. بۆ نەمە پێ بەخسێن کە تا سەر بەخۆشیوێ تێیدا بژین. نەم ئاژارە و پشتیوی و پەژارەیه و، نەم شەڕ و شۆڕ و جەنگ و، نەم جوتن و خۆتێی کە لە هەموو لایەکی جیهاندا ڕوو دەدەن. نەم هەموو پشم و قین و بەریەرەکانی و دوژمنایەتییه، نەم هەموو فرۆفیل و تەلەگەبازی و گزی و دزی و فزییه، کە لە جیهاندا دەیاننێن، نەم هەموو مالتوێرانی و سەرگەردانییهی کە بەسەرماندا دێن... ئەمانە هەموویان لە ئەنجامی خودانەناسین و شکاندنی یاسای خوداییهوه لیسان ڕوو دەدەن. کەواتە نەگەر بمانوێ تا سەر بەخۆشی و کامەرانییهوه بژین، بام پەڕپەری دەستووری خودا بکەین و، لە پێناو دڵ ڕاگرتنی ئەودا خۆمان بەخت بکەین و، وەک برا و خوشکی یەگەر. بام خۆشه‌وێستی و برابری و دۆستایەتی و یارمەتیدان و بەزەیی هاتنەوه، بێنە چرای ژینان و تا سەر بەسەرپەڕی و کامەرانی و تەندروستی و خۆشگۆزەرانیهوه بژین.

شاگردە تاج

دەخواهێ پرۆژەیی خوتندواری کوردە

سڵێمانی

١١٩٨٨/١٢/٣١

(١) لە دەستورێ نەسلیه‌کەیی مامۆستادا نەم مێژووه نووسراوه، هەرۆ له جێی تێرشدا له کوتایی نەم یادداشتانەدا، له کاتیگدا خۆی له ١٩٨٨/٣/١٨ یوه دەرگیرا کراوه... جا هۆی نەمەم بۆ ڕوون نەبۆوه.

تافى مند اليم

سلیتمانی و جهنگی جیهانی

له دهمی خۆڤد ناو نووس نه کرابووم. بهلام وک له که سوکاری خۆم بستره دهین له سالی ۱۹۱۴دا له دایک برۆم. نمو کاته شاری سلیتمانی بچکۆله بووه. ژماره ی دانیشترانی خۆی داوه له (۱۲۰۰۰) کەس. له ژێر چنگی تورکه کانی عوسمانیدا بووه. بۆیه کاته هاها هاتوه بهرو پاش هاتوه. بههۆی زۆرداری نمونهوه: (ههزاری) و (نهخۆشی) و (نهخۆتندهواری) تا هاتوه پهری سه نهووه. خۆ، که فهرمانهروایی عوسمانی کهوته ناو جهنگی جیهانی یه کهمهوه، له سالی ۱۹۱۶دا، نیتر کوردستان کهوته لهو پهری سه رگهردانی و شهڕه ییهوه. نمو شهڕه ییجه که لهو ی که لکی بۆ فهرمانهروایی عوسمانی خۆی تیندا نه بوو، زۆر زیانی به خشی به و به کوردواری. سلیتمانی یه که تیک بوو له شاره به ناو بانگه کانی کوردستان. به ناته م بیرم دێ که چۆن دانیشترانی شاره کم، ناچار بوون رهو به کهن بۆ لادێ له ترسی هورۆمی (پروسه کانی) ^(۱). شویتکیان له باعه لی دایه نه که مدا (پیرۆز) نوسترۆم، له بن دهواریکی جافه تی دئی (نمه ل)دا، تا به یانی ماریکی زل له ناو جینگه مанда خۆی مه لاس کردبوو، که خه بهرمان بووه و ماره که خشی کرد، ئینجا پیمان زانی. رهو تهواو بوو. گه پانهوه سلیتمانی. بیرمه: له تاو گرانی، رۆژیکیان نام برد بۆ ههزاریک له بهر ده رگا که مان. تا نانه کم دایه دهستی گلاو و مشکیه که می فراند. باوکم هه رچه نه نمو لاو لهوای کرد و، رای کرد به داویدا نه یه زویه! گلاو و مشکێ چوو!... هه رووها له بیرمه به و بهر ماله که مانه وه سه ر یازه تورکه کانی. هه ر رۆژه چهنه نیتر و

(۱) نهو ی له بهر به وه بوتر نیوویه که سلیتمانی له چاو مووسل و بهغدا و کووت و بهسره دا دوور بوو له بهری نمو شهڕه جیهانییه ی دهو له تی عوسمانی له تشرینی دووی ۱۹۱۴دا به شداری تیندا کرد، هه ر لهو ساله دا بهر سانیایه رپاری گرته ی بهغدا دا و له بهسره وه پیشه روی کرد بهرو زوور، کوردی - سلیتمانی خویان خسته ناو کله ی نهو شهڕه وه، نهویش به یه شداری کردنیان له شهڕی (شوعه ییه) و بۆ یاره ده تی له شکری عوسمانی، گرایه بهر گیشه له نیلام و دهو له تی نیلام. که ئینگلیز په لاماری کووتی دا و سه ر کهوتی شهڕه که ی لێ بووه تهوه گلا تیک لهو شاره دا، نایه رقه درا، نیدی له شکری پروس که پیشه روی کردبوو له نازر یایه جانی و باکووری رۆژ ناوای نیراندا و هه تا ده ره کانی سه و گرماشان. نه رکی نمو شی یه سپیتره که کاریکی وا بکات له شکری عوسمانی شهڕه بکات تا نمو مه تر سه یی له سه ر (کووت) که م بهر گرتوه و دوای جار له شکری ئینگلیزی بهرو بهغدا سه ر کهوێ.

تا له ره دایه که باشووری کوردستان کهوته ناو بازنه ی مه تر سیکانی نهو شهڕه جیهانییه وه، زیاتر له دوو جه بهمه وه: سلیتمانی و رهواندز. له بههاری ۱۹۱۶دا پروسه کانی بهرو خانه قین و رهواندز کیشان. له ۱۳ی ماری ۱۹۱۶ رهواندز گیرا، بهمه تورکه کانی له سلیتمانی ترسان که بگیرێ، جا له شکره که ی نهو ییان بههتر کرد و بهرو پینجونیان نارد، دهلی شعر و کوشتار. له کۆتایی حوزده یانی ۱۹۱۷دا پروسه کانی پینجونیان گرت. بهمه شار کهوته مه ترسی تهواوه، خه لکی له ترسی ده لیه یی پروس و (خوانه ساییان - وه ک له ناو خه لکا هاو بوو) بهمه موو لایه کدا په ره وازه بیوون. (بۆ زیاتر بهرواته: العبد شكري محمود ندیم/ الجيش الروسي فی حرب العراق، ط ۳، مطبعة العاني بغداد ۱۹۷۴).

بارگیریکیان به تزییوی فری ددهایه گوی شیوه که. هماران له تاو برستی په لاماری به کتریان ددها، بز نه می بتوان هر یه که یان بهشی خزی له گزشته کانیان بکاتهوه! هر وه ها له بیرمه س ریزه کان گالی که یان به زه لام راده کتیشا بارگیریان نمابوو پتی رابکیشن! که گرانی زوری سندن، چایان به کشمیش و میژوده ده خواره ده، باو کم شه کری بز نه ده کرا!

دایه نه که م له دایکم خوشتر ده ویست!

دایه نه که م «پیروز» زور خوش ده ویست^(۱). له گډل دایکدا ټیکچوون، لیتمان جیابووه ده. له ماله دراوښه کدا یو به نښته جن، برستی زه یی لڼ سندنوو. له ترسی دایکم، هموو روژ به دزیه یو نانم بز ده برد! نه دایه نه م له دتی (زنگویز)^(۲) اوه هاتوو، جاروبار ده بیرمه (زنگویز) له باومشیدا دایه نه م و، به سواری گوتد ریژ ده بیرم بز نه وی. له لای که هر چه نده خواردنی باش دهنه ده که وت بهیخوم، به لام ژنه که م زور پڼ خوش بو، چونکه سهرستی و خوشه ویستی و گزنی ټیک ټنم پتیدا ددی. له ویره خوشه ویستی سورت و ژنی ساکار و نازایانه ی لایه یه کان چوه دلوه ده. له ویره خوشه ویستی دایه نه که م چوه دلوه، نه نانت له دایکم خوشتر ده ویست! له بهر نه وه به زه ییم زور پتیدا دهاته وه، که دایکم له و گرانیه دا ده ری کرد، هر هل ټیکم بز هل لکه و تابه، به دزی دایکمه وه ده چومه لای، نه وه نده ی پیم ده کرا خواردنم بز ده برد، جاروبار که دلوه تی دایکم، دهریاره ی دایه نه که م دهاته وه بیر به زه ییم پتیدا دهاته وه، دلم تنگ ده بو، بوی دگر یام، لام وایه نشتاش که هر ناوړه و کتل و بچاره ی که ده بنم و به زه ییم پتیدا دتته وه، و، هز ده که م دهستی یارمه تی بز دریز بکم، له کارماتی دایه نه که م مه وه، که له لای ده بو، که سوکاری دایه نه که م لام کوزه بو نه وه، ده یان لا وانه مه وه. هریشک و که له شیر و به رخ و گیسکیان به دیاری ددهامی، له بهر نه وه ی نه و خوشه ویستی به لڼ ددین، منیش نه و انم خوش ده ویست باو کم و دایکشم توله یان بز ده کرده وه، لام وایه، زورتر، هر لممه وه بو، که له ژبانی فرمان به رعدا، توانیم نری که ی بیست سال له گونده کانداهرمان بینم و، هزم ده کرد یارمه تی یان بدم له پیشکوتنیاندا، تا گرانی به سه رجو، دایه نه که م سه روشونی نه ما! داخه که م نشتاش و نه وایش نه مزانی چنن رقی و چنن له ناوچو! هلن جار بیرم ده کرد و بوی دگر یام نه نانت نشتایش که بیرم ده که ویتته وه، که له جهر که وه دت، زور جاری وایش هه ی بوی دگریم، چونکه بری نه و ده که ویتته وه که هزارانی وک نه و کتلوه، سه رگه رده یی دهستی زور داری و هماری و نه خوشی و نه خوتنده واری بوون له و گرانیه دا... هموو مردن... هموو له ناوچوون!

(۱) وک جمیله خانی هاوسه ری مامزتا ده یگرتته وه: جمیلخانی دایکی مامزتا مندالیان بز نه ددها، بهر له شاکر له روژتیکا دوو کوپی به مسوریزه دهری، جا نه نکیان (دایکی میرزا هتاج) دهنی له زنگویز به نه (پیروز) دین تا بیته دایه نی شاکری کوپه زای، نویش به گیان و دل خرمنی نه و مندالهی ده کرد، هه تا شاکر پنی ده وت: دایه پیروز.

(۲) زنگویز: گوندیکه له باشووری سلیمانی به دامینی زنجیره ی گله زه رده وه نیزیک ښکای قهر داغ.

خانوده گه مان خوش بوو

خانوده گه مان گموره بوو. خوش بوو. باوگم باخچه یه کی پر له گول و دار و دره ختی نایاب و ناوازی لئ هینابووه بیون. پر به دلی خومان تری و هنجیر و همنار و گوتز و توو و، سهوزهمان لئ دهچینه وه. بهشی خومانی دهکرد. جاروبار بهسر خوزه و دؤست و دراوسیشدا ده مان به شینه وه. بیتجگه له بینینی چارونه نازه جوانه کانی و، خواردنی میوه و سهوزه خۆشه کانی. باخچه که، جینگای یاری و گهمه و مه لیه ندی سهوتم بوو. له گهل هاروتیکاغدا گهلنک جار بهسر دارگوتز و دار هنجیره کانداهلده گه پام. خۆ له هاویندا، ناخواردن و نووستنی رۆژیشان، به زۆری هه له ناو باخچه که دابوو. ههروهک هه مورو دم له سهیراندا بین واپوو. ئیسته ییش که هاوینان ههز به گهشتی هاوینه ههواره کانی (گوردستان) ده کهم، نه بجایمی ژبانی ناو نهو خانوده به.

مالیکی پر له نازوه و خیزانیکی سه ره گهردان

باوگم سی ساله که ی دوابی ته مهنی له خانوده دا رابوارد^(۱). وازی له بازگانی و هه مورو شتیگ هینابوو. خوری دابوو، ئهم باخچه به و خودا په رستی. زۆر کهم دهچره دهروه چهند هاویتیگی گۆنی هه بیون، ئیواران دههاته لای. بهدستی خۆی چایی و قامی بۆ تیشه کردن. میوه ی بۆ دهکردنه وه و پیشکشی دهکردن. به گهشتوگۆی خوش خۆشه وه پاینده بوارد باوگم له بازگانییه که پدا نابوت بوو بوو. ته نانه ت خانوده که یشمان له سر ناوی خالیکم مابوو وه، هیشتا له گهلدا نه پیی پیوه وه. خالم و باوگم، هه رکه به پان به لای خۆیدا دایده تاشی. نه مده زانی قه ی کامیان راسته. که سیکیش نه بوو، له خزمان، دلسۆزان ناو برییان بکات. هیچ کامیکیشیان رووی نه دههات داد به گه پیتنیه دادگا. تا مردیش باوگم نه پیهشت من بیی پیه وه. پاش مردنی به چهند رۆژنیک پرانده وه. به لام خالم (۶۰۰) شش سه د دیناری لئ سه ند؛ دایکم و هه ندی خزمان ئهم کرده وه به ی خالمیان به نا په و دایه قه لهم. به لام من چونکه چاکه ی نهو خاله به سه مروه بوو، به شیرینییه که وه له گهلدا پرانده وه، نه مه پیت دلی لیمان بیه ش!

له دئی (خیتوته)^(۲) چهند پارچه زهوی و باخی باپی ره گموره بۆ باوگم مابوو وه باوگم له ویش وازی هینابوو. دابوو به دست نامۆزاکانی، بۆی به ره م به پیت له بهر نه وه تا دهاتین دست کورتتر ده بووین،

(۱) باوگی: مبرزه فەتاحی ئهحمەدی حاجی مسته‌فای حاجی قوریانی سینه بهسری هه موه نه. له به نه رتدا له گوندی خیتوته ی لای بازیان بیون، دوابی له گمهرکی ده رگه زن له سلیمانی نیشته جی ده بن و باوگی به کاروباری بازگانییه وه خهریک ده بن. هاوچۆی تیران دهکات. هه بییه خانی دایکیش کچی مارفاغا بووه که نهویش هه ره له هه موه نه ده کانه. له ناو خزم و کسدا به (هه به خان) ناسراو بووه... میرزا فەتاح له ۱۹۵۴ و هه به خانیش له ۱۹۶۱ دا کۆچی دوابی ده گمن.

(۲) خیتوته: دوو گرند هه ره بهم ناوه له دوو جیتی جیاواز هه به، له وانیه سیانی: یه کیان له شارباژێر نیزیگ به مۆکه به و کرنه ماسی سه ره به ناحیه ی ماوه ت، دوو دم له ناوچه ی بازیان، که راسته نه مه یانه، بهو مه زنده یی =

هزارتر ده‌بوین. نه‌گه‌ر مزی چهند دووکانیکی دایکم نه‌بوایه که له باوکییه‌وه بۆ مابووه‌وه، زۆر به‌په‌رتشانییه‌وه دژایین. ماله‌که‌مان ورده ورده چۆن و هۆن بوو. وامان لێ هات نه‌ په‌نجیه‌ر، نه‌ کاره‌که‌ر، که‌مان پتوه‌ دانه‌دنیشت. من و دایکم سه‌رمان کردبووه سه‌ر باوکم که کرد و کۆشی بکات، که ناغان بۆ په‌یدا بکات تا باش بژین، تا هه‌ست به‌سه‌رگه‌ردانی و نوشتی نه‌که‌ین. به‌لام باوکم به‌گوتی نه‌ده‌کردین جیهان و خه‌یزانی به‌ردابوو، ته‌نیا بۆ باخچه‌که‌ی و، بۆ نه‌و چهند دۆسته‌ی ده‌ش، نوێژ و رۆژوو و قورئان خوێندنیکی زۆری ده‌کرد. به‌لام خه‌می ژيانده‌نی ئێمه و سه‌ره‌ززی ئێمه‌ی نه‌ده‌خوارد. من و دایکم نه‌مه‌مان زۆر پێ ناخۆش بوو. هه‌ستمان به‌که‌م‌م‌کو‌پ‌ی خۆمان زۆر ده‌کرد. که ده‌وله‌مه‌نه‌که‌ی خه‌زمان ده‌دی شه‌رمان ده‌کرد له‌ خۆمان. له‌به‌ر نه‌و زۆر جار په‌مان له‌ باوکم هه‌له‌دا. له‌م دواپه‌یدا دایکم هه‌موو ده‌م، له‌گه‌له‌یدا تێکه‌ده‌چوا مال په‌ر بووبوو له‌ نا‌زوه په‌ر بووبوو له‌ شه‌ر و شۆر و دۆژمانه‌تی، تروسه‌کی خۆشی بۆ که‌مان ته‌یدا نه‌ما‌بوو! لیسان بووبوو ده‌زوخ، به‌راستی باشیان گوتوه: «نه‌ پتلاوی ته‌نگ، نه‌ خانه‌ی به‌ج‌ه‌نگ». هه‌روه‌ها (کو‌رده‌واری) باش له‌ ژبان تێکه‌پشتون که گوتویه‌نه: «که‌سه‌ی په‌ر ناشیی ماله‌»!

باوکم له‌و ده‌مه‌دا ته‌مه‌نی له‌ شه‌ست سال ته‌په‌ری بوو. هه‌رچه‌نده له‌ له‌شدا لاواز بوو، به‌لام زۆر به‌هه‌یز و هه‌رته‌ بوو. هه‌شتا به‌رگه‌ی نه‌وه‌ی پتوه‌ مابوو که تا سی سالی ته‌رش کرد و کۆشی بکات بۆ به‌خه‌ت‌کردنی خه‌یزانه‌که‌ی. به‌لام داخه‌که‌م نه‌ هه‌یز و هه‌رته‌که‌ی به‌کاره‌یتا، نه‌ خوێند‌ه‌واریه‌که‌ی، نه‌ شه‌ره‌زایی و په‌وشت و خوه‌و به‌ند و په‌سته‌گانی، وا دیار‌بوو زله‌ی رۆژگار کاسی کرد‌بوو، له‌ ژینش وه‌پ‌سی کرد‌بوو!

نه‌و په‌یاوه‌ی که جاران نه‌په‌ده‌وست دلی مێرووله‌په‌ک بشکێنن، یان زیان به‌که‌سه‌یک به‌گه‌یتن... نه‌و په‌یاوه‌ی که هه‌موو مه‌ندآانی که‌په‌که‌که‌ی ده‌لا‌وانده‌وه و، دۆسته‌تی له‌گه‌لد ده‌گرتن، هه‌موو جارێک مێوه و گه‌لی باخچه‌که‌ی به‌سه‌ردا دا‌به‌ش ده‌کردن... به‌لێ نه‌و په‌یاوه، باوکم، نا‌زازی دلی من و دایکه‌می زۆر ده‌دا. نه‌ک هه‌ر خه‌می ئێمه، به‌لکه‌و خه‌می خۆشی نه‌ده‌خوارد!

باوکم به‌روای نه‌ما‌بوو به‌که‌سه‌ی. به‌روای نه‌ما‌بوو به‌کۆش و ته‌قه‌لای خۆی! هه‌زی له‌ گۆشه‌گیریی ده‌کردا هه‌ولێ ده‌دا به‌هۆی خه‌داناسی و باخچه‌ به‌خه‌ت‌کردنه‌وه، خه‌م و خه‌فه‌تی کاره‌ساتی رۆژگار له‌ دلی خۆی بکاته‌ ده‌روه‌! ده‌ به‌ لای من و دایکه‌مه‌وه، باوکم به‌هه‌له‌دا چو‌بوو! ئێمه به‌روامان وابوو، که ده‌یتوانی زۆر به‌ناسانی خه‌م و خه‌فه‌ت له‌ گۆل خۆی و ئێمه‌په‌ش بکاته‌وه... ماله‌که‌په‌ش به‌خاته‌وه سه‌ر دۆخی جاران: په‌ری بکاته‌وه له‌ گه‌شی و روه‌خۆشی و به‌گه‌ر و به‌رده و مێوانده‌اری: ته‌نیا دووکانیکی به‌چو‌وکی به‌کر‌دا‌په‌وه له‌

= که باوکی مامۆستا به‌نمسل خه‌لکی نه‌ر ناوه‌یه و له‌ تیره‌ی هه‌مه‌وه‌نده هه‌زی (سێته به‌سه‌ر) که به‌پێی (العشار الک‌رده) نه‌م هه‌زه له‌ هه‌مه‌وه‌ند نین به‌لکه‌ر دوا‌یان که‌وتوون و له‌گه‌له‌ب‌اندایان، نه‌مه‌ی له‌ رای نه‌دمۆنه‌وه و ده‌رگه‌تیه که له‌ (کرد و تورک و عه‌ره‌ب) دا باسی ده‌کات. به‌لام نه‌مین زه‌کی به‌په‌کیک له‌ پینچ فیه‌رقه‌ی هه‌مه‌وه‌ندیان دا‌ده‌ن که له‌ ۱۷۰۰هه‌ له‌ ته‌ره‌قی سه‌ه‌وه هاتویه‌نه با‌زبان. بۆ زیاتر به‌روانه: (تاریخ سلیمان و ولاتی، چاپخانه‌ی النجاف، به‌غدا ۱۹۳۹) وه (العشار الک‌رده، ترجمه‌ فزاد حه‌مزه خورشید، مطبعة الح‌راثت، به‌غدا ۱۹۷۹).

بازاردا، سەری خۆشی و سەری نێمەشی بلند دەکردەو. خۆشی و نێمەشی دەخستە خۆش گۆزەرانییەو! ئەو باوەکی کە جاران زۆرانبازی لەگەڵ دەکردە و، فێری مەلەکردن و سواری و تەفەنگ بەکارهێنانی دەکردم، ئەو باوەکی جاران فێری قسەی نەستەق و ھۆنراوی دەکردم و، گۆزانی بەخۆم و ھاوڕێکانم دەگوت... ئەو باوەکی کە جاران دەبێردم بۆ گەشتوگوزار^{۱۱}... و توندوتیژ و تورەری لێ ھاتبوو، وەھا گێژ و مۆن بووبوو، وەھا شەپانی بووبوو، ھەموو مانی کردبوو کونەو... ھەموو مانی خستبوو زیندانەو! بەراستی من و دایکم پەلەمان زۆر لێی دەبوو... لە دەستی وەپس بووبووین... خوداخودامان بوو لە دەستی زەنگار بێن! وای لێ ھاتبوو، دایکم ھەموو دەم لەگەڵیدا لە شەپ دابوو! منیش وام لێ ھات ژوورێکی بچکۆلەم بۆ خۆم جیاکردەو، بۆ ئەوێ لەو ھەرا و بگرە خۆی دورو بخەمەو! کاتی خۆی، بەتەنیا، لەو ژووردا رادەبواردا. یان بەخۆتندنەو، یان بەدەستکردی دارتاشی و ناستەنگیی و نووسین و وردەکارییەو کاتی خۆم بەخت دەکرد... بۆ نان خواردن نەبووایە، نەدەچوو مەلە لایان... وام لێ ھاتبوو کە بھوا بکەم: ھەموو خێزانیەک وەک خێزانی نێمە ژبانی پرە لە تەنگ و چەلمە و ناژاو و ناخۆشی و دوژمنایەتی! لەبەر ئەوە کە لە سالی ۱۹۲۴دا ئینگلیزەکان بۆمبا بارانی (سلیمانی)یان کرد، بەھەم زانی نە لەگەڵ باوکمدا مامەو لە شارەکەدا، نە لەگەڵ دایکمدا چووم بۆ (نەمەل)! بەتەنیا چووم بۆ مانی خزمەتێکمان کە کورێ پووری باوکم بوو، لە دیتی (دەرلە)^{۱۲} لە ناوچەی شارباژێردا، یەکەم شەوی لێ دەریچێ، بێن دایکم پێشە دیاروو، گریام، ئێستەر ئەو چەند مانگێ لەوێ بووم زۆر بەدەلخۆشییەو رام بوو، چونکە لەوێ بێن دەنگ و سەنگ بەسەریمستی و ئازادییەو لەگەڵ مەتەلەکانی ھاوڕێمدا بەگەشتوگوزار و گەمە و پێگەنیتەو رام دەبوو. ژبانی ناو دێ و شاخ و کێو و سروشت، ئەوەندە تر لەناو دڵمدا خۆشەوێست بوو.

کە گەرمەو (سلیمانی) لەگەڵ باوکمدا چەند پۆزێکی خۆش و ناسوودەم رابوارد، بەلام باوکم لەسەر پارانەوێ دایکم بەزۆر و بەخراپیش پەوانە لای دایکمی کردە، بۆ دیتی (نەمەل) لە ناوچەی شارەزووردا، کە لەگەڵ مانی خالدا رۆژیتبوو پیتی لێ دەنێم: ئەوێم زۆر بێن ناخۆش بوو! ھەرچەندە خزم بوون ھەرچەندە لە میوانداریدا کەموکوپیان نەبوو، بەلام من لە دڵدا ئەوێم زۆر بێن ناخۆش بوو

(۱) لەم روودووە مامۆستا عومەر مەحوی (سۆزان مەحوی) بۆی باس کردم کە مەلە نەمەلێ مەحوی بۆی گێڕاوەتەو چۆن میرزا فەتاحی باوکی مامۆستا شاگەر ھەموو دەم سەری خانەقایی مەحوی دەدا و دۆستیکی خۆشەویستی مەلە خالیدی مەحوی بوو، پاس و خولسی نایینی و شیعیری شاعیران و دەمەتەقێتی ناو مەجلیسی خانەقاگە زۆری جار ئەوێ تێیدا بەشداریبوو، ھەر ئەم دەستایەتییش بوو کە وای کرد مامۆستا شاگەریش دواي کۆچی دواي باوکی بێن لە سەردانی خانەقا نەبێ و جارەھا لەگەڵ مەلە نەمەلێ مەلە خالیدا بەشداری کۆز و مەجلیسەکانی ئەو خانەقا بکەن و وەک باوکی تێگەلاوی پیارانی نایینی بێن و لێیانەو نێزیک بێن. (لە پێنج شەمعی ۲/۶/۲۰۰۲ لە سلیمانی).

(۲) دەرلە و ھەباس چەقەل: دوو گوندی بچووکی نێزیک بەکارنێزە لەلای ناوی قەلاچۆلانی خوارووی پۆزتاوای چوارتا. لە گەشتەکی شارباژێریدا سالی ۱۹۲۹ پاسی دەکا و مانی خزمی لەوێ بوو.

نهمدهویست دمتیاوی کهسان بهسرهوه بن! نهمدهویست باریین بهسر کهسهوه! تکام له دایکم کرد بگه پینهوه سلیمانی به قسهی نهکردم! له داخندا نهخوش کومت! بز یکمه جار له ژباندا تیگه شتم که (نازادی) نک همر یتگیاه که تنیا بز (کامهرانی) به لکو یتگیاه کیسه بز (تندروستی) و (سرهه رزی)! همرهوها تیگه شتم که (کامهرانی) له ناو دوو هاورینی وک یکدا پیدایه دهن، نک له ناوهند هاوریتیهکی دهوله مند و هاوریتیهکی همژاردا. یاخود له ناوهند هاوریتیهکی دمه لاتدار و هاوریتیهکی بن دمه لاتدا!

شیخ محمود و نینگلیز^(۱۱)

لهم گاته دا لشکری عتراق و نینگلیز پڑانه ناو شاروه. فه زمانه وایی (شیخ محمودی مهزن) دواپی هات. ئیمه پش گه پانه وه سلیمانی. ههرچنده ژبانی ناو مالی خو مانم لهو ژبانیه (نهمه) زۆر خوشتر دهاته پیش چاو. بهلام که به ناو بازاردا دهگه راه ههستم بهسره نوشتیهکی گشتی دهکرد. شار به دهست درۆمه وه بووبوو به گه لاه و وێران بووبوو. بازارا که وتبوره کزیهکی تهواوه وه. دهراعت نهما بوو. ناسایش له دهروه و ناوهوی شار تیگه چوو بوو. گرانی، همژاری، نهخوشی، نهخوتنده واری پهره یان سهنده بووه ئیستا نهو سایم بیر دهکو و تهوه، که چۆن له پاش راگردنی تورکه گانی عوسمانی و هانتی لشکری نینگلیز (سلیمانی) و ناوچه گانی کومته حسانه وه و، بوورانه وه و، ناوه دانیسه وه! پاشان که فه زمانه وایی (شیخ محمود) دامه زرا، چۆن سلیمانی باشر پیتشکهوت له پروی نابووری و ناسایش و خوتنده واریسه وه. چۆن دلی هه مو لایه کسان خوش بووبوو بهو نازادی و سه ره بته ییه وه که دهست (نهمه وای کورد) کهوتیوو. چۆن همر پڑوه بازتکسان ده دا بهروه سه ره رزی و تیگه پشتن و کامهرانی.

(۱۱) شیخ محمودی حه فید (۱۸۸۱ - ۱۹۵۶/۱۰/۹) له نه وای گاک نه مده دی شینه، که سایه تیه کی نایینی و سیاسی و عثمایی به هیز بوو، که نینگلیزه کان عتراقیان گرت له ۱۹۱۹ دا کردپانه (هوکدار) ی ناوچه ی سلیمانی، بهلام نمو تیرزدانیکی گه لن له مه بهرتر و فراوانتری هه بوو، بویه زۆری نه برد نینگلیزه گانی له سلیمانی ده کرد و خۆی کرده (مه لیک) له ۱۹۱۹/۶/۹ گهرا و دورخرایه وه بز ههستان، ناوچه که دیسان کهوتوه رتر چنگی نینگلیزه کان، له ۱۹۲۲ دا ههترایه وه و حاکمه تی سلیمانی پین درایه وه، بهلام شیخ ههر له ههول دانی حوکمه تیکی کوردیدا بوو، که چی نینگلیزه کان (به پشی نمو به ندانه ی ریکوم تانه ی سایکس - بیکو، نه یلولی ۱۹۱۶) له نه خشه و پلایاندا نه بوو که جۆره مافیکی وا به گوردی باشوور رهوا بیین، به لکو به گورچی حوکمه تیکیان له به غدا بز عتراق دامه زرا نه و باشووریشیان به زۆر پین وه لکانده، له ۲۹ ی مایسی ۱۹۲۳ شانیدیکی دمه لاتنی نینگلیز و عه بدولمحسین سه عدون سه روه و وزیرانی عتراق و کهسانی تر هاتنه سلیمانی بز یتگه پاکردنه وهی ههتانی دمه لاتنی به غدا، له نه نجایم زنجیره به مصلاتی سیاسی و عه سه کهری، دولجار له ۳ مارتی ۱۹۲۳ دا هیزی ناسمانی بهرمانی به مهابارانی سلیمانی کرد و شیخ و له شکه که ی خۆیان کوتایه شاخه گانی جاسه نه، دیسانه وه شار نینگلیز و له شکری حکومه ته کی به غدا دهستان به سه ردا گرتوه و بز یکمه جار سلیمانی بووه چواره دهه مین لویای عتراق. بهه جۆره شیخ مه محمود هه نا ۱۹۵۶/۱۰/۹ بیوه سومیری رزگاری نه ته وایی له باشووردا.

پاشان چۆن به هۆی دوژمنایهتی نیتوان (شیخ محمودی) و ئینگلیزهوه هموو شتیگمان له دهست چوو؟! تا له خۆتندنگاکانی سهردهمی داگیرکردنی ئینگلیزهکاندا دهمانخوێند، ههستمان نهدهکرد بهبوونی خۆمان^{۱۱}.

بهلام له کاتی فەرمانه‌وایی (شیخ محمودی مه‌زن)دا ههستمان به‌سه‌ره‌ری و کامه‌رانی ده‌کرد. له دوو خۆتندنگای شر و پری سه‌ردهمی ئینگلیزه‌کانه‌وه، خۆتندنگاکان له سه‌ردهمی (شیخ محمودی)دا بوون به‌چوار خۆتندنگای ڕێکوپێک و پۆشته و په‌رداخ و شۆخ و شه‌نگ^{۱۲} (شیخ محمودی مه‌زن)، خۆی وه‌ک باوکێکی راسته‌قینه‌ چاودێری ده‌کردین له‌و خۆتندنگاپانه‌دا. جلویه‌رگی له‌سه‌ره‌رگی (شیخ محمودی)، بۆ هموو شاگردان دروست کرا. هموو پۆژ نه‌فسه‌ره‌کانی له‌شکری کو‌رد، ده‌هاتن مه‌شقی سه‌ریازیان پێ ده‌کردین. هموو پۆژ سلا‌ومان ده‌کرد، بۆ (ئالای کو‌ردستان)، (هه‌ر بۆی)پان ده‌کرد بۆ (خونگاری کو‌ردستان)^{۱۳} گوزارییمان ده‌گوت بۆ (ئالای کو‌ردستان). نه‌فسه‌ره‌کان خه‌ریک بوون ده‌سته‌یه‌کمان فێری تهنه‌نگ به‌کارهێنان بکەن، ده‌سته‌یه‌کیشمان فێری سواری بکەن، تا شاگرده‌کان ناماده‌ن بۆ (په‌شه‌ره‌گی س‌ریای کو‌ردستان). هه‌روه‌ها خه‌ریک بوون ژماره‌یه‌کی زۆرش له‌ نامیه‌ره‌کانی ساز و ناوازی سه‌ریازی بکهن بۆ (س‌ریای کو‌ردستان). تهنانه‌ت پوولی پۆشته‌پیشان له‌بهر نه‌چوو که به‌ناوی (فەرمانه‌وایی کو‌رده‌ستانی خواروو)وه ده‌ریان هێنا^{۱۴}.

زمانی خۆتندنگان (کو‌ردی) بوو. له‌و ده‌مه‌دا که تهنه‌م له‌ ده‌ سالان تێپه‌ری کردبوو، له‌ شاگردێکی گێژ و وێژ و ترسۆک له‌ خۆتندن و خۆتندنگاوه‌ بووبوو مه‌ شاگردێکی دل په‌ر له‌ خۆشه‌ویستی بۆ خۆتنده‌واری و خۆتندنگا. له‌گه‌ل س‌ن شاگردی تردا کرام به‌چاوه‌ش. دوا‌ی خۆتندن ده‌گه‌راین به‌ناو شادا بۆ نه‌وی کردوه و په‌وه‌شتی شاگرده‌کان ته‌ماشای بکەین و، ناراسته‌پان بکەین بۆ چاکی. هموو هه‌فته‌یه‌ک شاگردی به‌دخو و سزا ده‌دا. شاگردی چاکیش پاداشتی پێ ده‌دا. نه‌مه‌پش به‌ناشکرا له‌به‌رده‌م هموو مامۆستا و شاگرده‌کاندا ده‌کرا.

(۱) مه‌به‌ست له‌ قوتاب‌ی یه‌که‌می حوکمی راسته‌وخۆی ئینگلیزه‌ له‌ سلیمانی ۱۹۱۹ - ۱۹۲۲ که‌ دوا‌ی شه‌ری ده‌یه‌ندی با‌زیان شیخ گه‌یرا و ئینگلیز شاری داگیرکرد و حاکی سیاسی سلیمانی (ئێلی بانسته‌رسۆن ۱۸۸۱ - ۱۹۲۳) که‌ به‌مه‌یجهرسۆن ناسراوه‌ حوکمیتکی دله‌رقانه‌ی شاره‌که‌ی ده‌کرد. به‌لو‌نهرزی و له‌ خۆزاییه‌کی ته‌واوه‌وه‌ مامه‌له‌ی ده‌کرد.

(۲) نه‌و قوتاب‌خانه‌: نه‌عدادی محمودی، ڕوشدیه‌ی قادری، ڕه‌وفیه، له‌تیه‌فه.

(۳) واته‌ پۆ: سه‌روژی کو‌ردستان، مه‌لیکی کو‌ردستان

(۴) له‌ راستیدا نه‌و پوولی پۆسته‌یه‌ هه‌ر له‌ چاپخانه‌که‌ی شاره‌وانی سلیمانی له‌ چاپ درا‌بوو، له‌سه‌ر کاغه‌زێکی سا‌کار. له‌ لای راستیه‌وه‌ نووسراوه‌ (حکومه‌ت) له‌ سه‌رده‌م (کو‌ردستان) و له‌ لای چه‌پیه‌وه‌ (جنوبی) له‌ خواریه‌وه‌ (۸ نه‌) که‌ نه‌خی په‌پوله‌که‌یه‌ و له‌ نیوه‌راسته‌شیدا وینه‌ی دوو له‌جهری راست و چه‌پ هه‌یه، قه‌راغه‌یکی گرتج نییه، ره‌نگی کاغه‌زه‌که‌ سه‌وزکی کاله‌ و وینه‌ و نووسینه‌کان هه‌شن. قه‌باره‌که‌ی ۳ × ۴ سم... زیاتر به‌مه‌به‌ستی باج و هه‌رگرتن له‌ معامه‌لاتی ره‌سی خه‌لکی ده‌رکرا‌بوو و به‌کارده‌هات.

له ئاغایه قیلا زۆرداریم دی!

بیرمه ههه له سایه ئه بهرگی سه ریازی و مهشقی سه ریازی و پهروه ده گردنی سه ریازیانهوه، ناره زووم چوه سهه چک هه لگرتن و به کارهیتانی له پاره ی زۆرانه کانم که کۆم ده گردنهوه، به دزی باوکه مه ده مانچه یه کی بچکۆلانه م کړی. پاشان خه نجه ریکه ده بانیشم کړی. دوا ی نه وانه له ژوریکه مالی خوماندا، دهستم دایه چه خما خازی. دایک و باوکم له پوری دلسوزیموه حمزیان نه ده کرد. توختی نهو شتانه بکوم. بهلام مندالییه که ی من به هیزتر بوو له شیر ی نه وان، له هه ره شه ی نه وان! گویم نه دایه قسه یان! جاریکیان ده مانچه یه کم له دهست ده رچوو. جاریکه تریش بۆم بایه کی دهست کردی خۆم له دهست ده رچوو! زۆری نه مابوو له هه ره وو جاره که دا برینداریم!

له ماله ئاغایه کی گه وهه خه نجه ریکه نایابیان لڼ دزیم! چونکه ئاها که دادی نه ده پرسیم و تۆله ی بۆ نه ده کردمه وه، رقم لڼی ده بو وه و به چاوی سوو که وه سه یر ده کرد! لام واپوو خه نجه ره که بۆ خۆی دزوابوو، بۆیه که دادی نه ده پرسیم؟! ئاغایه کی گه وره ی تریش که زۆر دۆستی باوکم بوو، به لڼی دامن که ده مانچه یه کم پینشکهش بکات. له بهر نه وه ی درۆی له گم ل کردم، نه ویشم له بهر چاو که وت! نه ده و کارماته وایان لڼ کردم رقم له ئاغایه تی به یته وه. له هه مو ئاغایه کیش به لمه یمه وه! تا زۆر زۆرش تاقیبان نه که مه وه، به وایان پڼ نه کم؟! که بووم به بهرمان بهر، کرده وه و په وشتی ئاها کانم به به و سه مکارانه دهاته پش چاو. له بهر نه وه تا پڼم بکرایه بهرنگاری ده سه لاتی نا په وایانم ده کرد! هه رچه نه ده (کوره واری) نه و ناوچانه، به تابه تیش زۆر لڼکاره وکانیان نه مه یان پڼ خوش بوو، به لام ئاها گان زۆر جار به دگوییان لڼ ده کردم، لای بهرمانه وایی به (کۆمونیست) یان ده دامه قه له!

به چه که ده وله مه نه دکانم خراب هته پش چاو!

له گه ره که مه ماندا زۆریه منداله کان کوره هه زار بوون. به لام هه ندیک له مانه، ئایا له بهر ترس بوو پڼ، یان له بهر تینه گه یشتن، یاخو ده له بهر چنکی و چاو برستی، دوا ی قسه ی زۆردارانه و خۆه رستانه ی دوو سن به چه که ده وله مه نه د ده که وتن؟! نه و به چه که ده وله مه نه دانه کوره ئاغایش بوون! چه ند جاریک نه و مندالانه به سه روژاکه تی نه و به چه که ده وله مه نه دانه وه، له باخچه ی مالی ئیمه و له باخچه ی مالی که لڼیک کهسانی تر، میوه و سه وزه یان ده کرد وه و ده دزی و ده فراند. هه مو جاریک له خۆم ده پرس: نه گه ر منداله هه زاره کان میوه و سه وزه بدزن، ده لڼن له بهر نه وه یه که له مالی خۆیاندا میوه و سه وزه یان نییه بیخۆن بۆیه که ده یدزن! نه ی به چه که ده وله مه نه دکان که له مالی خۆیاندا هه مو جزه سه وزه یه کیان هه یه، بۆ چ ده یدزن؟! نیسته یش سوپا گوزاری باوکم که له مندالیدا وهای پهروه ده کردم که هه رگیز حه ز له دزی کردن نه کم و پڼ رتدانی خاوه نی له باخ و بیستانی که یش میوه نه که مه وه و میوه نه و پڼ.

کوره ده وله مه ندیک ده نام: هه مو ئیواران نه وانه ی له بهر هه زاری خۆیان دهاته بهرمانه که یان بۆ پارچه نانیک بیانده ن. هه مو یان ناگادار ده کرد وهک سه ریا ز بۆی په زبڼ و مهشقی بۆ بکن. بۆ نه مه ی ده مینکی ته واور بۆ به زه و پڼکه نینی خۆی خوشی له دیلی ژیر ده ستیبان بیڼ! نه و هه زاری له ژیر

فهرماندهیی نمودا مهشقی سه‌ریازانه‌ی نم‌کردایه، نانی نه‌داده‌یه؟!

جا نم کارمساتانه‌ی لهو ناغا و کوپه ناغا و به‌چکه دوله‌مهندانه چاوم بین ده‌گموت له‌گهل فیز و لووت به‌رزی و ختیه‌رستییه‌که‌یان... نه‌مانه هم‌موویان منیان خسته سه‌ر بیر‌کردنوه له چینی دوله‌مهند و ناغا‌کان... له خویه ده‌پرسی: له‌به‌ر چی وان؟! بۆج وا ده‌که‌ن؟! به‌لام تا که‌لیک سال تینه‌په‌ری تی‌بیان نه‌که‌یشتم! نایشارمموه له دلدا رقم لینیان ده‌بووه! حمزه ده‌کرد له هه‌زاره باشه‌کان نزیک بیمه‌وه نه‌که له‌وان! که‌لیک جار سه‌ر و شۆرم تووش ده‌بوو له‌گهل نمو به‌چکه دوله‌مهند و ناغا‌پانه‌دا!

جاری‌کیان بوومه سه‌ر‌کردی که‌له‌یک له‌و من‌داله هه‌زارانه راویژی هور‌وژمان کرد و به‌پارمان له‌سه‌ر دا و، دارم بۆ هه‌موویان په‌یدا کرد. له ته‌نگی بانگی شیواندا به‌ره‌نگاری به‌چکه دوله‌مهند و کوپه ناغا‌کان و نه‌که‌ه‌کانیان بووین. خۆشه‌خانه شکانده‌مان و، راومان نان و، ناچارمان کردن به‌پۆزگرتسان! له‌مووه هه‌ممان به‌سه‌ر‌بلندیه‌ک کرد، به‌ده‌خۆشیه‌ک، ئیمه من‌داله هه‌زاره‌کان زۆرتر هۆگری په‌کتری بووین. ئیتر له‌وه به‌ولاوه، ته‌نیا له‌گهل خۆماندا پارمان ده‌کرد. نزیکي نمو به‌چکه دوله‌مهند و کوپه ناغا ختیه‌رستانه و خاوه‌ن فیزانه نه‌ده‌بوینه‌وه! لام وایه له‌م سه‌ر‌چاویه و هه‌ندیک شتی تروه بوو، که له دوا‌پۆژدا، بوومه دۆستی هه‌زار و کلۆژ و پێچاران. پر به‌دلیش به‌ره‌نگاری (زۆرداری)ی هه‌موو خاوه‌ن ده‌سه‌لاتیه‌ک ده‌کرد، له‌سه‌ر نه‌وان. هه‌ر له‌سه‌ر نم کرده‌وانه‌یشم بوو که دۆر‌مانیه‌کی زۆر به‌چنگم له دوا‌پۆژدا بۆ په‌یدا بوو، له زۆردارانێ خاوه‌ن سایه و مایه و ده‌سه‌لات. له‌سه‌ر ده‌ستی نه‌وانیشدا‌بوو، که زۆر ته‌نگ و چه‌له‌مه و گیر‌گرفت هاته به‌ر و، زۆر پهند و شه‌رم له پۆزگار وهر‌گرت.

له نالو ناز‌ویدا هه‌گه‌وره کرام

دایکم و باوکم، هه‌ردوو‌کیان خودا په‌رست بوون. نوێ‌تیان ده‌کرد و، پۆز‌وویان ده‌گرت و قور‌ناتیان ده‌خوێند. به‌لام هه‌ردوو‌کیان له‌شیان کز و لاواز، که‌له‌پان پر له ناشووب، دلیان پر له خه‌م و خه‌فته بوو. هه‌ردوو‌کیان گر‌ز و نه‌کلۆک بوون. به‌لام له ته‌مه‌ندا له تی‌گه‌به‌شتندا له بیر‌وباه‌و! له په‌وشت و کرداردا زۆر له‌په‌ک جیا‌وازی‌بوون. دایکم پۆزی له داماو و هه‌زار و سه‌ر‌گه‌ردان زۆر ده‌گرت. به‌دل خۆشی ده‌رستق، پارمه‌تی ده‌دان. باوکم پۆزی له خۆ‌پنده‌وار و، خوداناس و په‌وشت بلند زۆر ده‌گرت. دایکم نه‌وپه‌ری نازی ده‌کێشام باوکم به‌پێچه‌وانه‌وه نازی نه‌ده‌کێشام. دایکم له‌گه‌له‌دا پرو‌خۆش و قه‌ه‌خۆش و، کرده‌وه په‌ندین بوو. بۆ خۆشی دلی من هه‌موو سامان و گیانی خۆی به‌خت بک‌ردایه، به‌لایه‌وه که‌م بوو... به‌لام باوکم وشک و برنگ توند‌وتیژ و تووره بوو له‌گه‌له‌دا. به‌کوێتی هه‌ردو‌لایان نم په‌ر و نه‌وپه‌ریان لێن گر‌تیبووه! جا په‌روه‌رده‌کردنی که‌وتیبه‌وه ناوه‌ند (ساردی) و (که‌رمی)ی په‌وشت و خوی هه‌ردوو‌کیانه‌وه! له‌به‌ر نه‌وه (که‌له‌پوور)^(١)ی له‌ش و نه‌نجامی کرده‌وه‌کانیان، که‌له‌کتیکی که‌م و زیانیکی زۆری به‌من به‌خشی! نم

(١) پنی تیده‌چن مه‌به‌ستی له‌مه (بۆ‌ماوه - وراثه) بێ که له جۆری پێکهاته و جۆرمی له‌ش و لاری باوک و دایکیدا پنی به‌راوه و خۆشی له سه‌روه نیشاردی بێ داوه. هه‌روا نم راست‌گۆیه له باری ده‌روونی و هه‌لسوکه‌وتیه‌وه ناستی یاد‌داشته‌کانی مامۆستا که‌لن به‌ر‌زتر ده‌کاته‌وه و به‌ها و نرخیان زیاد ده‌کات.

جۆزه په‌روه‌رده‌گردنه وای لښ کردبووم، له (لش)دا: له‌ی و لاوازو، زور جار نه‌خوژ له (گیان)دا کزو
 بڼ هیز و ترسوک له (هژ)دا سرلښتیاو و هه‌له‌دار بېم! داخه‌کم منښ گرزو و نه‌کلکوک و قه‌ره‌ق
 و توند و تیژ بووبووم! وام لښ هاتبو، نک جیهان نک ژبان خوژم له‌بر چاو بکوئ!

خوښخندم یت خوښ نه‌بوو، لښ ده‌ترسام!

دوو سڼ جار ناردمیانه حرجه‌لای مه‌لاکان بخوژم، له تار نورقوچی کچتکی شاگرد که پښی
 ده‌خوښم، له ترسی نازاری داری ماموستا مه‌لاکان په‌ک له‌دوای په‌ک حوجره‌کانم به‌جی هیشت بڼ نه‌وی
 هیچیان تڼدا فترېم! باوکم ناچار ما خوښ له ماله‌وه قوربان و نووسین و نووسراوه فارسیه‌کانی بڼ
 ده‌خوښم، لیږدا له ترسدا فتر ده‌بووم! به‌لام دلم نه‌ده‌چوو به‌خوښنده‌کاندا. چونکه تڼیان نه‌ده‌گه‌پشم
 له‌وانمښ نه‌بوون که دلم پښیان بگه‌شینه‌وه! پاشان باوک چوو بڼ (نیران) بڼ کرېن و فروشن نه‌و کاته
 ده‌سه‌لات به‌ده‌ست ښکلیریزه‌کانه‌وه بوو. ناموزابه‌کی باوکم، ناردمیه به‌ر خوښدن له خوښدنگا. له هیچه
 خستیمانه پوځی سته‌مه‌وه له‌وښدا گڼو و وڼو بووم، ته‌قی سره ده‌ات. هه‌زه له خوښنده‌کان نه‌ده‌کرد.
 تڼیان نه‌ده‌گه‌پشم له داری ماموستاگان ده‌ترسام قښم له خوښدنگا ده‌بووه که‌چی به‌شو پر به‌دل گوتم
 له چیروک و به‌سره‌اتی پالنه‌وانان ده‌گرت، که چیروک خوانتکی ناسیاوی دراوسیمان ده‌یکرد. جار
 به‌جاریک خوښدنگام بیر ده‌که‌وته‌وه.

هه‌نا‌ه‌په‌کی ساردم هه‌له‌ده‌کښا بڼ خوښه‌ چونکه وه‌ک شاگرد‌ه‌کانی تر خوښنده‌کان فتر نه‌ده‌بووم تا
 وهرامی باش به‌ده‌مه‌وه هه‌موو جارتیکښ به‌سره‌مه‌وه یاخود به‌لڼدانه‌وه له پوله‌که‌مدا ده‌گه‌پامه‌وه جتی خوم!
 چهند ساتیک له‌ناو نم نازاری ده‌روښیه‌دا تلامه‌وه. چهند جارتیک تڼیدا نه‌خوژ که‌وتم پاشان بزم
 ده‌رکه‌وت که هوږی ناشتیه‌که‌م له خوښنده‌کاندا نه‌وه بوو که وه‌ک شاگرد‌ه‌کانی تر میان له پوځی په‌که‌مدا
 دانه‌م‌زاندېوو. بڼ‌ه‌کا بنچینه‌ی خوښنده‌واریه‌که‌م وا چرووک بوو. به‌دل هه‌زم ده‌کرد له پوځی سینه‌مه‌وه
 بگڼې نه‌وه بڼ پوځی په‌که‌م، تا بتوانم منښ پروو سوور و سره نه‌فرازېم له به‌رده‌م ماموستاگان و
 شاگرد‌ه‌کاندا. هه‌رچه‌نده له سره‌ده‌می فه‌رمانه‌واوبی (شیخ مه‌حسودی مه‌زن)دا گوتیزامه‌وه بڼ
 خوښدنگا په‌کی تر که له‌وښدا که‌متیک هه‌زم له خوښدن و هه‌ستم به‌بوونی خوښ ده‌کرد، به‌لام داخه‌که‌م نه‌م
 ساله و ساتیکې ترېم، بڼ‌جکه له دوو ساله‌ده‌ی پښوو به‌نېسږ له‌ده‌ست چوو! که زانیم بنچینه‌ی
 خوښنده‌که‌م چرووک پر به‌دل ناموزگاری خوښ به‌جی هڼا و، له پوځی شه‌مه‌وه گه‌پامه‌وه بڼ پوځی پښه‌ج!
 لیږدا کارساتیک پرووی دا، که بووه به‌هوږی گتړانی بیروباوه‌م ده‌رباره‌ی خوښدنگا و خوښنده‌واری.
 په‌که‌می پوله‌که‌مان پوځی به‌پښی رسته‌ی ناره‌کان نک به‌پښی پله‌ی خوښنده‌واریم وا پتکه‌کوت ناوی من له
 دوای ناوی نه‌وه ده‌ات. هه‌رچه‌نده له بارستایی خوښنده‌واریدا زور له‌دوا بووم، به‌لام به‌و پتکه‌وته که
 بووم به‌په‌که‌می پوځی پښه‌ج دلم به‌جگار خوش بوو! سره‌م به‌جگار بلند بووه‌وه! له خوم ده‌پرسی: بڼ ج
 زورتر تڼه‌کوژم؟ بڼ ج زورتر خوښ ماندوو نه‌که‌م؟ به‌لکو سره‌یکه‌وم! به‌لکو پښ پکه‌وم! کن ده‌لڼ: نه‌م
 په‌که‌مینیه درزونه‌ی خوم ناکه‌م به‌په‌که‌مینیه‌کی راسته‌قینه؟ باش بوو له‌و ده‌مه‌دا خوداوراستان چهند
 ماموستا په‌کی نوږ و شاره‌زا و وریا و، کارگوزار له خوښدنگا که‌ماندا دامه‌زران به‌هوږی نه‌وانه‌وه بڼ په‌که‌م

جار به راستی له ژباغدا خوځندنګا و خوځنده واری و ماموستایانم به دلداچو. تیکوڅینه کانم سریان گرت. له تاقیکردنه وهکاندا، بهک له دوی یهک به باشی دهرده چووم. رۆژ به رۆژ باشتړ ده بووم پاش یهک دوو مانگتیک تیکوڅشانی ته واو، وام لڼ هات بووم به یهکه ممی راسته قینه ی پوله کهم! نای لهم خوڅشیه!

نيسر لهو رۆژه ده تیکوڅشین و خوځندن دلم خوش ده بو و، کامهران ده بووم نه مهنده هۆگری خوځندن بووم له همسو تاقیکردنه وهکاندا یه که مم به رنه ده. تنانته له پۆلی شه مدها که دهرچووم، بووه به یه که ممی خاک (لوا) ی سلیمانی. له ناو به که مکهانی خوځندنګا کانی سهره تایی عیراقیشدا جینگایه کی باشم گرت. له سهره کی^{۱۱} خوځندنګا که مانه وه له نا هه نگیکی

که رم و گوردا پیروزیاییم لڼ کرا و، نافه رین کرام... له زور لای تریشه وه پیروزیاییم لڼ کرا. جا نم سهرکه وتانم بوو که گیان و دلیمان بوژانده وه. هه ستیشیان پڼ کردم به بوونی خوځم و، به سهره رزی و کامهرانی وایشیان لڼ کردم که پروام به (خوام) بڼ، که ده توانم له هممو شتیګدا له هممو کاروباریګدا به هوی هوول و تیکوڅشانه سهریکوم، به لکو ده توانم بيم به یه که م له هممو سهرکه وتنیګدا! به لڼ، نم سهرکه وتانم بوون که پالیان پتونه به بيم به ماموستای خوځم که ناراسته بیان کردم بۆ دوستایه تی بۆ پیاده تی بۆ نیشتمانپه روه ری بۆ ژبانیکي پاک و پوخته و سهره رزانه ی پر له کامهرانی. به لڼ و ابوو... ژبان چو به دلدا! له بهر نه وه ترسم لڼی نه ما!

نه خوڅی باوک و دایکم کاری تڼ کردم

له پشوی هاری پاش تاقیکردنه و دی پۆلی پښجه مدها، باوکم و دایکم ههردوکیان نه خوش که وتن. تنانته منیان به دیاره وه ما بووم به که لکیان بيم. نه خوڅشیه که ی دایکم کوشنه بوو. له وه دترسام بیکوڅی. شپزه ییه کی زور و دلته نگییه کی به هیز روویان تڼ کرد بووم. دایکم زور خوشده و ښت. به زه بيم پښیدا دهاته وه که به ته نیا ده بووم بوی ده گریام. به لام له بهر دم خزمهکاندا خوځم کز پښان نه ده دا. باش بوو له سایه ی خوداوه له پاش چه ند رۆژتیک ده رمان خواردن ههردوکیان چاک بوونه وه.

کوږدایه تی له ماموستایه که وه خیر بووم

هه رچی باوکم بوو هۆگری بیروباوه ری نیسلا مته تی بوو. نه وهزی وا ده کرد فه رمانه وه اییه کی نیسلا می ودها هه لیکه و کی که هممو نیسلا مکهان به یهک چاو ته ماشا بکات و، هممو نه ته وه یه کیش مافی خزی لمویر سیبه ری نه ودا به ته واده تی ده ست بکه وڼ. ههزی له زورداري نه ده کرد. به رنګاری ده کرد. منیش تا

(۱۱) سهره کی: به رتوبه به ریه تی.

ماوه یک لهر بیروباوهری باوگم بووم. بهلام رژژیکیان ماموستایکی نوئی که ناوی (عمبدولواحید نوری)^(۱) بوو، و تاریکی نیشتمانپهروه رانی دا بۆ شاگردکان، که منیش په کتیک بووم لهوان، له بایهت په کتیک له شتره کانی کورده وه. چونکه وتارده که پر له راستی و دلسۆزی بوو، چونکه زۆر لیکراوی و داماری و لیتقوماری کورده واری پیشان ددها، زۆر کاری تیکردم بیروباوهرم هاته سر کوردایه تی و، دلم چوو به نه ته و دی کوردها، نم خوشیسته له دلدا گری گرت. تا ده شهاب گره که بلیسه دی دسه ند، به تابه تی له پاش نه و دی کومه له هونراوه کانی (حاجی قادری کوئی)، خوتنده وه که له سالی ۱۹۲۵ دا چاپ کرابوو. پاشان وام لښ هات له دواپی (خودا)، که سی ترم له (ننه و دی کورد) خوشتر نه ده ویست له راستیدا (کورداپه تی) م ده پرست! پریارشم دا: «هه تا ده منیم سامان و گیانم له پشناو گاهه رانی و پیشکوه تن و سر به رزی (کورد) دا به خت بگم». لیتر له وساو هاته کۆری (نیشتمانپه روه ری) و (گاهه روه ری) پیوه، نه و نه دی هوشم بری کردین و له توانامدا بووین. به پیتی کات و جیگا و مرۆڅ، له کوشکرین دوا نه که وتووم! بۆ که یشتن بهم ناهاجه پیروژه ش له سر ته که وه پریارم دا: «بیه ماموستای خۆم و، خۆم پښ بگه یینم». له سر ته کی تر شه وه پریارم دا: (له ږنگای بلار کورده و دی خوتنده واری شه وه، «نه ته و دی نه ژادی کورده وریا بگه مه وه و بیخمه سر ږنگای پیشکوه تن و سر به رزی و گاهه رانی)، له کاته دا که سالی ۱۹۲۷ بوو^(۲)، ته مه نم له چوارده سالی دا بوو^(۳)... له تاقیکردنه و دی پۆلی شه شمدا به په که م دره چوو بووم. لیتر له و رژژه ته ته منی مندالیم پریاره. پتم ناپه ته منی کور پیسه یه. سره هله بری راست بوومه. گوږم به ستوه. خۆم گورجو گۆل کرده وه. بۆ نه و دی منیش له «ژبان» دا ږنگایه کی تخت و فراوان بۆ خۆم بگه مه وه

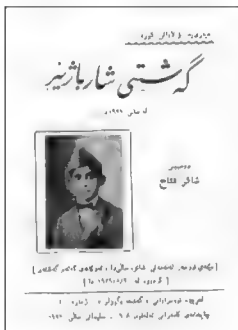
(۱) عمبدولواحید نوری: (۱۹۰۴ - ۱۹۴۴/۷/۵) هر زوو باوکی کۆچی دواپی کردوه، جا لای خالی که نوری عدلی نه جزای پیو په روه رده و گموره بووه، بۆیه هر ناوی نه ویش و درگرتوه له قوتابخانه ی غومنی سه عاده تی سلیمانی خوتندویه، له ۱۹۲۷ (دار المعلمین) ای به خدای ته و ا کردوه له هله بجه و سلیمانی و شه قلاوه و چوارتا ماموستا بووه. خاوشی دست و قلمه منکی ږنگین بووه، ده لښ له بواری رژژنامه گری دا کاری کردوه، نویسه کانی به ییری پیشکوه تن و زانستی سرده مه که تار ددها، کورده په روه رتی راسته قینه بووه، زمانه کانی نورکی و عهره پی و فارسی پاش زانیوه، کومه لن وتار و کتیبی و درگشراوی هیه، له گهل چهند شعر و سرور دیک نیشمانی و نه ته و دی که منیشکی قوتابه کانی پښ ناو ددها: له کتیه کانی: له ولاتی ناده میزاده سر به سته گاندا ۱۹۳۹، پیروزی مندال ۱۹۴۰، بهرو پوونگی ۱۹۴۲، له پتی سرکه و تنی نیشانا ۱۹۴۳. هه روا کومه لن کتیبی بۆ خرتندنی قوتابخانه له عهره پیسه و گۆپوه.

(۲) نه و دهه تازه له پۆلی دووه می خوتندنگای دووه می دره چوو بووم.

(۳) بهمه رجیک له کاته دا بووه ۱۹۲۷/۶/۱۵ که شیخ محسود (پتکه و تنامی پتجنوین) ای له گهل حکومه تی عیتر اقا مۆز کرد بۆ کوتابی هینان به شتره که دی و وازهینان له سیاست. دیاره نه ووش به ووی نابلق و مدانیکی دوله تانی چاردرور و فیتی به ریتانیا وه بوو. له و رژژه دا خله که که سلیمانی دور چاری نانومی و دلشکاو یه که ببوو، نم کلپه ندنی گیانی کورداپه تیبه له درو و نی ماموستا و قوتایاندا له و رژژه رشمدا شتیکی دلخوشکر بووه، گۆزانیکی به رچا ویش بووه له شیوازی خه بان پزگاری نه ته ویددا.

گشتی شاربازان

۱۹۲۹

سال ۱۹۲۹ له رژزی ۲۰ مانگی گه لاویژدا ناو اتم هاته دی. دوشه مبه بیا نه کی، من سواره، من و باورکم و کوتیخای (درله - حاجی رهشید)، پرو به کملی (نه زمر) دهستان کرد به رژیشتن. هه تاکو سر پله کان بهناسوده بی لیمان خوری، که له وه دوا تووشی به رده لانی و ربه بایه کی بی هارتای شاخه که بووین، تا گه بیشتینه چایخانه که ی نه زمر دابه زین. نه و پیخو رهی پیمان بوو خوار دمان. دوا سات و نیویک به ره و (درله) دهستان کرد به رژیین، به ناو نم کتو و کمژ و شیو و دژله دا، کزه بایه کی شمالیش به لار و له نجه دهات، خوی نه دا له یالی نه سپ و مایه کاغان، به خسانی نه کردن و، نه بیخستنه بهر تیشکی پرشنگداری رژژ. وه گو ناوریش میکی رنگ خورمایی دیدره و شانده وه، له لایه کی تریشمه دار و دهوه نی نهو چپایه ی که بوو بوونه خالی سر گونای خوی، به خوشی

هاتی شه مالی شاخه کانی ژوو رو ووه شنه یان نه کرد. دل چ دلنیکه که هه موو دم ناخ نه خوازی که له ناو نهو نزاره و نهو میزگ و میز غوزارده ته منه نی شیرینی خوی رابه یوتی. رژژ نه گه بیشتیوه نیو ره رژ گیشینه سر (باسکی درله)، دابه زین، به چاو ته ماشای نهو چاونه ندازه جوانه ی گوی چه مه مان نه کرد. سنگیشان به له لمرینی نهو شه ماله پونخوشه نه بوو ژانده وه له سر قالی و پابه یی ده ستردی کوردستان دانیشتن. جه سانه وه. تاویک خه ریکی ناوه سه هولا وه که ی (درله) بووین. تاویکیش له کونی دور وینه وه ته ماشای گونده کانی بن نهو چپا گه ورانه مان نه کرد. نان خورا، نوشتن، له نوسن بووینه وه. نیجا توره ی راو بوو.

راوه گه یوکی سمیر ۱۹۲۹/۸/۲۰

من و (حاجی رهشید) که گه وره ی دینه که بوو، شان به تفهنگ و که مه سر به کیتانه خه نجر، هه موو که له یه لیک ی راوه که ومان له گمل خوماندا برد. چوینه ناو نهو حاشاره وه که له ولای (دی کون) یاخود (ره زه که وه بوو. لهو هه له وه تا کو نزیک نیزاره بی سریه و خشه له ناو حاشاره که دا خومان مات کرد. چاومان بهو کونه وه بوو که له ولای تفهنگه که ی تی ده خری بز کوشتنی نهو مه لانه. که له پاش تاویک په یتا، په یتا، دهسته یه فیژالک، پۆلیک کۆتره باریکه. قۆلیک سوتیکه، له گمل تاک و ته رایه ک که وه دهاته سر نهو نه سترکه گچکه یه که له چۆره ناوی چپاکه به چۆره چۆر پر بوو بوو. وه نی چونکو مه به سی

(حاجی رشید) هر گهو كوشتن بوو، لهوانی كی تهقه نه‌ده‌كرد. كاتيكسان زانی سن كمو شان به‌شانی يه‌ك هاته‌گړی ناو‌ده‌كه. پر كيف و شادی و ممستی نازادی ناویان نوش كړد. به‌دنگی سازناساییشان دلیان خوش نه‌كړد. حاجی لهو كاته‌دا، دوستی نا به‌په‌له‌پیتكی تغه‌نگدا، به‌ختی نا پوختم چووه جنگه‌ی س‌خت، تغه‌نگی بڼی كارو لیسان بوو به‌مارا!... هرچند په‌نجه‌ی پیاده‌نا و ده‌ی ترووكاند، بایی جریو‌ی چوله‌كه‌یك هاره‌ی نه‌كړد. لیسان یاخی بوو، هر ته‌قه‌ی نه‌كړد. كاتيكسان زانی كه‌وه‌كانیش بهم كه‌ینه و به‌ینه‌یان زانی و سن به‌سن دایان له شقه‌ی بال و ورووو هورازی چیاكه ده‌ستیان كړد به‌فرېن. نیمه‌یش به‌دلیكی پر نیمه‌شوه هاتیموه ناو دې، تاكو بؤ سؤزی (حاجی رشید) به‌تغه‌نگه‌كه‌یوه جارېكی تر چووه‌وه ناو حه‌شاركه‌وه. كات نه‌گه‌پشته چیشه‌نگاو به‌چوار كمو ناك و باسك و قوّل قه‌ریه‌وه هاتم‌وه ماله‌وه. له بانگی شینواندا هر چواریانغان به‌سووركراری، له‌سر سینی هاته‌ برده‌... بڼی نیوه ناخوش به‌خواردنیان شادمان بووین. بهم رهنګه رږژی سن شه‌م‌پشان دواپی بڼی هیتا.

راوه ماسی ۱۹۲۹/۸/۲۲

هیتا رږژ نه‌بوو بووه‌وه، له خوشی بیڼی راوله ماسی، له‌پېر، ناو به‌ناو خه‌بهرم نه‌بووه‌وه، چونكه نوو جوزه راوله ماسیم هیتا نه‌دیو. بؤ به‌ری به‌یان زۆری نه‌ماوو. جریو‌ی چوله‌كه و شوو سړو‌ی كزه‌بای به‌یان له پتخه‌ف سړی به‌رز كرده‌موه. چاونه‌ندازه‌كه‌ی په‌جگار دلگیر بوو. له‌لایه‌كه‌وه شه‌مال خوی نه‌دا له پرچی رهنګینی خنار و عه‌رعه‌ر به‌جاری نه‌شنه په‌خشانی نه‌كړد، له‌لایه‌كی ترشموه رږژ چه‌شی كیژكی چواره‌ه ساله به‌لار و له‌نجه و نازكی بڼی نه‌ندازه‌وه دم و چاری، به‌سره تاتكې، له قوتكی كه‌له‌وه ده‌رنه‌خت. ده‌می وهك شكوفه‌یكی به‌ری به‌یانپانی به‌هاران به‌ناستم ده‌شكوتموه، به‌پرشنګی تیشكی رومو‌تی یاقینشی كه‌لای نوو دار و ده‌وه‌نانه، نوو پیسمن و له‌لزاره‌ی وهك تاراپه‌كی نال دېرازانده‌وه. هرچند نوو تیشكه گم‌وه‌رنه‌پش نه‌یدا له پروی نوو ناوچه‌مه، ناوی چه‌مه‌كېش وهك ناوینه‌یك به‌رامهر به‌رږژ و ورو به‌ناسمانی بڼی پایان، تیشكی نه‌لناسینی خوی ره‌وانه نه‌كرده‌وه.

منیش له خوشی نم ده‌مه‌ه جوانانه، جووله كه‌وته له‌شموه و وه‌كو تیزګه‌ی تهنګ له پتخه‌فه‌كه‌ه راپه‌ریم و گورج و گولانه خوم كؤ كرده‌وه و، چست و چالاكانه تروفتاقی چا لیټان و راوله ماسیم ناماده كړد. همدېكېم به‌پاشكوی نه‌سپه‌كه‌مدا قایم كړد و لیم خوری ورو به‌چم، هتا كه‌یشینه گۆمیکې گه‌وره، له گړی گۆمكه هوارمان لا‌دا و چایسمان ساز كړد و، دۆشه‌گه‌مان راخست و دستمان كړد به‌ماندوو حه‌سانموه. چای ده‌می كیشا و له پتخوژ خوارنده‌ا بووین و (حاجی محممدی برای حاجی رشید) له‌تمك منداله‌كانیا، به‌په‌له هاتن و دسیان كړد به‌قرژال كوشتن له‌بڼ برده‌ بچكوله‌كانی گړی چه‌مه‌كه‌دا. راست و چه‌پ، دسینك و قسچكیسان نه‌بڼ، هه‌موو پهل و پژیان لن ده‌كردنه‌وه. له پیش نه‌ودیشا به‌رږژك، به‌دیاره‌وه بووه، هندنئ (ژاری ماسی) یان هیتا و تا ده‌ميك كورتایان. له‌گډل هندنئ نسپون و تۆزی سړشدا تېكه‌لیان كړد. به‌رېك شیلایان، تا وهك هه‌یری لنی هات. ئینجا له چه‌شی دهنكه‌ ده‌مر قاچاندا، پلېت، پلېته، ده‌یانېری و ده‌یانخسته به‌ر خور، تا وشك نه‌بوونه‌وه. جا بهم دهرمانه‌یان ده‌گوت:

«زار ماسی». نینجا حاجی نمو پلیتانی دهخته ناو دهنکه ترئ و قاشه کاله کموده، یاخود دهیخته ناو کونیکي ته پله کداری زور بهیتر و تینهو که لمزیر سکی به چکه قرئاله کدا بوو.

(حاجی موحه محمد) به کومه ل نه خورشته ماسیانی دهخته ناو چه و گومه کموده، ماسیه کانیش قورتیان نه دا.

کاتان نه کرد بهیو سات چند ماسیهک به حوئی و گیزییهو سه ناو کهوتن و هاته قهراغ گومه کموده. نیشهش به سوکیه کموده دهستان کرد به گرتیان. به لام هر نهو هیو. نیکه هر چه ند چاره پروانیمان کرد پدک ماسیه گمان به دی نه کرد. نه مایش له بئ به ختیمان بوو. چونکو هممو جارئ (حاجی موحه محمد) نه یگوت: «هیچ جارئ نه هیو، به نیوی نوو دره مانه سی ماسی و چل ماسی نه کوژین!...».

دهی بام واین... قه ناکا!...

هر چی چوئیک بئ، رابواردنیکي خوشمان رابوارد، کاتیکي شیرین بوو له ژیاغاندا. خوزگه به روژی وا دهگه یشتینه وه.

به راستی زورم بئ خوش بوو که به دلیکی بئ نه ندیشه وه کوچمان کرده گوئ (گومی کچان). نینجا دهستان کرد به ناگر کرده وه و چایی ساز کردن و ماسی برانن. هر لهو کاته یشدا به یته گمر (فوتوگراف) ده کم وینه پکی نوو ده نه م کیشا.

خرا تم و خمی له دلسان پهراوند وه. نوو روژه خوشه وسته یشان بهم دله خوش و رۆشنه وه رابوارد. تا قرچهی نیوه رو لئوئ بووین. نینجا هاتینهو مالن. نوستن. پاش نوستن، هر به شیوهی جاران روو به (ناو رزان) سواری نوسپ بووین. تا زهرده په لئوئ بووین، نینجا هاتینهو.

قهلاچوالان ۱۹۲۹/۸/۲۳

به یانگی که له چای خواردن بووینه وه، چوونی (قهلاچوالان) هر له میشکابوو، نه جورلا په وه. چونکو لم چند سه دهی دواپییه دا، په که فرمانه وایی کورد که هه لکموئین له شاربازئر و شاره زووردا، له بنچینه دا لئوئیدا دامه زراوه. به نارینه زوویه کی گهرمه وه رووم له (حاجی موحه محمد) نا، نه سپان زین کرد. به جورته سواره له سوتی ته لار که ی (دوله) وه لووت به سه ره رو ژیر ملسان نا بز گوئ چه مه که. له وه به ولاره یتگا خوش بوو. هه تا نیوهی رئ به شی زوژی یتگا که مان هر به غار و رمبازی، به گورگه لوقه و چوار ناله کردن به نه سپه گان رانه بروارد. نینجا له بهر رئ سه ختی، به پوغتی له تنه گی کمز و چه مه که لا ماندا. کهوتینه هه وراز. به سهر بالی شاخه کدا یتگا مان بهی، تا که یشتینه نزیک دپییه که.

له یتگادا (حاجی موحه محمد) هر باسی چلونی نوو دتییهی بز ده کرده و جئ راو و سهیرانی پیشان نه دا. کاتی که لم قسانه دا بووین به (گوز) یک که یشتن، چه شی سنوق، هر چوارلای به تله بهردی خشت و لوس گیرابوو. له سهر (کتیل) ده کی که لیک نووسن و نهش و نیگار هه لکه ندرابوو. که به لکه بوون بز نه وهی (بهردتاشی) لهو ده مه دا چند له پیش بووه. نه مه چونکه بابیتکی میژووویی بوو. وام به جوان زانی که وینه پکی بگرم. هر تزوژیکي که چوین به ولاره، له سهر شاخه که تووشی (گومه زیکي)

که (لاوه) هاتین، ببهرد دروست کرابوو ناوه‌کە‌ی پر بوو له تاق و دەرگا که نه‌پروانی به‌سەر هه‌ممو (قه‌لا چوالان) دا. گومە‌زی (شیخ حمە‌ وە‌سیم)^(١) یان پێ‌ ددگوت که پر بوو له گۆ‌زی (پاشا) و (هە‌لا) و (پیر)، گە‌وره‌کانی فەرمانه‌روایی (بابان). گۆ‌ج له‌ نە‌سه‌که‌م هاته‌ خواره‌ وە‌ نە‌سه‌که‌م دایه‌ ده‌ست (حاجی) و به‌سه‌لتی چوموه‌ ناوه‌وه‌، ته‌ماشام کرد: هه‌رچی گۆ‌زێکی تیا‌بوو، به‌ته‌له‌ به‌ردی جوان و خشت، ته‌نشت درابوو. هه‌ر گۆ‌زه‌ی کێ‌لێکی بالا بلند و سه‌پکه‌ له‌و خشت و خۆ‌لی تیا‌ دانرابوو، که به‌ نووسین و نه‌خش و نیگاروه‌ راز‌ترابوووه‌.

به‌راستی دیمە‌نی نه‌و کێ‌ل و گۆ‌زانه‌ باره‌ری ته‌روای پێ‌ په‌یدا کردم که له‌و ده‌مه‌دا چە‌ند (به‌ردتاشین) و (هه‌لکه‌نن) په‌سه‌ند و پێ‌شکه‌وتوو بووه‌، چونکه‌ نێ‌ستایش به‌گران شتی‌ و له‌و چە‌شه‌ له‌لای نێ‌مه‌ دروست نه‌کړی. خۆ گۆ‌زی (شیخ حمە‌ وە‌سیم) یان له‌ هه‌موویان یتکۆ‌یتک تر بوو. چونکه‌ له‌ زانا هه‌ره‌ گه‌وره‌کان و خوانا‌سه‌کانی نه‌و سه‌رده‌مه‌ بووه‌، ته‌نانه‌ت نه‌لێ‌ن توانیستی چی له‌ دلی پیا‌واده‌ی ده‌ری به‌خت، که نه‌مه‌ نیشانه‌ی نه‌وه‌یه‌ له‌ زانستی ده‌روونی و له‌ رازی ده‌روونیدا ژۆ‌ر شاره‌زا بووه‌، خۆی چامه‌ (قصیده‌) به‌کی فارسی هه‌له‌سه‌توو، که له‌ گۆ‌زه‌کە‌ی خۆی، به‌نووسینیکی جوان هه‌لکه‌ندراوه‌. باسی رابواردنی ته‌مه‌نی خۆی نه‌کا و له‌ خواپیش نه‌پا‌رتهموه‌، نێ‌ستایش به‌ناسانی ده‌خوێ‌ند‌رتهموه‌، به‌لام له‌ په‌له‌په‌لیدا هه‌ر ماوه‌ی نه‌مه‌ندم به‌و که لێ‌ی به‌خوێ‌نم‌وه‌: «آنکه کردم از دهر برفت».

هه‌روه‌ها چوار گۆ‌زی تریش به‌رچاو گه‌وت، به‌لام نووسینه‌کانیان قرتا بوون، خوێ‌ند‌مه‌وه‌، په‌کیکیان ه‌ی (هسته‌فا پاشای بابان) بووه‌، بۆ‌ نه‌وانی تریش له‌ لادێ‌یه‌که‌م پرس، گوتیان گۆ‌زی (عه‌بدوللا پاشا) و (سلیمان پاشا) ی بابان بوون، له‌ خۆشی بیه‌ینی نه‌م هه‌ممو که‌له‌پورانه‌مان سه‌رخۆش بووم، وێ‌نه‌یه‌کی تیک‌راییم گرتن و سواری نە‌سه‌که‌م به‌و‌مه‌وه‌.

(١) شیخ محە‌مه‌د وە‌سیم: شیخ محە‌مه‌د وە‌سیمی گه‌وره‌: هه‌روه‌ک مامۆ‌ستا هه‌لا عه‌بدولکه‌ریی موده‌پرس ده‌لێ‌: له‌ ده‌رربه‌ری ٤٠-١٠٦٠ ک-دا له‌دایک بووه‌، زانایه‌کی گه‌وره‌ و پایه‌یه‌کی به‌ری بووه‌ له‌ زاننه‌ نایه‌نییه‌کاندا، له‌ رۆ‌ژانی حوکمی به‌کر به‌گی گۆ‌زی سلیمان پاشادا که ١٢ سال حوکمی کردوه‌، له‌ قه‌لا‌چۆ‌لان موده‌پرس بووه‌، مامۆ‌ستای زانای گه‌وره‌ شیخ حمە‌نی گه‌زه‌رده‌ و سلیمان پاشای گه‌وره‌ بووه‌ که له‌ ١٧٩١ ز-دا فەرمانه‌روایی کردوه‌ -ویاره‌ نه‌مه‌ له‌گه‌ڵ مه‌زنه‌ده‌کە‌ی مامۆ‌ستا عه‌بدولکه‌ریدا پێ‌ ناکه‌ون که بۆ‌ سالی هاته‌ دنیای دایناوه‌- بۆ‌یه‌ هه‌ر خۆی ده‌لێ‌: «به‌داخه‌وه‌ هه‌روه‌ک می‌ژو‌ری له‌دایک‌بوونی به‌ته‌روای نە‌زان‌روه‌ می‌ژو‌ری وه‌فاتیشی نازان‌ئێ‌، ل ١٣١٠ ه. له‌ سه‌رده‌میدا چە‌ند زانایه‌کی پایه‌دار له‌ قه‌لا‌چۆ‌لان مامۆ‌ستا بوون: مه‌لا محە‌مه‌دی عه‌زایی و مه‌لا جاسی چۆ‌زی. گه‌لێ‌ به‌رهممی نایینی به‌رخ‌ی بووه‌، له‌وانه‌ (سن‌ الصلاة) به‌لا- فە‌وتان.

مامۆ‌ستا (مه‌حمود نه‌حمە‌د محە‌مه‌د) له‌ با‌سێ‌کی‌دا سالی وه‌فاتی به‌ ١١٧١ ک داده‌ن. بۆ‌ زیاتر به‌روانه‌:

١- مه‌لا عه‌بدولکه‌ریی موده‌پرس: به‌مالی زانیاران. ج ١، چاپخانه‌ی شه‌فیق به‌غدا ١٩٨٤.

٢- رۆ‌شنیری نوێ‌، گۆ‌زار، ژماره‌ (١٠٢) سالی ١٩٨٤، محە‌ممو نه‌حمە‌د محە‌مه‌د، با‌یه‌خدانی بابانییه‌کان به‌زانست و رۆ‌شنیری.

لیتمان دا رۆښتین، تووشی گۆمبیک بووین. حاجی گوتی: «نعمه لهو دهمدا ناش بووه. ناویان له کانییهکی دوورهده بهسر نعم شاخه دا بۆ هیناوه. نعم چمی بهردم شارهش لهو دهمدا لهو بهر وه رۆښتووه».

نینجا تۆزیک رۆښتین گه‌ښتینه بهردی. که‌لاره‌کانی شاری (قه‌لاچولان) به‌رده‌کانیان دیاریوون. له‌ بن‌ دار تووبه‌کا وینه‌یکی دیسه‌که‌م گرت. تۆزێ ناوسان خوارده‌وه و پرو به‌دوله‌ گه‌ریانعه‌وه. دنی (قه‌لاچولان) نیسته که‌ چوار پینج مالتیکه. کاتی خۆی نه‌وه‌نده و نیوه‌ی نیتای شاری (سلیمانی) گه‌وره‌ بووه. (قه‌لاچولان) ده‌که‌وتیه‌ سه‌ر نه‌و چوار شاخه‌ی که‌ چوار لای دمه‌شه‌که‌ی قه‌لاچولانی گرتووه. کاتی خۆی نه‌و دمه‌شه‌ هه‌مووی باخ و باخات بووه، که‌ پر بووه له‌ میوه‌ی هه‌موو ڕه‌نگه و دار و دره‌خت. که‌ گه‌ریانعه‌وه نزیکی گۆڤ چمه‌که‌ی پشوو بووبووینه‌وه. چه‌ند هه‌نگاریک رۆښتین، تووشی نه‌ستیرک (حوض)ی (سلیمان پاشای بابان) بووین. نه‌ستیرکیکی پان و گه‌وره‌ بوو. هه‌مووی به‌به‌ردی شاخه‌که‌ کرابوو له‌م لاو له‌و لایشه‌وه دار گۆزیک و دار تووبه‌کی گه‌وره‌ هه‌بوو. نیسته تیکچووه، قس‌ل و که‌چی پیوه‌ نه‌ماوه، له‌ پشت‌شه‌وه (ره‌زی خانم) بووه که‌ نیسته تۆزێ ڕێ و شرتنی ماوه. له‌ خواره‌وه‌ش باخچه و باخ بووه. که‌ له‌وبه‌ر به‌وه‌ گردیکی لیه، نیسته‌ش دار و په‌ردووی خانوه‌کانی ماون، به‌گردی (ته‌له‌چیان) به‌ناو‌بانگه. ته‌له‌لێده‌ر و ده‌هۆل ژه‌نی له‌شکری بابانه‌کانی تیا بووه. نه‌و هه‌له‌ بیست هه‌زار که‌سی پتر تیا بووه. شاریکی گه‌وره‌تر و پانتر بووه له‌ سلیمانی نیتا، که‌ پاشه‌ جار کردیان به‌پایته‌ختی دووه‌می فه‌رمانه‌وا‌بییه‌که‌یان.

له‌ زانایان، له‌ وێژ‌وانان، له‌ تاین‌ ناسان، له‌ پیشه‌‌وه‌ران، له‌ هه‌سرو ڕه‌نگیتیکی تیا هه‌له‌که‌وتوه، (مه‌لای به‌نهران - شیخ حه‌مه وه‌سیم) مه‌لای به‌ناو‌بانگیان بووه، که‌چی نیسته‌ش به‌جۆزیک و س‌روشی لێ ئال‌ت‌ز‌اوه، که‌ که‌سی تیا ناهه‌وتیه‌وه!

سی‌وه‌یل ۱۹۲۹/۸/۲۶

له‌ د‌وای (قه‌لاچولان) هه‌تا رۆژی یه‌که‌شه‌مه‌ که‌ ن‌یم‌رۆبه‌ هه‌ر به‌مه‌له‌کردن و چ‌وونه (د‌وله‌ کۆن) و س‌واربوون ڕام‌ بوارد، (حه‌مه‌ پاشای نه‌وره‌ح‌مان ئاغا) له‌ شار به‌ل‌ت‌نی د‌اب‌ووم‌ن که‌ ب‌یت‌ه‌ لام و پ‌ت‌که‌وه‌ ب‌چ‌ین ب‌ۆ د‌ه‌ره‌وه، به‌لام به‌ل‌ت‌نه‌که‌ی خ‌ۆی به‌ج‌ی نه‌ه‌ینا! که‌ رۆژ خ‌ۆی له‌ که‌له‌وه‌ دره‌خت ن‌یم‌ه‌ له‌ چ‌ای خ‌واره‌نه‌وه‌دا بووین. پاشان من و (حاجی مه‌حه‌مه‌د) پرو به‌د‌یتی (وه‌راز) که‌ له‌ به‌شی (سی‌وه‌یل) د‌ایه‌ لیتمان خ‌و‌ری. له‌ ساتی س‌یدا گه‌ښت‌ینه نه‌وئ. له‌ ڕ‌یگادا به‌ناو چ‌هم و چ‌و‌غ‌ورد و دار و د‌ه‌وه‌ن و هه‌ل‌گ‌تی و گرد و د‌ۆل‌ش‌دا ت‌یه‌رمان کرد. له‌ هه‌ندێ پ‌له و سه‌خته‌ل‌ان‌ش د‌ه‌رباز بووین. له‌ مالی پ‌وره (حه‌ب‌ن) که‌ پ‌ور‌زایه‌کی (حاجی مه‌حه‌مه‌د) بوو ل‌امان دا. خان‌ه‌خ‌و‌ت‌که‌مان ژ‌ن‌یکی ئازا و و‌ریا و نان‌ ب‌ده و به‌کار‌بوو. خ‌زم د‌ۆست و شیر‌ین کار بوو. له‌ ته‌مه‌نی خ‌ۆمه‌دا، ئاف‌ره‌تی واه له‌ ک‌ورد‌دا نه‌دی‌بوو. هه‌ر س‌ن مه‌د‌اله‌که‌ی له‌ ژ‌یر سه‌ره‌رشی خ‌ۆیدا می‌واند‌اری‌بان نه‌کرد‌ین و فه‌رمان‌یان هه‌ل نه‌س‌ور‌اند. حه‌زم نه‌کرد به‌و‌ینه‌یه‌کی (پ‌وره‌ هه‌ب‌ن) نه‌م گه‌شتامه‌یه‌م یرازاندایه‌وه، به‌لام ر‌وش‌تی ک‌ۆمه‌ل‌ایه‌ تیمان ڕ‌تی نه‌وی نه‌دام!

له‌ناو به‌ده‌ورهاتن و نازگرتنی نهم ماله یه‌ک باله‌دا هه‌تا کاتی هه‌شت له‌ ته‌ک کورتیکی قسه‌خوش و دله‌شادکار دانیشتم. چومه‌ نوێژی. دیه‌نی دار و ده‌وار و چیمه‌ن و میرغوزاری (وه‌رازای یه‌ن رازیش، له‌ هه‌ر چوارلاوه‌ چاره‌کافیان نه‌گه‌شاندوه‌، دله‌میان نه‌بوژاندوه‌، ریتگا‌که‌: بهم‌ به‌ر و به‌و به‌ریا دره‌ختی گه‌وره‌ گه‌وره‌ پیزی به‌ستبوو. چله‌ مینو و چووزه‌ره‌ گه‌لا سه‌ر و پوته‌لاکی لق و پزیه‌کانی داره‌کانی وه‌ک پووشینی ژن داپوشیبوو. هیشووه‌ تریکانیش، ره‌شه‌که‌ و سه‌پتکه‌، وه‌ک له‌ ناهه‌نگ و زمه‌وه‌ندی مه‌دالاندا نه‌بیتن. به‌دامینی داره‌کاندا شو‌پو‌بو‌بو‌نه‌وه‌، داره‌کانیان رازاندبووه‌وه‌، چومه‌ به‌ن داره‌که‌وه‌ وینه‌گره‌که‌م ناماده‌ کرد. (حاجی موحه‌مه‌د) و (فه‌ره‌جی جو‌لا)یش که‌ له‌ ته‌نه‌شت نه‌وه‌ که‌له‌ مینو و دارانه‌وه‌ وه‌ستابوون، له‌ناو رینه‌ی دیی (وه‌راز) و جه‌نگه‌ل‌سه‌نه‌که‌دا ده‌رچوون. هاتینه‌وه‌ هه‌وار بۆ لای کۆری پی‌او‌ه‌کان، (اکاگ نه‌مین‌ای) برای (ره‌شید نا‌غای عه‌بدول‌لا‌غای)ی شه‌ده‌رش که‌ هاتبوو بۆ بینه‌نی نینه‌ له‌وێ بوو. باسی سه‌رگوزشته‌ و ره‌وشی شه‌ده‌ری بۆ نه‌کردین، به‌رووخوشیه‌که‌وه‌ له‌وێ جیا‌بو‌ینه‌وه‌ به‌رو له‌ل‌ه‌زاری (سه‌وه‌بان) و (که‌نده‌سو‌را) که‌ له‌ پشت دیه‌ره‌ بوون جو‌ولاین، (حه‌مه‌ شیرین‌ای کۆری (پوره‌ حه‌بن) و (وه‌ستا فه‌ره‌جی جو‌لا)ی هه‌وارمیش له‌ گه‌لسان بوون، نه‌میان له‌ به‌هت هه‌وارمیه‌که‌نه‌وه‌ قسه‌ی بۆ نه‌کرده‌.

به‌ناو چه‌میکا رۆشیتن. (دارما‌زوو) و (دارخ‌نووک) سه‌ری شاخه‌که‌یان لێ گرتبوون. (چه‌ره‌ چنار) و (دار عه‌مه‌ر)یش سه‌ریان دابه‌وه‌ یه‌ک، رۆژیان لێ شارده‌بو‌ینه‌وه‌، (کو‌تره‌ باریکه‌)یش به‌قۆل و به‌پۆل به‌سه‌ر چۆزی قو‌ناری چله‌ گه‌ریزه‌که‌نه‌وه‌، به‌سه‌رماندا فه‌رکه‌یان نه‌کرد. ناوه‌ زه‌ینه‌که‌یش به‌سه‌ر به‌رده‌بلو‌ری‌نه‌کاندا تافه‌ تافیان نه‌کرد و نه‌رۆانه‌ خو‌اره‌وه‌، نهم‌ ته‌نه‌شت و نه‌وه‌ ته‌نه‌شمان به‌ره‌ز و به‌ره‌زه‌مینو و، به‌دار به‌هق و ناسکه‌ هه‌رمی، به‌دار قۆخ و قه‌زوان و، به‌دار هه‌لو‌ژه‌ و داره‌وه‌ن به‌چه‌ری داگیر کرابوون. له‌ پاش رۆشیتنیکێ چاره‌که‌ ساتی، (سه‌وه‌بان‌)مان ته‌واو کرد. له‌ په‌زه‌کانی (که‌نده‌ سو‌را)یش تیه‌مه‌رمان کرد. چو‌ینه‌ ناو دارگۆت و گه‌ل‌وازه‌که‌یه‌وه‌، هه‌ندێ تری مام بره‌مه‌شمان له‌گه‌ل به‌ی تری تر له‌ چو‌وزه‌ره‌ میتیک پچه‌راندبوو. بره‌مان له‌گه‌ل خو‌مان و خه‌ستانه‌ ناو ناوه‌ سارده‌که‌ی ناو چو‌غوره‌ده‌که‌وه‌. به‌گه‌تو‌گۆزی خو‌شه‌وه‌ هه‌ندیک دانیشتن و تریکه‌مان خو‌ارد و ناوه‌که‌شمان نو‌ش کرد. نینجا هه‌تاش هه‌تاش، روو به‌هه‌واراز، به‌سواری چو‌ینه‌وه‌ بۆ مال، نوێژی پاش نیوه‌رۆ (عصرام کرد. هه‌ندیک به‌ناو باخه‌کانی نهم‌ لایه‌شدا گه‌رام. چومه‌وه‌ ماله‌وه‌.

له‌گه‌ل (نه‌مین نا‌غا)دا شێمان کرد. کو‌تره‌ر گویم به‌گۆزانییه‌کی کو‌دی زو‌نگابه‌وه‌، که‌ گویم گرت له‌و به‌رمانه‌وه‌ دسته‌به‌ک کو‌ره‌ هه‌ره‌زکار بوون گۆزانیان ده‌گوت. ریم لێ خواست. له‌ ته‌ک (حه‌مه‌ شیرین) و (فه‌ره‌ج)دا چومه‌ لایان، به‌ناو‌ازی به‌نا‌زیانه‌وه‌ شان‌زیم کرد. پاشان داوای هه‌له‌په‌رینیکم لێ کردن. دل‌بان نه‌مشکاندم، به‌شاده‌مانیه‌که‌وه‌ دسته‌بان کرد به‌هه‌له‌په‌رین، لیمدا هاته‌وه‌، له‌ نو‌ستندا بووم (فه‌ره‌ج) ده‌ستی کرد به‌ناو‌ازی شێوه‌ی شاری‌او‌تێ، له‌ خو‌شیدا خه‌موم لێ که‌وت. به‌یانی پاش چای خو‌ارده‌نه‌وه‌ له‌گه‌ل (فه‌ره‌ج)دا گه‌لیک جیگای تر گه‌رام. نه‌ویش له‌ ریدا له‌به‌هت راباردنی دییه‌که‌وه‌ قسه‌ی بۆ نه‌کردم، ده‌یگوت:

لهوئى بوو، «نەمین ناغا»ى بىرلىك دایىكى، نىستە نامەنوسىن و ژمىركارى بۆ نەكات، سالى بىمى لىرە و ھەندى گەنم و جىز، خۇشى كىرەكۇشى دەكا، لادىيەكان (نەمین ناغا) پان زۆر خوش ئەوئ، چونكە بىن وەبە. ھەروەك بەسەرياندا دىئ، شىرەتى بىراگىشى دەكات كە زۆريان لى نەكات.

رەوشلى پشدرى

(نەمین ناغا) لە بابەت رەوشلى پشدرىيەو گوتى: «خاگى پشدر لە پردى (تەبەت) بەولارە، بەگشتى زەوى ناغايانى (مىراودەلى) يە. ھەمووشيان ناموزا و خزم و خوارزاي يەكترن. ھەريەكە ھەشت نۆدە گوندېكى لەئزىر دەستاپە. لە شەردا يەك نەگرن و ھەك برا بەگژ دوزمندا دەچن. لە خۇشىدا ھەك يەك خىزان گەورە و بېجوى خۇيان نەخوتننەو. ناغاگان زۆريان ژىر و خوتندەوارن، چاك كىردەو و رەفتارن. ھەموو كۆچك (دېواخان) پان ھەيە، رۆژ ھەتا ئىتوارى رېوار، خزم و خوا، بىسزمان و لات و ھەزار لەو كۆچكەدا بەنەرمى و شىرىنيەكەو چىشت و نانپان (بەخۇپاي) دەرخوارد نەدرى. تا مىوانپان بىن، دليان خۇشتى لى دىئ. زۆر پروخوشن لە تەك ژىر دەستەكانياندا. پىاريان ھەيە گوندەكانيان بۆ بەرئو دەبەن. زۆر بىن فېزن لەگەل گوندەكانياندا. رېزىكى زۆرىش لە سەيدا (مەلا) و پىر و ماموستا و پىش سى و پىاوى زىنگيان دەگرن. ئەگەر بىتو ناغاگەك لەناوياندا ناپىاوەتيەكيان لەگەل بگات، پاخود كەتتىكى لى پروبدات، ناغاگاني تر لەبەر خزمەيتى چاوترىنى ناكەن و سەرزەشتى ناكەن و جەزەبەي پىن ناگەپىن. لە جىياتى ئەو لەھەر دىيە تىگەپىشتو بەك لەدەبترىن و كۇيان دەكەنەو تا ژمارەيان دەكاتە پەنج شەست كەسەك. لەوانە كۆزىك پىك نەپىن، ناپىاوەتى ناغاگە نەخەنە بەردەمى ئەو گۆرە، ناغاگان خۇيان لەو كەتە ناگەپىن، بەلام پىاوە ژىرەكان لەو كارساتە ئەكۆلنەو و بىرىش لى نەكەنەو، ئەپكەنە پايوژ و گەتوگۆ لەسەرى. ئەگەر لە راستىدا (ناغاگە) ئەو كىردەو ناپەسندەي كىردەو، ئەو فەرمانى بەسەردا نەدەن، لەسەر بېپارى ھەموويان. نىنجا لەشكرىكى پشدرى جەنگاوەر دەدەنە پىشت خۇيان و پرووە مالى (ناغاگە) مەل نەپىن، فەرمانى كۆرەكەي پىن جىيەجى دەكەن، زۆرى لى دەكەن مالىكەي بار بگات و بچىتە ئەودىو سەورى پشدرەو.

ھەندىك جار تالانىشى دەكەن، ناپانەوئ پىتەو. زەويەكاني دابەش دەكەن، مەگەر لە پاش سالىك پاخود زۆرتەر، بەھوى ناغاگانەو تەكپان لى بگات و پىتە گوندەكەي خۇي، (نەمین بەگى قامىش) كە ناغاگەي پشدرى بوو، سى جار بەد چەشەي لى ھاتووە!.

پشدر كۆمارىكە بۇ خۇي

نەمە ديارە كە ئەم شىوە كاروبار ھەلسەوراندەن كەلىك كەلكى ھەيە. ھەروەك لە كۆمارىكى دېوكراتى بچىن واپە! چونكە ھىزى فەرماندارى بەدەست گەلەو، سەربەستى و مافىتىكى زۆرە كە دراوہ بەدانىشتووانى ناوچەكە. لەمەو كىردەو و رەفتارى شىرىن، خۇشەو، كارى ناپىاوانە نەكردن، زۆر لە ژىردەست و گەل نەكردن، ژىرى، پايوژكارى پەيدا دەپى. بەراستى نەمە كىردەو و كارىكى شىرىنە و

دستور یکی پندینه، بویه «میراده‌لی» یه‌کان هتا نیستا هیچ کمینک سه‌رنه‌که‌وتووه به‌سیراندا و کز و بین ده‌سلاتی نه‌کردوون. زۆر جاری وا هه‌بووه له‌سەر خاکه‌کی خۆیان کردۆتوه و خوشیان داوه به‌کوشت، تۆپ و تهنگی پۆم و عه‌مه‌یان گرتووه و له‌شکره‌کانیان تهر و توونا کردوون. هه‌رچی هه‌رای ناو مسکینه‌کانیشه هه‌ر ناغای گووند خۆی نه‌یانکوژنیته‌وه و نه‌یان به‌ته‌وه، له‌به‌ر نه‌وه (پشده‌ر) له هه‌موو جیهه‌کی تری کوردستان بێ ترستره.

له‌م چه‌نده‌نا ده‌شده‌ریه‌کان بیستبو‌یان که فه‌رمانه‌روایی عیراق نیازی وایه، که (قه‌لادزێ) بکات به‌په‌که‌یه‌کی فه‌رمانه‌روایی. جا بۆ نه‌وی چنگالی بیگانه له‌ خاکیاندا گیر نه‌بێ، که‌وته‌ فریای خۆیان. کاربه‌دستانیان دی و هه‌لیان و شانده‌وه، هه‌رچه‌نده (ناوچه‌ی پشده‌ر) خۆی هه‌روه‌ک فه‌رمانه‌رواییه‌کی کۆمار (جهموریه‌ت)ی وایه. به‌لام وه‌ک خه‌ریکی نه‌وه‌بێ فه‌رمانه‌رواییه‌کی کوردی دا‌په‌زێتن وه‌ها‌یه!

له (پردی ته‌یه‌ت) به‌ه لاوه‌ که (سه‌وه‌یل) هه‌ندێ ناغا به‌زۆر فه‌رمان نه‌ده‌ن به‌سەر مسکینه‌دا. له‌به‌ر نه‌وه مسکینه‌کان خوشیان ناوێن. (هه‌شید ناغا) تۆزیک زۆرداره، که‌چی مسکینه‌کان له (هه‌زابه‌کی قایقام) زۆر بێ گله‌بین. مسکینه‌کان پێیان خۆشه‌ که (هه‌زابه‌گ) به‌رتیل ناخوات، دیاری وه‌رناگرێ. زۆرداریان لێ ناگات، به‌جوانیش هه‌ل نه‌کات له‌گه‌لیاندا. هیچ پیاویکی (هه‌زابه‌گ) ناتوانی بێ پاره پووشکه‌یه‌ک له‌ مسکین بستی.ن.

پشده‌ریه‌کان نازان، خاوه‌ن قسه‌ی خۆیان، چاکه‌شیان له‌به‌ر چاوه، نه‌یده‌نه‌وه. هه‌مو‌یان یه‌ک دێ و یه‌ک زمان، ته‌نیا (هه‌بای سه‌حموده ناغا) یان تیا‌یه که خۆی و پشده‌ریه‌کانی له‌مه‌ر خۆی تۆزیک نا‌کوژن له‌گه‌ل ده‌سته‌ی (به‌ه‌گری سه‌لیم ناغا) دا. له‌گه‌ل نه‌مه‌یشدا هیچ شه‌ر و هه‌راهه‌ک له‌نا‌یاندا نییه.

شتیه‌کی سه‌یریان بۆ گێته‌مه‌وه. گوتیان: له (مه‌رگه) به‌سەر شاخه‌وه‌که‌وه سواریک به‌خۆی و نه‌سه‌که‌یه‌وه بووه به‌به‌ردا. بێگومان شتی وا روونا‌دات. هه‌ر نه‌بێ جیتاویکی کوردانه‌بێ، که له سه‌رده‌می زۆر کۆنه‌وه بۆمان به‌جێ ما‌بێ.

سینگی ۱۹۲۹/۸/۲۷

به‌یانی دووشه‌مه له‌ ته‌گ (حاجی محه‌مه‌د) دا له (په‌وره‌هه‌بێ) ما‌نا‌وا وایمان کرد. گه‌لێ تگای لێ کردین که بچینه‌وه. به‌ند نه‌بووین. به‌سو‌یا‌یه‌کی زۆره‌وه لێ جیا‌بو‌ینه‌وه. به‌دو سات گه‌یشینه‌ گوندی (سینگی) که له‌ناو جه‌رگه‌ی (شاربا‌زێ) دایه. حاجی محه‌مه‌د له‌ پێدا سه‌رگوزشته و قسه‌ی خۆشی بۆ ده‌گێته‌مه‌وه. له‌به‌ر دم چه‌مه‌که‌دا چاوه‌ندان‌تکی لاله‌زاره‌که‌م به‌وته‌رگه‌م گرت. نه‌سه‌که‌ به‌ریو. چووه سه‌ر ما‌ینه‌که‌ی حاجی. که‌لیک هه‌رو‌ج‌اجی کرد. وزه‌ی لێ تیک داین. کردمان به‌دیه‌که‌دا. له‌وێ به‌ستمانه‌وه. له‌ مالی نا‌شنا‌یه‌کی حاجی محه‌مه‌د که ناوی «حه‌مه سلیمان» بوو لاما‌ن دا. نانی نیوه‌ر‌مان له‌وێ خوارد. چایمان خو‌ارده‌وه. پاش نوێژکردن. وینه‌یه‌کی تری دیه‌که‌م کیشا، تۆزێ له‌سه‌ر

گردی (پیر هوزی) حمایته‌ود. به‌ت‌ماشاگردنی چاونه‌ندازی نهم چم و چوغورد و چیمه‌ن و لاله‌زار و نزاره خوم شادمان کرد، نینجا به‌ناو باخاتدا رۆشتین، له‌پاش گه‌رانیکی بیست وردیله (ده‌قیقه) یی هیشتا نیویه‌یاغان نه‌بریسو، به‌ناو چنار و عه‌رعهدا رۆشتین، لهم به‌ر و له‌وبیری (قوله‌کی سیوه‌یل) ده‌دار قوخی شه‌نگ و شوخ هه‌بوون. له‌وبهر نه‌وانه‌وه هه‌ندئ قوخصان خوارد. به‌کوتمه‌له که‌له‌میوتیک گه‌یشتین به‌چه‌ر دارستانیکی به‌هیتی ناوازی سینکیدا تبه‌یر بووین. به‌هیتی سینک له‌هه‌موو شوئینیکی ناوچه‌ی سلیمانیدا به‌ناو بانگه. به‌لام نه‌نمعال، نه‌پار، له‌به‌ر کوله به‌ری نه‌گرتبوو. پاش نه‌وه به‌ناو کوتمه‌له دار سێو و هه‌لووژ و قه‌یسیدا رۆشتین. نینجا به‌ژێر سبه‌ری شه‌نگه توودا، دوا‌ی نه‌وه به‌ناو ناو و نه‌رمه ده‌شتی مه‌ره‌زه‌ی شیخاندان رینگامان بری. به‌راستی نهم شوته خوشانه و نهم چاونه‌ندازه جوانانه منیان گه‌شکه‌دار کردبوو. له‌رئ لاهان دا، نوێژمان کرد. چووینه ماله‌وه، نهمپان هینایه ده‌سه‌روه. له‌تک حاجیدا روو به‌دمشت و ده‌ر رینگامان گرت به‌ر. له‌واژه تبه‌یرمان کرد، به‌غار به‌ناو نه‌وه‌هه‌موو دارمازوو و دار به‌رووی کتو و گه‌ژدا رابوردین، له‌گه‌ل زه‌رده‌پ‌دا گه‌یشینه ماله‌وه، دابه‌زین.

په‌یسته نه‌وه‌یش به‌تیم که‌له‌کاتی جیابوونه‌وه‌ماندا له‌دیی (سینک)، (حه‌مه سلیمان)ی خانه‌خوتمان زۆر له‌گه‌لمان خه‌ریک بوو که‌جینینه‌وه، به‌لام نه‌ماینه‌وه، به‌په‌رتنکی زۆره‌وه په‌وانه‌ی کردین. که‌سه‌رجم دا مالی (حه‌مه سلیمان) سیانزه پوره‌هه‌نگیان هه‌بوو. که‌هه‌موو له‌پوره‌هه‌نگی چیاوه هاتبوونه‌ئوئ. به‌لن، له‌(سینک)یشدا به‌م جوژه خوشیه‌وه ریمان بوارد. (سینک) بیست مالیکی تیا‌بوو که‌ژماره سه‌ریان خو‌ی نه‌دا له‌سه‌ده‌که‌سێک. (ره‌زابه‌گ)پان خوش نه‌ئ. فه‌رمانبه‌ری خه‌لکی خاکی خو‌مانیان پین چاکه. رقیان له‌بێگانه زۆر نه‌بیتمه‌وه. زۆر هه‌زبان نه‌کرد و ناواتیان نه‌خواست که‌(ئیه‌راهم نه‌فندی)ی دادگه‌ر (قاضی)ی شارباژێر نه‌گو‌یزیته‌وه بۆ جیگایه‌کی تر، نه‌وه‌ک بێگانه‌یه‌کی به‌خه‌نه جن و خرابی له‌گه‌ل لادییه‌کاندا بکات.

دانیشتوانی نهم گونده گه‌زه‌رانیان له‌سه‌ر فرۆشتنی نهم به‌ره‌مه‌مانه‌یه: تری، به‌هین، ده‌غل و دان، داری سووتاندن، هه‌نگوین، (سینک) تری و هه‌نجیرنکی جوانی هه‌یه.

چوارتا ۱۹۲۹/۸/۳۰

به‌یانی رۆژی پینچ شه‌مه هیشتا خۆر نه‌که‌وتبوو، له‌گه‌ل (حاجی ره‌شید)دا به‌ناو دار و ده‌وه‌نی چیا و چم و چوغوردی (قه‌لا چولان)دا رۆشتین و پرومان کرده‌ چوارتا، گه‌زه‌بای به‌یانیش که‌له‌بالی نهمپه‌که‌می نه‌دا شه‌نگ و شوخی کردبوو له‌و کاته‌دا رۆژ ده‌به‌په‌نگه‌نینه‌وه له‌که‌له‌وه خو‌ی ده‌رخست په‌رشنگیدا، شه‌وی ده‌ره‌راند و به‌سه‌ر هه‌موو زنده‌ه‌ور و دار و دره‌ختی جیهاندا خوشه‌ویستی په‌خشان کرد. کوته‌ره‌کان که‌به‌سه‌ر چلی دره‌خته‌کانه‌وه بوون، ده‌رکه‌وتن و به‌رسینگیان به‌تیشکی زه‌ترینی رۆژه‌که‌ رازایه‌وه. کاتیکمان زانی له‌نزیک باخه‌کانی چوارتاوه پۆلنکی بێ شومار. له‌که‌و و کوتر و کوتر به‌باریکه له‌ترسی نهمه‌ دایان له‌شه‌قه‌ی بال و روو به‌هه‌ورازی چیاکه ده‌ستیان کرد به‌فرین.

به‌ناو چیمه‌ن و لاله‌زاری (چوارتا)یشدا له‌رینگایه‌که‌وه که‌نهم به‌ر و نه‌وبه‌ری به‌په‌رژینی گولی ره‌نگین

ته‌نیشت گیرابوو، تیه‌رمان کرد. نه‌سپه‌کافان له‌ دئییه‌که‌ به‌سته‌ و، پرو به‌چایخانه‌که‌ رۆښتین. پتتج ش‌ه‌ش‌ ه‌ه‌نگاو‌تیک‌مان‌ مابوو بگه‌ینه‌ چایخانه‌که‌ هاو‌رتیه‌کی‌ خۆشه‌و‌ست، (شیخ‌ ره‌نوف‌ س‌ه‌ید‌ نووری نه‌قیب‌)م‌ ب‌ن‌ گ‌ه‌شت. به‌روویه‌کی‌ خۆشه‌و‌ه‌ ماندوونه‌بوونی‌ ل‌ن‌ کردین و بر‌دینه‌ ناو‌ چایخانه‌که‌وه‌، دا‌ین‌این‌ و خوار‌دن‌ی‌ ناش‌ای‌ ده‌رخوار‌ه‌ دا‌ین. پاش‌ نه‌وه‌ بر‌دینه‌ س‌ه‌ر‌کان‌ی‌، سووره‌ چنار‌ت‌کی‌ پ‌ش‌ان‌ دام. نه‌مه‌نده‌ نه‌ستور و زلام‌ بوو، به‌پشت‌تیت‌کی‌ ه‌شت‌ که‌زی‌ ته‌نگ‌ه‌ی‌ نه‌ نه‌ها‌ته‌وه‌ ی‌ک‌!، دار‌ه‌که‌ نه‌مه‌نده‌ که‌وره‌ بوو، له‌ناو‌ له‌پ‌ی‌ س‌ه‌روو‌یدا‌ پ‌یاو‌ ده‌ستان‌ی‌ به‌ته‌راو‌ه‌ت‌ی‌ ت‌یا‌ را‌ب‌ک‌ش‌ن‌. ش‌رت‌ه‌که‌ی‌ ته‌خت‌ بوو، و‌ک‌و‌ ته‌خت. ه‌ه‌نگ‌ت‌یک‌ی‌ باش‌ش‌ له‌ناو‌ دار‌ه‌که‌دا‌ حم‌وا‌بو‌وه‌وه‌. چوار‌تا‌ب‌یه‌ه‌کان‌ باو‌ه‌ریان‌ وا‌ بوو که‌ نه‌م‌ دار‌ه‌ له‌س‌ه‌ر‌ گ‌ۆری‌ پ‌یاو‌چا‌گ‌ت‌یک‌ ن‌یت‌را‌بوو. له‌به‌ر‌ نه‌وه‌ نا‌ه‌ن‌ ده‌ست‌ له‌ ه‌ه‌نگ‌ونه‌که‌ی‌ ناو‌ی‌ ب‌د‌ر‌ئ‌، ده‌ سال‌ بوو نه‌و‌ ه‌ه‌نگ‌ونه‌ مابوو‌وه‌، ک‌س‌ ده‌ستی‌ ل‌ن‌ نه‌دا‌بوو. ه‌ه‌نگ‌ونه‌که‌ رۆچ‌وو‌ بوو، تا‌ گ‌ه‌ی‌سته‌وه‌ ب‌ن‌ی‌ دار‌ه‌که‌!.

له‌گ‌ه‌ل‌ (حاج‌ی‌ ره‌ش‌ید‌)دا‌ چ‌وو‌ینه‌ ل‌ای‌ (ئ‌ب‌یرا‌ه‌یم‌ نه‌فه‌ندی‌ داد‌گ‌ه‌ر‌)، گ‌ه‌ل‌ت‌یک‌ م‌ی‌وان‌ نه‌وا‌زی‌ و ق‌سه‌ی‌ خۆش‌ی‌ بۆ‌ کرد‌ین، زۆری‌ ب‌ن‌ نه‌چ‌وو، (شیخ‌ ره‌نوف‌) ها‌ت‌ به‌د‌وا‌ما، بۆ‌ ناو‌با‌ن‌ج‌ و چ‌ه‌ره‌س‌. ل‌ت‌ره‌ (چ‌ه‌ره‌س‌) به‌و‌ ج‌ت‌یه‌ نه‌ل‌ت‌ین‌ که‌ له‌ ناو‌ ره‌زا‌ ب‌ن‌ و م‌یت‌و‌ژ‌ و دۆشا‌و‌ و با‌س‌وق‌ی‌ ت‌یا‌ در‌وست‌ ب‌که‌ن، له‌ پ‌ئ‌ دوو‌ س‌ن‌ و‌یت‌ه‌مان‌ گ‌رت، ه‌ی‌ خۆه‌ له‌گ‌ه‌ل‌ س‌ه‌را‌که‌دا‌، له‌ ره‌زه‌که‌ی‌دا‌ ه‌ه‌ند‌ئ‌ تر‌ت‌ی‌ ناوا‌زه‌ی‌ ده‌رخوار‌ه‌ دا‌ین. به‌ل‌ای‌ در‌ه‌خت‌ی‌ ه‌ه‌رم‌ن‌ و ق‌و‌خ‌ و ق‌ه‌س‌یدا‌ پرو به‌ه‌ه‌ورا‌ز‌ رۆښ‌ت‌ین. ل‌قی‌ دار‌ه‌کان‌ نه‌ش‌انه‌وه‌، به‌ک‌ه‌زه‌ب‌ای‌ چ‌یا‌که‌ نه‌شه‌ک‌انه‌وه‌. له‌و‌یدا‌ و‌یت‌ه‌یه‌کی‌ (شیخ‌ ره‌نوف‌)م‌ گ‌رت. به‌دار‌تا‌ش‌ت‌یک‌ گ‌ه‌پ‌شت‌ین‌ ک‌اس‌ه‌ی‌ دا‌ری‌ در‌وست‌ نه‌کرد، تاو‌ت‌یک‌ س‌ه‌یری‌ ده‌ست‌یمان‌ کرد. پاش‌ان‌ چ‌وو‌ین‌ بۆ‌ س‌ه‌یری‌ مر‌گ‌ه‌وت‌ و سا‌با‌ته‌که‌ی‌ (ره‌زا‌ه‌گ‌)، ن‌ین‌جا‌ بۆ‌ ما‌لی‌ (شیخ‌ ره‌نوف‌) که‌ له‌و‌ئ‌ نا‌ت‌یک‌ی‌ ناوا‌زه‌ی‌ بۆ‌ نا‌ما‌ده‌ ک‌رد‌ه‌بو‌ون‌.

سا‌ت‌ نز‌یک‌ی‌ ه‌ه‌وت‌ بوو. چ‌وو‌ینه‌ نو‌ڤ‌ی‌. له‌س‌ه‌ر‌ س‌ه‌رب‌انی‌ مر‌گ‌ه‌وته‌که‌ نو‌ست‌ین‌ تا‌ سا‌تی‌ ه‌شت‌ و ن‌یو، له‌ چای‌خانه‌ خۆشه‌که‌دا‌ چای‌ه‌کی‌ ره‌نگ‌ن‌مان‌ نو‌ش‌ کرد. چ‌وو‌ینه‌وه‌ بۆ‌ ل‌ای‌ داد‌گ‌ه‌ر‌. ما‌ل‌شا‌وا‌پ‌س‌ان‌ ل‌ن‌ کرد. چ‌وو‌ینه‌ س‌ه‌را‌که‌وه‌، تا‌زه‌ فه‌ر‌مان‌ه‌رو‌ایی‌ در‌وست‌ی‌ ک‌رد‌ه‌بوو، له‌ناو‌ ه‌ه‌وش‌ه‌که‌یا‌ ه‌ه‌موو‌ ج‌ۆزه‌ گ‌ول‌ت‌یک‌ ر‌و‌یت‌را‌بوو، پ‌ه‌نج‌ه‌ره‌ و ده‌ر‌گ‌ا‌کان‌ی‌ ره‌نگ‌ ک‌را‌بو‌ون. دوو‌ ق‌وله‌ی‌ ت‌یا‌ک‌را‌بوو، بۆ‌ شه‌ره‌ ت‌فه‌نگ‌، تا‌زه‌ چ‌شت‌یره‌که‌ی‌ ت‌یا‌ در‌وست‌ نه‌ک‌را‌ بۆ‌ نه‌س‌پ‌ه‌کان‌ی‌ با‌لب‌ازه‌کان‌. وه‌ستا‌کان‌ نه‌ب‌ن‌ (ئه‌ره‌مه‌نی‌) بو‌ون، ه‌ه‌موو‌ گ‌رت‌کار‌ه‌کان‌ ک‌ور‌ه‌بو‌ون. دا‌خ‌ه‌ک‌م‌ گ‌ه‌ل‌ت‌یک‌ چاره‌رو‌انی‌ (شیخ‌ ره‌نوف‌)مان‌ کرد و گ‌ه‌را‌ین‌ به‌د‌وا‌یدا‌، نه‌مان‌ دۆز‌یه‌وه‌ نه‌مان‌و‌ست‌ ما‌ل‌شا‌وا‌یی‌ ل‌ن‌ ب‌که‌ین. که‌ سا‌ت‌ خۆی‌ دا‌ له‌ ده‌ی‌ ن‌ی‌واره‌، نا‌چار‌ بو‌وین‌ م‌ل‌ح‌مان‌ نا‌ به‌رت‌گ‌اوه‌، له‌ خ‌وار‌ د‌ئییه‌که‌وه‌ و‌یت‌ه‌یه‌کی‌ چاو‌نه‌ند‌از‌ی‌ چوار‌تا‌ه‌ گ‌رت.

ن‌ی‌تر‌ ه‌ه‌ر‌ به‌ده‌م‌ ر‌ه‌وه‌ گ‌ۆرا‌نی‌ خۆش‌ خۆش‌ و ق‌سه‌ی‌ به‌ج‌ۆش‌م‌ بۆ‌ (حاج‌ی‌ ره‌ش‌ید‌) نه‌کرد. نه‌م‌ (حاج‌ی‌ ره‌ش‌ید‌)، و برا‌ه‌م‌یش‌ی‌ (حاج‌ی‌ مر‌حه‌مه‌د‌)، ه‌ه‌ردوو‌کی‌ان‌ خ‌زم‌ دۆست‌ و پ‌یاو‌ی‌ چاک‌ بو‌ون. ه‌ه‌ردوو‌ خ‌یز‌ان‌ له‌ ما‌ل‌ت‌یک‌دا‌ بو‌ون. به‌ه‌ه‌موو‌ (د‌ره‌له‌) ه‌ه‌ر‌ چ‌وار‌ خ‌یز‌انی‌ ت‌یا‌ بوو. به‌ل‌ای‌ منه‌وه‌ (حاج‌ی‌ مر‌حه‌مه‌د‌) با‌ش‌تر‌ بوو له‌ (حاج‌ی‌ ره‌ش‌ید‌)، چ‌ون‌که‌ س‌ه‌ر‌ و زما‌نی‌ خۆش‌تر‌ و ر‌و‌ی‌ ش‌یر‌ین‌تر‌ و نه‌رم‌تر‌ بوو. پ‌یش‌ نه‌وه‌ی‌ ب‌ن‌ به‌ش‌ت‌ی‌ان‌ له‌ل‌ای‌ د‌ئی‌ (شه‌مس‌ ناوا)وه‌ له‌گ‌و‌ئ‌ چ‌ه‌مه‌که‌ نو‌یت‌مان‌ کرد. ن‌ی‌وسا‌ت‌ت‌یک‌ بوو تا‌ری‌کی‌ دا‌ها‌ت‌بوو، که‌ب‌ش‌ت‌ینه‌وه‌ (د‌ره‌له‌) و به‌که‌سو‌کار‌مان‌ شاد‌بو‌و‌ینه‌وه‌.

بیش نوهی قسه کم تهاو بکم، نلیم؛ چوارتا همر سی مالتیک نه بوو. چل مالی بالبازیشی تیا بوو. سن سد کس سر یازیشی تیا بوو. دتیه کی ناودار و ریز و سهوزهدار و. پر له درخت و دار و، چاونه ندازی جوان بوو. بنکه ی ناوچه (قضا) ی شاریاژیش بوو.

دوا قسه ۱۹۲۹/۹/۲

سیانزه رۆزمان له (شاریاژیش) دا رابوارد. سوپاس بۆ خوا، بئ روی به خوشییه وه گه راینه وه. جن و شوقینی خزمان له دتهاتی: (سیرمه نیرگ) و (گه نکاوا) و (دیره له) و (قهلا چالان) و (وهراز) و (سینک) و (واژه) و (چوارتا) دا خوش کرد و به خوشییه وه راسان بوارد. له مالی هه موو لایه کیاندا میواندارییه کی ناوازه مان کرا، که هه رگیز له بیرم ناچتته وه و خواش یارین هه ول نهدم تۆله یان بۆ بکه مه وه. که هاتینه وه بۆ (سلیمانی) له ناوه سازگاره سارده که ی شاخه رهنگینه که ی (نهمر) تینوتیمان شکا.

لهم گه شته مدا له گه لیک رووه وه زانیم دستکه وت و چاوم گرایه وه. له پاش سوپاسی خوا، سوپاسی (حاجی رهشید) و (حاجی موحه محمد) و (هوره حه بین) و (شیخ ره نروف) و نه وه که سانه نه که م که میوانداریان کردم و. به هه یی نه وانیشه وه له زۆر رووه وه له نیشتانه نازداره که م و گه له خوشه وسته که م شاره زا بووم و نزیکیش بوومه وه.

تافى كورينيم

پەزىشكە^{۱۱} پىتى گوتىم: بخونىت دەمىرت!

تا توانىم لە (سلىمانى) جىا بىمەو و بگەمە خوتىندىگای دووهمىن (نانوي) لە بەغدا، زۆر گىروگرفتەم هاتەبەر. باوکم حەزى دەکرد بچمە بەغداد، بۆ ئەوێ تىبىگەم و پىشکەم و شارەزابىم. بەلام داىکەم دەپاراپەرە و هەولێ دەدا کە نەچمە بەغدا. هەندىک خەمى خراپىش چاويان بەراى نەدەدا^{۱۲} کە من پىش کورەکانيان بکەوم، ئەوانىش فرۆفیتليان دەکرد بۆ ئەوێ نەچمە بەغدا بۆ خوتىندن. بەلام من، بپارم دا بچمە بەغدا و، چووشما! ئەو دەمە کز و لاواز و کورەبنە بووم. کىشانەم بەجلوهرىگىشەو (۳۶)سى و شەش کىلوگرام بوو! حەزم دەکرد منىش وەک هاوڕىکانم کەلەگەت و بەهیز و قەلەو بىم! بەو بىرەى کە پەزىشکىکى شارەزا ڕىگام پىشان بەدا بۆ تەندروستى و قەلەوى و کەلەگەت بوون، چوومە لای پەکىکىيان. پىتى گوتىم: «تۆ بەرگەى خوتىندن ناگریت.

نەگەر بخونىتى تا سالىکى تر دەمىرت!؟ نەگەر دەتەوێ تەندروست و قەلەو و کەلەگەت بىت، پتووستە واز لە خوتىندن بھىت!

ويستم لە بەغدا بچمە (خانوى مامزىستايان: دار المعلمين)وه. گوتيان: «تەمەنت لە شانزە سال کەمترە ناتوانىن وەر تىگرين!» گەلىک هەولم دا بچمە ئەوێ. بەلام سەرى نەگرت. بەتەنىشت ئەوێشەو و خەمەکانى بەغدا، سەريان کردە سەرم، نەيانھىشت بچمە ئەوێ، خستميانە (خوتىندىگای دووهمىنى بنکەبى: الثانوية المركزية)وه. لە مالى خالىکەدا دەمخوارد و دەنوستم. لەگەل ئەوێشدا کە مالى خالم و خەمەکانى ترم لە مالى خۆمان زۆر تر دليان ڕادەگرت و، بەکەلکەم دەهاتن، کە تا دەمىتم چاکەيان لەبىر ناچىتەو، بەلام من نەم ئەنجامە پى خوش نەبوو! بىتجگە ئەوێ کە شەرمەن بووم، هەستىشم بەگرانى بارى چاکەى ئەوان دەکرد. دەرسام ئەوێ ئەو چاکەبەم پى نەدرىتەو. هەرەها هەستم بەکزی و هەژارى و بى دەسلەلاتى خۆشمان دەکرد. خۆم لە بەندىخانەبەکى رۆژگاردا دەدى! کە شەوێ نوستم لىفەکمە کىشا بەسەر خۆمدا و بەدزىبەو دەگرىام، تا خەو بردمىو بەو بەيانى!...

(۱) پەزىشک: پزىشک

(۲) بەراى نەدەهات.

گهشتی پنجوبین

له سالی ۱۹۳۰

رینگهوتن ۱۹۳۰/۷/۲۵

دهمیک بوو، به ناواتی گهشتی پنجوبینه و ده بوم. چونکه «پنجوبین» پارچه یه که له (کوردهستان) ی خوشه و رست. نیشتمان ه و کور سلیمانی. نار و با و چاونه دناز و باخ و باختیکی هه یه، له هی هه ره شوینه ناو داره کانی کوردهستان نهمیررئ. چونکه کوردی تیا به و، هه مویش به زمانی (کوردی) قسه نه کهن.

جا من چون نه ده چومه (پنجوبین) که نهم هه موو شتانه ی هه ی و، جینگایه کیش بین، شیری گه و ره، (شیخ مه محمود)، دامه زینه ری (فه رمانه وایی کوردهستانی خوارو) ی تیدا بین. وایش هه لکه و تین که هه موو فه رمانه و دوه منه کان به کورد، به په ره زشمه و بین بۆ... به لئی ده بوو به جو و مایه (پنجوبین). چونکه خویندنگا داخرا بوو. نۆره ی پشور بوو. له شیم لاراز بوو بوو. ده بوو گیانم بیور زشمه و و، له شیم به تین بکه موه، تا بتوانم له پشاور پیشکوه و تنی نیشتمان که ما به ختیان بکه..

له گهل هاور و و خزمیکما (نوری نه فه ندی حاجی صالح ناغا)، که ممری رۆشتنمان به ست. به پیاو ته ی نه ووه دوو نه سپی کرئ گرته مان ده ستکوه ورت. نه سپه کان هه ره چهند تر و تفاقه کانیان نه ختن شو پیر بوون، به لاه له ره و تا خوشه و بوون. ده ستی جلی کوردی جوانم هه بوو، له به ره کرد، کاله یه کی نایا بېشم له هاور پیه کی خوشه و وستی کۆپیه و به دیاری بۆ هات بوو، له پیم کرد. وینه گر (فو تو گراف) یکی باشیم هه بوو هه ندئ که له یه لم بۆ کر و و هه لم گرت. چه قۆیه کی هه ورامیشم هه بوو خسته گیر فاهمه و. هه گبه که شیم دابه ست به پاشکۆی نه سپه که مدها، له پاش نه مه ی له نان و چای خوار دنی به یانی بوو موه، هه ردوو ده ستی سه روهرانی خۆم، باوکم و دایکم ماچ کرد و، سواری بارگیره کهم بوم و که و قه رینگا. هه ره به عار رۆشتم هه تا که شیم به رمالی (نوری نه فه ندی) ی هاور پیم.

(نوری نه فه ندی) یش له خۆ کۆکرد نه و ده دا بوو، ده میک بوو کاروانه که به جیتی هیشته بوین. دامان له ناو زهنگی و غارمان کرد به رینگای گۆر ه و ده، نه و مستای نه و تا له وانیشمان تیه پر کرد. گه یشتیه چایخانه که ی شاخی (گۆر ه و ده)، له وئ دابه زین، که ته ماشامان کرد کاروانیکی تریش له وئ دابه زبوو. نه سپه کاغان به گریسه و نه ی چایخانه که وه به سته وه. هاتیه ناو وه، دانیشین. به لاه چیمان دی؟... دیان دوو سئ کوو پیه گه و ره که له گلی سور دروست کرابوون، دانرابوون له ناوهر ااستی چایخانه که ده. په کتیکیان هه ره بۆ نه و ده دانرابوو، که له ته نه که ی پاک و خاویندا ناری له و کانی به دووره و بۆ به تین که که و تروه ته دامینی شاخه که وه. له و چایخانه چۆله وانییه دا، ته ختی دانیشتی وه دا دانرابوو، که له هی چایخانه ناو هنجیه کانی سلیمانی که ممر نه بوون. له کاتیکا چای هینه ره که، چایه که ی بۆ ده خستیه سر مینزکی بالا به رز، شنه ی بای به یان ده هات و گیانی دکرده نه و به به ردها. شاری «سلیمانی» یش وه کو

تاقه سیتیک، له دوروره ده رگوت، که بهمیخک نیگار پیژ کرابی. تا رایکی زتړنی تیشکی روژش
 تعوقه سر و لق و پژی داره کانی چیاکه و میترگ و میترغوزار دکانی سر شاخه کی داپژشیبو.
 بهرچایمان خوارد و به سر شاخه که دا به نهمسپه کاغانه وه هلگه کرابی. له پاشا که وتینه خواری و
 لیتزاییه کموه، به باریکه رتیه کدا تپه پمان کرد. پاشان که وتینه کو سپاییه کموه، به ناسانی پیادا
 راپوردین. دیسانه وه هلگه داپنه وه بهانو نو هممو بهر ده لانیبه دا، که نیش شاخه که به تر حتیکی وای لن
 هات به گران دهمانتوانی بچین به پتوه، له سر ناموزگاری باوکم، هتا له وسر بهر د خواریه بووینه وه
 سواری نهمپ نه بوم. نهمسپه که به ده سموه رانه کیشا. منیش گیرفانم پر کردبو له نو قول و دهنکه
 کور له که. هر بهر پتگاهره قسه مان ده کرد و، دهنک دهنک، له گمل هاوریکه ما لیان ده خواردن، که وتینه وه
 ده شایی. له دوروره بیتانیکمان دی. به غار چوپینه ناووه که پر سیارمان کرد هیچ شتیکی پین
 نه گه شتپو. نیش به شاخه که دا هلگه کرابی، تا چوپینه سر کانیک، ناوکه کی گله ن ساردبو. خو مان و
 نهمسپه کاغان تیر و پر ناومان خواردوه، که چی له پیش نهمه پشدا، له چاپخانه کی (بناریل) لمان دابو
 و، ناویشمان خواردبووه. له پاش نهمه چی چند خوار و ژوریکمان کرد ههستان بهماندوو بوویتیکی
 توارو کرد. هر خوا خوی نه ومان بوو، بگینه جیبهک و لایه دین، تا تیر ناو بخوتنه وه و بهمستینه وه.
 هر نه ونده مان زانی له سر تعوقه سری شاخیک چاپخانه به کمان به دی کرد. گه شتین و لمان دا.
 بهر کولیکمان بز کرد، له وئی گه لیک خه لکی طیمانی لن بوو. هممو مان ده ناسین. تهنانت (نوری
 نه فندی) لایه کانی نماناسی، چایی بز بگنیکان کری. دهستان کرد به قسه کردن و راپاردن. کابرا
 دهستی کرد به پیا هه لمان (مدح) به باپیری (نوری) دا نیش هیچ قسه پین نمان بیگا، نهمه نهی، که
 هممو مان پین هتا به پیکه نین. گوتی: «به خوا باپیری خوالیخوشبوری نیرگه له کیشتیکی باش بوو!»
 روشتین نه ونده مان پین نه چوو که وتینه سر تعوقه سری شاخیک که پان و فراوان بوو. نو تو مبیل
 به نماناسی پیا ده روشت. (نوری نه فندی) په نجهی دریز کرد. له دامینن شاخه که، له ناو دژل و
 چالاییه کی قورلدا دپیبه کی جوانکیلانه ی پشان دام. هر چوار لای به باخ و ریز و داری چنار و
 شوزبهی تهنار بوو، گوتی نهمه دتی (نودتی) به، دتی (اشیخ مارف). باوکی (اکاک نه حمدهی شیخ) ی
 ناودار، که بهر نجه دانی له پتیاو چاکه ی (کوره واری) دا به ناوبانگه، گله ن باسی له وئی بز گتراموه، له
 پاشا بایه کی فینک به سرماندا کشی کرد. منیش دهستم کرد به گوزانی گوتن. دلی هاوریکه کم به وه
 خوش کرد. نهمه له کاروانه که گه لیک پتسکه و تپوین. تینوتیش زوری لن سهندبوین. جله وی
 نهمسپه کاغان کیشاپه وه و جگه ره کیشیک و مستان، هتا نه وانیش هاتن. ناومان لن سهندن.
 خواردمانه وه. نینجا هر چوارمان بهانو نو دژل و شاخه بهر ده لانیبه دا به گوزانی وتن و قسه کردن و ترئ
 و ترزوی خواردن کاغان راپارد. دتی (چنگیان) پشان له وبری شاخه کموه، له دوروره به دی کرد: نیش
 هر روشتین هتا گه شتینه سر چم و ناوتیکی گه ووه. بایه کی گهرمی ناخوش به سرماندا تپه پری.
 چند مال و کزجیکمان له تر داره به ووه کاند چاو پین کهوت. لای نه وان لمان دا. هتا بهری به بیان
 مانه وه. که به کمر پرومان کرده (پینجوبین).

چەمى ولياوا

گەشتىنە ناو چەمەكە. لە پر كابرەيكى لادىيىمان پىن گەشت. پىن بەستى چەمەكەى كەردبوو. خەرىكى ماسى گرتن بوو. سەبەتەيك و ساجىكى بەدەستەو بوو. كە ئىمەى دى ھەردووكيانى فرىن دا و ھەراى كەردە ناو ناوەكەو، دەستم ماچ بىكات. واى دەزانى من (شىخ لەتيفى كورى شىخ مەحمودەم). بەلام، من بەگالتەو پىم گوت: «شىخ لەتيف نىم. بەلام خەزمى شىخ مەحمودە». ھەتا ھاەتە نزىكى نەسپەكەمەو ورتەم نەكەرد. بەلام خۆم بۆ نەگىرا، ئەر بەندەكى و رەنجەرەتتەى لى پەسەند بەكم، لە پر دەرم برى، گوتم: «شىخ نىم مامەگيان». ئىتر نەویش بەپىنگەنەتتەكەو گەپامەو.

چووين لە بن دارەكەدا، نەسپەكەگەنمان بەستەو. چاپىمان سازكەرد. ھەندى ناوى سارەمان نۆشى. دەستمان كەرد بەخۆرشتى خۆش خوادن... راکشايىن، بنووين. ھىشتا تەوار چاومان گەرم نەكەردبوو، لە دەنگە دەنگى كاروانەكان و زىنگە زىنگى زەنگەلەى ئىستر و بارگىرەكان خەبەرمان بوو. كە تەماشامان كەرد، ئەوا كۆمەلەيكى گەورەى كاروانەكان و خەلكى سىلمانى چاپىيان لى دەم كەردووە و، بەنارەزووپەكى تەوارەو نانى پتوھ دەخۆن، بەدەم نەویشەو قە نەكەن.

من وام نەھاەتە پىش چاو، كە لە ساپەى ئەم كاروانانە گەلى بەكەپ و خۆشپەو رادەبۆرەن. چونكە لە ژمارە نەدەھاتەن. كەچى ماندووتى رىنگا بەتەرەتتەى لى كەردبوون ئىسەشيان پىست پراوكەرد، نەمان دەزانى چۆن رابۆرەن... كات بوو ساتى نۆھەم^(١).

من و نۆرى ھاروتە، بەرگى مەلەكەردەغان پۆشى و لە تاو ھالاولى گەرسا، تىر و پىر لەناو ئەو چەمە خۆشەدا مەلەمان كەرد. ئىنجا خۆمان پۆشتە كەردەو و پووبەرووى گانى و ھەرزەپەكى دوور پۆشتەن. بەناو دەشتىكى فراواندا رىنگامان برى. گەشتىنە بەرمەرزەپەك، كە لە كاتى گەشیدا بوو. تىشكى رۆژ دوو ھىندەى جوان كەردبوو. لەبەرى رىنگاكەپشەو زەوپیەكى پان و دىژ بە تۆرتن چىنرابوو. رەنگە نەتەسپەكەى لەبەر تىشكى رۆژ دەبىسكایەو. ھەروەكە دسكەگولنى كە بەگەلاى ترنجۆك پىنچرابى، كۆمەلنى كىژ و نافەرەتى جلك ئال، لەگەل مێرد و باوكیاندا خەرىكى بژار بوون، ناو دووكانە توتوتەكانیان رازاندەبوو. بەلنى وابوو: ژن و پیاو، بەپەكەو تىدەكۆشان، مەلەكەپان ناوا بەكەنەو، مەلەكەكانیان، وانا كېر و كچەكانیان بەمىنەنەو.

ناى نەو چ تەماشاكەھتەى جوان بوو؟. بەلام چىمان بەكەدە؟ تىنۆتتى زمانى شكاندەبوون. بەناچارى لەگەل ھاروتەكەدا پروومان كەردە شاخەكە، كە لادىيەكان ناردەيان بۆ كنى كانىيەكى سازگار. لىمان دا رۆشتىن گەشتىنە كنى كابرەيكى توتوتەوان. پىسارىمان لى كەرد. وتى: لىزە نىبە، لەو لاوہە. ئىمەش ھەر پۆشتەن. ھەتا گەشتىنە ناو دۆلىكى تەسك لەناو دوو شاخدا. بەرپىگەيكى باربەكەلى سەختەلانى و، سەر بەرەو ژوور و سەر بەروخوارەدا، چەند سەد ھەنگاوتەكەمان بەو قەد پالەدا برى. واھان لى ھاەت پىرستمان برى و ھىرامان نەما. نەوئەندەى نەمابوو زماغان بشكى، لە پر جۆگەلەكى

(١) لىزەدا مەبەس كانى كۆزدیە، نەك فەرەنگى.

تمسکه لانهان هاته پیش چاو. وک درزیک وا بوو، بهر ووی شاخه کموه. که سر نجان دا نو کانیه بوو که س چارکه سات بوو، دوو به دوو بوی دهر وشتین. چیمان دی؟! کانیه کمان دی، نمونده سارد، نمونده سازگار، هموو نیش و نازاریک، هموو ناخوشیه کی رابواردنی سر چم و ماندوویتی رینگامی له بیر بردینه و. هر چنده کانیه که په جگار تمسک و سر بهر و خوار و لیژر بوو، هر چنده نمونده جیتی دانشتمان نه بوو، که بهناسانی تیا، دابنشین، بهلام نو چیمن و نزاره، نو سیه ری لاله زاره، نو شتی شماله، ناوه سارده که یسی که بهلاوه بوو، وای لن کردبووین، دستان به نموندا نه دا، هه ناسه مان هله دکیشا، که له به یانیوه له ویدا نه بووین، تا زورتر شادمان بیین... هندی ناومان خورده و، بهلام له نندازهی خومان زورتر بوو... پشویه کی شادمانیمان دا. هرچی ورده شیرینی کمان پین هه بوو، به که یفوه دامان کرماند، نمونده مان پین خوش بوو، به خومان نه زانی، کانیکمان زانی نیواره داهات... رور کموته کیوان، له که له و نزا خوازی لن کردین.

وه نه بوو بئ تاریکی به گیشتیانیوه هوار. بهلام رور خوش نه بهیشت بکمرینه بئ روریه و، خوی له پشت کیوانه، چرایه کی سووری بۆ همل کردین. تیشکی دهاویتشت. په له هور و کانی به رینگاو رینگ، زهره و سور زهرین کردبوو، له لایه که به بهر بهر هه مو تر حه گیاندار و درنده یه کی لن دروست کردبوو، له لایه کی تر شوره ده تگوت به هاره و شاییه، به گهر دنی یاقیقین و سر و پوته لایه زهرینه و، کیره کورین و ره به لک و هله پهره کی ده کن، له خوشی هاتی جهرنی نه ورور پیروز.

گیشتیانه و هوار، له ناو نو هه موو چیمن و لاله زاره دا، له ناو نو بای شه ماله دا، ناویکمان هاته بهر. چه که بوو، که به ناوی دهر به نده کی (ولیاوا) دا دهاته دهر و، به سر نو بهردانه دا تافه تافی نه کرد. به ناو نو دارانه دا هازه هازی نه کرد. نه ویش وک ناویتنه، ویتنه نو په له هور و نگارانه و نو ناسانه گهر و یه، به رینگه شینه که یه و، هه روه ها ویتنه نو که لا و نو دار و دره خانه ی نه نواند. ده تگوت ناویتنه و ویتنه نو چاونه اندازانمان بۆ نه نویتن، که توژی له و پیش پیتی شاد و دلگوشاد بوو بووین. په رینه و. هیشتا نه که به یسویه سر هه واره که، کاپرایه ک هات، سئ ماسی بۆ هینا بووین، لیمان و درگرت. به دلیکی خوشه و به زاندمان، نوخه ی، چنده به پیژبوو! هر گیز نو خوشیه م له بیر ناچیتوه. که ناغان خوار، بیتجه له ماسیه کان شفته پشان پین بوو، چاپیشمان لن نابوو. بئ تو ناخوش، خوشیه کی زورمان لن چیشتن، نیسته ش چیشکه یان له ژیر دالماندایه...! که نان خورا، بیتدهنگی هه موو لایه کی داگیر کرد. چونکه ماندو و بوو و نه یان ویت به یانی، له خه زو هلسن، زوری پین نه چو خه ویان لن کموت، کس نو بیتدهنگیه ی تیک نه له مان و (نوری نه فندی) و کاروانه کمان نه بئ. له پر و تم: «نوخه ی! نیستا من خوم له خوشیه کی بئ نه اندازده نه بییم. کاشکی هه ر وام رابوردا یه. بهلا خوزگه، لمه ری نو که له و -ده ستم بزیان دریز کرد، که لی رورژاوا ی (ولیاوا) م پیشان دان- نه له کتریکیک دهبوو، نمونده ی تر نیره ی نمشته په خشان بگردایه...! ناخ، نیره، چ جیگه یه کی خوش دهبوو نو حه...!؟ کاروانه که مان پیکه نی. (نوری نه فندی) یش به ته و سیکه وه کوتی: «بچی. ده ش، راست ده که ی به خوا زور جوان دهبو... بهلام نو نه قه یه ی هیشتا ته و نه کردبوو، هه ر روم له که له که بوو، به قاییم ده ستم کیشا به سر شانی (نوری) دا و پروشم و درگیرا بۆ

سەر شاخه‌که!... به‌لێ راسته، نهم ئهو نه‌له‌کتریکه‌ی من ده‌مریست بیهینی، نه‌ی دی... به‌لام نه‌له‌کتریکه‌ی وای دی که بێ کۆله‌که و مستابو. به‌بێ تهل و ده‌رمان نه‌چریسکایه‌وه. بێ تهنه و چرکه، ده‌جیروایه‌وه. ئه‌ویش شتی که بوو خوا نه‌بێ کهس نه‌یناردبوو. یه‌زدانی که نه‌بێ له‌ ده‌ستی کهس نه‌ده‌هات بیهینی. ئه‌ویش نه‌ستیره‌ که شه‌یه‌ک بوو، هه‌ر وه‌ک خوای که‌وره‌ بۆ ده‌رخستی راستی که‌ه‌ی من، یاخود بۆ هه‌تانه‌ دی ناواته‌که‌ی من ناردیه‌تی وا بوو. نه‌ستیره‌که‌ له‌و دیو شاخه‌که‌وه‌ به‌ناز و جیایزه‌که‌وه‌ هه‌له‌ده‌هات. به‌ره‌ به‌ره‌ سه‌رکه‌وت، تا هاته‌ ئهو شرتنه‌ی، که‌ به‌نازه‌زوی دلی من هه‌زار نه‌ه‌نده‌ زۆتر چاوه‌نده‌زه‌که‌ی ڕه‌نگین کردا. شه‌وی پێشوو که‌م نووستبوین. له‌به‌ر ئه‌وه‌ پێخه‌فمان لێ ڕاکیشا و خۆمان پێده‌نگ کرد، نوستین، تا ساتی هه‌شت و نه‌وی شه‌و.

بۆ پینچوین ۱۹۳۰/۷/۲۶

هه‌رحه‌نده‌ ئهو شه‌وه‌ هه‌مسو لایه‌که‌مان، به‌ناخوڕی بارگیر چوار لامان گیرابوو، نه‌ سه‌رین هه‌بوو، نه‌ دۆشکه‌ له‌سه‌ری به‌وین. ته‌نیا له‌سه‌ر سه‌وجیک و، به‌مه‌وجیک، به‌جله‌که‌مانه‌وه‌ نوستین. به‌لام له‌به‌ر مانه‌ویتی ڕیگا و خۆشکردنی بایه‌که‌ خه‌ویکی خۆش و ناسانمان لێ که‌وت. به‌خۆمان نه‌زانی، تا به‌یانی به‌زۆر خه‌به‌ریان کردینه‌وه. که‌ هه‌ستاین، نه‌سه‌په‌کان ناماده‌کراوین... بارش ڕێک خرابوو... هه‌شتا تاریک و ڕوون بوو، ده‌ستمان کرد به‌ڕۆیین. به‌سه‌ر شاخه‌که‌دا سه‌رکه‌وتین. که‌وتینه‌ ناو به‌رده‌لانییه‌که‌وه. له‌به‌ر تاریکی، که‌لێک جار نه‌سه‌په‌کاغان هه‌له‌نگرتن. نزیکه‌ سات و نیوێک به‌و ته‌رحه‌ ڕۆشتین هه‌تا ده‌مه‌ و هه‌تاو که‌وتین که‌وتینه‌ ناو ده‌شتاییه‌که‌وه‌ که‌ کانیه‌کی ساردی له‌ ناوه‌راست بوو.

چهند به‌رده‌ نوێژیک به‌لایا چه‌سپ گرابوو، بۆ نوێژکردن. به‌هه‌ر چوارلای کانیه‌که‌پیدا بیهستانی کاله‌ک و تروزی به‌ره‌م هه‌تیرابوو. له‌ دوور کانیه‌که‌په‌شه‌وه، چایخانه‌یه‌کی به‌چووک هه‌بوو. به‌سه‌ر چه‌میکه‌ی قوولدا نه‌یروانی که‌ ناویکی جوانی به‌ناو دا ده‌ڕۆشت. له‌وه‌یه‌شه‌وه، له‌ دوور له‌ سه‌ریانیک دێیه‌کی به‌چووک هه‌بوو. (زه‌لان) یان پێ نه‌گوت. نهمه‌ ئهو (زه‌لان) ه‌ بوو، که‌ به‌ناو رو (خه‌یار) به‌ناوبانگه. له‌وێ لامان دا، ده‌ستمان کرد به‌ده‌ و چار شت. ئێجنا ده‌ستمان کرد به‌چای خواریه‌وه. به‌لام نه‌ه‌نده‌ زۆریوین، چایمان به‌ناسانی به‌رنه‌که‌وت. ناچار خۆڕشته‌که‌مان به‌کاله‌ک و تروزیه‌وه‌ خواری!... کاتی ئێمه‌ له‌وه‌ داوین، جار به‌جاری ناوڕم نه‌دایه‌وه. چاوڕم به‌چاوه‌نده‌ازی شاخه‌که‌ نه‌که‌وت، که‌ ته‌وقه‌ سه‌ره‌که‌ی زه‌په‌ندی تیشکی ڕۆژ بوو. تیشکه‌که‌ی له‌ناو ناوه‌که‌ی نه‌دا، شه‌شی دار و ده‌خته‌که‌ی له‌ناو دا. یاریبوو. گزه‌بایه‌کی خۆشیش وه‌ک سۆزی به‌هاران، جار به‌جاریک نه‌هات به‌سه‌رما، که‌یفی پێ نه‌ه‌ندم، نه‌شی پێ نه‌کردم...

لێمان دا ڕۆشتین، ڕیگامان که‌وته‌ خۆشانی. به‌م لاو به‌ولاماندا وه‌کو شه‌قامه‌کانی شاره‌ پێشکه‌وتوه‌که‌مان، دارو ده‌خت ڕوایوو، هه‌تاو به‌ناسته‌م لێ نه‌داین. هه‌چ نازاریکه‌مان له‌م ڕیگایه‌ نه‌چێشت هه‌تا که‌په‌شتینه‌ ناو چه‌ر دارستانیکه‌وه، که‌ نه‌و ده‌مه‌ هه‌شت سات بوو به‌ڕیگاو به‌وین. سه‌ره‌وه‌ی سه‌رگرده‌که‌ بوو، که‌ ئێمه‌ی پیا ده‌ڕۆشتین. خواریه‌ویشی په‌ڕوو له‌ هه‌زاران جۆر داری زله‌، زله‌، تووترک، داری به‌ردار، که‌ جینگای ڕه‌نده‌ی کێوان بوو، وه‌ک ورج و پلنگ. ئه‌وه‌ شاخی (تارییه‌ر) بوو،

که به سه ختی و بلندی به ناوبانگه... به سهر بهر و ژووره یکی به جگار ناخوٚش و پتچ پتچوژکه دا سهر که ویتن، تا وامان لن هات له تهوکه سهری شاخه که دا په کمان کهوت. ئینجا به زه بیهمان به بارگیره کاغاندا هاتهوه. توژی دابه زین، لهوٚتر داری دار بهر وودا پشویه کمان دا. ئیتر بایه کی شمالی فیتیکمان هه ناسه دا. هه نه وندهمان زانی کوره کاروانهوانیتیکی پتچوٚتنی به پیدابوو. چه مچه (شقارت) به کی لن سندن و بهر اکر دنیکهوه، به پین، بهو شاخه سهر بهر و لیژده داگه رایه خواره وه، هه بۆ نه می چایهک بۆ نیمه ساز بکات. نیمه پیش له دوا به وه رقیشتین. وامان ده زانی له دامیتنی شاخه که وه کانی هیه. کهچی هه ده رقیشتین و نهی ده که یشتین، هه تا هیتزمان لن برا. له نه سه کمان دابه زین به پین رقیشتین، ئینجا به پیش ماندوو بووین. دوو باره سوار بوو به وه. کهوتنه ناو دهشتیکی گهرمه وه خهرمانیکی لن بوو. دوو پیاو و ژنیک و کچنکی به جگار جوان خه له پان کو ده کرده وه. به دمی کچه که دۆ به کی خوٚشان بۆ هات و خواره مانه وه. سن چاره که ساتیکی تریشان به سواری رپاورد. ئینجا گه یشتینه کانی (نمین بهگ)، که له کانی به هه ره سارد و سازگاره کانی پتچوٚن دهوٚتیرئ. لهوٚی دابه زین. پشویه کمان دا. خوٚرشتان خوارد. چایی کوره که مان نوٚش کرد، ئینجا به ناو دهشتی کاکي به کاکي (قرلجه) دا ریمان بری. له پاش ساتیک و چاره کیک گه یشتینه (پتچوٚن) له جتی سهر یازگان تته پهرمان کرد. چوینه ماتیکه وه که بهر امهر شاخه که بوو. جینه کی فینگ و خوٚش و پر سهر بهستی بوو.

پینچوین ۱۹۴۰/۷/۲۶

دیهک بوو، به لکو شاریک، جوان کیلانه بوو. له هه چوار لاره به باخ و باخچی رهنگین ته رابوو. جینهک بوو جگه له جوانی، جگه له ناو و با خوٚشی، جگه له راز تهرویه به چاونه ندازی جوان، به گه وری شوٚتی له بهر چار همرانه وایدا، به شوٚن سه ختی بهو سن شاخه وه که دهره پان دابوو: (کیتی نه محمد هاجر، کیتی بهر کیتو، گردی به کیان)، وهک کیلینک و او بوو که کلتومی (نیران) ی پین به کرتیه وه. بیهجگه له وه نه گهر (پتچوٚن) قایم نه به رایه. چۆن (شیخ مهحمودی گه وره)، نهو دهر و بهشتی لهوٚی نه کرده نیشته جیتی خوٚی^{۱۱}؟.

(پتچوٚن) پر بوو، له کانی گه وره گه وری ناو سارد. به لام کاشکی ئاره که پان قورس نه به رایه. ته نانهت، کانی به کی تیا بوو، له بهر قورسی ناو ده کی، به ناو ده که پان نه گوت: (ئاواناس). به لام کانی

(۱) که له سهره نای ۱۹۲۳ ره شیخ مهحمود نیازی پیسی ئینگیزی بۆ ده رگوت له به زور به سته و هی یاشووری کوردستانه وه به حکومه ته عهر به ییه کی به غدا وه و له ۳ی مارتی ۱۹۲۳ سلیمانی بۆر دومان کرا، شیخ به لکه ره که یه وه له قه مچوٚنه و جاسه نه وه بهر و شار یتر و پتچوٚن رۆی تا دوابی له ناوچه ی پتچوٚن جیگیر و و کرد به یکهی سهر کی شوٚشه کی، دوا جارش ناچار کرا رتیکه مونه کی پتچوٚن له گه ل نوتنه رانی حکومه تی به غدا و به چاودیری ئینگلیزه کمان له ۱۹۲۷/۶/۱۵ مۆز بکا، به پیتی رتیکه مونه که چووه دنی (ولهوٚتر) له نیران دانشت. نهو کانهی ماموستا نم گه شته کردوه شیخ لهو گوندی سهر سنوور بووه و حکومهت بۆ پشگرتن له هه جموجوٚلیکی تازه هتزی سهر یازی له چوارتا و پتچوٚن دانا بوو.

(ناوی حیات) له هه موویان ساردتر و شیرینتر بوو. لعم بیری دئییه که وه که گه ده کی (به رکتوان) یان پین نه گوت: کانی کم هه بوو له بهر نه وه بهر شیوه که ده داریان راپهل کردبوو، ناویان پیا هیتابووه نعم بهر. نه شاخه ی که په جگار ناوی هه بوو، (نه حمده هاجره) بوو، که کهوتبوه پرژه هلاتی (پینجین) وه، تنانده له چه مینکی دوروه، له بهر چاندن، بهم کرده بهرزه ی شاخی (نه حمده هاجره) ده، ناویان راپینج کردبوو، جا هه نه ناوه وژه بوو که (تافاو) یتکی گه وری له ناوه راستی شاخه که ده دروست کردبوو، که به وژی نه وده ته ماشاگاهی شاخه که جوانتری لښ هاتبوو. هه وده هه نه ناوه یش بوو، که ده هاته بهری (به رکتوان) بژ شینایی و بژ با خه بهر داره کان، که هه موو ته رجه دره ختیک و سه وزاییه کی لښ کرابوو. له دسته راستی (پینجین) یشه وه چند گردنیک هه بوون، سر و خواریان باخ و باخچه بوو. به ناوی سازگاری گانیسه کان ناو نه دران، پر بوون له میوه و سهروزوات، وهک: هه لوژه، سټو، هه رمڼ، ترڼ، قوڅ، قه بسی، شاتو، توو، ناروو، ترؤزی، شووتی و کالهک، پینجین دوو باخی وژه گه وری تیا بوو: په کتیکان (چوارباخ)، نه وی تریشان (هلیکان) یان پین نه گوت، ناوی (هلیکان) یش نه وده ساردبوو پیاو نه ی نه توانی دهستی وژه تیا رابگری، له دوی نه مانه یشه وه شاخیکی بلند هه بوو. شاخی (کانی شوقهت) یان پین ده گوت، نیر نه گه ته ماشای (پینجین) بکراپه، هیچ دهسته راست و دهسته چه پی مالینکی نه نه بیزا که پین باخ و باخچه بووایه.

نه گه په کڼ له دوروه بهاتابه (پینجین)، کوتوپر پیتی ده گوت: گونده، بهلام که نه چوه ناووه و رتکی پتکی ماله کانی و، وژی دانیستوه کانی و، بازار و دوو گانه کانی و، سرشورک و مزگه و ته کانی و، شیوه ناش و ناودانی زویه کانیانی نه که و ته بهر چاو، به شاریکی وژه رتکی پتکی دانه نا.

نزیکی په غجا دووکان، که هه موویان له هاریندا وهک سابات وان، چوار چاپخانه، قه پیره یهک، سه رشورکتیک که نیسته پروخواه، چوار مزگه وتی گه وده که له هینه کانی سلیمانی که متر نه بوون، دوو سه و په غجا خانووی دوو نه ومی تیا بوو. جا به پیتی نه مانه، وا دیاروو، که (پینجین) حلی غزی له نیستا وژه تر خه لکی تیا بووه، چونکه وهک دانیشتوانی (پینجین) خزان نه پانگتر ایدوه، پروسه کان له شه ری گه وری جیهانی په که مده ویرانیان کردبوو. نیستا ژماره ی دانیشتوانی (۱۲۰۰) کهس که متر نیسه، هه موویان خواوه نی باخ و باخچه، یاخود کاروانن. یان به بازوگانیه وه له گهل نیراندا خه ریکن. مانگا کانی (پینجین) رهنگیکی وژه سهریان هه بوو. ناوه راستی پشیمان سپی، یاخود په لوی سپی تیا بوو. له ناوچه وانیشتاندا سن سووچیکی سپی جوان هه بوو. هه نه تگوت نه مانگا پانده که (مصری) په کانی کڼ نه پانپه رستن. هه وده هه پرومالا تیکی پین شوماریان هه بوو. قه له بوون، گوشتی سلیمانی، بهی وژی له پینجینه وه دڼ. چونکه پینجین له کرستانه کان نه مریزی.

(حامد به کی مه جید به کی جاف) که قائمقام بوو و له هه له بجه دانه نیشت، خه ریک بوو خانوو له پینجیریندا دروست بکات. له گهل (نه حمده به کی عوسمان پشای جاف) ی خزمیشان خه ریک بوون هه موو بازار پینجین، که له سالی هوروژی پروسه کانه وه پروختنرابوو، له گهل قه پیره یهک و سه رشورکتیکدا دروست بکه نه وه.

پېنجون جيهه کی زور گه وره يه. دوش پټک بخری خوښندنگای بڼ بکړېته وه. نو اوه سال خبرکې بڼی بکه نه وه نېستاکه مه لایک حوجړی کردوتموه. (۲۲) شاگردی هیه. وانه (درس) یان پټ نه لږ. بهلام له سر شتوی تازه نییه. له شونتیکې تردا لټی نه دویم.

(پنجون) به چاونه ندازی جوان. کم شون نه یگاتی. به شتویه کی تیکرایی ناو و بایه کی باشی هیه. پاشه رږو، دین به هاوینگاه، چونکه نهویش (لوان) تیکه بڼ خوی و لهویش که متر نییه. نېسته بنکې لادئ (ناحیه) یه. سهرایه کی باشی تیا دروست کراوه. به (۱۵۰.۰۰۰) روپیه ته واو بووه. له سر گرده کانیسی دوو بنکې بالباز دامه زرتراوه.

جنگاپه کی خوشمان دست کوهت. هر نه وندهمان زانی (محمد مهد علی نه فهدی) ی برای هاوړیکمه. هات، گه لن قسه خوشمان کرد. نامان خوارد، که چی له کانی (نهمین بهگ) پش گه لیکمان خواردیو. له پاشا (میرزا مارف)، ژره پیاری به ناو بانگیش هاته لمان. له دوا پیدا نه وان رږیشت. نیمه پش توژی نوستن، چاو ییکمان گرم کرد و له خمو هه لسان. چوپنه مرگه وتی که له لای ماله کانه وه بوو. پټکوپټک و پاک و خاوتنمان هاته پش چار. نېجا راسته وخو چوپنه لای (نوری نه فهدی عه زیز)، که نه و دمه به لښندریک بوو لهوئ. له دانیشتروانی سلیمانی بوو. گه لن نازی گرتن. همسو ناو بازاری گتیرن. دتیه که پشی ته واو پیشان داین. بر دینیه ناو باخیکمه وه. لهوئ هندی هه لوړو و ناروو و ترۆزی و شورتیان بڼ هتاین، خواردمان. گه رانه وه. له پاش ناخوردنی نیواری چوپنه چایخانه کانی پنجون. په جگار جوانم هاته پش چار. به لوکس و تخت و ناوازه (گرامه فون) رازنترابهونه وه. همسو چایچه یکان خدکی سلیمانی بوون. همسو یانم ناسیه وه. پاشان به سایه (نوری نه فهدی) یوه چوپنه ناو (تمخانه) ^{۱۱} که ی پنجوپنه وه. لهوئ گوتمان له رادیو گرت. هرچه نده، هشتا زو بوو، بهلام ساز و ناوازی پروسیا و نیران و هی هه لپه رکیتی لندهغان به پیانو وه گوتی لږ بوو. حه زمان له ساز و ناوازی تورک نه کرد، که چی گوتمان که وته بهر وتار (خطبة) ییک له بهایت برانه وهی شورش کورده وه، ^{۱۲} که نه و دمه کورده کانی تورکیا بڼ نازادی کوردهستان ههولیان نه دا. نیکه نه ونددی پټ نه چو هاتینه وه ماله وه. نوستنیکې پټ نه ندیشه نوستن.

پنجون ۱۹۳۰/۷/۲۷

نه و نیواریه ی پتیشو بازاره که معان باش نه دی. چونکه همسو دوو گانه کان داخرا بوون. بهلام که به یانی به ناویا گه راپن، له همسو ترچه کاره گریکمان هاته پش چار: ناسنگر، چه حق دروستکمر، نالیه ند.

(۱) تمخانه: پوښته و گه یاندن - دائرة البرید.

(۲) دیاره له کانی نسکزی شورش کی (ناگری داغ) بوره که کومه لهی خویوون پټکی خست و رابه راپه تیه کی سارديوو بهرمنال نېحسان نوری پاشا (۱۸۹۳ - ۱۹۶۷)، نه و شورش زور جار به (شورش نارارات) پش ناوده بری ۱۹۲۷ - ۱۹۳۱.

مسگر، مهر سهری، که باچی، سموزه فروش، چایچی، سرتاش، ورده واله فروش، جگه ره فروش، هر
 جوره دوکانیک که له شاردا هه بووین، دیمان، ئینجا چوینه ناو سهراکهوه. تی وردبوینهوه. سهرایه کی
 زۆر پتکی پتک بوو. لهر شینویه کی تازه دروست کرابوو. چیمه نتۆ و تهرجه خشتیکی سووری تیا
 به کارهتیاروو، که له گلی پتجوبین و له کوروره خانه ی پتجوبنا دروست کرابوو، خشته کان کۆشکه که یان
 به جگار رازاندبووه. سهراکه، دوو حموشه ی هه بوو. به هر چوارلایدا هه یوانی هه بوو. ژووره کانی له
 چهشی هی قهلا دروست کرابوون. په بجه ره کانیان زۆر به بهرزیه وه بوون. خانویه کی به چووکشی تیا بوو.
 بۆ کارگیر لادی پتجوبین دروست کرابوو. لهر شینویه رۆژناوایی بوو هه مموو فهرمانهر
 (موظف) هکان لهم سهرایه دا نه نیشن، به بالیز (پۆلیس) هکانیشهوه. سهریکمان له کارگرتی لادییه که
 (په شید نه نه ندی غه فور) دا. گه لن میوان نهوازی کردین ئهم پیاوه ههر چه نده بۆه خرمیکم بوو، به لاه
 نهمه په کهم جار بوو گشتوگۆی له گه لدا بکهه. به راستی کاروباری لادییه که ی به بجه هه لده سوو راند.
 به کاربوو. به جهرگ بوو. دل ته پش بوو. له قسه کردن و رازاندنه و بیا دهستیکی درتژی هه بوو. ده می له
 هۆنراوه گوتیشه وه نه دا. به لاه تیا قال نه بوو بوو. که چی هه نندیک له فهرمانهره کانی ژێردهستی به خراب
 لیتی نه دوان. له وئ هاتنه دره ی، چوینه لای (میرزا مارف)، که له وئ بنووس (کاتب) ی لادییه که بوو.
 کورده روو رتکی راسته قینه مه هاته پیش چار. کاتی خۆی شاگردیکی نایینی بووه. به لاه به پیاوانی نایین و
 نایین کهم باوه بووه. بۆ نهمه ی خۆی نازاد بکات له مرگهوت، خۆی ده ریز کردووه بۆ ناو ژیا نی
 فهرمانهرایه تیه وه. له تورکیا و عیراق و سوریا و کوردستاندا کاری کردووه. ئهم پیاوه، وهک بۆیان
 گتیه موه، له و دهمه دا که ئینگلیز و کورد ناپتیک بوون، له لاین (ئهممۆس) هوه که ئهوسا که راوژوگاری
 کاربه دهستی ناو خۆی عیراق، و اتا (مستشاری وه زارهتی داخلیه) بوو لیتی داوگرا که بیه به نووساری و
 ههرچی کهینه و به نه یه کی (شیخ محمودی گموره) هه یه، په یتا، په یتا به یتیر بۆ ئینگلیزه کان.
 نهویش، چونکه ناپاکی پین جوان نه بووه بیکات له گه ل گه لی خۆیدا، خواسته که ی (ئهممۆس) ی په مند
 نه کردووه و به هه مموو هتیکه وه به ره رچی داوه نه وه. لهر نه وه (ئهممۆس) به لیتی لی سنده وه که هه تا
 زیندوره له سهرده می ئینگلیزه دا کاری فهرمانهره وایی داوا نه کات و وه رشی نه گرتی... به لاه له پاش چه نه د
 سالتیک چاو یان لی پۆشیوه و کردوویه نه وه به فهرمانهر.

(میرزا مارف)، وه نه یین، بیه ناییتکی ههرزه کارانه بووین، نه و ته نیا نه وه ی به ره رچ نه دا یه وه، که
 به میشکیا نه نه چوو. به لاه راست نه وئ مه ی خۆر بوو. له شینویه کی پتکی پتکدا مه ی نه خواره وه. زۆر
 سهر به ستم نه هاته پیش چار. ههر گیز له قسه ی راستیش لای نه نه د، زیانیشی پین بگه یشتایه، قسه ی
 راستی خۆی ههر نه کرد. ته نه ات له کاروباری نایینشدا، له ناو ئهم که له نایین گیرده له قسه ی
 سهر به ستانه ی خۆی نه نه کوهت.

له ناو رۆژنامه کورده یه کاند قسه ی جوانی بلار نه کردووه. نوو سه رتکی به جگار به هتیز بوو. قسه کانی
 خۆی، هه مموو ده خسته میشکی گوتیه وه. تا به ته واری تیا نه چه سپاند. له بابته کردووه. هه مموو ده
 له لاین دۆسته کورده کانیه وه هه والی کوردستانی بۆ نه هات. له ناو دتیه که دا (مه لا محمود) ناوتیک

هه‌بوو، له وزه به‌دهر نایب‌ن‌دار بوو. که‌چی نه‌می له هه‌موو که‌س خۆش‌تر ده‌و‌یت. هه‌ردووک‌یان که‌ش‌ت‌بو‌نه پله‌ی راستی په‌رستی (فه‌یله‌سو‌فی).

ن‌ی‌ت‌و‌رئ (م‌ح‌م‌م‌د ع‌د‌لی نه‌فه‌ندی) هاته لامان. گه‌ل‌ی ق‌س‌م‌ان کرد. له پاشا چ‌و‌ر‌ی‌نه (قه‌ل‌اد‌ئ)، که چای‌خانه‌یه‌کی ل‌ن بوو. که‌و‌ت‌بو‌هه‌ رژ‌ه‌ه‌ل‌اتی خ‌و‌ار‌و‌ی پ‌ن‌ج‌ر‌ی‌نه‌وه. له پاشا چ‌و‌ر‌ی‌نه (چ‌ر‌ار باخ). دم و چ‌ا‌و‌مان ش‌ت. ئا‌و‌مان خ‌و‌ار‌ده‌وه. نارو و س‌ی‌و و ت‌ر‌ز‌ی‌مان خ‌س‌ته نار نا‌وه‌که‌وه. وه‌ک ت‌ه‌ر‌ز‌ی ل‌ن هات، ن‌ی‌ن‌ج‌ا د‌س‌ت‌مان کرد به‌خ‌و‌ار‌د‌ی‌ان. ب‌ن ت‌و ناخ‌و‌ش په‌ج‌گ‌ار خ‌و‌ش بوو. پاشان به‌ناو نه‌و هه‌موو دار و دره‌خته‌دا، ر‌ی‌نگ‌امان، پ‌ری. کات‌ی‌ک‌مان زانی بانگی ش‌ی‌وانی دا. چ‌و‌ر‌ی‌نه م‌ال‌ی.

پ‌ن‌ج‌و‌ین ۱۹۳۰/۷/۲۸

نه‌و شو، به‌د‌ل‌ی‌کی خ‌و‌ش‌ه‌وه ن‌و‌س‌ت‌م، چ‌ون‌که له‌گه‌ل ن‌ی‌مه‌ی‌ش‌دا، له خان‌و‌ه‌که‌دا، (م‌س‌ت‌فا نه‌فه‌ندی)^(۱) نا‌و‌ی‌ک دان‌ی‌ش‌ت‌بو، به‌برای ب‌و‌ژ‌ی به‌نا‌و‌بان‌گ (ز‌ی‌ت‌و‌ر نه‌فه‌ندی) ده‌ر‌چ‌و، نه‌و له ن‌ی‌مه ز‌و‌ت‌ر ح‌ز‌ی له به‌ز‌م و به‌ز‌م و زه‌ما‌وه‌ند نه‌کرد. هه‌ر په‌که‌م شو‌مان به‌ب‌ن د‌ه‌نگ‌ی ر‌ا‌ب‌و‌ارد. ن‌ی‌ت‌ر له‌و شو‌ه به‌د‌وا‌وه به‌گ‌ز‌رانی و ب‌م‌س‌ته و ق‌س‌ی پ‌ت‌ی‌که‌ن‌ی‌نه‌وه ر‌ا‌مان نه‌ب‌و‌ارد. له به‌پ‌ان‌ی‌دا خه‌به‌رم بو‌وه‌وه. به‌لام ه‌ی‌ش‌تا هه‌تا‌و به‌ت‌وا‌وه‌تی نه‌که‌و‌ت‌بو، که س‌ه‌رم به‌ر‌ز کرد‌وه، شاخه ر‌ه‌نگ‌ینه‌که‌ی (نه‌ح‌م‌م‌د ه‌ا‌ج‌ه‌ر) هاته پ‌ش‌ت چ‌ا‌و، که به‌ت‌ار‌ا‌یه‌کی نه‌ت‌ل‌ه‌س‌ین س‌ه‌ر‌پ‌و‌ش گ‌ر‌ا‌بو. ب‌ای به‌ری به‌پ‌ان به‌و ف‌ن‌ک‌ی‌یه‌یه‌وه که هه‌پ‌ی‌و، ده‌هات به‌س‌ه‌ر‌ما و ق‌ر‌م‌ی په‌خ‌شان نه‌کرد، هه‌ر به‌و چه‌ش‌ی‌ش له ل‌ق و گه‌ل‌ای چ‌ن‌اره بالا به‌ر‌ز‌ه‌کان و، ش‌و‌ر‌ه‌ب‌ی‌یه‌کانی نه‌دا ده‌ی له‌ر‌ان‌ده‌وه و، ش‌ن‌ی پ‌ن نه‌کردن و، با‌و‌ش‌ت‌نی د‌ی‌یه‌که‌ی‌ش پ‌ن نه‌کردن، له‌نا‌و ق‌ه‌دی ک‌ی‌ت‌و‌ه‌که‌ی‌ش‌وه نه‌و نا‌وه س‌ه‌ه‌ز‌ل‌ا‌ر‌ی‌یه به‌ت‌اف‌ه ت‌اف، به‌س‌ه‌ر به‌رد‌ی شاخه‌که‌دا، ده‌هاته خ‌و‌ار‌وه. که نه‌پ‌دا له به‌ر‌ده‌کان، ه‌ا‌زه ه‌ا‌ژ‌ی ده‌کرد و، به‌و ه‌ا‌زه‌یه پ‌یا‌وی خه‌به‌ر نه‌کرد‌وه. نه‌مه له‌وئ بو‌م‌س‌ت‌ن. له‌م ل‌ا‌ی‌ش‌وه که‌له‌ش‌ی‌ره‌کان به‌س‌ه‌ر بانه به‌ر‌ز‌ه‌کانی پ‌ن‌ج‌و‌ی‌نه‌وه نه‌پ‌ان ق‌و‌ق‌ان‌د، له‌ل‌ا‌یه‌کی ت‌ر‌ی‌ش‌وه له ب‌و‌ر‌ه ب‌و‌ژ‌ی مان‌گ‌ا و، له‌ب‌اره ب‌ا‌ری م‌ه‌ر‌ان و، له ق‌و‌ر‌ه ق‌و‌ژ‌ی گ‌ا‌ج‌و‌ت، گ‌و‌ت‌ی پ‌یا‌و که‌پ ده‌بوو، هه‌ر ده‌ت‌گ‌وت، خ‌و‌ش‌خ‌و‌انی (ش‌ی‌ع‌ر) په‌به‌ار‌ی‌یه‌که‌ی (ح‌ا‌ج‌ی ق‌اد‌ری ک‌و‌ت‌ی) په و په‌رده به‌پ‌ه‌رده به‌به‌ر‌ج‌م‌س‌ت‌ی دو‌وب‌اره نه‌ب‌ی‌ت‌ه‌وه. که نه‌مان‌ه‌م د‌ی، نه گ‌ر‌انی له له‌شا ما و، نه خه‌و‌ال‌و‌ت‌ی له ناو چ‌ا‌و‌ما ما، خ‌و‌م نه‌گ‌رت، ب‌و نه‌و‌ی س‌ه‌ری ده‌شت‌ی (ق‌ز‌ل‌ج‌ه) و هه‌له‌ه‌ات‌نی ته‌و‌ای ر‌و‌ژ‌ی پ‌ر‌ش‌ن‌گ‌دار ب‌گ‌م، به‌گ‌ور‌ج‌ی ج‌له‌ک‌ان‌م له‌به‌ر کرد. (ن‌و‌ری نه‌فه‌ندی) پ‌ش‌م له‌گه‌ل هات، ه‌ی‌وا‌ش نه‌ر‌و‌ش‌ت‌ن، خ‌و‌مان پ‌ن نه‌گ‌یرا، هه‌ر به‌ه‌ه‌ر‌ا‌کردن چ‌و‌ر‌ی‌ن تا خ‌و‌مان گه‌پ‌ان‌ده ت‌اف‌ا‌وه‌که، ت‌ی‌ت‌ر د‌س‌ت‌مان ت‌یا ر‌ا‌گ‌رت، به‌و چ‌ا‌و‌نه‌ند‌از و ده‌شته ر‌ه‌نگ‌ی‌ان‌ه‌ی که خوا به‌گ‌و‌رد‌ی به‌خ‌ش‌ی‌ره ته‌واو د‌ل‌ی خ‌و‌مان خ‌و‌ش کرد و، چ‌ا‌وی خ‌و‌مان گه‌ش‌ان‌ده‌وه، ن‌ی‌ت‌و‌ار‌ه‌ی‌ش چ‌و‌ر‌ی‌نه هه‌و‌اری له‌ش‌ک‌ری ع‌ی‌ت‌را‌ق، ل‌ای (ع‌د‌لی نه‌فه‌ندی) چ‌ا‌و‌نه‌ند‌از‌ت‌کی ج‌و‌ا‌ف‌ان هاته پ‌ش‌ت چ‌ا‌و... چ‌ا‌رده س‌پ‌ی‌یه‌کان بوو بو‌ونه نه‌خ‌ش به‌ر‌و‌ی شاخ و ده‌شته س‌ه‌و‌زه‌که‌وه. تا ن‌ی‌ت‌و‌ار‌ئ له‌وئ بو‌و‌ی‌ن. گه‌ر‌ا‌ی‌نه‌وه. له ر‌ئ ب‌اس‌ی به‌خ‌ش‌ن‌ده‌ی‌ی په‌ز‌د‌ل‌ف‌ان نه‌کرد که چ‌ی‌ی دا‌وه

(۱) م‌ام‌و‌س‌تا ز‌ی‌ت‌و‌ری ش‌اع‌یر چ‌و‌ار ب‌رای هه‌بو‌وه: ر‌م‌ش‌ید، س‌ع‌ید نه‌ح‌م‌د که به‌گه‌ج‌ی له نا‌وی زه‌ل‌م‌دا خ‌ت‌کا، وه م‌س‌ت‌فا که نه‌و ک‌انه له د‌ان‌ی‌ره‌ی (گ‌و‌م‌ر‌گ) ق‌ز‌ل‌ج‌ی بو‌وه، نه‌پ‌ان ب‌ا‌ز‌کی (ع‌م‌ر‌ی‌ب و م‌ع‌ج‌ید و س‌ه‌ل‌ا‌ح)ه.

به‌کورد. کاتی که به‌سر کرده‌کدها هه‌لته‌کشاین، (عملی نه‌فندی)، بنجه گیایه‌کی پیشان دام (گهورن)یان پین نه‌گوت. چله‌کانیان بریسو، هیشتا نه‌بوو بوو ددوو رۆژ که له جیگا برنه‌که‌یه‌وه (که‌تیره‌ای دهر کردبوو، نویش نه‌و به‌رهمه‌یه که (کوردستان) به‌هموو شویتیکی نه‌فروشن. زۆر له دانیشتوانی (پینجوبین) به‌فروشتنی نه‌م گیایه‌وه ددوین و گوزمان ده‌کهن.

پینجوبین ۱۹۳۰/۷/۳۰

زۆر گرفتاری جوانی شاخی (نهمه‌د هاجهر) بوو بووم. له دواییدا خۆم پانه‌گرت، به‌یانی هیشتا هه‌تاو سه‌رپۆشی زه‌پینی به‌سر کێوه‌کدها نه‌دابوو، من و (نوری) و برازییه‌کی کارگه‌تری لادنی پینجوبین و (سته‌فا نه‌فندی)ای خۆمان به‌دلیکی خۆشموه به‌سر کرده‌کدها هه‌لگه‌راین تا چوینه کن (تافاو)که، له‌وئ له‌سر به‌ردی تافاوکه هه‌ر سه‌یکیانم به‌دانیشتنی خۆمانیه‌وه دانا، چنار و بیه‌کانیش به‌سر یانه‌وه سه‌به‌ریان کردبوو. وینه‌به‌کم گرتن. پاشان وینه‌گره‌کم دا به‌(نوری)، ئینجا خۆم چووم، به‌دانیشته‌وه لای تافاوکه‌وه وینه‌یه‌کی خۆشیمان گرت. ئینجا که له‌وئ گه‌رانه‌وه تروشی هه‌ندئ ژنه پینجوبینی بووین، هه‌ر یه‌که ده‌تگوت فرشته‌به‌که بۆ خۆی. بێ سه‌رپۆش و بێ بالا پۆش، له‌ کانیه‌که‌وه ده‌گه‌رانوه، هه‌ر نافه‌ره‌تیا ن گۆزه‌یه‌کی ره‌نگ سووری له‌ گلی پینجوبینی به‌ن باخه‌له‌وه بوو، به‌نه‌کی نابوو سه‌ر که‌له‌کی خۆی، به‌لار و له‌جه و ناز و فیزه‌وه به‌ناو نه‌و دار و دره‌ختانه‌دا ده‌پۆشتن. منیش به‌راستی وام پین خۆش بوو که بۆ یادگار شیوه‌یه‌کی نافه‌ره‌تی پینجوبینی به‌خه‌م ناو گه‌شتنامه‌که‌مه‌وه، وینه‌گره‌کم هه‌تایه سه‌ر پین، به‌لام ده‌ترسام جوان دهر نه‌چن، پیم وتن راوه‌ستن وینه‌تان به‌گرم. که‌چی چونکه جووله‌که به‌و له‌ بریتی راوه‌ستان به‌گورجی ته‌په‌ریان کرد، له‌باتی وینه‌گرته‌یان، ته‌ریقیان کردینه‌وه!... به‌لام له‌لایه‌کی که‌وه، سن چوار نافه‌ره‌تمان دی نایان نه‌کرد. به‌ناسانی خۆیان راگرت، تا وینه‌مان گرتن. گه‌لێکیشیان پین خۆش بوو. له‌ دواییدا چوینه چاپخانه‌یه‌که‌وه له‌و نزیکانه، نه‌م ئیواره‌یه‌یش له‌ناو باخدا راهان به‌وارد.

پینجوبین ۱۹۳۰/۷/۳۱

ئیسواری سات نزیک (۱۰) من و (نوری) و (نه‌مینی یاره‌ای ناسیاو له‌گه‌ل (حوسین سالح غه‌فور)دا، چوار به‌چار پرومان کرده باخه‌که‌ی (بلیکان)، گه‌لێ گرد و شیرمان بری. ئینجا گه‌شته‌ ناو باخه‌تیکێ گه‌وره‌وه که هه‌موو ته‌رحه دار و دره‌ختیک به‌تایبه‌تی (دارمێوای تیاوو، به‌قده کێوه‌که‌وه ساباته‌تیکێ گه‌وره‌یان کردبوو، له‌ ناوه‌که‌یا کانیه‌یه‌کی زلی تیا بوو، له‌ناو ناوه‌که‌یا دمست راگیر نه‌ده‌کرا، هه‌شوه تریش به‌سه‌ریا هاتیوه‌ خوارێ. له‌گه‌ل نه‌و خۆشیه‌یدا شوینه‌کی زۆر به‌نا و سه‌خت بوو. جتی دز و پێگر بوو. وه‌کو نه‌یانگرت ورجیکێ زۆری تیاوو. گه‌لێ ناومان له‌و کانیه‌ ساره‌ خواردوه‌وه. نزیک بانگی شێوان بوو گه‌رانه‌وه ماله‌وه، هیشتا له‌ رێگادا بووین (نه‌مین)یان کوتی: نایا ییستوتانه له‌ (۱۹) سه‌ریازی عه‌ره‌ب دوانی لای شاخی (ته‌ره‌ ته‌رم)وه کوژراوه. نه‌وه‌ی ماریشه‌ رای کردوه‌وه، (اکورد)یک نه‌ین که نه‌ویش له‌به‌ر نازایه‌تی خۆی رای نه‌کردوه‌وه؟!، نیمه‌یش نه‌مه‌مان نه‌یستبوو، تا

قسمی لڼ بکهین بهلام بیستېهومان که تمنیا شوانتیک، له پیش هاتمناندا بڼ پینجوتین (۱۷) سربازی پروت کړدېوه. نیتستیش گیراوه!...؟

نهمه مان لهناو دیدا سؤراخ کړد. کوتیان بهم ترچه پروی دابو: میری، چهند سوارتیکې دری (سؤفیهوند)، له همهمونده نازاکان دل نهشکینتی. نهمانیش پهمان بهبهکتر نهودن: هتا بیتن زانی پین بگهتین. لهسر نهوه له لای اکفری(پوه کوچیان کړدو ته نیره. که هممو جاری میری هوالیانی بیره داوه. نیتستیش دوو سربازیان لهو (۱۵) کمسه کوشتوه. نورانی که هلاتون، سربازتیکې (کوردا) نهپن، هه رای نهکړدوه، بهسریا گهشتون بیکوژن، هاواری کړدوه: «نهکمن. له نیتوم. کورده» نهمانیش وازیان لڼ هیتاوه. هه بهرینداری ماوهتوه. هتا بالبازه کوردهکانی نیره دوزیویهتوه...

لهپاش نهوه (پشید نهفندی)ای کارگیتیری لادنی پینجوتین و سی بالباز چورپون بهدوای نهو پتگرانه. هتا له دنی (بهردبیل) دیپویانن. له پاش چهند تهقهپک رایان رفاندپون. سربازهکانی نیرهپش هه خواخوای نهویهانه پرؤنوه. تا بهر نم ههراپه نهکمون. چونکه زوریان وایان دوزانی نهمه له (شیخ محمود)وهپه و، لهسر مافی کوردهواری وا نکات. تناننت، نهوانه، بهتوحنکی وا له (کوردا) دوترسن، که (۷۰) سواریان له دواي بالبازهکانهوه نهپن، که تهقهکانیان دهپهن له برتی نهمی یارمهتی بالبازهکانی بدن، نهچن را نهکمنوه ناو لهشکرکهپان!...؟

پینجوتین ۱۹۳۰/۸/۱

بهپانی وینهگرهکم لهگهل خؤمدا برده سراکهوه، چوپونه لای (میرزا مارف) وینهمان گرت. له پاشا چوپونه لای کارگیتیش، وینهپکی نهویشمان گرت. که لهلای (میرزا مارف) بوپن باسی (مهلا محمود) هاته پیشهوه: نیتش هممو جاری کابرایکی پرچ درتزی سر قوٹمان نهدي. له دهمه قویانن بهولواوه که له پنی نهکړد، هممو لهشی پروت بوو. پین خاوس بوو، جا له (میرزا مارف)وهه برو که بهتمواری له بنچینهی نمه کابرایه تیگهپشتین. گوتی:

«شش سال لهمروپش (شیخ قادری شیخ کهریم)، دهروشداری بهناوبانگ دپته نم ناوه. گواپه نم (مهلا محمود)ه، که لهوه پیش شاگردتیکې ناپینی خؤشهویستی خهلکی پینجوتین نهپن، گالتهی پین دئ. لهلاین نهو (شیخ قادر)وه شت دهکرت. پاشان ههچهند (مهلا محمود) دهچی و لهسر دستیا پهشیمان نهپتشتهوه کهلکی ناپن. ددهاته نم کیوانهی پینجوتین و، بهفر پین و باران پین و، قرچه قرچی ههتاری هاوین پین، یاخود رشبا و کړپوه پین، نهو پیاده بهم پروتیهوه دسروپتتهوه، که شوهپش دئ لهسر سیپالیک دهنئ. کهچی لهگهل نهوهپشدا هیچی لڼ ناپت.

بهلام خهلکی پینجوتین (مهلا محمود) به (پیاوچاک) دانهنن، پهجگار نازی نهکرن. تناننت هتا سن سال لهمروپشیش، ههچی کهو و مرشکیتیکې (مهلا محمود) بووه لهسر نهوان بووه. کابرا زور ژیر بوو. چونکه نهکمر ژیر نهوایه، نم هممو خهلکی پینجوتینهی کیش نهدهکړد. (شیخ محمودی کهوره) زور خؤشی دهوئ. هممو جاری دیاری بڼ دهنترئ. (میرزا مارف) دهیگوت لیم پرسپوه: «نایا

نه گمر نه جاره، (شیخ محمودی گورد) بیتموه به (شاهی کوردستان)، دست نه داته وه له نایینی نه و نهو؟!، (مهلا محمود) یش گوتبوی: «نه». بهلا کوردپهروهری و نیشتمانپهروهری نه هیتته پشموه. (میرزا مارف) نهیگرت: «لیم پریره: بۆچی نوێژ ناکهیت؟» (مهلا محمود) یش وهرامی داومهتوه: «له بهر نهوی شیت!».

نیر نهو رۆژه گهل (محমেده علی نهفندی) دا رۆشینه ناو لهشکره که وه. نهفهره کوردهکان زۆر به دهروپشتاندا هاتن. له لایان مایه وه تا رهوانه مان کردن بۆ سلیمانی.

رهعناخان ۱۹۳۰/۸/۲

ماله کانی پتتجهرین، له سه شتوی پلیکانه، به قهه شاخه که دا ههلهچو بوون. که له پرده که ده په پنه وه، چارمان به ته لاریک دهکوت، که (خانوش بو)، ساباتیکی به سه ره وه بوو. به بیانان که ده چوینه کن تافاو که، په رده یه کی سپمان ده دی، ده را به بهر ساباته که دا. له بهر به مستگردنی هه تا وه که له هاته ناوه وه. له ویدا ژنیک ده نوست، هه مو دم له بهر ده و ده وروپشتیا کاره که و نو کهر دانیشتبوون. چارهروانی فهرمانیکی بوون. نه ژنه که ئیواران له سه نه سه رانه، له سه ر تهختیکی دۆشک قه دیفه ی مۆر داده نیشته، وای لی کردبوون، له دهنگوباسی بهرسین و بنچینه یی ده ربه یه ی.

دوایی زانیمان ناوی (رهعناخان) و کچی (حاجی فه تاحی هه له به جه یی) یه، که له شاری (سلیمانی) به وه ها توه بۆ نهوێ. نیشه ژنی (نهحمه به گی پاشا) یه که برای (عزت به گی وسمان پاشای جاف)، له (هه له به جه او) ها تۆته (پتتجهرین)، بۆ سه ردان له زوی و زاره کانی و سه ره رشتی کردنیان. خۆمان رانهگرت، چوینه کنی. به نه وازشیکی زۆره وه له بهرمان هه ستا، به راستی ژنیک بوو، هه ره وه که بهرگا سه ره ست بوو، له قه کردنیشدا سه ره ست بوو، ئافره تیکی ژیر و زرنگ بوو. هه رچی قه په کی ده کرد، له میشکیکی ته واره وه ده هاته ده ره وه. کچیکی هه بوو ناوی (شه مه خان) بوو، له ته مه نی ده سالی دا بوو. له بهر نه بوونی خۆتندنگای کچان خه تبویه خۆتندنگای کورانی هه له به جه وه. له نه دازه به ده سه ره ست و نازا بوو. خانیش، به بۆنه ی نه وه که لی باسی خۆتندنگای له گه لا کردین...

هه رای کورد ۱۹۳۰/۸/۳

چوینه لای (میرزا مارف)، وه ک کۆنه هه والی لای بووین وای بوو. له هه مو لایه که وه هه والی کوردی بۆ ها تبوو. وتی: «بیستو تانه له چمه رۆژمه له کوردستاندا چی رووی داوه؟». گومان: نه. به ژمان بگه ره وه. گوتی: «له رۆژنامه دا دیوه: نیرانییه کان به (نامهردی) سیازه ناغا و سه ردارای کوردهکانی شکاک و ره وان دزیان بانگ کردۆته سه ر ناخواردن. له و کاته دا که دست ده کن به ناخواردن، به فهرمانیک شم تیریان لی دانه به ستن، به (سمایل خانی سمکۆ) و نه وانی تره وه ده یانگه ییتن به به مه ست. تو که کان (۳۰۰۰۰) که میان نار دۆته (وان) بۆ کۆژاند نه وی هه رای کوردهکانی (تورکیا) که داوای (سه ره مخۆسی کوردستان) نه کن.

ساراف بهگ جیاووک، کورد پوره‌ری به‌ناوبانگ، نمو خواستامه‌یه‌ی که کورد پوره‌ره‌گانی هه‌ولیر نووسوبانه‌توره بۆ سه‌ره‌ه‌خۆی (لا مرکزێ)‌ی کورد، له (ئه‌حمده‌ نه‌ه‌ندی)‌ی گه‌وره‌ی ناغاگانی (هه‌ولیر)‌ی سه‌ندووه، به‌هه‌ر شه‌: که نه‌گه‌ر نه‌یدا گیانی ده‌رده‌هێنێ پاشان داویه‌تی به‌پاسپێراوی هه‌ره‌ گه‌وره‌ی نینگلیز. له (ژێان)‌ی سلیمانیشدا خۆتندمانه‌وه، که نافه‌رته‌ کورده‌گان (ئه‌لگوراف)‌یان بۆ کۆمه‌له‌ی گه‌لان (عصبه‌ الامم)‌ لێ داوه، نه‌وانیش داوای مافه‌گانی کورد نه‌کمن. نافه‌رته‌گانی سلیمانی کۆمه‌لێکیان دامه‌زراندووه، پاره‌یان گرد کردۆته‌وه. (٧٨٠) پڕییه، (کۆمه‌له‌ی زانستی نافه‌رته‌ان)‌ی پێ نه‌که‌نه‌وه، تا به‌نافه‌رته‌انی کورد به‌خۆتێنا!...

ئێوارێ چه‌ند بالباژێکمان دی، له باخه‌گانی پێنجینه‌وه به‌تاو ده‌هاته‌ خواره‌وه، که لێم پرسین، تێگه‌په‌شم که دواي دوو سه‌ربازی (عه‌ره‌ب) که‌وتیبون، که به‌ته‌ر و تفاسیانوه هه‌لاکتیبون!... تا ئێستایش. گه‌لێک که‌می تر، به‌تاپه‌ته‌ی (کورده‌گان) راپان کردۆته‌ لای (شیخ مه‌حمود)... هه‌تا سه‌په‌تیش، هه‌روه‌ها بالباژه‌گان دوايان که‌وتیبون، نه‌یان دۆزیبوونه‌وه...

هه‌لا محمد نه‌مین

ئه‌و مزگه‌وته‌ی له ته‌نیشت ماله‌که‌مانه‌وه بوو، له هه‌موو مزگه‌وته‌کان خۆشتر بوو. ئه‌مه ئه‌و مزگه‌وته‌بوو که (٢٢) شاگرد که‌می تیا بوو. ئه‌مانه‌ له‌وتێ ده‌ستی مه‌لایه‌کی باریکه‌له‌ی لاوازا ده‌یانخوێند، ناوی (هه‌لا محمد نه‌مین) بوو. چوومه‌ لای، باسی خۆتندنگامان هه‌تایه‌ پێشه‌وه، مه‌لا، که سه‌رئهم دا گه‌لێک قسه‌ی ناپێکی ده‌کرد. نه‌یگوت: «منداڵ ده‌شن له پێشه‌وه خۆتنده‌وه فێربین، ئینجا نووسین...». منیش پێم را ده‌گه‌یاند و تێم ده‌گه‌یاند که ئه‌مه بیریکی چه‌وته. خۆ خۆشی ئه‌وه‌ی نه‌زانی. به‌لام بۆ ئه‌مه‌ی شاگرده‌گانی زۆر تر لای پێننه‌وه و ده‌نگه‌ر لای به‌ژۆن، بۆ که‌لکی ناپه‌خته‌ی خۆی، ئه‌مه‌ی ده‌گوت و ده‌بخسته‌ مێشکه‌وه!... به‌لام مه‌لا به‌وه‌ی باش بوو پیاویکی ژیر بوو. هه‌ج قسه‌یه‌که‌م به‌لایه‌وه جوان بوايه، په‌سه‌ندی ده‌کرد و، وه‌ری ده‌گرت... زمانێ (فارسی)‌ی پێ ده‌گوتن... پێم گوت: «که چوومه‌وه سلیمانی (ئه‌لف و بێ)‌یه‌کی کوردی و هه‌ندێ نووسراوی توت بۆ نه‌نیره‌ وه‌ک (مێژوو) و (ژمێر)، تا به‌م منداڵه‌ی به‌خۆتێ...». مه‌لا قسه‌که‌می زۆر پێ خۆش بوو... به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هه‌زی له نووسینی کوردی تازه، نه‌نه‌کرد که بۆمان قورس نه‌هاته‌ پێش چاوی، پێی نه‌دام «ئه‌لف و بێ» کوردیه‌که‌ی بۆ بنێرم؟!.

بۆ هه‌ندێ نووسراوی کوردیم لێ پرسی، له گه‌لێ شوێن بۆی پرسیار کردم، هه‌یجی ده‌ست نه‌خه‌ستم... پاشان نووسراویکی ده‌ستنووسی (خوڕشیدی خاوه‌ر) و چه‌ند نووسراویکی کوردی تره‌ له مه‌لایه‌کی کۆل هه‌لگر (احمال) که لای (نوری عه‌زیز)‌ی به‌لێنده‌ر بوو دۆزیه‌وه... بۆ (هه‌لا محمد نه‌مین)‌م هه‌تا بۆم بنووسێته‌وه... نه‌یتوانی... به‌لام به‌لێتی پێ دام بنێرێ بۆ (مه‌ریوان) که ناوچه‌یه‌که‌ بۆ سه‌رگه‌ژه‌شته و نووسراوانی ناوازه‌ی کوردی، له‌وت بۆم په‌یدا بکات و، بۆم بنێرێ بۆ (سلیمانی)... جا نازانم چۆن سه‌رنه‌گرێ؟!... هه‌روه‌ها گه‌شتی پێ دام، به‌هه‌زی خه‌زمێکه‌یه‌وه، هه‌موو ده‌هه‌ نامه‌ نووسیم له ته‌کا بکات، له بابه‌ت ئه‌و شانه‌وه...

دهمیک بوو له پتنبجوندنا بویون. تهاو وهرس بوو بویون. هر خواخوامان بوو، رزگارمان بېن و پرژینهوه. لهو پرژهدا کاروانی (سلیمانی) هات. دوو بارگیری باشمان به کړی گرت و به خامن بارگیره کاغان گوت که شوی بیتیره بهدواماندا. (حاجی عملی)، که پورزای باوکم بوو هاتهوه. په کی هممو شتیکی خستین. بهتواوی دلم تاریک بوو. بهلام بهتیشکی هیواپهک که (حاجی عملی) دایم - له بابته چورغانهوه بۆ دپهاته کانی نریک پتنبجوبن- دلم رۆشن بووهوه. نیتر وازم له که پانهوه بۆ (سلیمانی) هیتا.

سمیرانی چوارباخ ۱۹۳۰/۸/۸

ناخ چهند خۆشه ژبانی دپدهوانی (کشافه)، دهمیک بوو بهئاواتی نهوهوه بووم و له (نوری نهغهندی) ای هاوریم نهپاراموه که بچین بۆ (چوارباخ)، تا لهوی بهدهستی خومان خورشی خومان دروست بکیم... هاورپهکم تازه له سلیمانیهوه هاتبوه پتنبجوبن بۆ که شتوگزار بهو بونهیهوه کومه لیکم پتک خست له ساتی دووی پرژوهه شتومه کمان برده چوارباخ لهوی بهدهستی خومان گوشته که مان برژاند چایمان لینا ناغان خوارد. نهوهندهش شیرین گومان تیاوو، سهده نهونده سه پرانه که گمشه سندهوو، هتا ساتی هشت و نیو، له نیو نهو باخ و نزارهدا، به بیانیکی کورده واریپانهوه رمان بوارد، لینجا هاتینهوه.

کیتلو ۱۹۳۰/۸/۸

که له (چوارباخ) هاتینهوه مالهوه. (حاجی عملی) مان پین گهشت، لادیپه کی بالا به رزی له نه نهشتهوه بوو. (شیخ رشید کوری شیخ عزیز) ای ناووو. باوکی به سن بارگیرهوه ناره بویه لمان که بچینه لای. سات نهوو بوو به نو، سواریان بویون. بهناو دهشتی (قرلجه) دا، که نه په ناسینهش بهناسانی پیا نهروا رینگامان پری. له ساتی ددها گه یشتینه دپه کی بچووک، که لیک تووتن و بیتسانی له بهرهوه بوو. چوپینه ناو دیوه تا که یشتینه بهر مالی (شیخ عزیز)، که گهره دی (کیتلو) بوو... میوانداریه کی جوانی کرده...

کوزده که مان خوش بوو. چاونه ندازی دهشته گهره کان و شاخ و نزاره که پیش خوشتری کردبوو. هتا زهرده پیر، له سه رهو سه پرانه به رزه دانیشتن. لینجا چوپین بۆ که ران. چوپینه ناو بیتانه کانهوه. له گهل تووتنه که دا که لیک شتمان هاته پش چاو. هندن تر ژمان کردهوه و که پانهوه مالهوه بۆ ناخواندن.

به راستی (قربولی و مریشک) یکپان لن ناوو، له شارشدا هاوتای نهوو. بن نیوه ناخوش تیر و پرمان خوارد. لینجا که وتینه باسی راوه ماسی و پهله وهر (طیراوه) که به شوی توف و باران، به تاریکی، به چرا راو ده کړین. پاشان که مان خسته سر ورج، که خوی ده گزپته شپوری شوانی بز و معره وه، بۆ نهودی مهر و بز نه کان چه واشه بکات و بیانخواست!... شوی به ترحیکی وا ساری کرد، بهو هممو بهر کهوه که له بهرمان دابوو، لیغه پشمان دابوو به خواماندا، که چی هیشتا هر سه رامان بوو!...

به یانی له گهرمی تیشکی رۆژ خه بهرم بووه. گه لیک سهیری نو ددشت و کتووم کرد. ئینجا چومه سر کانی. ناوه که یان کزبو. که موکوپیه کی زۆرشم له جیگای خۆیا کردنه و دهستوێژ شته که پدا دی. له وێوه بهراگهردن چوینه سر گردیکی بهرز که پر بوو له (گه وون) یاخود (گیا که تیره). ئینجا هاتینه خواروه چایمان خواردوه و دستانمان کردوه به قسه کردن تا حهلی رۆشتن.

ههسۆ ۱۹۳۰/۸/۹

ههر له چای خواردنهوه بووینهوه، نهوهنده نه مایهوه. گوج بارگیره کانیان بۆ زین کردین. سواربووین. رومان کرده دتی (ههسۆ)، که برای شیخ عزیز، (شیخ سعید) گه وره و خاوهنی بوو. نو ددهستی (قزله) بهمان بری. بهلام بهداگتیر و ههلتگیتیکدا رۆشتین و بهناو زهویه کدا بوو، که ههسۆ له بهره سپی دروست بوو. کاتمان نهکرد به ساتن نزیکه دێیه کی سی ماله بووینهوه. رۆشتین ههتا سه مان کرد به مالی (شیخ سعید)، گه وری دتی (ههسۆ دا)، جیگاکی بلندبو. لمژر ساباتیکیدا دانشتین که بهسر ههسۆ دێیه که دا دهینواری. نم له کاکێ قسه خوشتر بوو. به بهزم و پێکه نین بوو. له پر باسی (نوسراوه کوردیه کان) هاته پێشوه. گوتی: «من نهخوێندهواره، بهلام چیرۆک و سه رگۆشتهی (فارسی) م ههیه که گه لێ گه ورن. به شوه به شاگردیکی خوێندن گای دهخوێستوه. کاتی خۆمی پێ راده بێت». ههر نهوهندهم زانی ناردی نوسراوه کانیان هتا. میژوو و جوغرافیای ههسۆ سه ر زوی بوو. ههسۆ ته رجه قسه یه کی شیرین و سه یری تیا بوو. ته نانهت باسی میژووی کوردستانی تیا بوو. سه یر نه ویه (نادر شاهی نێران) یه به (کورد) دانابوو. ههروها (که لیه) و دێیه (یسی تیا بوو)...

منیش لێم پرسی: «ئهی نوسراوی کوردیت نییه؟» گوتی: «هههه. بهلام لێره نین. له دتی (باشماخ) ن. لای شاگردیکن. دهیان خوێنته وه». منیش ناره زووی دلی خۆم پێ گوت. که چنده ههول نه دهه بۆ نه وانه. پاشه جار ههر سن نوسراوه که ی پێ بهخشییم: (حهوت رۆزم)، (یانزه رۆزم)، (خورشیدی خاوه ر). به لێنشی دامن که پیاو بئیری و بیهنیته وه. له وێشوه بۆم بئیرته پێنجوین.

نم دێیه ناوه که ی له ناوی (کتیلو) گه رمتر و سازگارتر بوو. بهلام دێیه کی گهرمی کهم ناو بوو. ناوه کانی بهگران زهویه کانی دێیه که ناو نه دهن. ههچ باخیان نه بوو. هه رچی تیا رۆتێرا بوو برتی بوو له چهند پارچه تووتیک و بێستانیک.

که له (کتیلو) بووین، له بهر ناو که می، ناربان بهناو داری کلۆر یاخود کلۆلاروا کێشابوو، به بهردهم شۆتی دمه شۆره کانی سه ر کانیدا. بهلام لێره بۆ ناو خواردنه وه له کانییه که پارچه داریکی ناو کلۆلاری دهسک دار به کار نه هێتن. داره که داری بی بوو.

سانی نۆهه می رۆژ، دستانمان کرد به جوولان. رۆشتین ههتا گه یشتینه کانییه ناوێکی سارد. (شابه) یان پێ نه گوت. ناوه که ی گه لیک خوش بوو. لیمان خواردوه. چوینه سه ر بێستان له ویش هه ندێ شتمان خوارد. پاشان (شیخ سعید) گه رابه وه دئ. په مانه که یم بیرخسته وه. وتی: «له بیر نه ناچی».

نینجا روښتین تا گه‌یشتنه گوڼی نو چمهمی که به‌دهشته گموره‌کمی (قزله) دا دېروا. لهو به‌ریه‌وه (کال) ټیکی زور چټرايوو. نه‌مهم هښتا نه‌دېيوو. له (حاجی علی) ام پرسى. گوتی: «نعمه لیره نه‌کړی به‌نان». پاشان له بابت که‌لکى (به‌لک) هره پرسیارم لن کرد. گوتی: «نعمه‌یش په‌گه‌کمی دهین، دوی کولین، تا دېن به‌دوشاو. نینجا هج کمس بارگیره‌کمی زامدار بېی بهو دوشاوه چاکى ده‌کاته‌وه.

بیجگه له‌وه، گوتی: «نعم دهشته، له‌گیا و دار و دوه‌ندا، جیاوازی له‌گمل دهشتی پټنجویندا نییه. نه‌میش وه‌ک نو: (که‌تیره) و (سه‌علب) و (به‌لک) و (دارمازو) ی هه‌یه. که نیشته‌نی نعم ناوه له‌سره نو به‌ره‌همانه نه‌شین...»

نینجا هر بهه تهرجه له بابت (سه‌علب) یشه‌وه دهستی کرد به‌قه‌کردن. گوتی: «سه‌علبه‌یش گپا‌پکه وه‌کو (گموون). دټن وه‌کو (پن‌گوزروان) ښکه‌کمی هله‌ده‌کمن، که وه‌کو (تور) وایه، له ناویا ده‌نک هه‌یه. لڼی دهره‌هین. دوی کولین. هه‌تا نو چلک و توکله‌ی پټیه‌ویه لڼی ده‌پته‌وه. نینجا هه‌لی ده‌خن. هه‌تا وشک ده‌پته‌وه. نه‌وسا به‌ناوی (سه‌علب) هره دهری بز شار که خه‌لکى بز (هه‌لامت) و بز (به‌سته‌نی) و بز که‌لن شتی تر به‌کاری دهین». (حاجی علی) هښتا نم قسانه‌ی تمواو نه‌کړدېو، که‌یشتنه پاله‌کمی (پټنجوین). نیر داکه‌پایه خوا‌وهه بز ماله‌وه.

پنجوینی رهنګین

پنجوین رهنګینه. به‌لام هر به‌با و ناوه خوشه‌کمی نا. هر به‌باخ و باخاته جوانه‌کانی نا. به‌لکو بیجگه له رتک‌ټیکشی شتیکی تری هه‌یه، که خوا لهو هه‌له‌دا به‌هموو شونیک نو رهنګینییه نابه‌خشن، که نه‌ویش کمشی (به‌هار). به‌لام له همموان زورتر نو جوانییه به‌پنجوین نه‌به‌خشن.

بیجگه له همموو دار و درخت و نزار و میترخ‌زاره، چمهمن و لاله‌زارټکی هه‌یه، له نیگاری پووی یار نه‌کا، که نه‌ویش هر له به‌هاردایه، که خوی نه‌رازټټنه‌وه. ده‌بینی نم شاخانه به‌ره‌نگی سه‌وز و سوور و، شین و نال و زهره و به‌وشه‌یی رازاونه‌وه، نم ناوانه‌یش به‌قه‌د و به‌دامینی نو شاخانه‌دا تاف تاف نه‌کمن. (بلبل) له تاو پټکه‌نیشی (خونچه) ده‌نالټنی. کمو قاسبه قاسپ نه‌کا، شه‌هین چریکه نه‌کا، چپاکه‌یش وه‌ک (حاجی قادری کزی) فهرموویه‌تی وایه:

«چپا به‌ شیخ و کموا سه‌وز و میزهری به‌فره

سیواکی چورزه‌ره رنوا به‌تله‌مسانی گه‌لا»

له‌ناو نم گولا‌نه‌دا، گولیک هه‌یه بالا به‌رز، گولیکى زور به‌جوړکی هه‌یه، نه‌مه‌نده سووتاوی پټکه‌نینه، که پټ ده‌کمن، به‌سره ته‌وقی سه‌ردا، لهو لن و پټیه به‌رزیه‌وه نه‌که‌وینه خوا‌وهه، ده‌پته خوراکی مار و میروو...

گولیکى ترشی هه‌یه رهنګ زهری زټپن، ده‌لڼی لیرى سړی یاره. قه‌دی کټوه‌کان و ناوه‌راستی باخه‌کانی رازاندو‌ته‌وه. پیاو که به‌لایدا دېروا، خوی پټ راناگیرئ، هر دېن گولیکى لن بکاته‌وه و له همموو بزټیکى خوشی بیگانه‌یش ده‌ست به‌ردات. ته‌نانه‌ت نه‌مه‌نده گولیکى ناسک و بز خوشه،

نمونه‌های گولینکی پروخوتس و به‌زمانه، همنگیش بزی جگر سووتاو بووه، به‌ت‌رجینکی وایش هراسی
یئ سئندوره، هر به‌ناوی نوره ناویان ناوه (گولنه هنگ).

له ناوهند نم دوو گوله زرده‌پشدا، گولټک هم‌په، وهک چناری بالا بهرز چووه بهناساندا رهنګتکی نوره‌خوani هم‌په. هرچنده بونی نییه. بهلام رهنګه شهنګه‌کی و قعد و بالا‌کی له هم‌موو گوله‌کانی کی نازدارتر کردوو. به‌یانسانی به‌هارانش، بلبلې جګړ سووتاو، به‌سر چلی گولټکی شوخ و شهنګه‌وه دنالینتی. ده‌چیرکینتی، له پر له به‌یانیدا ده‌فری. چونکه دژسته دل ره‌قه‌کی، لایمکی لن ناکاتموه، زرده‌خه‌نیه‌کیشی بون ناکات. که‌چی نمو هیتا ناکاته سر چله گولټکی تر، به‌هلاتی پت ده‌کهنی!... نمو بونه خوشه دودا به‌بای به‌یاند. کوشته بی بهش نه‌کات، نه‌کوژاویش به‌شدار نه‌کات. نه‌میش گوله باخټکه له قعد شاخه‌کانی (پیتجوبن) دا دهرتی. نیوهی رهنګی سووره. نیوهی سیی.

نهمه‌نده و له گوله باخه زمرده بۆن خۆشه‌گه‌شی پشوست ناگات زۆر بدویم، چونکه نه‌وه‌نده نازوینی و خۆشه‌وسته، پشخوونییه‌کان لێی ده‌نیین و نه‌یکن به‌شیرینییه‌ک بۆ سه‌ر خوانتیکی ناوازه‌ دست‌ بدا.

کورمکائی حامد بہگ

له ناوډا که من گه شتم دکرد، کورډه کانی (حامد بگی مهجید بگی هله بجه بی) ی بهناوبانگیښ بهناوی گه شتموه هاتپونه (پېنجوین). له کگل وردی و مندالیشیاندا، پیاو دیسانموه هژی نه کرد له گهلیندا بسوړپټه وه. برا گموره بگیان هه بوو، ناوی (نهنور بگ) بوو. نه وندهی نیک سوک بوو، نه وندهدیش شیرین گوشتار و نازنین کرداریو. جا له بر نهو خووانی بوو، که من چاوم له تمه منی مندالی پوښیو... نم کورډه به ترحتکی وا نازی دگرت و، به شتوبه کی وا قسه له کگل دکرد، چارم نه مابوو نه وه نه ب، که هه مو دهم گاتی خومی له تکا بهخت بکم. بیتجگه لموه دلی ختیشم بهرمه دلپه وه. منیش به ترحتکی وا چوبه مو به دلپه وه، که رڼ شتموه به (سلیمانی)، نیشانه ی خفقت و نازارم له دهمو چاویا به دی کرد. تنانمت گه لیک لیم پاراپه وه، به لام خوشه ویستانه و برایانه، که چوموه (سلیمانی) سهری (هله بجه) بده. تا به ناره و زوی خوی تیر له گله ما رابویرئ و دیهات و باغاتی نهو ناوچه یشم پیشان بدات. به ویش وازی نه هتا، ناوونیشاغان له کگل په کتردا گزیریه وه، که هه مو دهم نامه کاری له کگل په کتردا بکین. به راستی نیستاکه زور بیري نه کم، به تاپه تی له بر نه و دی که په پانی دامن هه ولم به بدات و (نوسرواوی کوردی) ام به پیدا بکات و بقشم روانه بکات به (سلیمانی).

جیم جنگ کہوت ۱۴

هېشتا بته نيا، اکسي خوم له گڼل نه بوين، وا نه جوړيو مه دهر وه. بدم جوړه ش نازاري پتگا و ناخوشي گرماء نه چيستو. که سيانم نه دنا سي، (نوري نه فندي)، نهين، که نهو ش هم خرم بو، هم هاورې. له گڼل نه مانه شدا وژو که واي لن کردم، پټه کم دزي يوه. هاورېم پيدا کرد. بدرگي هم مو ناخوشي کم گرت و بدمه و پټه نيم. توانيم خوم له گرم زگار بکم. که گه شينه (پنجون)،

خۆمان خەمی خۆمان دەخوارد. لەبەر ئەوە ناچاربووین، قەسە خۆش و جوانان کردە خوری زمانان و، دلی خەلکمان راکیشا. زۆریانان کردە خۆشەویست و دۆستان که هەموو دهم بەدوامانەوه بوون و، لە خۆش رابواردندا یاریدەیان ئەداین. بەدەستی خۆمان چایی و پیئخۆزمان نامادە ئەکرد. هەروها پێکۆپینکی مالمان پێک دەهینا. دستان دایە ناندان و بەخشین. لەمەدا بەجۆزینکی وا سەرکەوتین، که هەموو هاری و ناشانگانان کردبوو نزاگو و خوشخوان بۆ خۆمان، لە یارمەتیدان و پیاوێتی درەغیان لێ ئەدەکردین... جا لەمانەوه فیزی پێهوی کۆچکردن و ژیان لەناو بیگانگاندا، پشت بەخۆ بەست، شێوی قەسکردن، دلی خەلک راپێچ کردن بووین. که هەر لەو کاتەشدا پیر و لەشمان دەهسانەوه و گەشە پشان دەکرد.

لەو تەرحە پیاوانە، لەو شۆین و جینگایانە، لەو رەوشت و خووانە که لە پیئنجویندا دیان، بەسەرچ لێدانیان و بەراوردکردن لێ لەگەڵ هی سلیمانیدا، مێشکمان بەهێزتری لێ هات. هێزی بیرکردنەوه مان گەورەتری لێ هات. بەمە خۆهەکانی خۆمان لە پێژنگ دا و خاوتینشان کردنەوه.

که پێنە سەر باسی خۆنێدەواری: گەلێ زانیاریم لە بابەت (نوسەرانی کوردی) پەوه دەست کەوت. تیش گەپشتم که (نەتەوهی کورد) تا چ ئەندازەیک بۆ زمانەکی خۆیان بەپەرۆش بوون و چ رەنجیکیان لە پێناو پیشکەوتنیا داوه، کەچی لەو پێش وام دەزانی، که (کورد) لە هەموو گەلەکانی پال خۆی کەم تەرخەمترە لەگەڵ زمانەکی خۆیدا!!... ئەگەر لە (مەروانی) و (کوردی ئێران) بپرسیت نەوسا دەزانیت که (کوردەواری) چیڕۆک و سەرگۆرشتە چۆنی هەیه و چەندی هەیه. ئەمانە: (حەوت رەزم، یانزە رەزم، حەوت لەشکر، خورشیدی خاوەر، حەوت دەرویش، شانامە، دیوانی ماشەرەفخانی ئەردەلانی، دیوانی بابە تاهیری هەمدانی... هتد)، هی وایان تیا به بۆ لێ وردەبوونەوه، بۆ خوش رابواردن، بۆ فیزیوونی شێوی ژیان، لە چیرۆکەکانی (ئەوروپا) بیهەکان چاکتر نەبن، کەمتر نییه...!

گەڕانمەوه ١٩٣٠/٨/١٠

ئەو شەوهی دەڕۆشتم، چۆمە لای هەموویان. مالتاواویم لێ کردن. لە هەموویان زۆرتر لای کارگێر مامەوه. چونکه سن نامە نووسی بۆ سەرداری سلیمانی و خزەمانی. دەسی کرد بەخۆنێدەوهی رۆژنامە (ژیان) که دوور و درێژ باسی (هەرای کوردستانی ژووروو)ی دەکرد: سەرکەوتەکی گەورەیان هەیه، ناوی (جەنەرال ئیحسان نوری)یە. هەموو سەربازەکانی لەسەر شێوی سەربازی تازە تیپ، تیپ کردووه. دەستە تۆپ و شەستیر و قەسەردنی بۆ داناون، بەجۆزینکی وا که لە هی سەربازی (تورک) کەمتر نەبن، دوو فرۆکەبشی لە (تورک) داگیر کردووه... ئەو شەوه بەدلیکی پەشتیواو نوستین تا بەیانی. لە ساتی یانزەهەمدا، خاوەن بارگیرەکان هات. لەگەڵیا سواربووین. دستان کرد بەغارکردن. هەتا سن چارەکه ساتی ئەواو غارمان کرد، ئینجا گەشتینە هاورێکانان که بەجیان هێشتبووین. نیتمە (٢٤) کەس بووین. سواره کاروانەوانەکان نەبن، هەموومان، بەسەر ئەو شاخە درێژ و بلند (تارییه)دا سەرکەوتین. لە تەوقە سەرکەپەوه ئەو هەموو دەشتی (قزڵجە)یەمان هاتە پێش چار. چەمەکه لەناویا، هەر لە ناوینە دەچوو. چونکه تیشکی رۆژەکی ئەدایەوه... داگەراپنە خوارووه، هەتا گەشتینە

چایخانه‌کمی (بادانه). دهمه ساتیک خۆمان لهوئێ حساندهوه. دهمان کردوه به‌زۆڕین تا گه‌شته‌ نه‌ چایخانه‌کمی (زەلان) که نه‌و حله‌ سات خۆی له‌ پینچ نه‌دا. له‌وئێ نانی چیشه‌نگامان خوارد و هاتین به‌پێوه. گهرما و با گهرمه‌کمی (چعمی و لیاوا) مان چیشته. ئه‌مه‌کامان له‌ تاو ماندوویتی و گهرما دهمه‌ داچه‌قییان پێ که‌وتبوو. هه‌رچه‌ند لیمان ده‌خوڕین، به‌زمانانه‌ گوتیان نه‌نه‌داین!، دوایی خۆیان فرتدایه‌ نار چه‌مه‌که‌وه‌ تا فیتیک بوونه‌وه‌ و حسانه‌وه‌... ئینجا دهمان کردوه به‌زۆڕین، تا کاتی هه‌شت و نه‌یر له‌ ده‌ست قهرچه‌ قهرچی گهرمای مانگی گه‌لاوێژ (ئاب)، له‌ نیسه‌ڕۆدا، رزگارمان بوو. خۆمان کرد به‌چایخانه‌کمی (قه‌مه‌سه‌) دا. به‌لام تمواو په‌شوکا بووین. هه‌ر نه‌وه‌نده‌مان پێ کرا خۆمان ڕووت که‌ینه‌وه‌ و، به‌به‌فراده‌کمی شاخی (که‌توو) هه‌ناومان فیتیک به‌که‌ینه‌وه‌. چه‌ند جگهره‌ کیشیک له‌ پیش هاورینگاندا گه‌یشته‌بوونه‌ نه‌وئێ. له‌به‌ر نه‌وه‌ به‌ته‌واوه‌تی حه‌مابه‌وینه‌وه‌، چایمان خواردبووه‌ ئینجا گه‌یشته‌ به‌سه‌رماندا.

له‌ تاو هه‌و جیم به‌خۆم نه‌ده‌گرت. وه‌نه‌وژیکم بۆ دا. سه‌رم نایه‌وه‌، دوایی زه‌وی زه‌نگوله‌ی بارگیره‌کان و ده‌نگه‌ ده‌نگی کاروانه‌وانه‌کان هه‌به‌ریان کرده‌مه‌وه‌. که‌ ته‌ماشای کاتریمه‌رکه‌مم کرد، سات خۆی دابه‌و له‌ ده‌ و نیو. به‌گهرجی هه‌ل‌سام و ده‌م‌چاویم شۆڕی و ده‌سی (نوری نه‌فه‌ندی) گرت به‌زۆڕ راه‌ رفاند، هه‌ستا به‌ (٢٥) ورده‌له‌ ڕۆشتن گه‌یاندمه‌ په‌که‌م (زه‌وی چنگیان). که‌ ته‌ماشامان کرد به‌ده‌مه‌یه‌وه‌ نه‌مابه‌و به‌چینه‌ نار دێیه‌که‌وه‌، چونکه‌ چه‌ند هات‌بووین نه‌وه‌نده‌مان ده‌وێت به‌گه‌ین. له‌وئێ په‌شویه‌که‌مان دا. له‌وئێر که‌پرتیکی به‌چووکا دانیشتن. مه‌داله‌ ره‌زه‌وانه‌که‌ هاته‌وه‌، به‌وه‌شیکمی گه‌وره‌ ترینی ره‌نگاوپه‌نگی هه‌ل‌گه‌رتبوو. که‌ به‌ده‌سته‌ راستا ناوێکم دایه‌وه‌، له‌ پهر نه‌و شاخه‌ گه‌وره‌ و فراوانه‌ی (چنگیان)ام هاته‌ پیش چاو، که‌ به‌ستیکمی نه‌مابه‌وه‌وه‌ نه‌که‌رین به‌ره‌ز... له‌ ناوه‌راسته‌شیا دێیه‌کی شه‌ست مالی به‌قه‌د پاله‌که‌وه‌ خنجیلاته‌ هه‌ل‌گه‌رتبوو، نه‌ویش (دیی چنگیان) بوو. له‌ په‌رسایێ که‌ کردم، پێیان گوتم: نه‌و دێیه‌ هه‌تا سن چاره‌که‌ ساتیش به‌هه‌ر چوار لایدا به‌زۆی، هه‌ر ره‌ز ده‌بینی، که‌ په‌که‌م دێیه‌ و به‌زۆری زۆری له‌ هه‌موو شایارێته‌دا... بێجگه‌ له‌وه‌یش: هه‌نجیر و هه‌لووژه‌ و هه‌رمیش له‌ پیش هه‌موو دێیه‌که‌دا ده‌بێته‌ خۆزاکمی دێهاتانی تر و شاری سلیمانی... له‌ شاره‌وه‌ بۆ دێیه‌که‌ پێه‌کی پان ده‌چوو، نه‌ویش بۆ ئۆتۆمبیل کرابوو. ئه‌م دێیه‌ش به‌شی (شیخ مه‌حمودی گه‌وره‌)ی تێداوو. هه‌ر جارێکیش شتیکی ناوه‌ند خۆی و نینگلیز ڕوو به‌دات، (شیخ) دێته‌ (چنگیان)... بۆژ نه‌وه‌نده‌ی نه‌مابه‌و ناوا بێ، گه‌راپه‌وه‌، هه‌ندێ تریشمان بۆ هاورینگامان برد. له‌ ڕێ گۆزایمان گوت. له‌ خۆشیدا هه‌رامان نه‌کرد ده‌ست‌پرتیکی زلم به‌دی کرد. له‌ هه‌موو گۆزانی و هه‌راکه‌ردنیکمی خه‌ستین. له‌ (نوری نه‌فه‌ندی) په‌رسی گوتی: «نه‌مه‌ شاخی (که‌توو)ی پێ ده‌لێن. هه‌رچی ده‌ستار و به‌رداشی ناش هه‌یه‌ لێره‌ دروست نه‌کړئ».

نیواری ناغان خوارد و هه‌ر نه‌وه‌نده‌مان زانی ده‌نگی دور سن پیاو ده‌هات، که‌ به‌ده‌نگیکمی به‌رز چاکه‌ی شاگردانی خۆتینگاکیان ده‌گه‌ترایه‌وه‌، که‌ له‌ سلیمانیدا، له‌ پێناوی (سه‌ره‌زی کوورد و کووردستان)دا چۆن خه‌باتیان کردووه‌. هه‌ل‌سام، چوومه‌ خواره‌وه‌. کابرا هه‌ر له‌سه‌ری ده‌رێشته‌. ده‌یگوت:

«نیمروز همو خه لک له سهرادا کتوبو بونهوه. داوای مافی کوردیان له راسپیرای ههره بلندى نینگلیز کردبوو. (فائق بهکی تاپز) یان هیلکه باران کردبوو. چونکه خه ریکی چاوو پراوتیک بووه، که بیتگانه جهزی پین کردووه!... شو ساتی شهشم بوو، لیتمان دا رژیشتین. مانگه شویش تریفه دههات. نو دهمت و شاخه کاکى به کاکیه، بیدهنگی داگیری کردبوو. سروی بایش ندههات. هر دهنگی نیمه و زهری زهنگولهی بارگیره کان نه بیسترا. کهوتینه سر تهوقه سهری کتوتیک. کانیهکی لین بوو. (گانی سازنده) یان پین نهگوت. لهویش تپیه پوین. بدهشتی (مامه سوبحان) دا هاتینه خوارهوه تا که شیتینه چایخانه بهکی خوش... نان و ماست و چایمان خوارد. لهوین و ستاین تا که شیتینه شاخی رهنگینی گؤزه. بهلام چیمان دی؟! دیم له دوروهوه، لهناو دؤلتیکی فراواندا، کؤمه لیک گهوههر نه دروشانهوه. وک نه ستیره جیره یان لین نههات. شتوهی ده مانچه بهکی جوانیان دروست کردبوو. سه ناخم خوارد که وینه گره کهم به دروه نه بوو، تا نو چاونه ندازه گهوههرینه ی پین بگرم، لهناو نو تاریکاییه دا. چونکه هر وک به رهنگ گهوههرینه، له ناویشا و له دهرشا کانی گهوههر و بهردی به نرخه. چونکه (سلیمانی) پایتهختی فرمانروایی (بابان) بووه. نو فرمانروایییهی که نژیکه دوو ملین کردی له ژیر دهمتا بووه. گه لیک جاری وا بووه (گوردستان) ای له دست (تورک) و (عهجه) سهندووه. چونکه (سلیمانی) نو شارهیه، که (گیانی کوردایه تی) ای وک کانی به هاران هه لنه قولتی. ماموستانی (گوردایه تی) ای زؤری (گوردان) له (گوردستان) دا. نیشاش وا (گوردایه تی) خه ریکه هر لهم شارهوه، پرشک په خشان بکات بهناو همووه گوردستانی گه وره دا و پتگی نازادی و سهره زری رۆشن بکاتهوه بۆ کوردواری.

تا له چایخانه که دا ماندوومان هه ساپوه، شو هه لات و له جینی نویش رۆژ هه ل هات. نو خه بی له کوردستانیش ناوا رۆژی کامه رانی و نازادی تیا هه لین. هاو پیکانم سپارد به خوا و لییان جیا بووه موه. نیتر هر به غار رۆشتم تا به دیاری (شاره خوشه ویسته کهم) و دایکم و باوکم و دۆست و برادران شادبووه موه... نۆخه ی!...

شاکر فه تاح/ سلیمانی

«شاگردی پۆلی سێهه می خۆیندنگای دوهه مینی به غدهه

۱۹۳۰/۸/۱۲

سفرنامی هه‌لوجه^{١١}، به‌بۆنهی هاتنی سالی تازمه، ١٩٣١/١/٢

به‌ری به‌یان بووه‌وه، تازه‌چۆله‌که جریوه جریوی دهمت بێن کردبوو، سه‌عات شه‌شی لێدا، له‌ خه‌مو هه‌لسا... کاه جلم جوان بوو خۆم بێن رازاندوه، که‌ که‌یشتینه به‌ر قوتابخانه‌ مامۆستا که‌مانم به‌خۆی و چه‌ند قوتابه‌که‌وه به‌سواری نۆتۆمبێله‌وه دی، ئێمه‌ش سوار بووین، لیمان دا رۆشتین.

هه‌ر چاره‌کێک بوو له‌ پردی (خه‌ر) تێپه‌رپووین له‌ولاوه‌ وه‌ستاین و دابه‌زین، له‌و مێوژ و گوێزی له‌ کوردستانه‌وه (سلیحانی) بۆم هاتبوو به‌شی هه‌ر چواره‌یه‌مان دا... ئێمه‌ هه‌ر باسی خواره‌مه‌نی سلیحانی کرا هه‌تا که‌یشتینه‌ پردی (سکرگ)؛ ئێه‌ش پرديکه‌ نه‌و ناوه‌ جوانه‌ی به‌ژێردا تافه‌ تافه‌ ده‌کا و وه‌کو قه‌لبه‌ز دێته‌ خواره‌وه‌ به‌سه‌ر پلێکانه‌کاندا که‌ف و کوژ ده‌کا، کاتی پیاو گوێی له‌ هاژه‌ی که‌ر بێن قه‌ه‌ی که‌سی گوێ لێ نابێ^{١٢}... کاته‌که‌ی دوا‌یی پاییز بوو، با ساره‌، به‌ری ناسمان به‌هه‌له‌ هه‌ورێ ژه‌نگار به‌تیشکی رۆژ گیراوه‌، دره‌خته‌کانی گوێ چه‌مه‌که‌ له‌به‌ر بێن به‌رگی سه‌رما ده‌چێژن، چۆله‌که‌ و پۆر به‌تاق تاق به‌سه‌رینه‌وه‌ ده‌مێژن؛ هه‌ندیکه‌شیان له‌ تاوا به‌کۆژله‌یی سه‌ریان ناوه‌ ته‌ ژێر بالینه‌وه‌، له‌ناو چله‌دار و وشکه‌پووش و که‌لای داوه‌کاندا له‌ ترسی سه‌رما و نه‌م و نه‌و خه‌زان شاردۆته‌وه‌!...

(١) نه‌م ده‌فه‌ری یادنامه‌یه‌ی مامۆستا که‌ له‌ ١٩٣١/١/٢ هه‌ دهمت بێن ده‌کات و له‌ ١٩٣١/٧/٩ دا دوا‌یی دئ، له‌ سالی ١٩٨٤ دا به‌شکی له‌ قه‌باره‌ی نامێله‌که‌یه‌که‌دا به‌ناوی (خه‌باتی رۆشنه‌یران) هه‌وه‌ له‌ چاپ داوه‌: (ه‌روانه - شاکر فه‌تاح: خه‌باتی رۆشنه‌یران، چاپخانه‌ی، الحواو، به‌غدا ١٩٨٤). نه‌وه‌ی جێی سه‌رنجه‌ لێرده‌ا نه‌وه‌یه‌:

ا- له‌سه‌ر لاپه‌ره‌یه‌کی پێشه‌وه‌ی دهنوسه‌که‌، به‌قه‌لمه‌نیکێ سوور، له‌ سووچی سه‌ره‌وه‌ی نووسیه‌یه‌: (ئه‌تی چاپ کراوه‌ به‌ناوی خه‌باتی رۆشنه‌یرانه‌وه‌)، که‌ دیاره‌ ناماژه‌کردنه‌ بۆ نه‌وه‌ی که‌ (هه‌موو) بابه‌ته‌کانی دهنوسه‌که‌ چاپ نه‌کراوه‌.

ب- ده‌توانم بێجم که‌ ته‌نیا له‌ سه‌دا چلی دهنوسه‌که‌ی خه‌ستۆته‌ ناو (خه‌باتی رۆشنه‌یران) هه‌وه‌، نه‌وانی دی له‌به‌ر هه‌ر هه‌یه‌ کین پشنگرزی خه‌ستۆن و له‌لای ناویشه‌نه‌که‌کانیانه‌وه‌ نیشه‌انه‌یه‌کی (x) داناهه‌.

ج- ده‌سنگاری ناویشه‌ی هه‌ندێ بابه‌تی کردوه‌وه‌، له‌ جێی خه‌زایندا ئیشه‌اره‌یان بێن ده‌ده‌م، یه‌ک دوو باسی خه‌ستۆنه‌ته‌ سه‌ر که‌ من له‌ نه‌مکی دهنوسه‌که‌دا نه‌مه‌دین.

د- دهنوسه‌که‌ (١٥) وه‌شێ فۆتۆگراف و چاپکراوی تێداهه‌وه‌، له‌وانه‌ جه‌وتیان هه‌وتابوون؛ جێگاگانیان دیاره‌بوو، هه‌ندیکه‌ی که‌شیان بۆ چاپکه‌رنه‌وه‌ ده‌س ناده‌ن؛ چونه‌که‌ به‌شیه‌یه‌کی گۆن و به‌نامه‌تری باش نه‌گیراون... نادیارن.

ه‌- وام به‌چاکه‌ش زانی دهنوسه‌که‌ (هه‌مووی) تێهه‌لکێشی (ناویشه‌ی ژینم) به‌که‌م و وه‌ک به‌شکی گه‌رنگ له‌و قوتاغی ژیا‌نی.

و- له‌ په‌راویزه‌کاندا وه‌شی (نامیه‌که‌که‌) مه‌به‌ستم (خه‌باتی رۆشنه‌یران)ه‌.

ز- سالی ١٩٣٠-١٩٣١ سالی کوتایی خه‌وتنه‌ی مامۆستا بووه‌ له‌ (ناماده‌ی مه‌رکه‌زی) له‌ به‌غدا، چونه‌که‌ به‌شی دهنوسی (یادنامه‌کانی ١٩٣٢) مامۆستا ده‌چێته‌ (ه‌رومانا - لوه‌زان) بۆ خه‌وتنه‌ن.

(٢) مامۆستا نه‌م رسته‌یه‌ی دوا‌یی وه‌ک تواجێن گه‌رتۆته‌ ناوی پرده‌که‌، چونه‌که‌ به‌کوردی (سه‌رکه‌ره‌ی نووسیه‌وه‌.

بیگومان لمعو دوا ده‌بسته شارتکی زور پاک و خاوین، جوان، گموره، یتکی‌تیک؛ چونکو لمسر یتکای کرین و فروشتنی عیراق و سوریه... همو شتی که له شاموه بیت ده‌شی به‌سر فورادا، به‌سر نو پرده‌ی فلولوجه‌دا بره‌ا. نیره‌ و ا و که‌چی سلیمانیش هیشتا قوتابخانه‌یه‌کی تازه‌ی تیدا نییه که لمسر شیوه‌ی جوانی، پاک، یتکی شیوه‌ی پژواابی بیت.

فلولوجه دتیه‌که قایمقامی تیاده‌نیش، سوله‌مانیش شاره، موته‌سهریقی تیا داده‌نیش؛ حلی خوی پایته‌ختی بابان، همواری زانین و زانستان بووه. بۆنه‌ی دیاره^(۱)، نیستیعماره، خوا موته‌عمیرین بکا به‌پاره‌پاره؟!، نه‌مش باسمان نییه، له‌وه‌پاش که‌پایمه‌ره و که‌لن و پنه‌مان گرت، به‌تواوه‌تی له‌شمان، هوشمان هسایمه‌وه، دل‌مان گرایه‌وه، که‌لکه‌وه‌ر بووین... تیشکه‌پشتین...^(۲)

هه‌والی سلیمانی لهم مەحمود

هاتمه‌وی سر کۆماره‌کان: ^(۳) مه‌حمود جهوده‌ت و حامیدی برای ^(۴) له‌لای شیخ مه‌حمود ره‌نجهرۆ

(۱) وشه‌ی (بۆنه) به‌مانای (هۆی) به‌کاره‌نناوه.

(۲) فلولوجه: شارۆچکه‌یه‌که (نیستا بۆنه‌ شار.ب) گه‌مونتۆته به‌ری رژۆه‌لانی نوردانه‌وه، به‌رۆخانه‌ی رووباره‌که‌دا، مهرکه‌زی قه‌زایه و سر به‌پاریزگای (رومادیه - الانبار)، پرده‌یکی ناسی تیدایه، له به‌غداوه به ۵۸ کیلومه‌تر دورره، یتکایه‌کی قه‌یم یتکیانه‌وه ده‌بستن، هه‌ر لێره‌وه لقیکی لێ ده‌بسته‌وه به‌ره‌و نه‌یوهریب و که‌لاوه‌کانی عه‌مه‌رقورف.

ده‌شێ ناوی (فلولوجه) له عه‌مه‌رییدا له ناوی جینگایه‌کی گۆنمه‌وه هاتین که له سه‌رچاوه به‌زمارییه‌گه‌ندا به‌(بلۆکتۆ) و نارامیه‌گه‌ندا به‌(بلۆکتا) هاتوه. (طه‌مه‌ری)ش له پروده‌لاوه‌کانی سالی ۱۲-ک-دا ناوی هیناوه، هه‌روا (یاقوت) به‌(فلال لیبج السواد) ناری برده‌وه؛ به‌تایه‌ت ناوی دور فلولوجه‌ی برده‌وه؛ گموره و بچووک... دیسان (حاجی خه‌لیفه)ش له (جیهاننامه‌ی ۱۶۰۰ ز ناوی هیناوه که: دور رژۆه یتکایه‌ک ده‌ین، له (حیلله‌وه).

هه‌ندێق بازگانی نینگلیزش له سه‌رده‌می شاژنه (ئه‌لێزابێس)دا ۱۵۵۸ - ۱۶۰۳ ز ناویان برده‌وه؛ له‌وانه (سیزار فردریک)ه که به‌(فلوکیا، فلوجیا) ناوی هیناوه.

بروانه: (طه‌ باقر و فواد: المرشد الی موطن الاثار والحضارة، الرحلة الأولى، مدبرية الفنون والشفافة الشعبیة، وزارة الارشاد ۱۹۶۳ بغداد).

(۳) نهم وشه‌یی به‌رامبه‌ر به‌(نه‌فسه‌ری نیستا دایناوه.

(۴) مه‌حمود جهوده‌ت: کۆری ناغا بچکۆله‌یه له تیردی زه‌نگه‌نه، له ۱۸۸۹ له سلیمانی هاتۆته دنیاره، خوتندنی نایینی و روشدیه‌ی له سلیمانی بووه، له ۱۹۰۷ له نه‌سته‌مۆل حه‌رییه‌ی شاهانه‌ی خوتندوو و له ۱۹۱۱ به‌نه‌فسه‌ر ده‌رجوو، له ۱۹۱۴ به‌شداری شه‌ری جیهانی یه‌که‌می کردوو، له ۱۹۱۹ هاتۆته‌وه سلیمانی چۆنه له‌شکری شیخ مه‌حموددوو، له ۱۹۲۴ چۆنه سوبای عیراقوه نا پله‌ی -نرێس-اول- چوو، له ۱۹۳۰ دیسان چۆنه‌وه پال شیخ مه‌حمود له پیران و له ۱۹۳۱ هاتۆته‌وه لای حوکمه‌ت و له ۱۹۳۷ بۆنه نه‌ندانبار له=

بوون، که رهنهگه لاسهر سه‌ندنی پاره بووین له لادییه‌کان، هاتنه‌وه به‌غدا، خزیان دایه دمس (ع ر ه ب)^(۱).

ددریازیوونی قوتایی، چوار قوتایی سلیمانی: عه‌فوره سه‌عید، باقی نوری، ره‌موف سالح، ره‌گی کوردایه‌تیا ن هلسا، وازیان له قوتابخانه و بارک و دایک خوشی شار هیتا، به‌و زستانه به‌ناوی راوه‌وه چوینه کن شیخ مه‌حمود بۆ ره‌نجدهانی له پیتاوی کوردایه‌تی^(۲)... له‌سهر نه‌وه چهند قوتاییه‌کیان به‌و ناوه‌وه له سوله‌یمان خسوته بندبخانه‌وه.

سه‌رما: نه‌مسال به‌فریگی زۆر، سه‌رمایه‌کی بن شومار له‌و ناوه‌دا دیاری داوه، که له‌و عه‌سکه‌رانه‌ی چوینه به‌راه‌به‌ری له‌شکری شیخ مه‌حمود، یانزه کس‌یان به‌ر قینی سه‌رما که‌وتوو، ره‌ق بوونه‌تمه‌وه.

عه‌سکه‌ر: وا ده‌زانم له‌ هه‌موو عه‌تراقدا (۱۰۰۰) عه‌سکه‌ری لێ ده‌رجن هه‌چ کس‌ن نه‌ماوه نه‌نترایی بۆ سلیمانی بۆ به‌راه‌به‌ری شیخ مه‌حمود. به‌لام له‌ لای هه‌له‌به‌جه تووشی کورده‌کان ده‌بن، هه‌راه‌یه‌کی که‌وره‌یان ده‌بی: کورده‌کان له‌ دوو لاره‌ کوشتاریکی زۆریان لێ ده‌کن.. ئینجا وازیان لێ ده‌هین.

ژیانی قایمینی ۱۹۳۱/۱۲/۱۵

وینه: هه‌رچی کورده‌تیک له‌ کورزی^(۳) چواره‌مدا هه‌بوو گرده‌بوینه‌وه. چوینه لای وینه‌گر، وینه‌به‌کی که‌وره‌ی جوانان گرت، که‌ بیه‌ته یادگاری ژیاغان، چونکو نه‌مسال به‌ناوی خوا له‌م قوتابخانه‌یه‌ ده‌رده‌چین، نه‌وه‌کی ئیستر یه‌ک نه‌که‌وینه‌وه له‌ قوتابخانه‌یه‌کی تردا... نه‌گره‌ بلتیم هه‌موومان هه‌وت که‌س بووین سه‌رت سوپه‌ده‌مینی، به‌لام به‌راستی بزانه، له‌ نزیکی پانزه قوتایی کورده‌ی نه‌م کووزه نه‌مه‌نده‌ی تێدا‌بوو که‌ هه‌موو یه‌ک دل و یه‌ک زوبان به‌راستی کورده‌یان خوش بوئ، بۆ کورده‌ بکۆشن. واش‌بزانه‌ که‌ له‌و هه‌وت که‌سه‌ یه‌کیکی که‌رکوگی تێدا‌بوو، ماوه‌کی خه‌لکی سلیمانی بووه‌!.

(=!!شغال)... له‌گه‌ل سه‌لامی شاعیردا لێره‌ پێکه‌وه‌ بوون.

شیخ سه‌لام له‌ نامه‌یه‌که‌دا بۆ د. مارف ده‌لێ: لاسهر واقیعه‌ی ۶ی نه‌یلوول دیسان له‌ به‌غدا له‌گه‌ل مه‌حمود جه‌ودت و جه‌مید جه‌ودت و کامیل جه‌من که‌ زابت بوون له‌ جه‌یشی عه‌تراقدا فیراره‌ کرد، له‌ پیران چوینه‌ لای شیخ مه‌حمود. (هاوکاری. ژماره ۱۵۵۰، ۱۹۹۰/۲/۵) له‌ ره‌وایه‌کی نادیار و ته‌موس‌ئاویدا له‌ به‌غدا ده‌سگیر ده‌کړئ و له ۱۹۳۷/۱۱/۲۰ ئیعدام ده‌کړئ. مه‌حمود جه‌ودت که‌سایه‌تیه‌کی کۆمه‌لایه‌تی و ره‌ژن‌بیر بووه، له‌ داسه‌ره‌زنه‌رانی یانه‌ی سه‌رکه‌وتن بووه له‌ به‌غدا، جگه‌ له‌وه‌ و‌تار و هه‌له‌به‌ستی زۆری له‌ ره‌ژانه‌مه‌که‌ندا به‌لاو که‌رده‌تمه‌وه، هه‌روا له ۱۹۳۰ کتییی (به‌هاتوللا و ده‌وری نوێ)ی کرده‌ کورده‌ی و به‌لاوی که‌رده‌وه. (پۆلوتنیا پۆله‌نده یا له‌مستان) له ۱۹۴۰ (دار المهارف) چاپی که‌ردوه‌.

(۱) نووسه‌ر وشه‌کی به‌ه شیره‌یه‌ نووسیه‌وه، که‌ پستی و بیزاری خۆی ده‌رده‌خات.

(۲) لێره‌دا مه‌به‌ستی راپه‌ڕینه‌که‌ی شیخی نه‌مه‌ره‌ که‌ دوا‌ی شه‌ری به‌رده‌رکی سه‌رای سلیمانی ۶ی نه‌یلوولی (۱۹۳۰) به‌ریای کرد، وه‌ک کاردا نه‌وه‌یه‌ک به‌راه‌به‌ر نه‌و زه‌هر و تونده‌یه‌ی هوکه‌مت ده‌ی خه‌لکی شار نوانی.

(۳) کووز: پۆل، قوتاغ، مرحله‌.

رۆژنامه: لەم سەڵەدا وریاییەکی باشم تیا پەیدا بووە، لەمەوپێش هەر بەرەنگ زەردی و لاوازی و شت ساز (هەزم) نەکردنەوه دەمەلاند، نیستە قورسایم زۆر بوو. ڕەنگی خوایی خۆم وەرگرتۆتەوه، هەر شتی دەخۆم بەناسانی دەسازینم! نەمش بۆنە هیچ نییە نەوه نەبن لەسەر ڕێگای خوایی دەروژم، مەبەس نەوێه خوا چۆنی بۆ دانانم بوو پێتێه دەروژم: لە خواردنا ناوخبیستی، هەموو شەونیک پەلویژم بەریاییەکی تاییبەتی که لە مێسەرەو بۆ هاتووه، دەبزوینم، ماسوولکەکانم پڕ و توند بووه، هەتایەم بەرە بەرە لەشم چاک دەبن، ڕەنگ زەردیم دەروا، قەلەو دەم.

هەموو پاش نانی شیتوانیک و بەیانانیک بەفرچە و دەرمان دەم و ددانم دەشۆم. سەرەم پاک پاک دەشۆم، پاشان بەر باوتیشکی رۆژی دەدەم... هەمیشە پروو خوش و بەهیچ دلتەنگ نابم، هەفتە ی جارێک پاک پاک خۆم بەناری گەرم دەشۆم، ئێواران تا ماندوو دەم دەگەڕێم... بەکورتی، کەیف، گەران، بزووتن، خواردنی باش، پاک و تەمیزی. ئەمانە هەموو رۆژ بەجێ دەهێنم، لەبەر ئەوە هەتا دێم لاوازم لادەچن، گوشت و بەهیزی و وریایی دەچتە جێگای که بەمە چاکی بەخۆم وەچاکی بەکورد و کوردستان دەگەڕێم چونکە کار بەپیاوی بەهێز و مێشک تەواو دەکری، نەک بەپیاوی لاواز و کەمەهۆش.

نەمش هەمووی دەگەڕێتەوه سەر پیاوەتی (موحەممەد فانیقی جەوهەری) که قوتاییەکی مێسری بوو وەکو من لاواز. پاشان بەبزووتن و بەپاک و خاوینی چاک بوو. ئێجا خۆی قوتابخانەیدەکی گەورە لە قاهرەدا کردۆتەوه.

نەخۆشی بەبزووتن چاک دەکا تەوه، نەک بەدەرمان و تەمەلی!... لەبەر ئەوەی بەتەواوەتی لە ژباڵ بەگەم، بوم بەکریاری رۆژنامە ی (الرياضة البدنية) که هی ئەوه: پاس لە لەشچاکی و ژنەتێنان و بزووتن دەکا که پیاو، کردووه و لەشی، پێکموه پێی چاک دەبن!

بزووتنی کورد بەلای کورێکی دانیشتیوی ئەمریکاه

دوو سێ مانگ لەمەو پێش لە یادگارنامەکی پارمدا وتەیکم گۆزیبە سەر کوردی، که هەر هی ئەم دوکتۆرە بوو: بەسایە رۆژنامە یەکی ئەمریکاه نووسرابوو، ئەوا ئێستا وتەیکە تری دەکەمە کوردی که رۆژنامە یەکی تری ئەمریکا لێی وەرگرتووه...

رۆژنامە ی (فیالدهلفیا بۆلیتین)ی ئەمریکایی لە بابەت ئەم هەریای کوردستانی ژوورووه چەند پێتێکی^(١) نووسیه که لەناویدا بیرورای کوردێکی حەکیمی نشان داوه که لە ئەمریکادا دانیشتیرووه، نیشم گۆزێانە سەر عمرەیی^(٢):

(١) لێزەدا مەبەستی (وتە یا قە)یە، نەک (پیت) بەواتای ئێستا که (حرف)ە.

(٢) بەسەکی لە رۆژنامە ی (ندا، الشعب)ی بەغدا ییەوه وەرگرتووه که نەوش لە نینگلیزییەوه وەری گێتاروه.

(ندا، الشعب جريدة - العدد ٣٦٦، ١٩٣١/١/٢٦، لانتین ص ١-٢)

«نمو به فروبارانه زۆری له زستانی ئەمەلدا له کوردستاندا، بەتایبەتی له شاخەکانی نارارادا باری، بوو بۆ ئەو وەستانی نمو بزۆوتەتی کوردەکان بەرامەر زۆردارەکانیان (تورکەکان) که دەستیان داوە.

وڵتی نمو بەفر و بارانە هێندە نامێنیتەوه، هەر ئەوەندە دەزانی بەهاتی بەهار هەمووی دەتوێتەوه. ئینجا رێی دەکرێتەوه، دووبارە کۆری شەر و هەللا لەناو هەردوولادا دەگیرێتەوه. لەو شاخە بلندە سەختەنادا کورد خۆیان ئامادە دەکەن، شیر لە کالان دەردەهێنن دیتەوه بەرامەری زۆردارەکانیان؛ بۆ داوای سەرمەستی و خۆبەوون دێن بەگژێاندا، بۆ ئەوێی بێگەنە ناوای خۆشەویستیان، بەمە هەللائی خۆیان، که له پێنج سالی لەمەو پێشەوه پێشەوه خەریکن، هەلەدەگیرسێنەوه.

ئێشتا له هەوایی نەهێنی له بابەت خۆنامادەکردنیانەوه بۆ بزۆوتن و بەگژاچوونی که بۆ نمو بەهارە خەریکن بێگەنە بێ بەش ئەماویتەوه: هەمیشە بەسایەتی لێتیکی (کۆمەڵەی خۆبەوون)^{۱۱} «ئەو که له ئەمریکا له شاری فیلادەلفیادا دامەزراوه؛ له هەوایی نموێ شارەزایی پەیدا دەکەین، که نمو لەقەش پەیتا پەیتا

(۱) گەرنترین ڕێکخراویێکی سیاسی کوردی باکوور بوو له سەرەتای سەدی یێستا که بەکۆمەڵێن نەخشە و پلانی ڕێکخستن و کارکردنی تازەوه خۆی نواند، وەک دەردەگەێن نەمەش سەرەنجایی تەجەبەیی نمو هەموو سەرەلەدان و شۆرشانە بوو که لەو بەشە کوردستاندا لەوه پێش بەریابوون و تووشی نەگژاچوون، دواییبەگەیان شۆرشەگەیی شیخ سەعیدی پیران بوو که له ۱۹۲۵/۴/۱۶ دا دسگیرکران. له ۱۹۲۷/۱۰/۲۸ له شاری (بەحمەدون)ی لوبنان کۆنگرەیی دامەزراندنی ڕێکخراوی خۆبەوون گیرا و گەلێن گەمەبەتی تێکۆشەر و بەناوی کوردی باکوور نیاید بەشداریان کرد، لەوانە: (مەمدوح سەلیم ۱۸۸۰- ۱۹۷۶، د. محەممەد شەکرێ سەگبان، نېحسان نوری پاشا، عەلی رەزای کۆری شیخ سەعید، مستەفا شاهی، شەریف پاشای خەندان، جەلادەت بەدرخان و... گەلێتیکی دی). بەگەم کۆمیتەیی ناوەندی نمو زاتانە بوون: (جەلادەت بەدرخان بەگەم سەزۆگی خۆبەوون، مەمدوح سەلیم، د. محەممەد شەکرێ سەگبان، حاجو ناغا، نەمەین رامانی، عەلی رەزا، مستەفا شاهی و... هەند) جگە له دانانی پلانی کارکردن و بەرپەرچوونی سیاسەتی ڕێکخراوەکە، کۆنگرە پێشپاری تەشکیلاتی عەسکەری و چەتە ڕێکخەستنی سەربازشی کرد، هەروا بریاری دا که خەبات و تێکۆشانی تەنیا له کوردستانی تورکیا بیت، شێوەی چارەسەریشی بۆ نمو خەباتە تەنیا سەرمەخۆیی و نێستیفالای کوردستان بێن. جگە لەمانە خۆبەوون گەرنگی و بابەخیکی سەردەگی بەلایەنی راگەیانندن و وێشەرکردنەوهی خەلکی کوردستان دەدا، هەر لەمەوه بوو که دەیان بلاقۆک و نەشریاتی جیاچایی بەزمانەکانی ئینگلیزی و فەرەنسی و تورکی و کوردی و عەرەبی له ولاتی شام و لوبنان و فەرەنسە و ئەمریکا و میسردا پەخش کرد، بەمەش توانی دەنگی خۆی بەجیهانی دەروەهه راگەیهێنێ. له نێوان ۱۹۲۷- ۱۹۳۰ سەرمەردایەتی شۆشی ناگری کرد و بۆ نەمەش نېحسان نوری پاشای دانا بەسەرکردەیی گشتی هێزەکانی شۆرشگێزان و مۆزک و شەقڵی خۆی لەم خەباتەدا چەپاند. لەکاری ڕێکخراوەیی و ناساندنی دۆزی کوردی باکووردا: جەلادەت و کامەرەن و سەزۆیی بەدرخان له شاه و بیرووت و پاریس و میسەر بەناوی خۆبەوونەوه هەولێکی بێن پەرەیان دەدا. نمو ڕێکخراوه بەدرۆایی ۴۰ سالی دواي خۆی لەلایەن کوردی باکوورەوه هیچ گروپ و ڕێکخراویێکی سیاسی دی نەیتوانی میرانگریی بکا. له ۱۹۴۶ دا کارەکانی گەیشته وستاندن.

همرو هفته‌یک له ناوچه‌ی کۆمه‌له‌که‌وه که له کوردستان دامه‌زراره، نامه‌ی له چاپ‌دراوی دیته‌کن، به‌زیانی عمره‌بی نووسران، که کهم له په‌لی ئەم کۆمه‌له ده‌توانی ته‌ماشای بکا.

ئەم کۆمه‌له‌یش به‌یکێک به‌رتوی ده‌با ناوی (دکتۆر نه‌جیب موس‌ته‌فا به‌کری) کورده که له شه‌قامی (٦٠٥) داده‌نیشی. له خه‌سته‌خانه‌ی (سانت ماری خۆزایی) ش‌دا فرمانده‌ره.

ئەم حه‌کیمه گه‌م‌ ره‌نگه‌ی ماسوولکه به‌تینه له کوردستانی تورک‌دا له دایک بووه. به‌شیک‌ی زۆری ژیا‌نی له‌سه‌ر ئەو شاخه به‌رزانه رابواردوه که باو و باپیری به‌هه‌زاران سا‌ل له‌مه‌و پیتشه‌وه تیا‌دا ژیا‌ون. ئەو شاخه‌نه‌ی له‌ناو (ته‌ورات)‌دا ناوبرا‌ون که له ده‌نگ‌ی که‌شتی نوو‌ح‌دا‌یه، که‌لا‌وه‌کانه‌ی نه‌ینه‌وا‌ش (نه‌ینه‌وا‌ی کۆن) ده‌که‌وتیته به‌ناری ئەم شاخه به‌رزانه‌وه. له‌وتی‌ش‌دا له ناسمانه‌وه (خوا‌ن) ها‌تۆته خوارئ؛ وه‌کو نو‌وس‌را‌وه ناز‌ده‌ره‌کان (کتی‌بی مو‌قه‌ده‌ده‌س) با‌سی‌ان ده‌کا. پۆژنامه‌که‌ی گو‌ت‌قا‌ن به‌م ره‌نگه له کوردستان دوا بوو، بۆ بو‌ونه سه‌ره‌تا‌یه‌ک بۆ قه‌ه‌کانه‌ی حه‌کیمه‌که که نو‌وس‌یبو‌وی. قه‌ه‌ی حه‌کیمه‌که: گه‌لی نیشمه (کو‌رد) گه‌لی شه‌ری له‌گه‌ل گه‌لی قه‌ف‌قا‌ن‌دا کردووه، چون‌کو کو‌رد به‌که‌م گه‌لی بو‌ون پتیا‌ن که‌وته ئەم زه‌ویه‌وه، به‌خۆی و درا‌وس‌یکانه‌وه داگیریا‌ن کرد، ئینجا تیا‌دا ژیا‌ن، به‌بێ ئەمه‌ی که‌سی به‌ره‌ره‌کانه‌یا‌ن له ته‌ک‌دا بکا.

تورک‌یش هه‌یج نه‌ین، ره‌گه‌زێک نه‌بن له ره‌گه‌زی توران یا‌ن مه‌غۆل، له پتیش پتینج پشت (قرن) و نه‌یدا. رو‌وبه‌وه‌ی نایینی کو‌رد و تورک زۆر له‌یه‌ک ده‌چن، هه‌ردوو تیره‌که رتیکه‌وتو‌ون، به‌لام گه‌ردو‌ون بۆ لا‌ی نه‌وان (تورک) سو‌را‌وه‌ت‌وه، تورکه‌کان ده‌ست‌ل‌ت‌ه‌که‌ر بو‌ون و کو‌رده‌کانه‌یا‌ن خه‌ستۆته ژێر چنگ‌ی خۆیا‌نه‌وه، هه‌رچی هه‌ست و نه‌ست هه‌بو‌وه بۆیا‌ن جی‌به‌ج‌ن بو‌وه، ئینجا له کو‌رده‌کان نا‌و‌ژوو و ده‌ستان، هه‌رچی له توانا‌یا‌ندا بو‌وه له دیلتی ئەوان‌دا به‌کاریا‌ن هه‌تا‌وه... به‌لام کو‌رد نه‌مه‌نده سه‌رشۆ و بێ هه‌یز نه‌بو‌ون. له کاریا‌ن بێ‌ده‌نگ بێ، هه‌ستان، رو‌روژان، ده‌ستیا‌ن دایه ده‌ستیه‌ک، به‌یه‌ک ده‌نگ ها‌وا‌ری دا‌وا‌کرد‌نی به‌شی خوارو‌وی خۆیا‌ن کرد؛ ئەوا نیش‌تا دا‌وا‌ی پایه‌ی پتیشو‌ویان ده‌که‌نه‌وه، ده‌یا‌نه‌وی تورک له خاکی با‌و‌یا‌پیریا‌ن بکه‌نه ده‌ره‌وه. له‌به‌ر ئەوه خه‌نجه‌ریا‌ن هه‌ل‌ک‌ت‌شا، هه‌ل‌ستان، به‌راس‌هر به‌تورک را‌وه‌ستان. کۆمه‌لی زۆریا‌ن دامه‌زراند، دوا کۆمه‌لیا‌ن کۆمه‌لی (خۆب‌ی‌و‌ن) بو‌و که له سا‌لی ١٩٢٧ دا‌یا‌ن مه‌زراند.

پۆژنامه‌که له پاش ئەم قه‌سه‌ی دو‌کتۆر نه‌جیبه‌وه چه‌ند قه‌یه‌کی خۆی پتیه‌ نا‌بوو:

له به‌نا‌و‌یا‌نگه‌رتن په‌لی ئەم کۆمه‌له له ئەمریکا؛ (ئەمه‌یر سو‌ره‌پیا به‌د‌رخا‌ن به‌گ)، شازاده‌ی شاری جه‌زه‌ری کو‌ردی و کو‌ری (به‌د‌رخا‌ن‌ای نا‌ودا‌ر که دوا وا‌لی ئەم شاره و ده‌ور‌پ‌شتی بو‌وه. ئەو شاره‌ی که به‌نی‌وه سه‌ره‌خۆبیه‌کی نا‌وه‌وه را‌یده‌بو‌ارد، له پتیش ئەمه‌ی تورک له سا‌لی ١٨٤٢م دا بیه‌گرئ، له‌و حه‌له‌دا که هه‌را له‌نا‌و به‌د‌رخا‌ن به‌گ و تورکه‌کان‌دا په‌یدا بو‌و، که نیش‌تر دو‌ار‌پۆشی به‌د‌رخا‌ن بو‌و له سه‌ردا‌رتی‌دا. به‌لام ئەمه‌یر سو‌ره‌پیا نزیکه‌ی دوو سا‌ل ده‌بێن ها‌ته ئەمه‌ریکا، لێ‌ره لا‌ی دکتۆر نه‌جیب بو‌و به‌می‌وان. پاشا‌ن رتیکه‌وتن پتیکه‌وه لتیک بۆ (کۆمه‌له‌ی خۆب‌ی‌و‌ن) له شاری دیت‌رۆیت‌دا بکه‌نه‌وه، چون‌کی له‌م شاره‌دا ژماره‌یه‌کی گه‌وره‌ی کو‌رد گو‌زه‌ره‌ان ده‌کا.

ئەم بیره (بیری سه‌ره‌خۆب‌ی کو‌ردستان) بێ‌چو‌وی نیش‌م‌ز نه‌بو‌وه به‌ل‌کو له ده‌م‌یکه‌وه ئەم بیره هه‌یه،

چونگی (شازاده نهمین بهدرخان) باوکی شازاده سورهییا، مردووی حموت هشت سال لهمو پیش، لهه رتیه‌دا کوششیکې بیشوماری کرد. یکن لهو کوشانه دامه‌زاندنی (کومه‌لی پیشکوه‌تی کوردستان) بوو له سالی ۱۹۰۸، بو نهمی پرش و بلای کورد گرد بکانه‌وه، قسه‌یان پین بکا به‌یک، داوای نهمه‌کیان بکن، وه بو نهمی که‌لیتی و ره‌گه‌زتیان برننیتته‌وه. (دوکتور نه‌جیب به‌کر) پش له نهمه‌مزلدا خوتندوویته‌ی تا له قوتابخانه‌ی چه‌کیسه‌ی ده‌رچوه، نینجا له سالی ۱۹۲۱‌دا هاتوته نهمریکا، لیره‌دا ده‌میک له‌سر پولی خوی له دوکتوریدا به‌سری بردوه، هه‌تا لهه دوایه‌دا کردیانه (دوکتوری من‌دالان) لهو خسته‌خانه‌ی لهه سروه‌و ناومان برد که له شاری دیترویت‌یابه.

له‌گه‌ل نه‌وش فرمانه‌کی له‌وانه نییه بتوانی به‌کاری سیاه‌توه خهریک پین، که‌چی ده‌میک زوری خوی له پشای سهره‌خوی ولاته‌که‌یدا (کوردستان) به‌خت ده‌کا. هه‌میشه‌ش هه‌لمه‌تی که‌وره ده‌باته سر حوکمه‌تی تورک، که به‌رامبه‌ری هاوخرینه‌کانی ده‌کات... حق‌قینگی خرابی هه‌لدستی که ده‌بین حوکومه‌تی تورک ده‌لی: من نه‌و هه‌رایه ده‌گورتنه‌وه، که هه‌ندی له‌کله‌ش قه‌کانی کورد هه‌لیان گیرساندوه یاخوه ده‌بین که تورک خهریکه به‌ته‌واوه‌تی ره‌گه‌زی کورد به‌هر بکا، نه‌و ره‌گه‌زی که ۵۵۰ سال بو‌نه‌ی ژبانی تورکیا بوو.

نینجا دوکتور ده‌لی: نهمیش دیسانه‌وه پښگاو‌یه‌که تورک ده‌یو‌ی چاوی خه‌لکی پین به‌ستن، هه‌تا چاوی نه‌وانه‌ش که به‌م کاروه خهریکن. هیچ نه‌بوو به‌یونه‌ی هه‌لسانی نهمه به‌رامبه‌ر به‌تورک، رزگارمان ده‌بی له‌دست زۆرداریان، به‌دکاریان که هه‌میشه به‌دستیه‌وه نا‌لاندانه.

وه‌نه‌پین که‌لی کورد نه‌و که‌له‌پین تورک بتوان به‌م ته‌رحه‌یان به‌سری پین و نه‌بزوونه‌وه، هه‌رچی کورده، لهه له‌ایک‌یونیانه‌وه تا مردنیان، ته‌نگ و رم و شیر و نه‌سپ نه‌پین هیچ له‌هر ده‌میاند نابینین.

نه‌ تورک وه نه‌ که‌سی تر، وه نه‌پین نه‌شاره‌زاین که هه‌تا نیستا خواردنه‌ویان خوتنی کورده‌کان بووه که هه‌میشه به‌سایه‌ی جه‌رده‌یی و شهر و هه‌للاوه رشتوویانه، له‌هر نه‌وه هیشتا تورک نه‌هاتبونه سر کوشاریان، نه‌وان (کورده‌کان) هه‌لسان، پزیزان به‌ست، بو سر حوکومه‌تی تورک هه‌رشیان هیتا، له‌هر پاراستنی نهمه‌کیان و پیشاندانی خویان.

نه‌و هه‌رایانه‌ی که لهه دواییه‌دا کورده‌کان کردیان، له سالی ۱۹۲۵م وهه دست پین ده‌کا، که (شیخ سه‌عیدی کورده) پینکی هیتا له هه‌لسانی به‌که‌م جاریدا، له‌گه‌ل نه‌مه‌شدا هه‌ندی فیل و فه‌رج له ژیره‌وه کورده‌کانی خسته سر نه‌وه‌ی به‌ناچاری هه‌راکه‌یان له ناکاتدا هه‌لگیرستن، به‌لام زیانیکی پین شوماریان له تورک دا، گیانداریکی زۆریان لښ خسته‌وه که ده‌کاته (۵۰۰۰) پاشان که تورکه‌کان دیان که هه‌زی کورد به‌و ته‌رحه‌یه نینجا راستی بزبان هاته پیشه‌وه، به‌ناشکرا دستیان کرده کوشار.

لهو هه‌والانه‌ی له‌وتیره ده‌مگاتی، بۆم ده‌رکه‌وتوه که هه‌را خراب قه‌وماوه، له‌ناو هه‌ردوو لادا له هاوینی پاردا له‌ناو شاخه‌کانی ناراراتدا کورده‌کان هه‌لمه‌تیان برده‌وه سر قه‌لا و شوتنه به‌هه‌زده‌کانی تورکه‌کان، گه‌ریان تښ به‌ردابوو، هه‌تا ته‌نگه‌تاویان پین سه‌ندبوون و له‌وی راوه و دویان نابوون.

کورده‌یک نه‌گه‌ر موسرلسان پین یا گاور یاخوه زه‌ردشتی، هه‌میشه به‌چه‌که‌وه‌یه، قه‌ت لیتی جیا

نابسته‌وه: لای نهو کاتی شه‌پرکردن و نه‌کردن یه‌که، له شاردابن، له دیدابن، له ده‌شدابن له له‌وه‌ردابن، له شاخه‌کاندا... بێ چه‌ک ناسروو‌پسته‌وه.

کوردهستان پێنج که‌رته: به‌شێکی له‌ژێر ده‌ستی تورکه‌دایه، دوو‌میان رووس، سێهه‌م فه‌رنسه (نهو به‌شی به‌سوریه‌وه نووساوه) چوارده‌م نێران، پێنجه‌میش به‌عێراقه‌وه نووساوه: به‌لام له‌ژێر چاودێری به‌ریتانیای گه‌وره‌دایه. له‌م پێنج به‌شه‌ هێچیان له‌ زۆرداره‌کانیان راست نه‌بوونه‌وه، نهو به‌شه‌ نه‌بێ که له‌ژێر چنگی تورکه‌دایه، نهو به‌شی ئێستا لێی دوا‌ین^{١١}. نه‌مه نه‌وه‌یه که دوکتۆر نه‌جیب مه‌سته‌فای کورده قسه‌ی بۆ کردین، له‌ باب‌ه‌ت بۆنه‌ی هه‌لسانی کورده‌وه به‌رامبه‌ر تورک له‌ هارینی راپه‌وردودا؛ نه‌وه‌ش که کورده‌ چۆن خه‌ریکه له‌ژێره‌وه خۆی ناماده ده‌کا بۆ هه‌رایه‌کی تازه‌ی که له‌م به‌هاره‌دا!!

نیدا، الشعب/ به‌غداد

ژماره ٣٦٦-٢٦ کانوونی دووهم ١٩٣١

سینه‌ما ١/٢/١٩٣١

ره‌نگه که ناوی سینه‌ما له‌سه‌ر نه‌مه لاپه‌ره‌یه بیهینی وا بیهیه‌که‌په‌سته‌وه شه‌وی‌ک له‌ شه‌وان چرومه‌ته سینه‌مای هه‌م‌ه‌و‌ان، چه‌ڕۆکه‌تکی جوانم له‌سه‌ر په‌رده‌ی زه‌وین به‌دی کردووه: زۆر کاری له‌ دلم کردووه، له‌به‌ر نه‌و که‌چه جوانانه‌ی نه‌و ده‌روده‌شته جوانه‌ی، یاخوده نه‌و شه‌ڕ و هه‌للایه‌ی پاته‌وانه‌تکی به‌هێز کردووه‌تی، له‌به‌ر نه‌مانه دلخۆش و شادمان بووم، وا خۆم رانه‌گرتووه خستومه‌ته سه‌ر نه‌م په‌ره‌یه تا بیهیه‌ یادگارێک!!!

ره‌نگه تۆ نه‌مانه‌ت هه‌مسو به‌بیردا بیتا... به‌لام که نه‌م دێران‌ه‌ی خوارمه‌وت خوتنده‌وه ئێنجا هاوار ده‌که‌ی که نه‌م ناوه (سینه‌ما) نه‌ده‌بوو به‌گرایه به‌سه‌ریاس، به‌لکو (وریا‌بو‌نه‌وه، چاو‌گرده‌نه‌وه) له‌ به‌رتی نه‌وه له‌ سه‌ره‌وه نه‌خش گرایه. له‌ قوتابه‌خانه‌ی خۆمان، شه‌وی‌ک بوو، هه‌مسومان کۆبو‌وبو‌ینه‌وه، چارمان به‌هه‌بووه په‌رده‌که، له‌ پهر نووسینه‌تکی ئینگلیزه‌مان هاته‌ پێش چاو: (له‌ دانرا‌وه‌ی -له‌ ره‌نج‌دانی پیا‌وه‌تی- پۆ‌ک‌نیه‌ر) له‌ هه‌ره ده‌وله‌مه‌نده‌کانی ئه‌مریکا، به‌لکو دنیا... ئێنجا بیهیه‌که‌ره‌وه، نه‌م پیا‌وه له‌ پیتا‌ری پیا‌وه‌تیدا چۆن که‌له^{١٢}، له‌شی قوتابیان، خوتنده‌واران، پیا‌وانی دنیا په‌رو‌رده ده‌کا؛ بۆ نه‌مه‌ی پیا‌وه

(١) دیاره نه‌م بۆ‌چرو‌نه دووره له‌ راستیه‌وه، چونکه له‌ پارچه‌کانی دی کورده‌ستاندا هه‌ر لایه و به‌شی خۆی و به‌شی بواری په‌ه‌ساو و (هه‌تا نه‌ره‌خ‌ساویش) به‌رامبه‌ر هێزه‌ داگیرکه‌ره‌کانیان و مه‌ستانه‌وه و خه‌باتی سه‌ختی خوتنه‌ویان پیاده کردووه بۆ به‌ده‌سه‌نتانی نازا‌ی و سه‌ربه‌خۆی.

شه‌ڕه‌ش‌ه‌کانی شیخ عوبه‌دوللا‌ی نه‌ه‌ری و سه‌کۆی شکاک له‌ کورده‌ستانی نێران، شیخ عه‌بدولسه‌لامی بارزانی ١٨٢٦-١٩١٤ که‌ دژی عوسمانیان له‌ سه‌ره‌نای چه‌رخ‌ه‌ی بیسته‌مدا راپه‌ری و داوا روه‌اکانی کردی ده‌له‌وه‌که‌ی خسته‌ پێش چاوی نه‌ستانه و هه‌روا شه‌ڕه‌شی شیخ مه‌حموودی نه‌مر له‌ سلیمانی دژی ده‌سه‌لاتی داگیرکه‌ران له‌ کورده‌ستانی گه‌وردا، گه‌وا‌هی قه‌مانه

(٢) که‌له: دیاره مه‌به‌ستی (مه‌شک) یا راده‌ی تیه‌گه‌په‌شتن و فێره‌بو‌نه.

نه‌خوشییه پیسه‌کانی بگن وه‌گو (له‌رزوتا، گرانه‌تن، سیل و دیق، سورزه‌نک، ناتشه‌ک... هتد) لسه‌ر شیوی سینه‌ما به‌چهندان باخ و باغات، زه‌ویزار، ناو، شیو، کاریز و گژمی لسه‌ر پهرده‌که پیشان دده‌ا. له‌لایه‌کی که‌وه به‌چهندان مندالان و پیوانی دهرده‌خت که به‌قاچی رووتی به‌و ناو سه‌وزایییه‌دا ده‌ژن، به‌له‌شی رووتی له‌ناو نه‌و ناوه‌ خۆزویه (میکرۆبایوه) دا مه‌له ده‌کمن، به‌بیتی پهرده و کوله به‌شه‌و له‌ناو نه‌و زه‌ویزارده‌ا ده‌نرون که پره له‌ میشلوله، به‌گه‌زین خۆزوی زۆر له‌و نه‌خوشیانه ده‌خه‌نه له‌شی پیابوه، نینجا چۆن نه‌و خۆزانه ده‌نه کرم لسه‌ر په‌خۆله و ماسوولکه‌ی پیابو ده‌ژین^{۱۱}؛ له‌تیه‌تی ده‌کمن، تووشی کوشتی ده‌کمن.

یاخود خۆزوی مه‌لاریا چۆن وردده‌الای^{۱۲} خۆزین شه‌قار شه‌قار ده‌کمن، نه‌م خۆزانه چۆن، له‌ چه‌ لایه‌که‌وه ده‌چه له‌شی پیابوه؟ نینجا نه‌و پیابوه چی به‌سه‌ردی؟ له‌ نازار و ئیشی نه‌و نه‌خوشییه پیسانه‌دا که تووشی ده‌بی، پاشان که ده‌چه لای چه‌کیم به‌سایه‌ی چه‌ن دهرمانیکه‌وه چاکیان ده‌کاته‌وه، نینجا نه‌و دهرمانه چۆن نه‌م خواردنه پاک ده‌کاته‌وه. پاش نه‌وه چاک که‌روه (دوختۆز) که چۆن نه‌وانه‌ی له‌شیان هیچی نییه، چۆن به‌سایه‌ی نامۆزگارییه‌وه له‌و هه‌موو نه‌خوشییه‌ی زگاری ده‌کا که پاک بن، خۆیان له‌ هه‌ندێ خواردن و خواردنه‌وه پارێز بگن - نه‌مانه هه‌موو لسه‌ر گۆمه‌لنیک زۆر چاک لسه‌ر پهرده‌که پیشان دده‌ا، نه‌و شتانه‌ی که قه‌ت نابیرن، که کس به‌چاو نه‌یدین^{۱۳} زۆر به‌گه‌وره‌یی لسه‌ر پهرده‌که پیشانی دده‌ابن-. له‌مانه له‌ هه‌مووی خۆشر پهرده‌ی پشکه‌ننی بوو: که خۆزوی نه‌خوشییه‌کانی له‌ وینه‌ی قوله‌پشه به‌دخوه‌گاندن پیشان دابوو به‌گۆمه‌ل سواری فرۆک (ته‌یاره) - میشلوله - بووبون، روویان ده‌کرده مالتیک دابه‌زن و له‌ کرچه‌که‌یان ماندوویان به‌هسته‌وه، په‌کێک به‌شیوه‌یه‌کی سه‌ر له‌ فرۆکه‌که‌یان یاخود ته‌خته ره‌وانه‌که‌یان دادبه‌زی، گۆچانی به‌ده‌سته‌وه، چاکه‌ت و پانتۆل له‌به‌ردا، ده‌هات سه‌پرنکی خانووه‌که‌ی ده‌کرده، نه‌گه‌ر پاک بوویه به‌سه‌رکزی ده‌گه‌رایوه کن هاو‌پیکانی، پیتی ده‌وتن: نه‌م خانووه ناخۆشه، بۆ ئێشه ده‌ست نادا. نینجا هه‌موو سوار ده‌بونه‌وه و روویان کرده یانه‌یه‌کی تر که به‌په‌سی بیاندیایه رایان ده‌کرده ناوه‌وه: کابرایه‌ک شتی په‌سی ده‌خوارد به‌جاری ده‌چونه قورگیه‌وه و له‌وێ له‌ سکیا، له‌ له‌شا خانوویان دروست ده‌کرده، که‌چی که کابرا دهرمانیکی ده‌خوارد یاخود توژی ده‌ستی ده‌دایه پاک و خاوینییه‌کی ناوه‌نجی و ده‌ستی ده‌کرده به‌خواردن و هه‌لسان و دانیشتن، هه‌موو هه‌لده‌هاتن، رایان ده‌کرده‌وه ناو ته‌خته ره‌وانه‌که‌یان... بۆ شینییکی تر گۆچیان ده‌کرده. رۆژئاوایی به‌م ته‌رحه خۆندن ده‌خه‌نه میشکی مندالانیانه‌وه، ئێمه‌ش هه‌ر تیتی نه‌ناخنین له‌ میشکمان، هه‌ر به‌خۆنین هه‌ر بنه‌وسین، که هاتینه ده‌روه له‌و گۆتچه‌که‌مانه‌وه به‌چینه ده‌روه.^{۱۴}

(۱) مه‌به‌ستی: لسه‌ر په‌خۆله و ماسوولکه‌ی (مرۆڤ) ده‌ژین.

(۲) وردده‌الای خۆزین: خرۆکه‌ی سێ و سووره‌کانی خۆزین. وه‌یا (کانات مجهریه).

(۳) میکروپ و لایرۆس و خرۆکه‌کان.

(۴) نویسه‌ر به‌مه‌ ده‌یه‌وێ به‌راوردتیک به‌کات له‌ نه‌وان شینواری خۆندن و فترکردنی ولاتانی پشکه‌وتو له‌گه‌ل لای خۆمان. وه‌ راده‌ی کاریگه‌ری نه‌و شینواره بۆ سه‌ر تینگه‌یاندن و فترکردنی قوتایی... نه‌وه‌ی له‌و فلیمه‌دا=

خۆم لەرزوتا و زۆر لەو نەخۆشییانەم خۆتندوو، بەم تەرحە بووم، هەر بۆ تاقیکردنەوە توانیوسە بەبیرماڵ، لەوە دوا هیچ... نیستە ئەوا چوو مێشکەو، نەقش بەست، تیا جیگەیی بوو،و، نێتر هەر لە بیرمە و لەبەر چاومە... کاشکی هەموو شتی کەمان وای لێ هاتایە... خودا کە یێ، خودا کە یێ، خودا کە یێ؟

١٩٣١/٢/٧ ڕۆژی کوردستان

(مۆستەفا زەکی سانیپ)^{١١} لەو لاره کوردانە پێتوێی بنازۆی، کوێکە بەناوژووی گەلێک لە لاره کوردەکانی تر، ئەوان هەتا لە قوتابخانەدان خۆیان گەرە، دەم چابوک، باس لە رهێجدان بۆ کورد دەکەن، لەسەر هەموو شتی سنگ بۆ دۆزمن دەبنە پێشەو، کەچی کە دەکەوێت ناو فرمانیکی حکوومەتییەو هە سارد دەبنەو، وەک خۆیان بەکورد نەزانن وانه، دەست لە هەموو کاروباریکی باش بۆ کورد دەگێشنەو... بەلام ئەم هەروەکو چەندیکی تریش هەن، لە قوتابخانەدا لەگەڵ هیچ لەمانەدا نەدوان، هەتا ئەو

دەپوێ و وانەیک بوو لە بابەتی، زیندەوهرزانی، لە فلیستیکی (تعلیمی)دا بەشێوەیەکی ناسانی سەرنج ڕاکێش لە وڵاتی ئەمریکا نامادە گراو و پێشانی خەلکی دەدرێ بەمەبەستی وشیارکردنەو و فێتکردن لە چۆنییەتی خۆپاراستن و چارەسەرکردن. دیارە مامۆتاش وەک خەمخۆریکی نەتووەکی هەسەرت هەلدەگێشن بۆ نوو راده پیشکەوتنی کە خۆی و گەلەکی لێی یێ بەشن.

(١١) مۆستەفا سانیپ: (١٩٠٤ - ١٩٨٠/١٢/٩) کۆری مەلا نەحمەدی سانیپ، خوشکەزای پیرەمێردی شاعیر، لە سلیمانی و گەرگروک خۆتندوو، دوازی قوتابخانەیی هەندەسەیی لە بەغدا تەواوکردوو و لە ١٩٢٦دا لە ئەشغالی سلیمانی دامەزراو، لە مەوسڵ و بەسەر و حیللە و بەغدا کاری کردوو، لە ١٩٣٢ گۆتزارووەتووە بۆ سلیمانی لە ١٩٣٦ دیسان گۆتزارووەتووە بۆ بەغدا لە گۆتایی سیبەکاندا خانەنشێن گراو و هەر لە بەغدا ماوەتووە یێ نووێ ژنی هێتاین. لەم دواپەیی ژیایدا (ناوەرانی هەفتان) شەویک لەگەڵ سێروانی نەحمەد هۆشیار کە شێوەکاریک بوو لە گۆتاری (مجلتی) مەدائان کاری دەکرد، پردمی بۆ لای، لە ژوورێکی نێچە تاریکی حەوشەیکێ پێشت (الشركة العامة للسيارات) سەروی (ساحة الأندلس) لە بەغدا، سەد مەخابن: پیر و پەگەوتە، باری ژیانی ناخۆش، یێ خزمەت، دوازی هەفتان هاتووە سلیمانی و لە مالی نازادی جەمیل سانیپ دواوژەکانی ژیانی برده سەر، لە گردی سەروان سپێردرا، مۆستەفا سانیپ کەنجیکی دڵسۆزی لەمخۆبۆدو خاوەن هەستیکی خاوەنی نەتووەیی بوو، قەلەمێکی بەهێزی بوو لە نووسینی پەخشان و چیرۆکدا، لەگەڵ زۆری رۆژنێران و پیاوانی تیکۆتەری نوو سەردەمی ١٩٢٦-١٩٣٨ پەڕەندی قوولی هەبوو، هەر بۆ بەدیارخستنی ناوی نەتووەکی و بەدەستخستنی مامەکانی؛ بەشداری لە زۆر گۆت و گۆمەلی سیاسی و گۆمەلەتیدا کردوو (گۆمەلی لاوان، زەردەشت، زانستی، یانە سەرکەوتن، خۆبیرون...)، بەبیری من نەم نووسەرە نەگەر خولیا نەدەمی و رۆژنێرییەکی بەسەر لایەنی سیاسی و کاری سیاسیدا زانی بواوە و خۆی بۆ نووسین تەرخان کردایە، بێگومان چیرۆکنووس و نەدییکێ بەرز و چاکی لێ دەردەچوو. برادرایەتی لەگەڵ مامۆتادا بەهێز بوو، خەمخۆری نەتووەکیان یەکی خستوون، لە یادنامەکانیدا زۆر جار بەپەرۆشەو باسی لێو دەکات و ناوی دێت.

هاورپانیهای گالتیهیان بین کردووه له‌بەر ساردیتی!... به‌لام له‌وه‌تی بو‌وته (موه‌ندیس)، خو‌تنگه‌رمینکه، ولات په‌روه‌ریکه بین هاوتا، له‌و رژۆه‌وه که ده‌ستی کردووه به‌کارکردن بۆ عه‌ره‌ب^{۱۱} (دوژمنی کورد) خه‌ریکی کاری کوردووه‌ارییه، له‌ خوژیم دیوه و لیم بیستوه هه‌تا نیستا چهندان ره‌ژۆنامه‌ی کۆن و تازه‌ی کوردی کۆکرده‌ۆته‌وه، هاو‌ریکانی که‌ی هیشتا ناویان نه‌بیستوه. له‌ هه‌موو ده‌نگ نو‌وسراوه، خو‌شخوانی کوردی، وێنه‌ی می‌ژوویی کوردستان له‌مانه‌ هه‌ره جوانتر، باشتر، به‌فه‌رت‌ریانی په‌یدا کردووه، سا به‌پاره به‌شت یاخود به‌خواه‌شت بو‌وبی...

له‌م ره‌ژۆانه‌دا هاته‌ ئێره‌ (به‌غدا) هه‌رچی وێنه‌ی می‌ژوویی بین له‌ کوردستاندا ده‌ک عه‌سکه‌ری کورد، ه‌ی پیاوه‌ گه‌وره‌کانی، ه‌ی بۆمه‌باباره‌که‌ی مام ئینگلیز^{۱۲}، ه‌ی کوشتی س‌مایل ناغ‌ای س‌مکو، ه‌ی نو‌ماشه‌کانی سلێمانی^{۱۳}، وێنه‌ی چاوه‌نده‌ازه‌ جوانه‌کانی کوردستانی خواروو... ه‌ند، هه‌م‌روی ل‌ن سه‌ندین، ره‌وانه‌ی نه‌مریکی کرد که‌ له‌ په‌کی مانگی مارتدا له‌لاین کۆمه‌لی (خ‌بیون)وه به‌ئینگلیزی له‌ چاپ ده‌ی و له‌ژێره‌وه‌ تو‌ژی باسیان به‌ن‌وس‌ری، خو‌ی په‌کیکه‌ له‌ په‌لی نه‌م کۆمه‌له‌ کوردیه‌ سیاسیه، که‌ چهند مانگیگ له‌مه‌و پ‌یش زۆر نو‌وسراویان بۆ نارد‌بوو که‌ باسی هه‌راکه‌ی کوردستانی ژو‌وری ت‌یدا‌بوو، هه‌م‌روی له‌ژێره‌وه‌ به‌لا‌کرده‌وه. هه‌ر مانگ‌ن له‌وه‌ پ‌یش نامه‌په‌کی ژو‌ری به‌په‌نه‌انی به‌ناو هه‌موو کورددا به‌لا‌و کرد‌وه، هه‌رچی ناوی ک‌چ و کو‌ری کوردی هه‌یه‌ ت‌یدا نو‌وسرا‌بوو بۆ نه‌مه‌ی لی‌تر که‌س ناوی کو‌م و ک‌چی به‌زبانی که‌ ناو نه‌نی.

ئه‌و نو‌وسراوه‌یه‌ی سه‌ره‌وش بۆ نه‌وه‌یه‌ی ناوی کورد و کوردستان به‌ناو ده‌یادا به‌لا‌وه‌یه‌ست‌وه وه‌ هه‌موو که‌س کورد باش بن‌اس‌ت تا له‌و به‌دنا‌ویه‌ی که‌ دو‌ژمن و بی‌گانه‌ پ‌تیانه‌وه‌ له‌کان‌دووه‌ ره‌زگاری بین. به‌ناوی خوا ئه‌و ناوه‌ کوردیانه‌ش لی‌ره‌دات ده‌ن‌وس‌ین.

نۆڤتکی پ‌شه‌وه ۱۹۳۱/۲/۹

نیم‌رۆ له‌ پ‌ۆسته‌ نو‌وسراوه‌یه‌کی جوانم به‌کوردی بۆ هات، باسی له‌ می‌ژووی کوردی شاره‌زو‌ور ده‌کرد، زۆر پ‌یکو‌تیکم هاته‌ پ‌یش چاو. ه‌ی (سه‌ید ح‌وسه‌ینی مو‌کریانی)^{۱۴} په‌ خو‌تی چاپی زاری کرمانجی له‌ ره‌واند‌ز. ئه‌م پیاوه‌ زۆر ب‌نده‌سته‌ له‌گه‌ڵ نه‌وه‌شدا هه‌ر به‌رت‌یه‌ی ده‌با، هه‌م‌یشه‌ خه‌ریکی دانانی نو‌وسراوانی

(۱) (کارکردن بۆ عه‌ره‌ب) به‌و مانایه‌ی: له‌و ره‌ژۆه‌وه‌ی که‌ بۆته‌ فعه‌رمانه‌ریکی حکومه‌ت.

(۲) ئه‌و بۆمه‌باباره‌ی له‌ ۱۹۲۴دا کردی له‌ سلێمانی، ده‌ی شیخ مه‌حمود.

(۳) خو‌شیشاندنه‌کانی سلێمانی له‌ ۶ ته‌بلو‌ولی ۱۹۳۰ و ئه‌و هه‌رایه‌ی ل‌قی که‌وته‌وه.

(۴) ل‌نوی ح‌وسه‌ین کو‌ری سه‌ید عه‌بدولله‌ ت‌یف کو‌ری شیخ ت‌یسه‌اع‌یل له‌ ه‌زی غه‌زاییه، به‌(ح‌وزنی یا دام‌او) ناسراوه. له‌ ۱۸۹۰ له‌ مه‌هاباد له‌دایک‌ بو‌وه له‌ ۱۹۴۷/۹/۲۰ له‌ به‌غدا ک‌ت‌چی کرد‌وه، له‌ دوان‌زه‌ س‌الی‌مه‌ مه‌هابادی ح‌ن ه‌یش‌ت‌وه و به‌ره‌و نه‌ت‌مه‌یل و شام و ع‌یراق بۆته‌وه، له‌ پال خو‌ت‌ن‌ب‌دا ف‌یری خو‌ش‌ن‌وسی و م‌ۆه‌له‌که‌ندن و وێنه‌گرت‌ن بو‌وه. له‌ ح‌م‌ل‌ه‌ب چاپ‌خانه‌په‌کی دام‌م‌زاند‌وه، له‌ ۱۹۲۵ هاته‌ۆته‌ به‌غدا و کار‌گی زم‌نگ‌و‌گرافی دان‌اوه. له‌ ۱۹۲۶ به‌چاپ‌خانه‌که‌وه‌ چ‌ۆته‌ ره‌واند‌ز و له‌ پال چاپ‌کرد‌نی ده‌یان نام‌یلکه‌ و نو‌وسرا‌وی=

نهم نوسراوده به (ناوړنګې پاشهوه) بمرګي چواره مينه بؤ ميتړوې شاره زوړر که به ده مړی (که وهدری به ګانه) ای ناوېاو. نهم پياوه مه لایه که، خو پارمه تی بدا بؤ کړدی هېزار...

هاتنه که رگروک جهن بوو ، رۆژۆکی خوش بوو به که یغموه نزیکی رۆژئاوا به دایک و باوکمان و ولاته نازداره که مان شادیوینهوه

لەم چەند رۆژەدا گەلنی شتم دی، بەلام زۆری خوش بوون، هەمووی لێره‌دا یەک بەیەک دەنوسم بام کوردانی هاوختیانم لێی کەلکەوهر بێن.

نێتر هەرچی لە دواي ئەم دێرانەوه دەنوسری هەموو لە سێمانیدا بوو و نووسراوه...

ڕۆژەدا (١٨) هەواڵ لەم

بیری ئەهالی: هەرچی بیدوبستێنەرەکان بوو، لەبەر بێ پوولنی خۆین رشتن، سا هی پار بێ یا هی ئەمسال^{١١} بەگشتی لە خۆیان دەخواست زوو ئەم دەمه بەسەر بچن، بەلایە کدا راست بێتەوه؛ یان شیخ مەحمود یان ئەمان:

بەگۆمەل جێتیان بەئینگلیز دەدا، لاد وایە لە خۆیانیش بەگلهیی بوون... دەستەي خۆیندەوارەکانیش حەزبان بەسەرگەوتنی شیخ مەحمود دەکرد، هیشتا لەسەر کوردایەتیان مابوون، خۆ ئەوانەي کە لە بەندیخانەدا بپوون^{١٢} هەریەکە ناگرکەرەو بەک بوون بۆ عەرەب و ئینگلیز؛ نوێژکەرێک بوون بۆ سەرگەوتنی شیخ... ئەوانەي کە زۆر دڵ نازاردراو بپوون، دلی ناسکیان بپوو بەکەباب، (بوێژ) هەکان بوون، خۆشخوونی (ئەحمەد) بەگی فەتاح بەگ، حاجی تەوفیق، فایەق بێکەمس (م) دسکەوت کە ئەو رۆژه ڕەشەي پارێان خستبۆو سەر لاپەڕەي مێژووی کورد.

(شیخ ئەلام) پش بەدی عوسبە تۆلنوممی دەرختبۆو، لێره‌دا یەک بەیەک دەنوسرێن...

لە گۆمەلەکی پار کە لە هەراکەدا دەستار بوون، نێتاش لەسەر قە و کۆشی خۆیان دەوژن. بیری کوردایەتی لە وزە بەدر بلاق بۆتەوه، لە هەموو کەللەي کوردێکدا تەقێوەتەوه؛ تۆر فرۆش، سەوزە فرۆش، مەلا، پشت گۆماوان، پۆلیس، هەتا لادێیە نەزانەکانیش نێستە کورد پەرسن، کۆش و هەول بۆ کوردایەتی دەدن. هەول بۆ کوردایەتی دەدن، حەز بەهیچ بێگانه‌یەک ناکەن... هەمیشە لە عەرەب و ئینگلیز دەوێن.

(١) بیدوبستێنەر: بازگان. ئەوی مەبەستی لێره‌دا و دەپێت: هەرچی بازگان و دەرەلەمەندەگانه کە ئە پار (لە شمش نیلپورلدا) و ئە ئەمسال (کە راپەڕێنەکی شیخ لە نارادایە) کە بایی پوولنی خۆتیان نەرشووه، بەگشتی ناواتمخواری ئەوه‌بوون ئەو ڕۆشه ئالۆزه بەبارێکدا بکەوێ و ناسۆدەیی بەرپایستەوه. وەتەین ئەم چینه هەر لەو رۆژەدا وایوین، هەمیشە یارتیکی وایان دویست کە کاروگاسیبه‌کیان دوورین لە مەترسییه‌وه، لە ٢٩ی مایسی ١٩٢٣دا کە شانیدیکی حکۆمەتە عەرەبییه‌کی بەغدا بەسەرۆکایەتی (عبدالحسن السعدونی) سەرک وەزیران و (اصیح یگ افندی) نەمینی پایتەخت و (کۆلن وایس)ی رادێژکاری ناوخۆ هاتە سێمانی، تەنیا چینی بازگانەکان یوو کە شەیدای بستموی دەرەکه‌ بوون بەبەغداوه، ئەویش بعمەبەستی خۆشەری کاری بازگانیه‌کیان.

(٢) لە دواي شمش نیلپورلی ١٩٣٠ رۆژانی دواي، حکۆمەت ژمارەیه‌کی زۆر لە خەلکی شاری دمسگیرکرد و ڕوانەي بەندیخانەکانی کمرکوک و بەغداي کردن.

شیخ مه محمود: شیخ مه محمود همیشه له تەقلەلادایه، فەرمانی داوه بهیج دهنگیک چه تەکانی دهست له کورد نەدەن، ئەگەر عەسکەری عەرەبیش بێ^{١١}، زیان له نەهالی نەدەن، بەڵام بهیج کلۆجی رێی عەرەبیک یاخود دووژمنیکیان نەدەن بێتێن له ژێنادا، رووتیان بکەنەوه...!

بەبێ ترس مەرانی و بزنانە دەستێن، له هەموو لایەک بۆتەوه نار سلیمانی و پۆژناوای نەبێ: چونکو بەزەوی خۆی دادەنێ، هەموو کاتێکە زیان دەداتێ بۆ دانی بزنانەکیان، لەبەر ئەوە لام وایە حکوومەت له بزنانە و مەرانی چاوی لێ پۆشێن.

بێ باک ئەم جەژنە لێ (بەرزنجی) رابوارد، کە هاتەوه له دێی (قولرخ)^{١٢} بوو، بەرەدەستیکێ زۆری هەیه، وەکو دووژمن دەلێن چەردە نێن: چونکو له کورد ناخۆن له دووژمن نەبێ.

بۆ جەژنی نامەیی بەهەموو لایەکدا بۆکۆکردەوه: «ئێوهی کورد جەژنان نییه، شێتانه، لەبەر ئەوە سەرخۆشی کوژراوەکانی هاوینی و ئێستانان له پەکتێری بکەن»...

لەم رۆژاندا، ١٩٣١/٣/٤، چوار پێنج ئۆتۆمبیلی عەسکەری بە (١٦) هەزار روپیەوه، بەچەند مەترەلۆزەرە چۆریبون بۆ هەلبەجە، پەک ئۆتۆمبیلی خۆمانیان بێ بووبوو، لەناو (سەی سادق و گۆریز)^{١٣}، چەتە - ١٨ کەس - پێشان بێن دەگرن، ئۆتۆمبیلیکی نەهالی دێت دەستی لێ نەدەن، دەروات، پاشان پەکە ئۆتۆمبیلی عەسکەر دێ، تەقە لێ دەکەن، کۆردیک مەترەلۆزەکی دەوێستێ، دوایی لەسەر ئازایەتی خۆی دێکۆژێ، بەلام هەموو ئۆتۆمبیلەکانی تر کە عەرەبیان سوارە بێن دێگەرێتەوه شار، لەم ناوەدا ئەم کۆردە عەسکەرێ تیا دەچێ، له چەتەش چوار دێکۆژێ.

عەرەبەکان، بە عەسکەر و سەرکۆمارەرە له شار کۆردە کە پان بەسەر ئۆتۆمبیلەوه برێ بۆ سەر قەبران، لەوێ بەساز و تەقاندنی تەنگ و تەوه دەپێژێن. بەلام بەمە قینی نەهالیان زۆرتر کرد، ناپرووی خوشیان برد...

بەلام ئۆتۆمبیلەکی پێشوو له دێی مەستەکان^{١٤} پروت دێگەرێتەوه، لەوێ دێچە کێ (شیخ مه محمود) هەموو شتەکانیان بۆ دەستێتەوه: چونکو کۆرد دەبێ، بەلام پەکیکیان پیاوی (شیخ عەلادین) دەبێ، یاخود دەرۆشی دەبێ، شیخ بۆی ناستێتەوه، پێی دەلێ: (بچۆ لای شیخ عەلادین بکە، رەنج بۆ بێگانە بەدێ! خوا هەر واتان بەسەر پێتێ).

هەرای هەلبەجە: لەوێ وەکو دەلێن عەسکەر دەستی له دوو سێ ئافەرەتی هەلبەجەیی کردۆتەوه، بەلام خۆیان بێ رزگارکراوه، بۆیان داگیر نەکراون.

ئافەرەتەکان ئەمە بەهەلبەجەیی دێگەرێن، پۆلیسی هەلبەجەیی لەلایە کۆرد، عەسکەریش لەلایە کێ

(١) مەبەستی ئەوەیە: ئەگەر عەسکەریش بۆ حکوومەتی (عەرەب) بکات.

(٢) قولرخ یا قولخ: گوندیکە له نێزان سەرای سوێحان ناغا و سەی سەبەقە له خوار شەقامە گشتییە کەوێه.

(٣) گۆریز، گریز: گوندیکە له نێوان عەرەب و سەی سەبەقە نێزیک بە (هوان) و سەرای سوێحان ناغا.

(٤) مەستەکان: دێی ناوێک بەهەلبەجەیی نووسراوە، ئەگەر ئەم ناوێ نییه.

تروهه تتيگ بېرده بڼ، لمه وروډولا ده کوژي، هر لمر نموه عمسکري هوراميش هله ده کوته سر شه وکه و له گهل عمسکر به شېر دتن... جا بونه پروونکرده نو نوټومبيلانه له پتي هله بجه ده له وروپه... قوتابخانه کش داخراوه، پوليسی تن چوه، له قوتاييان (نوروي) ناوتيک رايکرده وته لای شينخ محمود.

زانستی: لمر هرول و تهقللادانی (کهریم سعید)^{۱۱} به سایمی تکی چنډ پیایو تکهو له موته سیرف ستر^{۱۲}، زانستی کرایوه، ۱۹۳۱/۲/۲۵ دست کرایوه به یاریده دانی له لاین (داروغا - بهله دیه) وه.

وام ده زانی، له زانستیدا قوتایی کم نایسته وه چونکو تهقه و پلاری یاره کانی حکومت گوتی هه مومانی پېر کېدو، که هه راکه له زانستیموه بووه و بهو پتیکهاتوه. بهلام دووم شو بوو، سد و ده قوتایی گوتوبونه وه، سن ماموستاش (کهریم سعید، فانیق بنگس، نولا ساسی) به خورایی پتیاڼ ده خوینتن... خوینده وارش به پؤل و به تاقه تاقه روویان ده کرده خویندنه وه خوانکي تا وژنامه و نورسراوان بخویننه وه!!

سليمانی: هه رچنده لمر (۱۸) وژو پتنج شش وژي لن دورچن هر له نار به فر و باران و ره شهادا راسان بورادوه، بهلام چاونه ندازه کانی، فراوانییه کي، با پاکه کي هه موو خه منيکي له دلما پاک کرده ووه، هه موو نیشکي له منی تفروتونا کېدو.

به پانی هه لاس، وژو خوش بوو... هه تا هیزم بڼ چاوم ده بڼی، شاخی دارمازله له دووره وه دیاره، شين ده کاتوه، ته وکه سره کي نه بڼی که به قهیتانیکي پهمی تیشکي وژو رنګین بووه، بایه کي پاک و خوش دئ به سر نهو چله دارانده، خوم پوشته کرده وه، چوموه ده رڼ، که ده بڼم نهو شار له هه موو لایه کوه رازاوه توه، بېر ده رګي سرا له بهر کوړد و مندالی کوا سهوز و سور، نوټومبیل، ده رګه زتن له بهر چهرخوفه له کي رازاوه به ده ته کچي نالووا له بهر، رڼ بهر کس ناکوئ.

سېمی که خه بهرم بووه ده بڼم شاخه که هه لسی لڼه به لدمستن له بهر هلم سېی بووه، ناسمان هور داگیری کرده وه، ره شپایه، تاریکه، به فر وکو لوکي شیکراوه له وټنی نه ستیرده وک گوله میخک دهاته خواروه، به پرتکي هزار سینما و شتی تری به غدی ده بڼا.

(۱) کهریم سعید: کهریم سعید زانستی (۱۹۰۷ - ۱۹۹۶/۱/۱۴) ماموستا و وژشیر و دلسوزی نو وژگاره. کوړی (سمعید به کي سليمان به کي غوراس) له حوجري خواجه فندی و مهکتسی نه شوقیه خوتندویه و دواي له گهل مستفا سانب و فوناد رشید له مهکتسی (صنایع) کي هرکوکو خوتندویانه و چورنه ته به غدا و له مهکتسی هه ندسه خوتندویه. له دامه زرنه رانی کومه لی زانستی بووه و ده پتیکي وژي بژ داره، له ۱۹۳۲/۳/۲۷ له نه شفالی سليمان وک نه ندانزار دامه زراوه. له ۱۹۱۰ ژنی هیناوه، سن کچي هیه، لمر کتیبانه ی چاپی کردون: موش و خرو، گورانی کوړدی، شیعری بلا وکراوی هیه و هه ندیکشی بلا و نه کراونه توه.

(۲) لمر وژددا محمد به کي تزفین به ک ۱۸۹۸-۱۹۶۳ بژ جاری دووه مونه سیرف بووه.

ئىنجا سەرما، ئىنجا باران، قور و چلپار، نىدەھىشت كەس سەر لە كۆن بىكاته دەرەدە... بەلام ھەرخوشبوو چۈنكە بەردەم نەگىرابوو، رۆژ و شاخ و داخ، دەرەخت لە دەشتىكى پان و فراواندا دەدى، نەببوم بەكەوى ناو قەغەزا...

نەبىش دەمى بو، لاچو ئىنجا دەمى خوشى ھاتە پىنشەو، دەتبىنى رۆژ لە خوشىدا پىندەكەنى، نەمەندە جوانە، نازەننە، نەمەندە با سازگارە پىپا لە مالدە خۆى رانەدەگرت، بەيانىنان، ئىتواران، ھەموو ھەلىك بۆ دەروەشت پىقەرار بو،

نەوئەندە شەمالەكەى پىپەى بو، نەمەندە رۆژەكەى گەرم بو لەگەل نەوئەندە كە بەفر شاخ و كىو و دەروەشت و ناو شارى داپۆشى بو، نازى زىستانى دەرەدە سەرمانا، كەچى لەبەر خوشى پىپا بە بەھارىكى رەنكىنى دەھاتە پىشچاۋ.

بۆ سەبرى چاۋنەندازى خوايى خۆى پى رەگىرنەدەگرا، لە رۆژان زىاتەر، دەرەپا، خىز نەگەر ھەموو شىكى نەم كۆ چەم لەبەر بىچىتمەو كە لە سىمانىدا، رامباردوۋە، قەت نەوئەم لەبەر ناچىتەو كە ئىتواران بەكۆمەل لەگەل ھاروڭ دىلەزەكانغا لە دەشتى گۆڭە لە سۈچىكى شەقامەكەو بەرپىز راۋەدەستەين، پىرمان لەو زار و نزار و سىرغىۋازە دەرەدەو، بايەكى خاۋىنمان ھەلدەمىرى و سەبرى شاخى گۆڭرەمان دەرەدە: لە تەوقە سەرىپەو تەكەمىرى بەبەر داڭراۋە، تەوقە سەرە سىپەكەى ۋەگەمىزەرى مەلا، لەبەر تىشى ياقىقىنى رۆژ دەپرسكاپەو، دامىنى گۆڭرەش گلى سور، خواردەش دەشتىكى سوز دەتوت پەرى تاۋە: بەتىشى رۆژەكە رەنگىن بېو، لەناو ئەو سوزايىبەشدا كار و بەرخى رەش و سېى بو بوۋنە خالى سەرگۇنا بەلاى ئەو چىمەنەو.

ھەر نەمەبو واپلىكەدەبوۋم ئىتواران تا ھەلىكى دەرەگ نەدەچۈمەو مالى، ھەتا مەڭگەل و مانگا لە كەۋە ھورۇمى دەھىناپە شارەو تۆزىكىش بەسەرى نۆجە گاوۋان و قىرەقىرى شۋان رام دەبارەد، ئىنجا دەھاقەو!!

سەيران: بەراستى مانەۋى ئەو چەند رۆژمەلە مالدە بەتەرچىكى واپلىكەدەبوۋم كە ھاقە دەرى بەجارى تۆلەى ھەموو رۆژەكان لە زىستان بىستىنم، ئىشەر ھەر رۆژى ۱۹۳۱/۲/۲۵ بو كە رۆژ خوشى كەرد، ئىشەش شەش كەس رىككەتەتەن چۈپىنە سەيران، راۋىشمان كەرد... ھەندى نان و ھىلەكەمان پىكەتەنا، بەكىكى ترمان چادەنەكەى ھەلگەرت، ئەۋى ترپان وپنەگەرەكەم، خوشم تەنەنگىكى راۋم بەشەش فىشەكەو كەردبوۋە شان.

كەۋىنە دشت، كەزەبايەكى فىنك، زەۋىكەى سەوز، ئاسمانىكى شىن چەند پەلە ھەۋرىك رازاندەبوۋە، لە ھەر كۈچەۋە دەرەگ دەھات: دەرەلە لايەكەو، بۆرە بۆرى مانگا و قىرەقىرى شۋان، بارە بارى مەرى و بىز مەل و بولبولان، قەرتە قەرتى حاجى لەقەلە لە ھەموو لاۋە، نەمانە پىپاى بەتەرچىك لى كەردبوۋ زامى سەرمەى ئەو دە دوانزە شەۋى سارپىز بىن، ئىنجا بىتە جۆش، بىتە گۆرانى وتەن، ھەرا كات... يارى بىكات!... كاتىكەمان زانى كەۋىنە ناۋ وەرەدە سوزەكەى بەسەر قەبرانەو لە دورر خال خالى

ریشمان له گوځ شتو ده کي بهر هومره مړه ندان^{۱۱} بهدي ده کرد، پټيان وتم: پشوله به. منيش بهخوم و تفهنگه کموه بهماته ماته له قراغ شتو ده کموه خوم گهياندي. فريڼ. توتزيکي تر چومه نمولاتره وه پتليکي گموره له گوځ ناوه که ده بهدي کرد، بهناو شتو ده که دهک دز بهين خشه خوم گهيانده بن کنديک^{۱۲}، لهوتوه تفهنگه کم ناراسته کردن، مشتم لن گرت، کاتيکم زاني کر مه هلسا بهسرا گهيشتم که نو اريم دوو انيان بهجتمابون!... نعمه پهکمه جارم بوو راو بهتفنگ بکه... نيتر هر ريشتين تا سڼ، پشوله ترشمان کوشت!، نينجا کهوتنه خوار شتو ده کاني جوړ له کانه^{۱۳} اوه. لهوتدا پولي مروايمان پڼ گه يشت، بهلام شوتنه کي دشتاني بوو که نيمه يان ددي ده ياندا له شقه يي بال... بومان نه ده کوژان... لهوتدا لمر گردو لکه پهک بهگشتي قه تلفيکمان دايوه^{۱۴}، دستان کرد بهوتني گوزاني کوردي.

نينجا به قسه و گالي خوش... نينجا من و تاهير بهگي^{۱۵} هاوپم بهرديکمان ناپوه به نيشانه، (۱۵) ههنگاو دور، بهر ده کش بهچوک بوو، هيشتا نيشانم نه ناپوه وه که بهر ده سانچه نينگليزه پهکمه فيشه کم نه ته قانده که بهر ده بهشتا کهوت، که چي تاپير بهگ که بهسه داني له وانه ته قاندوه دوواني ته قانده، نه پنه نگاوت... نيتر وازي هيتا... که ناوپمان دايوه له بهر (ولوبه)^{۱۶} داين، نيتر راسته وخو پرومان کرده نوئ، لهوئ لمر شتو ديديدو داني لمر کاني و ناوئ سفرمان راخت، ناردمان ماستمان کړي، به پيکه نينه وه چيشته نگاومان کرد، چا په که مان دهر هيتا، دهوت نيتا تيت کرده وه، نهو شمان نوش.

نينجا تير بهناو دپيه که ده گه پڼ، روو سروي و نازايي ژني کورده مان بيني که چوڼ پارمه تي مير ده گانيان دده... نيتر هر بهگوزاني وتن بهناو (.....)^{۱۷} تا گه شيشنه باغي مولانا^{۱۸}.

سلاومان له کابري جوتيار کرد، بهلام نهو بهسه ندنه وي سلاو وازي نه هيتا، به ده نگيکي بهرزي تي

(۱) هومره مړه ندان: گمړه کيکه ده کمويته خواروي شاره وه، زوري دانيشتو ده کاني هوزار و زحمه تکيشيون، دزميشيان تيدابو که کلاش و بيژنگ و جزره چه قه کيان دروست ده کرد، خانو ده گانيان له قوم و نزه کوژانه کاني تنه گه بهر و ناپيک.

(۲) کهند: نهو لايه که ناو دايدنپوه له شيوه که، (جرف).

(۳) جوړ له کان: گمړه کيکه بهلاي پرژواولي هومره مړه نداندا له خواروي شاره وه، زوري دانيشتو ده کاني جوړ له که برون، له کوژتاي چله کاندا بهر و لاني خويان نيسرا تيل رويان کرد. لهو گمړه که ده بازار و که نيشت و هه تا دهلاکي تايه تي خوياني تيدابووه.

(۴) بهماناي: کمين دانيشتين و پشورويکي که مان دا.

(۵) تاپير بهگي په حيا بهگ ۱۹۱۱-۱۹۷۹ ماموستا و کمسايه تي شاري سلطاني، باوکي وشيار باباني بهمشتي که ماوه به سر وکي شاره واني بوو، ههروا درگار و بهختيار و پرژگار.

(۶) ولوبه، نولوبه: له خواروي پرژه هلاکي سلطانييموه. نزيک بهر پيگاکي تالجه وزي جارن، ده ليتن گوايه نه ناوه له (ولوز) بيه وه هاتوه. (ولوبه و شيوخ عباس) نيتا بونه نه دوو گمړه کي شار.

(۷) پهري دمنروسه که ليزه ده دراره و چنده وشه پهکي نعمار.

(۸) باخ و کاريزي مولانا: له خوار گمړه کي جوړ له کاني خوار سلطاني بووه.

خوږين! «ياخوا بهرڅوړدارين، ياخوا پټيگمن بڼو کورډ تا له مېن دهرپټيانه پژگارمان بکمن!؟
 نينجا تېبگه چوڼ بيري کوردايه تي له ميشکي هممو کوردا ته قيصه توه... جا سهر نه وده که بڼو
 باوکم دهگترياده که نيشانه کم و ا شکاندووه پني وتم: «وژله نهگمر کورې من بيت دهين سوري،
 تفهنگيجنيتي، هممو شتي که له دست کورپک بې بيرانييت، چونکه تو له تيره هممو دنديت، لهبر
 نوه نم هاوېنه نابې بيسته و تا فيري مه له کردن دهيت، تفهنگيکي راو به خالت دهگريت که ليره فيري
 راوت بکهم. فيري سواريت بکهم، نينجا بيسته بيچووه هممو دند بيچووه کوردا!».

له ودهبر، ۱۹۳۱/۲/۶، به هزي هاورپي خوشه ويستمه و ماموستا (نوري نه فندې حاجي صالح ناغا)
 گه شتيکي تري وام کرد، سهران بوو، نزيکي بيت قوتاېي لهگهل سر ماموستا (ععلي کوردي)^(۱) دا
 چوړبوينه (قزیه شکاو)^(۲)... به برگي ديدو وانه وده به خورم و تفهنگه کم و وټنه گره کمه و چومه...
 بهرپان له دورې کانيه کمې قزیه شکاو دا راخستبوو... بي، رهنگين به هاريکي سهر بوو: سهاوهر و
 قوړ... مېم و مالات له دورو دهله وهران، چار... په جگار جوان بوو:

جن هر قزیه شکاو: وټني خونه بېراوه: مشهور و زور به ناوه

بهروني له هر لاره: دستي کچان و لاره: وهک چار و لاو لاره

پاشان لهوئ نهوستان، چوونه (موشپړناوا)، لهوئ هه وارمان داگوتا. چايمان دمکرد، بهرمان
 راخست، گوزانيمان وت، دستان کرد به قسي خوش... نينجا چوونه راو. پاشان دستان کرد
 به نيشانانموه و ده مانچه تفاندن.... نينجا به گره برونه و گوټگرتن له گوزاني قهتار و نيوده وې
 لاديه کان. دوايي ياري سن باز و که وشک، بوخچه به گهر داني، راگردني..... نيترا (شيخ سه لامي
 بوټ)^(۳) هات، نموش گهلن خوشخواني خوي بڼو خوتندپوه، پاشان نان خورا، بهلام چهند به خوشيه و
 ده مانخوراد، په رده پلاوي تيدابوو، که هر کرده ديزانيت.

(۱) ععلي کوردي: ععليه فني: کاکه ععلي: دهرپاري نه و ماموستا بهرزه زانياري کمه، نه وې هه: له
 سمرده مي عوسمانيدا نه فسي سوا بووه، نازانين روتبي چي بووه، برادرې نوري سعيد بووه، هانوته
 سلتماني به ماموستاي، له زوري قربانپه خانه کاني نه و سادا ماموستايي کردووه، پرووخوش و قسه نه ستق،
 چوړبووه دلي هممو انموه، له ناوه لستي په نجاکاندا به بهمشت شادبوو، دهلين به منسل تورک بووه.

(۲) بهرې ماموستا جه مال بابان: دهکويته شرتني گهرکي ماموستاياني نيتنا، نه و س قزیه شکاو ناوي
 همبو، يا به هاران ناوي تيا دويياده، سهرانکهر بڼي دهچو بهلام دار و درهختي نه بوو... ناوه کمشي دهين
 له وده هاتين که قزي سهرانکهرې لن شکاو. (بروانه: جه مال بابان. سلتماني شاره گمشاوه کم، بهشي
 دور، ده زکاي روشنييري بلا کردنموي کوردي به غدا، ۱۹۹۸ ل: ۲۶۲).

(۳) سه لاه: ۱۸۹۲ - ۱۹۵۹/۳/۳) شيخ سه لامي شيخ نه محمدی غازمباني، شاعر و کميایتي سياسي و
 کومه لایه تي ناسراو. باوکي ناهيدد شيخ سه لاه، تیکوشمر و کميایتي ناو بزالي پژگاري نه توهي و
 جو لایه نموي نافرمانی کوردستان.

نیستر له پاش که یغیگی زۆر و ته‌واو، باران بارین کۆچمان کرده‌وه ناو شار، له رێ و پینه‌یه‌کی
 قوتابییه‌کانم به‌مه‌ر و بزنی شوانیکه‌وه له‌ناو نه‌و ده‌شته سه‌وزه‌دا، له گه‌ره‌کی کانی ناسکان، گرت:

کۆشش بۆ نووسراوانی کوردی

پهنگه من له هاورپێکانم سا کوردیی یان بێگانه کەس نەماین لەلای نەمەدراکاندین کە نیازی من، پێشکەتانی (نووسراوانە یەکێ) گەورە کوردییە، زۆر کەس هەن بەکۆکردنەوەی پوولەو خەریکن، هەن بۆ وێنە کۆکردنەوە هەول ددەن، هەن بۆ شتی تر دەسوڕێنەوە، بەلام من ئارەزووی نەوانە هێچیان نییە، بۆ هێچیان ناگەڕێم بۆ نووسراوی کوردی نەبن، نەم بیرەش کۆری ئیمێرۆی کە لەم نییە^(١)، لە سالی ١٩٢٦م هەو من تەقەللا ددەم تا ئیمێرۆ، نەمەش لەو هەوێه کە دڵم بۆ کورد بوو تە کەباب. دەبینم لە هێچ شونێکەو ناوی نووسراوی کوردی نییە، کەچی نووسراوی بێگانه لەناو خانووی کوردەشدا وەک لێژنەدار کە ئەو کە بوو... دیارە نەمەش لە زۆری بێگانهو بوو کە کورد و نەپارانیشی لە زمانێ کوردی شارەزا نین بەلکو زۆر بێگانه هەن دەلێن کوردی زوبانی و نووسراوێ نییە... منیش پەکی بوو لەو بیردارانە، بەلام کە بێنیم پیش خواردنەو کەلکی کورد ناگرێ، لەلایەکی تریشەو دەزمانی کە زوبانی کوردی هێچ لە زوبانە زیندوانە ئێستا کەمتر نییە بەلام ناسەرەخۆیی وای بەسەردا هانیو، لەو لا شەو کە دەبێت بێگانه خەریکن هەرچی نووسراوانی کوردستان هەپە بیکرن، هێچمان لەناو دا نەهێلن لەبەر ئە شتانە کەمەری پەرەدەکردنی زمانێ کوردیم بەست، گفتم بەخۆم دا هەتا لە توانا دا بێ نووسراوی کوردی کۆیکەمەو کە گەورەترین نووسراوانە کورد لە دنیا دا بێنیم بوون!! تا ئێستا کۆمەڵێکی بێ شوام لە چاپدراوانی کوردی (کۆن و تازە) کۆکردۆتەو، لە دەستووشم دەستکەوتوو، بەراستی ئەمجارە تەقەللا پەکی بەجگار گەورەم دا، کۆششکی زۆرم کرد، سەرکەم هەبوو و هەزار سەوا، بەمەر چارالادا، سلیمانی و دەورۆشتم دەشکێ، ئەمەش بەکورتی ناوی ئەو شتانەپە کە هەولم بۆ داو و دەستم کەوتوو بەخود بەلێتیان بێ داوم دەستم بخەن.

پێشکەرتن^(٢): پەکم رۆژنامەپە کە بەکوردی لە سلیمانی دەرجوو، پەرە لە شتی زۆر ئاوازد کە بۆ کوردستان بەکەلک دێ، نووسینیکی زۆر جوانی تێداپە، ئۆژمارەپە نەبێن هەر (١١٨) ژمارەگەیم لە خزمێکم چنگ کەوت.

(١) ئەم رەستەپە دەقادیق بەعەرەبی نەمە دەگرتەو: «... وهذه الفكرة ليست ببنات أفكاري اليوم... زۆر جار ئێمە نووسەرانی باشووری کوردستان بەعەرەبی بیر دەکەینو و پەکوردی دەنیوین، نەمەش خەوشیکی بەرچاوی نووسینە.

(٢) پێشکەوتن: هەفتەنامەپەکی سیاسی و کۆمەڵایەتی و نەهێی بوو، خاوەن و سەرنووسەری مستەفا پاشای یامولکی بوو، لە ٢٩ نیسانی ١٩٢٠ ژمارەپەکی دەرجوو، لە ٢٧ تەمبوزی ١٩٢٢ دا ژمارەپە دەرجوو، بەهەمووی ١١٨ ژمارەپە لێ دەرجوو... مێجەرستۆن دامەزرتەری بوو، لەسەر ناوی رۆژنامەکەو شەپ (سلیمانی) نووسراو، کە شێخ مەحمود گەرایووە سلیمانی دەستبەجێ ئەم لە دەرجوون کەوت و (بانگی کوردستان) جێی گرتەو. لە ١٩٩٨ دا وەزارەتی رۆژشیری بەیۆنەپە ١٠٠ سالی رۆژنامەگەری کوردییەو هەموو ژمارەکانی ئەم هەفتەنامەپەپە بجوانی بەچاپ گەیانەو، ئەو کارە لە کۆکردنەو و ئامادەکردنی عدلی ناجی عەتتار و سێروان بەکر سامی بوو. بۆ زیاتر پێوانە: پێشکەوتن پەکمەن رۆژنامەپە سلیمانی، پێشەکی د. مەرف خەزەندەر ١٩٩٨ هەولێر. وەزارەتی رۆژشیری.

پۆڭزى كوردستان^{١١}: ژمارى نەم پۆڭزانەيشم تەواكرد، دوو سەن ژمارى پۆڭزانەيشى (بانگى كوردستان)^{١٢} شەم دەست كەوت كە بەم پەيتە (بانگى هەق)^{١٣} ى لى دەرجى هەموو پۆڭزانەيشى سەلمەنەيم هەيە.

ژيان^{١٤}: نەم پۆڭزانەيشە ئىستاش لە دەرجوئەيە، بۆ (٢٦٠) ژمارە (٤٠) دانەم دەوست، نەوئىش ھەريەيەك بەلەينى دانە لە چاپخانە بۆم بەدۆزەتە.

كەوابو لەگەڵ نەم چەند ژمارەيم نەزىكى (٥٣) ژمارەم دەستكەوتى ھەرچى پۆڭزانەيشى سەلمەنەيم هەيە: (پەيشكەوتن، بانگى كوردستان، پۆڭزى كوردستان، نوئمىدى ئىستىقلال^{١٥}، بانگى هەق، ژيانەو^{١٦}، ژيان) كە بەگۆمەل (٤٨٩) پۆڭزانەيم دەيە.

(١) پۆڭزى كوردستان: پۆڭزانەيشەكى سەيسى و كۆمەلەيەتى و نەمەيشى بوو، نۆزگانی حكومەتەكى شەيخ مەحمود بوو لە سەلمەنەيم، خاوەنى ئىستەيز و بەرەيسى م. نۆزى بوو، لە ١٥/١١/١٩٢٢ دا ژمارەيشەكى دەرجو، لە ٣ى مارتى ١٩٢٣ دا ژمارەيشەكى دەرجو، تەيكرا (١٥) ژمارەيشەكى دەرجو، ماموستا جەمال خەزەندەدار لە سالى ١٩٢٣ دا ھەموو ژمارەكانى بەپەيشەكەيەكەو نامادەكرد و كارگەيرى گەشتى پۆڭشەيرى كوردى - وەزارەتى راگەيانەن لە بەغدا لە چاپەنەيە جواندا بۆلەي كەو.

(٢) بانگى كوردستان: پۆڭزانەيشەكى زانەيشى، كۆمەلەيەتى، نەمەيشى، سەريەخز و سەريەت و مەيللى ھەفتەيشى بوو، خاوەنى ئىستەيز و بەرەيسى مەسەفا پاشايشەكى بوو، لە ٤ى نەيلوولى ١٩٢٤ ژمارەيشەكى دەرجو، لە ٨ى حوزەيرانى ١٩٢٣ ژمارە (١٤) ى لە سەلمەنەيم دەرجو، ھەروا سەن ژمارەيشەكى تەيشى لە بەغدا دەرجو، لە ١٩٢٦ دا، نەم پۆڭزانەيشە نۆزگانی كۆمەلەيەكى كوردستان) بوو كە پاشايشەكى لە سەلمەنەيم پۆڭزى ھەيشى ٢١/٧/١٩٢٢ داھەزەندە، ماموستا جەمال خەزەندەدار ژمارەكانى نەم پۆڭزانەيشەكى بەپەيشەكەيەكەو نامادەكرد و بەرەيسەيشەكى پۆڭشەيرى كوردى - وەزارەتى راگەيانەن لە بەغدا بەچاپەنەيە جوان بۆلەي كەو.

(٣) سەيسى ھەفتەيشەكى بوو، لە ١٩٢٣ لە سەلمەنەيم ھەك نۆزگانی ھەكەيشەكى شەيخ مەحمود دەرجو، ژمارە سەي بەروارى پۆڭزى شەمە ١٢ ى نەيسانى ١٣٣٩ ى پۆمى پەتو، نەمەيشەكى لە نەشكەوتى جەسەندە بەدەنسەيسى بەبەتەكانى چەنگ كەوت، چاپ نەكراو بۆلەي نەكراو.

(٤) ژيان: سەيسى نەمەيشەكى كۆمەلەيەتى بوو، ھەفتەيشەكى بوو، لە ٢١/١/١٩٢٦ ژمارەيشەكى لە سەلمەنەيم دەرجو، لە ژمارە (٤٠٦) ى پەيسەيشەكى بوو خاوەنى ھەتا سالى ١٩٣٨ بەردەوام بوو و تەيكرا ٥٥٣ ژمارەيشەكى دەرجو، ھەروا: جەمال خەزەندەدار رابەرى پۆڭزانەيشەكى كوردى - بەرەيسەيشەكى پۆڭشەيرى كوردى - وەزارەتى راگەيانەن بەغدا ١٩٢٣ - بەبۆنەيە پەيسى ٧٥ سەلەي پۆڭزانەيشەكى (كوردستان) ى چاپ كراو.

(٥) نوئمىدى ئىستىقلال: نەمەيشەكى و كۆمەلەيەتى و نەيسەيشەكى بوو، ھەفتەيشەكى بوو، تەيكرا (٢٥) ژمارەيشەكى دەرجو، بەرەيسى و سەرنەسەيشەكى رەفيق ھەيسى بوو، لە ٢٠ نەيلوولى ١٣٣٩ ى پۆمەيشەكى بەگەمەيشەكى ژمارەيشەكى لە سەلمەنەيم دەرجو، «بۆ زيانەر ھەروا ئەندەرى پەروايشەكى ژمارە (٤)».

(٦) ژيانەو: ھەفتەيشەكى پەيسى بوو، لە ١٨ نەيلوولى ١٩٢٤ ژمارەيشەكى لە سەلمەنەيم دەرجو، تەيكرا (٥٦) ژمارەيشەكى دەرجو، دوايەرو خەندەيشەكى ھەكەيشەكى شەيخ مەحمود نەم پۆڭزانەيشەكى نۆزگانی داگەيرەنەبوو، «بۆ زيانەر ھەروا ئەندەرى پەروايشەكى ژمارە (٤)».

ژمیر ۱۹۳۱/۳/۲: نووسراوه‌یه‌که به‌نووسین شکسته‌ی فارسی نووسراوه. پره له نامی په‌نگاوره‌نگ به‌فارسی بۆ‌فیریونی پیاو، ژمیری کوردی له‌هاوړتیه‌کم س‌ند، نه‌م‌نده‌کونه له‌ر‌ز‌ندایه، (۲۱۵) ساله نووسراوه‌تموه که له‌سالی ۵۱۱۳۵ دا نووسراوه، نووسینه‌ک‌ی په‌جگار جوانه، ناوه‌ک‌ی نازانم.

.....^{۱۱}: نه‌م‌ش چیرۆک‌تیکه (توفیق نه‌ف‌ندی حاجی ناغا فه‌خوللا)^{۱۲} له‌تورکیه‌وه ک‌ردویتی به‌ک‌وردی، (۲۱۶) لاپه‌ریه، چیرۆکی ئینگلیزه باس له‌ژن و پیاو ده‌کا. په‌جگار خوشه.

شیخی سه‌نعان: نه‌م‌ش نووسراوه‌یه‌کی ک‌وردیه، دوو س‌ شتی تری تیدایه، نامه‌ ناره‌ کن (هاوړتا زه‌ور) بوژی ناو‌دار که بۆم په‌وانه‌ کا.

گول‌ ده‌سته: نه‌م‌ش نووسراوه‌یه‌کی جوانه، له‌ (داریک‌لی) په‌وه فه‌قیه‌ک‌ گ‌فتی دابو به‌هاوړتیه‌کم که بۆم بنیږی.

عه‌به‌ پینه‌چی: نه‌م‌ کا‌برایه‌ پینه‌چییه‌کی پ‌نجوینییه، ه‌هرچی ش‌وی زستانه‌ به‌م ته‌رحه‌ پ‌ایده‌بوژی: هاوړیکان و دراوسیکانی له‌ ژوره‌که‌یدا گرد ده‌کاته‌وه، تا‌ه‌ل‌یک‌ی دره‌نگ نووسراوی ک‌وردی ده‌خوړت‌نه‌وه... ره‌نگه‌ ه‌شت نۆ نووسراوی بی، ه‌ه‌موو به‌خوشخوانی چیرۆکن و نووسراونه‌تموه، به‌ته‌قلایه‌کی په‌جگار چنگ ده‌ک‌ون، زۆریان له‌ ۳۰۰ لاپه‌ره‌ زیاترن، ه‌ه‌موو چیرۆکی ک‌ور‌دین، دوو س‌یه‌کیانی پ‌شان دام: (به‌د‌ه‌ولول‌ک، موختارول‌ول‌ک، داستانی رۆسته‌م و جیه‌انگیر) په‌جگار مه‌راف‌ده‌ر بوون. به‌ل‌ینی دام‌ن په‌ک‌تیک‌م بۆ بنیږی نه‌وانی ترشم له‌ هاوړندا بۆ‌دا به‌نووسینه‌وه...

م‌ردنی پیغه‌م‌بری: نه‌م‌ش نووسراوه‌یه‌ به‌خوشخوانی م‌ردنی پیغه‌م‌بری به‌زمانی ک‌وردی ه‌ورامی پ‌شان ده‌دا، ۲۰ لاپه‌ریه‌یک ده‌بن، علی ع‌ارف ناغای هاوړتم دایم...

جگه‌ له‌مانه‌ زۆر ک‌س له‌و‌ی گ‌فتی دام‌ن که نه‌م ته‌رحه‌ نووسراونه‌م ده‌ست بخا، نه‌وانه‌ش به‌شیکیان مه‌لان، نه‌وانی تریان هاوړتی خو‌من... هاوړتیه‌کی ترشم به‌ل‌ینی نه‌وه‌ی دام‌ن که کۆمه‌ل‌یک‌ی گ‌وره‌ خوشخوانی بوژی‌ه‌کانی ک‌ورد (له‌ ک‌تن و تازه‌)م بۆ په‌وانه‌ بکا. و‌ناخ نه‌م گ‌فتانه‌ به‌ج‌ن ه‌ترانه‌!

(۱) له‌ د‌سنووسه‌که‌دا نه‌م چ‌نگ‌ایه‌ ناوا به‌ج‌ن ه‌ت‌ل‌راوه، به‌لام له‌ نامیلک‌ی (خ‌ه‌باتی رۆشن‌بیران) دا ناو‌ن‌شانی (چیرۆک‌تیک‌ی په‌ر‌چه‌ک‌راو‌ی بۆ دان‌اوه.

(۲) توفیق نه‌ندی ناغا فه‌خوللا: ک‌مایه‌تیه‌کی شاری سل‌یمانی یوو، ک‌وری ناغا فه‌خوللايه له‌ س‌ر‌ده‌می ع‌وسمان‌یدا س‌رۆکی شاره‌وانی سل‌یمانی بووه، د‌و‌ای س‌ه‌ید نه‌حم‌ه‌دی یام‌ر‌مول. ه‌ه‌روا بازرگان و خ‌او‌ن م‌ولک بووه، د‌و‌ای خو‌ی توفیق نه‌ندی نه‌و خان‌ی که‌وت‌بووه لای س‌رووی ج‌ینی بازاری دۆلاره‌ک‌ی نه‌م‌رۆ، ت‌ت‌یک‌ی دا و س‌ره‌ل‌نو‌ی تازه‌ی ک‌رده‌وه، مالیان به‌دی‌ری مالی توفیق قه‌زاز یوو له‌ پ‌شت ح‌م‌امی گازن، ناو‌یر‌او باوکی شه‌ه‌ید (دارا توفیق) ده‌ندامی مه‌ک‌ته‌یی سیاسی پ.د.ک و س‌رنووس‌ری رۆژنامه‌ی (التأخ‌ی) له‌ د‌و‌ای ر‌ت‌که‌وه‌ت‌نامه‌ی ۱۱‌ی نازانی ۱۹۷۰.

له تەڤدا دهبن، نهوانيش بهر دهگون. لهو شتومه کانهي ئینگليزه که پتي دهبن (وينه گرتکي) باش دهست (کاميل)، سه رکۆمارتکي شتخ مه محسود، دهکوي، نهمش به که لکي نهوان زۆر دئ که زۆرداري بېگانه و گهلن شتي تر به سايه ي نهوه دهکوهيته سهرا په ره ي ميژووي کورد!

یہ کنی لو فرزکانہی دہچیتہ قمرہ داغ، بڑ پاراستنی نمو لشکرہی کہ دہچن بڑ دہرکردنی چہند پیساویکی شیخ لهوئی، له نریکی شاخہ کانی قمرہ داغ و دہ توشی گوللہی چہتہ کان دہین، بالئیکی فرزکوانہ کہ بریندار دہین، له ترسی کہوتن، بہشتودیکی شہرہ دیتہ وہ سلیمانہی.

نووسراووی گوردی (۱۹۳۱/۳/۲۰)

به‌راستی له‌سەیر بەدەرە مەن لە شەیتەنکی وەک (ئیسام موسا) دا لە گابریەکی عەرەب پاخود عەجەم شەش نووسراوەی گۆردیم چەنگ کەوتێ کە لە ۷۰۰ لاپەرە زۆرتەین: (ئەسکەندەر نامە، عەدیم شاھ، قەھرەمان، رۆستەم و زۆراب، سیاھ جەنگ، هەفتخان).

تبرک سردارنگی کورد دهخاته بنساخته (۱۹۳۱/۳/۲۲)

اخوندوار، کاغان دویزان که حکومتی ترک له پاره و تا نینسا سه لاهه دین به گی کوری شیخ
سه عبد، گه وری هرای کور دی رابردوی راکیر کردیو، نهوش له پیش نموی نعم هرای دوا بیسه له
کوردستاندا بقومن. شیخ سه لاهه دینیش له بر نمو گیراو که گویا له لایمن (کوملی خویبیون) ای کوردوه
که له سوریه نه روانه تورکیا بی نموی همراهی کی تازه هلگیرننت.

ده ميگي بهمهردا چو، نويس هر لؤتر قه لن وهرگرتن و قه لن دهرهتندا يو، ههتا نم دوايهيه که رژنامه کاني تورکيا بههمو لايه کي ندا بهلا وگردهو که حکومت ده سال و نيسو بژ داناو که له بهنديخانه ده به پيوندهو به بنيتوه. که گزيا هيشتا بهزي بيان پادا هاتوتهو، چونکو «چيشيني همروه داواي له سئدارداني کرديو!!»

به خدا، روزنامه‌ی: عدل عهد، شماره ۱۸۵

روژنی به گشمه، ۲۲ ی مارتی ۱۹۳۱ م

جلد ثانی، نومبر ۱۹۳۱ء

له راستیدا پیاو هه تا خوا حمز دهگات دهشت دلخۆش بڼ، چونکی لهم پژدهدا گورد هۆشی هاتوتهوه بهر خۆی، پژی دهشی له پژی پرووناکی جیا دهکاتوه. مه بهستم نهوه به بهخۆی زانیوه که (نورژ) پژتیکی پاکي پرووناکی خۆیتي، که دهشت همرو حله بپروویتیکی خۆشهوه به پیره به بچي چونکو له پژتیکی وهکو نيسرژدا بپوه کورد له دست دوژمنتیکی زۆرداری پژگاری بپوه که وتوتهوه پژی پرووناکی پيشووی، که نير خۆی خۆی به پژوه دهبر، تا پيشکهوت و نمو حکومه ته گوره بهی پيشکه ونا... نيشاش کورد لهو تاریکيه دايه. خودايه نه جارشد دست بده تهوه بالی فهره يدوون و کاوه بهی کی تری بۆ به خستنی تا له دست زۆری بنگانان، پژگاری بکات!!!

نموی که به جگار دلی خوش کردم نموده برو له شەوی یەکشەممەره ٢٢ی مارتدا له سلیمانی (حاجی تەوفیق بەگ)^(١١) بویژی ناودار لای باغی (پووره بەگی)^(١٢) یەوه کۆژیکی جوانی پیکمەوه نابوو، هەموو پیاوه گەورەکانی بانگکردبوو نەوی.... بەکەیف و زەهاوند تا دەمیکی درێژ رایانیاوردبوو.

له لایەن دوو سن کەممەره وتە درابوو. بەگۆزانییەکی جوان کە حاجی خۆی قەکانی بۆ هەلبەسیوو. قوتابییه کان دلی نەو گوتگرانەیان گەشاندبوووه.

بەلام داخی گرانم بۆ نواندنی گەورەیهتی نەو جەژنه پیرۆزه ناگرتیک پتوبست بوو. بەلەو رەشەبایەکی بەهێز نەوشووه هەلێ کردبوو، نەیهێشتبوو بیکەنەوه. نەمەش نەو خۆشخوانیانەپە کە حاجی بەتایبەتی بۆ نەوڕۆزی نەمالی پتیک خستوو، کە نەو شەوهش بەگۆزانییەوه وتراوه:

مورۆدەین — سال گەپایەوه

ناگەری نەوڕۆز کەرایەوه

بەفەری زەتـان توابەوه

گۆ و گیا و گول ژبایەوه

نوخشەین له کوردی هەزار

گول له باغدا خۆی دەنووتی

بولبول بەپرویدا دەخووتی

هەور — روارێ دەپڕۆتی

شەمال زیندەگانی دیتی

نیرگی مەستە و چاو بەخومار

را فەرشێ چیمەن پاخرا

گولالە پرو بەشەوچرا

گول دەستەپان بەت وەک برا

نەمرین و لاوڵاو تیک خزا

هاتنە لهنجە هەروو و چنار

بولبول شەو بەناواتەوه

بادەو شەو نەم دەخواتەوه

دەلێ وا نەوڕۆز هاتەوه

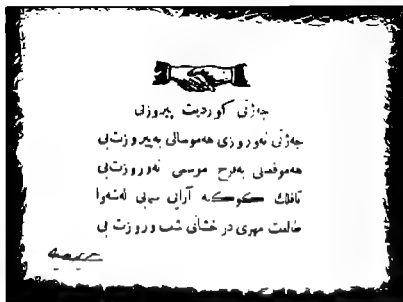
پەزدان دەروویەک پکاتەوه

نیمەشی پین بەکەوینە بەهار

(١١) پیرمێردی شاعیر و رۆژنامەنووس: ١٨٦٧-١٩٥٠.

(٢٢) باغی پووره بەگی: یەکیەک بووه لەو باخانەی له شار و دەرووشیدا زۆر بوون، سا بۆ گەشت و سەیران یان بۆ سەوزە و میوهی هاونی (پێستان). نەم باخه له جێی ناشی عەله تریکەکی جارێ بووه کە نیشتا بینای قوتابخانەی نەوجوانانی مەلا کاکە حەممی لەمەرە و راستەوخۆ لەمەردم (قەلەندەرخانە)ی پیرمێردا بووه.

نهو جهژنه پيروزيه يي که ماموستا کهريم سعید زانستی بۆ نووسهري ناردووه له پشته کهي نووسراوه:
کيناسی کچم جهژنه پيروزی له گشت لایهک دهکا. سه رنجی ناوه روکی شیعی سه کارته که بده.

وینهی کارتی جهژنه پيروزه که

دەنگی سەلمەنی

- ١- نینته له عیراقدا هه مچی لهشکرێک ههیه به کۆمهڵ له سلێمانین، حکومهت وای داناوه له بهکی نیاندا دهست بکات به جۆلان بۆ سه ر شیخ مه محمۆد^(١).
- ٢- نینته شیخ مه محمۆد له ناو قهره داغدایه که له ناوچه کهیدا لهشکرێ عه ره ب ههیه.
- ٣- فهرۆکتیک له پتی قهره داغدا زۆر بهرز ده بێته وه، له بهر بهن بابیی سه ر نه نگری ده بن. لهو کاته دا بهر زهوی ده که وێ بۆ ماکانی ده ته قێن، به فهرۆکه و دوو ئینگلیزه دهیانکا به هۆڵ.
- له پتی عه ره به تیشدا له شوێنیکێ تریش، هیشتا ناوه که بهیم بۆ ده رنه که وتوه، دوو فهرۆکی تر که وتونه ته خواره وه که به مه ئینگلیز چوار فهرۆکه و دوو پیاوی له ده ست چو و.
- ٤- له سه ر کردانی جاف (حه مه ده بگ) گیراوه، چونکو جاف وتویهانه هه تا سه ر دارکسان بۆ دانه نێن هیچ

(١) جینگای خزیه تی لێر دا نمره به خێنمه و یاد که سوای عیراق هه میشه خه ریکی لێدانی کۆر و کاو لکر دنی کوردستان بووه، جا لێره له و رایه ی (د. ره حیم عجه نه) به با شتر نا زانم که له م به ره ی مه ده لێ: (عندما أعلن وزير الدفاع جعفر العسكري في ١٩٢١/٥/٢٦ بدفع من المندوب السامي البريطاني، قانون التطوع للجيش ودعوة العراقيين الأتخراط به، أهدت الحكومة البريطانية بالمناسبة بطاريتي مدفعة جبلية إلى الجيش العراقي وكان مغزى ذلك واضحاً. فالهذه مواجهة ضد الشعب الكردي، وبعد التطوع إرتفع عدد القوات المسلحة من بضع مئات الى ٦٥٠٠ جندي؛ لكن الحكومة له تكثف بذلك وحاولت أن تشرع قانوناً=

نادهين به حكومەت. لەسەر ئەوە (كەرىم بەگ) ی برای هەڵاوە هاوتۆتە لای خانەقینەو مەرگەلێكى
 بىن شومارى مەلىكى عێراقى پارفاندووه كە وەكو دەلێن لە ٤٠٠٠ مەر بۆلاوە تر بووه.
 بۆ بۆنەى هەڵسانى جاف دەنگێكى تر هەبە گوايا لە كاتى پۆشتى چەند سوارێكى جافدا بەبەر
 یانەى پۆلەكاندا دەستپێتێكان ناراستە دەكړی. لەو جافانە براىكى بچووێكى حمەد بەگ پتو
 دەبى. لەسەر ئەوە جافەكان هەرا دەكەن. خۆیان كۆ دەكەنەو و دیتە سەر ئەو پۆلەكانە. لە پاش
 كوشتارێكى زۆر چوار لە پۆلەكان دەكوژێ... بردنى مەرەكانى فەیسەلى لە پاش ئەوەوە دەبێت.
 ئەم قەبەى دواى لە یەكێكى شارەزا پەرساود، بەلام گرتنى (حمەد بەگ) یش راستە.
 ٥- لە مووسل هەرايەكى پێس لەناو ئاسورى و عەرەبدا پروی داوه، كە لە سێلێنى هەتا دێت كەمەرى
 برايتى گورد و ئاسورى توندتر دەبەسترێ.

عەفەرقووف ١٩٣١/٣/٢٦

چل و پێنج قوتابى و مامۆستایەك - مامۆستای مێژوو- پۆڤى هەینی بەیانى زوو تازە پۆڤ لە كەل
 سەرى دەرھێنابوو، تیشكەكەى شەپۆلەكانى زنى دەجەلەى بەسەرپۆشتى زێرین داپۆشبوو. لەلایەكەو
 مەل لە ئاسمانەو سەرەوژێر دەهاتە خوارەو بەرسنگى دەدا بەناو كەدا، دیسانەو دەیدا پەرە لە شەقى
 بال و دەچوووە بەگژ ئاساندا، لەلایەكى تریشەو كەشتیە سپیەكان، گەمى رەشەكان لەناو ئەو ناو
 شیندا لە هەر چوار لای ناو كە لارولە ئێچەیان دەكرد. كزەبايەكى خۆشى دەهات، بەراستى ئەو بەیانى
 بەیانىيەكى خۆش و پیرۆز بوو، ئەوسا زانیان نرخی چەندە، چەند بەهاوارەكە گەراپێنەو!...
 كاتێك زانى هەر كەسە ملى كەرتى گرت و سوارى بوو، هەر دەمێك بوو، ئەوەندى پێن نەچوو
 خۆمان لەو بەر پردى (خەر) گرتەو. چوارنەلەى كەر، جووتە هاوێشتى كەر، زەپێنى كەر، تەپوژێرى پێگا،
 قیژەى مندالان، تریەى كەوتە خوارەو قوتابىيەكان، چاوى پیاوى كوێر دەكرد گۆش كەر دەكرد، دەمى
 دەهێنا پێكەنێن. دلى دەگەشاندەو، ئەوەندى نەماپوو پیاو بەسەر كەرەكەو هەلپەرتێن.

= للنجنيد الأجباري عام ١٩٢٧، وأبرز رئيس الحكومة لائحة التشريع في مجلس النواب في
 ١٩٢٧/٦/٢٧ بإملي: إن مهام الجيش هي -الأمّن الداخلي والدفاع عن الوطن-، وهكذا أنيطت بالجيش
 منذ تأسيسه مهمة بوليسية داخلية.. وإذا ما استعرضنا مسيرة الجيش منذ تأسيسه نجد أن السلطة
 استخدمته باعتبارها قوتها الضاربة، ضد المظاهرات الجماهيرية والتحركات الفلاحية العشائرية واضرابات
 العمال والنشاطات الاجتماعية على الضائقة الاقتصادية وعلى المعاهدات العراقية البريطانية ومواكب
 العزا، الشيعة والشوروات الكردية والحركات البزبدية وانتفاضة ١٩٥٢ و ١٩٥٦ ومطالب الكرد
 بتطبيق المادة ٣ من الدستور المؤقت عام ١٩٦١ وثورة أيلول وگولان. (أ.ب) ولم يعصى الجيش الأوامر
 الصادرة إليه بذلك ولم يقف ولا مرة واحدة مع الشعب ضد السلطة. (١٣-١٥).
 بۆ زیاتر بڕوانە: د. رەم عەجنە، هەل مەن مەجید فەل الموقف مەن الجیش ١: مەجلە الثقافە المجددە. عەد (١٠)
 سە (٣٨) آب ١٩٩١ سوریا، دمشق.

ماموستا که شمان که تیه که بالابهرز، شان پان، دهمچاو سپی، قز زورد، نهوندی نه مایو قاچی له زوی بخشن. هه مو له ملا و له ولای کۆبوو بوینه وه دماندان، قسه مان له گهل دهرود. منیش نه مندیدی لئ چوو بوومه پیشه وه، که ره کاغان له ژیره وه ماچ و مووچیان دهرود، هاوړیکانم بئ دهرنگ، نینجا منیش هاتمه قسه لیم پرسى: «نه فندی له عهقر قووف چى ده زانى، پتم ناهه رموى؟» (موقدادی)^{۱۱} سهرى بهرز کرده وه و توژ تیه ماشای ناسمانى کرد وه کو بیر بکاته وه وا بو. نینجا دهستى کرد بهوتن: «نمه شوتینکى میژووبیه، له پیش عیسا دا به ۳۰۰ سال کۆمه لئ له شاخه کانی رۆژه لاتی غیر اقموه هاتوون (کوسى) پان ناو بووه، بابلیستانیان داگیر کرده وه. له دهى (کوری گالزۆ) پاشایه کیاندا نیرهى دروست کرده وه، نم کۆمه له نزیکی ۶۰۰ سال بهسر نیره دا فهرانیه وا بوون».

- لام وایه نهو کۆمه له له ناری بوون، له سامى نه بوون!

- مه بهست نه وه یه بلیم کورد بوون؟

(۱) نمو ماموستا به بیان ناوی (دهرویش مقدادی) بووه، وهک له نامیلکى (خهبانى رۆشنبران) دا ل، ۲۹، هاتوه، به لام دهمانه وئ شتیک له بارى کسایه تی نهو ماموستا یه به بلیم: ماموستا «دهرویش مقدادی» یه کتیک بو لهو دهیان ماموستایانى حکومه تی عیراقی له سیبه کاندا به درس وتنه وه له سوریه و فهلهستین و لوبنان وه هیتوانی، به بیروباوهر له نهته وه بیبه عهر به کان بووه، له گهل هاوه له کاندا وهک (ساطع الحصرى، محمد عزة دروزة و کفانی...) بیروباوهرى نه ته موی عهر به بیان به شتیه به یه بهرچاو له نار قوتابیه عهر به کاندا به لاو کرده بووه، به شتیه به که له ۱۹۴۳ دا وهزار ته کهى (جمل المدفعی) به ته واری تهنگه تاو بو، جا په نای برده بهر یاسای (معدنه وهى ره گه زانامى عیراقی) که له ۱۹۳۳ رشید عالی که یلای سهرک وه زیران و حیکمهت سوله یان وه زیری ناوخ دهیان کرده بو، به دوور خسته وهى نه مانه له عیراق، به یه یاساکه بهسر زۆر لهو ماموستایانى وهک (ساطع الحصرى و احمد قدرى و درویش = «المقدادى») و گهل له هاوړی قومیه کانیان پراکتیزه کرا و به دهسته به تراوى بر دیانته سهر سنوورى عیراق - سوریا و گردنیا بهو دیو دا. به زیاتر به روانه: (رجال ووقائع في الميزان، حوار مع الأستاذ، جرجس فتح الله، دار آراس للطباعة والنشر؛ أربل ط، سلسلة رقم ۶۷، ۲۰۰۱). شایه نی یاسه، من به خۆم له گۆلاری (التلخیص) که نایهت بووه به مندالانه وه له (ثانویه مرکزیه) له بهغدا ژماره به کی له شویانى ۱۹۲۹ دهروچه نم نویسیانیه (دهرویش مقدادی) دیوه: ۱- أبو محجن الشقفي.. ژماره سن، مارتى ۱۹۲۹، ۲- عمرو بن العاص... ژماره پینچ، ۳۱ مارتى ۱۹۲۹، ۳- نیده عن تاریخ سامراء، ژماره شمش ۳۰ نیسانی ۱۹۲۹. هه ره ها دهرویش نمیلقدادی (تاریخ الامه العربیه) ی به یۆلی دوی ناوهندی داتاو، قه باره به کی گهری ۴۰۰ لاپهریهی له ۱۳۵۵ ق - ۱۹۶۳ ز (مکتبه الشرق - سوق السراي) له بهغدا چاپ و به لاوی کرده توه، دانه به که له کتیبهم له کتیبخانه کهى ماموستا عهبدوللا جموههری خوالیخوشبو دا دیبه وه له کتیبخانهی گشتی سلیمانى. به خه نی خۆی له بهرگی ناوه وهی نویسود: (خاوشی په رتوکی میژووی گهل عاربه عهبدوللا توفیق جموههر - قوتابی دهستانی ناوه ندی سلیمانى نیی سهه ۱۹۳۷ - ۱۹۳۸ م/ ۱۳۵۶ - ۱۹۵۷ ه). جگه لهمه له شویانى ۱۹۳۵ دا له گهل دهسته به له پرونا کیری نهته وه په رستى عهر به له بهغدا (نادى المثنى بن حارثة الشباني) پان دامه زانده و به گهرمى تیده کوشان به ژوژدانى بیر و ههستى عهر بهی له ناو خه لکید. به زیاتر به روانه (د. کعمال معزههر چه ند لاپهریه که له میژووی گهل کورد - بهرگی دوو، دهرگمى مرکریان، هه ولیر ۲۰۰۱ - ل ۳۳۴).

نېنجا من دستم کرد به پيکه نين، نهویش دمتی کرده و به قسه کردن. وتی: کورده کان وا ده لنین، زور له بیگانه کانیس هر پین لعمه ده نین.

نیترا کاتیکمان زانی ۳ ساعات و نیو به یتگاه و بوین. گه یشتنه عه قه رقوف: شونینکه دشتیکی کاکي به کاکي، هیچ ناوایی تیدا نیه، ناوی نیو ساعات لیره دوره، گهرم، ناشرین، هه تا بلیت.

پنی ناوی دابه زین، چوین سهیری و ترانه کانی بکهین، هیچی نه مابوو خسته کانی نهی، به لام سه کزیک پانی بالا بهرز چو بوو به ناسامندا، ۴۵ گهز بهرز بهرو، له خستی کال بهستی نهوژم تمواو بهرو، له نار نهوژمه کاندای قامیش و زهل دانرا بوو، بۆ نه پرو خاندن.

خسته کان هر وا له جینی خویان مابوون، موقداوی ده یگوت:

- نه مه له ده می نهو پاشایه دا دوست کراوه، نوژیان له سهر بانی نهو سه کزیکه کرده و گه ته ماشای گهرانی گهره وون و نه ستیره و مانگ و رۆژ بکهین.

ناغان خواره، هه ندی و نه هه مان گرت، له بهر پین ناوی هه به که بهستی زمانیان ده رکیشا بوو، نه گهر ناوه دانه که می من و کوریک تر نه بوایه، بیکرمان زوریان لار ده بو نهو. چونکو له شونینکی زور دوره و ده چوون ناویان تیدا ده هینا. نینجا گهراینه و، به لام له پنی کار میوه که به ۲ ساعات و نیو به یغان... به لام نهو دی ده شین بیهوسم. تاکه و له بیر نه چیته وه کرده دی ماموستا که به... نهو هه موو پیهی به پین بهی، هر توژیک بوو سواری گهر بوو... ناوی نه ده خواره و ده، ده یگوت:

- نینجه بۆ نهو هاتوین فیری ناخوشی بین، فیری گهرما، ماندوو بوون، تینویتی، ناخوشی سواری بوون... بۆ نهو نه هاتوین له نهجه ولار بکهین. به تاییه تی بۆ به سواری کهر هینانی که گیانیکی سووگمان به بهر دا بکات، لاهان شوویدی نهی سواری کهر بین، له پاش نهو تا دراوی خومان نه ده پین به نوژمویلی بیگانه.

نهو له پنگا هر باسی دید هوانی رۆژ ناوای کرده و ده، باسی ولات به ره وری کرده و ده، گیانی ولات خو شه وستی کرده و ده به بهر قوتا بییه کاندای.

به راستی سهیرانی وا گیان سوگانم بۆ هه لئا که میته و ده: له زانین، له فیری بونی ناخوشی له رابواردن که لکه وهر بووین. نهو دی که لام جوان بوو دلمی رۆشن کرده و ده نهو بهرو له پ دوو کوردی دارو لوعه للمینم دی هاتبو نه نو، منیش به زور سواری گهره که می خوم کردن، ماندووم هه ساندنه و ده، که به و ده کورده ای تهی خومم پیشان دا^(۱).

(۱) له ناستمدا دهنوسه که کوتایی به باسی گه شته که می عه قه رقوف دینن، به لام له نامیلکه می خه باتی رۆژ بهیراندا بهشتیکی تاییمت و سه ره خوی ده خانه سه ره به ناوی (به که ده و له تهی کوردی...) و له پنی باسه که و ده دایناوه. له نار دهنوسه کانی دا نم باسم نه دیوه، به لام له بهر گرنگی باسه که وا لیره دا و ده خوی دایه دینن.

یه‌کهم د‌ولمتی کورد که له عێراقدا دامه‌زاده ی‌خود: ناریفتی کورد‌ه‌واری

که له گه‌شتی (عه‌م‌ق‌ر‌ق‌و‌ن) ب‌و‌و‌مه‌وه. له نو‌وس‌را‌و‌خ‌انه‌کان‌دا به‌د‌و‌ای هه‌ندیک سه‌ر‌چ‌او‌ه‌ه‌ گه‌رام. تا تیر‌و‌هر له ب‌ا‌ه‌ت نه‌و د‌و‌له‌ت‌وه که (ک‌ا‌سی‌ه‌کان) له (ب‌ا‌ب‌ل‌س‌تان) دا دا‌پ‌ا‌غه‌ز‌را‌ند‌وه‌وه، زانیاری کۆ‌ب‌که‌مه‌وه، خودا و ر‌ا‌س‌تان ژماره (٢) ی گو‌ف‌اری (ال‌ا‌ق‌لام) دم‌ست که‌وت. که له سالی ١٩٢٨ دا له شاری به‌غدا چاپ ک‌را‌وه و خ‌ا‌وه‌نه‌که‌ی (علی ح‌س‌ر‌ف‌ ال‌اع‌ظ‌می) ب‌و‌وه... له‌ل‌ا‌یه‌ر (١٤٣) ی‌دا به‌ز‌مانی عه‌مه‌بی نو‌وس‌یب‌و‌ی (أول دولة كردية قامت في العراق - أو: أربة الأكراد).

منیش و‌ا له خ‌و‌اره‌وه ده‌ی‌گ‌ز‌مه سه‌ر ز‌مانی ک‌و‌ردی. تا نه‌وی (ه‌ام‌و‌ستا ده‌و‌ش م‌ق‌دا‌دی) له ب‌ا‌ه‌ت م‌ی‌ژ‌و‌ری نه‌و د‌و‌له‌ته و عه‌م‌ق‌ر‌ق‌و‌نه‌وه پ‌ت‌ی گو‌تم ته‌وا‌ی ب‌که‌م.

«له سه‌ره‌ت‌ای سه‌ده‌ی هه‌ژده‌ه‌می پ‌ش له د‌ای‌ک‌ی‌و‌نی عی‌سا‌دا که ب‌اری خ‌ا‌کی عێراق ت‌یک چ‌و‌ب‌و‌و، شیر‌زه‌ی ن‌اس‌یش له نه‌ند‌ازه ترا‌زا و نا‌ژ‌ا‌وه و شه‌ر و شه‌ری نا‌وه‌وه سه‌ر‌انه‌ری خ‌ا‌که‌که‌ی گ‌رت‌وه. له نا‌وه‌ند فه‌رمان‌ه‌و‌اییه‌ ب‌چ‌کۆ‌له‌کانی نه‌مه‌ی و نه‌و‌پ‌ه‌ری خ‌ا‌که‌که‌دا، (ک‌و‌رده‌کان) ی د‌ان‌ی‌شت‌و‌ی نه‌و شا‌خ‌انه‌ی که که‌وت‌و‌نه‌ته نا‌وه‌ند خ‌ا‌کی (ف‌ا‌رس) و خ‌ا‌کی (عێراق) وه، و‌ری‌ا‌بو‌نه‌وه و ر‌ا‌ه‌پ‌ه‌ین. له‌نا‌و خ‌ۆ‌ی‌ان‌دا پ‌ت‌شه‌و‌ایه‌کیان هه‌ل‌ب‌ژ‌ارد که نا‌وی (ک‌اندیش) بو‌و.

نه‌و ک‌و‌رده‌نه له‌وه‌پ‌ش هه‌ندیک ف‌ت‌ری شار‌ستان‌ت‌ی ب‌ی‌رون. که له عێراقیه‌کانی کۆ‌نی‌انه‌وه وه‌ر‌گ‌رت‌بو‌و، نه‌و پ‌اش‌ا‌گه‌ر‌دان‌یه‌ی نا‌و عێراقیان به‌هه‌زانی، ه‌و‌رو‌ژ‌م‌یان بر‌ده سه‌ر خ‌ا‌کی عێراق به‌و ن‌ی‌ازه‌ی زه‌ویه به‌پ‌ت‌ه‌که‌یان ب‌چ‌ینه ژێر چ‌نگه‌وه، که پ‌ت‌و‌ست‌یان پ‌ت‌ی هه‌بو‌و.

جاری له سه‌ره‌تا‌وه به‌ش‌یک‌ی ب‌ا‌ک‌و‌وری عێراقیان دا‌گیر کرد، د‌و‌ای نه‌وه مر‌خ‌یانی ل‌ی خ‌ش کرد، ه‌و‌رو‌ژ‌م‌یان بر‌ده سه‌ر (ب‌ا‌ب‌ل) و ده‌و‌رو‌ش‌تی، نه‌و‌ش‌یان له سالی ١٧١٤ ی پ‌ش ز‌ای‌ن‌یدا دا‌گیر کرد. (ک‌اندیش) ی پ‌ت‌شه‌و‌ایان د‌و‌له‌ت‌یک‌ی ب‌چ‌و‌کی له خ‌ا‌کی عێراقدا دامه‌ز‌ر‌اند، نه‌وسا‌که نا‌ویان نا‌بو‌و (ک‌و‌رد‌ن‌ی‌اش)، هه‌ندیک‌یش پ‌ت‌یان ده‌گ‌وت (د‌و‌له‌تی ک‌و‌سیه‌کان).

له د‌و‌ای (ک‌اندیش) وه چ‌ه‌ند خ‌ون‌گاری‌ک ه‌ات‌ن، سن‌و‌وری د‌و‌له‌ته‌که‌یان فر‌ا‌وان کرد: چ‌ه‌ند شار‌ت‌کی ب‌ا‌ک‌و‌وری عێراقیان دا‌گیر کرد؛ نه‌م د‌و‌له‌ته‌ ن‌زیکه‌ی (٥٧٤) سال ژیا؛ (١٧١٤ - ١١٤٠) ی پ‌ش ز‌ای‌ن. (٣٩) خ‌ون‌گار فه‌رمان‌ه‌و‌ایی ت‌ین‌دا‌کرد، یه‌که‌م خ‌ون‌گاریان نا‌وی (ک‌اندیش) بو‌و، د‌و‌این خ‌ون‌گاریان نا‌وی (ناد‌ش‌وما) ی دو‌وه‌م بو‌و، به‌نا‌و‌بان‌گه‌کانی نه‌و خ‌ون‌گاران نه‌مانه بو‌ون: «ک‌اندیش، گ‌ال‌زۆ یه‌که‌م، گ‌ال‌زۆ دو‌وه‌م، نا‌ز‌م‌ر‌ت‌اش، ناد‌ش‌وما‌ی دو‌وه‌هه».

له نا‌وه‌ند نه‌م د‌و‌له‌ته و د‌و‌له‌تی نا‌شو‌وری و خ‌ون‌گاره‌کانی خ‌ا‌که‌کانی ب‌اش‌و‌وری عێراقدا گه‌ل‌یک شه‌ر و شه‌ر هه‌ل‌گیر‌سان، که تا ما‌وه‌یه‌کی دو‌ور و در‌یژ نه‌کۆ‌ژ‌انه‌وه.

خ‌او‌من ل‌یکۆ‌ل‌ینه‌وه نه‌و‌رو‌پ‌اییه‌کان، له‌پ‌ش شه‌ری جیهانی یه‌که‌مه‌دا، گه‌ل‌یک که‌له‌پ‌و‌وری نه‌م د‌و‌له‌ته‌یان له (عه‌م‌ق‌ر‌ق‌و‌ن) و چ‌ه‌ند شو‌ن‌ت‌یک‌ی تر‌دا د‌ۆ‌ز‌یه‌وه؛ له‌نا‌و نه‌و جیه‌ما‌وه‌ (ا‌ثار) نو‌وس‌ینی و‌ایان به‌ر‌چ‌او که‌وت که چه‌سپ‌اند‌یه‌ی د‌لیان‌ه‌وه: نه‌م د‌و‌له‌ته له‌ل‌ای‌ن نه‌و نه‌مه‌یه‌وه دامه‌ز‌را‌وه که

له‌وه‌پیش له‌ناو (کوردستان) دا نیشته‌جن بوون، میژوونوسی به‌ناوبانگی تورکیش (نه‌حمه‌د پهلپق) پستی نوو بیروباوه‌ری گسرتوه؛ نه‌ک هه‌ر نه‌وه به‌لکو به‌ته‌واوه‌تی ناشکرای کرد که نه‌م ده‌وله‌ته (ده‌وله‌تیکی کورده‌کان) بووه؛ نه‌م کورده‌انه له‌پیش نه‌وه‌دا که نه‌م ده‌وله‌تی خۆیان دابه‌زێن له‌خاکی عێراقدا، له‌روژه‌لانی پروباری (ده‌جله) دا جێشین بوون؛ واته‌ له‌ (کوردستان) دا.

نه‌وه‌نده هه‌یه نه‌م ناوی ناون: (کاسیه‌کان = کاسیلا)، نه‌م وشه‌یه‌ش هه‌ر له‌وشی (کۆشه‌یه‌کان) یاخود (کوسیه‌یه‌کان) ده‌کا که له‌وه‌پیش ناویان به‌راوه.

وا ده‌رده‌که‌وت نه‌م جیاوازییه‌ که‌مه‌ش که له‌ناوه‌ند نه‌م وشانه‌دا په‌یدا بووه له‌په‌رچه‌که‌کردنی په‌کێک له‌وه‌وه‌یه‌ی.

جا به‌هر نه‌مه‌ی نه‌م ده‌وله‌ته‌ کورده‌ی که پێشیان پێیان گوتوه (کردونیش) له‌ سالی ۱۷۱۴ی پیش زاینده‌ له‌ عێراقدا دامه‌زراوه (میدیه‌یه‌کان) یه‌ ده‌وله‌ته‌ که‌نه‌که‌ی خۆیان له‌ سالی ۷۵۹ی پیش زاینی دامه‌زراوه‌وه، که‌ دوا‌ی پروخانی ده‌وله‌تی په‌که‌می ناشوریه‌یه‌کان ده‌ت، بێگومان (ده‌وله‌تی کورده‌کان) زۆر له‌پیش (ده‌وله‌تی میدیا) وه‌ دامه‌زراوه. بێجگه‌ له‌وه (نه‌وه‌ی ماده‌یه‌کان) یاخود (نه‌ته‌وه‌ی میدیه‌یه‌کان) تا پیش سه‌ده‌ی حه‌تمی پیش زاینی ئینجا په‌یدا بوون؛ نه‌م (ناری) یانه‌پیش که له‌ نزیک سالی ۱۸۰۰ی پیش زاینده‌ ب‌لا‌وه‌بوونه‌وه به‌هه‌موو لایه‌که‌دا، بریتی بوون له‌گه‌لێک هه‌ژ، که‌ زۆریه‌یان له‌ناو خاکی (میدیه‌یه‌کان) دا نیشته‌جن ب‌بوون. جا به‌پیش نه‌م قسایه‌ی کردمان، بۆ خه‌نده‌وار ده‌رده‌که‌وی که (نه‌ته‌وه‌ی کورد) له‌م نه‌ته‌وه‌ ناریانه‌یه‌ که‌ هه‌ر له‌ سه‌رده‌می کۆنه‌وه له‌ (کوردستان) دا نیشته‌جن بوون، نه‌ته‌وه‌ی کورد و نه‌ته‌وه‌ی فارس و میدیا په‌که‌نیش هه‌ر له‌ یه‌ک ره‌گه‌زن؛ واته‌ کورده‌یه‌کان ب‌رای فارس و میدیه‌یه‌کان، نه‌ک وه‌کو هه‌ندیک ده‌لێن: له‌ میدیه‌یه‌کان که‌وتونه‌ته‌وه. (ده‌وله‌تی کورسی) اش که پێیان گوتوه (کردونیش)، بریتی بووه له‌ (ده‌وله‌تیکی کورد)، له‌ جێماره‌که‌انی کۆنیشدا ناوی (نه‌ته‌وه‌ی کورد) به‌ (کارده‌خی) به‌راوه؛ نه‌م ناوه‌پیش زۆر نزیکه‌ له‌ ناوی (کردونیش) وه‌ که‌ واتا‌که‌ی (ده‌وله‌تی کورد) ده‌گرێته‌وه.

نه‌وانیش که‌ وایان زانیوه (کورده‌یه‌کان) له‌ ره‌گه‌زی (تورانی) یانن، به‌هه‌له‌دا چوون، چونکه‌ نه‌وه چه‌په‌یه‌ته‌ ده‌وه و روونیش بۆته‌وه که له‌ ره‌گه‌زی (ناری) ن.

که‌مه‌لێکی گه‌ره‌ویش له‌ زانایانی ئینگلیز و فه‌ره‌نسز و نه‌لمان و پروس و عه‌ره‌ب و که‌سانی تر نه‌م قسه‌یه‌یان په‌سند کردوه و به‌یارشیان له‌سه‌ر داوه.^{۱۱}

(۱) (سامی عبده‌ الاحمه‌د) له‌ کتیی (العراق فی التاریخ) که‌ لیژنه‌یه‌ک له‌ سپێژانی میژوو له‌ ۱۹۸۴دا به‌پیش پرژه‌ی (إعادة كتابة التاریخ) دا‌یان‌اوه، ده‌رباره‌ی کاسیه‌یه‌کان یان کیشیه‌یه‌کان ده‌لێ: ماده‌یه‌که‌ حوکمی کیشیه‌یه‌کان، له‌گه‌ل درێژکێشانه‌دا ۱۵۹۵-۱۱۵۷ پ.ز. نه‌موو‌وا‌ی و نادیاره. بۆیه‌ به‌سه‌رده‌میکی تاریک ناوه‌ده‌برئ. کیشیه‌یه‌کان ب‌یانین و به‌رله‌وه‌ی ولانی بابل داگیر بکه‌ن، هه‌چ شتی ده‌رباره‌یه‌یان نازانرئ وه‌یا له‌ کۆنه‌ هاتوون. به‌لام دوا‌ی چنده‌یتریک له‌مه‌ ده‌لێ: یه‌که‌ پاشای کیشیه‌یه‌کان که‌ ناوی ده‌به‌ن: (گنشا)، هه‌ندیک ده‌سپێکی حه‌رکه‌که‌ی له‌ سالی (هه‌سرتیلزانی نه‌هه‌مه‌) وه‌ دیاری ده‌که‌ن، نه‌م سالی یه‌که‌م جار به‌لاماری =

عەرەبىش ١٩

نیمرۆ رژۆتیکە قسەیکمان لە گوتدا دەزرنگیتەوه، بەبیرماندا نەدەهات ئەوه لە عەرەبی عێراق بێنین! لەلایەیکەوه بەبرای خۆیانمان دادەنێن، بەهەموو تەرحیک خەریکی رێکخستمان لەگەڵ خۆیاندا. کەچی لەم رژۆدا بەتەرحیک قسەمان لێ دەکەن دوژمن لە دوژمن، خۆنخۆز لە خۆنخۆزی خۆی ناکا!...

وه نایە هۆشدارەکانمان نەمەیان لەبەرچاو نەبووین، وەنەین لەو رژۆهه که کورد ناوی خراوەته سنووری عێراقهوه بیر لەم رژۆهه رەشە نەکاتەوه و هەموو قسەیکانی بەبا نەداین، هەمیشە بۆ کوردایەتی خۆی و بۆ پیشکەوتنی کوردستان هەولێ نەداین. بۆ پیشکەوتنی کوردستانی کوردستانیکی سەرەخۆ تێنەکو شای... بەلام چەرخێ چەبگەرد بووەته پەرژینی ئەر سەرکەوتنه.

نەگینا کورد لە پەکەم هەناسەپەوه تێ گەیشتووه که ژین لەگەڵ عەرەبدا هەروەکو لەگەڵ تورک و ئێراندا بێ کەلەک بووه، بێ کەلەک. ئەرگەر ئەم قسانە دەخوێنێهه که لە رژۆنامە (البلاد) ی بەغداوه نووسراوه، که ئێرراوه عەرەبەکان بەگوتی ئێرراوه کوردهکانیاندا داوه: ئەوسا تێدەگەي که عەرەب هەر لەو ساوه که پیتی کەوتۆته کوردستانهوه بەناوی ئایینەوه تا نیمرۆ لە پێستی دۆستدا بووه لەگەڵمان بەلام لە راستیدا دوژمنیکی بێ هاوتا. دڕندەبەکی بێ سامان... بۆ گیانی کورده...

لە کۆبوونەوهی ٢٨ی مارت ١٩٣١ی ئێراندا باس لە شیخ محەمەد دۆکەن،^(١) ئێرێراویکیان (سەعد سالح) دەلێ: «دەموێ لە دەنگوباسی شیخ محەمەد تێگەین، حەللی هیچی تر نییه، لە هەر حەلێکا عێراق بەکۆتێ نەنگانەپەکی سیاسییەوه یاخود لەگەڵ شتیکی خۆیدا خەریک بێ، شیخ محەمەد دەبێ لێی ناخۆش بکا، هەرا هەلگیرینی. ناسپیش کەم بکاتەوه».

وەزیری جەنگ بەرپەرچی داپەوه و وتی: «شیخ و کۆمەڵەکەي هەلساوەن بەلکو جەردەن»^(٢)، یا

= عێراقیان دا، ئەمێ نەمانە لە دەلمێ ناوەراستی زنجیرە چیاکانی زاگۆسەوهی که نیشتا بەلورستان دەناسێ. دیسان دەلێ: (ئەگومی دوویم) پەکەه پاشای کیشیەکان بوو که هەموو وڵاتی بابلی لەوتێ دەسلەڵاند بوو... هەروا (گرنش)ای پاشایانی که بەکاره ناوەدانکردهوهکەکانی ناسراوه لە شارەکانی بابلا، (گۆزیکالۆزی پەکەم) بەداویدا هات و شاری (نیشا)ی دەست پیا هێناپەوه و ناویشی نا (دورگۆزیکالۆز) که نیشتا پیتی دوتێ (عەقەرکوف - ئەکەرکوف)ای نیشتا ئێزیک بەغدا. هەروا دەلێ: لە عەکەرکوفدا کۆشکی پاشا دۆزواوەتەوه که بێ دەچێ تێکەلێک بێ لە چەندەها دیو و حەوشە و گۆرەپان، جیا لە شێوهی بیناسازی عێراقی کۆن، هەروا زەقووری عەکەرکوف سێ پلێکانەي لە پێشەوه هیه که لەوانەي زەقووری نوێ دهچن. بۆ زیاتر بڕوانه: مجموعه من الاساتذة، العراق في التاريخ، دار الحرية للطباعة. بغداد ١٩٨٣ ص ١٠٢ - ١٠٥.

(١) دەقی ئەم دانیشتنی (مجلس النواب)، و ئەم گفتوگۆیانەي دەرپاری شیخ محەمەد و راپەرینەکەي کراوه. بڕوانه: (البلاد - جریده، عدد ٤١٤ الأحد ٢٩/٣/١٩٣١ السنة الثامنة. ص ٥).

(٢) ئەمە بەعەرەبی ئەوه دۆکەین: (الیساو بشار بیل قەطاع طرک).

چۆنیاں ناودەنتی بنن. بەلام شیخ محمود بەخۆزایی ئەمە ناگا بەلکو پشتیوانیکی پەنھانی ھەبە. منیش وام پێ باشە ھەتا تەرازووی دراومان سەرەسەر نەکراوە^{١١} کە بۆ ئەمە دراویکی بیشومار داویتن دەشتی ھەر کلۆجی دەبن ئەم ھیزە نەیتییە شیخ بەرباد کەین!... ئەگینا دەبن وەزیر پێ ئەمە بنی^{١٢} کە حکومەتەکەم پێی ناگرێ ئەم پشتیویە لابەرێ. ئینجا ئەو ھەلە ئێمە شیخ مەحمود لە خۆمان رزگار دەکەین. سەرەخۆی دەدەین، چونکو پێمان ناگرێ خۆمان لە دەستی رزگار بکەین. جا ئەو ھەلە خۆمان بۆ ئەوێ کە ماومانە تێدەکوژین سەرەخۆی بۆ وەرگیرێ. نیراویکی تریان (سلمان البراک) دەلتی:

«شیخ مەحمود جەردە نییە بەلکو ھەلساوە، بەم چەند پۆلیسەش دانامرکیتیتەو، وەنە پێ پیاوەکانیشی ٣٠٠ تا ٥٠٠ کەس پێ وەکو وەزیری جەنگ دەلتی، کە ئەو بەو پیاوانە ھەر وەکو ئێستا دەتوانن بەرەبەرەکانیان لەگەڵدا بکات، لەمەو دواش زۆر چاک بەرگە دەگرت، واشدەزانم نەگەر ھەر ناچار پێ بەرامبەری شیخ مەحمود بکەین، وا چاکە کوشتی ھەموو کورد ناشرکا بکەین!... من بەکتێکم لەو کەسانە کە ئەو پیاوان دەوێ، کە لەو کاردا دەبن!...»

ئینجا (ئەحمەد الجلیلی) بەتورەییەکەو ھەستا بەقایم دەقیژاند: «شیخ مەحمود ھەلساویکی کەم نییە، بەلو چەکتیکی پیسە بەدەست بیتگانەو، کە ھەر وەکو پۆژنامەپەکی ھاورێمان دەلتی: لەسەر ئەم کۆمەلە، کە ھەموو عێراق چاری لە دەستی، ناگای لە ھەموو کارتیک پێ کە لە ولادتا ڕوودەدا... شیخ مەحمود شتیکی بەدەست بیتگانەو، ھەج کاتی نازەزووی بوو کاری پێ بەجێ دەھێت، تاکو لە دەرەو وا تیبگەن عێراق پری ھەرا و گێچەلە، ھەمیشە خۆنی تیا دەڕۆژێ. بەلتی بۆ ئەوانە دەست دەدا کە پێیان گرانی عێراق بەجێتە کۆمەلێ گەلانەو» ئینجا جێئیشینی وەزیری ناووە بەرپەرچی قسەکی دا بەو وتی: «ئەمە شتیکی ئەوێندە گەرە نییە ئەم تورەییە پێوست پێ».

(سلیمان فەتاح): «من وا دەزانم کە ئەو لەشکر و پۆلیسە لەوێ ھەبە زۆر چاک دەتوانن ئەم یاخیبونە دامرکیتیتەو، سا پۆژ راستی قەم دەر دەخات».

(زامل المناخ): «دەموێ بەھەر ڕەنگێ دەبن ئەو پشتیویە لابەرێ، سا بەھێز پێ بەناشتی سیاسی؛ چونکو زۆر شایانی شوورەییە لە حکومەتیکی عەرەبدا پاشای عەرەب پێ و ئەم تەرە شتانە ڕووبدا».

(غیاث النقشبندی) نیراوی نامیدی - کوردپەرەتیکی گەرە:

«حکومەت ھی عەرەب نییە چونکو سلیمانی کوردن بەلکو حکومەتەکە حکومەتی عێراقە...»

(المناخ): «حکومەت ھی عەرەبە، عەرەبە...!!»

(سەردار)^{١٣}: «تکا لە -زامل المناخ- دەکەم ناگای لە پشەرە کۆمەل پێ». (نەقشەندی): «ھەلسانی شیخ مەحمود ھیچ شتیکی نییە بەسەر حکومەتەو، کە ھی کورد پێ یا عەرەب، بەلکو

(١١) مەبەستی ئەوێ کە: (قبل تصديق المیزانة يجب نخصبص مبالغ طائلة...)

(٢) واتە خۆی، وەزیری جەنگ.

(٣) مەبەستی لە (رئیس مجلس النواب).

بزووتنه و دهیه که بتوانن بیهیاد کړی. منیش هه ز ناکم لیره دا ناوی حکومتی عمره ب بیهه!.

پاشان وزیر جهنگ هلسا و قس له بابت توپه یی هه ندی له نیراوه کانه و کړد. دهیگوت: ونه م جوړ لانه و دهیه شیخ محمود دهیکا له پیش هه موو کسینکدا زبان به کورده کان دهگه یه منی...».

نهمین زمکی بهگ - میژووی کوردستان - ۱۹۳۱/۴/۲

نهمین زمکی^{۱۱} په کیتکه له زانسته^{۱۲} کورده کان خه لکی سلیمانیه، له له شکرده گه لن پایمی بلند بووه. له عیراقد اچند جار وهزاره تی پتیک هیناوه... په جگار زانسته^{۱۳}، با وه جوړد له میژوو و زانینی زویدا.

پار نموه بوو یو به پهلای پانه ی سرکومت، نیر له رساوه له کاری حکومت وازی هینا، نینجا به جار به رهلای کړد، هاته پتشمه بو زه بحدان له پتناوی کورده ایه تیدا. له پاره و تا نیرم زه نریکی نو مانگه خه ریکی میژووی کورده.

وهکو له خرم بیستوه له ۲۵۰ نووسراوی دهره تیاوه، که به کوردی، فارسی، عهره یی، تورکی، نینگیزی، فرانسی و نه لمانی نووسراون، تا نسته هه به موه خه ریک بووه. سن نووسراوی جوانی نووسیوه توه:

پهگم: میژووی کوردستان که ۳۰۰ پهریه.

دوه: میژووی سلیمانی.

سیه: میژووی ناودارانی کورده.

هه سیکي تمواو کوردون.

نیرم که ۱۹۳۱/۴/۲ هی پهگمیان دا به چاپخانه له سر دراوی پانه^{۱۴}، به لام خوی هیچ شتیکی

(۱) له گهرکی گزیدی شاری سلیمانی سالی ۱۸۸۰ هاتوه دنیاوه، خو تندن سره تایی و روشده یی عسکری له سلیمانی تمواو کوردوه، له ۱۸۹۶ ناماده یی عسکری به غدای خو تندوه دراوی (حریه ای نمسته موو و نمرگان) ی هه له و... دواي شکانی عوسمانیان له شعری جیهانی پهگمدا له ۱۹۲۴ گهرایوه به غدا، چهند جارن له وهزاره تکانی عیراقد اهلای وزیر یتگایان و معارف و بهرگری و نابوری پین دسپیرا، ۱۹۳۶ به نانیی سلیمانی هه لیریرا... له ۹ تمموزی ۱۹۴۸ له به غدا گیانی پاکي سپارد و له گردی سهیرانی سلیمانی به حرمه توه سپیردرا. له ژانیدا (۹) گشتی له بوازی سربازی و لیکو لینه ویدا به تورکی چاپ و بلا کورد توه. له ۱۹۳۱ بهرگی پهگمی خولاسی تمزیلی کورد و کوردستانی چاپ کړد و له ۱۹۳۷ بهرگی دوومی. له ۱۹۳۹ له قاهره کرا به عمره یی و چاپ کړا، جکه له مه (مشاهیر الکرد) و (تاریخ السیمانیه و انجانها) و گه لن وتار و نو سین له کوفاری گه لا ویزدا.

(۲) مه بهستی (که په کیتکه له زانا کورده کان).

(۳) په جگار زانایه.

(۴) بهمانای: له سر نمرکی پانه ی سرکومتی کوردان له به غدا.

له یانه ناوئ. به لکو هر پولیکتی تیا دست کهوئ پتشمش یانهی کردووه، له پاش دهرچوونی نهمه نووانی کمش له چاپ ده‌دا، خوا هارتای نهم پیاوه گه‌ورانه‌مان بۆ زیاد کا...

یغه‌ی سرکه‌موتن ۱۹۳۱/۴/۳

به‌یانی هه‌ینی له‌سەر جاردانی یانه له رۆژنامه‌کانی به‌ع‌دادا، چوومه یانه‌ی سرکه‌موتن، شوئنه‌که‌ی جسمی ده‌هات له‌بەر هاتووان، نزیک‌ی ۷۰ کورد له هه‌سرو رهنکه: له پیاوانی گه‌ورده، ده‌ولمه‌ندان، مه‌لایان، سه‌رکه‌ماران، شت فرۆشان و قوتابیان کۆبوونه‌وه، بۆ نهمه‌ی سه‌رله‌نووی پهل بۆ یانه هه‌لبێژێرن به‌پیتی پتیه‌وی یانه‌که هر نو مانگه جارتیک پهل‌ی تازه هه‌لبێژێته‌وه.

له پتشمه‌وه له‌لایهن جیا‌وو‌که‌وه^۱ وته‌به‌کی جوان خوتنه‌درایه‌وه، پاشان نهمین زه‌کی به‌گیش هه‌ندێ قسه‌ی کرد، ئینجا دست کرا به‌هه‌لبێژاردنی په‌له‌کان.

دوو کۆمه‌ل هه‌لبێژێرا، هه‌ر یه‌که‌ی ۹ کس، کۆمه‌لێکیان ه‌ی ناوچه، دوو‌ه‌میان بۆ به‌رتوه‌بردنی یانه و به‌جێهێنانی کار و فهرمانی له پاش راکێشانی قاقه‌ز کۆمه‌لی ناوچه دهرچوون:

- ۱- نهمین زه‌کی به‌گ
- ۲- مارف جیا‌روک
- ۳- نه‌حمه‌د نه‌فه‌ندی هه‌ولێری
- ۴- عه‌بدوللا لوتفی عه‌لی ناغا
- ۵- نهمین ره‌واندزی
- ۶- موحه‌مه‌د عه‌لی سه‌قا
- ۷- که‌رم
- ۸- دوکتۆر شوکری مه‌مه‌د
- ۹- غیاث الدین - نێرراوی ئامه‌یدی.

(۱) مه‌ع‌رووف جیا‌ووک: که‌سایه‌تیه‌کی سیاسی و رۆژنهبیری و کۆمه‌له‌به‌نی دلسۆزی کورد بووه، سه‌ر به‌عشیره‌نی (باله‌ک) له‌ گونشی (سرتشه‌)ی نێزیک خه‌لیفان له‌ هه‌ولێر.

دوا‌ی چوونی خه‌یزانه‌که‌ی بۆ به‌ع‌دا، نهم له ۱۸۸۵ له‌وێ له‌ دایک ده‌بین و هه‌ر له‌وێش خوتنه‌دنی سه‌ره‌تایی تا به‌روانامه‌ی (حقوق) ده‌خوتن. له ۱۹۲۸ به‌نا‌هیه‌ی هه‌ولێر هه‌له‌به‌رتێرئ، غه‌وه‌می کوردتیک‌ی دلسۆز ده‌بین له‌ په‌رله‌مانی عێراقی نه‌و رۆژده‌دا، دوا‌ی ده‌یه‌ته‌ نه‌ندامی دادگای نه‌میز له‌ به‌ع‌دا، ئینجا موته‌سه‌ره‌رفی سه‌لیمانی، هه‌روا له‌ دامه‌زێنه‌رانی (یانه‌ی سه‌رکه‌موتن) ده‌بین له‌ به‌ع‌دا. که‌لن نامیلکه و نووسراوی به‌چاپ گه‌یا‌ندوه: هه‌زار بیژ و به‌ندی کوردی، ئیملا‌ی کوردی، (أساساً بارزان المظلومة) به‌عه‌ره‌بی له ۱۹۵۴‌دا که به‌رگه‌یه‌کی بوترانه‌یه بۆ نه‌و سه‌رده‌مه‌ی کتێبه‌که‌ی تیا به‌لا‌گرده‌وته‌وه و ریز و نه‌وازشیتتی بۆ خودی سه‌رۆک مه‌سه‌فا بارزانیی نه‌هر.

ده‌زگه‌ی ناراس له‌ هه‌ولێر له ۲۰۰۱‌دا چایی دوو‌مه‌ی نهم کتێبه‌ی کردوه، به‌پتشمه‌کی سامی شوێنه‌وه.

نهمانه‌یش پهلای دورهمی کۆمه‌لەن:

- ۱- تەوفیق وەهبی
 - ۲- جەمال بابان
 - ۳- میرزا فەرەج
 - ۴- شیخ عەلی قەرەداخی
 - ۵- سەبری عەلی ناغا - نیرزوی کۆن
 - ۶- مۆستەفا شەرقی - نووسەری ناوێدار
 - ۷- بەشیر موشیر - بەرگەر و وێ
 - ۸- عارف پشەوری
 - ۹- داوود حەیدەری - کۆپی بۆرایم حەیدەری سەرداری یانەی کۆن.
- وتەوی جیاووک: نەمە بە کۆرتی قەکانی جیاووک:

گەر وەرگەنم

هەموو دەیزانی کە پار بە ج گێشر و گێشە پەک نەم یانە پەمان کردووە، چەندە خەریک بووین هەتا نەمەمان پێک هێنا. دیسانووە هەموو لەبیرتان دێ بە چە زەماوەندیکی گەر وەر و پازاوێ گۆشادمان کردووە، لە سەرەتاشەرە یانە چۆن بوو؟ کە پێت بەر کەس نەدەگەوت بۆ دانێشتن!...

پۆژ بە سەر پۆژدا دەروێشت نێشە هەر لە کۆشش و تەقەللادا بووین، لە بەغدا ۱۲۵۰ پۆپەمان بۆ کۆکردووە، نەو بێو بەندە بە خۆتایی لە لایەن یانەو نێرنامە هەولێر بەسایە نەحمەد نەفەندیەرە نزیککی ۵۰۰۰ پۆپەمان لای کوردەکانی نەو ناوێ بەنا، بەلام حکۆمەت بوو پەرێشی گەپشتی بەو دراوێ باشە، نێر نەو بێو پۆلێکمان دەستگیر نەبوو. دیسانووە گەردوون نەپەرێژاندێه سەر نەوێ لە شۆتانی تر بگەرێن پێتاک کۆیکەینەو، کە هەر لەو حەلەشدا پێشوی کارێکی لێ کردین حکۆمەت بە تەرحێکی وای پێی لێ بەستین بە هیچ کۆلۆجێ لێ لەو تەرحە شۆتانه بگەرێنەو، کە دەبوو هەتا نێشتا هیچ شارێکی کوردستانی خواروو نەمایە لقمان نەکردا پەتەو.

دیسانووە پێ دراوی کارێکی وای پێ کردین نەمانتوانی قوتابێیک لە سەر دراوی یانە پەوانەوی نەوێر و یاخود شۆتانی تر بگەن... بێگومان هەموو دەیزانێ کە نەمانە ئۆتایی بەنەستۆی کێ بوو؟!

پۆژ دەروێشت و یانە هەتا دەهات گرتگری کەم دەبوو هەتا بە تەرحێکی لێ هات لە پۆژی هەبێه کاندە کە و تەمان تێدا دەدا گۆتگر لە ژمارە پەنجە دەستی تێپەر نەدەکرد. بەلام نێشە هەر لە سەر پێی خۆمان دەروێشتین لە هیچ نەدەرستان... لە گەل نەوێشدا، نەو بێو بەندە (نێسلایەکی کوردیم) لە چاپ دا و بلازم کردووە، جەنابی نەمین زەکی بە گێش دەستی کرد بە مێژوو نووسینەو، نەوا دوێنێ تەواوی کرد، لە سەر دراوی یانە (هەرچی مابوو) دەست کرا بە چاپی...

بە راستی شایانی زویرییه، جێی شورەبێیه نێمەوی کورد یانە بێکی وای بچۆکمان پێ بە پێوێ نەبێ، کە

له‌ناو گهلانی تردا به‌ده‌بان کۆمه‌ل و یانه به‌پێوه‌ده‌چی!... ئه‌و پاره‌یه‌ش که لێره گردمان کردبووه‌وه‌هه‌مووی به‌یانده‌که و چاپکردنی ئه‌و نیه‌لا و میژووه، له‌مردنی (برایم هه‌یده‌ری - سه‌رکاری یانه) و هه‌ندێ شتی تردا به‌خت کردووه (کراوه - ١.ب.).

به‌نده زۆر حمز ده‌که‌م به‌گێتیک لێم به‌رسیته‌وه که چۆن به‌خت کراوه تا پێتی به‌لێم، کەس هه‌یه؟! نه‌بووه. نیه‌شم بۆ نهمه کۆسویه‌ته‌وه سه‌رله‌نوێ پهلێ هه‌لبێترینه‌وه، نیه‌شم به‌مه‌ردایه‌تی نێوه و به‌پشتی نێوه به‌ناوی خودا له‌ممه‌ردوا ئه‌م نامه‌یه له‌پیشو چاتر به‌خێو ده‌که‌ین...

«چه‌پله»

نهمین زه‌کی: نهمه‌ش به‌کورتی قه‌ه‌گانی نهمین به‌گه:

گه‌وره‌کان

به‌نده‌ش ده‌موێ له‌م روومه‌وه چهند قه‌ه‌ه‌گتان له‌ روودا به‌لێم. له‌ قه‌ه‌گانی ماف به‌گ وا ده‌ره‌که‌وت که نیه‌ر یانه هه‌یوای نهمای بۆ ژبان، به‌لام به‌نده به‌هیچ ره‌نگێ له‌مه‌دا هاوتانیم. به‌نده له‌ تهمه‌نی خۆمه‌دا بێ هه‌یواییم نه‌زانیه‌وه، قه‌ت حمزه له‌ بێ هه‌یوایی نه‌کردووه... پیاو هه‌میشه به‌هه‌یوایی چا‌که، بێ‌گومان هه‌ر رۆژتیک ده‌بی بۆی بێته‌دی!...

خوای داناهه گه‌لێک حمزه له‌ نازایی به‌کا هه‌میشه به‌شی نیش و نازار ده‌بن، کوردا خرا‌که هه‌تایه‌ته‌وه بوون به‌نا‌زایه‌تی دروست کرده‌وه، له‌به‌ر ئه‌وه ده‌توانم به‌لێم کورده‌ له‌ هه‌موو گه‌لێک ناخۆشی زۆرتر چمه‌شته‌وه، له‌ هه‌موو کەس زۆرتر خۆینی پ‌ژاوه. بۆ‌نەش ئه‌وه‌یه که هه‌میشه کوزراوی نازادی بووه، قه‌ت حمزه به‌ره‌نجه‌ری بێ‌گانه نه‌کردووه!...

له‌ ده‌می پیششودا ئاسور له‌ هه‌موو گه‌لێک د‌ر‌نده‌تر، خۆینی ر‌ێ‌تر بوون، کەس به‌وه‌نده‌ی ئه‌وان گه‌لی که‌ی به‌ته‌واوی نه‌هه‌تاه‌ته‌ ژێر باره‌وه، له‌گه‌ل نه‌ه‌شدا پاشا‌به‌کیان که له‌سه‌ر خشت و‌ست‌روه‌تی زه‌هر به‌ده‌ستی خۆی نیشان بدا؛ وتوویه‌تی:

«له‌ ده‌می منا هه‌یچ به‌رده‌سته‌تکم (گه‌لێکی بێ‌گانه) نه‌یتوانیه‌ سه‌ره‌ره‌زکه‌نه‌وه... گه‌لی (گۆتۆ - کورده) نه‌بی!...»

نیه‌جا بیهه‌تته‌ پێش چاوتان بزانی کورده‌ له‌وه‌ له‌مه‌شدا چۆن بۆ نازادی خۆی هه‌ول و ته‌قه‌للای داوه... که ئه‌وه‌بوو له‌گه‌ل پاشای کلدان (که‌ی ناخسارای کورده‌ له‌ ژێره‌وه‌ ر‌ێ‌ک که‌وتن، پێکه‌وه‌ ها‌ته‌ سه‌ر ئاسور (ناشور - ١.ب.) نه‌ینه‌وايان له‌ به‌ه‌رپه‌ت تێکه‌دا، که میژوو باسی ده‌کا ده‌لی:

«یه‌که‌م له‌شکرێ هاته‌ سه‌ر ئاسور (ناشور...) له‌وه‌ له‌مه‌ته‌دا له‌شکری کورده‌ بووه.

نیه‌شم نایب بێ هه‌یوایی، نایب گۆی به‌ه‌نه‌ پێچ و ناوناخنی گه‌ردوون، ده‌شێ نه‌ترسین، هه‌ول به‌ه‌ین، خۆمان راگرین: کاتێک ده‌زانین به‌هه‌موو نیا‌زیکمان ده‌گه‌ین که به‌ناوی خوا به‌م زوانه‌ پێک ده‌ی، ده‌شێن هه‌تا تنۆکیک خۆشمان تیا ماوه‌ بۆ به‌رزێ ئه‌م یانه‌یه هه‌ولده‌ین چونکی ره‌نج بۆ کورده‌ ده‌دا...

ئىنجا ئەمىن بەگ خۆى راستەودە كرد
 بەدەنگ چەشنى شىر ئاوازی بەرزكرد
 وتى: مەئىوسى پىشەى كورد نىيە
 يانە هەول دەدا وەستانى نىيە
 لە سالى پاردا (ئىملامان) چاپ كرد
 دوتىش (تەنرىخان) بۆ چاپخانه برد
 (بىكەس) مەزگىتى ئەگەر نەئىرى
 مۆردە ئانىرى (شاگر) بەلقىرى^(۱)

لاوانى كورد

لە ١٩٣١/٤/٣ دا هەرجى قوتابى بەغدا هەپە - ٨١ كەس - لە باخچەى مۆددا
 كۆپوينەودە: بۆ ئەمەى وىنەپەكى خۆمان بگىرەن بۆ يادگارى براپەتى و كوردەپەروەريان.
 كورد لە بەغدا زۆرتەن لە ٨١ كەس، بەلام ئەو كەسانەمان بانگ كوردبوو كە رەگى كوردپەتى لە
 لەشيانداپە.

باخچەكە پەجگار خۆش بوو، ئىمەش لەبەر ١٩٣١ وەستان وىنەكەمان نەگرت هەتا هەور هاتە سەرمان،
 ئەو دەمە لە سەعاتىك زۆرتەى كىشا، ئىمەش بەخۆرايمان پانەبوارد؛ دەستان كرد بەيارى كردنى
 خۆمان، لە لایەكەو (سە باز) لە لایەكى ترەو (پەكەو جەپەران) لە شوتىكى ترەو (هەلەپەركەن) لەبەر
 سەپەرەكە گۆزانى كوردپەان دەوت، ئىتر خۆمان لە عەرەستاندا نەدى بەلكو لە شوتىكى كوردستاندا.
 ئىنجا چەند خۆش بوو كوردىكى ئامىدى و كوردىكى زاخو، پەكىكى سلىمانى، كوردىكى كۆنچەق،
 كوردىكى هەرلىتر، كوردىكى كەركوك... دەست لەناو دەستى پەكدا هەلەپەركىتى كوردپەان دەكردا...

لاوانى كورد حەلى خۆى كۆمەلى هەبوو. بەلام ئىستە ئەمە دوو سالە نەپاوه^(۲)، بەلام ئەو جىتى
 خۆشپەه هەچ هەيىپەك نىيە قوتابى سەنەوى و قوتابى دارولوعەلەين نەبىنى، هى قوتابخانەكانى تر

(۱) لە دەستورسى (خۆشخوانى) دا لەئىتر ناوى (ناەه) داپە، دەلەن لە ١٩٣١/٤/٧ بۆ بىكەس نادروود، نۆ دۆرى
 تەرى لە پىشەودە، جىياوازيپەكى بچووك لە دۆرى پەكەمداپە (راپەردوى كەوتن...) لە دەستورسەكە:
 (راپەردوى وەستان...).

(۲) لە بارەپەودە مامۆستا (جەمال بابان) دەلەن: كۆمەلى لاوان لەلایەن خۆتەندوارانى كوردەو لە بەغدا لە
 ١٩٣٣ پىك هات، كۆمەلىكى زانستى و كۆمەلەپەتى بوو، لە دواپیدا دەستى لە سىياسەتەشەودە دا.
 ئامانجى پەكەتى و بلاوكرەنەوى زانبارى و هاندانى خۆتەند بوو، دەپراپە هەر قوتابپەك پاش خۆتەند بۆ
 هەر لایەكى كوردستان بىتێرى بچتە ناو خەلكەو. بىروەزى كوردپەتى و سوود و قازانجى زانستپانە
 لەناودا بچەسپەنتن. كۆمەلە پەپەندى بەزۆلە كوردەكانى دەروە و ناوودە هەبوو، نامەى دەنارد بۆ:
 بەدەرخانىپەكان، مەنەفا شاھەن، مەمدوح سەلىم لە سورپا، د. سەعید كوردستانى لە تاران، د. عەبدوللا =

نه‌بیتن. هه‌روه‌هاش بۆ نه‌وانی تر، نه‌وی شایانی نازکردنیشه نه‌وته هه‌موو به‌ناوی کورد په‌رودریه‌وه ده‌چه لای یه‌ک... دوو به‌ره‌کی له‌ناوای نییه، له‌به‌ر نه‌وه هیچ که‌م نییه، به‌ناوی خوا، نه‌م پ‌نکییه بگۆرتنه سه‌ر دامه‌زاندنی کۆمه‌لی گه‌وره گه‌وره بۆ پ‌نشه‌کوتنی کورد هه‌ول بدات^{١١}.

کوردستان لهم دوو شههیدان ۱۳/۴/۱۹۳۶

خانه‌قین: لَم ناوِشدا ناگری شَمِ هَل‌گیرساوه، گرِه‌کی تا دهمی کەرکوک درێژ بووه، لَم شوتندا تیرەری جاف، تالەبانی، داووه و زنگنه هەلساون. لَم چەند رۆژانەدا هەرایەکێ خراپیان لەگەڵ عەرەب کردیوو، تالەبانییەکان لەشکرەکیان شکاندبوو بەلام لە دوایدا پۆلیس و فرۆک بەهەریاناندا گەشتیبون، لە پاش کوشتاریکی ژۆر لە هەردوو لا، تالەبانی بەناچاری هەرای کردیوو. فرۆکەکان بەوش وازیان نەهتانیوو، هەندێک دێی ئەر ناوەیان پۆسەباران کردیوو... لەوانە دوو فرۆک گەوتیبونە خواروو.

دزویی: نه‌مانیش له‌لای که‌رکوک و هه‌ولتیره‌وین، (هه‌رکی)‌بشپان له‌گه‌له، نو‌وا نه‌وانیش هه‌ل‌اون.
 نه‌م تیره‌به له هه‌موو تیره‌کانی تر به‌هیزترن، خه‌ریکن (به‌قه) بده‌ن به‌سه‌ر هه‌ولتیر و که‌رکوک‌کا.

قلیاسان: سه‌بری نیره له هه‌م‌وو خوشتره، (سه‌بد هه‌مه‌ده به‌جگوله) له سه‌عاتی دوو له شاری

= جهودت له نه‌ستمرل و شرکری محمدد س‌گیان. نشره‌یه‌کی دستوریان ه‌ه‌بو، له سلیمانی و ه‌وزیر و ش‌قلاده و، پ‌واندز بلاو بو، پ‌یار بو ن‌ندامانی هم‌و س‌لی ک‌نبه‌وه و وینه ب‌گرن، ه‌رچه‌ند (إجاردی) نه‌بو ب‌لام نی‌شی خ‌ئی ه‌ر ده‌کرد، د‌ای ن‌ک‌زکی ش‌رشی شیخ س‌عینی پ‌یران و لیدانی ک‌وردگان، له س‌ره‌تای م‌یسی ۱۹۲۵ له باخ‌ه‌کانی (ص‌لح‌ه) ی‌ ب‌غدا ک‌وب‌و نه‌وه‌یه‌کیان ب‌ست، ز‌زریعی و‌زیر و بال‌یز و کاره‌دم‌ت و ک‌م‌ای‌تی ک‌ورده و ع‌مه‌ریان بانگ کرد، ه‌م‌روا نو‌ت‌ن‌رانی ر‌ژن‌ام‌ی (الاستقلال، الفی‌د، العالم العربی، البلاد) و تار ب‌ک‌وردی و ع‌مه‌ری و فارسی و تورکی له‌ل‌این ک‌رم‌ ر‌ژسته و نه‌و‌ر س‌ایب و م‌ع‌روف ج‌یاو‌رک و م‌مدوح س‌لیم خ‌رن‌د‌رایه‌وه، و نه‌کان کرانه نینگلیزی و ف‌ره‌نسی ب‌ز بال‌یزه‌گان.

ه‌ر ی‌و نی‌وه ک‌زمه‌له تا ۱۹۲۷ی خ‌ایاند، د‌وایی ب‌ه‌قی گ‌ول‌سته‌وی ن‌ندام‌ه‌کانی ب‌ز د‌ره‌وی ب‌غدا، کاره‌کانی س‌ت بو. وک م‌ت‌فا س‌ایب ب‌ز سلیمانی، ع‌به‌د‌ل‌واحید ن‌وری و نه‌حم‌د رفیق و ع‌به‌د‌ل‌ل‌ا ع‌زیز که ه‌ریک د‌وای کاری خ‌ئی ک‌ه‌رت.

ماموستا جمال له بەرگی گۆزارە کەدا نەر و یتەیمێ بەلاز کردۆتەوه کە لێرهەدا ماموستا شاگردەتاح باسی دەکات و دەڵێ: نەم و یتەیم لەسەر پشته‌کی نووسراوه (الارانی کردو له بەغدا ۱۹۳۱/۴/۳) وایاردە گۆمەله‌ لەسەر جالاکێ خۆی مابو: نەگەر بەستیش بێت.

یۆ زیاتر پروانه: رۆشنبیری نوێ، بلاوگراوهی به‌تۆبهرتی گشتی رۆشنبیری کوردی به‌غدا، ژماره ٣٩ی نوڤه‌رۆزی ١٩٧٥، ج‌مال یابان: میژوو به‌کی له‌بهر چوووه.

(۱) له دمنوره كېدا چې وټه پدې هېه، به لږ لږ كړاوه تموه، ماضوستا خړی و نریمان جیاووکی دیاری كړېدوه بډماره (۲۱) هروا قوتباڼیانی نور قوتباڼه نایمی به غدا كه بهشاریون له وټه كېدا ورك: سانوی مړه كړی، دارالعلین، طبران، صناتم، نغزه میی ناییی و حوری... چې داخه نو وټه په دیار نغاوه.

سولمانييه وه به خۇيى و په نجا سواره وه له چاپخانه كې قليسان داده بن. به زور چاكيړه كه (چاچي كه - ا.ب) ده ترينه سلمياني كه به حكومت بلتي نو ا چته ي شيخ محمود له قليسان دابه زين!
 نينجا پوليس و له شكر دين، لتيان ده بيته هه را. سر كۆمارتيكي عه رب و چوار پوليس ده كورتي، له وانيش دوو سى كس بريندار ده بن...

نينجا چته ده رونه وه بۆ شرتنى خويان، له پاش نهمى نو فرمانى شيخ محمود به سر يادابوون به جيتان هينا بو.

كوردستاني ژووروو: نيمرؤش له رؤژنامه ي (نيستيقلال) ي به غدا ۱۲/۴/۱۹۳۱ خو تدمه وه كه هه را ديسانمه له كوردستاني توكيادا هه لگي راوه.

به لام نم هه را به زور كه وه و به تينه، چونكو هه ندي له كورده كاني نازر بايجاني شيان چونه ته سر (چونه ته پال - ا.ب.) و پشتويان كردوون.

ليړه و لموئى ۱۸/۴/۱۹۳۱

شيخ مه محمود: نهى خو تدمه وارى خۆشه ويست، تو وا تينه گي نم هه والا نهى ئسته ليره دا دهنوسين خۆشه لېست ياخو له بيستنيكي بن سهر و پاوه بيگورينه سر نووسين ليره دا بيخه ينه پيش چاوت. له سري نم نامه ي شه وه نووسمه كه ئيمه هه رچي هه والي راست نه بن. خومان به ته واوتى نه چوپنه (نه چينه - ا.ب.) بنجويانويه وه: ليره دا ناينوسين. چونكي نه گهر وانكه كم نو حله نم نو سراه وه به هاى پووشكه يكي ناين، نينجا نو حله هه رچي رنجيكم تيا داوه به با ده چي!

به تايه تي نمم بۆ هه والي هه راى شيخ مه محمود هينا وه: نه گهر به نده هه والي شيخ مه محمود كه وه كو هه مو رؤژ له دمي ورد و به چووكي كورد و بيگانه وه ده بينم، كه له رؤژنامه كاندا ده بينم بيخه مه سر قاقه ز، مانگي نو سراه به لكو هه فته ي ۳۰۰ لا په رى ده وي تيا دا ر مشك رته وه، زوريش له مانه ده نگه خۆشه لېسته، هيچي پال ناداته سر سهر چاوه يكي راسته قبه.

چهندي لمه وپيش، (۵) رؤژ، رؤژنامه ي عه رب، نم هه را به ي دوايه ي شتي نووسي بو، به لام هه مو رى درؤ، له ناو نم و نو دا ده ميست هه ر درؤ، سرت نه يه شتم به پتج جۆرم بيت، هيچي له وه نه بو پياو به سخاته كه لله به وه!، له بهر نه وه منيش راوستام هه تا يه كيكي باشم دست كه وت له سليحانيه وه ها تيو، به تايه تي له سر كۆمارتيكي عه ربه ي پرسى بو كه خوي له هه را كه دا بو، نه مه تا:

«شيخ مه محمود له مشكه كې بلا وه به هه مو شرتنيكا قه ر داغ، شاره زوور، سليحيه، له ناكاو ناكاى له خوي ناين ده بيني هه ر چوار لاي به له مشك رى عه رب ته تراوه، خوي و ۲۵ سوار و ۳۰ جهنگام رى پيا ده ده بن. له دتي (كاني باريك) ^{۱۱۱} به سر شاخيكم وه نزيكي كفرى! مه تره لؤزنيكي شيان بن ده بن، له پاش

(۱) كاني باريك: يان (ناو باريك) كه نه ميان راستره، ورك روودا وه كان دوايتر ده ريان خست، نم شه كه له گه رمياندا له نيوان هيزه كاني حكومه ته (سوا و پوليس و غه يره نيزامى- يان جاش به ناوانانى نم رى) و=

نیوهرۆیه‌کی نزیکه‌وه تا پاش نوژی شیوان (۵) سه‌عات به‌رام‌به‌ر به (۱۵۰۰) پی‌وای عه‌ره‌ب، (۴۵) مه‌تره‌لۆزیان شه‌ر ده‌کا (شه‌ری ده‌کرد - ۱.ب.)... هه‌تا نی‌واری هه‌یچیان ناشکێن، نه‌وه‌ده‌ی نامنی شیخ مه‌حمود بگیری. (۳۰) سواری عه‌ره‌ب هه‌له‌مه‌ت ده‌به‌نه‌ سه‌ر ده‌یه‌که‌ له‌ به‌ر جیه‌که‌یان ناشله‌ژێن. مشتیان لێ ده‌گرته‌وه، له‌ هه‌ر سێ سواره‌که‌ دوو سییه‌ک ده‌هێلته‌وه، هه‌موو ده‌که‌ونه‌ خواری - ده‌کوژێن. عه‌ره‌به‌کانی تر که‌ نه‌وه‌ ده‌بین ده‌که‌پته‌ پاشمه‌وه، شه‌ویش تاریک ده‌بین یه‌جگاری هه‌لدێنه‌وه شۆنی کۆنیان شیخ به‌جێ ده‌هێلن. شیخ مه‌حمود و له‌شکه‌ره‌کشی له‌ ترسی گرتن له‌ ده‌یه‌که‌ هه‌لدێن. به‌و تاریکیه‌ خۆیان رۆگار ده‌که‌ن. له‌ عه‌ره‌به‌کان دوو سه‌رکۆمار و ۴۵ که‌س، له‌مانیش هه‌شت که‌س ده‌کوژێ. له‌و کاته‌دا به‌راستی ژبانی شیخ مه‌حمود له‌ نه‌ماندا ده‌بین، به‌لام خوا پارمه‌تی دابوون، دوژمن به‌سه‌ریاندا زال نه‌بوو، نیسته له‌ شارباژێرن...^{۱۱}.

کۆمه‌ڵێکی نه‌هتی: لێره له‌ به‌غدا، نیستا کۆمه‌ڵێکی نه‌هتی گورد هه‌یه بۆ ده‌ستکه‌وتنی نه‌مه‌کی گورد هه‌ول ده‌دا.

په‌له‌کانی: شیخ قادری شیخ سه‌عید، مه‌سته‌فا شه‌وقی، عم‌لی عه‌رفان، ته‌وفیق قه‌زاز، ته‌وفیق وه‌هیش سه‌ردارینه، په‌لیان له‌ شۆتانی تر کوردستانی خواروودا هه‌یه، وه‌کو بیستوه‌مه، به‌لام

= هه‌ژنکی شیخ که‌ له‌ باشترین هه‌له‌ت و بۆچووندا له‌ سه‌ه شه‌رکه‌ر زیاتر نه‌بوون، رۆوی دا و هه‌ژنی ناسانی به‌ریته‌نیش پهلشیکی چاکی نه‌و هه‌ژنه‌ی هه‌کوومه‌تی ده‌کرد. رۆدواوه‌کان نه‌وه‌یان ده‌رگه‌ست که‌ نه‌و شه‌ره‌ یه‌گلایه‌که‌یه‌وه به‌و سه‌هاره‌ت به‌و بزووتنه‌وه‌ی شیخ و بگه‌ر گه‌ژتایش هه‌تا به‌ژبانی سیاسی و شۆڤه‌گرانه‌ی، له‌ پاشیدا (ده‌رده‌ کوژ) کاری خۆی کرد و نه‌مجاره‌ش ناگۆژی نیوان کورد خۆی بووه‌ هه‌ژنی سه‌ره‌کی له‌ سه‌رکه‌وتنی دوژمندا، هه‌ر نه‌و هه‌لۆسته‌ ناجواپه‌رانه‌یه‌ی عه‌شره‌ته‌ کورده‌کان به‌و که‌ له‌ ژێره‌وه ده‌ستیان له‌گه‌ڵ هه‌کوومه‌تدا تێکه‌ڵ کردبوو، وای له‌ شیخ کرد ناوه‌ستد به‌ین و دوا‌ی ساوه‌یه‌کی که‌م به‌پاری ته‌سلیم بوونه‌وه‌ بدات. له‌ ۱۳ی مایسی ۱۹۳۱ ته‌سلیم به‌و نه‌ه‌رايه‌ سه‌ماوه، ناسه‌ره، عه‌نه و له‌ ۱۹۳۳ هه‌نرايه‌ به‌غدا به‌ ده‌سته‌مه‌ری. هه‌تا ۱۹۴۱ له‌ هه‌راکه‌ی ره‌شه‌د عه‌لیدا هاته‌وه‌ داریکه‌لی.

(۱) له‌لایه‌ن هه‌کوومه‌تیه‌شه‌وه نه‌م (بلاغ رسی) به‌ دوا‌ی شه‌ره‌که‌ی ناو‌باریک به‌لاوکه‌رایه‌وه: «نه‌و نا‌ای سواری له‌گه‌ڵ قوتی پۆلیس که‌ له‌ژێر قومانده‌ی عه‌قید اس‌عاهیل نامێ دابوو له‌ تارێخی ۵ی نیسانی ۱۹۳۱ نه‌ست‌خه‌راکه‌راوه‌ که‌ شیخ مه‌حمود خۆی و آت‌باعی له‌وێن. قوتی مه‌ذکوره‌ دینی ناو‌باریکی احاطه‌کرده‌ له‌ طرفه‌ طه‌هاره‌شه‌وه‌ مه‌تساده‌باً نه‌شقیاکان و ده‌روپه‌شی ده‌قی مه‌ذکوره‌ بومبارده‌مان نه‌که‌ن له‌ پاش نی‌ه‌ر ده‌تا تاریکه‌ شه‌و به‌شه‌ت مه‌تساده‌وه‌ دوام نه‌کات. قه‌وه‌تی جیش له‌م مه‌تساده‌یه‌ (۴) عسکر و (۱) ضابط شه‌هید وه‌ (۱۴) عسکر و (۱) ضابط به‌رینه‌دار نه‌یه‌ت. ته‌لفات و خه‌ساره‌تی شیخ مه‌حمود ج‌دا زۆره‌ به‌ده‌ره‌جه‌یه‌ک که‌ ته‌نها له‌دینی ناو‌باریک (۱۰) کوژاو و مه‌یتی دوو که‌س له‌ رۆنسا، به‌کتیکان (شیخ ع‌لی کو‌ری ره‌حیم) له‌ کوژاوه‌کاندا‌یه‌ وه‌ به‌ریته‌کی زۆریان له‌گه‌ڵ خۆیان ته‌قل کردوه. نیستا شیخ مه‌حمود ته‌نها له‌ به‌جانه‌دانی رۆحی خۆی زیاتر ته‌فکر نا‌کا. نه‌مه‌رژ مو‌شوقاً زانیومه‌نه‌ که‌ له‌گه‌ڵ (۱۰۵) سواری دا له‌ شاخی قه‌رده‌اغ تیه‌په‌یه‌وه‌ و قه‌وه‌تی جیش و پۆلیس به‌شه‌ت ته‌قیات نه‌کات وه‌ محو‌کرده‌یان ق‌ریباً مه‌تموله‌). به‌روانه (ژیان - رۆژنامه: ژماره. ۲۷۹، ۱۶ی نیسانی ۱۹۳۱).

دوایمان له بابته کوردهوه، دهر دده پرتن.

به‌لام نیسته‌کی ناسوریش بۆ خۆیان خەریکن، لام وایه عەرب ناگیان لەمە نییه، هەتا‌کو له جەنێف جەشینیکیان داناو که له سەریان بگاته‌وه، که گۆیا نوانی‌ش وەک کورد شتیکیان بۆ پێک‌خێری و خۆیان خۆیان بێن بە‌پێ‌وه. لە‌سەر ئە‌وه له‌لای‌ن ئە‌م کۆمه‌له‌شه‌وه (سە‌رویه‌یا به‌درخان) ناو کوردپێکی وریایان کردو‌وه به‌نێ‌ر‌را‌وی کورد، نیسته له جەنێفه له‌گە‌ڵ کۆمه‌لی گە‌ل‌ندا که‌ینه و به‌ینه ئە‌م وێسته‌ی کوردی عێ‌راق ده‌کا که چی پێ‌ درا‌وه به‌چی به‌ئێ‌ری...

(سوره یس یا بدرخان) له به درخانیه کانه، له هرای کوردستانی ژوړوړدا ددستیکی بهیزي هه بو، پار له میر بو، پاشان چوو ه پارس، نو ا نستا بژ نم لا داترا که بچته جنتف، جگه له مدش هفتی پشور تو فقی ودهی بهگ چوو سوره، بیتگومان به بوشی نه چوو، هه لبت شتیکی به دمدتوه بووه، به لام خوا ده یزانی چیه؟ به شتیکی نه وثمان بژ ددرکووی پشکه شی خوتنده وارانای بکه یین.

شهره‌نامه: میژووی کوردستانه، (نهمیر شهره‌فخان) ی بدلیسی کورد له سالی ۱۰۰۵ هـ با به فارسی دایناوه، بای هه موو حکومه تان ده‌کا که له کوردستاندا دامه‌زراوه، له سهره‌تایهوه تا نو دهمی که خرقی تیا دابوو. نهم میژوووه (۵۹۲) لاپه‌ریه، زۆر به‌هاده‌ره، ده‌توانم بلیتم یه‌که میژوووه که کوردستانی به‌راستی تیا ده‌بکوی. که نه‌گهر نو نه‌بویه کورد هه‌روا به‌ین ناو ده‌مایهوه. به‌مایه‌ی کوردیکی (میسری) یهوه (فهره‌جوللا زکی کوردی) له چاپ دراوه، به‌سهره‌تایه‌گی (۳۲) لاپه‌ریه‌یش له‌لاین (مرحه‌مه‌د علی عسوی) کوردیکی تره‌وه، کورد و کوردستان و زوبانی کوردی و له‌سهره‌کرده‌وه‌ی، به‌رچانه‌وه‌ی هه‌ندێ پێگانانی، به‌زوبانی عهره‌بی تیا نووساوه^{۱۱}.

دو قس بناره زوویکی بین نندازهوه کریم به (٤.٢٥) روپیه. گه لن که لکم لن وه رگرت. نووسراو که ونه بین به کوردی بین. به لأم چونکی نمو پیاده نمو ههموو نمرکی له که لدا کیشاوه. پیاو دشتی ره بجه رژی نکا. یارمه تی دا. تا کو بز کاریکی به که لکی تری وها به دلیکی گهرمه وه بچن. دشتی سارد نه بیته وه. کاشکی له ههموو شویتیکی تری شه یارمه تیان بدهیه تا له رتی راستی خو پیوه بهوا. که بهوه کورد بین دهگا. کوردستان بهرز ده بیته وه...

(۱) محمد محمد علی عمونی (۱۸۹۷-۱۹۵۲/۷/۱۱) له ناوچې دياره گر لږديک بډو، دواي خوښتني سره دتاي چوټه نزهه و، خوښدوويه، دواي له دپواني مهليک فاروقی میسر کراوه بهر دگر چوټه گلن له زماناني رڼو هلات و فهره نيهه کی باشی ده زانی، په پوندی چاکي هه بو له گه له بهر د خانيه کان و ناودارانی کوردی نو کاته. لوانه (نهم زهکی بگ)، زور وړد خوځی دابوه میښوونو ښوون و لیکونو موکاني، هر خوځی پشه کیه کی نایای بز نم ترجمه فارسیی شهرفنامه یه نووسی که مامونیا لیره داسی دهکات، ناوبراو له قاهره نیژاوه و له دواي خوځی کچ و کوړتکی له پاش بهجی ما: (دوپه) که روښنبر و روژنامه نوښتکی دپاری میره، (عصام) که نه ندازیاتکی سرکه نووه.

بق زياتر پروانه: د. كمال مهزهد، نه محمد، مشهور، به خدا، ل. ۱۹۰-۱۹۱.

نەلقە زىيەتول كوردىيە: ئەمە پىنچەمىن نووسراوى كۆمەلى خۆيىونە، بەلە بەزوبانى عەربىي لە چاپ دراو. نووسراو كە باسى راپوردوى كورد و ئىستاي دەكا، مېژوويىكى يەجگار نرەدارە؛ باسى ھەراى كوردستانى ژوورى ١٩٢٥ و ھەراى پار ھاويىن تىيادايە، نووسەرەكەى (دوكتۆر بلەج شىركۆ) ^{١١} دەلن: مەبەستان لەمە ئەو ھەو ھەو كەلى عەرب لە راستىي چۆنىتى كوردستان بەگىيىتن، چۆنكى تورك بەرەنگىكى خراب كوردىيان پىشاني خەلك دراو. يەكن لەو باسانى: زوبانى كوردىيە، ئىمش لەبەر ئەو ھەو زۆر لە بىگانان ھەتا لە كورد نەشارەزان لە چۆنىتى زوبانى كوردى، گۆزىمانە سەر كوردى، تا تىيگەن كە كورد ھەروەكە بەدەست بەزوبانىشە، (لە لاھەري ئەودىيودا ئەو باسە بەكوردى بۆيىنەرەو). ئەم نووسراو بە پرە لە وىنەى سەركۆمار و لەشكر و شوئە قايمەكانى كوردستان كە لەم ھەراى دوايىيەدا گىراون.

ئەم نووسراو بەشەم لە (موسەفا زەكى سايىپ) ھەو چنگ كەوت كە لە شوئىكى تىي ئەم نووسراو بە باس كوردو، ئەوئش دەمىك بو بەلنىي پىن داپووم، دوئىن بۆى ھات و مەئىش لىم وەرگرت. زوبانى كوردى و نادابى ^{١٢}: زوبانى كوردى ھەو ھەموو زمانە ئارىيە رۆژھەلاتەكانى تر لە پەھلەوى و سەنكرىتى و مەيدەيى بۆتەو، لە پىش ئىسلامدا لە چەپەو بۆ راست دەنووسرا، بەنووسىنىكى سەرىخۆھە كە زۆر لە نووسىنى ئاسورى و نەرمەنى دەچو، ئەم نووسىنە لە پاش پەيداھوونى ئىسلامو ھەو ئىتر وازى لىن ھىتر؛ كوردەكان دلبان داھە نووسىنى عەربىي كە قورئانى پىن نووسراو، بەلام ئىستە: زوبانى كوردى چوار ناھەنگە ^{١٣}: گرماجى، گۆزانى، لوپى و، كەلورى.

لەمانە نىزىكىرنيان بەپەھلەوى، ناھەنگى لوپىيە كە لە ناچەي پەھلەويەو نىزىكىرنيانە، لەلاپەن زوبانى كلدانى و ئاسورىشەو زامدار نەبوو... لە دواى ئەو كەلۆر دىت، ئىنجا گۆزانى لە پاش ئەوئش گرماجى. بەلام ئەم دووانەى دوايى لەبەر دراوستىيان بەكلدان و ئاسور زۆر تىيچەوون.

(١) (الدكتور بلەج شىركو، القصة الكردية، ماضي الكرد وحاضرهم، قاهرة، ١٩٣٠)، مير جەلادەت بەدرخان ئەم كىتەبە مېژوويىيەى بەم ناو ھەو بەفەرەنسى و عەربىي بلار كوردو، پوختى مېژوويى كۆنى كورد و بلابوونەموى ئىسلام لەناويدا، زمان و نەمەيى كوردى، خەبات و راپەينەكانىيانى تۆمار كوردو، يەكەكە لە بلاركووكانى كۆمەلى خۆيىون، د. كەمال مەزھەر مەزەندەى ئەو دەكات كە زاناي ناودارى كورد مەمەد عەلى عەموى ھارىكارى كردين لە دەقە عەربىيەكەيدا، چۆنكە دۆستايەنى ئەم دووانە گىيانى بەگىيانى بوو، (پرەن: د. كەمال، مېژو، بەلدا، ١٩٧٣، ل. ١٨٩). بۆ ھەريارى ناو ھەو رەستەقەنەكە بۆ (بلەج شىركۆ) سى راي جىياواز ھەي: دەلن گوايە مير جەلادەت بەدرخانە، ھەي دەلن: مير مەحمەد سورەييا بەدرخانە، سىيە دەلن: مەمەد عەلى عەموى... جا دەيىن د. كەمال مەزھەر لەكەل راي يەكەم داھە و بەلە ھارىكارى مەحمەد عەلى عەموىش پىشگۆن ناخات.

(٢) ئەمە ئەم بەشى كىتەبى (القصة الكردية) ھەو بلەج شىركۆيە كە مامۇستا لەو پىشتر ناما ھەو داپو بەگۆزىنى بۆ كوردى.

(٣) ناھەنگ: ئەم وشەيى بەرامبەر (شىرەزمان، دىالەكت، لەھجە) بەكار ھىتاو.

بؤ درختی نهمه لیره‌دا نهمه ده‌نوسین که خاودنی جوغرافیای (مه‌لته‌برون) له سه‌د سال له‌مه‌و پيشمه‌و له بابه‌ت پیتی (ایران و ایران) وه و تویه‌تی که وه‌ک له رۆژه‌لادا به‌ناوبانگن هه‌روه‌ها به‌پیتی (ایرانه، آریانه) اش له‌ناو رۆژئاوا ییسه‌کاندا به‌ناوبانگن، له‌و بابه‌ت‌شه‌وه که چه‌ندان زوبان له‌ناو که‌لی ئیرانی پيشکه‌وتوی کۆندا به‌کاره‌یتراوه، ده‌لی: «پيشنيان جيساوازيان له‌ناو پيتي ناريه‌کان و نه‌سقيه‌کاندا به‌و رهنگه ده‌کرده که له‌ناو پيتي -توران و ئيراندا- ده‌يانکده.

که له‌کوشکی (نيسه‌خر)دا پيتي (ناريانه)يان دۆزیه‌ته‌وه که هه‌ر ناوی (ناريان)ه که یۆنانییه‌کان ده‌یانزانی، به‌لام یۆنانییه‌کان نهم ناوه‌يان هه‌ر به‌سه‌ر رۆژه‌لاتی ئیرانی نیسته‌دا به‌پوه (خوارسان و نه‌مغان) به‌لام (هیردۆت) ^{۱۱} نهم ناوه‌ی به‌سه‌ر نهم ولاتانه‌دا به‌په‌سو که له‌ماوه‌ی زتی سه‌ند و ده‌جله و فوراتدا، رۆژه‌لاتی و رۆژئاوا ییدان، که خه‌لکی میدیاش ناری بون، بێگومان له‌وان.

کۆترین زوبانی ناريانه زوبانی زهند و په‌هلهمین، به‌لام زوبانی (زهند)ی نووسراوه‌ی ناینه‌ گۆنه‌کانی ئیرانی پین نووسراوه‌ته‌وه که پیتی ده‌لێن «زهند ناوستا»، که نهم زوبانه هه‌رچی ژوورووی ولاتی ئیران هه‌یه هه‌ر له‌ رۆژئاوای بوخاراهه هه‌تا نازه‌ریایجان قسه‌یان پین ده‌کرده.

نهم زوبانه هیشا لای ناگه‌یه‌سته‌کان په‌رۆزه، که له‌ زوبانی سه‌نکرتی ده‌چن؛ نه‌ویش لای زانسته (زانا - ب) هیندییه‌کان په‌رۆز و نازداره. نه‌ویشی که پشتیوانی قسه‌که‌مان ده‌کا نه‌وه‌یه که زۆر شیوه له‌ هه‌ردوو زوبانه‌که‌دا یه‌کن. هه‌رچی زوبانی په‌هلهمیه، یاخود زوبانی پاله‌وانان و جه‌نگاوه‌رانه، وا دیاره له‌ناو عیتراتی عه‌جهم و میدیای گه‌رده‌دا به‌کاره‌یتراوه، دیسانه‌وه له‌ (ولاتی فارس)دا به‌کاره‌یتراوه. هه‌ندیکه‌ش ده‌لێن که نهم زوبانه یه‌که زوبانی‌نیک بوه که لای پاشاکانی نه‌ته‌وه‌ی (فیرۆس) به‌کاره‌یتراوه. دیسانه‌وه نهمیش به‌هۆی دراوسیتی و رۆژگاره‌وه که‌لی پیتی کلدانی و ئاسووری تینداپه، نووسراوه‌کانی ناگه‌یه‌سته‌کانیش هه‌ر له‌ کۆنه‌وه له‌ زه‌نده‌یه‌وه خراوته سه‌ر په‌هلهمی.

دیسانه‌وه به‌م زوبانه که‌لی نووسراوه‌ی هه‌لکه‌ندراو ده‌بیترێ که له‌ ده‌می ساسانییه‌کانه‌وه نووسراون، نه‌مه‌ش نه‌وه ده‌به‌خشن که نهم زوبانه له‌ناو نهم پادشایانه‌شدا به‌کاره‌یتراوه. نه‌وه‌نده هه‌یه له‌ سالی ۲۱۱هه‌تا سالی ۱۳۲هه‌ستیان کرد به‌لادانی نهم زوبانه (په‌هلهمی) که له‌لایم باووباپه‌ریانه‌وه له‌ناو پيشکه‌وتن و به‌ره‌زیو نه‌مه‌دا نهم‌یه‌ان به‌کار ده‌هینا. نهم حه‌له پڤشته ناو شاخه‌کانی (به‌سه‌) وه، به‌فرمانی پاشایانی به‌هیزی نهم حه‌له، زوبانی (فارسی)یان هه‌نگی لای فارسی (شیرازی نیسته‌کی)یان به‌سه‌ر هه‌رچی ولاتی ئیراندا بوو به‌لاو کرده‌وه، به‌راستی نهم زوبانه له‌ په‌هلهمی سووگه‌تره، هه‌روه‌که په‌هلهمیش له‌ زه‌ندی سووگه‌تره.

(۱) هیردۆت: Hērodotos (۴۸۴ - ۴۲۵؟ پ.ز) که‌یه‌ده و مینژوونوسیکی گریکی به‌ (باوکی مینژو) ناسراوه، که‌لی جینگای به‌ناوبانگی سه‌رده‌می خۆی که‌راوه، له‌وانه هاتۆته عیراق و فینقییا و میسر، (مینژو)یه‌کی داناره که به‌سه‌رچاوه‌یه‌کی گرانبه‌ها و ده‌گه‌می لیکۆلیته‌وه مینژویییه‌کان ده‌زمینێ له‌ بوازی ده‌نگ و هه‌والی میله‌تانی کۆن و نه‌فسانه‌کانیان.

حلقه عمره ب ولاتی نیرانیان داکیر کرد، حکومتی فارسیشان (له پستی حه و تمینی پاش له دایکیونی عیادا) له ناو برد، نم زوبانه نازکی و شیرینی گوم کرد. له سالی ۹۷۷ی پاش عیادا که (ده یلمه یه کان) ویستیان یه کن له زوبانانه ی ولاتی نیرانه بریتنه نو، که پیشکه و تئیکی گه وری بووین له دمی پیشوودا، نزدیکترین پهمند کرد که زوبانی فارسی بوو، نه وی که له موه پش باسمان کرد، به لاه تماشای کرد زور گۆپینی به سردا هاتوه؛ له بهر تیکه لیبونی پیتی عمره بی و زوبانانی دراوستی تر.

به لام بوژان و خاوهن قسه ی جوان له زوبانه و له زوبانه گانی تری نیران و هکو زهندی و په هله وی (زوبانی کوردی گۆن) ناههنگیکی قسه سووک دهنگ خوش، مه بهست پیشانده ریان پتیک هتا که ناو را (زوبانی فارسی تازه)، نیسته نهو زوبانه له ولاتی فارسدا قسه ی پین ده گۆن.

فارسی گۆنیش به سایه ی نوو سراوه ی (شانامه ی فیرده و سی) ی ناو دار و به سایه ی نوو سراوه ی ناگیره رسته گان که ناپینان تیدا نوو سرا بووه، له ناو گه وری ناپینی ناگیره رسته گانیشدا مایه وه، (تماشای و ته ی به جا و پتجه می ته خیتی ناسیا بکه که له گۆراوه ی جوغرافیای قه لقه برونه ی عمره بیدایه، لاپه ری ۱۲۱).

له م هه موو قسه یه وه بۆمان دهره که وئ که کورد له گۆنترین گه لی نیران، نه وه ی پیشکه و تئیکی گه وری له بانی گه وری نیراندا هتا بووه بوون (وجود. ا. ب): نه وه ی که دهستی به سر نهو ولاتاندا ده رۆشت که له شیری سه ندوه (له رۆژه لاتمه) هتا دهستی ده جله و فورات (له رۆژناواوه) درۆژ بوو بووه وه، زوبانه کوردیه که ش به ناوی زوبانی په هله وی پان پالموانان و جهنگاوه ران له ناو هه موو شار و دیها تئیکی نهو نیمه راتۆره نیرانییه گه وره قسه ی پین کرا؛ که نه وه بوو (نه که نه دهری مه کدۆنی) له ناوی برد، پاش نهوش به ده مئیکی که م حکومتانی (ملوک التوائیف - ملوک الطوائف. ا. ب) که له میژووی فارسه گاندا به (نهشکانیان) به ناو بانگن هاتنه گۆره وه؛ که هه میشه له سه ر درایتی نیرانی گه وره هتا ده مئیکی دوور به گۆ به کدا ده چوون. به لام پاشای زهوی (فارس) به سه ر هه موو یاندا سه رکهرت، ئینجا نیمه راتۆریکی نیرانی دووه می دامه زراندا، که له وه پاش به (ساسانی) ناو ده برا، نیر له و حه له وه پیتی فارسی شان به شانی پیتی (نیران) ده رۆشت، نیر هه ر که سی نیرانی بوو یاه (بووایه - ا. ب) سا هی گۆن یا تازه، (فارسی) پان پین ده گوت؛ که هه ر نهو به یوه بۆنه ی نه وه ی نیمه راتۆری گه وری نیرانی گۆنیش به فارسی به ده نه قه له م، که له راستیدا نیمه راتۆریکی کوردی په هله وی بوو.

چونکی گه لی فارس له گه ل نه و هشا که خاوهن حکومت و ده ست درۆژ (ده سترۆشترو - ا. ب) و پیشکه و توو بوو له میژووی نیراندا؛ گه لئیکی تازه پتیکه یشتو له چاو خوشکه کهیدا گه لی کورد که له پش نه ودا له نیراندا حکومتی دامه زرانده وه... ولاتی نیرانی به رز کردۆته وه. له گه ل نه م هشا گه لی له بوژ و نوو سه ر و زانسته گانی (زاناگانی - ا. ب) کورد له پاش ئیسلامه وه هه ر چتکیان نوو سیب له بابه ت زانین و قه نه وه به زوبانی خۆبان نه یان نوو سیوه ته وه؛ به فارسی و به عمره بی، دوا بی به تووکی. به لام هیشتا

(۱۱) وانه له (سه دی حه وتی دوا ی له دایکیوون) دا.

ژماره یه کی که میان لن ناینین (بلکو - لن دهینین - ا.ب) که زمانه کی خویان له بیر نه چوتنوه، به سایه ی ژیری و زیره کی و زانستی نهوانوه کومه لیک کی گوره له نووسراوانی کوردی له بابت هموو جوزه زانین و فنونیکمده بۆ کورد ماوه توه. نیشمش: لیره دا هر بهناوه نینانی هندی بهناوبانگی لهو پیاده گوره وانه وازه هینین، له ترسی درتیر کورده نووه. چونکو نویسنی نهوه له گهل توژی لهوان له کورده و ژایان نووسراوه یه کی سه ره خوی دهوئ:

علی حمیری: له سالی ۱۰۰۹م له دایک بووه، شاره کی حمیری له سنجاقی نهره لایه، کومه له خوشخوانیه کی ناوداری هیه، خوشخوانیه کانی زۆرن، په جگار جوانن، هر له شاره کی مردوه، له ویشدا نیژراوه، گۆره کی بهناوبانگه، خهلک ده چنه سهری.

مه لای جزیری: ناوی شیخ نهحمده، به لام بهو ناوی تریه نواداره، خهلکی (بۆتان)، قه سیده ی زۆری هیه، په جگار رهنگن، باس له: حه زلین کورن، له خوا، له سۆفتی دهکن. کومه له خوشخوانیه کی (دیوان) زۆر نازداری هیه لای کورده کان، له سالی ۱۱۶۰م دا له جزیره ی بۆتان مردوه. گۆزی له ویتیه، خهلک ده چنه کنی.

فهقی تهران: ناوی مه حمروه، خهلکی شاری مه که، له سالی ۱۳۰۲م له دایک بووه، دوو هه لبه ستراوه ی گهره ی هیه:

(شیخ سه نانی)^{۱۱} و (چیرۆکی برسی)، هه لبه ستراوه یه کی بهناوبانگی هیه پیتی ده لئین (ئه سپی رهش - نه سپی پیخه مبه - بوقاق). ئه م هه لبه ستراوه ی زۆر له م ده ست و لهو ده ستایه. دیسانه وه نووسراوه یه کی هه لبه ستراوشی هیه ناوی (م. ه) به باس له (ته سه وف و په کیه تی خوا ده کا) (التصرف ووحدة الوجود - أ.ب). له سالی ۱۳۷۶م له شاری مه کهس مردوه و نیژراوه.

مه لای باتی: مه لا نهحمده که به باتی بهناوبانگه: چونکی خهلکی دپی با ته په که له دپهاتی هه کاریه، له سالی ۱۴۱۷م له دایک بووه، هه لبه ستراوه یه کی گهره ی له بابت له دایک بکونی پیخه مبه روه هیه، کومه له خوشخوانیه کی هیه هه مبه له ناو ده ستاندایه. له سالی ۱۴۹۲م دا مردوه.

نهحمده ی خانی: زانستی (زانی - ا.ب) گهره، بوژی دل سووتاوی بهناوبانگ، له تیره ی (خانیان)، خاوه نی کومه له خوشخوانی (هم و زین) ی ناوداره: که خوشخوانیه کی چیرۆک ناسایه، هاوتای نیسه له تره جی خوی، (ئه لیا ده ی هزمیرۆس) نه بن، نووسراوه یه کی تری له زبانی کوردی و عه ره بیدا هیه، پیتی ده لئین «نه وه هار»^{۱۲} دیسانه وه گهلن هه لبه ستراوه ی تری له عه ره بی و تورکیدا هیه، ناره زوویتیکی بن شوماری به کاری رهنگینه وه (فتونی جمه یله) هه بوو. له سالی ۱۶۵۲م دا نه سپه رده ی کل بوو، له ته نیشته نهو مرگه وته ی خوی دروستی کرد نیژرا.

(۱) واته: شیخی سه نعان یا شیخ سه نعان.

(۲) دیاره مه مبه سی (نوبارا بهجیکان) ده که قامرۆستکی بهجۆکی بهشیر دانراوه بۆ مه ندا لئان تا قیری عه ره بیان بکات.

نیساعیل: خلگی بایه‌زیده، له سالی ۱۶۵۴م له‌دایک بووه... نویش دیسانهوه له بویژه حمزلیکه‌ر (همزه‌لی) و چیرۆک پتکخه‌ره‌کان بووه، چاری له (شیخ نعمه‌دی خانی) هومیرۆسی کورد و فیرده‌وسی فارس کردووه، ده‌لیا (قاموس) یکی بچووکشی له زوبانانی کوردی و فارسی و عه‌ره‌بیدا پتکخه‌ستووه، ناوی ناوه (گولعوزار). (قمیدان‌ای رهنگین، خوشخوانیانی شیرینی زۆری هه‌یه که به‌زاری کرمانجی وتویه‌تی، له سالی ۱۷۰۹م دا مردووه، گۆڤه‌کی له بایه‌زید ناوداره.

شریف خان: نه‌میش نه‌میر شریف خانه، له سهردارانی هه‌کاری، له سالی ۱۶۸۹م دا له شاری (جۆله‌میرگ) دا - ناوچه‌ی هه‌کاری - له‌دایک بووه، کرده‌وی (آثار) یکی زۆری له نووسین و له بیژندا هه‌یه، کۆمه‌له خوشخانییه‌کی په‌جگار باشی هه‌یه، ده‌ستکی درێژشی له هه‌لبه‌ستنی خوشخوانی فارسیدا هه‌بووه، له سالی ۱۷۴۸م دا له جۆله‌میرگ مردووه، هه‌ر له‌وێندا نیژراوه.

سورادخان: جیتی بایه‌زیده، له سالی ۱۷۳۷م دا تیا له‌دایک بووه، گه‌لنی دانراوی هه‌یه، خوشخوانیه‌کی جوانیش له بابه‌ت هه‌زلیکردن و ته‌سوفه‌وه هه‌یه، سالی ۱۷۸۴م مردووه.

عه‌لی ته‌رموکی: له زانسته (زانا - ۱.ب) گه‌وره‌کان و مامۆستا پایه‌داره‌کانی کورده‌ستان بووه. له سالی ۱۰۰۰هـ دا له دێیه‌که‌ی خۆیدا که له ماوه‌ی (نیوان - ۱.ب) هه‌کاری و مه‌کس دایه، له‌دایک بووه. ده‌ستکی درێژی له زانین و فێرندا، به‌تایبه‌تی گاری رهنگین (فئونی جهمیله) دا بووه. زۆر هه‌زی به‌په‌ختوێندن کردووه، (ده‌ستوری زوبانی کوردی)، نه‌و دایناوه، گه‌لنی که‌شه‌توگوزاری له‌ناو شاره دراوسیه‌کاندا کردووه. گه‌لنی شتی به‌که‌لکی تیا نووسیه، گۆڤه‌کی هه‌ر له دێیه‌که‌ی خۆیدا^(۱).

مه‌لا یونس هه‌لکاتین: خاوه‌نی سن نامه (رساله‌)ی کوردی به‌ناوبانگه له کورده‌ستاندا؛ که بۆ فێرپوونی زوبانی عه‌ره‌بی داینان؛ نه‌وانیش: (ده‌ستور، زروف - ظروف، ته‌رکێپ).ن. گۆڤه‌که‌شی هه‌ر له دیتی هه‌لکاتینه که تێیدا له دایک بووه.

جەژنی ھۆردان ۱۹/۴/۱۹۳۱

جەژن ھات، خەلک ھەموو دلخۆش!... دارووبەرد زەرەدخەنە دەکات، خۆنچە دەپشکۆت، بۆلبۆل لە خۆشیدا دەچڕێکێت... جەژن ھات، ھەموو کەس خەریکی کڕینی تروتفاقی تازەبە!... مەداڵان زەرد و سوور بەناو شەقامدا دەسوڕێتەووه... ئۆتۆمبیل و رەوان، چەرغەفەلەک و مابن چەقەل بۆ مەداڵانی خەلک

(۱) نیشتا نه‌وه‌ی ده‌رباره‌ی نه‌م (عه‌لی ته‌رموکی) په‌ بوترتی نه‌وه‌یه که راسه‌تیه‌یه‌که‌ی (عه‌لی ته‌رمه‌ماخی) په. (پروانه: رشید فندی، بیژی عه‌لی ته‌رمه‌ماخی نیکه‌مین ریزمان نقیسی کورد نه‌بیته؟، رۆژنیشیری نوێ، ژ ۱۰۴-۱۰۳ سالی ۱۹۸۴، ل ۲۳۶) (ته‌رمه‌ماخ: گونده‌که دکه‌فیه کورده‌ستانا تورکیا ل ناڤ به‌نا - هه‌کاری مه‌کس). هه‌روه‌ها: (... راستی عه‌لی ته‌رمه‌ماخی ۱۰۰۰ک-؟ به‌سه‌ره‌تایه‌ک مرکه‌م ده‌ست به‌ریزمانا کوردی کړیه، هه‌رچه‌نده مه‌خه‌د و مه‌به‌ستا وی نه‌بوویه ریزمانا کوردی شروقه‌که‌ت، به‌لنی نه‌چار بویه جازجارا گه‌ل ریزمانا فارسی هه‌ندک سه‌ره‌قه‌له‌میت تیزبها ل ریزمانا کوردی ژبی بدته). پروانه: حجی جعفر، به‌لنی عه‌لی ته‌رمه‌ماخی په‌که‌مین ریزمان نقیسی کورده. رۆژنیشیری نوێ، ژ ۱۰۶، ۱۹۸۵، ل ۱۰۵.

نه واجيزن هات به زمو خوشی
عالم شرافي سروړی نوښی
کوردي دل سوتاولم روژه بادی
شپیدی کرد و ماته می پوشی
عبدالله

ویندی کارته کدی عبدالله سامی

جهره تابه پروژې

مالي-زويه روزی دلخونی • ونو چاره هرگی دمل بونی
سهرمت لکت کړي چچ راغی • هه ناهنی حونی بهرلی

که وتوونه کار... خه لک هم مو پؤل پؤل به جلی جوان و پروی خوشه وه به ناو باغدا هاتوچو ده کهن...
به ده سته کورن به گوزانی له ناو گمیدا نه سهر و نه سهر ده کهن... سینه ما و تیاتر و لاسایی کردنه وه،
کام چیروکی خوش هه به نه وه پیشان دده دن... نوقول له هم مو مالینکدا بز میوان له سهر سینی دانراوه...
خه لک به پرویه کی خوش؛ چاوکی گمش، ده به پینکه نینه وه بز پیرزایی به کتر دین، نوقول ده خون...
پیده کهن گفتوگؤ له خوشی ده کهن هم مو شادمان، به کویف و پینکه نین.

هر کوردي جهرگ سووتاو نه بن له برتی باغ کوشتارخانه ی هماران خوی ده بین، له باتی بونی گول
بونی خونی پژاوی خوی بون ده کا، له جیاتی چهرخوفه لک قه ناره و سینداره بز جهرگه کانی به دی ده کا،
له جینی موزیکه و گوزانی، دهنگی بولبول، ناله ی دایکی کوپ کوژراوان؛ دهنگی شیوه نی براکوژراوان
ده بی... له جیگای زه ساوهند و شایی قاقای پینکه نین، شین و قرپیتوان، نؤف و هه ناه ی سارد
هه لده کیش... له شونی جلی سوز و سوور، تارای نال و والا بهرگی تاریکی ده پوشت.

کوردي وا راده بیری... جهرنی چی؟! کس کوژراوان، هه ناه سارد، پیوانی تر ره نجه رۆ، هم مو
شینانه. له برتی نارونی کاردی جهرنه پیروزه کاردی سرخوشی کردن بز یک ده نین.

جهرنی چی!؟

قوتایی لهباتی باسی خوشی پاشه‌روژ، له جیاتی نه‌وهی باسی سه‌ره‌ری کوردستان، پیشکه‌وتی کورد، ناوه‌دانی ولات... باسی قوربه‌سه‌ری کورد، وێرانی کوردستان و داگیرکردنی ده‌کهن... هه‌موو مات و زویر، هه‌موو هاتوچۆی یه‌کتر ده‌کهن: بۆ بیهینی یه‌کتر به‌لام بۆ که‌یف و زه‌ماوه‌ند نا بۆشین.

جەژنی چی؟!

کارتی یه‌که‌م له‌لایه‌ن (موس‌تەفا سانیپ) دوه (وه‌کو بۆه ده‌رکه‌وت) بۆمان هات (بۆ هات - ا.ب.)، ئێمه‌ش به‌هه‌موو قوتاییه‌که‌مان گه‌یاند که‌ که‌س کارت نه‌نێرێ... هه‌موو نه‌ماننارد، هه‌تاکو بۆ باوکیشمان.

به‌لام له‌ سلێمانی و جیگایانی ترمه‌وه دوو ته‌رح کارت هاتبوون.
به‌راستی شایانی په‌سندی بوون. چونکه‌و گیانی ولاته‌روه‌ری لێ هه‌له‌ده‌قوتی.

هه‌والی شیخ مه‌حمود (٢٧ی نیسانی ١٩٣١)

له‌ پاش نه‌و هه‌را گه‌وره‌یه‌ی دوا‌یی^{١١}، شیخ مه‌حمود به‌خۆی و سواره‌گانیه‌وه‌ چووبونه‌وه‌ بۆ شاریاژێر، له‌وێهه‌ چووبونه‌وه‌ بۆ شوێنه‌که‌ی کۆنی سه‌ر سنووری نێزان، له‌به‌ر هاتنی جەژنی قوربان، لێهه‌ وه‌کو هه‌موو جارێ ده‌یشتن، رۆژانه‌گانی به‌غدا نووسیه‌یانه‌ گواپا گه‌لێ له‌ سواره‌گانی تهنه‌نگیان داوه‌ ته‌ ده‌ست حکومه‌ت، خوشی وا‌زی له‌ شه‌ر هێناوه‌؛ پاراوه‌ته‌وه‌ له‌ حکومه‌ت چاوی لێ پۆشی، نێه‌ر به‌قه‌ وایان له‌ پیاو کردبوو بقی: بۆ دوو رۆژی تر شیخ مه‌حمود به‌پێوه‌ندکراری دێنه‌وه‌ به‌غدا^{١٢}! به‌لام له‌ هه‌رچی که‌سه‌تکی ترم ده‌هرسی که‌ له‌ سلێمانیه‌وه‌ ده‌هاتن، که‌ نه‌وێ سه‌رچاوه‌ی کاره‌که‌یه‌ به‌ناوه‌ژووی نه‌مه‌ قه‌ه‌یان ده‌کرد، هه‌موو قه‌که‌ی سه‌روه‌یان ده‌وته‌وه‌.

بایی و شیخ مه‌حمود: دوو قوتایی کوردی سلێمانی

به‌بێه‌ی چوونه‌که‌ی شیخ مه‌حمود ده‌وه‌ له‌ کاتی هه‌راکه‌دا حکومه‌ت گرتیونی، له‌ پاش سێ مانگ له‌ به‌ندێخانه‌دا رابواردن بریانیه‌ که‌رکووک، له‌وێ پریشیان لێ کردن، دوا‌یی رزگاریان بوو. به‌لام نه‌وه‌ خوشه‌ که‌ هاتبوونه‌وه‌ قوتاییه‌گانی سلێمانی به‌دزی قوتابخانه‌وه‌ به‌ئوتۆمبیل، زۆر که‌سیان هه‌تا سلێمانی^{١٣} به‌پیری برا کورده‌گانیانه‌وه‌ چووبوون. هه‌ر بۆی کورده‌ په‌رستا!

(١) مه‌به‌ستی له‌ شه‌ری ناوایریکه‌ که‌ له‌ ١٨ی نیساندا به‌ریابوو.

(٢) دیاره‌ نه‌وش به‌شیک بووه‌ له‌و هه‌تره‌ راکه‌یاندنه‌ی که‌ حکومه‌ت دژی بزوته‌وه‌که‌ی شیخ مه‌حمود له‌و رۆژانه‌دا په‌یدای کردوه‌.

(٣) خۆی راسته‌تر وا‌ بوو بیه‌تریا «... هه‌تا ده‌ره‌وه‌ی سه‌له‌یانی...» چونکه‌ دیله‌ به‌ردراوه‌کان له‌ که‌رکووک هه‌وا هاتوونه‌وه‌، وا‌ دیاره‌ هه‌له‌یه‌ک له‌ نووسینه‌وه‌ی ده‌سه‌روه‌که‌ دایه‌.

گرتنی تەوفیق وەهبی ١٩٣١/٥/٧

لەو پێش و تاقان کە تەوفیق وەهبی^{١١} چوو بۆ شام، بەلام دەزانی بۆچی چوو؟ نەم پیاو بە دەستی ئینگلیزەکان و کۆمەڵە نەتیبە کە نێرانیووە نوێ لە گەل یەکن لە سەردارەکانی نەرمەنی قسە بکا بۆ دانیشتانی (دامەزاندنی - ١.ب) کۆمەڵێکی گەورە نەرمەنی - ناسووری لە خاکی پاک و لاتەکی تەوفیق وەهبی و ھارونیکا ئێدا. بەلام لە ساپی خواوە ھەموو شتیکیان لە رۆژنامەکانی بەغدا دەرخوا: جیاووک پەتەیکی گەورە نابووێ بێردن (لە گەل ئەو شدا ھارونیکا ھەموویان بوو): و تێوێ: «ئەو ئەو گەلە (گورد) بە خۆی سپاردنشانووە دەنازم وەخۆم بە گەورە دەزانم: بۆ نێمرومان وا چاکە لە گەل ھەم بەدا - گەلێک کە لە ھەموو شتێکدا لە پەکەووە نێزیکین - پێکەوین، چونکە لێرەدا ھەر ئەوانن نەم بەلام گەورە پەمان شان بە شانی خۆمان لە کۆت بھمن و لە دەست داوی ئینگلیز رزگارمان بکەن»^{١٢}.

مارف جیاووک ١٩٣١/٥/٧

مارف جیاووک گوردێکی ھەرد و نەبەرد و نازایە^{١٣}، لە گوردەکانی شاری (ھەولێر)دا، نەم چەند

(١) تەوفیق وەهبی: (١٨٨٦-١٩٨٤) کەسایەتیێکی یواری سەربازی و کۆمەڵایەتی و فەرھەنگی دەگەمی کورد بوو، خاوەنی رۆژنێریێکی (موسوعی) فراوان بوو، خەڵکی سلێمانی بوو، بەدڵ ھەزی بە ھەری نەتەوێکی دەرکەرد، لەو لاوە کوردە رۆژنێرێک بوو کە لە دواي شەری یەکمە جیھانەو لە پێزی و ریاپوونەوی بیرو نەتەوێکی گوردە کاریان دەرکەرد بۆیە لە پروی زمانەوانی و زیندووکردنەوی مێژووی کورد و ھاندانی پەخشی و بلاوکردنەوی چاپەنەنێیەو تا کۆتایی ژبانی درێخی نەکرد، لەو ھەوایە بوو کە بەخەباتی سیاسی و وشیارکردنەو کورد شتی بەشتن دەکات، لە پەرەکانی گەلاوێژ و دەنگی گێشی تازە و گەلێکی تر پێن لە وتاری نوو، جگە لە کشتیب و نامیلکەي ژۆر دەرباری زمان و بنچینەي شار و ناوچە کوردیێکان، شەرەزاییێکی باشی لە زمانەکانی عەرەبی و تورکی و ئینگلیزی و فەرەنسی و فارسیدا ھەبوو، لە ١٩٣٠ کرارەوێ مۆتەسەرفی سلێمانی، لە ١٩٣٥ یەکتیک بوو لەو ٣١ کەسەي لە بەغدا (پانەي قەلەم - نادێ القلم) پان دامەزاند، لە ١٩٤٧ یەکە کوردیک بوو لە (المجمع العراقي) کە بوو نەندە، پەلی و دەرارتەي پێن درا، لە دواي ١٤ ئەمۆوێ ١٩٥٨ بە یەکجاری چوو بەرێشانی و لە لەندن تا مەردن نیشتمێن بوو، کە مەردیش لەسەر و مەیتەي خۆي تەرمەکەي لە چپای پیرەمەگرونی تێزیک سلێمانیێو سپێردا.

(٢) لێرەدا تەو ناراستە جیاییانە دڵسۆزان و رۆشنفکرانی کورد چەمکێکی بەدیار دەکەوێ، وەگ دەلێن ھەموو پێتگاگان بۆ بانە دەچن. لێرەدا ھەبەستی ھەمووان پاک و تێکوشان و تەقەلایان پێروو و بەرزبوو، نەو نەندە ھەبە ھەر دەستەي و بەرووکارێکدا چوو بۆ گێشتن بەو نامانجە پێروو: نامانجی سەرەخۆی و رزگاری نەتەوێکیان، بۆیە نەو دەستە تێکۆشەرە پەنایان بۆ ھەر لایە برووو کە ترووسکاییێ ھێوایان تێدا بەدی کردین.

(٣) نەم باسە لە دەستۆسەکیدانەو، زۆریش بۆی گەرەم بەلام بێن سوود، لە نامیلکەي (خەباتی رۆژنێراندان) ھەبە، لەبەر باوەخی مێژووی نوو بە پێی ھەرواری نووسینە کە لێرەدا دایدەنێن.

سالتیکه ده‌بیینم شیرانه خه‌بات ده‌کات بۆ که‌لک و چاکه‌ی نه‌توه‌که‌مان؛ جیاووک نازا و سه‌رسته. که قسه‌ی راست هاته پشیموه و به‌باشی زانی بیکات، بۆ که‌لک و چاکه‌ی کورد، له به‌رده‌می هه‌ر کاربه‌دست و ده‌سه‌لانداریکی میریداین ده‌یکات، بێن باکه سل له کس ناکات. وتاره به‌ناوبانه‌گه‌کانی له رۆژنامه‌گانی عیراقدا و له (کۆژی نه‌توه- مجلس الأمة)ی عیراقدا و نووسراوه‌گانی که بۆ له‌سه‌رکردنه‌ی نه‌توه‌ی کورد و پاراستی مافی کورد و سه‌ندنه‌وه‌ی مافی کورد به‌لاوی کردوونه‌توه و خۆیتندووبه‌توه، چاکترین به‌لگه‌ن بۆ راستی قسه‌که‌م. له رۆژی ۱۹۳۱/۵/۷ دا وتاریکیم له رۆژنامه‌یه‌کی عه‌ره‌یدا که له به‌غدا ده‌رده‌چن خۆیتنده‌وه. (جیاووک) به‌نازایی و سه‌رسته‌یه‌کی ته‌واوه‌وه به‌یروباوه‌ری زوڤه‌کارانه‌ی خۆی ده‌رده‌په‌ی بۆ چاره‌سه‌رکردنی (کیشه‌ی کورد و کوردستان).

وا له خواره‌وه چه‌ند دیرتیک له‌و وتاره ده‌گۆزمه سه‌ر زمانی کوردی:^{۱۱}

«ئه‌ی نه‌توه‌ی کورد! ئه‌ی ئه‌و گه‌له‌ی که خۆم به‌یه‌کتیک ده‌زانم له ئێه‌و و سه‌رشم به‌رز بۆتوه به‌وه‌ی که به‌کتیکم له ئێه‌و! بۆ ئیسه‌رۆمان وا چاکتره که له‌گه‌ل گه‌لی عه‌ره‌یدا رتیک به‌که‌مین؛ چونکه نه‌وان له هه‌موو شتیکدا له ئیسه‌وه نزیکن. بێجگه له‌وه هه‌ر نه‌وانیش که به‌توانن شانه‌ی خۆمان نه‌م سه‌رگه‌ردانی و مالتوارییه‌مان له کۆل به‌که‌نه‌وه و له ده‌ست فرۆفیل و ته‌له‌که‌بازی و داوی ئینگلیز، بۆ که‌لکی خۆیان و ئیسه‌یش، پزگاره‌مان به‌که‌ن!... جیاووک که‌سایه‌تییه‌کی به‌هێز و هه‌رده‌تی هه‌یه چ له‌ناو کورده‌واره‌یدا، چ له‌ناو برا عه‌ره‌یه‌ رۆشنیسه‌رکه‌فاندا. له‌م وتاره‌یدا وا دیاره که‌لێک دۆستی گه‌وره‌ی په‌یدا کردووه بۆ (نه‌توه‌که‌مان) له‌ناو رۆشنیرانی عه‌ره‌یدا، که پشیموه پشتی مافه‌ په‌واکانی (کورد) و (عه‌ره‌ب) به‌گرن و بۆ سه‌ندنه‌وه‌یان خه‌بات به‌که‌ن.

شیخ محمود

هه‌رمه‌شه: وه‌هه‌بێ شیخ محمود هه‌ر عه‌ره‌ب یان ئینگلیز دۆزینی بێن، ئێترانیش و تورکیش بۆ که‌لکی خۆیان له‌گه‌ل نه‌ماندا بۆ نه‌هیشتی شیخ کۆشش ده‌که‌ن. نه‌وه ئێترانیش و نه‌وه تورکیش، هه‌ردووکیان هه‌رمه‌شه‌ نامه‌یان نارده عێراق؛ که یان ئێه‌و په‌کی شیخ ده‌خه‌ن یاخوده ئیحه‌ که هه‌موو ته‌وتفاقیکی جه‌نگه‌مان نامه‌ کردووه، ده‌دین به‌سه‌ریا ته‌ له‌ ناوی ده‌به‌ین، ده‌بێن به‌شزانن گۆژی شه‌ر عێراق نه‌بێن هیچ کۆیه‌کی ته‌ر نا‌بێ... هه‌ند. ئیسه‌ر شیخ محمود له‌ پاش شکاندنی له‌م هه‌راپه‌ی دوا‌په‌یه‌یدا -گۆیا وه‌کو عه‌ره‌ب ده‌لێن- وه له‌ پاش نه‌وه‌ی که زانی ئێترانیش له‌شگری کردۆتسه‌ر^{۱۲}، هه‌ر له‌و کاته‌ی‌شا، محمود

(۱) به‌مه‌زنده‌ی ئیحه‌ نه‌و وتاره‌ی مامۆستا کردوویه‌تی به‌کوردی به‌شیکه له‌و وتاره‌ی که له‌ باسی پشیموه‌تردا، له (گرته‌ی ته‌وفیق وه‌ه‌بی) دا نیشاره‌ی بێن دا‌بوو.

(۲) نه‌میش نسکۆیه‌کی ته‌ره که له‌ سه‌رده‌مه‌دا تابه‌لقه‌ی نه‌و راپه‌رینه‌ چه‌کداریه‌ی کورد ده‌داته‌وه، به‌لاته‌ گلاوه‌گانی ئێه‌ر ده‌وله‌تی، به‌تایه‌یه‌تی عێراق و ئێران و تورکیا به‌مه‌وباره‌کی ئینگلیز. له‌واته‌یه‌ به‌هه‌نگه‌رتیشی به‌وین، تا به‌مه‌ه‌مووان ده‌ست به‌بننه‌ بینی نه‌و جوولانه‌وه‌ چه‌کداریه‌ی به‌هێزی سه‌ریازی عێراق نه‌یتوانی به‌یغه‌رتین، نه‌میش ده‌قا و ده‌قا وه‌کو نه‌و بار و زروونه‌ی له‌ ۱۹۲۷ دا خولقاندیان تا شوته‌که‌ی شیخ هه‌ر =

و حامید^{۱۱}، سرگۆماره‌گانی، به‌جیان هیشتهوه، جگه له‌مانش له‌به‌ر هه‌ره‌شه‌ی عێراق که ده‌ین له ۱۴ ی مانگا وازنێن... له‌به‌ر ئه‌مانه ناچار له‌پاش به‌ستنی په‌یمانیک له‌گه‌ڵ وه‌زیری ناوه‌ (مه‌زاحیم به‌گ) وه‌ له‌گه‌ڵ هاورێکانی موته‌سه‌ریفی سلێمانی (نه‌حمه‌د به‌گ)، که‌پتان گاورن، که‌پتان هه‌لت و چه‌ند که‌ستیکی تر له‌ پیاوانی حکومه‌ت، خۆی دا به‌ده‌ست حکومه‌ته‌وه له ۱۹۳۱/۵/۱۴ له‌ دینی پێنجویندا...

هینگی ۱۹۳۱/۵/۱۶

شیخ خۆی به‌ده‌سته‌وه دا، به‌لام له‌مه‌په‌دا ولاته‌روو سه‌یه‌که‌ی ده‌رده‌که‌وێ، پیاو هه‌ر ئه‌وه نییه خۆی به‌قوربانی بکا. به‌و چه‌شه‌ی شیخ مه‌حمود خۆی داوه به‌ده‌سته‌وه و هیناویانه‌ته سلێمانی به‌روا بکه هه‌ر که‌س تۆزقانی خۆشه‌وستی ولاتی له‌ دڵه‌ین جهرگی بۆی ئه‌ین به‌که‌باب...

له‌ پاش رێککه‌وتن، خۆی ده‌دا به‌ده‌سته‌وه، به‌لام پێیان ده‌لی: «تکاتان لێ ده‌که‌م له‌ناو عه‌سکهری عه‌مه‌دا مه‌منێرنه‌وه سلێمانی». به‌لام ئه‌وان دلی ده‌شکێن ده‌یخه‌نه ناوخۆیانه‌وه و ده‌کو به‌زۆری خۆیان گرتبێتیا به‌گۆزانی وتن و مۆزقه لێدان به‌روو سلێمانی ده‌بن. شیخ مه‌حمود که‌ خۆی له‌ناو ئه‌وانه‌دا به‌و ته‌رحه ده‌بین، په‌روه‌رو ده‌ست ده‌کا به‌گریان، ده‌ک چۆراوه‌گی ئاو فرمینگ به‌چاویا دێته‌ خواره‌وه، به‌دلیکی شکار و له‌شکی په‌سته‌راوه‌وه ولاته‌ ناژداره‌که‌ی به‌ین باوکی به‌جی ده‌هێلن.

له‌وه‌په‌ش پێده‌که‌نی چونکی ده‌یزانی به‌ختیاری کورده‌ستان بۆ ئه‌و پۆژه له‌ گرتنی ئه‌و دابوو، ده‌ک شیر بێ باکانه‌ هاته‌ ناو دوشمن، به‌لام نێشتاش وا به‌سه‌ره‌ات که‌ به‌سه‌ری هات. قه‌د مه‌په‌سه‌ چه‌ند هه‌زار کورده‌ له‌ رێیدا ده‌ستیان ماچ کرده‌وه، چه‌ند خه‌لکی سه‌له‌مانی به‌په‌یره‌وه چوون و به‌خوایان سپاردوه...

شیخ مه‌حمود له‌ مالی موته‌سه‌ریف میوان کرا. بۆ سه‌به‌ینی به‌فرۆک له‌گه‌ڵ دوو پیاویا فه‌رین و له‌ هیندی^{۱۲} دابه‌زین، له‌وێ له‌گه‌ڵ چه‌ند سه‌رکرده‌یه‌کی حکومه‌ته‌دا په‌کتریان دیبوو... نێتر هه‌ر ئه‌و پۆژه به‌و شیخ له‌ (نور) بیه‌را^{۱۳}، به‌روا بکه‌ ئه‌وه‌نده‌ی له‌ناو کورده‌دا شیخ که‌وره‌یه، دوو هینده‌ له‌ناو عه‌مه‌دا

= له‌و ناچه‌یه‌دا خه‌فه‌که‌ن، ئه‌و ساکیش شێخی نهمر له‌و وتاره‌یدا که‌ دوا یه‌مزاگرانی رێککه‌وتنه‌نامه‌ی پێنجوین ۱۹۲۷/۶/۱۵ بۆ جه‌نگاوه‌ره‌کانی دا و تیایدا لۆمه‌ ده‌وله‌تانی چواره‌دور و دۆسته‌ ساخته‌کانی ناوخۆی کرد که‌ ده‌وریان چۆل کرد. دیاره‌ میژوو ئه‌م ته‌رازی‌دیه‌ی زۆر که‌مه‌ت له‌ په‌روه‌ی خه‌باتی نازادیخوازی کورده‌دا دووباره‌ کرده‌ته‌وه، رێککه‌وتنه‌نامه‌ی جه‌زائیری ۱۹۷۵ هه‌له‌قه‌یه‌کی تری نهمه‌به‌و که‌ نسکۆکه‌ی شۆرش ته‌یلولی لێ که‌وته‌وه.

(۱) مه‌به‌ست له‌و دوو ته‌فسه‌ره‌یه‌ که‌ به‌ر له‌م به‌رواره‌ خۆیان ته‌سلیم به‌حکومه‌ت کرده‌وه: مه‌حمود جمه‌د و حامید جمه‌د ته‌ی بری.

(۲) فرۆکه‌خانه‌ی ئه‌وسای به‌غدا له‌وێ به‌و.

(۳) هه‌ر له‌م بۆنه‌یدا (ملاحظه‌ الطبعات) له‌ به‌غدا رۆژی ۱۹۳۱/۵/۱۵ نه‌ و ته‌یه‌ی بلا کرده‌وه: (علی أثر إسلام الشيخ... سلم الشيخ محمود نفسه الى الحكومة حسب الشروط التي أمليت عليه، والان في طريقه الى محل إقامته التي سئعته له الحكومة وسبكون هذا المحل على ضفاف الفرات على الأرجح. بغداد، ملاحظه‌ الطبعات، ۱۹۳۱/۵/۱۵

(بهشی نه‌خوینده‌وار) به‌ناوی ئیسلامتییه‌وه خۆشمیوت و نازداره. چه‌ند جارم بیستوه، که ده‌چوم بۆ پردی مۆد، دهمینی له‌لای وینه‌یه‌کی گه‌وره‌ی شێخ مه‌حمود که له‌واسرا بوو، کۆبوونه‌وه، هه‌زار (هه‌یەل) و پیاوه‌کانی خۆیان و ئینگلیزیان به‌قوریانی کردووه، هه‌زار نزیان بۆ کردووه.

کۆمه‌لی یاریده‌ده‌ر ۱۹۳۱/۵/۱۸

له هه‌ولێر قوتابییه کوردپه‌روه‌ره‌كان كۆمه‌لێکیان دامه‌زراندوه ناریان ناوه (کۆمه‌لی یاریده‌ده‌ری کورد). کۆمه‌لێکه له کۆره ناخا به‌ده‌سته‌کانی هه‌ولێر دروست بووه. مه‌به‌سی پلازکردنه‌وه‌ی کوردایه‌تییه، پێشخستی زمانی کوردییه. وه وه‌کو بیستومه هه‌ندێ هه‌رشه و نومایشاتی هه‌یه، مه‌به‌ستم نه‌وه‌یه نه‌گه‌ر بۆیان ده‌ست به‌دا ده‌ست له سیاه‌تیشه‌وه ده‌دین...! چاکی نهم په‌نجده‌ش له سایه‌ی (ره‌فیع حیلمی نه‌فه‌ندی) مامۆستای هه‌ولێره‌وه‌یه له خه‌لکی سلێمانی، نهمیش چه‌ند رۆژنیک له به‌ندیخانه‌دا له سلێمانی راپیواره. سه‌رده‌ری کۆمه‌له‌که (جه‌لال نووری)یه، نهمیش نه‌وه‌ی سه‌یره سالی له‌مه‌وپه‌ش توڕه‌خواه بوو، به‌لام (کورد هه‌ر چۆنێ بێ هه‌ر کۆرده). وته‌یه‌کی ناردبووه به‌غدا، به‌سایه‌ی هاوڕێیه‌که‌وه (برایم فه‌تاح) خویندمه‌وه. بۆ ته‌واوی گیانی کوردایه‌تی له هه‌لده‌وه‌ری. به‌راستی نهم کۆمه‌له له شۆنێکی وه‌ک هه‌ولێردا شتیک بوو سه‌ری له‌ سوپه‌دا. به‌لام وه‌کو وتم کاری مامۆستا کوردپه‌روه‌ره‌کانه له مێشکیاندا جێگیر بووه.

بەسیه‌ی جوولانه‌وه گه‌رم نه‌ما ۱۹۳۱/۵/۲۵

له شۆنێکی تری نهم یادنامه‌یه‌دا باسی نهمه‌م کرد، که چه‌ند مانگیك ده‌ین نووسیموه بۆ (معهد التربية البدنية) له میر که گه‌رمه هه‌یه به‌سایه‌ی جوولانه‌وه چاریکم به‌کهن. له پێشه‌وه که هات^(۱) چوونکی له هی قوتابخانه‌ی ده‌کرد گاته‌م بێن ده‌هات، له‌به‌ر نه‌وه به‌کارهێنانی ده‌رمانم به‌په‌نیرست ده‌زانی... به‌لام نه‌وه سه‌یر بوو له پاش ته‌واوبوونی یارییه‌کان که سێ مانگی پێ چوو، خۆم خۆم به‌دروغ‌خسته‌وه، وام له هات به‌بێن داووده‌رمان هه‌ر رۆژ سێ ژهمم به‌نازه‌زوویه‌کی بێ نه‌ندازه‌وه نان ده‌خواد... له‌وه سه‌یرتر نه‌وه‌بوو خوو و کرده‌وشم هه‌ندێکی گۆزا! له‌وه‌په‌ش ته‌مه‌ل، هه‌ر کاریکی به‌چووکم به‌هاتایه پێش به‌بارێکی گه‌رم ده‌زانی، ناوی یاریکردنت به‌هتایه لام له‌شم داده‌گیرسا، که تێده‌کۆشام سه‌رم ژانی ده‌کرد، که ده‌رۆشتم هه‌تواش، بیهۆش ناگام له‌لایه‌کی که بوو، هه‌میشه مێشکم پری بوو له بیری پیس و ناخۆش، له هه‌ر قه‌هیه ره‌خه‌یه‌کم له ده‌رده‌هتتا، له هه‌ر شته دله‌گیریه‌کم ده‌گرته خۆم. به‌کورتی بیه‌رمه‌وه، گرتی هاوڕێیه‌کم له قوتابخانه که‌وره‌یه‌دا به‌شتیکی گه‌رم ده‌زانی، هه‌تا نه‌واس

(۱) نه‌و په‌مانگه‌ی په‌روه‌رده‌ی له‌شه له میر، به‌هۆی نامه ناردنه‌وه رهنماییه‌کانی خۆی به‌پۆسته‌دا ده‌نارد بۆ نه‌وانه‌ی به‌شداریان ده‌کرد، جا مه‌به‌ستی مامۆستاش نهمه‌یه که: (له سه‌رتادا که رهنماییه‌کانیانم بۆ هاته...هه‌روا: (الرياضة البدنية، مجلة صحة تصدر لخدمة الجنس البشري، صاحبها ومحورها: محمد فائق الجوهري المحامي، الإدارة: ٦ شارع سكاكين باشا، مصر، القاهرة).

دوو قسم له گڼل یه کتیکیان به ناوی هاو دهمییه وه نه کړدووه. چار ساله لمړی یوه (المریم - ۱.ب) له بهر دلتنگیم نه مدد پرېدا هاو پکښه له دوان تپیه پکښه... نه مانعش، همدو له سایه ی گرفته وه!!... له سایه ی به غدا شوه!، بهلام نیستا که دواي سن مانگه که به! بهر یو پیری همدو نه کتیکي شان، بهر یو پروی همدو کسټیک به پروی یه کی خوشه وه دچمه پیشه وه، خفه تم لاپه شمه، هیچ دهر د و نازارتکم نه ماوه!!...

بڼ همدو شتیک به پروی یه کی خوشه وه مل دهنیم، واش که سهرکه وتم به ته وای به یوونی خوا و پیغه بهر دهانم که چند راسته... که پرانم، کوشم، خوشه وستم (خوشه وستم - ۱.ب) بهر بهر به خوم، به خه لک، به دنیا هه تاین له زوریه، نیستا سن ژمه همدو پروی نان، به ناره زوی یه یی نه دازووه دهخوم، همدو شتن که ناوی خواردن (خوارونه) به شتیه یه کی جوان ده سازتم، به که لکی دهینتم... سا بویه هه تا دیت خه لک به چاوتکی گه وړه تمماشام دگا (دکه ن - ۱.ب)، حه ز به هاو ده میم دهکات (دکه ن)، که هر له بهر نه ویه نه سال به ده یان کوتابیم یوه به هاوړی، همدو کسم خوشه وړی، همدو که سیکش خوشی (خوشیان) دهویم... بهلام ناخ کم کورده هیه که لکی نه تم تره به وروته بزائن، که میان هیه به بزائن که به یی داووده رمان، هر بهو جوړه پتیه ی که خوا بوی دانوین ده توانین برین، یان خومان بڼ تینه وه، نیجا مال و متالیشان بهو تره له خوشیدا برین.

ورده هوال

شیخ محمود: ۱۹۳۱/۵/۲۵

جنگا بڼ شیخ له مونته فیک چاک کراوه^{۱۱}، لمړی وگو ده گتر نه وه له خوشیه کی ته و او راده بوړی، سه رداره عمر به کانیش زور دهغه لای وه زور به گه وړی ده گرن. هر له سایه ی شیخ محمود دهو: هر چی له که لیدا شه پران بهر بهر عتراق کړدووه چاویان لڼ پو شرا (چند که سټیک نه یی). شیخ قادری برای شینخیش بڼ چوړ نه وه سلیمانی بهر لا کرا، نهو شوه هر چی گه وړه و بچو کی کور دی به غدا هیه هه تاکو (فانیکی تاپو) هاته سهر هوار ی شه مند ففده که، ره وانه یان کړد، (چه په خان)^{۱۲} پشیان له گڼل یوه.

کورده ستانی ژو ورو: ۱۹۳۱/۵/۲۵

هر نه مړه له پروژنامه ی (الاستقلال) ی به عدادا خوینده وه که کورده گانی ژو ورو دیان ده ستیان

(۱) لیوای مونته فیک: دواي یوه پارترگای (ناصریه) و نیستا (فی قاره).

(۲) چه په خانی نقیب: ۱۸۹۱-۱۹۵۳/۴/۱۵) نافرته کی دیار و بهر چاری نیو نه ده سیاسی و کومه لایه نی و دژشیریه گانی سلیمانی یوه، له سلیمانی له دایک یوه، ناموزای شیخ محمودی نمر یوه و خزان ی شیخ قادری حنفید یوه، کچی شیخ ماری نقیب. دیوه خانه کی همیشه ناره لایو بڼ به یان برنی لبقه و ماوان و بهر بهر ان، زور بو ترانه داکو کی له نافرته ده کړد و ته قه لایه کی یی و چانی دده بڼ بلاو کړد نه و ی خوینده واری له ناویاندا له چالاکیه سیاسیه گانی بیسته کان و سییه گانی چه رخی بیستدا له سلیمانی ناوی نهو له پیشه وه یوه، دواچار شیر په نجه کوتایی به یانی هتا و له به یوان سپیوردا.

کرده توه بهمه پکردن له گهل تورکيا، که مەريشان بۆ شەر و باستوه که هتا تنۆکن خورتیان تبادا دههتێن. تا تورک له کوردستان دهکەنه دەر وهه وازنههتێن.

کوردستانی خواروو: ۱۹۳۱/۵/۳۰

تەرفیق وههیی و مهحامي سهعید نامیق بمی و سن ههزار روپییه بارمهوه بهندکران.

نوسراوهی کوردی: له رۆژنامهدا چاوم پێ کهوت که «حکومهت!...» دهیهوێ چهند نووسراوهیهکی کوردی له چاپ دا. نهماهش هی قوتابخانهی مندالهکانن. ئهو ماموستایانهی خویان بهباش دهزانن، خویان لای حکومهت بنهێنن، ئینجا دهستبکەن بهگۆڕینی ئهو نووسراوه عهرهبیانه بهکوردی. حکومهت چاکهیان ئهدهاتهوه (دراویان دههاتن). نووسراوهکانیش شهن:

مهزاحیم بهگ: وهزیری ناوهوی عیراق له حوزهریان چوهه سلیمانی، لهوێ ژۆر میوانداریان کردبوو. (رهشید کابان) داوای پیشخستی زانیی لێ کردبوو (قوتابخانه و نووسراوه). له پاش ئهوانی دهلن: «من بۆیه ئهم وهزارهته پهسەندکرد، چونکی باوهرم ههیه بۆ کورد نهکوشتن»^{۱۱}.

ئهوا بهناوی حکومهتهکهمهوه ههر کەسێ له ههرایدا لهگهل شیخ بووه، چاوی لێ دهپۆشم، بهلام چهند کهسیکیان لێ دههچن؟!».

مهلیک فهیسەل: بۆ ئهم دارۆغا (بهلهدهیه)ی سلیمانی ۱۲ ههزار روپییهی لهناوهر (خهرج کرد - ۱.ب)، میوان نهوازهیهکی ژۆری کردبوو^{۱۲}. چووبوه (زانستی) سهه روپییهی بهخشیبوو. عهبایهکی دابوو بهمهلاهی مرگهوتی گهره (خهتیپ)، نیشتر لهو ساره خهتیپ ناوی له جومهههادهخوتیتتهوه... بهسایه ئهمهوه مانگانه بۆ ههموو مهلاکان برابوه... چوهه ههلهبهجه دهستیکی دێژ و هێزکی گهره دایه دست مهلا و شیخانیان (که ئیستا کەس لهوێ ناوێری فزه بکا) سهههستی بیر و هوش نییه، کەس ناوێری بهین پههچهی ئهوان نهقهی لیوهبیت^{۱۳}.

(۱) ئهو سهردانهی وهزیری ناوخۆی عیراق (مهزاحیم بهگ) بۆ سلیمانی، له رۆژی شههم ۱۶ مایس ۱۹۳۱ دابوه، دهربارهی ئهم وتهپشی، دهقاردق وتویه: «... له جملهی ئهم عوامهی که منی ههتا به سهههوس و نارهزو که داخی وهزارهتی فخامهتی نوری پاشا بيم پهکینکی نهویه که اکبدا نهزانم وهزارهتی مشار الیها بهرامهر بهکورهکاغان عاطفهیهکی ژۆر له سیاسهتیا ن معامله نهکاته... بهروانه دهقی وتهکی ئهم وهزیر له (ژیان، رۆژنامه: ژماره ۲۸۳، ۲۵ مایس ۱۹۳۱، ل ۲۱ ههراوژمارهی ۲۸۴، ۱/۶/۱۹۳۱).

(۲) وا دياره سهردانهکی وهزیری ناوخۆ بۆ رێگه خۆشکردنیک بوو تا مهلیک له رۆژی چوارشههم ۱۰ حوزهیرانی ۱۹۳۱ سهردانی سلیمانی بکات و لهوێ چاوی بهنمشراف و نهعیان بکموێ. بهتایمیت درای (کوژاندنوهی ههراکی شیخ محمموود و دوورخستنهوی بۆ خوارووی عیراق). مهلیک فهیسەلی پهکەم له ۱۲ حوزهیرانی ۱۹۳۱ سهردانی ههلهبهجشی کرد وه له ۱۳ حوزهیرانی ۱۹۳۱ گهرايموه بۆ کهرووک. (بهروانه دهقی وتهکان فهیسەل له سلیمانی: ژيان، رۆژنامه، ژماره ۲۸۷، ۱/۶/۱۹۳۱، ل ۱)

(۳) شیخانی ناوچهی ههلهبهجه که شێخهکانی بیاردن و رابهرازی تهریقتهی نهقشه‌ندین، وهک بهههشتی (نماین نهقشه‌ندی) دهپهگیریتتهوه: له میتروود پهیرهندی توند و تۆلیان لهگهل مهلیک فهیسەل و (هههتێ له =

له زه‌ماوه‌ندیکدا که له باخچه‌ی میلی بۆیانکردبوو گوتیوی «ئێستا که‌میک له وته‌کان گه‌شتم، به‌لام به‌ناوی خوا سالتیکی تری پێ ناچێ که هاتمه‌وه‌ نێره به‌کوردی قه‌سه‌تان بۆ ده‌گه‌م»^(۱) لای حاجیه‌کانیش گوتیوی: «وام بۆ ده‌رکه‌وت خه‌لکی سلیمانی زۆر به‌مه‌زمان (۲۴) به‌لام به‌دخوا نایه‌لن بمره‌ون».

تاقیکردنه‌وه: تاقیکردنه‌وه‌مان له ۱۶ی حوزه‌یراندا ده‌ستی پێکرد، به‌سایه‌ی خوا و رێشوتنی که خۆه بۆ کوشان و رابواردن دانابوو -گه‌ران، جولان، به‌خۆشی رابواردن، نووسینیکی زۆر، که‌م کوشان- زۆر چاک سه‌رکه‌وتم. له ۲۵ی مانگدا لێسوینه‌وه، به‌لام به‌کیکمان له‌به‌ر گرتنی کاکێ، دوو‌افغان له‌به‌ر نه‌خۆشیه‌کی کۆتیر -زگج‌وون، نه‌نفلوژا- له ناوه‌راستی تاقیکردنه‌وه‌دا وازیانیه‌تا... چوارمان توانیمان به‌ته‌واوی ته‌واویکه‌ین...

هاتنه‌وه: له شه‌وی ۲۷ی حوزه‌یراندا به‌گه‌له هه‌موو قوتابه‌یه کورده‌کانی له‌ناو به‌زم و زه‌ماوه‌ندیکی گه‌رده‌دا ڤووبه‌ڤووی ولاته خۆشه‌وسته‌که‌مان چوینه‌وه...

= نێزیکه‌کان له‌موه‌(پان هه‌بوه، به‌جۆزی که نامی تایه‌تیش له نێوانیاندا بووه، له‌و گاته‌وه‌ی که به‌هه‌شتی شیخ عه‌لامه‌دین نه‌قشه‌بن‌دی (۱۸۶۳-۱۹۵۳) زیاره‌تی به‌غدا ده‌کات به‌روو (دیرالزور) له سوریا و له‌وی له ته‌که‌می خالیدی میوان ده‌ین (۱۹۲۲)، له‌ناو نه‌و خه‌لکه زۆره‌ش که سه‌ردان و زیاره‌تی ده‌گه‌ن (باسین الهاشمی) ده‌ین که‌سایه‌تی و وه‌زیر و یاوهری مه‌لیک فه‌یسه‌ل، هه‌روا (حاجی عه‌لیه‌ی خرشکی، به‌هۆی نه‌مانه‌وه په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل مه‌لیک ده‌به‌ستری، نه‌ویش کاتێ فه‌یسه‌ل داوای ته‌به‌ڤوک و ده‌غای خیری لێ ده‌کات که له کاری نایه‌ده‌دا (پاشایه‌تی عێراق) خوا یاری‌ده‌ده‌ری بێت و سه‌ری بخت، شێخی گه‌وره‌ش به‌هاشمی ده‌لێ: با په‌چان به‌دات که شه‌رحه‌تی محممه‌د په‌ڤه‌رو ده‌کا و له ولاته‌که‌یدا خراپه‌ نه‌کا و به‌غدا بیه‌ته پایته‌ختی پاک و ڤووناکی نیسه‌لام. که نه‌و په‌چانه‌ی مه‌لیکی بۆ ده‌ین، نه‌ویش له‌ژێره‌ ده‌نووسێ: «أفتی من الله أن يصبح ملكاً في مدة قلة بل أقل من القليل». نێسه‌ر لێره‌وه په‌یوه‌ندییه‌که زیاته‌ر توندتر ده‌ین و سه‌ردانی فه‌یسه‌ل بۆ هه‌له‌به‌جه یا بیاره کاریکی ناسایی ده‌ین. (بۆ زیاته‌ر به‌روانه: أمين النقشبندی، وقائع ووثائق في حياة والي الشيخ علاءدين... (جريدة القادسية)، ۱۹۸۹/۱۲/۱۵) شیخ عه‌لامه‌دین خزه‌شی باسی نه‌و په‌یوه‌ندییه قه‌وله ده‌کات له‌گه‌ل فه‌یسه‌لدا، بۆ سه‌مه‌زه‌تا شاكر فه‌تاح، کاتێ له ۱۹۳۴/۸/۲۴ سه‌ردانی بیاره ده‌کات (گه‌شتی هه‌له‌به‌جه و هه‌روامان -۱۹۳۴، چاپخانه‌ی گه‌سامه‌ران، سلیمانی ۱۹۷۴، ل. ۴۳).

(۱) مه‌لیک فه‌یسه‌لی یه‌که سه‌رکرده‌یه‌کی حکومه‌ته‌که‌ی عێراق نه‌بوو که له‌ جۆزه قه‌سانه بۆ کورده‌کان به‌کا و هه‌ولده‌ات سۆزیان ڤاکیشی و هه‌لبانه‌له‌تینی... به‌لاه که به‌دواداچوونیکی نه‌م جۆزه وته و به‌لێتانه ده‌که‌ین ده‌بین هه‌رگیز نه‌هاتنه‌وته دی. نه‌وش ساخته و فشه‌لی نه‌و خۆ لێ نێزیککردنه‌وی نه‌و که‌سانه درده‌خات. نه‌گینا فیه‌روونی سه‌رکرده‌یه‌کی عه‌ره‌ی حوکه‌می عێراقی یا فیه‌رته‌به‌رونی زمانی کوردی ده‌ین چ شتیکی له‌و مێرده‌زه‌مه‌یه بگۆزی که به‌سه‌ر سگی نه‌ته‌وه‌که‌وه‌یه وه یا چ ڤتیه‌که‌یه‌ک له‌و خزه‌مه‌تانه بگۆزی که به‌یه‌ری به‌و که‌له‌ی به‌کات؟

کۆمەڵی دێدەوانی کورد ۱۹۳۱/۵/۳۰

هێشتا ماندوومان نەحەسابوو، چوار قوتابی: فەهمی تەوفیق، کەرم نەحمەد، فەخری سامی (لە دارولموعلەلەین) لەگەڵ بەندە (شاگرد فەتاح) دا کۆمەڵێکی دێدەوانان پێکەونا، هەرچی سەرەتایەک بۆ دێدەوان دائراوە لە دەفتەرێکماندا (دامانتا - ۱.ب)، ئینجا سوتنمان خواردا کە پێتی نەو بەرتۆدەچین، سێ دەفتەرمان بۆ گرت:

یەکێ بۆ یادنامەی کۆمەڵە. یەکێک بۆ پیشاندانی درواوە گرێ و درواوە خێرکردن (خەرجکردن - ۱.ب)، سێهەمی بۆ ئەوێ هەر کەسێ (لەم چوار پەلە - نەندامە - ۱.ب) شتێکی بەبێرداێ تیا بنووسێ. هەموو شەعووان و سێشەعووانیک لە مانی ئێشە (شاگرد فەتاح) بۆ قەسکردن گەرد دەبوونەو. هەر هەفتەی یەکێ دوو نانەمان دەخستە هەگبەیی کۆمەڵەو. جارێ نەم کۆمەڵە مانیان بە (نەتینی نووس - سکرێتێر) دانا، ئێتر من دەمنووسی، هەرچی شتێکی بۆ یەک دەسپێرا، من جێهێم دەکرد، لەبەر ئەوە گەردیشانم (هەرچەندە من دەمدا بە یەکێکی تر) بەسەرداری کۆمەڵە کە.

لە پاش چەند رۆژێک بەدزیو (نەحمەد عەزیز) ناو قوتابیێ کمان خستە کۆمەڵەو، بەلام چونکی بە پێتی پێتەو کۆمەڵە کە نەروێشت دەمانکرد!... ئێتر نەماندەوێست جارێ خۆمان پیشانی قوتابیێ کوردەکانی کە بەدین، چونکی چاوەروانی نەو حەلەمان دەکرد بەرێکی پێکیبەگی واوێ خۆ بنوێنن، هونەرێکی وایان پیشان بەدین؛ ئەوانیش نازا بەتیا بپێو، (لەیان پێتە جۆش، کە ئەوسا هیچ گومانێ تێدا نەبوو یا دەهاتە سەر ئەم کۆمەڵە یاخود خۆیان کۆمەڵێکی کە یان پێکەو دانا.

چونکی پێتەو کۆمەڵە کەمان وا بوو کە یاری کوردی زیندوو بکەنەو، گیانی گەران و جۆلان بخەنە ناو لەشی قوتابی کوردانەو... لەسەر ئەمە جارێ دەستمان کرد بەرێکی خست و بەککردنی کەلەپەلمان:

۱- گۆرەوێ و پانتۆل و کراسمان کردە پەک رەنگ.

۲- چوار فیکێکمان بەقەپانەو (هەموو لە رەنگێک) لەسەر دراوی کۆمەڵ کەیی، لە ۱۹۳۱/۷/۱.

۳- چوار چەقۆمان (یەکیکی بۆ ئەوێ کە دەرکرا) هەمووی لە رەنگێک لای کوردێک بەکردن دا (لەسەر پۆلی کۆمەڵە).

۴- چوار داری دێدەوانان لای دارتاشێکی کورد لەسەر دراوی کۆمەڵە لەگەڵ قوتریەک رۆنی سووردا کەیی.

۵- من (شاگرد فەتاح) و تەنگرێک و تەنگرێکی دێدەوانم (هەتا قوتابخانە دەکێتەو) پێشکەشی کۆمەڵ کرد، لە ۱۹۳۱/۷/۱.

۶- سەید کەرم نەحمەد، دەفتەرێکی زلی دا بە کۆمەڵ، لە ۱۹۳۱ ۷/۱ نالێردا بڕوین بەسایە هەندێ چەپۆکی گەردوونەو کە بەتایبەتی بەسەر هەندیکسانی دادا (فەخری و من) لە رێکۆپێکی کەوتین. وەستاین، ئێتر بۆ دەمێکی کورت وازمان لە هەموو شتێ هێنا. جارێ بێس بوو...

له گهل نهو شدا كه كۆمهله كه مان گيتيك به ريكوتيكى به سهرى نه برد، هيشتا هيچمان لى سارد نه بوو نه تهو، له كردنى پشيمان نه...^{۱۱}

به ناوى خوا
۱۹۳۱/۶/۳۰

سلتمانى / كۆمهلى ديد هوانى كورد

مه بهس: بلاز كردهوى رۆحى ياريكردن و جولاڤ (پيازه تى به ده نيه) له ناو قوتابيانى كورد.

سهره تا «مىادى»

۱- دريژگردنى دستى يارمه تى بۆ لىقه و ماوان:

ا- كوژاندنهوى ناگر.

ب- رزگار كردنى منداڤ له تنگانه.

ج- به لهش و به پوول، ياريد هوانى ههزاران.

۲- به رامبهرى هه موو ته رجه ناخوشيهك به روويهكى خوشه وه.

۳- براه تى، يه كگرتن، يه ك قسه يى له ناو خومان و قوتابيانى كوردا.

۴- به قسه ي گه وره كردن، ملكه چكردن بۆ قسه ي كۆمهل.

۵- دلى يهك پاكترن وه پاكترنى دلى هه موو كه ستيكى تر.

۶- پاك و تممىزى.

«به چان»

من كه يه كتيك له په لى كۆمهلى ديد هوانى كورد به شه رفى خۆم و خيژانم سوتند ده خۆم كه هه تا له توانا ماين چى له پته وى و سهره تاى نهم كۆمهله دا دانراوه، به جيتى بيتنم:

شاكر فه تاج، سەيد كەريم، فه هسى ته و فتيق، فه خرى سامى، له حمەد عەزىز - ۱۹۳۱/۷/۴

«پته وى»

۱- كۆمهل له سهردارتيك و نهيتنى نووستيك (سكرتير) و شمش په ل دروست ده بن - كۆمهل له هه شت

(۱) له كوتايى نهم دهفته روى يادنامانى ماموستا دا، نهم باسه ها تووه بهم بهرواره وه، نهموش پوخته ي ناوه رۆكى ده فەريكى دمنوسى تيره تى كه له كتيخانه كهيدا به رده شتم كهوت: پريتيه له پرۆگرام و دامه زاندى نهم كۆمهله يه و به شدار بووه كانى، هه روا نهم چالاكيسانى له چوارچيوى نهم كۆمهله يدا نواندوويانه، جا واه به چاكر زانى كه هه ر راسته موخ ناوه رۆكى (تۆمارى نهم كۆمهله) به خمه به رده شت، به تايبعت ماموستا نهم ده فەرمشى ناو ناوه (يادنامه)، به ممش دشى به نمو او كه ريكى نهم وى پيشروى دايتن. هه روهك ده ريش ده كوئى كه له ۲۷ حوزەيرانى نهم ساله دا دواى تهواو بوونى تاكيكر د نه روه كانيان گه راونه ته وه سلتمانى، نيدى له پاش سن رۆژ، بيريان له دامه زاندى كۆمهله كه كردۆته وه و له ۱۹۳۱/۶/۳۰ دا له مالى خزان كۆبوونه وى دامه زانديان نه حجام داوه. جا نهمى كه ديت ناوه رۆكى تۆمارى كۆمهله كه يه.

کمی زیاتر نایب-.

۲- کۆمەلە لە هەفتە بە کدا دوو جار کۆدەبێتەر: شەمۆ، سێشەمۆ.

۳- دوو دەفتەر دەبن: یەکن بۆ یادنامەی گەشت و سەیران، یەکتیش بۆ بەختکردنی (خەرجکردن- ۱.ب) و وەرگرتنی دراو.

۴- لە سەرەتای هااتە ئاودا (ناوەوەدا - ۱.ب)، چوار ئانە دەدرێ، هەر هەفتە یەش دوو ئانە دەخەرتە سندووقی دراووە.

۵- دەفتەریکتیش بۆ نووسینی ئەوەی بەبێردا دایە (بەبێردا دیت- ۱.ب)، لە پەلەکان بەولایە کمی تر تیا دا نانوسن.

۶- دامەزراندنی یاری لە ئاودا، زیندو کردنەوی یاری کۆن، گەشت و سەیران لە دەروەدا.
«یادنامە»

لە ژبانی ئەم کۆمەلە باس دەکا که لە دیدەوانی پابەبوێری، بەوێتەر دەراژنێتەر.

* ۱۹۳۱/۶/۳۰: لەم رۆژەدا فەخری سامی، سەید کەریم ئەحمەد، فەهسی تەوفیق، شاکر فەتاح، لە مالی شاکر فەتاح کۆبوونەر، کۆمەلەی دیدەوانی کوردیان دامەزراند... جارێ سەرداریان دانەنا، بەلام شاکر فەتاح بەقەسی هەموو دانرا بەنهیتی نووسی کۆمەلەکه.

شێوی کۆمەلەکه لە سەرەتای ئەم دەفتەرەدا نووسراوە.

* ۱۹۳۱/۷/۱: لەبەر ئەوەی مەبەسمان پلاوکردنەوی گیانی جوولان و پارێکردنە بەناو قوتابیانی کورددا، بەگشتی داماننا که هەتا لە تواناماندا بەکەلویەلی دیدەوان خۆمان پراژنێنەر، بەرەنگی هەتا بۆمان بکری شتی بێگانه نەکری، هی کورد نەبن.

بەلام لەبەر ئەوەی کۆمەلە پوولی ئەمەندە بوو بۆ یەکم سەیرانمان چوار فیکلیکهمان بەقەیتانیانەر کەری، که ئەوەش یەکتیکە لە هەرە کەلویەلە بەکارەکانی دیدەوان.

گۆڕێزە - وێڵدەر ۱۹۳۱/۷/۲

فەهسی تەوفیق، سەید کەریم، شاکر فەتاح، فەخری سامی.

بەیانێ پێنج شەمە بوو، فێتیک، شەمال لە لق و گەلای گۆل و درەختانی دەدا، شەونم بووبوو بەملوانکەیی سەوزەگیا، گۆلێش بەیاقووت و زومرووتی باغان؛ بۆنی پەستیمانیدا پەخشان دەکرد، هەرۆکو دلی بۆلبولی فیریو بێتێتەر، جێ، غونچە دەمی دەکردەر بەدەم چۆری گۆلەر بەهیزی بای بەیانێ شەش لار و لانجەمی دەکرد، بۆنی دەناردە کن بۆلبول - چونکی نێشمەش لە بۆلبولانی باغی کوردستان بووین چەزوو بەو مێسک و عەبیرە خەبەر بووینەر، خۆمان بەبەرگی دیدەوانی پۆشی، لە قەرەاغ شار لەپەک حەلدا وەکو برای دایک و باوکی کۆبووینەر. هێشتا لە شار جوێ نەبوو بووینەر: هەرۆکو یەکن لە سەری گۆڕێزە بلتی درەنگە حەلی هااتنەر، رۆژ بەروویەکی پێکەنینەر، لە چەشێ کچێکی چواردە

ساله‌دا له که له کموده سهری دهره‌تتا، پنی بز پرووناک... (کرده‌نوه - ۱.ب)، شاری به‌تارایه‌کی زه‌پین بز هیزی نمرنومان بز رازانه‌نوه؛ هیشتا هر پیده‌که‌نی هتا ساعات و نیوتیکمان ریشتا پین چوو نیترو حله‌بوو که له چاپخانه‌کی گزیږه رژی‌باشیمان له چاده‌ره‌که ده‌کرد. قه‌د مه‌پرسه، هتا نیوه‌زیه‌کی دره‌نگ له‌م چاپخانه‌په‌دا به‌چه که‌یف و زه‌ماوه‌ندتیک رمان بورادوه؛ چایده‌ر چه‌ته‌په‌ک بوو^{۱۱} -قه‌خوش، باسی همرای کونی شیخ محمودی بز ده‌کردین. ره‌وش و کرده‌وی نازایی، دل‌قوژی، نانیده‌یی، گیان سووکی به‌چیرۆکه‌وه له‌م‌شکماندا داده‌مه‌زاند. خو باسی ترتیتی^{۱۲} لادیتی همر ناکړی، نینجا چنده پرووخوش، دم به‌پیکه‌نن بوو، چنده‌گوزانی خوشیان به‌ششال بز لڼ دده‌پن، له‌هممو باسیکیان جوانتر نه‌وه‌بوو به‌تواوه‌تی به‌هوشی کورداپه‌تی خه‌به‌ر بوو‌بوونه‌وه، هه‌روا قه‌ی ولاته‌روه‌ری له‌ده‌میانوه بازروه‌قی ده‌به‌ست... هر به‌وه وازمان نه‌هیتا، چوپنه سهر تموقه‌سهری شاخه‌که له‌وی به‌راه‌به‌ر به‌وه‌هممو دپه‌تانه‌ی سرچهار له‌و به‌روه که له‌بناری شاخدان، روو به‌شاری سلیمانی که له‌دوره‌وه له‌باخچه‌په‌ک ده‌چوو گزیږه تله‌اری بیت، له‌م دیوه‌وه به‌راه‌به‌ر به‌وه‌هممو دپه‌تانه‌ی شاریاڅی، ناوازمان لڼ بلند کرده‌بو، گوزانیمان به‌چاونه‌ندازی جوانی کوردستاندا ده‌خوتند.

نینجا رووه‌وه ویله‌ده‌ر^{۱۳} چوپین، نیوه‌ز بوو که‌چی هیچ به‌که‌رمیمان نه‌ده‌زانی؛ چونکی کزه‌بایه‌کی زۆر فینک به‌سهر پاله‌کانی گزیږه‌دا شه‌ی ده‌هات، له‌رشی گه‌لڼ وینه‌ی هیلکه شه‌یتانوکه و گیانه‌به‌رمان دی له‌به‌رده‌گان هه‌لکه‌ندراره‌بون، تاشه به‌ردی زۆر پتک و لوویشمان به‌دی ده‌کرد، که نه‌وه پایرده‌په‌کی گه‌وره‌ی داپن بز دروست‌کردنی تیری دیده‌واونی (—) که نه‌که که‌سی تر له‌وی رووی کرده ویله‌ده‌ر نه‌وه بیینی، دپه‌که‌ی پین بدوژیتسه‌وه.

جا چنده دلخوش ده‌بووین که له‌حله‌پکا په‌ک له‌په‌ک دور له‌پرنکا به‌فیکه‌په‌ک له‌شورتیکه به‌مه‌راکردن گرد ده‌بوینه‌وه!

په‌کیکمان قاچی رووشا به‌لام هیچ دهرمان و لۆکه و که‌تاغان پین نه‌بوو -که ده‌بوو پیمان بوواپه - برینه‌که‌ی پین ساریژ که‌پن، ناچار به‌ده‌سه‌سې و به‌خول پیکمان هیتا.

ساعات و نیوتیک به‌ناو رز و دارگزیږ و ترش و چواله‌دا رژیشتین هتا گه‌پشتینه «ویله‌ده‌ره».

ویله‌ده‌ر دپه‌که به‌قه‌د شاخه‌که‌وه، چه‌شنی پلیکانه مال به‌مال که له‌به‌رد و گله‌سپی جوان دروست کراون، پتیه‌ک ده‌پکا به‌دوو که‌رتوه دپته خواره‌وه، دوو کانی و دوو مزگه‌وتی پتیکه‌پتیکي هیه، نیترو دپه‌که به‌سهر له‌و باحه به‌چکوله‌په‌دا ده‌روانی که له‌به‌رده‌میاپه‌تی.

(۱) چته: بز همره‌مکن له‌رانه به‌کارده‌هیترا که له‌که‌ل شیخ محمودا بوون و جه‌نگاوه‌ر بوون. به‌مانای (پتسه‌ره‌گه‌ی نیستا دیت).

(۲) ترتیتی: ماموستا په‌راویزی بز نم وشه‌په له‌دستورسه‌که‌دا داناوه به‌لام هیچی له‌باره‌وه نه‌نوسیه‌وه.

(۳) گوندیکه له‌روژه‌لانی سلیمانی به‌دلمیتی (قوتی محمود خان) وه‌که به‌پشیکه له‌شاخی گزیږه، گونده‌که به‌دیو شاریاڅیردایه (روو له‌سلیمانی نییه).

ترتی وټله دهر زور به ناوبانگه:

توخوا لیت نه شارمعه، که چوپنه نار دټیبه که، چونکی هره به که جلمان شیره به ک و ږدنګیک بوو، مندانان و کچان به سرورمانیکه وه تماشایان کردین!! دیسانه وه له مرګه و ته که به پیټنج که س چه قویه کی بچو کسان پټ بوو، ورومان نه دهات له بهر گالته ی لادییه کان دهری بټین - لهوان چه قزمان سه ند بو ترزوی و سټو خواردن.

پیاده تی نهو سن چوار لادییه مان قهت له بیر ناچټه وه که له نه دیو نه ناسراو چو (چوون - ا.ب) دژ و نانی گهرمی بو هټاین (نانی گهرمان بو هټاین - ا.ب).

نیجا له ساعات ده و چاره کیته که له پاش تیربوون، له پاش نهو ی ناوی خو زمان و کومه له که مان له دهرگاکی خانوی عه لی رها به گه وه نووسی، بهر وه شار به گورانی کوردی به رږشتنکی دیده و انانه وه نژیکی بانگ به دیداری سلیمانی شادیوینه وه...

سهرمان له مه سر دما که شش ساعات به پټ رږشتن که چی به ماندو ټیمان نه زانی هتا ماله وه. نه مجاره، په کم جارمان بوو، جلمان په که نه بوو، پټ دار، پټ چه قو، پټ دهرمان پټ وینه گرو پټ تهنګ بووین، مه تاره و ډلکه که له هه مو به که لکتره نهو یشمان (نهوانه شمان - ا.ب) پټ نه بوو.

کانی ماسی - کانی گومه ۱۹۳۱/۷/۶

له ماسی ته وټیټی، شاکر له تاح، نه حمه د عزیز، له خری ماسی.

به پانی دوو شه له ده و نیو، نه حمه د عزیز نه پټ، هره سټیکمان به رو کانی ماسی^(۱) دسمان کرد رږشتن (به رږشتن - ا.ب)، پټ نه مننده نه رمان بوو، هټنده ته خت و پټ چال و چول بوو، نیو ساعات رانه بوو، خو زمان له سر ناوکه ی کانی ماسی دی. پټ نهو که مان پاک کرده وه، چاپیسمان نوش کرد، هه ندی به دټی (قه ره توغان) دا که راپټن - دټیبه که وشکه به لام سن چوار تووی گه وره و ناوی سازگاری هه به - نیجا قه نسټیکمان^(۲) دایه وه و گه وینه رږټن.

له راستیدا وکو ټیمان گه یاند بووین، هه زمان نه د کرد وا زوو کانی ماسی به چی به ټیلن، چونکی نیرمان له کانی گومه^(۳) لا خوشتر بوو. به لام چاپی دهرتکی شعلی لټ بوو نه مننده نهوسن و چلیس بوو، نه ونده به دکر دار بوو، هه زمان د کرد چاپه که شیمان نه خوار دایه^(۴).

(۱) کانی ماسی: گوندیکه له خوارووی سلیمانییه وه له سر پتګای گله زبرده و قهره داغی کون... بهرله وه ی بګه ټه ناوی ناخچم ږ.

(۲) وانا: پشویه کی کم، دوا ی دانشتنکی کم.

(۳) قهره توغان و کانی گومه: دوو گونډن هره نژیک کانی ماسی.

(۴) بهر اورد و سرلجی باسکر د نه که ی ماموستانه به دهریاری (چایده را که ی له چاخانه که ی گزیره بوو و نعمش که له کانی گومه بوو)!!

راسته و راست پرومان کرده گانی گۆمه... قەد مەپرسە دەرک و دال، بەلەک و زەل، ناو و قەراو کە
هەتا کە مەر بەناساندا چوو بوون، چی لێ کردبوون، ئەو گۆرەویە درێژانە لەگەڵ پێتەوا کاتاندا لەبەر ورە
دەرک زەردی دەکرەووە...

هەر سەعاتێکمان پێ چوو کە یەشتینە جۆگە ناو بارە کە بە پشت دێبە کەدا دەوێشت، پەڕنمەو بەناو
کۆمەڵێکی ٤٠ مەلیدای پێگامان بەرێ هەتا کە یەشتینە مەزگەوتێکی ناوسارد هەر چوار لای توو و بی
گەورە گەورە داگیری کردبوو. لەوێدا هەوارمان لادا.

ئەم دێبە لەناو دەشتێکی پاندا، تۆوتنی لێ دەگری، چەمی قلیاسان دەگەوتێتە خواروویمەو، پێ
مێوێ، دارو درەختی بەرداری نییە چەند تۆبەک نەین، خۆندن لێرەدا زۆر باشە دوو مەلا و سێ قوتابی
گەورە سێ قوتابی بچووکی تێدا، لە مەلا و فەقێکان زۆر نەوازشمان دی، خۆ کوێخاکە پان کە
بێستبوی ئێمە هاتووین، هاتبۆه کێمان زۆری لێ دەکردین بچینە مەلەکی نان و چاپیمان بۆ بکات،
گەیی دەکرد: «پاوەکەم نێرە ناسینی ناوی هە چ کەس دیت هی من مانی خۆتەتی، ئێستا زۆر
شوورە پێتان بەسەرما هێتا کە لە پێشەو لەتان نەداوە خێوەتە کەمە.»^{١١} ئینجا سەیری خوو و پەوشتی
جوانی مێوانداری کرد کە.

بەلێ شێتەکی لەلەزار نەبوو، بەلام رابواردمان، پێکەنیشان کردی بەلامەزار، بەتەنگە کە قرۆالێکی
مەزگەوتان سێ کۆت کرد، نیشانگان شکاند، گۆزانیان وت، ششال - فێره - مان لێدا.

خۆ یاری و هەراکردن، گالەکردن لەگەڵ قوتابیەکان و مەلا و لادیبەکاندا نایەتە نووسین، ئێتر پاش
نێوەڕۆیکی درەنگ بەرەو شار بەسەر شەقامەکی شاردا بەگۆزانی وتن بەسەعات و نیوێک رۆشتن
گەشتینەو سلیمانی.

ئەمجارە کە لەلەوێدا دێهوانی هەر فیکفیکە و تەنگ و ناودان - مەتارە - و ششالمان پێ بوو،
نەبوونی دار دەشتێکی درێژ لێ زیاندا ئێن چونکە بەسایە کۆپێکەرە بەولەغ لە جۆگە کە پەڕنەو.

سەرچەر ١٩٣١/٧/٩

سەید کەرم، فەخری سامی، فەهی تەوڤیق، شاکر فەتاح، ئیبراھیم فەتاح.

قەد مەپرسە لەمجارە کە چەند ناپێک رۆشتین، بەیەکەو نەکر! بچوولێت، لەبەر ئەوە لە رێبەکی
دوورەو خەلێکمان پادەسپارد: بەهاو پێکمان بلێن دوامان کەون، بەلام ئەمجارە ئەرکمان زۆرتر بوو:
شومە کمان زۆرتر پێی بوو، لەوێ چامان لینا.

رەنگە تۆ وازانی ئیسەرۆ لە دوو سەعاتی هاتوچۆ بەولەتر ئێتر نەگەراوین، بەلام بڕواکە هیچ
وچانێکمان کە تۆزێ سەرەوتان بووبی لە دەقیقە تێپەری نەکردووە: چونکی ئەو باغ و دارستانە، چیمەن و

(١) خێوەتە کەم: چادەرکە، دەرەزکە، خەپەکەم... کورد ئەم ناو لەگەڵ مێواندا بەکار دێنن بەرامبەر (خانووەکە،
دێوەکە، مەلەکەم...) وەک کێنا یەپەک بۆ ئەوا زووع و خۆ بەکەمزانین لە ناست کەسانی خۆشەیتندا.

لاله‌زاره وای لن کردیوین که جارتیک گه‌شتمان به‌ناودا ده‌کرد، جارتیکی کمشی دووباره‌مان ده‌کردوه که لام وایه به‌ناوی سه‌یرکردنی دره‌خته‌کانیهوه، بۆ بینه‌نی مه‌ل و په‌له‌وه‌ره‌کانی و راوکردنیان له شش جاران گه‌شتمان تیه‌پ کردوه. خوا بکا هر به‌روش وازمان بیتایه؛ له‌سه‌ر ده‌نگی خوهری ناو و شنه‌ی داره‌کان به‌رامبه‌ر به‌جوانی چاونه‌نداز که هاتبوینه یاریکرن، یاری پاله‌وانانه... پیم بلی کا‌ه دیدوان هه‌یه خۆی رابگرێ نه‌چیتسه ناو نه‌و ناوه بلووروه له‌ش بلوورین بکا، پاشان خۆی به‌و تیشکی پۆژه و با فیتکه که‌لکه‌وه‌ر، دلگشاوه بکا.

نێتر به‌کورت بی‌بی‌تیمه‌وه؛ نه‌و پۆژه به‌که‌ران له سه‌یران په‌که‌مان زیاتر به‌ی... خوشیه‌که‌شی له‌وه دابوو میوانه‌هوازی چه‌ند قوتابیه‌که‌مان به‌جی هیتا، هه‌ندێ شتیه‌مان (شتیه‌وازان- ١.ب) بۆ بانگکردنی په‌ک داهیتا^(١)، نیشاغان نایه‌وه، نێتر داشینا (به‌پاریاندا- ١.ب) که نێتر وا به‌جگار نا‌پتیکوتیک نه‌ین - بێ دار و بێ فیکه بێ دۆلکه...

من بۆ جیه‌یک ده‌گه‌رام سه‌رمستی و نازادی تیتدا بێ! به‌ته‌نگ خواردنی باش و جلوه‌ریگ و کو‌شکی ده‌وله‌مه‌ندانه‌وه نه‌بووم، که به‌و ره‌نگه تیتدا به‌ژیم له مالی خالدا چوار ساله‌که‌م ته‌واو کرد. نیتاش هه‌ست به‌گرانی نه‌و باری چاکه‌یه‌یان ده‌که‌م، هی نه‌و و هی خال و خالو‌زاگانی ترم. نیتسه‌پش که ده‌یانینم شه‌رمیان لن ده‌که‌م، نه‌گه‌ر به‌ده‌ستم بێ هه‌رچیم هه‌یه پیشکه‌شیان ده‌که‌م، بۆ نه‌مه‌ی نه‌و چاکانه‌یان به‌ده‌مه‌وه! به‌لام داخه‌که‌م هیتا به‌و ناواته نه‌گه‌بشتوم، چونکه نه‌و له‌لانه‌م دست نه‌که‌وتوه که به‌دلی خۆم نه‌و چاکانه‌یان به‌ده‌مه‌وه! ناواریه‌ی و نه‌شاره‌زایی له زمانی عه‌ره‌بیدا ناچاریان کردم

(١) وه‌ک ده‌رده‌که‌وت له سییه‌کانی سه‌دی یه‌سته‌وه جوولانه‌وه‌ی دیدوانی له عیترلدا باربووه و چالاکیه‌کی به‌رچاوی پرۆسه‌ی فیکرکردن و خۆتندن بووه، جا هه‌رواش له‌ناو قوتابخانه‌کانی کوردستاندا که مامۆستای تایبه‌تی (دیدوانی - گشاهه) هه‌بووه؛ بۆ نه‌ونه مامۆستا سه‌عید فه‌هیم له ١٩٢٨ مامۆستای دیدوانی بووه له ره‌واندز و نووسنی له‌م باره‌یه‌وه و ده‌ریاری په‌روه‌ری مندا له هه‌یه له‌گۆلاری (زاری کرمانجی)دا (په‌روانه نه‌و گۆلاره؛ ژماره ٥- نشرینی دوو ١٩٢٨، ژماره ١٧ و ١٨ شوباتی ١٩٢٩). نه‌م دیاره‌یه‌ش زیاتر له نه‌وروپاوه سه‌ری ده‌کرد، به‌تایبه‌ت له نه‌لانه‌وه که سه‌ره‌تای په‌یدا‌بوونی بیری نازیسه‌تی لێوه دیاره‌ی دابوو، خۆ ناماده‌کردن و راهیتان به‌ژمانی سه‌خت و زیری نیمچه عه‌سکری سییایه‌کی نه‌و سه‌رده‌مه بوو، لای خۆشان هه‌ر نه‌و بیره بووه که ناوا پالی به‌و لاوانه‌وه ناوه؛ بیری راهاتن به‌ژمانی سه‌خت و دۆزار. خۆ هه‌ر له دوا‌ی سییه‌که‌ماندا بوو ١٩٣٨ که شانده‌یکێ دیدوانی قوتابیانی عیترالی نێریران بۆ به‌رلین و له‌ناویانا قوتابیه‌کی سلیمانی (تا‌هیر به‌حیا ١٩١١-١٩٧٩)ی تیتدا بوو، شانده‌که چاویان به‌هیتله‌رش که‌وت.

جا له دیسپلینه‌کانی دیدوه‌انیدا کۆمه‌له‌تی پتوشین پیاده ده‌کرت؛ له گه‌شت و ناو شاخ و دارستان... هتد، نه‌و شێوازان هه‌سپاون له‌ناو بزوتنه‌وه‌ی دیدوانی جیه‌انیدا وه‌ک په‌که‌ر ده‌کرتن (وه‌ک چۆن نیشانه‌کانی هاتو‌چ به‌که‌خرا)... نه‌ک هه‌ر کۆمه‌له و بۆ خۆی دابه‌یتن. وه‌ک مامۆستا لێره‌دا ده‌ی‌لی.

بهماندوو بوونیکي بڼ نه‌نداره له خوښته‌کاغدا.

له يکه‌م سال‌دا خراب نه‌خوښ که‌وتم. له‌گډل نه‌وېشدا ساليکيان نه‌بڼ به‌وی نه‌خوښ‌یه‌وه له تاقیکړنه‌وه (نا‌تم‌واو - ا‌کمال) ده‌چووم هر چوار ساله‌که‌م به‌پینه‌نګي و سه‌ره‌زیه‌وه برده‌ سر. فه‌رمان‌پو‌اي عی‌راق ناردمي بڼ دهره‌وه له‌سر نه‌رکي خوی.

يامنامي سالي ۱۹۳۲

سوريا - لوبنان - بروم‌لنا^(۱)

سالي تازه ۱۹۳۲

سه‌يره، سه‌ري سالي نه‌مال، له ههمو لايه‌که‌وه له سالي پار ناچڼ! له برتي ددنگي بانگده‌ر، ددنگي که‌نشتم گوځ لښه. له برتي زماني کوردي ياخود عمره‌بي، زباني نينگلزيه به‌لای گوتما ويزه ده‌کا، ولا‌ت شاختانه، به‌فر و باران و کوستانه، دار و درخته، چه‌من و لاله‌زاره، ژباني نه‌وړوپايه. ليردا که نم قسانه‌ي تيا دهنوسم ژوورتيکه له ژوورگانې قوتا‌بخانه‌ي برومانا له جیگا به‌ناوبانگه‌کانې لوبانه بڼ ناووه‌مواي سازگاري.

نښته ههمو‌ي ده‌رژو پيمان له سه‌فر هيناوه‌ته ده‌رئ، له راستيدا هرچه‌نده دل به‌لای يکه‌م شونهر لاده‌دا، ياخود په‌وشي کورداپه‌تي وام فيرده‌کات ههميشه چاکي سه‌فرم له‌بير نه‌چپته‌ره، به‌لام نه‌ماله وه‌کر دهرده‌کوځ، ساليکي رووناکيه، خوښيه، له ههمو شونينگه‌وه ژيان به‌رهو پيش ده‌روا. نيمشه يه‌کي سه‌ري سالي تازه‌يه: نه‌وا ده‌بيني سر ماموستا که‌مان (ميس‌تر ناش) به‌دلنکي په‌جگار خوښيه‌وه، به‌نازتيکي په‌جگار پيشروماره‌وه، بڼ نه‌م بيت که‌م و له‌هر دلي نه‌م بيت که‌م ههمو ماموستا و په‌نجبه‌ري قوتا‌بخانه‌کي کؤکرده‌وته‌وه، مي‌زيکي (+) شيوه‌ي پازانده‌وته: له ناوه‌راستي مي‌زه‌که‌دا دره‌ختي له‌داپکيروني عيسا (خوا لښ خوښښ) به‌ره‌نگاو‌ره‌نگ، مژم و ناويزه‌وه پازانراوه‌تموه، سر ژوورکه‌ي سه‌رائس‌ر به‌گه‌لای سه‌وز و شتي جوان وه‌کر يوکتيکي چواره‌ ساله پازانراوه‌تموه. نه‌وه منم له‌لای دوو که‌سه‌وه په‌کتيکيان ميس‌تر ناشه نه‌وي تريان په‌ري پروه‌کي نه‌رمه‌نپه، به‌و دمه‌ ناسکانه‌ي چپشم بڼ تيده‌کا! ههموشمان خه‌ريکي چپرؤک و قسه‌ي خوښښ.

(۱) ده‌فته‌ريکي مام ناوه‌ندي به‌رگي سه‌وزي قه‌باره ۱۷ × ۲۲ سم. په‌ره‌کانې سپي و خه‌تي به‌ياني له سه‌ره. هه‌تا لاپه‌ره (۱۳) ته‌رقيم کراوه له‌وه‌دا لاپه‌ره‌کانې پتو نه‌په، به‌ههمو‌ي (۳۱) په‌ره‌ي لښ نو‌سراوه. له ناوه‌راستيدا په‌ره‌ي ليکراوه‌تموه، سه‌رجم چواره‌ ويته‌ي پتو ده‌ پيتي بابه‌ته‌کان، په‌کيان ويته‌يه‌کي ناو رڅزنامه‌يه، له‌مانه سن ويته‌يان ليکراوه‌تموه و براوه... خه‌تي نو‌سيه‌که‌ي ژور پوخت و خوښه، ماموستا به‌دمسني خوی نو‌سيه‌تموه، به‌لام له هه‌ندق لاپه‌ره‌يدا سه‌ره‌که‌به‌که کال بڼ‌ته‌وه، رنځ‌وسه‌کي له چاو سه‌ردمي خوي‌دا باش و گوجواوه، هه‌روا وشه و زارلوه کورديه‌کانې. باسي ژباني نه‌وساله خوښته‌ني خوی ده‌کات له لوبنان.

نان خورا، ئىنجا نۆرەي چېرۆك و قەسە سەيرى ناسە، خەلى پىشاندانى گەرەبى نەم كۆپونەودەيە
 كە نەم شەو پىرۆزە لە ھەموو رەگەز و نايىنى كۆكردۆتەود. ئىنجا بۆ ژوورى مىز داڧىدە (ژنى دەستە
 راستى ناس) ھەتا چوارەكى شەو يارى و پىتەكەنە، رەنگە لەچا و خۆماندا سەرت سۆرەيتىن، پىاوى
 تەمەنى (۵۰) سالە لەگەل كۆپىكى (۱۸) سالەدا يارى دەكرد؛ يەككىك لەوانە سەر مامۆستاگەمان بوو،
 شىوې پىاويكى شىت و بىن مېشىكى پىشان دەدا كە لە پىتەكەنەدا دەگرەيەين!... ئەوا ئىمە يارى دەكەين،
 (رادىۆ) لەلەيەكەو، (ئاوازەش) لەلەيەكى ترەو باوەشتىنى دلمان دەكا.

كە شت سەرەتاي باش دامەزرا ژۆر جار دواپىشى باش دەين، ناي خاويە دواپىشمان باش دەكەي؟
 ھەرەك نەم شەوئە لىمان رابوارد... دەرووبەكى نازادى و سەرەخپىشى لە كۆرد دەكەيتەود؟!

بەغزە پۆز

ئەو پانزە پۆزە قوتابخانە داخراو، لە راستەدا ھېچ شىكەمان نەخوتندوو تا پىتەوى خەرىك بىن،
 لەبەر ئەو بەنازەرووى خۆم دەجوڵىتەو، ۱۹۳۲/۱۲/۲۵ ئىمېرۆ چۆمە بېرۆت سەرتكى American
 University دا (۴۸) خانووى گەرەبوو، لەناو خۆيدا بازار و دووكان لە ھەمەچەرە، زەوى (۶۰)
 تەرج يارى تىدابوو، خانووبەكى تايبەت بۆ مۆسقا يەككىك بۆ سەنەما و لاسايەكرەنەو يەككىكى تر بۆ
 (ناسارى عەتەيقە - مۆزەخانە) دانرابوون، جگە لەشتى تر كە نايەنە ژماردن.

چۆمە ناوەو، ھاوړپەكى كوردى خەلكى لىمانىم - عەبدولقادر مەجىد^{۱۱} دۆزىيەو، بېروا دەكەي
 ئەمەندە بۆ بېنىنى يەكتر سووتا بوون لە بەيانىيەو تا نىزىكى رۆژناو پىتەكوە بوون... ھىشتا ماندوو
 نەبوون.

بېرۆت شارىكى پىشكەوتو، كۆشكى پىنج نەوئى شەش نەوئى ھەيە، زۆريان گاورن، ھەتا خوا
 ھەز بەكا دووكاندارەكانيان زمان لووسن و پىاو زوو لە خشتە دەين، خۆ كارى ناشرىن لە بېرۆتدا ھەر
 باس ناكرى، بەلام پىشكەوتووشى لەگەل ئىمەدا ئەندازە ناگرى. نىوئەو بوو ھاتىنەو قوتابخانە.

۱۹۳۲/۱۲/۲۶ لەگەل ھاوړپەكەدا، بەخۆمان و ناھەنگىكى بچووكەو لەگەل نانەبەرەك^{۱۲} بۆ
 ھەردووكمان، نىزىكى سەعات و نىوېك رپەكەمان تەي كەرد^{۱۳} تا گەشتىنە (بەمەدەت).

(۱) عەبدولقادر مەجىد (۱۹۰۸ - ۱۹) گېرى مەجىد ئەفەندى گانتىسكانە، ناسراو بە (ھىشەت) و برارى
 (رەشوف ھىشەت)، دواى ئەوا كوردنى نامادەيى نىراو بۆ زانكۆنى ئەمرىكى لە بەررۆت، ماستەرى لە
 ھەندەسەى مەدەنىدا ھىتاو، بۆتە ئەفسەر تا پەلى عەقىد موهەندىس لە نەشغالى عەسكەرى لە بەغدا،
 مامۆستا بوو لە كۆليجى ھەندەسەى بەغدا. ژنى نەھىتاو، ھەر لە بەغدا مردوو. خالى شەھىد نەريمان قوناد
 مەستىيە.

(۲) نانەبەرە: تۆنەبەرە، نەسبىي خواردنى كەسنى يا دووان دەخرتە كىسەيك يا پارچە قوماشىكەو، لاى
 خۆمان بەزۆرى (اخم يا بلورى) سىي بەكارتى؛ لە شىوې چوارگۆشەدا.

(۳) تەي كەرد: بېرەن - رپەكەمان بېرى. وشەكە لە (طەي)يەو ھاتو.

بەعەبدات دێیه‌کی (٦٠) ماییه، به‌لام له‌چاو دێی خۆماندا شاره. دوو قوتابخانه‌ی تیا به، به‌کتیکیان هی تهنیا پی‌اوێکه که کردوویه‌تیوه، هم‌مو ناو له‌ کانییه‌کی به‌ره‌و ژووری دێیه‌که ده‌خۆنه‌وه که به‌لووله ناسن بۆیان دێ.

له‌وێ له‌ناو دار و دره‌ختی سه‌وه‌ره‌دا، به‌قهد نه‌و شاخه جوانه‌وه ده‌ستمان کرد به‌ناخواردن، له‌وێ یادی شوانی کوردم کرده‌وه، شمشاله‌که‌مم ده‌ره‌ینا، به‌رامبه‌ر به‌جوانی کردگار ده‌ستم کرد به‌گۆزانی وتن، هه‌ندێ تهنه‌نگیشتان ته‌قاند، ئینجا بۆ ئیوارێ گه‌راینه‌وه.

١٩٣٢/١/٤ بۆ سه‌په‌ینی له‌ته‌ک چه‌ند که‌ستیکی تر بۆ (به‌عەبدات و عێن عه‌رعار) هاتینه‌وه. له‌سه‌ر پێگای به‌عەبدات و عێن عه‌رعاردا وێنه‌یه‌کی خۆمان له‌ به‌رده‌می

هه‌یه‌که‌لی سه‌رده‌اری کۆمه‌لی میلیلی لوبانی گرت؛ کابرا خه‌لکی به‌عەبداته، ناوی (نعیم لوبکی)یه... خزه‌که‌نی به‌پاره‌ی خۆیان نه‌م هه‌یه‌که‌لیان بۆ دروست کردووه... ئینجا سه‌یری پیشکه‌وتنیان که!!

نیو سه‌عاته‌ پێه‌ک له‌ به‌عەبدات دوو که‌وتینه‌وه ئینجا که‌یشتینه (عێن عه‌رعار). عێن عه‌رعار چاوه‌یه‌کی گه‌وره‌یه به‌قهد شاخه‌که‌وه هه‌رچوار لای دار و ده‌وه‌نه، ناوه‌که‌ی به‌لووله به‌راوه بۆ به‌عەبدات... چاوه‌نه‌ندازیکی جوانی هه‌یه، له‌وێ چێشته‌نگاومان کرد. دیسانه‌وه ده‌ستم کرده‌وه به‌شمشال لێدان، هاو‌پێکانم به‌یه‌جگار ده‌خ‌ش‌و‌ش بوون... له‌وێدا نه‌م وێنه جوانه‌مان به‌وێنه‌گره‌که‌ی خۆم گرت.

خوێندنه‌وه: له‌م ناوه‌دا پێنج چیرۆکی ئینگلیزیم خوێندنه‌وه، به‌ته‌واوه‌تی له‌ هه‌م‌مو سه‌ره و کاریکی که‌یشتم، که‌لکیکی گه‌ورم لێیان ده‌ستکه‌وت. میسه‌ر ناش یه‌ک چیرۆکی دا‌بو‌وم به‌لام من پێنجم په‌یدا کرد و خوێندنه‌وه؛ چیرۆکه‌کان بۆ من‌داڵ دا‌نا‌بو‌ون، هه‌یه‌که ٣٠-٣٢ لایه‌یه‌کی به‌ج‌رو‌ک بوون، هه‌م‌و‌ش‌ی با‌سی جن‌زه و ش‌ی سه‌یر سه‌یر بوون، که‌چی لای ئیشه نه‌م هه‌م‌مو چیرۆکه هه‌یه که دا‌یک‌مان ب‌زمان ده‌کا فره‌یمان داوه‌ته نه‌ولاوه ده‌لێن بۆ من‌داڵ ناش!

زۆر سه‌زم لێ کردن، له‌به‌ر نه‌وه نیازم کردووه له‌م هاوینه‌دا بیانه‌گۆمه سه‌ر گوردی، تا خوێنده‌واره‌کاغان

تیی بگمن که خەلکی نەمیان هەبە و کەلکی لێ وەرەگرن. نازی پێوە دەکەن، نەوانیش نەو هەموو چیرۆکە کوردییە جوانانەیان فری داووە لاوە.

عوود: ژووڕەگەمان کە مانجەیی تێدا بە، فێرە -شمال-ی تێدا بە، هەمووش پێنج کەسین، بەکە ژووری قوتابخانە کە بە (فەن) پێشان بدات، من بەدل حەز لە موزیقە دەکەم^(١)، باوەجود لێوەدا نەو دڵەم کە بەرامبەر بەناو و سەوزایی و شاخ و داخ و مانگەشەو و -چارنەندازی بەری بەیانیان و نیوێشەوان و سەر لە نیواران- بەرامبەر بەمانە دەخروشن، دەشتی خۆی بەتەر حەز دەرخا. لەبەر ئەوە بەشمال وازە نەهیتا، عوودێکم کڕی، هاوڕێکانم بەکێکیان فێرم دەکا.

نەمیش پەکیکە لە پۆژە خۆشەکانی سالی تازه، خوا پیرۆزی بکا.

(١) مامۆستا باسی لە هەموو شتێ کردووە، تەنیا لەوێ کە لە هونەری مۆسیقادا شارەزایە و هەتا لە سلێمانی بەشداری تێبی مۆسیقاشی کردووە: بەکەم تێبی مۆسیقا لە سلێمانی لە ١٩٢٦ دامەزرا، نالەنگان ١٦ پارچەمبون، قوتابیانی مەکتەبی بەکەم تەمسیلییەکیان لە مالی شیخ بابا عەلی پێشان دا، بەپارەکی نالەنگانیان کڕی، نەمش ناوی بەشداریانی نەو تێپن لەگەڵ نالەنگانیان:

١- شاکر فەتاح: کلارینت

ب- سەلح عەلی: ترامپیت

ج- فوئاد قەفتان: دەھۆل

د- نەحمەدی میرزای عارف: هۆرن... هتد.

(بۆ زیاتر بروانە: نەکرەمی محەمەدی سەلحی رەشە، شاری سلێمانی، بەرگی دوو ١٩٨٩ بەغدا، ل. ٤٣٦).
جا نەمە پێشانی دەدات کە مامۆستا لە براری مۆسیقادا شارەزا بوو و چالاکی نواندوو، کەچی لە یادنامەکانی سەردەمی مندالیدا یا کورنی... هیچ باسیان ناکات. لەلایەکی تردە مامۆستا (عوسمان شاریاژێری) دەرباری جۆلانەوێ هونەری مۆسیقا لە سلێمانی چاوپێکەوتنیکی کردووە... بەکە دەلێ:
دەمبۆلواچێد کورنی حاجی مستەفا ١٨٨٦-١٩٧٣ کە لە سلێمانی لە دایک بوو، نەفسەریکی مۆسیقای عوسمانیەکان بوو، دوایی هاتووە سلێمانی، تێپکی لەسەر نۆتەێ تازه دامەزراوە. لە مالی خواجە نەفەندی نەزیک مەزگونی گەورە: پەنجای قوتابیەکی هەبوو. لەوانە شاکر فەتاح، رەفیق چالاک... نینگلیزەکان تێکیان دا، جا دوایی دیتە سەر قەکانی مامۆستا:

مامۆستا شاکر فەتاح دەلێ: نەو تێبە سالی ١٩٢٦-١٩٢٧ بوو، کە شانۆگەری نیرۆن پێشکەش کرا، بێرێ پارە کۆکرایووە، چەند نامەریکی هەوایی مۆسیقای پێ کرا، مامۆستا عەمبۆلواچێد حاجی مستەفا فێری دەکرین: کە لەو پۆژەدا مۆسیقالێدان عەیب بوو. بەلام من بەکەمین کەمێک بوو چۆرمە تێبی مۆسیقاوە و نالەتی -کۆرنیت قراتە- م دەستایە کە فێریم، لە نەندامانی نەو تێبە: رەحیم کەرم، رەمزی قەزاز، جەمال و جەلال مەجید، فانیق زێرەر- بەختیاری شاعیر. پرسیم: نەو رەفیق چالاک؟

وتی: نەخێر نەو هاوتمەمنی نیشە نەبوو. ل: ١٤٠-١٤١ - بۆ زیاتر بروانە: اکاروانی ١٧٨٤-١٩٨٤ی مۆسیقا و گۆزانی لە سلێمانی- عوسمان شاریاژێری- پۆشنبیری نوێ، ژمارە ١٠٦ سالی ١٩٨٥ بەغدا).

نیمروز قوتابخانه کمان کرایه‌ده. من له کووژی^{۱۱} پینجه مام. به‌نینگیلزی ده‌خوتین، ماموستانگانان چواریان نینگلیزن. نموانی تریان سوریه‌یین. نهمال له لنده‌نمده پرسیارمان لئ ده‌کری^{۱۲}.

منیان له‌گل ده کسلی تردا خستوته پایزی که خوه تاقي بکه‌مده. پینج ترح درسم وەرگرتوه:

۱- ریازیات، حساب، هندسه، جبر.

۲- نینگلیزی: به‌همو لئ و پوینکی به‌رز و نه‌ویه‌ده.

۳- عهره‌بی: به‌لام هر ترحومه.

۴- فیزیقا: به‌همو کهرتیکه‌ده.

۵- کیمیا: کیمیا Oldham

خوا هلتاگرئ سر ماموستان کمان و نموانی تریش له نینگلیزیدا زور له‌گلمان خهریکن. به‌تایبهت نووسین و هله‌به‌ستن.

(میتەر ناش) له سن شت که بۆ نیشا دابوون پکینکیان نه‌مه‌بوو: پاسی نوو شتانه بکه که له‌ناو سالی ۱۹۵۰ و سالی ۲۰۰۰ دا‌ده‌هینرین.

منیش نه‌مه‌ده به‌شکی زور خوش هاته‌پیش له‌بهر نه‌وه هیچانم نه‌نوسی نه‌مه‌ نه‌ین.

ناش که خوتندیه‌ده گه‌لئ چاکیتی و خوشیتی (شته‌دا هینراوه‌گانی) پیشاندا، به‌لام گوتی: له تاقیکردنمده‌دا ناگات له خوت بئ قه‌که مه‌خوره ناو دوو که‌مده. هر له‌خوتنه‌وه قه‌یان لئ بکه.

چونکه من بیره‌کم وا پیشان دابوو که دوو که‌من (پوستم و بارام)، له‌گوردستانه‌وه به‌فرۆکه‌پک که به‌نه‌له‌کتریک ده‌روا به‌شش سه‌عات ده‌گه‌نه (نسیوژک)، خواردنیان بۆ نمو پوژه‌ دریزه (سی‌ده‌نک چیتش ده‌ین)، له‌رئ که به‌سر بۆ‌داینتا^{۱۳} تیپه‌ر ده‌ین، ده‌بین هاورنه. که‌چی به‌مه‌کینه باران له ناسان ده‌هیننه‌ بوون.

له‌ناو ده‌ریای نه‌تلاتیکدا چهند که‌میک ده‌بین به‌رووتی به‌پیشره به‌سر ناوه‌که‌وه یاری ده‌کهن، پیتاوتیکی که‌شتی ناساییان له‌پندایه، له‌ژئیربانه‌وه له‌بنی ده‌ریا که‌دا کوژشیک هه‌یه‌ خه‌لک که له‌نه‌مه‌ریکا و نه‌وروپاوه دین له‌وئ لاده‌دهن.

پاشان نزیک به‌نه‌مریکا به‌ناوچه‌ی (پاپۆره ژئیر ناوینه‌ی)^{۱۴} نه‌مه‌ریکا ده‌گمن، که‌نموش خانویه‌کی که‌وره‌یه له‌بنکی ده‌ریاوه.

(۱) کووژ: پۆل، وشکه‌ تورکیه‌ بۆ (بش، قسم) یش به‌کاردی.

(۲) مه‌مبسی نه‌ویه: پرسیاره‌گانیان له‌لنده‌نمده‌ دتت.

(۳) بۆ‌دایت: پایتختی ولاتی مه‌جهرستان- هه‌نگاریاوه.

(۴) تحت البحر

کۆمەلە خوشخوانیی کوردی

لەم پۆژانەدا لەلایەن بڕایەکەو (کۆمەلە خوشخوانیی موسەفا بەگی کوردی) م بۆ هات. نەمەش وەک بڕاکی (نالی) لەلایەن (کوردی و مەبرانی) یەو (موسەفا زەکی سانیب و تاهیر بەهەجەت) یەو، دوو کوردی لارەو، لە چاپ دراو، نەم دووانە لە هەموو لایەکەو خوشخوانی کورد کۆ دەکەنەو، مەن هەندیکم نالی هەندیکم کوردی و بەشیک گەورە سالم بۆ ناردن. لەلایەن چەند لاونکی کوردی تریشەو یاریدەیان دراو، وایان نیازە بەرە بەرە هەرچی خوشخوانییەکی کوردی کۆنە لە چاپی بەدەن... خوا ناگاداریان کا.

زھور شوێر ١٩٣٢/١/٣٠

دەمێک بوو بەناوای هەناسەپەگەوێن پۆژ ناو جەرگی ئاسمان بەکاتەو، هەفتەپەک بەلکو زۆرتیش باران چاری لێک نەناو، نێمڕ شەمەپە ئەوا ناواقمان هاتەدی، سەر و پۆتەلاگی درەختەکان زۆرین بوو، ئاسمان و دەریا شین دەکەنەو، هەموو شتێ لە شۆتی خۆپایە. سەبەینی یەک شەمەپە، خوش بێ یا ناخوش بێ، نابێ بچینە دەرەو چونکی پۆژی (سەر ژماردنێ لوانە)، کەواتە نەم پۆژە خوشە لە دەست بچن؟ نەم پیتە^(١) بەیری هەموو قوتاییەکی وریادا دەهات، هەر ئەوەندەمان زانی دوو نۆتۆمبیلمان هینا و سواربووین. لە خوشیاننا بەپێتو راوەستاین، ئەوەندە گۆزانیان وێت هەتا ئەو نێر سەعاتە تێپەری، گەشتینە (زھور شوێر)^(٢)، بەلام چی؟ نەمەپە دلی هەموو کوردیکی بۆ دێتە خرۆش، دێپەکە بەسەر تەرقە سەری شاخیکەوێە بەم دیوا دەروانی هەتا چاوت بێ دەکا شاخ و شیر و دارستان و دێهاتە، بەو دیویشا دەروانی بەسەر بەیروت و دێهاتەکانی، دەریا و پاپۆزەکانی... بەردەمێ نەتلمێن بەدەرەختی سەوێەر، دوو ئاسمان پێکەو نووساون^(٣)، کە ناوڕ دەدەپنەو، مەلایەک دەبینی سەرسپی خانووەکانی زھور شوێر، کیژ و کۆری بڕومانان -نێمە- خال خالی کردووە.

قەدە مەپرسە ئەو دەمەمان بە چ تەرحێ رابواردووە، لیت ناشارەووە ناتەواوی (ناو و سەوزایی) کە دەمێک بوو جێگیر ببوو نێستە لاچوو، پووێ جوان، پەری روو بەگراس و کلۆجەیی ئالی و والاو کچە لوانانی بەو دەستە ناسکانهیان ئەو بەفرە زیچوێنەیان^(٤) تۆپەلە دەکرد (بەرستی زێر بەلای یاقووتەو جوانە)، بەدەم زەرەخەنەیان بۆ دەکردین، بەچاو گێشیان دەکردین، بەدەستیش تۆلەیی چەند سالەیی رەگەزی جوانیان لێ دەسەندینەو.

- (١) پیت: لێردا مەبەستی (قەسە یا بێرۆکە) یە، نەک بەواتای نەمۆر کە بۆ (مرف) بەکار دەهێنن.
- (٢) هاوینەهەوارێکە لە باکووری پۆژەلاتی بڕومانانەو لەسەر (نەر الکلب) ناوێکەشی (ظھور شوێر)ە لە دەشتاییەکانی ناوێی لواناندا.
- (٣) دوو ئاسمان پێکەو نووسان: ئاسمان و دەریا کە لەو دامنەو لێیانەو دیاربوو.
- (٤) زیچوێن: وەک زێو، چواندوویەتی بەزێو (زێوین).

ئىنجا ورد بەرەو: لە رۆژدا خۆشەویستی، لە ئاسماندا خۆشەویستی لە دەريادا لە سەوزاويدا لە بەفر لە جوانیدا، لەمانە لە هەموويدا هەر خۆشەویستییە و دەردەکەوێ.

هاوڕێتیکانم زۆریان هیشتا بەفریان چاوی پێ نەگەوتیو، شەڕە بەفریان دەکرد، ئىنجا من -کوردێک- بێتە پێش چاوت، سەرئەجی بەدە چۆن نازاوەتیی کوردایەتی دیتە جۆش، بە چ تەرحێک شەڕە بەفریان لەگەڵدا دەکا!!

جەژن

مانگی رۆژوو تەواو بوو، جەژن هات، لە هەموو لایەکەوە ناردنی جەژننامە دەس پێ کرا، لە پێشدا باران و بەفرێکی زۆر باری، سەرمايەکی بێشومار دەستی پێ کرد.

بەلام کە جەژن هات نەوانە هیچی نەمان، رۆژ دەستی کرد بەهەلاتن، بەلام بەراستی جەژنی کورد نەبوو، دەبوو لە بریتی جەژننامە (پرسەنامە) بنوسرايە.

لە راستیشدا نەمە رووی دا! قوتابییە کوردەکان کە کوردی کوردپەرورەر پێشان دەدەن بەهیچ کلۆجی بەجەژنیان نەدەزانی.

هەر وەک لە پاردا یەک کەس جەژنە پیرۆزی لە کەس نەکرد نەسالیشت لەسەر ئەو پێڕەوییە لە سەدا نەوێد و نۆیان بەرپۆتەچوون^(١)، ئەو لە سەدا یەکش لەبەر ناگاداری نەبوونی قوتابییە کە بوو.

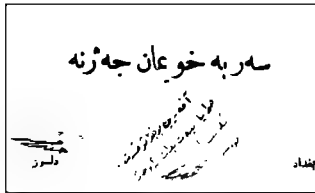
لەناو ئەو لە سەدا یەکە چەند کەسیکی تیاوێ جەژننامەیان ناردبوو بەلام پێشکی جوان بوو! نەوێدە جوان بوو نەوێدەپێش کاریگەر بوو، چونکە لە دڵنکی وریا کارتێکراوێ هاتبوو دەری.

شتی وا خۆشە، چونکی بەسايە رۆژنکی واو، بیریکی پیرۆز، گێیانیکی شیرین لەناو نەوێ رۆستەمی زالدا بلۆدەکاتەو، لەبەر شیرینی، چوارچێوێەکم لەم نامەيەدا بۆ جیاکردەو.

مایەوێ خۆم! پارم بەناخۆشی راواردا، لەبەر ئەو بۆ کەس نەناردبوو، پلاری مەلاکانم گەلێ تێ گیرا!

(١) نەم جەژن نەکردنە قوتابییە کوردەکانی ئەو کاتە بەهۆی لە دڵ دەرنەچوونی یادی راپەرینەکەي ٦ی ئەیلوولی ١٩٣٠ بەرەوێکی سەراي سلێمانییە کە حکومەت دەستیکی زالمەنی وەشاند و چەند کەسیکی کوشت و بڕیندار کرد و دەیانیشی لە گرتووخانەکاندا توند کرد.

لە راستیدا نەوێ یەکم جار بوو کە دەسلاننکی بیانی لە شاردناوا بەرقی مامەلە لەگەڵ خەلکەکەدا بکات و توندبیری بەکارنێن، بۆیە سام و ناسماری خەمناکی هەتا چەند سالیکیشت دواي نەوێ لە مێشکی خەلکەکەدا هەر بەرجەستەبوو، دیارە لەگەڵ بەرەو پێشەوێ چوونی رۆژگار چنگالی تێژ و رمشی داگیرکەر زیاتر لە جەستەي گەلەکەمان دەجەقی و دەستی زیاتر دەچوو بەخوونی رۆلەکاندا، هەتا رادەي نەمە گەشتە تەفرۆتوناکردنی هەزاران بارزانی و نەفەل و گازی ژارلوی رشتن بەسەر شار و لادیندا!!

«خاوەن نەم کارتە (حاجی فەرەج بەگزادە) باوکی مامۆستا حامید فەرەجە خاوەنی
(الف با)ی کوردی بۆ منداڵان و نەفسەری پۆلیس کەرم زەندە»

قاجمی نەشکاند بەلام دلسی شکاند. نەک من هەموومان لە (گاور لایان کەمتر بووین)^(١)، دیارە باوک و خزمانیشمان کە لەو بیرەدان بەچەندان سەرشکێنەیان کردین. بەلام لەبەر ئەوەی لەم دەمەدا هیچمان بۆ ناکرێ بەین یاری دەدانی ئەو تەرحانە یاخود کە هیچ نەین بیتلن بکۆشین، بۆ ئەوانەیی کە بیری دەمی (١١٠٠) پاش مەسیحیان هەبە^(٢)، جەژنەمان نارد، بەلام بۆ کوردان یان نا، یان پەرسەنامە!!

کورد و کوردستان ١٩٣٢/٢/٢٨

لەم رۆژەدا لەلایەن هاوڕێیەکی دڵسۆزمەو (کورد و کوردستان)م بۆ هات... بەراستی مێژوویەکی زۆر کەلکدارە. (نەمین زەکی بەگ) وەزیری ڕێگاوبانی عێراقی نووسیبووەتی.

بەتەواوی باسی کوردی تێداوە، لە هەلێکەو (نادر شاه) هاتۆتە سەر تەخت تا ئێمە. جگە لەوە باسی (زمان، ڕەوشت و کۆمەڵ و رۆژنامان، خێلاتی کورد) دەکا، نەمە دوو هەمین جزمی (مێژوو گەورە کەبەتی) جزمیکی پار لە چاپ دا. ئەم مێژووی لە نووسراوانی چەند زمانیکێ رۆژناوا و رۆژھەلات، لە (٢٥٠) سەرچاوە دەرھێناوە، لە دواییە کەبەدا ژبانی خوشی تیا نووسیبووە.

خاوەنی ئەم مێژوو پەکیکە لە هەرە کوردە زیرەک و بەگەرەکانی کۆن. لەگەڵ ئەوەشدا لە (٦٠) سال تێپەری کردووە، هێشتا بۆ هاو زمانەکانی خوشی دەکۆشێ. ئەم پەکەم چاپی (هەروەکو لەوی تێرشدا کردی) داوە بەیانەیی سەرکەوتن، دوو سێ مێژووی تێشی بەدەستەو بە، خوا سەری بخا، پەکیکی وا لە کورد کەم نەکاوە.

(١) نەمە ئەو مشتومڕە دەر دەخات کە لە نیوان خۆتەندوار و قوتابیەکاندا لەلایەک و چینی پیاوانی نابین و باوکان و دایکان لەلایەکی تر، کە دیارە بەرای ئەوان جەژن جەژنی موسولمانانە و نابین ئەو ڕووداوانە کار بەکاتە سەر بەشداری نەکردنی، هەرچی بەری لاو و تازەکانیشە کوردایەتی لەلایەن زۆر پیرۆزتر بوو لە جەژنکردن و خوشی پیشاندان، بەلام لەو لاشمە مێردەزەمی داگیرکەر بەسەر ولاتدا داسەپێتلەو.

(٢) زیادە رۆژییە کە بۆ تاوانانی ئەوێ کۆن و کۆنە پەرستان.

ناميهك

من ليره كمم پوژنامه دهست دهكوي كه باسی كوردی تیا بخوئتموه، لهبر نموه داوا له هاورێ كوردهكانم دهكهم ناكا دارم بكم.

له ۱۹۳۲/۲/۳۱ ناميهكم بۆ هاتوه، بهكورتی ئهمنهتا: (شیخ مهحمود بن دهنگه، بهلام ۴۰ رۆژ لهمهویش - جافر سولتانی ههوارامانی - لهگهڵ نیراندا تیکچوه. سهرشكهوت بهلام له ههردوولاوه - عیراق و نیران - زۆریان بۆ هینا، ناچار خۆی دا بهدهست عیراقوه، نیران تازانم چی لێ دهکمن)^(۱).

دیسانهوه دهلی: «نزیکی مانگ و نیوکیش لهمهو پیش - شیخی بارزان و لشکری عیراق - تیک ههلهچون، شیخی بارزان عهسکهریکی زۆری کوشت، چهند مهترهلهزێکی لێ داگیرکردن. عیراق ناچار ناشی کردوه ئیته له شوێنی خۆیا دانیشروه هیچ ناکا»^(۲).

۱۹۳۲/۲/۳۱

برای راستهقینهت/ مهلا موجهمهد
قوتابی دارولموعه لیسن - بهغدا

ههیدیری ۱۹۳۲/۲/۳۰

ئهم كهره كوردی ههولیره، ناوی سولهیمان داوده كورێ ئیبراهیم بهگی ههیدهریبه له خاوهواده بهناوبانگهكانی كوردن. باپیری ئهمنه سهردارێ (پانهی سهركهوتن)ی ئیستای كورد بوو، پێتار مرد^(۳). ئهمنیش وهك من قوتابهیه كه لیره، ئهم شههمیه نومایشی سالانهی یاریكردن بوو. سولهیمان له زۆریا

(۱) ههر لهم بارهیهوه (ژیان) له ژماره (۳۰۵)ی ۱۹۳۱/۱۲/۲۴ دهنوسن: «حكومهتی عیراق دوو سهره عهسكهری برده حدودی عیراق بۆ نهوی جعفر سلطان له حدود خۆی نهشاریتوه، ئیستاكه وضعی خرابه لهوێ، محاصره كراوه لهلایهن حكومهتی ایرانیهوه»

سهبارت بهسلیمانیش، ئهمنه دهقی یرووسكه بهگی (متصرفیه)ته بۆ وهزارهتی داخلیه: «الناس أخفوا بمزاولة أعمالهم، الحاله جیده، الناس عرفت محاولات المشاغبين وصارت تقتهم.

متصرف السلیمانیة/ الداخلیة، رقم البرقیة ۹۱۵۶، ۱۶ تویز ۱۹۳۱»

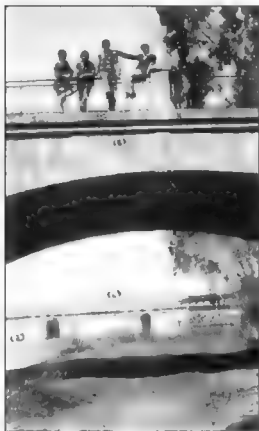
دیاره ئهمنه دواي تهسلیمبوونی شیخ مهحمود و دوروخستنهوهیهتی بۆ خوارووی عیراق.

(۲) راپهرینی یهكمی بارزان. له ۱۹۳۱/۱۲/۹ وه له شهری (بهرقی بهگ)دا ههشتا بارزانی توانیان ههتێکی عهسكهری حكومهت بیهزێتن و ۱۲۶ لاشهیان له مهیدانی شهركهدا جیههشت، بهرامبه (۵) شههید له كوردهكان. شهركه بهسهرگردهیهتی مستفا بارزانی نهرم بوه.

(۳) شیخ الاسلام عسانی: ئیبراهیم نهفندی لهههیدیری له ۳۰ مایسی ۱۹۳۰ دواي ناههنگی كردهومی پانهی سهركهوتن له بهغدا ههلیتررا بهیهكمه سهروکی پانهكه. داود ههیدیری كورێ له ۱۹۳۱/۴/۳ ههلیتردرا بهنهتداسی دهستی بهرتوبهری پانه.

به يه کم دهرچو. له بهر نهوه نيشانه يکې نيوچه زيوينه -کابرايه کې دانشتو- يان پټ به خشی. که هاته وه برومنا -ناش- له ناو همدو قوتابيه کاند انازيه تي حديدري پيشان دا.

نهر و لکه لب ۱۹۳۲/۳/۱

به يانی زو همدو خومان ړټکڅست، نړيکې (۶۰) قوتابيه يک ېړزين يو نهر و لکه لب^(۱). يووین به دوو دهسته وه، دهسته يه کمان يو سرچاوه کې، دهسته يه کيشمان ړژينگه کې، من له هي دوو همدا يوو، به پټ به ستی سمعات گه يشتی، نه ولا له پاش ۶.۵ سمعات نينجا گه يشته نیته.

به راستی تماشاگاهه کې خوش يو. نړيکې به دهر ياکه له گوټ زټيه که چاخانه يه کې به جگار ړټکړيکي تيدا دروست کرابو، له ناوه راستی ناو مالتي نوتيله که دا حوز و فواره يکې به جگار جوان و ناپاي تيدا يو.

همو لایکې به دار و درخت داپوشرابو، دو پردی لن بو، دو لاپه به ېری^(۲) حملی ناپليونی سټيم جه نه رال (غوري) فرانسزی به قه دی شاخه کهه دی. وه کو ده لټن نهو دو شاخه کې که ناوه کې لن دټه دهر وه جیگای فينيقيه کانی کون بو^(۳).

بروميه ۱۹۳۲/۳/۲۴

له پاش نوو سینی نامه يک به دواي (عبدالقادر حيشه ت) دا به يانی زو له به يروتموه هاته کنم، قوتابخانه که مان تيدا نه ما يو، چوار که س نه ی. له بهر نهوه به جگار سمعتت به يوو، که نه ماوړی کورده خو شته ويستم هات به جگاری دلم پرونک به يوو، هر تاوټیک بهو جلی ديدوه و انيم له بهر کرد، تر توافق سهرانم ړټکڅست، به خومان و وينه گريکه وه به ناو لاله زار و دار و درخته سه و ده کانی

(۱) نهر الکلب: ناوی رووبارتکه له شاخه کانی ناووه پروه و ړژناوا له باکووری به يروتموه دهر تته دهر يای سيمه، نهو شوته نه مانې يو چون که وتوته باکووری ړژناواي برومناوه.

(۲) نه دهسته ولزه يه: (دو لاپه به ېری حملی ناپليونی سټيم...) دهيو ناروا هوایه: دو تاشه ېری سرده می ناپليونی سټيم...

(۳) له (اطلس العالم) دا نهو شوته وا دمستيشان کراوه که جیگای شينه واری گريکې و رمانيه کانه. (يو زياتر: اطلس العالم، مجموعة أساتذة، مكتبة لبنان، طبعه حذیة، بیروت ۱۹۹۸)

شاخه‌گانی برومانده‌ها دستمان کرد به‌زیرین. زوری بین نه‌چو گه‌یشینه دینی (برومیه)، هرچه‌نده
 سه‌راچاویه‌کمان دست نه‌کومت له س‌ری دانیشین به‌لام دینه‌که نه‌منده خنجیلا نه‌بو، نه‌منده
 تماشاگاهی جوانی ه‌ب‌بو، له‌وی به‌ولاره نیشتر جو له‌مان ب‌ز نه‌کرد له‌ناو گوژ و گ‌لا و سه‌وزاییدا، له‌بن
 دره‌ختی گ‌زنا گ‌وندا، به‌قده به‌ردیکی زله‌وه له‌س‌ر چیه‌نیک‌کی نه‌رمون‌ژل ه‌وارمان دامه‌زاند. به‌راستی
 جیتی پی‌اوه‌تی بو که ژنیک له‌یکن له‌و مالانه هاته دهره‌وه، پ‌ژیشی له‌گ‌لدا کردین م‌غ‌ج‌ل‌نیک ناوی
 پاکیشی داین. ه‌تا‌کو نه‌منده شیرین کردار سو ده‌یگ‌رت ده‌ین نیشتر چا لیشتر به‌خ‌ن‌ن‌وه. ناوهم ه‌ینا، له‌و
 کاته‌دا هاو‌پ‌ت‌ک‌م خ‌ه‌ریکی ناگر‌کرد‌ن‌وه بوو، چا‌به‌ک‌مان ل‌ن ل‌نا که تاقه‌قان کرد نینجا دستمان کرد
 به‌گ‌زانی کوردی وتن، تاو‌ت‌یک ن‌و گ‌زانی د‌و‌ت تاو‌ت‌یکش من ششالم ب‌ز ل‌نده‌دا. به‌راستی تماشاگاه‌که
 هر شتیکی تری د‌و‌یت ته‌واو ب‌ین؛ ناو و سه‌وزاییمان ه‌ب‌بو^{۱۱۱}... به‌لام ده‌نگی ششالم نه‌منده
 کاریگر بوو له‌گ‌ل ن‌و ر‌ش‌ه‌با و ساردیه‌شدا س‌ن چوار پ‌ری رووی برومی‌ی له‌لانه کرده دهره‌وه.
 هرچه‌نده خ‌ن‌ان له‌نیمه نه‌گ‌یاند به‌لام له‌دووری په‌نجا ه‌نگاو‌یشه‌وه به‌ته‌واو‌تی دیار‌بوو که ن‌و ناوازه
 کوردیه‌یه شیرینه کاری تیک‌رد‌وون: ه‌له‌ده‌پ‌ین، راده‌پ‌ین، ه‌رایان ده‌کرد، به‌روویان ده‌گ‌رت‌ه یک، له
 کورتی به‌پ‌رم‌وه غ‌ر‌ش‌یان له‌نه‌ندازه چو‌بو‌وه دهره‌وه.

ناغان خوارد، ه‌ندئ‌ی گ‌زانی و ششالی ترمان ل‌یدا، ت‌و‌ز‌ن‌یک باسی (کورد)مان له‌نووس‌راوی
 کابرایه‌کی کلدانیدا (که ه‌ول‌ی ب‌ز سه‌به‌خ‌تی گ‌اوره‌گانی مووس‌لی داو‌ه)^{۱۲۱} غ‌ن‌ده‌وه، چا‌به‌کی ترمان ب‌ز

(۱۱) مام‌و‌تا مه‌ب‌نی له (الوجه الحسن)، شاعیری ع‌ر‌ب که ده‌ل‌ن:

ثلاث یذهبن من القلب الحسن

الما، والحضراء والوجه الحسن:

هر نممه له‌لایین مام‌و‌تا مه‌لا به‌ید موختار به‌ید عطاوه گ‌راوه به‌کوردی:

س‌ن ش‌ت ل‌ه‌ری خ‌م‌ی ن‌ش‌انه

ناوی رووبار و سه‌وزه‌ی ه‌رده‌انه

س‌ن ه‌ه‌ له‌ه‌م‌س‌و‌ان که گ‌رن‌گ‌تره

ته‌ماشای زولف و رووسه‌تی ج‌ر‌انه

ن‌ه دوو د‌ت‌ه شه‌ره له‌مام‌و‌تا (فاروق ر‌س‌ول په‌حیا او‌ه) و‌ه‌گ‌رت.

(۲۱) مه‌ب‌ستی به‌ط‌رن‌یک (مارش‌م‌ع‌ون ن‌ش‌ای)یه که به‌ده‌نی ن‌ینگ‌ل‌یزه‌کان ر‌به‌رایه‌تی ن‌س‌ط‌ریه‌گانی ده‌کرد له
 پ‌ت‌ناوی دامه‌زاند‌نی ح‌ک‌ومه‌ت‌یک‌ی سه‌به‌خ‌ ب‌‌یان له‌مووس‌ل و ه‌ه‌ل‌ن‌دا، ب‌ز ن‌ع‌مش ن‌ینگ‌ل‌یز کاری ده‌کرد ب‌ز
 ن‌ش‌ه‌ج‌ت‌کرد‌نی دیان و ن‌س‌ط‌ریه‌گانی ه‌کاری که له‌دیالی ن‌ز‌رد‌و‌گ‌ای ب‌ز کرد‌بو‌نه‌وه له‌ده‌له‌ره‌گانی مووس‌ل
 و بارزان. ه‌تا ه‌یت‌ن‌یک‌شی ب‌ز در‌وست کرد‌بو‌ون به‌ناوی (لیفی)پ‌ه‌وه. د‌ولی ه‌راک‌ه‌ی نا‌بی ۱۹۳۳ له‌ده‌وک و
 س‌ی‌ت‌ل ح‌ک‌ومه‌ته‌که‌ی ر‌ش‌ید عالی گ‌ه‌ی‌ل‌تی به‌پ‌تی یاسا‌یه‌کی تاپ‌ه‌ت مارش‌م‌ع‌ون و مال و مندالی له‌ع‌ت‌راق
 ده‌کرد‌نه دهره‌وه و ه‌تا ر‌ه‌گ‌زنا‌م‌ی ع‌ت‌راق‌ش‌یان ل‌ن سه‌ند‌نه‌وه... د‌وا جار چ‌وه ن‌م‌ریکا و له‌وی ن‌ش‌ته‌ج‌ی بوو
 ه‌ه‌تا ک‌و‌چی د‌وایی کرد.

لینا، نیتړ خوشی لسمه خوشی بوو. بهلام بارهش و هور و ترسی باران لهو جیگا خوشی هه لکه ندین، هه تاکو بهوش وازی نه هینا، نو وینه یی که له بهر دهرکی ماله کی ژنه کی له پتسه وه باسماں کرد، گرتمان، باشی دهرنه هینا. تیکی دا.

هاتینه وه برومانا، گدلی عودمان لیندا، یاریمان کرد، خو قسه خوشیش هتا نزیکی نیوه شو له گمل نو برا نازداره مدا درژی بست.

بیتروت ۱۹۳۲/۳/۲۵

به یانی به خوشی چونم له گمل (میستر ناش) دا کرد، خومان ناماده کرد، هه ردو کمان چوینه (جامعه ی نمبریکان)، نو رځومان له بیتروت راپورده. له رځودا خومان ناماده ی سپرانیکی گه وړه کرد: بچین بۆ شام به غله بگ، تمرابلوس، بیتروه بیتروت.

شام ۱۹۳۲/۳/۲۶

به یانی ساری نۆتۆمبیل بووین، بهلام شسته بارانه و بایه کی توندی هه بوو، هه نه ونده مان خوش بوو گه پشته (عالیه) ^{۱۱} نیتړ به ترحیک کردیه تم و هلم پیاو ژیر پتی خوی نده بینی، نۆتۆمبیل لیخوره که به هه زار حال ده پتوانی پتگا که بیین. به پتگا په کی بهر و باران و تهرزه و رمشه بادا دوو سعات و نیومان راپورده، پاشان گه پشته قهراغ شار، به راستی شیو و دۆلیکی جوان و شیرین بوو (دوسه) پان پین ده گوت. گه پشته شام، لینجا وهره بهو ژانه سهروه چهقه چهقه له گمل خاوم نۆتۆمبیل بکه: له بیتروت په مانغان لیره بگ بوو نیستا بهلا ساری خوی لیره و چواره کتیک دهو، نهمه روویه بکه بوو له کرده ی سوریه یی؟

ناغان خواره، لینجا تیکه وه بچو بۆ جیگا ناوډاره کان: مرگه وتی نهمویمان دوزیمه: گه لیک به ناویا گه پان، گنزی نیسام په حیا تیندا بوو، دیواره کان به کاشی سهوز و سور و قسه خوا رازا بونهوه ^{۱۲}.

مرگه وتکه ی نهمه ندی گه وره بوو هینده تممل و تمه زهلی نیسلامی تیندا بوو، ناوه ی زور پاک راده گرن، هه تاکو له دهرگا که ده دین پتلاوه کانت داکنیت یاخو پتلاویکی پاکي خویان له پین بکه ی.

پاشان گه پان بۆ گنزی (سهلاحه دینی کورد)، که وا ده بیین له مالتیکدایه حموز و فواره کی جوانی تیا په، به هه چوار لایدا درخت و گول بهرز بۆتوه به دهسته راستدا هه پوانیکی بچوکه، له دهرگا که په وه ده چته ژوورئ که ده بینی نهوا دوو گنر له بهر دوست کراون، پروه کانی نیگار کراوه، له دیوتیکه وه ناوی سهلاحه دین نه پوی هه لکه ندراره، گنزه که چوار قوتکه ی جوانی هیه به دوانیا نه وه زنجیریکی پیادا

(۱) هاوینه هوارتکه له شاخی لوینان، خوارووی رځه لاتی بیتروت، مهرکزی قزای (عالیه) به سر به پارتزگی (جبل لبنان). جیگای خلیکاندن سر به فره له زستاندا.

(۲) قسه خوا، مه بستی: نایه ته پیرۆه کانی قورتانه.

هه‌لوساروه. به‌نۆچەکی گۆزەکه‌یه‌وه کلاوه‌که‌ی خۆی -کلاو و مێژەریکی کوردانه- هه‌لوساروه، به‌گۆزەکه‌ی کەشوه کلاویکی وای پێتویه، کۆڵەکه‌کان هه‌موو به‌ردی مه‌مه‌پن، له‌م ژووره‌دا دره‌گایه‌کی بچووک هه‌یه‌ ده‌تکاته ژوورەکه‌وه پڕه‌ له‌ کتێب، که‌ به‌کتێبخانه‌ی خۆی به‌ناوبانگه‌، دیواری ژوورەکه‌ی به‌هه‌مه‌ رهنگه‌ قه‌ی خوا و پێغه‌مبه‌ر رازانراوه‌توه‌.

لەم شوێنەدا، لە پاش فاتیحه خوتندن بیرم لە رابردووی خۆمان دەکردووە که چۆن بووبین و پیاوی چۆغان پتەگی یاندوو، بەهاورێکەم گوت وێنەیکەم بەتەنیشتم ئەم جێگە پەرۆزی سەلاحەدینەو بەگرتی، گرتی، بەلام هەیف!... دەرەچوو.

لیتره هاتینه دره‌ده، دستان کرد به‌گه‌ران به‌ناو شاره‌که‌دا، نه‌لایه هم‌مروی خانووی گۆز گۆن و پروخوا بوو، بازاره‌کی له مه‌یدانی ماست فروش و دارفرۆشه‌کانی خۆمانی ده‌گرد، با هینده ته‌پوتۆزی کرد به‌جاوماندا وازمان له‌ ناوه هینا، خۆمان کرده‌ده به‌نۆتیه‌که‌ماندا.

ئەو ئىوارەبە بەشىكى زۆر لە بازارەکانى شام گەمەين، شو چوونە (کشکس)، بەلام بازارەكى شام بەگشتى لە شتوى گۆن نەهاوتە دەرە، گۆلانەکانى بچووک و تەسک و پەس و پۆخل، چەشتخانەکانى لە دووان بەولارە هەچى وای تەبا نەبە کە پەيار بۆتري نانى تەيدا بخوا. جەنگای سەنما و تەياترۆ تەمبەلى کە نەمشەو چوونى بەجگار ناخۆش و نارەتکۆتەک بوو.

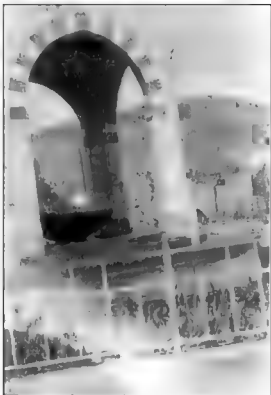
سال ۱۹۴۲/۲/۲۷

بەيانی بوو، ھەروا ھەردوو کەسمان ھێواش ھێواش دەڕۆشتن، گەشتێنە گەڕەکیک شەقامێکی ڕێکۆنێکی گەورەي جوانی بەناودا دەڕۆشت، لەمبەر و لەو بەرەبەرە درەختی لێ ڕۆیتەرابوو، ھەروەستێکی جوانی بچکۆلەي لە ناو دەستادا بوو، بە ھەروەستێکی گەورە دەورە درابوو، چوار لای ئەو ھەوێش بەگول و سەوزایی نەخشتەرابوو، بە ھەر ھەرزە گەورە چوارچێوەیەک دروست کرابوو، بە ھەر گەورە گەورە ڕێک بوو. بە چوار دەوری چوارچێوە گەدا بە زمانی فرانسۆی نووسرابوو: «یادگاری کاپیتانێکی فرانسۆی». لەوێدا ھەردوو کەسمان یەکە یەکە وێنە یەکە غۆمان گرت، پاشان دەوری شەقامە کە گەوتین، سالیحیەمان تێپەر کرد، نێرەر لەوێدا نە ڕێگای خوشی ڕێکۆنێک نە گۆشک و خانووی چاک چاکمان بەرچاوە نەگەوت. ئەو ڕێبەي نێمەي پیا دەڕۆشتن تەواویش پیا دەڕۆشت و دەجوو.

سرکه وتین، سرکه وتین هتا گه یشتینه بهر زترین خانوی شاه، نیر له ویره هه سو شامت چاو لی بوو، خانوه گانیان له گلی دروست کرابوو، بهلام و هکو خه لکی گه ده که کان دیایگوت: نهو تهرجه خانوانه گلیک بهرکه ددگری. نهو شونه گه، هکی (مه هاجری) یان یه ددوت.

به‌ویژان^{۱۵} زانی گهره‌کی کورده‌کانه، به‌لام نعو نه‌پور، له‌پور نعو به‌سور شاخه‌که‌دا ده‌گه‌راینه خوارووه.

(*) له پش نیردا تروشی کوشکیکی کون بووین بهنروینی کوفی همدی شتی لی نووسرا بوو، که پریمان وتیان: نامه جعلی خدی بیمارستان بووه سلاحدین کردو به تیهوه. (ش. ف)

نزیکی نیو سه‌عایتیک رۆشتین گه‌شینه گۆزی (شیخ موحیه‌دینی عه‌ره‌بی) ^{۱۱۱}، و‌ستمان بچینه ژوره‌وه، من هه‌ندێ ده‌سه‌س‌ریشم ک‌ری له‌وئ بیک‌هم به‌م‌وفه‌رک بۆ ماله‌وه‌ی ب‌ن‌ت‌رم، به‌لام له‌و کاته‌دا مرده‌وه‌ی ک‌یان ه‌یتا، له‌به‌ر ئه‌وه‌ په‌کمان خ‌ست ب‌چ‌ین.

ده‌م‌یک‌ی که‌ رۆشتین، خان‌وه‌یک‌ی گه‌وره‌ی که‌مان ب‌ین گه‌یشت، ئه‌مه‌ی ل‌ی نووس‌رابه‌وه: «مدرسة الصحابة - أنشئها ربعة خاتون أخت صلاح الدين الأيوبي» ^{۱۱۲}. ئه‌م ش‌وتنه‌ ن‌یستا قوتابه‌خانه‌ی کورده‌کانی س‌ال‌ح‌یه‌یه‌ به‌لام به‌فهره‌ن‌س‌زی و عه‌ره‌بی ده‌خ‌وت‌ن. خه‌ریک‌ن نووس‌راوی م‌ی‌ژووی ک‌وردیان بۆ له‌ چاپ ده‌ده‌ن، قوتابه‌خانه‌یه‌کی ش‌مش ژوره‌ویه.

لیت‌ره‌ ر‌ه‌ت بووین ن‌ی‌تر گه‌ره‌کی کورده‌کان ده‌ستی ب‌ین

(۱۱) شیخ موحیه‌دینی عه‌ره‌بی: (أبوکر محمد بن علي) ناس‌راو به‌ (ابن عربي) له‌ ۱۷ی ر‌ه‌م‌زانی ۵۶۰ - ۲۸ یولیه ۱۱۶۵ز له‌ ش‌اری (مورسیه‌ی ن‌ی‌س‌پانیا له‌دایک بووه. له‌ خ‌یزانتیک‌ی بووه‌ی خواناس، هه‌ر له‌ ب‌یست و یه‌ک س‌الی‌مه‌ بووه‌ س‌ۆفیه‌کی ر‌استی پاک، به‌ته‌وا‌ی ته‌رکی د‌نیای کرد و به‌گیان و د‌ل ڕو‌ی کرده‌ خوا، ده‌ستی دا‌یه‌ خ‌وتنه‌ده‌وه‌ی نه‌و ک‌ت‌یبه‌انه‌ی باس له‌ س‌ۆفیه‌گری ده‌گه‌ن و سه‌ردانی ش‌یخه‌کانی ر‌ی‌س‌ازه‌ س‌ۆفیه‌ته‌کان، زۆری نه‌به‌ر له‌ نه‌ش‌که‌وت‌یک‌دا چ‌وره‌ خه‌له‌وه‌ و ته‌رکی خه‌له‌کی کرد، د‌وا‌ی ده‌ستی کرده‌ گه‌ران و ئالوده‌ی ژیا‌نی سه‌فه‌ر و گه‌ران بوو، به‌ولاتانی مه‌غ‌ریب و تونده‌ها ته‌ می‌سر، لی‌ته‌ ل‌ی ک‌ه‌وته‌ گومانه‌وه‌ له‌سه‌ر بیرو‌ی (یه‌ک‌بون - وحد‌ الوجود) وه‌یا خ‌اوه‌نی ب‌ی‌عه‌ده‌ و ه‌تا کاف‌ره‌، که‌ له‌ ۶۰۴ک له‌ ق‌اه‌یره‌ خوا ر‌زگ‌اری کرد، ک‌ه‌وته‌ ر‌ت‌گا به‌ره‌و مه‌که‌کی پ‌یرۆز، د‌وا‌ی بۆ (موصل) و (ق‌ۆنیه‌) که‌ ک‌ت‌یبه‌ی (مش‌اهد الاس‌رار) و (رس‌الة الأنوار)ای ن‌یا دانا، له‌ دیارترین قوتابه‌یه‌کانی لی‌ته‌ (صد‌رال‌دین الق‌ون‌یوی) بوو، له‌ ولاتی ر‌ۆم‌دا گه‌لی ش‌وتن گه‌را: ق‌ه‌یس‌ه‌رییه‌، مه‌لات‌ییه‌، سی‌واس، نه‌رزۆم، هه‌ران و دیاریه‌ک‌ر. له‌ ۶۰۸ک ه‌ی‌شته‌ به‌غ‌دا. زۆری نه‌به‌ر له‌گه‌ل (ش‌هاب‌ الدین عمر الس‌ه‌رور‌دی) به‌ی‌ت‌ه‌نگ‌ی یه‌ک‌تریان دی، د‌وا‌ی سه‌ه‌ره‌وه‌ی وتی: «إن ابن عربي بحر الحقائق». له‌ ۶۱۱دا دیسان چ‌ۆره‌ مه‌که‌ک، لی‌ته‌ ک‌ۆمه‌له‌ ش‌یعه‌ت‌کی س‌ۆفیه‌تی له‌ خ‌ۆشه‌ی‌ست‌یدا دانا به‌تا‌وی (ترجمان الاشواق)وه، له‌ ۶۲۰کاتی ته‌مه‌نی ۶۰ س‌الی بوو هاته‌ د‌ی‌ه‌ش‌ق، ن‌ی‌تر ت‌یادا مایه‌وه‌ ه‌تا له‌ ۶۲۵ک گ‌یا‌نی پاک‌ی سپ‌ارد، ابن عربي له‌ ژیا‌نیدا گه‌لی ک‌ت‌یبه‌ی به‌رخ و به‌به‌های له‌سه‌ر بی‌ر و ر‌ت‌ب‌ازی داناوه‌: «الف‌ت‌وحات الم‌ک‌یة، مخ‌ف‌ة الس‌ف‌رة، الأمر المحکم الم‌رب‌وط، ک‌ت‌ة م‌الاب‌د لل‌مرید منه، م‌واق‌ع الن‌جوم، الأنوار، ذ‌خائر الع‌ل‌اق...». بۆ زیات‌ر و ک‌ه‌م‌ن تی‌گه‌ش‌ت‌ن ل‌ی ب‌روانه‌: «أثنین بلائوس - ابن عربي، ح‌یا‌ته‌ وم‌ذه‌به‌ ترجمه‌: عب‌دالرحمن الب‌دی، الناشر وک‌الة المط‌ب‌وعات، کویت، ۱۹۷۹ه‌.

(*) شیخ محیه‌دینمان له‌ د‌وا‌ی هه‌روه‌وکیان ب‌ین گه‌یشت. (ش. ف)

کرد. نمونه‌دهی بین نه‌چو درگاه‌یکی بچو و گمان هاته بهر، به‌نووسینگی فارسی و عهره‌بی، به‌رونگی سپی لسه‌ر تخت‌یکی به‌ردی سه‌وز به‌زبانی تورکی و عهره‌بی نهمی لن نووسرا بوو:
تأریخ وفاة أدهم ۶۳۷هـ

اسبر محل کراد ایویه ون اولیا. کرام حضر تلرنیک بچون بابا مرقد شریفیدر
هذا محل تربة الأشراف الأساد الأکراد الأیوبه قدس سرهم العزیز
جدد إظهار هذا المحل المبارك ۱۳۴۴هـ

له درگاه‌اماندا، کابرایه‌کی پیش سپی پشت کژماوه هاته دهری گوتی: فه‌رمسون، به‌کوردی زازا (نهمیش کوردم وه‌کو نیتو، نهمه گزوتسانی پیاده گهره‌گانی کورده که هم‌مو له نه‌تو‌وی سه‌لا‌حدینی نه‌یرین، فه‌رمو بیتن سه‌یر کمن. چوپنه ژوروه‌وه، کابرا گه‌لن گول و دار و درختی لمو خانوه بچو‌کهدا پرواندبوو، پیاده هر حمزی ده‌کرد سه‌یریان بکات. سه‌رمان کرد به‌ژوروتیکی به‌چکوله‌دا، دوو گزوی تیا‌بوو، هر نه‌مونه‌ده‌مان زانی کابرا سن چوار مومی داگیرساند و کردی به‌گزه‌کده‌دا، که ده‌بینن قاچیتک به‌هر پینج به‌نجه‌که‌یه‌وه دیاره، له گزه‌که هاتوته دهره‌وه، هر چوار لاشی به‌لژکه ته‌نراوه، لیسان پرسى وتی نهمه گزوی (موحه‌مده نه‌یره) نه‌وی تریشیان هی (سالح نه‌یره)، هردو‌وکیان پیاده چاک بوون. سه‌ر کوماری سه‌لا‌حدین بوون له شهری گاوراندا کوژراون. هاتینه دهری، قنگله فیکمان بژ دایه‌وه، کابرای کورده قاوه‌ی در‌خوارد داین. لمو حله‌دا گه‌لن پرسیارم له بابه‌ت کورده‌گانه‌وه لن کرد، وتی: لیرمدا که پیادی زور گهره هه‌پیت (جه‌لاله‌دین به‌درخان)^{۱۱}، نیوه‌رژ وه‌رنمه ده‌تانبه‌مه کتی نم و کن (مه‌ولانا خالید)^{۱۲} بژ نووسراوه‌ی کوردم لن پرسى هه‌چی نه‌بوو، نووسراوه‌یه‌کی له‌دا‌یک‌بوونی پیته‌مه‌به نه‌بن

(۱) جه‌لاله‌دین به‌درخان: جه‌لاله‌دین نعمین عالی به‌درخان (۱۸۹۷-۱۹۵۱) له نستانه له خیزانیکی دستدار هاتوته دنیاره، هر له‌وی پروانامی (حقوق‌ای) وهرگرتوه، دوی سه‌رگموتنی که‌مالیه‌کان فه‌رمانی خنکاندن دراه به‌سر باوکی و سه‌روپیا و جه‌لا‌ده‌ت و گامهران، نعمین پاشا و سه‌روپیا چوپنه میسر، گامهران و جه‌لا‌ده‌تیش چوپنه نه‌لمانیا و دستیان کرده خویندن تا هه‌شت سال. له ۱۹۲۵دا جه‌لا‌ده‌ت خوی گه‌بانده پیزی شورش‌ه‌کی شیخ سه‌عیدی پیران. له ۱۹۳۰ هاته سویرا و لیرده قزناغیکی تیک‌وشانی سیاسی و ر‌ژنیمیری میسر جه‌لا‌ده‌ت شیره‌یه‌کی جیا‌واز له جاراتی وهرگرت، زوو له‌گه‌ل کژمه‌لن تیک‌وشه‌راندا (کژمه‌له‌ی خ‌زی‌بوون)یان دام‌زوانده، به‌ناری د. به‌لج شیرک‌زوه کتیشی (القضیه‌ الکردیه‌ای له قاهره چاپ کرد. له ۱۳۴۲/۵/۱۵ گزقاری (ها‌وارای له شام ده‌رکرد. به‌ر له‌ممش (پونا‌هی) ناو به‌ناو بلا‌وه ده‌کردوه، چونکه زمانه‌گانی فارسی و توزکی و عهره‌بی و نه‌لمانی و فه‌رنسی و نینگلیزی باش دزانی، قاموس‌یکی کوردی- فه‌رنسی چاپ کرد و زور نووسینی به‌و زمانانه ده‌ریادی د‌ژی کورد بلا‌وه ده‌کردوه. له ۱۹۳۴-۱۹۳۶ بووه مام‌وت‌زای زمانی فه‌رنسی له دیمش. له ۱۹۳۹ بووه پار‌تیزری کومپانیای ریجی.

(۲) مه‌ولانا خالید: (۱۷۷۹-۱۸۳۶) خالید کوری نه‌حمده کوری حسین، له ه‌ژی می‌کالیلی جافن، له قهره‌داغ له‌دا‌یک‌بووه. پیاده چاک و زانا و پشیره‌ی ر‌ن‌بازی س‌قه‌نی ناوداری نه‌قشه‌ندیه، له قهره‌داغ و سلیمان خ‌زیندوویه، له مام‌وت‌ساکانی: شیخ عبد‌ولکه‌رم به‌رزنجی و مه‌لا محمودی لغزایی. له ۱۸۰۵ له شاموه=

به‌خوشخوان به‌زبان (شیره‌زاری - ا.ب.) ی‌زا‌زا نو‌وسراب‌و‌و‌ه: له‌لای‌ن (احمد رامز) نا‌وت‌کی کور‌د‌و‌ه له میسر له چاپ دراب‌و‌و، له دواییه‌که‌یدا نهمه نو‌وسراب‌و‌و: (پاش حمد و ثنا، تاه ژ بو خالق انام، صلات و سلام سر فخر انام، وکل انبیا، عظام، و آل واصحاب وانی کرام بی کو. خدی تعالی ژ مرا میسر کرد نشرا (مولدا) کردی: انجا نیتا من از کتب و رسائل کردی طبع و نشر بکم. رجا من آوه هرچی لجم وی کتابک کردی هیت، ژ فضل و احسانا خو، یا ژبو ناموسی و عزیزتا قوم خو، ژ مرا بشین، حتی کو از طبع بکن. یاشی دکل نسخا وی چه‌ند نسخه. ون ژبی ژیرا تقدیم دکم)

عنوان/ کردی زاده (احمد رامز) برواق السادة الاكراد بالازهر بمصر

له کابرا جیا‌برونه‌وه، چو‌وین نان بخ‌وین، مندالیکمان دی، قسه‌مان له‌گه‌ل کرد کور‌د‌و‌ه‌چو‌و، هه‌ندئ قسه‌مان به‌کوردی له‌گه‌ل کرد، په‌جگار زی‌روک و سه‌رمه‌ستانه قسه‌ی له‌گه‌ل ده‌کردین، لی‌شان پرسی تو قورتابیت؟ وتی: به‌لن، حکومه‌ت سن قوتابی^{۱۱} بژ کور‌ده‌گان کور‌د‌و‌ه‌ه به‌لام به‌عه‌ره‌بی و فرانس‌زی ده‌خو‌ئین، له‌هر چاو‌مان به‌ه نو‌وسینه‌که‌وت (مدرسة الاكراد الامبرية للاثاث)، کور‌ه‌که په‌جگار کور‌د‌و‌ه‌رو‌ه‌ر بو‌و، نه‌بو‌ت: من چ‌و‌ن کور‌دم خوش نا‌و‌ی، نه‌وان هه‌مو‌و له‌خو‌ئنی من، هه‌مو‌ویان له‌شو‌ئینک له‌دایک بو‌ون که کور‌د‌و‌ه‌ستان... به‌پرو‌ویکی خو‌شه‌وه لی‌شان جیا بو‌وه‌وه.

گه‌پ‌ای‌نه‌وه لای کابرای، ریش سپی^{۱۲}، دو‌و وینه‌مان له‌ماله‌که‌یدا گرت، به‌لام ب‌ن به‌ختی نه‌مانیش وه‌ک نه‌وانی تر ده‌رنه‌چو‌ون. هه‌ر نه‌وه‌ند‌ه‌مان زانی گه‌یش‌تین به‌خانو‌وی‌ه‌ک نه‌مه له‌سه‌ر ده‌رگه‌گه‌ی نو‌وسراب‌و‌و: (نادی صلاح الدین الأيوبي)... له‌وه ره‌تس‌وین ژۆ‌رمان ب‌ن نه‌چو‌و نو‌وسین‌یکی که‌مان هاته به‌ر (قهوة حي الاكراد الركبة)، له‌و‌ی‌وه چه‌ند سه‌ه گه‌زیک‌مان به‌نا‌و کۆ‌لانی‌کی به‌چو‌و‌کی پۆ‌خلا ته‌ی کرد، خانو‌وه‌گانی له‌سه‌ر شیره‌ی کۆ‌ن بو‌ون، هیچ نیشانه‌یه‌کی نه‌م ده‌مه‌ی پتیه‌ نه‌بو‌و، نه‌و کور‌د‌و‌ه‌نه‌ی که‌ له‌و نا‌وه‌ش‌دا ده‌مان جلی کوردی خو‌مانیان له‌به‌ردا نه‌بو‌و، به‌رگی سو‌ریان پۆ‌ش‌ی‌بو‌و، ژنه‌گان‌یش‌یان هه‌ر به‌و جۆ‌ره بو‌ون، به‌لام هه‌مو‌و به‌کوردی قسه‌یان ده‌کرد. له‌شار ده‌رچو‌وین، به‌سه‌ر گره‌ئ‌یکی به‌رز‌دا سه‌رکه‌وت‌ین هه‌تا گه‌یش‌تینه گه‌رستان‌ی له‌ته‌وه‌سه‌ری گره‌ده‌که‌وه له‌جی‌گه‌یه‌که هه‌مو‌و شاره‌که‌ی لی‌ن ده‌بار بو‌و،

= چو‌و بژ‌ه‌ج، له‌ ۱۸۰۹ چو‌وه بژ‌ه‌ی‌ن‌ستان له‌سه‌ر ده‌ستی شیخ ع‌ویه‌ید‌ول‌لای دی‌هله‌وی ته‌ری‌فه‌تی نه‌قه‌شه‌ندی وه‌رگرت‌و‌ه، له‌و سه‌فه‌ره‌یدا گه‌ل‌ن شارانی نه‌فهان و نیران گه‌راوه و پیا‌و‌چا‌گانی ژۆ‌ر ناسی‌وه له ۱۸۱۱ گه‌راوه‌ته‌وه بژ‌ه‌ی‌مانی و نا‌وای‌نگ‌ئ‌یکی په‌جگار گه‌وره‌ی په‌یدا کرد‌و‌ه، له‌دیای ن‌سلا‌م‌دا به‌خو‌اناس و سو‌فیه‌کی دست و ده‌رو‌وپا‌گ ناس‌راوه، لی‌ته‌ه کۆ‌س‌پی تو‌وش ها‌ت‌و‌ه و له‌لای‌ن زانی گه‌وره شیخ مارفی نو‌ژی‌یه‌وه (۱۷۵۳-۱۸۳۸) به‌مه‌رد‌گانی کر‌اوه، نا‌چار لی‌مانی جیده‌ه‌ئ‌لی و ده‌ج‌ته به‌غ‌دا و له‌و‌یش‌مه‌وه بژ‌شام تا له‌و‌ی ک‌زج‌ی د‌وایی ده‌کات. مه‌ولانا دست و قه‌لمه‌ئ‌یکی به‌ت‌وانا و ره‌نگ‌ینی هه‌بو‌وه، له‌بواره‌گانی ته‌س‌وف و ش‌رع و زمان و شه‌ردا وینه‌ی که‌م بو‌وه. ژۆ‌ر له‌و به‌ره‌مه‌مانی به‌عه‌ره‌بی و کوردی و فار‌س‌ن چاپ ک‌را‌ون.

(۱) لی‌ر‌دا مه‌به‌ستی (قوتاب‌خانه)یه.

(۲) نا‌وی نی‌سا‌عیل نه‌ی‌وه له‌ته‌مه‌وی سه‌لاح‌مدینی سو‌لتانه. (ش. ف.)

خانویه‌کی چوارگۆشی بچووک له ناوهراسیدا گۆمه‌زێک به‌رزبیره‌وه، نه‌و شۆنه‌ گۆزی مه‌ولانا خالید بوو، بوێژ و ناینداری به‌ناوبانگی کورد^{١١}، دیواره‌کی به‌ناوی نه‌وانه‌ی هاتروته‌ نه‌وی ره‌شکراوه‌وه. له‌ویدا نامه‌یه‌کم وه‌رگرت.

له‌وی چهند قسه‌یه‌کم به‌ناوی خۆمه‌وه له‌ دیواره‌کی نووسی که‌ تکا بۆ که‌له‌ قوربه‌سه‌ره‌کی بکات^{١٢} نێتر له‌وه‌دوا راسته‌وخۆ رومانکرده‌ مالی جه‌لاله‌دین به‌درخان به‌لام هه‌شتا (٣٠) هه‌نگاوێک دوور نه‌که‌وتبووه‌وه کابرا وتی: وه‌رن گۆزی به‌درخانه‌کان به‌یخ، که‌ چوین گۆزه‌کانیاغان دی، گۆرج نه‌و ناوهم هاته‌ پێش چار: (شیخ الحانی بن شیخ احمد الحانی)، زۆر دوور نییه‌ نه‌م پیاوه‌ کۆری نه‌و شیخ نه‌حمده‌ خانیه‌ به‌ناوبانگه‌ یه‌ که‌ مه‌م و زینی هه‌لبه‌ستوه‌.

هاتینه‌ خواره‌وه، وینه‌یه‌کی گۆمه‌ز و دیواره‌کاغان گرت، نێتر چوین بۆ مال جه‌لاله‌دین... به‌لام حه‌یف! له‌ مال نه‌بوو، چۆبوو به‌یروت، پیاوه‌که‌شی کورد بوو به‌زازایی قسه‌ی ده‌کرد، گه‌لێ له‌گه‌لمان خه‌ریک بوو بچین دانشین، به‌لام نه‌چوین له‌ بریتی نه‌وه‌ هه‌ردووکه‌مان ناوونیشانی خۆمان بۆ نووسی دامانه‌ ده‌ستی که‌ هاته‌وه‌ به‌داتن. له‌وی سراری ئۆتۆمبیلێک به‌وین کابرایه‌ک به‌وه‌پترانی ده‌وت: «به‌خوا به‌سایه‌ی پیاویکی گه‌وره‌وه‌ نه‌هین به‌روانکه‌م له‌ قوتابخانه‌ی شه‌ر»^{١٣} رامبه‌گرن^{١٤}، کابرا پێی وت: «بچۆزه‌ کن جه‌لاله‌دین به‌درخان نه‌و بۆت جێبه‌جێ ده‌کا، چونکه‌ لێره‌دا ده‌ستیکی درێژی هه‌یه‌» نه‌م پیاوه‌ وه‌کو کابرای ریش سه‌ی ده‌یوت مانگانه‌یه‌کی گه‌وره‌ش له‌ فه‌رانسییه‌کان وه‌رنه‌گرێ. منداکه‌ش ده‌یوت نه‌وا لێره‌ هه‌ول نه‌دا قوتابخانه‌یه‌ک بۆ کورده‌کان به‌کاته‌وه‌ به‌کۆری به‌خوێن، مامۆستا و نووسراوی کورده‌یان بۆ ده‌هێنن. هه‌ندێ مانه‌دومان هه‌سایه‌وه‌ نینجا چوین شه‌قامی به‌غدا و گه‌ره‌کی گاوه‌کاغان به‌ینی، به‌راستی له‌ هه‌موو گه‌ره‌که‌کانی تر خۆشتر و پاک و خاویتر بوو.

سێهم رۆژ له‌ شه‌ه‌دا ١٩٣٢/٣/٢٨

نێسه‌ هه‌ندێکی تر بازاڕ و دوکانه‌کانی گه‌راین، به‌شێکی لێده‌درچی نه‌وی تری گه‌لێ جوانبوو، هه‌ندێ شتومه‌که‌مان کری، پاش چا خواره‌نه‌وی دوا قاره‌لتی چوین خۆمان بشۆین، به‌راستی جێی خوشنه‌که‌ی په‌جگار پاک و خاوین و فراوانیو، دیواره‌کانی، ناو فه‌رشه‌که‌ی به‌به‌ردی مه‌رمه‌ر و کاشی جوان جوان رازانه‌راوه‌وه، بانه‌که‌ی له‌ بریتی کونێک وه‌کو له‌ ولاتی خۆمان هه‌یه‌ به‌یست سی گوته‌ تێدا هه‌به‌و که‌ سه‌رشۆره‌که‌کی گه‌لێ روناکتر و خۆشتر کردبۆوه‌. جوهره‌کانی به‌رین، به‌شێوه‌یه‌کی جوان تاشراون، ژووری تایبه‌تیشی هه‌یه‌، ناوی سارد و گه‌رمیشی هه‌یه‌، به‌لام فراوانی ناگاته‌ هی سلیمانی. نه‌وه‌نده‌ هه‌یه‌ نه‌م پاکتر راده‌گه‌یڕێ نه‌ویش هه‌ر له‌به‌ر ناوه‌که‌یه‌تی و له‌به‌ر چاودێری حکومه‌تیه‌ که‌ زۆر به‌ته‌نگ

(١) نه‌و گرده‌ی که‌ مه‌ولانا خالیدی لێ نێژراوه‌ (گرگی سالحیه‌) یه‌ له‌نێزیک دیمشق و نێستا که‌وتۆته‌ ناو شاره‌که‌.

(٢) وانا پاروده‌ته‌ که‌ مه‌ولانا تکا بۆ که‌له‌کی بکات.

(٣) وانا (مدرسه‌ الحریه‌)

(٤) رامبه‌گرن: وه‌رمه‌گرن، دامه‌مزه‌زێن.

خۆشۆرهكان و له‌شخۆشی شاره‌كه‌وه‌يه. كه‌ پياو دیتە درێ سێ جار په‌شته‌ماله‌كه‌ی ده‌گۆزن. به‌لام نه‌مه‌ی لێ دره‌چن یان نه‌گه‌ر لای نێمه‌ش نه‌مه‌نده‌ حکوومه‌ت به‌ته‌نگیه‌وه‌ی هه‌یج گومانی تێدانیه‌، سه‌رشۆرکه‌ی سلێمانی له‌ هی ئیتره‌ به‌لکو نه‌مه‌وه‌وه‌ چاکتر ده‌بن: چونکی نه‌و جوانتر پازانراوه‌ته‌وه‌، ناوی زۆرتره‌، فراوانتره‌ که‌ پياو ده‌توانی به‌ی نه‌مه‌ی هه‌یجی به‌سه‌ری زۆری تیا به‌یتیه‌وه‌. له‌شه‌ودا چوینه‌ سینه‌ما، به‌راستی جێگا‌یه‌کی رێکوپێک و خۆشی هه‌بوو به‌رامبه‌ری هه‌یه‌کانی بیرۆتی ده‌کرد. شوێنه‌که‌ی هی فهره‌نسه‌زدگان بوو، بۆ قوتایی نیوه‌ نرخ ده‌ستی، له‌ خواره‌شیوه‌ شوێنتیکی خۆش هه‌بوو بۆ هه‌له‌په‌ین - دانس کردن- به‌لام نێمه‌ هه‌تا نه‌و شه‌وه‌ پیمان نه‌زانیبوو له‌به‌ر نه‌وه‌ بۆمان نه‌کرا به‌جینه‌ نه‌ویش.

بە‌عله‌به‌گ ١٩٣٢/٣/٢٩

به‌یانی ئۆتۆمبیلمان گه‌رت چوین بۆ به‌عله‌به‌گ^(١)، رۆژه‌که‌ی سه‌اردبوو، ته‌م و تاریک بوو. له‌به‌ر نه‌وه‌ نه‌و ده‌شته‌ سه‌وره‌ جوانه‌ نه‌و شاخه‌ سه‌رسپیانهمان به‌ته‌واوه‌تی جوان نه‌ده‌هاته‌ پێش چاو، پياو که‌ به‌ناو شه‌قامه‌که‌دا ده‌رۆشت به‌ته‌واوه‌تی ته‌ماشاکای ده‌شت و شاخه‌کانی سلێمانی ده‌هاته‌وه‌ به‌ر چوینکو زۆر له‌و ده‌چوون. هه‌نده‌ی نه‌مابه‌و به‌گه‌یه‌ به‌عله‌به‌گ دیتیه‌کی گه‌وره‌ی جوانکیانه‌مان هاته‌ به‌ر، هه‌تا خوا هه‌ز کا جوان و شیرین بوو، (زه‌حله)^(٢) به‌قه‌م دوو که‌م به‌لکو سێ که‌زی گه‌وره‌دا ناودامان هاته‌بوه‌ خواره‌وه‌. به‌لام جوانیه‌که‌ی له‌وه‌ دا‌بوو خا‌نوه‌کانی هه‌مه‌و سپی بوون به‌ته‌رحه‌یک شاخه‌که‌یان پازاند‌بووه‌، پياو وای ده‌زانی هه‌مه‌و دیتیه‌که‌ یه‌ک ماله‌ یان له‌سه‌ریان نه‌زمی تیا دروست کراوه‌.

(١) مانی نه‌وه‌یه‌ له‌و رۆژه‌دا گه‌شته‌که‌یان بۆ شاه‌ کۆتایی یه‌ هات و گه‌رانوه‌ بۆ لوبان. (به‌عله‌به‌گ یان به‌علیه‌گ) سه‌ره‌که‌زی قه‌زابه‌ له‌ یاری‌گاری بێ‌قا‌ع، که‌وتۆته‌ رۆژه‌لانی لوبان نێزیک به‌سنووری سو‌ریا، ناوه‌که‌ی له‌ ته‌سله‌ فێقه‌یه‌که‌یه‌وه‌ هاتوه‌، له‌ سه‌رده‌می سلو‌قیه‌کاندا به‌ (هیل‌تۆلیس) به‌ناوبانگ بووه‌، وانا (شاری رۆژ)، رۆمانیه‌یه‌کان کۆشک و په‌یگه‌ری گه‌لێ جوان و به‌مه‌یانی تیا بیا‌تتا، نیشاش ما‌ون، له‌ سالی ١٩٥٥ هه‌ هه‌مه‌و سالی فێستیالیکی نێ‌وه‌وله‌تی هونه‌ری تیا‌ده‌گێرت؛ له‌نی‌وه‌ یه‌و پایه‌ و سقونه‌ می‌ژوو‌ویه‌ جوانانه‌دا.

(٢) زه‌حله‌: له‌سه‌ر رێگای به‌علیه‌گ، سه‌ره‌که‌زی یاری‌گای بێ‌قا‌ع، له‌ رۆژه‌لانی لوبان، شاریکی سیاحیه‌ و گه‌شتیاران ر‌ووی تێ ده‌گه‌ن، وا له‌سه‌ر ر‌ووباری (به‌ردونی) به‌ترتی ره‌ش و دروست‌کردنی شه‌راب و نا‌ره‌ق به‌ناوبانگه‌.

به ناو نم خانواندها درخت و گول و دار و بهردی شاخه که پازابووه ده. لهوئی پوت بووین نیو سه عاتیک رۆشتین، گه شینه دینه کی بچوکی خنجیلاته، له گهل بچوکیدا خانوو و نوتیلی باش باشی تیدا بوو، چۆنی تیدا ناین؟ بز هیچ سالتیک له (۱۲۰۰) کس گه متر هیه بچن بز بیینی نو شوتنه؟ نایا خلکی به عله بهگ، حکومتی لوبان له وانه کمی دس ده کوئی؟

له نوتیلیکی باش لامان دا، گهلن جوان پازابووه ده، هی خنیزانتیک بوو یه جگار نازکانه به دور و پشماندا هاتن، هیشا دانه نیشین ژینکی ژیر و له سرخو هاته کمان و دانیش، باسی قوتابخانه ی هینایه پشموه گهلن، میوان نوازی پشماندا، ژنی خاوون نوتیله که بوو، به لام باسی کار برای وینه فروشم قهت له بیر ناچیتموه، هیشا له نوتومبیلکه سه زمان نه هینابوو دهروه، سه به ته بهک وینه ی به عله بهگی نایه بهر دهسمان، پشمان گوت نیشا نا، تۆزۆ وازی نه هینا، نه گه شینه نوتیله که گه شته سه زمان، له ویش رزگارمان بوو له دهستی ههتا شتومه که کافان پیکخت، دیسان هاتموه سه زمان، به ناچار ی لیسان کری، نه گهر بهوه وازی لن هینابویه باش بوو، نه مجا داوای نموی لن ده کردین مجابا بز سهیری (هه پیکه له کان)، پشمان وت: هه لیک کی که جگهره کیشیکی پین نه چوو پهیدا بووه ده، هه میان له خۆمان دور خستوه، به کوژی به سه مهوه سن جاری که هاتموه سه زمان، دواپی پشمان گوت: نیشته نازانین که ی دهروین، نمویش وت: که واته هه له ناو چاره کیکدا جاریک سه رتان دهم، له کاری خۆی نه کوت، له پیکاشدا سن چوار جاریک پین شوتنی هه لده گرتین، ده هاتموه بهر ده مان که له گه لیدا بچین بز نه وئ، نیتر وه پس بووین، به دوو قسه (چووین...) نیتر تۆمان ناوئ) له گۆلسان بووه ده، وه نه ی هه له نم واین، خلکی لوبان و سوره زۆریان له بهر که دان^(۱).

نو پۆه مان له ته و توشی و ره به بادا را بوارد، له بهر باران تۆمان نه کرا بچین سهیری ناسارده کان بکه ی، به لام دینه که هه سو گه راین، به یانی گهلن خۆشی کرد و له بهر نهوه به کهر چووینه کن هه پیکه له کان، لهوئی نۆبه چی له بهر ده رگا که راوستا بوون، یه کی لیره کی سوره یی یان بۆچونه ژووره ده، نیو لیره شیان بز پشاندان لن سه ندین، به راستی کارا گهلن قه سو باسی له بابته به عله به گمه بز کردین، نیشته وه کو قوتابییه کی گوئ را در له بهر ده میدا وه ستا بووین، له پشموه قه له م و کاله زم به دهسته وه گرت، هه رچی له دم دینه دهروه بینووسم.

پاشان ته ماشام کرد نامه به کی گمهری پشوسته، کاری دو به ره و سن په ره نه بوو... وازم هینا. له راستیشدا نه گهر باسی نم بینینه ی به عله بهگ به ته واو ده ی به کم به سه دان لاپه رم پشوسته رمشی بکه مهوه، به لام به کوژی نه مه ی: «به عله بهگ شاریکی فینیکیه کان بووه، به ناوی (به عل) خوا که یانه وه مزگه رتیکیان^(۲) تیا دروست کردوه، پاشان یۆنانیه کان هاتوون به ته واو ده ی بردوویانه ته پزهی که نه شته کانی خۆیان.

- (۱) خه لک و دانیش تووانی نو ولاتانه ی ده رانه تیان له سه ر گه شتیارانه، نه جۆره کار و رهفتارانه له لایان ناساییه، به تایهت نه گهر ولاته که یان له رووی کانزا و پشمازی به وه دو که وتوه که دست یئ.
- (۲) راستر وایه که: په رستگایه کیان تیا دروست کردوه.

کوشکی هينده گوره و بلند، هيکيلي هينده جوان و خنجيلاه، گارتيکي هينده ورديان تيدا کردووه، ليم دهمشدا ناک له بورد له گلش شتي وا بديگران پيک ديتي... دوو هزار سال بيسر دروستکردني نو پرستخانه يدا رويستووه که چي هيشتا بشي زوري وهکو خويتهتي. هيشتا بشي زوري هيکيلي خواکانيان وهکو خزي رهنگين مارون. نو دهمه رومکان بزه هر شته خويه کيان هه بيووه، له بورد نموه له هيواني که نشته کهدا بدين سريانه کهوه بديريز هيکيلي هممو خواکانيان له بيري هه لکه ندووه، بليکانه يک بديتيج شش بله و ده پانزه گز درتريموه هممو ي له يک بورد هه لکه ندراوه.

دهنگه خوښندواری نهم نامهیه حمز بگا توژی پتسکهوتویتی عه‌ره‌ب و رومی نهم دهمی بۆ پشان بدهم: عه‌ره‌ب چوون له‌به‌ر سی لولوله ناسن نهم پایه ب‌هرده گه‌ورانیه‌یان تیتک و هه‌کان داوه، نهم نخش و نیگارانه‌یان سه‌راپا -هه‌ندیکی نه‌بن- شکاندوه. نهم دیواره پتک و پتکه‌یان هه‌لکۆلیوه وه‌ک قورله گۆزه‌ کونیان تیدا کردوه بۆ به‌سته‌وه‌ی ولاخه‌کانیان!! جیتی نوژی گاوره‌کانیان به‌پسایه‌ی هوشر و گهر و گاکانیان رازانه‌توه!!...

گهراينمهو بهيروت، له پړۍ بهلاي (بوحمدون) (عالبه، عصفوريه) و گهلي دتي تردا راپوردين، همموري خنجيلايه، جوان، ريكيويك و پيشكهوتو بو، چونها نه گهر شاره كاني خومان بهو پتيه واريكيويك بن. له بيروت سن پوژي تر لاي عمه دلولقادر نه مندي ماموه، گهلي كوردانه براپانه پتكهوه خوششان راپوراد. له گهل نهو مدها هشت روژ پتكهوه بووين و ديسانوه دستگوشي جيا بو نو مدهان له ناهيكي قولۍ كاني دل، له دلته نكيه كي چن د سماعي رزگاري نه بو.

حلیہ

بلاو بکهینهوه. بهلام لهم چاره‌دا بهراستی کورد ههنگاوێکی گه‌وره‌ی ناوه: کارت له بووک جوانتر رازاوه‌ته‌وه. به‌نووسینی لاتینی و کوردی لێی نووسراوه (جەژێنان پیرۆزێ)، له پشته‌که‌ی به‌لاتینی نووسراوه (جەژێنه پیرۆزی جەژنی قوریان، له ناوه‌وه‌ی وێنه‌یه‌کی جێتگار سه‌ربه‌نه‌که‌ی ساڵی ١٩٣٠ لێتانی و عه‌ربه‌کانی تێدایه^(١)، له پشته‌وه‌ به‌گولێکی سوور به‌ستراوه. به‌راستی کارتێکه هه‌موو که‌مێک راده‌کشێته سه‌ر بیرێ ئه‌وانه‌ی ده‌یان‌ه‌وێ به‌لاتینی بنوسن، له گوشه‌یه‌کی به‌سامیشه‌وه ناگری کوردايه‌تی به‌رده‌داته دلی هه‌موو کوردێک، وه‌هه‌ن ئه‌م له قوربانه‌دا ده‌ستی پێن کرابێ، به‌لکو ئه‌م ته‌رحه نووسینه به (جەژنی نه‌ورۆزی کورد) سه‌ری به‌لند بوو، گه‌وره‌ هاته پێش چاوی دۆست و بێگانه، ئه‌و به‌لاتینییه‌کی په‌تی دوو خوشخوانیه‌که‌ی حاجی توفیقی - پیره‌مێردی لێ نووسرابوو، به‌م بۆنه‌یه‌وه بۆ دلخۆشکردنی براکانه سه‌یری سه‌رسویمانی عه‌ره‌ب و بێگانه‌کان ده‌گێرمه‌وه: هاوڕیه‌کی جووله‌گه‌م به‌زۆر کارتێکی نه‌ورۆزی لێ سه‌ندم. بهلام وای زانی ئه‌له‌سانییه، هه‌تا پێم گوت. ئێنجا دار و به‌ردی قوتابخانه‌که نه‌ما ئه‌و جووله‌گه‌یه پێشانی نه‌دا. ئه‌ک ئه‌و گه‌لێکی که داوايان لێ کردم، مامۆستانان به‌تایبه‌تی ئینگلیزه‌کان سه‌ریان له‌مه سه‌رما وه پیرۆزناپییان لێ ده‌کردم - دیاره درۆمه‌کان ته‌قیان پێن ده‌کرد-.

کورد و بێگانه

کورد ناسه‌روێ هه‌تا خۆ له ده‌ست بێگانه رزگار نه‌کا - (خۆبیرون)

له عێراق: حه‌لی خۆی تۆزێ باسی هه‌له‌سانی بارزانیان کردبوو، ئه‌و حه‌له که‌ه که‌س به‌ستبوو. بهلام ئێستا رۆژنامه نه‌ماوه له دنیا‌دا لێی نه‌نوسن، له‌مانه هه‌ندیکیان به‌ده‌ستێکی پیس قه‌لم ده‌گرن، بهلام پێتسه ئه‌گه‌ر ده‌نگێکیش پێ له‌ناو ئه‌و ده‌نگه چه‌وتانه‌دا ده‌نگی راست و په‌وانی خۆی بنۆتێ. ئه‌وه رۆژنامه‌ی (النداء)ه که له سوویه ده‌رده‌چێ له رۆژی ٢٢/٤/١٩٣٢‌دا باسی ئه‌و هه‌رایه به‌ته‌واوی دینێته پێش چاومان ده‌لێ: شه‌ڕ خراپ ده‌ست پێن کراوه. ده‌ستی شیخی بارزان هێنده به‌هێزه هه‌رچی له‌شکری عێراق و به‌شێکی پۆلیسی هه‌یه له‌گه‌ڵ فرۆکه‌ی ئینگلیزه‌کان تا ئێستا نه‌یتوانیوه ته‌نیا سه‌رکه‌وتنێک سه‌رکه‌وێ به‌لکو هیوای عێراق زۆر کزه که بتوانێ ئه‌م هه‌له‌سه بکۆژنێته‌وه هه‌تا‌کو بۆی هه‌یه به‌ته‌واوی هێزی شه‌ڕکردنی له‌ناو بچێ.

تا ئێستا ٩٥ که‌س کوژراوه ٢٠٠ که‌س بریندار له عه‌سکه‌ره‌که په‌یدا بووه. فرۆکێکی ئینگلیزی به‌سه‌ر کۆمارێکی گه‌وره‌ی (پونسون) شکا و بریندار کراوه.

ئینگلیز له‌مه زۆر به‌شوکاوه: ئه‌وا له تاران له‌گه‌ڵ نێراندا، له‌گه‌ڵ توکیا له‌گه‌ڵ عه‌سکه‌ری عێراقێشدا پشتیان به‌ستوه تا ئه‌م هه‌رایه بکۆژنێته‌وه. شیخی بارزانی ئه‌مه‌نده خۆی قایم کردووه له‌وانه‌یه هیوای سه‌رکه‌وتنی لێ بکێ. رۆژنامه‌که ده‌لێ: «دوو وه‌زیری کورد له‌سه‌ر ئه‌م خراپیه‌ی حکومه‌تی عێراق داوای ده‌رچوونیان کردووه له‌ کاره‌که‌یان».

(١) وێنه‌ی به‌رده‌ره‌کی سه‌رای لێتانی که پرودای ٦ی نه‌یلوولی تێدا نه‌وی دا.

له تورکیا: نه مجارده بۆ جن پین لیتزگردنی تورک دیسانه وه کوردهکان له ستوری تورکیادا ههسانه نه وه. به لاء وهکو دهرکه وتوه نهمه نیشیان له گه لدا به.

سرداری هۆزیککی گهره ی کرد له سه ره وه ی یاریده ی حکومه تی تورکی داوه کوژاوه. حکومه ت په جگار له پرشایه نه م کوژه ره ی بدۆزتمه وه. وا دیاره کوژه ره ی نه م پیاره نیراوه ی دمه تی کۆمه لی خۆبیرونی کورده ی.

تهمهیل له کۆمسه جلی (۲۰ ی نیسانی ۱۹۳۲)

کۆمه لی مامۆستاگان هه ولتیککی گهره نه دن بۆ پینشختن و چاکگردنی زمانی کورده ی قوتابییه کان، له به ره نه وه کۆمه لی (وته - خطبه) و (لاسا پیکردنه وه - تمهیل) له قوتابخانه ی کۆمسه جلی دا مه زراوه. له م هه فته به دا چیرۆکیککی زۆر خوش و که لکه وره یان له به ره چاوی خه لکی شاره که به ناوی (کچی کورده ستان) وه نواندوه.

به کورتی چیرۆکه که باسی کچیککی کورده کا له گه ل نه وه شدا زۆری باوک و کمرکاری به سه ره وه ده ی که شوری پین بکه ن به پیاریکی دوه له مه مند، خۆی دهریا ز نه کا، خۆی ده خاته ناو نه شکوه ت و پینگاوبان و برستیه وه تا کو ده ستپسی له گه ل نه وه دۆسته پین پوه له به دا نه کا. دوا یی خوا له پشته وه، به نا ره زووی خۆی ده گا... سن رۆژ نه م نوانده ن نواندراوه. وته ی باش له لاپه ن عه بدو خالق نه فعه ندی سه ره مامۆستا و مه لا موجه مه د نه فعه ندیی کۆمیه وه دراوه.

هه رای بارزان (۲۲ ی نیسانی ۱۹۳۲)، الفداء.

نه مجاره په جگار گهری هه را که کله ی سه ندوه چه ند شه ریککی گهره بووه، له هه مویدا کورده کان سه ره که وتوون، به لام له ۱۶ و ۱۷ ی نیساندا فره که کان به خۆیان و بۆمبا گهره کانیا نه وه که وته کار، وایان لێ کردن کورده کان له ده ست و دهر لایان دا چوونه سه ره شاخ و ناو نه شکوه ته گانه وه، له گه ل نه وه شدا توانیان سن فره که له کار به من، له عه سه که ریش کوژاوه ژماره ی گه شتۆته ۳۰۰ که س.

خه سه ته خانه کان پر بووه جیگا یان پین ته نگ بووه، له به ره نه خوش، بره نده رکانیش هه ره باسیان ناگرێ، جگه له وه ش وه کو له ناوچه ی هه را که وه به دزی سه وه زا نه راوه، کورده کان چوار تۆبی مه تره لۆز و دوو سه د ته فنگ و کۆمه لیککی گهره که له وه لی عه سه که ری و دوو سه د باری نۆستر فیه کی مه تره لۆز و ته فنگیان له عه ره به کان داگیر کردوه. جگه له وه ش پیاره کانی شتیخی بارزان چوونه ته سه ره دوو تۆبی گهره ی عه سه که ره کان، گولله کانیان لێ دهره نیاوه. هه تا ده میتکی دوور و درێژ په کیان خستوون به لام زیانی کورده کان به ته واوه تی دیار نییه. سه ره نه وه به نه وه ته فنگانه ی به کورده کانه هه موی هی بۆشه ریککی که وا دیاره بۆشه ریککی له ویشا خۆی جیگا کردیه ته وه.

شیخ نه حمه د له که له وه لی شه رکردندا به شی دوو سالی له پیشه ره ناماده کردوه. ته فنگی له تورکیا وه له هۆزی کورده کانی نه رتیه بۆ دێ، هۆزی دهرسیم زۆر یاریده ی ده دا، تورکه کان که به مه یان زانی

لهشكریان نارد كه پهكی ناردنی نهم تفهنگانه بخمن، شهرتگی گهوره بیان بوو. له توركهكان (٤٠) عهسكەر كوژراوه. سهركهوتنی شیخ نهمحمد کارتیکي وای کردۆته دلی هۆزه کوردهكانی تر زۆر دور نیه ههموو بهم زوانه له دوری کوژینهوه. بهلام یۆ سهركهوتنی شیخ نهمحمد لهم پۆژانهدا هیوایهکی زۆر بههیز نیه؛ چونکی ئینگلیز بهههموو هیزبانهوه (ههروهکو سیر ههمفری له کۆمهلی گهلاندا بهناشکرا وتویهتی) ههول یۆ نهوه ددهن عیراق بخهنه (عوسبهتول نومههوه) لهبر نهوه بهههموو هیزیکانهوه تهکان ددهن نهم ناگره کوردیهه بکوژینهوه.

ههلیک فیهسل

قوتابییه عهره بهکان له برومانا زهماوهندیکی گهوره بیان بۆ هاتهوه یادی له دایکجوانی پاشای عیراق رازاندوه. ههر قوتابییهک کارتیکان داوهوه دست، لهبر نهوه داوا بیان له منیش کرد کار و فهرمانیکان بۆ وهگره، له عهره بهکاندا گهلی هاوڕێ خۆشهویستم ههیه، لهبر نهوه بهناسانم نهزانی گورج بهریه رچیان بدهممهوه. ههندیک بیرم له شوینی خۆم کردوه، کوردیک له جینگای منداین بۆچی جعۆنی عهره به جعۆنی خۆی بزانی؟ بهیداخی عیراق بۆ من داوهشین نیهه بیکهم به بهرۆکما؟ باشه نهگر نهمه نهکهم دهین ٣٥ قوتابی و هاوڕێی خۆشهویست لهخۆم بکهما. نایا نهمه بۆ من ناخۆش نیه؟

بهلام کورد و بهرزیتی کوردایهتی له هاوڕێیهتی گهوره تر نیه؟ له پێناوی کوردا ههزار هاوڕێ دهخمه ژێر پێمهوه! بهم تهرحه قسه له گهل خۆمدا دهکرد... وه نهم قسهی دواپیهشم (له پێناوی کوردا ههزار هاوڕێ دهخمه ژێر پێمهوه) پێروهیم بوو. ئیتر ههرچه نهد رهنه بیان لێ گرتم و پرویان لێ ترش کردم بههیچ نهزانی، هلم بۆ نهوه بهندگهتیه کهچ نهکرد!

(له پهراوێزی نهم لاپهڕه پشدا و له پهنا نهم دێهری دواپیهوه نهم سهرنجشی نووسیه، ا.ب):

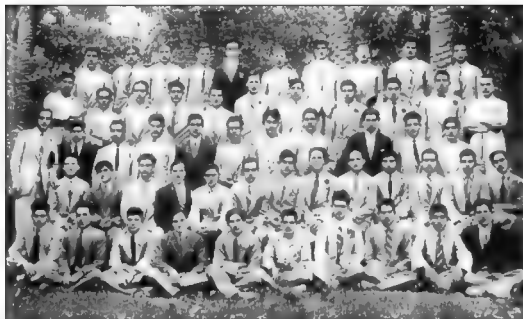
ههروهها هیچ کوردیکی کهشم نه دی یاریده بیان بدات.

گهڕانهوه ١٨/٦/١٩٣٢

لهم پۆژهدا دهستی ههموو مامۆستانان و قوتابیان و رهنجهرانی قوتابخانهی برومانای رهنگینم گوئی، گهڕاممهوه بۆ ولاتی خۆم. دوو پۆژ له بیروت و یهک پۆژ له شام و چوار پۆژ له بهغدا ماممهوه، له بهغدا ههموو برا کورده گانم بینی، گۆمهلتیکی گهوره بیان له (دار المعلمین) دامهزاندبوو. پولیککی مشغعه تیشیان کۆ کردبوو، مهبمستان یاریده دانی ههزارهکان بوو، دهستی زۆر دامای کوردیان بهو دراوهیان گرتبوو، له ناوهراستی سالدا پیا ئهقویهکیان^{١١} کردبوو، ناوازه (غرامه فون) یهکی باش بۆ بیدهوستینه رتیک^{١٢} کورد (عهبدوللا لوتفی بهگ) دهردهچنی، نهمیش ناوازه که پیشکش بهو کۆمهلهیه دهکاتمهوه.

(١) پیا ئهقۆ: یانسیب

(٢) بیدهوستینه: بازرگان، تاجر، کاسب.

لەسەر دراوی ئەم کۆمەڵە بۆ ئەوەی یاری لە کوردستاندا بپارێژێت و چەند تۆپێکی یارییان گریبوو لە سلێمانی و لە کۆپە رەنگاو رەنگ، هەر لە تۆپی قاچەو هەتا تۆپی سەبەتە هەتا تۆپی ناسمانە یاری دەکری.

و هەوێک بەرکەوت ئەمساڵ هاتوو و دۆستایەتی قوتابییه کوردەکان لە پار و پێتەر چاکتر بوو، هەتاوەکو قوتابییهکانی (دار المەلین) کۆمەڵی دۆزێنەر و گەردانی قسە کوردیشیان دامەزراندبوو^(١). ئەمساڵ لە (دار المەلین) و (حەریبە و سەوێ) گەلێ قوتابی دەرچوون، بەلام لە پێش ئەوایوونی قوتابخانەکاندا -هەروەکو هەموو سالتێ گرتوویانە- وێنەیەک لایانی کوردیان گرت، بۆ هەموو قوتابخانە کوردەکانیان پەوانە کرد.

بەسایمی خراوە ئەمساڵیش لەو خۆشییە رەنجەرێک نەبووم کە لەگەڵ برا کوردەکاندا لە رێی بەغداوە هاتنیوە بۆ سلێمانی. بەندە عوردم لێدەدا ئەوانیش گزانیان دەوت، یەکیکیشمان چیرۆک کوردییه ناو دارەکانی بەگزانیهیە دەگێڕایەو. یەکێک لەوانە هی (مەم و زین) بوو؛ کۆرەکە کوردی هەولێر بوو بەلێنی دامی کە گەشتە ئەوێ بۆم بنوسیتەو و بۆم بێتێ.

لە رێی ناسورییهکی خەڵکی حەکاریان هاتە لا، لە فەرمان پێدراوەکانی شەمەندەفەرەکە بوو، کوردییهکی باشی دەزانی، دەپگوت: «لەبەر ئەوەی ئینگلیز بەلێنی داوینتی بۆ حۆمان حکومەتیکمان بۆ دامەزرێتی، هەرچی ناسورییه لە دواي ئەم مانگە واز لە کاری حکومەتی عێراق دەهێتی!...».

(١) کۆمەڵی دۆزێنەر و گەردانی قسە کوردی؛ لەوانەیە مەبەستی لە دۆزێنەری وشە کوردی پەسەن و بۆزکردنی زمانەکەین لە وشە و زاراوی بیانی.

نیمروز دوا پژوی شتیخی بارزانه له ناو رژژنامه کاند، بارزانییه کان به تر حیتک بهرام بهری عمره بیان کرد هیچ هه رایه ک، هه تا نیستا له عیراقدا بهو تر حه کورد خوی تیا دا نهواندوه. شیخ نوح محمد داوای هیچی له حکومه تی عیراق و نیگلز نه دکرد نهو نهین (ناسوری) له زویه کهیدا دانمه زیتن، بهلام نهمه بژ نیگلزه کان باش نه بوو. له بهر نهو هه را هه لگیرسا، نهو بهو نیگلز جگه له خوی تورک و عمره ب و نیرانی شی لئ راست کرد نهو. له گه ل نهو دوزمه نه گوره و به هیزه شدا شیخ نوح محمد هه تا نزیکه جهوت مانگ توانی به سهرتکی بلندوه نهو ولاته نازداره ی بهاریژن، هه چه نه دیش زبانی خوی که نه بوو بهلام زبانیکی جهوت نهو نه دی له که لویه ل و گیانی عمره ب و نیگلز و تورک دا. له گه ل نهو هه سوو سه رکه و ته شدا (که هینده ی نهما بوو سه رکه ری عمره ب قهری تی بکه وئ) شیخ نوح محمد جهزی به دیزه دانی گوشتار کردن نه دکرد، ده یگوت: «من دوزمن نیم دۆسم جهز ناگه م خوین بهرین، هه نه نه نه زهویوزاره که موه من واز له شه ر و هه را دینم».

بهلام حکومه ت بژ نهمه لۆکه ی له گوئی ناخنی بوو، وه کو خوی به سه رکه و تهو بزانی ده یگوت: «هه تا نیستا نه م ناوه دراویان نه داوه به حکومه ت، سه ریان بژ که چ نه کردوه، ده یی بیانکه مه به شتیک له لمشی عیراق». بهلام هه یف: «... بهخت یاری کورد نه بووه، به ده ستی نیگلز هه ر کورده گانی نهو ناوه خویان بالی شیخ نوح محمد بیان شکاند، نیتر نهو بهو نهو شکانه ی که شکا خوی نه گرتوه. حکومه تیش هه تا ده هات (به یارمه تی فرۆکی نیگلزه یوه) خوی ده خزانه ولاته وه له مه ر پشکه و تنیکیدا قه لای له سه خته لانییه کانی شاهه کان دروست ده کرد، که و نیمروز له رژژنامه ده یخوئینه وه: «شیخ نوح محمد دی بارزانی له سنووری عیراق چوه ده ره وه خوی دا به ده ست له شکی تورکا!»

به م تر حه نیوه دوا ییه کی شیخ نوح محمد هات^{۱۱}، نیجا خوا ده یزانی چی به سه ر خوی و که سوکار و ولاته که ی دی، به ده ست سه ک و گورگه وه؟

(۱۱) له راستیدا هه ر له سه رتا دا شه رفروژ و پاخی نه بوون، نیسه ریا لیمی نیگلز چۆن ده ستی عیراق و نیران و تورکی خسته ناو ده ستی به کتر بژ سه رکوئکردنی راهه رینه که ی شیخ محموره، ناواش به هۆی نهو به لینی دابووی به نه سنووری و ناسوریه کانی هه کاری و جۆله میترگ و دوا ی ده ره ده یو نیان و نیسته جیکردنیان له دپاله ی نیزیگ به عدا، به مه موو جۆژن ده یوست جینگا پیته گیان له کورستان (نهو ناوچانه ی ده که نه سه ر هینلی برۆکسل) - ده وگ، عیما دیه، میترگ سوور، شتروان مه زن، زبیار و بارزان- بژ به دۆژته وه و تیایدا نیسه جیان کات، بارزانییه کان به سه رۆکایه تی شیخ نوح محمد ی بارزانی هه ولتکی زۆریان دا که ده ره که یان نه کرتیه شوتی نیسته جیکردنی نهو نه مستوریانه و خه لکی نهو ناوه ناواره و ده ره ده ر نه کرتین، بهلام حکومه ت به هاندانی نیگلز و به کرتیگه رلوانی کاره که یان گه یانده را دی شه ر و پشکادان، له مه شدا مام نیگلز له یارمه تیدانی سوای عیراقدا هه چ درتیخی نه کرد. له تشرینی دووی ۱۹۳۱ هه سوای عیراق به ره و بله و بارزان جوولا و که مه ت داگیر کردن و شه ر کردن، نهو بهو له ۱۹۳۱/۱۲/۹ شه ری بهرقی بهک به ریا بو، له نیسانی ۱۹۳۲ سوای عیراق به ره و بارزان چۆوه، له شه وی ۱۹۳۲-۴/۳- له شه ری ادۆلی =

سلیمانی

له گهل نهم ههموو تنه گانه یشدا، كه له ناو شاره كه دا جیگه یز بووه، له گهل نهم ههموو لڼ نه پرسینه وئى حكومه ته شدا به لكو له گهل نهم ههموو ههولئى حكومت بۆ بچوو كرده نهمى گزېتى خوێندن و فیزیون له سلیمانیدا... جوانه كاغان له ههولدان و تیکۆشین نكه ووتوون، ههمیشه بۆ بهرزى خاكه كه له تهقه لادان:

دیده وانیتى: قوتابخانه گاننى سلیمانى یه جگاره له پار پینشكه ووتووترن، نهمسال دیده وانه كان له جلوه بهرگدا، له كه له یه لى دیده وانیدا، له مۆزیه دا، به ته رحىكى وا ناماده و پیکوینك خراون له دیده وانه گاننى به غدا چاکتر نه بن خراپتر نه بن، نهمسال گهلن سه پرانى گه وره گه وره و به هاداریان كرده ووه؛ بۆ نه زمى، گۆژ، وێله دهر، سه رچار، هه زامێرد به نهمشكه و ته كه یه وه، هه له بهجه و به غدا، به كۆمه لى گه وره و بچوو كچه و... ههموو رهنگه پارێكه كه له ناو قوتابخانه چاكه كاندا به كۆن، وهگ تۆبى قاج، تۆبه ئاسانه، تۆبه سه به ته، له قوتابخانه گاننى سلیمانیدا جیگای بۆ چاك كراوه و پۆل و دهسته ی بۆ دامه زێتراره.

نوواند - ته مصل: له قوتابخانه ی سانه ویدا چیرۆكى (خه سهر و شیرین) كه له حه لى خۆیدا ناوچه كه ی نهمه نستان و كوردستان بووه، نوواندراوه، نهمه ش قوتابى كرده و یه تى، گهلن چیرۆكى پینكه نیشیان له گهلدا كرده بوو، له و دراهى ده ستیان كه و ته بوو (١٤٠) روه بیان بۆ بهرگ پینكردى قوتابیه هه زاركان به خه كرده بوو، به شى كیشى كه له یه لى دیده وانیان پین ته و او كرده بوو، نه وى كه ماو شه بۆ كرده نهمى (نوسراو خانه - مكنه) په ك دائراوه بۆ قوتابیه كان له قوتابخانه دا به كۆته وه.

وه نه بى (قوتابخانه ی دووهم) پش له مه دا كورتیان هێنا بى، نووانش هى خویان پینكه خستوه، هه ر

= فارڤى) رووى دا كه لاشه (٢٥٣) سه رپاز و نه فسه له مه يدانى شه ره كه دا كه وت، له ١٩٣٢/٤/٢٦ هه زرى ئاسمانى به ریتانى به توندی ناوچه كه ی بۆردمان كرده و ده یان گوند و مه زارى كاو ل كرده و سه دان مه ندا ل و ژن و پى رى كوشت و به رینه دار كرده، له ١٩٣٢/٤/٢٩ بارزانیه كان په كنى له و فره كه جه نگییانه یان خسته خواروه و دوو فره كه وانه كه شیان گرت، سه كرتى رى بالیوزخانه ی به ریتانى (هۆلت) و پزى شكى خۆیان په گه یانده لای شى خ نه حمه د، شه ر و ستا، و نووێژ كرا، تا ١٩٣٢/٥/٢٣ به رده ورام بوو به لاه بى نه بجام، حكومه ت و نینگلیز سووربوون له سه ر چه كرده نى بارزانییان و بنیاتنانى مه خفه رى پۆلیس و به بارمه ت گرتنى شى خه گاننى بارزان له به غدا، له ١٩٣٢/٥/٢٥ حكومه ت كه وته پلا كرده نهمى به یاننى بۆ خه لكى كه په رزه گاننى بارزانى به جه به یێن و بینه په نا حكومه ت، هه ر له ر كا ته شدا كه وته بۆردمان كرده وه، نه مه تا ١٩٣٢/٦/٩ ی خایاند، خه لكى په نا یان برده به ر دۆل و نه شكه و ته كان، شى خ نه حمه د و هاو ده لانی ناچار چوینه خاكى توركیا وه، نه و حكومه ت مش گولسته وه بۆ (نهمر نه) له رۆژ نا وای نه ستانه، به م جه زه به نسان و ناگرى نینگلیز راپه یى په كمى بارزان كۆتایى ها ت، جا لیه دا ما مۆستا نه و كۆتاییه به (نیه و دوا یى) نا و ده بات كه راستى فه رموده و نه و راپه یى و شۆرشانه قه ت دوا ییان نه ها ت و هه تا ١٩٤٧/٦/١٨ كه بارزانیه نه مر له نارس په ریه وه و دوا جار له ١١ ی نه یلوى ١٩٦١ و دواتریش.

نواندنه‌کە‌ی ساوه، ڕه‌نگه‌ له‌ هاوینه‌ یه‌نیۆن. جگه‌ له‌ مەش (ڕه‌شید زه‌کی)^(۱) سه‌ر مامۆستای قوتابخانه‌ی سانه‌ی خه‌ریکه‌ له‌ هاوینه‌دا (چیرۆکی سه‌لاح‌مه‌دین) و ه‌ی که‌ ده‌گۆڕته‌ سه‌ر کوردی که‌ ناماده‌ی بۆ چه‌لێک قوتابییه‌کان دێنه‌وه‌ به‌ر خۆتندن. له‌ زانستی نیوه‌ گه‌یا‌نیشدا نووزه‌یه‌ک ه‌یه‌ بۆ کردنی شتی^(۲)!

قوتابخانه‌ی کچان: نیسته‌ نه‌م قوتابخانه‌یه‌ شمش کۆزی ه‌یه‌، له‌م هه‌فته‌یه‌ی ڕابوردودا چۆمه‌ سه‌یری نه‌م شتانه‌ی به‌دمستی که‌چه‌ کورده‌کان له‌ناو ساله‌که‌دا دروست کرابوو، به‌راستی شتی جوان و کارێکی ورد و ڕه‌نگه‌م له‌ دورمان و چینه‌کانیاندا دی، زۆریش نافه‌م نه‌گه‌ر به‌لێم کاری وای تێدا‌بوو له‌ ه‌ی (موغازه‌کانی شومه‌کی نه‌وروپا) که‌مه‌تر نه‌بووه‌...

قوتابخانه‌که‌یان ڕێک‌پێکه‌، زۆریان لێ پێکه‌به‌ستوه‌ هه‌تا‌کو خه‌ریکن هه‌ر له‌ قوتابییه‌ گه‌وره‌کانی خۆی مامۆستا بۆ نه‌م قوتابخانه‌یه‌ دا‌بینن... له‌وه‌ی هه‌ر که‌س نه‌وی به‌بیردا ده‌هات له‌ (سه‌پاره‌) (ده‌فته‌ر) یتکه‌دا که‌ بۆ نه‌وه‌ به‌تایه‌تی دا‌نرابوو له‌ لایه‌ن نه‌م شتانه‌وه‌ ده‌نیوسی^(۳).

سه‌رچنار: میرزا ته‌وفیق و‌لات په‌روه‌ریکی بێ هه‌م‌تا، به‌شه‌ زه‌ریه‌یه‌کی به‌ها‌داری به‌نرخ‌تێکی هه‌رزان له‌کن سه‌رچناره‌وه‌ که‌پوه، له‌سه‌ر گرده‌که‌ چا‌خانه‌یه‌ک له‌ به‌رده‌می چا‌خانه‌که‌وه‌ له‌سه‌ر شێره‌ی پلێکانه‌ شەش هه‌م‌وت سه‌کۆی پانی گرده‌وه‌ و هه‌تا ده‌گاته‌ گوێ ناوه‌که‌، به‌شی دوایی با‌خچه‌یه‌کی جوانکی‌لانه‌ به‌ له‌سه‌ر شێره‌ی تازه‌ به‌نه‌خش و نیگاریکی ڕه‌نگه‌ین ڕازانراوه‌ته‌وه‌.

وه‌کو له‌ با‌غه‌وانه‌که‌م به‌یست (نه‌مه‌ین زه‌کی به‌گ) وه‌زیری ڕێگا‌وبانی عه‌ی‌راق ها‌توه‌ نه‌م ناوه‌ی کێشاه‌ته‌ سه‌ر قاقه‌ز وای ته‌ما‌یه‌ حکومه‌ت به‌خاته‌ سه‌ر نه‌م کاره‌: گۆمه‌نی جوانکی‌لانه‌ی ڕێک‌پێک له‌ کن سه‌رچاره‌که‌وه‌ به‌که‌، به‌ره‌به‌ستیکی و‌اشی بۆ به‌کا ناوه‌که‌ بۆ دوو سن گه‌ز به‌رزگاته‌وه‌، جگه‌ له‌وه‌ دوو شه‌قامی پان به‌راستی و چه‌پ له‌ناو نه‌م با‌غ و چنارانه‌ی سه‌رچناردا به‌کاته‌وه‌، هه‌رچی دار و دره‌ختی بێ که‌لک ه‌یه‌ له‌بهری، له‌ جێگای دار و دره‌ختی به‌ردار و به‌که‌لک له‌سه‌ر شێه‌یه‌کی تازه‌ و جوان به‌روێنێ.

(۱) ڕه‌شید زه‌کی گه‌یا‌ن (۱۸۷۶-۱۹۴۰)، که‌ پۆله‌کانی مه‌کته‌بی یه‌که‌م زیا‌دی کرد. نه‌م‌سا ناوه‌ندیان لێ جیا‌کرده‌وه‌، نه‌م مامۆستایه‌ هه‌تا ۱۹۳۵ به‌وه‌ به‌رتوه‌یه‌ری.

(۲) چالاکیه‌کانی (گۆمه‌له‌ی زانستی) له‌ گه‌ی‌سا‌نی له‌ ۶ی نه‌یلولی ۱۹۳۰وه‌ که‌ حکومه‌ت لێی ڕه‌فجا، به‌ته‌وا‌وی گه‌یه‌وه‌... ده‌یه‌ست دا‌یخا‌ت و قوتابخانه‌کی به‌یته‌ حکومه‌ی. به‌رتوه‌یه‌ری (مه‌عارف) سه‌ره‌شته‌ی به‌کات... دوایی هه‌رواش ده‌رچوو.

(۳) وا‌ دیاره‌ قوتابخانه‌ی کچان سالانه‌ پێشانه‌ی نی‌شی ده‌ستی قوتابییه‌کانی ڕێک‌خه‌ستوه‌، به‌روانه‌ له‌ (ژبا‌ن)دا نه‌م هه‌واله‌: (بۆ زانیی هه‌م‌وو... ڕۆژی ۳ی ته‌موز ۱۹۳۳ له‌ مه‌کته‌بی کچاندا غه‌ونه‌ نا‌ین هه‌زی کچانه‌. ڕۆژی ۴ ۵ی مانگ بۆ پیا‌وان و ڕۆژی ۸ ۷ ۶ بۆ آه‌ره‌ته‌. هه‌رس تشریف به‌ینی به‌ش‌رت و جگه‌ره‌ مانده‌وی احه‌ی‌ن نه‌وه‌ و به‌ها‌شکردنی ده‌ست‌کردی که‌چه‌کانی خۆشیان چا‌ویان اگه‌شێته‌وه‌. مه‌قابیل به‌مه‌ آ‌وی تشریف اه‌ینی ۵- فەلس‌ا‌دات بو‌ مه‌کتب، اگر له‌و پینج فەلسه‌ له‌ پاش مه‌صرف شیکه‌ی بیه‌یشه‌وه‌ بو‌ مه‌کتب صرف اکری، ع‌ی‌جارا که‌ه‌ین که‌ هه‌و آ‌ریایی فو‌ق تشریف به‌فرمه‌ن). ل: ۳- ژبا‌ن، ژماره‌ ۳ (۳۶۸) ته‌موز ۱۹۳۳.

نەگەر نەمە راست دەرجن ئەو شوئەى میرزا تەوفیق کەربەدەنى ھاوینا تەئەبەت گەورەى لى دیتە بوون.
بەلکە سەرچار دەپتە شارەکا...

ھاوین - گە

پێنجوین: ڕێگای پێنجوین تەواو بوو، لیستەر ئەمى ئەمەوێ بۆ ئەوێ بچى لە (١٥) سەعاتەو بەسەر یارە بۆ دەپتە سێ سەعات و نیو. پێنجوین خوێش و بێگانەش پێ لە ئاو و با خوێش و دەستەئى بۆ ھاوینگەئەى چاک دەن، لیستەر مۆدەبێ بۆ کورد کە دەتوانێ بەناسا نییەکی زۆر لە جێگە بەکى نازک و نازدارى و لاتە کەى خۆیان کەلکەوەر بێ. هیچ دوور نییە پێنجوین لە چەند سالیکی کەمدا بگاتە ریزەى دێپەکی نرغدار وەک دێپە ھاوینگەهە گانى لوبان، وەک بێترومە لە بێگانەش گەلێک پەل دەگرتن لەو ناگرتەئەى خواروو رزگاریان بێ، بێتە نەم بەهەشتەى کوردستان... (فەیسەل) پاشای عێراق پەکیکە لەوانە!

سەر عیسا دێپە: پەکى لەو زیانەئەى لە کورد کەوت، لەم شکانەى بارزانیا ئەدا، ئەو دەبوو حکومەت چنگى گیر کردە بەرووبوومى خوا کردى و لاتە کە... دەپەوێ ئەو ناو (بەناوێ ھاوینگا تیا کردنەو) بگاتە جێ ئەو دەرى حەشەر؟! ئەو ئەم سەر شاخانە شوئەئەى گەورە و جوانیان دۆزبوو ئەو، خانوو، هەموو کەلەپەلێکی ناسوودەگى بۆ دەبێ، شەقامى باش باش بۆ دروست دەکەن بەهەواری ھاوینیان. بەلای مەنەو نەگەر نەمە بێ نیازتەى پێس بێ زۆر باشە، چونکە و لاتە کە بەلێشاو دراوى تێ دەڕۆت، ئاوا دەپتەئەو، وریا دەپتەئەو و پێش دەکەوێ. بەلام قەد پێشیان درۆیان نەکردووە و تەو یانە: (ئەو هەنگوینەى دوژمن دەتەتێ لە بێ کاسە کەدا لە گەل ژەهراپە).

پەواندز: وەنەبێ ئەم شارە نازەنێش لە گۆڕێتى تێکۆشێندا دواکەوتبێ، سەید حەمى نامە پەکى بەناوێ «.....»^(١) لە چاپ داو، نێتەش هەر لە گۆشەدا بەو دەلێن خەرىکی دانان و گۆڕێتى چیرۆکانە بۆ لە چاپدانیان نامادە دەکا. لە قوتابخانە کە پەواندز بەگۆشەى مامۆستا گەنەو چیرۆکى (نیرۆن) و چەند چیرۆکێکی پێکەنینى تریان نواندووە، هەتا سێ رۆژ خەلک بەبێنیووە هاتوون، بەو دراوى کۆکراو ئەو قوتابخانە کە و گەلێ شى تری کەى بێ پێکەنراو.

زانستى

ناخ!... زانستى چەند ناوت خۆشە! بەلام چۆن بووینە سەر لوتلەکى ئەم و ئەو. هەردەم گاتە پەکت بێ دەکەن! دوو مانگ و نیو لەمەو پێش خەلکیان کۆکردۆتەو بۆ هەلبێژاردنى کۆمەڵە (تیک بەرێوێ بیا. هەلبێژرا. هەمووشى چاکترین کەس کە کاریان بێ راپەڕى، کەچى هێشتا کەسێکیان سەرى پیا نەکردووە.

(١) لە دەستورە کەدا ناوی ئەو نامەى نەنووسراو و ئاوا بەبێشى ماو ئەو.

سردار کهش حاجی توفیق وازی له سردار تیتی خۆی هیناوه، نیسته بهدست منداله وردگه وهیه، هه
 شه به تهه ریک پێیان دهخوێنێ. هه شه ته ره مامۆتایهکی قوتابیان بۆ دێ!!
 ئهوا خه ریکین (ئهو قوتابیانیهی که به که لکی مامۆتایه تی دێن) که هیچ نه بین له م سن مانگه
 پێخوێندن و فێرکردنی ئهو ههزارانه بگرینه دهست... بهلام لهوه پاش؟!!

یهکتا بهگ

ئهه پیاوه ئیستا داروڤا (رهئیی سه لادهیه) ی سلیمانیه^(۱)، له هینه که ی پێشوو باشر دیا ره، له سه ر
 شه قامه گاندا به مه بهر و بهو به ره وه نه مامی چنار و نوکالی پتۆسی رواندوه، باغچه یه کی بچووکی له به ر
 مرگه وتی گه ورده له ناوه راستی شه قامه که دا دروست کردوه، باغچه که ی به له دیه ی سه رله نوێ
 رازاندۆته وه. بۆ کردنی لوله ی ئاو و هینانی مه که نه کهشی دهستی پێ کردوه. ئهوا خه ریکین ده نێرین بۆ
 حوروفاتی چاپ بۆ له لمانیا، نیازیان هه یه تۆزێ چاپه که رتکی ی تک به خن، رۆژنامه کهش گه وره تر به کن.

ههوار

گۆفاریکی کوردیه، ئه میر جه لادهت به درخان له شاه له گه ره کی گورده گاندا ده ری ده کا. هه رچه نه ده
 کورديه که ی زازایه به لام ئهوانه ی که ده ری ده کن هینده زانا و تێگه یشتوین پیاو جه ز ده کا - نه گه ر
 ولاته ره ره یش نه بین- بیکرێ. ئهه پیاوه ده یه وێ نووسی گوردی بگۆرێته سه ر لاتینی، له به ر ئه وه
 نیوه ی گۆفاره که ی به کوردی لاتینی نووسیوه^(۲)، ده یه یه وێ هه مو نا هه نگیکی^(۳) زمانه که مان پکا
 به پک، گۆرائی و سه ما و یاری کوردا نه پێنێته وه. به نه ده بۆ چوار مانگی رۆژنامه که ی دراوه نارده،
 وینه یه کی خۆم و سه رکوتیکی (پارمهت داواکه رانه) و گۆمه له یه کی گه وره خوشخوانی بوێژ کورده کان
 کرمانج به دیاری پێشکهش کرد.

بۆ زانیشت به پێشگی هه مو لایه ک دراوی سالتیکمان بۆ ره وانه کرد^(۴). ۱۹۳۲/۷/۱۱ نیمرۆ نه میر

(۱) یهکتا بهگ: کورێ مستعفا بهگ بووه، له ۲۶ ی کانوونی یه که می ۱۹۳۱ هه تا ۲۲ ی تشرینی دوو می
 ۱۹۳۵ سه رۆکی شاره وانی سلیمانی بووه.

(۲) مه به مت له نووسی کوردیه به پیتی لاتینی نه ک (کوردی لاتینی).

(۳) نا هه نگی زمانه که: واتا دیالیکتی زمانه که (لهجه).

(۴) به خۆشی ده ره جوونی گۆفاری (هاوار) وه پیره میردی نه مر ده لێ:

(هاوار) ی کوردان له شاه وه هات

هاواریان به ره زین دوورین له نه هات

شام سه جه ری دی، سووری سوورداره

تا له شه واده بین به شیمان هاواره

(هه وانه ژبان، ۵، ۳۳۰، سالی (۷)، ۱۱ ی ته مه ووزی ۱۹۳۲).

جملادت چوار ژماره‌ی (هاوارای) بۆ ناردبووم، له ژماره‌ی یه‌که‌میدا پتیه‌یه‌که‌م خۆتندووه، جگه له‌وه‌ی که نووسیبووم: میژوو و جوگرافییای کورد و کوردستان، ژبانی پیاوه گه‌وره‌کافان، دامه‌زاندنی نۆته‌ی گۆزانییه کوردیه‌کان، پێشاندانی نووسراوانی علوم و فێونی کوردان و پێه‌گه‌یاندانی نه‌ده‌بیاتیکی بلندی کورد له‌م پتیه‌یه‌یه‌دا. کابرا جگه له ناهه‌نگه کوردیه‌یه‌کان هه‌شت زمانی که‌ی بێگانه ده‌زانن. له کۆفاره‌که‌یدا هه‌ر جاره چه‌ند پێتیکی کوردی تیا ده‌نووسن و لێکی ده‌دانه‌وه، که له‌وه هه‌م‌وه‌ پهنه‌گه ناهه‌نگیکی کوردانی تیا‌دا‌یه، زۆری خۆشخوانیه‌یه‌کان ه‌ی پیاوه، به‌ناو‌ه‌نگه‌کانی وه‌ک: (نه‌حه‌دی خانی و قه‌دری جان و حاجی قادری کۆبی...) جگه له‌مه‌ش سه‌رگوتیکی به‌ناوی (چیرۆک) وه‌ تیا‌یه... نێمه چیمان نه‌وی له خوا؟ نه‌وه‌مان ده‌وی پۆژی بیه‌ین کورد له زمان و له‌ناو‌دا به‌کو‌پته‌وه‌ پێزی گه‌لان!

گێنێی یاری،

کوردی و مهربوانی ۱۹۳۲/۷/۸

نیم‌ڕۆ نه‌م نووسراوه تازه‌یه‌م به‌ده‌ست قوتابیه‌یه کورده‌گانه‌وه دی، ده‌یان‌فروشت و به‌لایان ده‌گه‌ردوه، دانه‌ره‌کانی خێوی (نالی و کوردی)ن^(۱)، نه‌م نامه‌یه ۳۰ په‌رده‌یه، گه‌لێک یاری قوتابخانه‌کان و (مه‌شقی سۆندی) و چه‌ند یاریه‌که‌ی کوردی وه‌ک: (شه‌قین و قه‌له‌م‌رداڤ و بو‌خچه به‌گه‌ردانی)ی تیا‌دا‌یه... سه‌یر نه‌وده‌یه نه‌م سن یاریه‌یه کوردیه له هه‌م‌وه‌ ولاته پێشکۆتووه‌گانی پۆژناو‌ادا ده‌کێن... زۆر دووریش نییه

(۱) خێوی نالی و کوردی: مه‌به‌ستی نه‌وانه‌ی ده‌وانی نالی و کوردیه‌یان چاپ و به‌لا‌گرده‌وه؛ (کوردی و مهربوانی) نه‌م دوو پۆشپه‌ره دلسۆزی وشه‌ی پاک‌ی کوردی، نه‌ندان‌یار مه‌تفا سانب و تاهیر به‌هه‌جته مهربوانی ناسراو به‌ت.ب، مهربوانی. ت.ب، مهربوانی: له ۱۹۰۵ له سلێمانی له‌دا‌یه‌ک بووه، بۆته بیرنه‌پێچی نا‌ژه‌ل و له شاره‌به‌ان دامه‌زره‌وه، لێره نه‌حه‌مده شوکری شاعیری ناسپه‌ره، که ده‌چینه به‌غدا دۆستایه‌تی له‌گه‌ل پیاوانی پۆشپه‌ر و قه‌له‌می کورده‌یدا په‌یدا ده‌کات، ده‌که‌وپه‌شه به‌واری چاپ و چاپ‌گرده‌نه‌وه، ده‌نیڤ به‌دووی د. شۆ تا پێشکوه کار به‌کهن. مه‌تفا سانبیش هه‌ر له‌و به‌ره‌دا هاو‌پتی بووه. له‌ولا‌شه‌وه به‌شو خۆتندویه به‌و نیازه‌ی له کۆلیجی پێشکی وهرگه‌یڤ، نه‌و هاوکاریه‌تی له‌گه‌ل مه‌تفا سانبی هاو‌په‌یدا بۆته مایه‌ی نه‌وه‌ی کۆمه‌لتیکی چاک نامیلکه و گێنیه هه‌مه چه‌شته‌ی کوردی به‌چاپ به‌گه‌یه‌نن: ده‌یوانی کوردی ۱۹۳۱، نالی ۱۹۳۱ نامیلکه‌ی گۆزانی ۱۹۳۲، یاری ۱۹۳۲، ده‌یوانی سالم ۱۹۳۲، هه‌م‌وه‌ که‌چیک چی بزانی ۱۹۳۳، یادگاری لاوان ۱۹۳۳، خورشیدی خاوه‌ر ۱۹۳۳، گۆله‌په‌ک له تارکیدا ۱۹۳۵، ده‌یوانی شیخ ره‌زا ۱۹۳۵، نووته‌که‌مه‌ان ۱۹۵۳، ده‌یوانی حه‌ریق ۱۹۳۵، له ۱۹۳۵ دا به‌ناوی خۆمه‌ره چاپخانه‌یه‌که‌ی له به‌غدا دامه‌زراند، به‌کێ له به‌ره‌مه‌هه‌گانی گێنیه‌ی (دوو ته‌قه‌للای ین سوود) بوو له نووسینه نهمین زه‌کی به‌گ، هه‌ر ده‌وی چاپ‌کردنی ده‌ستی به‌مه‌رده‌گه‌یرا و قه‌مه‌غه‌ه‌ کرا. که کۆلیجی پێشکی به‌غدا وه‌ری نه‌گرت، پرووه و ولاته په‌که‌رتووه‌گانی نه‌مه‌ریکا بۆوه و له‌وی ناو‌انه‌که‌ی هاته‌دی و پله‌ی دکۆزای له با‌لۆژیدا وهرگرت. له‌ویش‌وه‌ زوو زوو وتاری نه‌ده‌ی و یاسی ته‌نه‌روستی و پێشکی ده‌ناره‌ بۆ (گه‌لاوێژ و ژین و هه‌تاو)، نامه‌ و ده‌نگه‌یاسی هه‌تا ۱۹۵۶ له دۆست و براده‌رانی نه‌په‌را، له سه‌ره‌تای به‌لچا‌کانه‌دا سه‌رتکی دا‌په‌وه‌ له که‌سوکاری... نیدی ده‌نگه‌یاسی نه‌ما. هه‌تا له ۳۰/۱۰/۱۹۷۱ دا گیانی پاک‌ی سپارد... سلا‌ر له یاد و له دلسۆزی.

ههتاكو موسه فا بهگي كوردی، بۆیژی ناوڤاری بابانیش له ۸۰ سال له هه موییش زیاتره ده نهه می وتوه؛
 و نه له ده جەب بۆ شه هساری خانه یی زین نههات؟»

که لێره دا دست بۆ یاری (پۆلو) درێژ دهکا که کوردی بابان (شەقیینی سوریان پین گوتروه).
 نامه که بهناوی نههموه که ههنگاوێکه بۆ پيشخستنێ نووسینی کوردی نهئێرێ. بێ بهها نییه، بهلام
 دانهرهکانی بهجگار قسه و پیتی بیگانهیان بهکارهێناوه که نامهیهکی کوردی ناشیرین. جگه لهوهش
 بهگرانی قوتایی لهو پیتانه دهکا!

شماره ۱۰ / ۷ / ۱۹۳۲

نېشمو چاود بېشېخ پرهنوف شېخ مەحمود گەوت، خۆي نامادەي ئەو گەربو بېچتە گن ھاوگي، شېخ لەمەو پېشەو گواستیانەو لە (ناسرە) پان گوتراوە ئەو لە نزیکي بېست رۆژ لەمەو پېشەو گواستیانەو (حیللە) پاشان ئەویشی پین ناخۆش بوو، گواستیانەو (غانە)، ئەم شۆتە چۆلتەین و دوورتەین شارانی عێراقە؛ لە سووری سویرە و عێراقدايە.

لەگەڵ ئەوەشدا وەکو دەرگێز ئەو شۆتەکەي پانە تۆزێ لە گەرمایە دوورە.

ریکای بلوزان ۱۹۳۲/۷/۱۲

حکومت وای داناره نوو پتییه دهچی بۆ بارزان له شاری عیسادیه و سوورتیه هرواته نهوئ، که به ساییه نم پتگاهیه لویای هملیر و موسل پتک دهگه یتن، له ژووره: زیبار و پرواندز. شاری موسلش به ناحیهی گوتروه دهه سترئ.

سالانه‌ی پژوهشگران ۱۳۷۲/۷/۱۲

پەندىيەكان كۆردىن. بەلام كەم كەس ھەيە چ لە خۇمان و چ لە پىنگانە لىيان شاردەابى. لەم ھەفتە پەدا وەكو رۆژنامە نووسىيەروى ھەلى گىترانى تاووسە كەيان بوو. بەناو ھەمرو شوتەكانى خۇياندا گىترە، نەمجارە وەكو سالانى تر ھەرا و شەر و شۆرى تەدا نەقە ماوە.

والله اعلم

پیانقۆیه گمان بۆ زانستی دامه‌زاند هه‌ندی دراوی بۆ کۆیکه‌نمه‌وه، دراوه‌گه‌ش بۆ نه‌وه‌یه نه‌وه نووسراوه‌ی له کتێبخانه‌که‌یدا به‌شروپه‌ری ماوه‌توه خه‌ریکه له‌ناو به‌چن، په‌م و باڵیکه‌ی به‌مه‌ردا به‌یتیه‌وه. له‌مه‌دا هه‌چ له‌وه خۆشتر نیه‌ به‌تیریک دوو نیشان ده‌مکێترێ، په‌که‌مان وت.

دووه‌مه‌ش نه‌وه‌یه نه‌وه شتومه‌که‌انه‌ی خراوه‌ته‌هه‌ پیاانقۆیه شه‌کر شکی‌ن و که‌لاش و سه‌داره‌ی ده‌ستکردی کوردانه.

هەرچەندە لەبەر تاقیکردنەوەی (بروومانه) مان دەبن ئەم سێ مانگە خەریکی دەرەکانم بێ (کە هیشتا نیوێم ماوه خۆم دەبێ بیخوێتم) خۆم پێ راگیرا نەکرا بێتیم ئەو قوتابیانی زانستی ئەمەسالت بێ بەش. بەهێلنمۆه لەبەر ئەوە هەفتەی سێ دەرسی کوردی هەبوو خستە دەستی خۆم. ئێستا هەموو پەلێکی ئەم زمانە ناسکەیان پێ دەلێم. وەهەبێت هاوڕێکانی تریشم دەرس نەلێنەوه. ئەوانیش هەریەکە چەند دەریسێکیان گرتۆتە دەست، خوا یارمەتی هەموو لایەک بێ.

هەرفەتخەنەی کوردستان

لەناو بازاری سلێمانیدا (قادر ناغا) ^{١١} ناویک دووکانێکی بچووکی بۆ خوێندنەوه کردۆتەوه. گەلێ جوان پازاندووتیەوه، گەلێ وێنەی جوانیشی تێداپە، وێنەپەکی گەورەیی شیخ مەحمود و پەکیکی شیخ () تێداپە. پێرە لە نووسراوانی تووکی و عەرەبی و فارسی و کوردیی، کوردی لە هەموویان کەمتر تێداپە. پێم گوت، دەیکوت: بەناوی خوا هەر ئێره یارمەتیم بەدەن هەموو تەرەجە پۆژنامەپەکی کوردستان بۆ پەیدا دەکەم، ئەوا خۆم بەهەموو لایەکدا بۆ ئەو تەرەجە نووسراوانە هەول دەدەم بەشکی ئەمە خواپە دەستم دێت بکا بتوانم لە چاپیان بەدەم. خوا راگیرای کا چونکی ئەمە پەکەم خۆندنەوه خانەپە بەم ناوه جوانە دەرچووین.

زاری کرمانجی ١٩٣٢/٧/٢٧

(زاری کرمانجی) ئەمە دوو سال بوو لە دەرچوون کەوتبوو. ئیسپۆ ژمارە (٢٤) هەمێن بەدەست کوردپەرەوێنکەوه دی دەفرۆشت ^{١٢}. لە ٢٣ی تەممووزدا لە چاپدرا بوو، دوازه پەرەپە. لە زیان و مێژوو پزیشک و پەرەردەشمۆه دواوو، سەید حوسێن -خاوەنەکە- و را دیارە ئەمجارە نیازی هەپە بۆ دەرکردنی گۆفارهکە بەراستی و پێکیکی بێتە پێشەوه، چونکی ترخی ئێستای گۆفارهکە حەوت پەک و نیوێ جارانیەتی، کە بەم بۆنەپەوه کەریاری زۆرتر دەبن... خوا یارمەتی بێ.

(١) قادر ناغای سەعید ناغای عومەر ناغای عەتتار ١٨٨٢-١٩٧١، لەوێهەر دووکانی عەتتاری هەبوو، دواپێ کردپە کتێبخانە و پەو جۆره مایهوه هەتا کۆچی دواپێ کرد.

(٢) ژمارە (٢٣)ی ئەو گۆفاره لە ٤ی حوزەیرانی ١٩٣٠دا دەرچوو، هەرچەندە د. کوردستان موکریانی بەدەرژێی باسی ئەو ناستەنگانە دەکات کە هاتوونەتە ڕێگای دامادی موکریانی تا گۆفارهکە بەپێکیکیک و لەوادەپ خۆیدا دەرئەچن بەلام تێکەر لە دوو خالدا خۆی دەگرتەوه:

١ - دۆوره دەستی و چەپەکی جێگای دەرچوونی گۆفارهکە.

ب- باری ئەدارایی و یارمەتی نەدانی حکومەت بۆی و تاگە بالی خاوەنەکە.

ئەو ژمارەپەپامۆستا لە سلێمانی دیوێ (ژمارە ٢٤) دواژمارەپە ئەو گۆفاره ناوازیه بوو... نیدی ژمارەپ نێی بەدوادا نەهات. (بۆ زیاتر بروان: د. کوردستان موکریانی- زاری کرمانجی ١٩٢٦-١٩٣٤، دەرگەپ موکریان، هەولێر، چاپی پەکەم ٢٠٠٢-٨٧-١١).

شیخی بارزان

بۆ مەعمورەتول عەزیز دەگواسترتەووە
حکومەتی تورک مەلا عیسا و ئوغوز بەگ و موستەفا شوکور و براکەمی لە جۆلەمیرگا کردوونی بەداردا.

شیخ نەحمەدیش نیراوەتە قۆلی مەعمورەتول عەزیز^(۱).

زۆبانی کوردی (۱۹۳۲/۸/۱)

لە قوتابخانەی پۆلیسا دەگووترێتەو:

سەردارەکانی پۆلیسی ھەمووان^(۲) وایان داناوە لەم وچانەو کە دێتەو، زۆبانی کوردی بەسەرکۆمار و سەردەستی پۆلیسەکان (لەو قوتابخانە) دا بخوێنن.

(۱) وتمان لە دواي نمو هيرشه دیندانمەبەي هیزری ناسانی نینگلیز کە گوند و مەزرای ناوچەي بارزانی کاول کرد و خەلکی ناواری و دەرەدەرکرد، سەيای عیراقیش لەسەر زەوی دەستی نەدەپاراست، لە ۱۹۳۲/۶/۹ شیخ نەحمەد و ھاوێلانێ و براکانی پەنايان بۆ تورکیا برد و نمویش رەوانەي ناوچەبەکی سەر سنووری بولگاریای گردن (نەدرنە)، نینگلیز کەوتە ھەولدن بۆ جێبەجێکردنی نەخەشە گلارەکەي (نیشستەجێکردنی ناسووری و نەستووریەکان لە بارزانمەو تا زاخۆ)، کاتێ حکومەتی تورکیا دواي سالتن لەم پیلانە کەشت، دیارە بەو رازی نەبوو کە نموانی نمو دەری پەراندن نیشتا بخەرتەو بێ دەستی، بۆیە شیخ نەحمەد و ھاوێلانێ لە نەدرنەو هینامەو بۆ ناوچەکانی سەر سنووری عیراق بەراھبەر بارزان، دیارە نینگلیز و عیراقی نەم کارەیان بەبالەبەستێرەکی تورک دانا بۆ سەریان، جا کەوتنە پیادەکردنی پێگای دیپلۆماسی بۆ چارەسەرکردنی کێشەکە.

(۲) سەردارەکانی پۆلیسی ھەمووان - ضباط الشرطة العامة.

گهشتی سرۆچک

له سالی ١٩٣٢

زۆر دهمیک بوو پێتو ده‌یوم به‌چه‌م سرۆچک، چونکه‌ جیتی به‌زم و ناهه‌نگ، شوینی ناو و با خوشیه‌، جیگای نه‌و کوردانه‌یه‌ که له‌ پێشیندا پێشکه‌وتنیکی زۆریان پێکه‌وه‌ ناوه‌، ئیتر وا ریتیکه‌وت به‌کوه‌ینه‌ دره‌نگ، سات سێ و نیوی کوردی، له‌گه‌ڵ هه‌وریکه‌مه‌دا کاک (ئیساعیل عه‌لی)، جووت به‌جووت که‌وتینه‌ سه‌ر پتی گۆڕه‌، گه‌یشته‌ینه‌ سه‌ر شاخه‌که‌، له‌ چایخانه‌که‌ دانیشتن، ئیتر له‌وێ هه‌وده‌مه‌یکی قسه‌خوشمان ده‌ست که‌وت، کابرا (که‌رم ناغا) یان پێ نه‌گوت، خه‌لکی دیتی (پۆله‌) بوو، جاری نه‌په‌ده‌ناسین، هه‌تا له‌سه‌ره‌وێتر به‌رده‌لانییه‌ ناخۆشه‌که‌ی گۆڕه‌ پزگار نه‌بووین، خۆی تێ نه‌گه‌یاندین، له‌وه‌ دوا که‌ریار و که‌رسه‌واره‌که‌مان لێ جیوی بوونه‌وه‌، ئیسه‌یش سێ که‌سه‌ (ئیساعیل نه‌ه‌ه‌ندی و مین و که‌رم ناغا)، مله‌مان نایه‌ سه‌ر

پتی (به‌رزنج)، ریتیکه‌ی خوش بوو، له‌به‌ر نه‌وه‌ هیچ خه‌مه‌یکمان نه‌بوو، قسه‌ی خوشمان نه‌کرد، کورنیا به‌سایه‌ی باوکمه‌وه‌ ناسیمه‌وه‌، ئیتر هه‌ر باسی دیتی (خه‌توته‌) و زه‌ویوزاری نه‌و ناوه‌م بۆ نه‌کرد، کابرا و دیاربوو قسه‌که‌مانی به‌دڵ بوو، چونکه‌ باش گویتی راکرتبوو، چرچ و لۆجی ده‌م و چاوشی به‌قه‌که‌مان نه‌کرایه‌وه‌، نه‌ویش باسی لای خۆیان بۆ نه‌کردین، گه‌یشته‌ینه‌ (وللانه‌)، له‌ویش گورج تپه‌یه‌ریبووین، چونکه‌ دێیه‌کی وشک و ناخۆش بوو، ئینجا گه‌یشته‌ینه‌ ناستی (عازهبان)، له‌ویش لاچووین، ئینجا گه‌یشته‌ینه‌ (پۆله‌)، ئیتر له‌وێره‌ کورێخمان لێ جیاپه‌وه‌وه‌، به‌پێشاندانی نه‌و، ملی ریتیکه‌یه‌که‌مان گرت، ئیتر که‌وتینه‌ ناو نزاره‌وه‌، ده‌ستمان کرده‌ غار، هه‌تا که‌وتینه‌ ناو پتیه‌کی ناخۆشه‌وه‌، ئیتر هه‌ر نه‌و رتیه‌ به‌وه‌، که‌ له‌وه‌ بووینه‌وه‌ گه‌یشته‌ینه‌ سه‌ر پتی (کاژاو)، نه‌و هه‌له‌یش سات هه‌شت چاره‌که‌تیک که‌م بوو،

کاژاو

(١)

که‌ گه‌یشته‌ینه‌ (کاژاو) هه‌شتا له‌به‌ر فیتنک و خوشی ریتیکه‌ ناوی ماندوویتیمان نه‌ه‌زانی، له‌گه‌ڵ نه‌ویشا که‌ چووینه‌ ناو که‌له‌گییه‌که‌ی (سه‌ید نه‌حمه‌د حاجی مامه‌ند) ده‌وه‌ کره‌ بایه‌کی نه‌ه‌ه‌نده‌ ساردی ده‌ست پێ کرد، وا بوو پیاو بێتی سه‌رمامه‌.

(سه‌ید نه‌حمه‌د) خۆی خه‌لکی (حاجی مامه‌ند) بوو، نزیکي پێنج دێ زه‌وی هه‌یه‌، هه‌تا پار سه‌ری پانزه‌ سه‌له‌ی به‌وه‌ له‌ سرۆچکه‌دا کارگه‌تری (مه‌دیترتی) بکات، پانزه‌ کوری هه‌بوو، که‌ ئیسه‌ چووین خۆی له‌

شاربوو. به‌بۆنهی کۆره گیراوه‌که‌یه‌وه چووبووه نه‌وێ، پاگانه‌ی بۆ بکا. که نه‌و نه‌بووه شەقی له‌و نافرته هه‌لداین، که کۆره‌که‌ی له‌بارچوو.

به‌لام کۆره‌کانی به‌جگاری پیاوانه‌ میواندارییان کردین. له‌و که‌له‌گییه‌دا گه‌لێ قسه‌ی خۆشمان کرد. به‌لام شه‌پۆلی قسه‌، هه‌ر خۆی له‌ که‌ناری ره‌وش و کرده‌وه‌ی چاک و خراب نه‌دا. باسی به‌دخوویی هه‌ندێ له‌ شێخه‌کان نه‌کرا. کۆریکیان گوێ: «باوکم، که شێخ ده‌ستی داین، خراب ده‌ستی نه‌داتن، له‌ کردنی هیچ شتیکی به‌د که‌ بۆ خۆی و خه‌لک خراب بێ ناسله‌میته‌وه. نه‌وه نه‌و... نه‌وه نه‌وی تر... بزانه‌ چییان به‌سه‌ره‌اتوه‌؟!».

له‌ه قسانه‌دا به‌وین. هه‌ر نه‌وه‌نده‌مان زانی، یه‌کتیک هات (هه‌لا محیه‌دین) یان بێ نه‌گوت، نه‌و گورج به‌و ناوێشانه‌دا که هه‌لمانه‌دا نیه‌می ناسیه‌وه، خۆشی به‌دم و پلپا و دیاریو خه‌لکی شاربوو. نه‌میش له‌ قسه‌کردنا تاریکی گرت به‌ده‌سته‌وه له‌ ته‌لی نایین نه‌بویه، لێی نه‌نه‌دا، باسی بێ نایینی نه‌م و، به‌دکرداری نه‌وی نه‌کرد. له‌ دواییدا دای به‌ده‌سته‌وه. گوێ: «باوکم تۆ هه‌رچییه‌ک نه‌که‌ی بیه‌که، به‌لام رای بکه که‌ کس بێ نه‌زان. بام خه‌لکیش له‌ تۆوه به‌دخووه‌ نه‌ب... تۆ هه‌ر به‌ناشکرا جێتو مه‌ده به‌خوا و پێغه‌مه‌ر (وه‌کو هه‌ندێ له‌ خۆتندواره‌کان نه‌یدن)، هه‌رچییه‌ک ناروزوو نه‌که‌ی بیه‌که!».

پاشان من له‌و به‌واره‌ بێ لادان. باسی خۆشخوانی و بوژم هه‌تایه‌ پێشه‌وه. هه‌لا و دیاریو له‌ بابه‌تمه‌ زۆری نه‌زانی. هه‌ندێ قسه‌ی سه‌یری (شێخ ره‌زای تاله‌بانی) بۆ پێکه‌نین گه‌یراه‌وه. نه‌میش کوته‌ر نووسم. نه‌مه‌تان (به‌لکو بۆ دواوژ به‌که‌لکی نه‌وانه‌ بێ که‌ رابردوی بوژه‌کاغان نه‌نووسه‌وه). جارێک (شێخ ره‌زا) نه‌چێته‌ ناو کۆمه‌لێک وێژه‌وانانی توکه‌ره، (نامیق که‌مال) ی ناودار نه‌پرس نه‌مه‌ کییه‌؟ (شێخ ره‌زا) پێش نه‌مه‌ی هاوڕێکه‌ی پێشکه‌شی نه‌وی بکات، هه‌لته‌داتن نه‌لن: «من له‌ فحولی اه‌لی که‌مال!» (نامیق که‌مال) له‌مه‌ خراب تێ نه‌گات. نه‌لن: «هه‌ی بێ نه‌دب نه‌مه له‌کن خۆت نه‌دی!» (شێخ ره‌زا) پێش نه‌لن: «نا. من به‌و ته‌رحه‌ ناڵیم. نه‌لیم یه‌کتیک له‌ گه‌وره‌ی نه‌دیبان!».

جارێک به‌ (شێخ حه‌مه‌ عه‌لی به‌رازی) نه‌لن: «به‌خودا نه‌ی په‌ری شێخ تۆ هه‌ر جاشه‌که‌ری!» (شێخ حه‌مه‌ عه‌لی) پێش هه‌ل نه‌کشیته‌ خه‌نجهر (شێخ ره‌زا) بکوژن. (شێخ ره‌زا) پێش نه‌لن بۆج نه‌مکوژی؟ خۆ من وتومه‌: «تۆ هه‌ر جاشه‌که‌ری» واتا: تۆ له‌ هه‌موو شوێنێک وه‌ک شه‌کر رابته‌. ئیتر (شێخ حه‌مه‌ عه‌لی) وازی لێ نه‌هێت.

که (شێخ ره‌زا) نه‌چێته‌ (جێشانه‌) و نه‌گه‌ڕێته‌وه، نه‌مه به‌ (شێخ ماره‌فی شێخ نه‌حمه‌دی شێخ ره‌سول) نه‌لن:

«مه‌زی نه‌وه‌نده نه‌بوو ناشه‌کانی جێشانه‌ت»

بێ به‌قوتی که‌رێ هه‌ی ریاچه (جێشانه‌ت)!

(شێخ ره‌زا) لێره‌دا له‌ سه‌رته‌که‌وه جێتو به‌دییه‌که نه‌دات که (جێشانه‌) یه. له‌سه‌رێکی تریشه‌وه جێتو به‌ (شێخ ماره‌ف) خۆی نه‌دات (به‌و شوێنی له‌ له‌شیا شانه‌ نه‌یگرێ!).

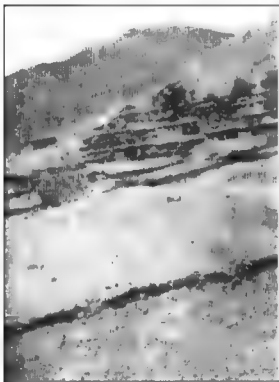
پاشان باسی نووسراوانی کۆنی کورده‌م هه‌تایه‌ گۆژی. هه‌لا په‌یمانی دامن هه‌ولم بۆ بدات، نه‌گه‌ر له‌و

خواردیش بووم بۆه بنئیر!! ده می ئیوارن هه ند بهناو نزار و تووتنی (کاژاو) دا گه راین. ناویکی زۆری بوو. کوڕه که می شیخ نه بگوت: «نهم ناوه بۆله که می زۆری دیته سه ره. بانگی شتیوان (سه ید نه حمه د) هاته ره. پیاویکی ریش سپی تیکسرا و بوو. شه و ماندوو بوو. قسه ی زۆر نه کرد. به یانی گه لی باسی پیشکه وتووی (لوینان) م بۆ کرد. چامان خواره وه و، به جوته مالتا و اییمان لی کردن و هاتین به رتوده. رینگاکه مان زۆر ناخوش بوو. له رینگامان دا له (گیتلده ره)^(۱) وه تپه ر بووین. ئینجا گه یشتینه (به رزنجه)، که نمو حه له و ده مه و چیتشه نگاو بوو.

به رزنجه

(۲)

له مالی (واحید نه فه ندی) ای ئاموزای باوکم. لامان دا. شوینه که می زۆر دلگیر بوو. نه وه ند به رزنجو، هه رچی خانوه کانی به رزنجه و نزاری شاخه کانی به له بهر ده ماندا دیار بوون. خانوه کانی (به رزنجه) ایش چیشنی پلیکانه. له دامینه وه هه تا ناوقه دی (شاخی ری سورا) هه لچوو بوو و ریزی به سته بوو. دیتیه که تری بوو^(۲). سن سه د مالییک نه بوو. چونکه ناوی که م بوو، سه و زایشی که م بوو. هه ر نه وه ند به ر که به شی خۆی بکا (هامن و ته ماته و گووله که و سلق ای تیا کرابوو. قه دپالی (شاخی کوړه کاژاو) ایش که ده سه راستی (به رزنجه) که وتیوو، به ره ز و دار و ده وه ن رازا بووه وه.

چاونه ندازیک به رزنجه به شی مالیه کانی و
ره ده کانی به را به ره مه.

(۱) خه لکی به (گیتلده ره) ناوی ده بن.

(۲) تری: چ و پر. (ش. فا)

تهنیا مرگه و تیکی هه بوو. یه جگار جوان و ږتکوتیک بوو. له پیش به ردنوتیزه کانه وه نهمستیریککی چوار سوچی ږتکوتیک بۆ ناودانی ناژدل دروست نه کړا. خانوودگانی به رزنجیه دوو نهویم بوون. هيجان هموشی نه بوو. چر و پریش بوون، نه گین دوو هینده نه بوون، به تاییه تی نه گهر هموشدار و بلارو بوونایه وهک دیتها ته کانی تری شاربایږي. تازه سهرای فرمانره دایي تموارو بوو بوو. به راستی سهرایه کی قایم و رهنگین بوو. به سهر ته وقه سهری شاخه کمي (چوالی شیخ محممد) وه بوو. که له وتو زور چاک به ریمستی ږتگاکانی به رزنجیه یی نه کړا.

خه لکی به رزنجیه تیکړا هم موو شیخ بوون. که میان شیخ نه بوون. ناو و پای به رزنجیه زور سازگار بوو. چونکه خه لکه کمي هم موو توانا و لش جوان بوون. ژنه کانیان به سهریمستی و جوانیه وه به ناوبانگ بوون. دوو چاپخانه و خوتندنگایه کی سن دهمستی هه بوو. حله خزی، (وهکو نه لنین!)، بازار و دوو کانی شی هه بوو. به لام به سایه (شیخ محممد) وه بومباردومان کړاوه. تازه وا خه ریکي دهرگای (شاره وانی) و (نازروقی) یی بۆ دابننن. به رزنجیه نوتوبیلشی بۆ دهرچوو. به لام ږتگاکي به شاره زوروا نهوږیت. بیتنه سهره و کاری راپاردهغان.

له مالی (واحد نه فندی) سهر دهمه تهرجه کتوتیکي پتکه نه بوو. نیتر نه وه سهر باسی هم و نه وری قسه خوش بوو. سهرگوزده ته کان هینده زور بوون له نووین نه ده هاتن. قسه له بابت (حوسین به کی هه له بهجه) وه نه کړا که چنده به گزاده یه کی سهر و به زمه پته ر بووه.

شهری چوپنه کن (رهشید نه فندی کارگیر). کابرا که لنی زیرهک و چالاک دیار بوو. به هه پرشه و گورمه له گمل لادیه کاندانه بزوتنه وه. وایش چاک بوو. چونکه شیتخانی به رزنجیه نه بوو سهریان نهرم کرایه. نه گهر وای نه کړدایه رهنکه که لله رقییان به کړدایه. به پایي هندی به دتیه که دا که راین. وینه به کمان گرت. پاش چیتشه نگاوش چنده وینه به کی خومان گرت. لینجا چوپنه دیي «مورياس»

مورياس ۱۹۳۲/۹/۳

(۳)

به سات و چاره کتیک که شیتنه (مورياس). ږتگاکه مان زوری بهر دهمته نهرمانه دتیه کمي (زله لن) که وت. (شیخ سایل) که لن قسه و باسی بۆ نه گتیرانه وه. نه یگوت: «به سهر ته وقه سهری شاخی (کوربه کاژاو) وه نه شکوتیکي گوره هه به. دهرگا و تاقی تاشراوی هه به. به به هارار دچینه نه و یی بۆ سهران.

تهرجه شیتکی هه به که لهو کاته دا له سهر شاخه که پیدا نه بڼ. نه وه نده ی مورورویک یان نو قولتیکي درتړ نه بڼ. زور روونه. هینده ش تیر شروشه نه بری. (مانگه سوه) یی یی نه لنین. (شیخ محممدی شیخ عملی دهرمه یانه) کوتخی (مورياس) بوو. چوپنه کن نه و. پیاتیکي یه جگار دل تهر و نان بده و قسه خوش و زیرهک بوو. نازابه تی و نیشتمان به روه ریشی هه بوو. نیتر سهر باسی «کورده» و «کورده ستان» یی بۆ نه کړدم. به ناواتره ده یگوت: «کاشکی هم کورده هم موو یهک دهنک بوونایه. که یه کتیکان له لایهک نازار به درایه نه وانی که به اتایه خرورش. نیستا بۆ نیمه ناپیاو دتیه ودها له سهر

کورسی دانیشتووبین و، پلاو و گوشت نه‌خزین و، که‌چی برا‌کوردە‌کانی ژووروومان له‌ سوپه‌ترا به‌ده‌ست له‌شکری (تورک) هوه‌ په‌رتشان بن!». ئیتر من به‌دریژی باسی (هه‌رای کوردستانی ژووروو) و کۆمه‌له‌ی (خۆبیبوون) کرد، شتیخ گه‌لقی قسه‌ و باسی خۆشی که‌ی بۆ کردین. شه‌وی زۆر ناخۆش نوستین. چونکه‌ میتشوله‌ و که‌رما دێیه‌که‌ی پر کردبوو، ناویشیان به‌گران ده‌ست نه‌که‌وت، دێیه‌که‌ که‌وتیوه‌ ناودۆله‌وه‌. که‌م ئاوبوو. له‌ تووتن به‌ولاوه‌ هه‌یچی که‌ی نه‌بوو، په‌زه‌کانیش به‌ده‌گه‌من تری چاکیان تیا ده‌ست ده‌که‌وت، به‌پانی چوینه‌ (قه‌لای سرۆچک).

قه‌لای سرۆچک ۱۹۳۲/۹/۴

(۴)

به‌پانی که‌ چامان خواردوه‌ هه‌رسێکمان (من و ئیسماعیل نه‌فه‌ندی و شیخ سمایل) روو به‌ (قه‌لای سرۆچک) رویشتین. به‌سه‌ر چه‌ند شیو و شاخێکا رێگامان به‌ری، کاتان کرده‌ سات و چاره‌گێتیک، ئینجا به‌رده‌لانییه‌کی سه‌ختمان به‌سه‌ر قه‌لاکه‌وه‌ هاته‌به‌ر که‌ له‌وه‌ رزگار بووین گه‌یشتینه‌ به‌رده‌می قه‌لاکه‌.

قه‌لای چی؟! گێرتیک یوو چووبوو به‌ناسماندا. هه‌ر دیوارێکی که‌ رووخواویش بوو، نیستا له‌ سی گه‌ز به‌تندی که‌مه‌تر نه‌بوو، نیوه‌ی کێه‌وه‌ که‌ هه‌تا نیوه‌ی دامتی به‌دیواره‌کانی داگیر کردبوو، له‌ دیواره‌کانیدا، به‌شیه‌یه‌کی رێکوپێک، شه‌ش قولله‌ی دوو نه‌هۆمی تیا‌بوو، له‌ ناوه‌وه‌ هه‌وشێکی په‌نج‌ا گه‌زی به‌پانی و درێژی هه‌بوو، له‌ناویدا نه‌ستیرکێک بووبوو، دره‌ختی هه‌موو په‌نگه‌ی تیا رووترا‌بوو، که‌ تا ئیستاش گه‌لێکیان تیا ما‌بوو، به‌هه‌ر چوارلای هه‌وشه‌که‌ی‌شا ژووری به‌ک نه‌هۆمی و دوو نه‌هۆمی تیا دروست کرا‌بوو.

له‌ته‌ چاونه‌دا زێکی دهره‌وی قه‌لاکه‌

کهلاوه‌یک له قه‌لای سرۆچک

نەم ژوورانە ئێستەیش جێ تاقەکانیان -گەورە و بچروک- ماون، وا دیارە کە موغەیری لە هەموو ژوورێکدا، هەتا کۆ لە قۆللەکانیشدا هەبوو، شۆتە کەمی هێندە گەورەیه، پیاو هەرگیز بەبیردا نایە کە بەو تەرحە بەبەرد و قسڵ و گەج بەسالتیکیش کردنی تەواو بووبێ! تەنانەت بەدەمیەوه درۆیه‌کیش هەلبەستراوه: «گوایه نەلێن کرێکاریک هەتا حەوت شوو و حەوت پۆژ خشتیکی بەدەستەوه بووه، لەبەر کرێکار زۆری دەستی نەگەییووتە وەستاگە بیداتی!»، نەمەیش هەرچەند بەمۆزەوه گوترا بێ، من نەوێندەم بەسە بۆ پیشاندانی گەورەیی (قه‌لای سرۆچک) و ئەو دەمەیی بەکردنیه‌وه بەسەر براوه، کە پاشایەک بەخۆی و فەرمان پێ دراوان و لەشکر و دەستوێن و ژن و مالی هەموویان و ناژدلیانەوه بەناو و نانیانەوه، بەتر و تفاقیانەوه، لەو قه‌لایەدا جینگایان بۆتەوه. قه‌لاکە هێندە پەرزە، لە کێتووە بۆتە کێتو، کە پیاو لە قۆللەیه‌کیه‌وه سه‌یری ئەو دێهاتی گۆی چەم و سه‌رگەردانە ئەکات چاوی ڕێشکە و پێشکە ئەکات، هێندەیی نامێنتی زارە ترەک بێن و بەسەر! بکەوێتە خواره‌وه، هەپروون بەهەپروون بێی!، ئێستەیش که‌لاوه‌ی ژوورەکانی، بەشتیکی گەورەیی موغەیری و تاقەکانی، لا و نیوێکی دیوارەکانی، بەسەر ئەو چەم و چو‌غورده‌ی خواره‌وه‌دا چاو نەگێژن!

ناو لەناو قه‌لاکە، خۆیدا دەست ناکەوێ، بەبێزە ڕێیه‌کی سه‌خت و ناخۆشدا، ئەبێ دەمێکی نیو ساتی، بەبەردەمی قه‌لاکەدا، بەقه‌د کێتووەکەدا، بەپێن خشکی و پۆیین، سه‌ر بەرەو خوار، بەسەر هەزار دڕک و دال

کهلاویدیکی تری ناوه‌وی قه‌لاکه، هیتشا
موغهرییه‌کی ماره.

و به‌رد و سه‌خته‌لانیدا، ری بی‌ریت، نینجا نه‌گه‌پته سه‌ر ناوا، ناریش، هه‌مووی، چۆرئکه هیتندی لولوی
سه‌ماوه‌ریکی پیا دیته خواره‌وه، شوته‌که‌ی هیتندی سه‌خته، دوو نه‌ونده‌ی تر به‌دیوار و به‌ریه‌ست و
قولله و مه‌تریز، بۆ دوژمن سه‌خت کراوه‌!، نه‌ویشیان زۆر به‌جی بووه، چونکی ژبانی نه‌و قه‌لایه به‌و ناوه
بووه نه‌گین دوژمن زوو په‌کی نه‌خست. ئیسته شوین نه‌ستیرک (حوض)ه‌کی ماره. به‌هر چوار لای
ناوه‌که‌وه، که له‌و که‌له‌به‌رده دیته دهره‌وه، هه‌موو ره‌نگه گیاه‌کی جوانی لی رواوه. سه‌یر نه‌ودیشه یه‌کی
له‌و گیایانه خۆم له ژووری میوانی مامۆستا ئینگلیزه‌کی (خوتندن‌گای پلندی پرومانا)دا دیومه له
«لوبنان»، که له‌ سالی ۱۹۳۲دا له‌وی بۆ «مه‌تری‌کولیشان» نه‌م خوتندا!

ئیمه ئه‌وا گه‌پشته خواره‌وه،

ده‌ی ئینجا وهره سه‌ره‌وه،

کۆیم نه‌وی نه‌خۆی، نه‌ترسێ که‌وته خواره‌وه، خوه «ناره‌ق»ی ره‌ش و شین دهرنه‌دا هه‌تا دیته سه‌ره‌وه،
هاتینه سه‌ری. (سێ) وینه‌ی قه‌لاکه‌مان گرت، هیتندی سه‌یرمان کردوه، دوو هیتنه بۆ دۆزینه‌وه‌ی
نووین و په‌یکه‌ر «هیکل» سه‌رنج‌مان داوه، هه‌چ‌مان به‌دی نه‌کرد!، به‌لام هه‌رچۆنیک سه‌رگۆشته‌ی نه‌م
قه‌لایه له ئیمه ون بووبی، قه‌لاکه واما‌ن پیشان نه‌دا که فه‌رمانه‌وه‌اییه‌کی زه‌هر به‌ده‌ستی کوردی تیا بووه.
کۆنیشی کار له‌ سه‌د و دوو سه‌د سالدا نییه. چونکه «شیخ مه‌حمود» نه‌ی‌گوت: «به‌سه‌رینی با‌ی‌رمان
هیتشا قه‌لاکه به‌ته‌واوی ماره‌مه‌وه تیتک نه‌چوو». شتیکی تریشی هه‌یه: پایته‌ختی ئه‌و پاشایه «وه‌کو
نه‌لین». دتی‌هک بووه ناوی «سه‌ربۆر» بووه، ئیسته‌پش هه‌ندێ خانوو له‌و شوته‌دا ماره.

کوردە کۆچەرییەکان زستان تیا ئەبن. ئەو دتیه له گوێ چەمەکی خوار قەلاکەودیه، بەو بەرەوه، پیاو بەگران خانوودەکانی دتیه پیش چاو، بۆ ئەم کردەوه سەیری کوردانە، هەر ئەمەندە له ناو بۆ دەرکەوتوو!

له ڕهوشتی کوردان

که له گۆهەندی قەلاکە بووینەوه، دەمەو چێشتەنگار بوو. گەرمای کردبوو. ئیتر رۆژێشتەوه بۆ (مۆزیاس) بۆ کن (شیخ مەحمود). شیخ گەلی قەسە خۆشی تری بۆ کردین. بەلام چیرۆکی کوردی ژوروو، که زازایەک بۆی گێراوهوه، بۆی گێراوهوه. بەجگەر کاربەر بوو:

«دوو بەگزادی نامۆزا تیک ئەچن. یەکیکیان ئەچنی مالم و ژنی ئەوی تریان ئەداتە دەست تووک و خۆی ئەکا بەیاری دەری تووک. چونکه ئەمی کهیان لهو کاتەدا هەلەتی. کابرا بەشەر ئەتوانن ژن و مندالەکی خۆی له تووکەکان بستیتهوه. ژنەکهیشی کچیک ئەبن نازەنین که هیشتا ئەچوووه پەردەوه. کابرا سوتند ئەخوا. ئەلن: (هەتا ئەم نامۆزایەم ئەکوژم - چونکه پەنای بردۆتە بەر تووک و مالم و مندالی داووتە دەست ئەو - ناچمە پەردەوه). پێ ئەزانن گەوا نامۆزاکە له شارێکی بەجۆزەدايه. بەخۆی و لەشکرەوه ئەچێتە سەری. کابرا خۆی ئەمخێتتە قەلاکەوه ئەمیش وازی لێ ناهێتتە هەتا (٣٠) لەوان ئەکوژن. دوو رۆژ و سێ رۆژی پێ ئەچن هەر واز ناهێتن. ناچار خەلکی شارەکه پەنا دەباتە بەر شینخێکی گەوره که (٤٠٠) دەرۆشی ئەبن. شیخ دیت، تگای لێ ئەکا. کابرا ئەلن: (سوتندیکە و خواردوومه، هەتا ئەمکوژن واز له کوشتنی ناهێتتە). شێخەکه ئەلن: (وا من ئەچم دەری ئەهێتم. تۆ نازایەت دلی من بکێتە). کابرا ئەلن: ئەوه دوو کوڕم سەریان بێرە قەسە ناکەم. بەلام ئەگەر بستی دارەدا کراوم له قەسە خۆم پەشیمان ناچمەوه. هەر ئەمی کوژم!). شێخەکه ئەچن نامۆزاکە له قەلاکە دەرئەهێتن. که ئەمان ئەبیین دەست ئەکەن بەدەستڕێژکردن، شیخ ئەیداتە بەر زاخۆ (پالتۆکە). ئەوان هەر له تەنگ هاتوشتن ناکەن. بەلام وا بەومستایانە ئەبێتەقێن، هەموو زاخۆکەشی شیخ کون کون ئەبن، (نامۆزا) ئەکوژن، شیخ هیچی لێ نایە! ئێنجا کابرا ئەلن: (ئیتر بمر!) خۆی ئەیشوا و ئەبێژن. له پەرسەیا چەند رۆژیک دانەنیشن. ئێنجا شایبەکی گەوره بۆ پەردەچوونی خۆی پێک ئەهێتن. پاشان بەخۆی و دووسە سوار و (١٤) بار لێرەوه ئەچێتە کن شیخ هەموو پێشکەشی شیخ ئەکات! تا لهگەلی ناست بێتەوه. شیخ وەری ناگرن!؟». ئەم چیرۆکە، هەرچەندە، زۆری خراوتە سەر، بەلام ڕهوشتی کوردان پێشان ئەدات، که تا ج ئەندازەیکە بایەخ بە ڕووسووری و سەربەندی ئەدەن.

له مالمی شیخ ناغان خوار، چایمان خواردەوه. دەمەو ئیسوارە گەشتینەوه (بەرزنجە). له دتیی (مۆزیاس) و (قەلای سەرۆچک) دا، (اکندروار) که بنی (اکندرا)، هانیمان وەردمان کرد و خستمانە جگەرەوه. جگەرەکی نەرم و بۆنخۆش کرد. (سەرۆچک) له هەموو شۆتێکیدا ئەودی تیا دەست ئەکەوتی.

دیساندهوہ بؤ بہر زنجہ

کہ ہاتینہوہ (بہر زنجہ) ہیشتا پوژ بِلند بوو. له پتگا زوڑ خود (ناروق) مان دہردابوو. کمہمہ کن ماندوویش بوو بووین. لہہر نموہ ناوٹکی ساردہ کرد بہلمشا. لہشم پتی سووک بوو. لہوئ دہسم کرد بہنووسینی یادنامہ کمہم ہەر نموہ ندہم زانی (واحد نمفہندی) ہاتہوہ (نوری) یش لہوئ بوو. چہند میوانٹکی ترشمان ہات.

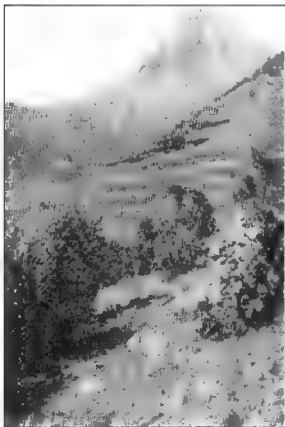
(نورسہ خوی تامادہ کردوہ بؤ گشت لہ پشتیہوہ
خانودہ کانی بہر زنجہ دیارن)

نیر ہەر بہقسہی خوش رامانبارد، تا زہردہ پەر. پاشان من و (نیمساعیل نمفہندی) ہلکشاینہ سہر تہوقسمہری کیتوہکہ. سہراکہ کرابوہوہ. چووین سہیرمان کرد. یہجگار رتکرتیک بوو. ہیشتا نہچوہوہ ناوی. بؤ ہاتنی (متصرف) یان دانابوو. کہ توڑی چووین بہو دیوا ناخمان خواست: کاشکن لہوہ پتیشیش بہریمان بزانیایہ. پزہکانی (ہہراوی خواروو) تارایہکی زترینی پوژیان بہسہرا کشابوو. کیتوہ گل سورہکمی وہک گولزار رازاندہبوہوہ. دلی ہزار دلداری نمفہتایہ جوش. نیر بانگی شیان بوو، ہاتینہ خوارئ چووینہ کن (پہشید نمفہندی کارگتیر) بؤ شیو. لہوئ نایتیکی پدنگیمان خوارد. شو ہەر لہگل میوانہکاندا رامانبارد ہہتا ساتی چوار.

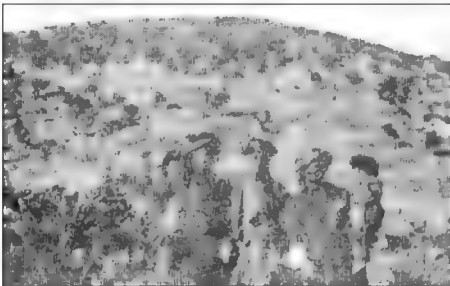
بہیانی کہ چایمان خواردہوہ دہستی خانہخوی و کارگتیرمان گوش. نیچا بہجوت لامان دایہ سہر پتگای (ہہراوی ژووروو) کہ گہیشتنہ نمودبو کیتوہکہوہ نزار و لالہزاری نمو ناوہ دہرکہوت. چونکہ لہوہ پتیش ہەر کیتوہ پروتہکانی (بہر زنجہ) مان دیبو بہو بیینہ دوو نموہ ندہ دلمان کرایہوہ. منیش بہفیرم نہزانی کہ لہو شوتنہ خوشہ بہین لادان تیتہرپیین. داوام لہ ہاوڑیکم کرد: لہسہر کانی و ناوٹکی سارد و سازگار لاماندا. تیر و پم لہو ناوہ شیرینہمان نۆشی. دوو سی لادیتی، نہدیو و نہناسراو، لہ رز و بیتانہکانوہ تری و شروتییان بؤ ہتاین. گوزانی کوردیشیان بؤ وتین. ہەر لہو شوتنہدا ہاسن و تہماتہ و باینجان و پہموو و کالہک و شوتی و ترؤزشیان رواندہوو.

که له (به‌رزنج) جولاین، هه‌بسمان چورنه (باساک) بوو. به‌نیرکات گه‌بشتینه (باساک). باساک دتیه‌کی تازه بوو. هه‌مووی شمش سال نه‌نبوو دروست کرابوو. ماله‌کانی له ژماره‌ی په‌نجه تته‌یه‌یان نه‌نکرد. له‌گه‌ل نه‌ویشا، باساک، دتیه‌کی ڕێکۆتیک و، خنجیالنه و جوانکیالنه بوو له‌گه‌ل نه‌و ناوه که‌مه‌شیدا که هه‌ببوو به‌کووشی (شیخ قادر) و (شیخ غه‌ریبی) خاوه‌نیه‌وه. باساک هه‌موو که‌سیکی تیا نه‌ژیا تیا نه‌حه‌وایه‌وه! بۆ ته‌ماشاکاه هه‌تا خوا جه‌زکا ڕه‌نگین بوو داری به‌روو و مازوو، بیستان و ڕه‌ز و چنوو، میترغوزاریکی پتیک هه‌تیا‌بوو. له‌ناو شاخی بلندی کوڤه‌ کاژاو و لکه‌کانیدا پیاو هه‌ر جه‌ز نه‌کات، به‌ین ده‌نگی، له‌سه‌ر بانه‌که‌ی (شیخ قادر) یان له‌ناو باخچه‌که‌یدا، به‌سه‌ر که‌له‌به‌ردتیه‌که‌وه. له‌ کرده‌وه‌ی په‌روه‌ر‌دگار، به‌ڕۆژان و به‌مانگان سه‌رنج بدا و وردیتته‌وه. نه‌وه سه‌یر!

بیتینه‌وه سه‌ر باسی به‌روبوومی «باساک»: هه‌ر له‌ ترتی ڕه‌نگاو ڕه‌نگه‌وه هه‌تا کاله‌ک و شووتی و کووله‌که و ته‌ماته و بامی و تووتن و سلق، هه‌رچی پتووستی دتیه‌کی گه‌وره، به‌لکه‌ شارێک بێ تیا هه‌بوو و تیا په‌یدا نه‌بوو. هه‌تا سه‌به‌ین به‌یانی میوانداری یه‌کن پیاوانه‌ کراین. (شیخ قادر) دره‌نگی په‌کی خست، نه‌گین نه‌ی بر دینه‌ ناو ڕه‌زی «چناره» وه‌ ناگری بۆ نه‌کردینه‌وه و، گیسکی بۆ سه‌ر نه‌په‌ین و، گۆه‌ند و نا‌هه‌نگی تا به‌یانی بۆ دانه‌مه‌زان‌دین. شه‌و ژۆر سه‌رما و نسرم بوو. کزه‌بایه‌کی سارد له‌ شاخی

(به‌ماله‌کانی «باساک» هه‌وه، شاه‌کلای
شاخان، «کوڤه‌کاژاو» ده‌رچوه‌)

چاونه‌داژنگی تری
باساک که (۱) شیخ قادر
و (۲) شیخ غریب (۳)
نروسه‌ریشی تیا دیاره.

«کوپه کاژاو» دوه نه‌هاته خورائ. له‌بەر نه‌وه ناگریکی نیله نیلتمان کرده‌وه. له پر «شیخ نه‌حمده» ی ناموزایان شه‌وباشی لق کردین. کابرا هەرچه‌نده به‌مۆن نه‌هاته پیش چاو، به‌لام خاوه‌ن ره‌وشت و کردوویه‌کی پیاوانه بوو، باسی چه‌ته‌یه‌تی خۆی بۆ نه‌کردم. به‌لێنی داهن هه‌ندێ پوولی «دوایی» «شیخ مه‌حمودی گه‌وره» و هه‌ر شه‌ نامه‌کانیم بۆ بنێرئ. نه‌گه‌ر هه‌ممووم له‌ بیر بجێسته‌وه هه‌رگیز نه‌وه له‌بیر ناچێته‌وه که «شیخ قادر» و «شیخ غه‌ریب»، نه‌و چیرۆک و سه‌رگوزشته‌ کوردیه‌یه خۆشانه‌یان له‌بیر ساباتی دیواخانه‌که‌یاندا، به‌رامبه‌ر به‌و نزار و لاله‌زاره بۆ نه‌گێرامه‌وه:

ورچه‌که

«کاکه‌ حمه‌»، باپیری باپیری نه‌م «شیخ قادر» یه‌کێ له‌ سێ کوپه‌ی «شیخ عیسی» بووه، که پیاویکی زه‌هر به‌ده‌ست و نان به‌ده‌ بووه. جاریک له‌شکری عه‌جهم که هێرش ده‌هێتته سه‌ر «خاکی بابان» له‌ سه‌رۆچه‌که‌وه، به‌خۆی و چه‌ند سواریکه‌وه تا سه‌ه راوه‌دووایان ده‌ن. له‌سه‌ر نه‌وه «سه‌رۆچه‌که» له‌ ده‌ست خۆیا نه‌هێلته‌وه! به‌ره‌بوومی ناداته ده‌ست «نه‌حمه‌د پاشای بابان»!

نه‌حمه‌د پاشای پیاویکی له‌سه‌رخۆ نه‌بێ، نایه‌وێ یه‌که و راست به‌سایه‌ی له‌شکروه «شیخ کاکه‌ حمه‌» ته‌مێ بکا. هه‌ر به‌ناوی گالته و پیاوه‌تییه‌وه خه‌ریکی ملکه‌ج پێکردنی نه‌بێ.

جاریک له‌ ته‌نگی بانگی شێواندا به‌خۆی و هه‌شت سه‌د سواره‌وه به‌میوانی نه‌دا به‌سه‌ر «کاکه‌ حمه‌» دا، بۆ نه‌وه‌ی بێ ده‌ستی و میوان پانه‌گرتنی پیشان به‌دات. «کاکه‌ حمه‌» له‌ ماوه‌ی دوو سێ کاتا نه‌وه‌نده نان و چێشت پێ نه‌گه‌یتنی بۆ نه‌سه‌په‌کانیشیان مرشک و پلاز نه‌خه‌نه ناو ناخوهره‌کانیانده‌وه؟! «نه‌حمه‌د پاشا» له‌مه‌دا سه‌رناکه‌وئ. نه‌گه‌رێ بۆ فێلیکی ترا!

له‌و ده‌مه‌دا له‌ شاخی (کوپه‌ کاژاو) دا، ورچه‌یک په‌یدا نه‌بێ رێ له‌ هه‌موو هاتوچه‌که‌ری نه‌و دێهاتانه‌ که

به بهر دهمیا نه پوښ نه به ستنه وه. چمند که سیک نه خوا و تیک نه شکستن. د پته تپیه کان وایان لږ دئ ناوړین سر له کون بکته نه درېوه. کار و فەرمانیان، همدرو پدې نه کړوئ. (نعمه پاشا) پښ نه زانې به خوی و چمند سه سوار تیک و توپ و تفهنگه ورو نه کاته کړه کاژاو، تا رښ لادییه کان له و ورچه زبر به دسه پرکار بکا. لښجا لیره، (پاشا) داو بو (کاکه حمه) نه نیته وه.

بو نه نو س که بښته نه شو نیته پتیکه وراوی نه و ورچه به دکر داره بکن. (کاکه حمه) به خوی و چمند سوار تیکه نه چیته لای. به لاه رښ (شیخ مارف) ی کوری نادات که خوی بخته نه شو داو ورو. (شیخ مارف) پش کوریکي زور لاوچاک و توانا و بهیز نه بښ. که باوکی نه ورو به شرمه زاری نه زانې به نلتی باوکی به پښ خوی پرواته نه و ورو. هلته س به تنیا سواره ورو نه کاته لمشری (نعمه پاشا). له گهل (کاکه حمه) نه بیس دلی دانه خوړین نه لئ: (نه و کوره که له دست چو و). له گهل نه و پشدا به (نعمه پاشا) نه لئ: (بهمرووی کس له سوار دکانی تفه نه کات. مارفی کوری ده چته مه پدانې نه و ورچه ورو) واپک نه کړو و ورچه په پید نه بښ. (شیخ مارف) بو نه چیته کور و ده دست نه کمن به زوران گرتن. دمیکی درت وانه بوړی. همدرو وک خو (نارقی) و ش دهر نه دهن. به لاه همدرو دمه نه بښ. همدرو نه زانې ورج نه کورته زوی (شیخ مارف) به سمدرو نه بښ، چواری نه به ستنه وه. (نعمه پاشا) دلکی ممدانه نه بښ. له گهل نه و پشدا که دوزمن زاده پدې خوی، به چاری خوی، به سمدرو توپیوه نه بښ. گهل دلدش نه بښ، پاداشکی گران به (شیخ مارف) نه دات.

به راز که

دپسان دار داری (نعمه پاشا) په بو (کاکه حمه) نه نیته وه. له ناو نه و (شاره زور) و پشدا به راز تکی درنده په پید نه بښ. رښ به مزاران نه گرت. به سمدان گیانه بهر و پیاران هلته دپښ. (نعمه پاشا) به خوی و چمند سه سوار و تر و تفاقی شه پوه ده چیته لای (بستان سور) ورو. ده نیر نه به شین (کاکه حمه) پشدا. (کاکه حمه) ناموز گاری (شیخ مارف) نه کات: نه پت. (شیخ مارف) دنگ ناکات هتا باوکی نه ورو. کاتیک نه زان له پاش باوکی، (شیخ مارف) پش به تنیا سواره په پید نه بښ. (کاکه حمه) نه جاره، به ته ورو ده دست له کوره که نه ورو. (نعمه پاشا) هیوای و نه بښ، به راز که وراوی (شیخ مارف) بکا و بالی (کاکه حمه) بشکني: به لاه (پاشا) به همدرو نه چن، چونکه دست و بازووی (شیخ مارف) له وانه ناب نه هیزی ورج و به راز سستی بکا. (شیخ) به ددستی خوی نه بښ، نایه ل کس نه به رازه بکوړی. نه لئ: (جا ج هرنه ریکی تیا به به ممدرو سواره نه به رازه به توپ و تفهنگ بکوړی. به خوا به زوران بازی نه بښ نای کوژم). نه نه نه لئ و دست به ج نه نه سپه که باز نه دات خوار ورو. همدرو نه به ددستی چه پوه و، شیر تکیش به ددستی راسته نه گرت و به ورو ورو به راز که نه چن. به راز که که نه بیس هلته نه بو دبا. شفره یک بو (شیخ مارف) دانه و شتنی.

(شیخ) همدرو نه به ددستی نه دات بهر. شفره که به همدرو نه به ددستی نه چن. هتا به راز که خریکی شفره

دهرهتانهوه نهی له فەرهنجیهکه، (شیخ) شیرتکی لڼ نډا هەر چوار پهلۍ نه پهریتن. بهرازه که نه کهوتی. (شیخ) بهیدهستی نهکا. نه بیاته کن (نحمده پاشا). (پاشا) دیسانهوه پاداشتیکی کهوری تری بین نه بهخستنهوه.

وهندهرینه ۱۹۳۲/۹/۶

(۶)

به پانی ههرستکیان له گهل دوانی کهی (باساک) یدا چوپونه (وهندهرینه). رتگاهه مان به ناه دار بهروو و رهزا نه ویش.

له بهر نهوه کهرما کاری لڼ نه کردین. نهو شاخانهی نه مانه بری، هه موو پهلوی شاخی (کهوه کاژاو) بوون. نیتر شوتنه کهی لهوانه نه بوو پیساو بهین دهنگی پروا بهرنهوه. له بهر نهوه کهوتینه گزوانی وتن. (شیخ سمایل) گزوانی لادییانه، منیش هی خوتندنگا، کهوه کهی کیش بهناوازیکی خوتنهوه، نهو کتو و کژ و دۆلی چیا بهمان پر کردبوو. تاو تاو منیش نه کهرام بۆ قسهی خوش تا نهوانی بین دلخوش بهکم، زۆرمان بهم تهره بهسر برد. دهه موو نیوه رۆ کهیشینه (وهندهرینه). نیترهیش دینی شینخان بوو، (شیخ) نهجیبی شیخ عهلی دهه مانه ای بهسهروهو بوو. باوکی نهو (شیخ سمایل) ه بوو، که له کهلمان بوو. بهرتنگ و تاریکی مال، له مال لمان نهوا. (شیخ نهجیب) بر دینه بن دارگویتزیکهوه، که پشتهوهی باخچه بهکی گولی رهنکاره رنگ بوو. ته نیشته گانی ریزیک چنار و چنور بوو. بهرده مه کهیشی شونینکی فراوان بوو. بهرهز و بههه موو رهنکه دارتکی بهردارهوه جوان بوو بوو. چوار لاکه ی به شاه کلاری (کهوه کاژاو) و باسه گانی ته را بوو. نهو شوتنه. بهلای منهوه، هه موو شرتنه گانی تری سرۆچکی نههینا... چونکه دارگویتز و چناره گانی به شه مال و کزه پای کهوه کاژاو باوهشتیان نه کردین. رهنکی کهسک و سووری شاخه که و دامنه گانی، بیجکه له وه نهو تارا زتپنه ی که رۆژ بهسر و پوته لاککی شاخه کان و داره گانیان دابوو، به تهرح نهو شوتنه ی دلگیر کردبوو، ناخمان نه خوارد که نهو چهند رۆژه نهو شوتنه مان نه ناسی بوو. (شیخ نهجیب) هات، هه موو له بهری هه لاسین، پیاویتک بوو باریکه لانه و که له کهوت، دهه موو چاوینکی درتۆکۆله و چرچ و لۆچداری هه بوو. پشینکی ماش و برنجیشی هه بوو. بهلام له گهل نه مه یشدا به تهرحیتکی وامان له گهل نهودا، وهکو هاوده می چهند ساله بریو بین بهیه کهوه و ابوو. نهو دهه موو چاره ی که چهرخی چهپ کهرد بهو دهرده ی برده بوو، له که لماندا به تهرحیتک نه کرایهوه، «شیخ نهجیب» وهک گولتکی که شاهوه نه چوهه دلسمانهوه. بۆ له میوانداری خۆی و کهوه گانی مه پرسه. لهو نان و میوه جوان و رهنگانه ی مه کۆله روهوه، بزانه خۆی چۆن پیاویتک بوو؟! که قسه ی نه کرد نهوه مان له بیر نه چوهوه که له بهر دهه لادییهک دابووین، خۆمان له بهردهم پیاویتکی مه ند و زرنگی چاکدا نه دی، که دهردی (کهورد) و (کهوردستان) ای به تهواوده ی بۆ دهرکهوتبوو. نه بهویست سارنژی بکات، بهلام بین دست ی نهی نه هیشته دلی خۆی بهجی بیتن. هاواری بوو: بزچی خوتندن گایه کی پیشه سازی و کشتوکال له (سلیمان) ادا ناکاتهوه؟! تاکو (کهورد) فیتری چاندن و گرمی ناوړشم به ختوگرود و دروستکردنی

ماوټ و بهرهمه پټناني شه‌کر و رواندي داري چا... بين. هاواري يو له دست بلارو بونه‌وي شه‌کر و چا و ماوټ و که لويه لي تر که بټگانان که لمارو کورستاندا نه يان فروشن.

نه يگوت: «نعمه به يارمعتي ميړي و دست و بازوي خوټنده اران پټک دټت. نيمه نشي بز نموه بگه پټين هيچ له نورويي و بټگاناني نه کړين. نشي شتيکي را بدوزنمونه که جټي چا بگريتمونه. چه وندهر بروټين بز شه‌کر دروست کردن ما کينه چټين و پستن و کټلان و چاندن به پټين بز خا که که مان تا نموي ههمانه به کاري به پټين، خوماني بين به خټو بگه بين. دوزمني بټگانن پټي پټ پروت بگه نمونه!».

پاش نيسه رڼکي درونگ چوپنه رز و باخه گان. ههمو رونه گ تر نيه کمان چاو بين که وت. هه لوړوه و هر مټيشان به دي کرد. (و ندرته) هيچي سيري نيه، ناو که دي نه بين. هټنده سارده تر تي تن دهر ټي شق نه يا!، تنانته نه لټين مديکي تيا ما بروه ته قانده يو، له وي بهر به رزيهوه گه لي سيري نه و تماشاگاهه رننگه مان کرد. گه لي چيرڼک گټر ايه وه. به جوانم زاني نه مهيان لي بگټي موه:

نه افغانيم گان

(شيخ سميل) وتي: نا لټره دا بووين - دستي کيشا بز مرگه تکه دي و ندرته - کابرايه کي تنگه زلي مټيز به سهر به خوي و کوټيک و گزيچان کوه په همدادوان هات. نيمه شش به فارسي پشان وت: (فهرصو). وتي: «دانايشم هتا نه نټرن هاوړيکاني که يشم نه دوزنمونه. نيمه شش که س بووين، پټيکوه. هره که که مان به لاهه کدا رڼيت ناو بدوزنمونه» نيمه شش نارهمان به دوپوياندا هره پټنجه که دي که يانمان گرد کرده و لټواري و دوو رڼي ترش ميواند اريه کي زورمان کردن. لټمان پرسين، وتيان: «نيمه گشت ده که بين، بز گياي به هادار نه گه پټين. بي که بين به (نه کسير)، بز داووده رمان و زير و زيو. نم شاخي (کوړه کاڅاو)، وکو بيسرومانه ترچه گيايه کي هه په بشمو وک گوه هره نه دره وشټنمونه. به رڼو در ناکه وي. (گيا هره جن) ي بين نه لټين. پياو که خوي هه لي که ندي نمري. له بهر نمونه پټين گيسکټيک به پټنجه که يوه نه به سټينمونه. له دوورده نمو گيسکه بهر بهر نه ددين. هتا گيايه که له بين نه نه که نټي. نټير گيسکه که نمري، نيمه شش گيايه که پوخته نه که بين و بز کار و فرماني خوماني به کار نه هټين!». بز به ياني داوي براگهي کرد که له گه ليا بچن بز سهر کوړه کاڅاو، به لاه نيمه مديريمان لي نه کردن، باش يو به ساپي خواره وه هتا براگهم له بهر زجه وه هاته وه، نموان ناراميان نه گرت، لټيان داچون بز دټها ته کاني تر. تومز نه مانه به مټيکي خراپيان هه يو، له بهر نمونه له هره لايه ک داوي پياويان گرد يو نه يان دابوئي. نټير خوا وي رنکخست لاندنه دټي (زټيه). کوړي کوټخاکه به ناوي ميواند اريه وه دليان ناشکټي ته دنيا سواره نه چټه سهر شاخي (زټيه)، له وي نه افغانيم گان به هره ششيان نه يگرن و نه بختن کټين! سهره وټير به دارټکا هه لي نه واسن! ناگرتيکي نټله نټلي لټوټرا نه که نمونه. بز نموي پيري له شي بټوټنمونه تک تک رڼنه که ي بگوټنه خواره وه، نموانيش کوړي بگه نمونه. باه لټره نعمان به جن به لټين. بټينه سهر باسي کوټخا.

«کوټخاي زټيه که له شار نه گه پټنمونه باسي کوړه که ي بز نه گټي نمونه هره بهر شمه به خوي و چند

سوارتيكده پي شونې نه افغانيه كان هله گري و روو نه كاته شاخه كي زتبه. تا به ياني نه سوړينه وه هيچ نايان. به ناهيكي سرد و ليوكي به گمردود بڼ قورپتون، به رنجه رزي له شاخه كوه دينه خواره، بڼ ماله وه. خوا و راستان نه به دخوازانان ديتنه پي. كه له دوور تماشا نه كن دوو كليك ديار نه پي. نه چن به پيري وه كه نه پيان نهوا شمش نه افغانيه كن ناگريان كردو ته وه. كوپه كوش سره ونخوون هه لو اسراو ته سر ناگړه! جاري هر له دوور وه دسرپتيك نه كن دوانيان لن نه كوون. نه چن سران نه وانش چوار پل نه به مسته وه، دوونيان نه نيرن بڼ شار بڼ بالبازانه. دووانه كي تر شيان نه به نه ماله وه. هر پوڅ كوتيكي كوشتيان لن نه پي، هه تا نه مرنه.

نير هر نهو شوه سارده له وي ماته وه، به ياني به جوته به روو شار چوپينه وه بڼ (سلطاني).

سرچكم چوڼ دي ۱۹۴۲/۹/۷

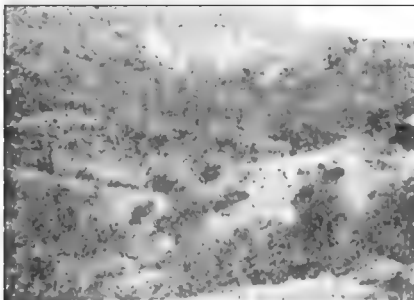
(سرچكم) يكه به شي چوار لاي سلطانيه. دبراي به شيكي گموره خاكه كه له سرچاوه سرچكمه ديتنه ده پي. سرچكم به كومل دپاته كانيه تيكرا به دست كوراني (شيخ عيسا) و (شيخ موسا) وه بو. (شيخ عيسا) نزيكي (۸۰۰) سال له موبه پيش پتي كه تيره سرچكمه. نير لهو ساوه هج به روو بومي بڼ ميري ده سكه وتوه به روو رووي نهو شيخانه ي

كردو ته وه. دپاته كاني پي. خانووه گاني دوو نه مرن، شيره يكي سيريان هه به. توزي له هي (سلطاني) دووره. هه ردييه، پكي، يان گه ليكي لهو شيخانه سهراري نه كات. هه تا چوار سال له موبه پيش لاديه كان به دست زور و ستمي نهو شيخانه نازاريان نه چيست. نهو شيخانه له ده مي (بابان) ه كاندا كه دستيان سنده بو، پاخي بوو بوون.

(سرچكم) له گډل ناو كه ميشدا توتنيكي بشوماري چاكي لن نه كړي. بيجكه له وه، همو په رنكه سوزوات و دار و دره ختيكي تيا نه چيندي. خو تري و همرن و هه لوړه هه باس ناكړي بڼ زوري. نيوي ميوه هاتي شاري (سلطاني) له سرچكمه ديت. تنانته جتي واي هه به تريكي بهر ده مي به فريارين نه كړي.

سرچكم له تماشاگاه و ناو و بارشدا هر ده له مهنده. شاخي كوپه كاژاو كه هر له شاه كلاويك نه كات، له ناو راسيدا بلند بوته وه. نه شاخه به ترحيكي وا زه ويه كي به پيت كردوه له دووره بستيك زهوي رووت به گران بهرچاو نه كړي.

له بهر شيرني و په گيني كوپه كاژاو به سريني (بابان) ه كان و شينه دستداره كاني (سلطاني) و پياوه كوپه كانيان سيريانگه يكي به گار گوره بووه. هينده به رزه، همو شاره كاني چوار لاي سلطاني ليته دياره. به هاران كه تهره نه باري (كوپه كاژاو) به (مانگه شوه)، كه مرواريد كي خاكرده نه رسيكته وه. له بهاردا گډ و گول و گيا به ترحيكي لن نه كا، نه معل نه ميتي، نه گيانله بهر، نه

له وهندهر نهوه ویتنی شاخی رنگینی کوره کاژاو گیراوه

پیاوان، دلپان نه خرۆشی و، که مه نه دکتیش نه بن و، نه چرین و، گۆزانی نه لێش و شهو و پۆزیش له ویتدا نه که نهوه. بێجگه له مه (کوره کاژاو) هه موو رنگه گیایه کی به هاری کیمیا بی هه یه. خۆ گیانه به ران هه ر باس نا کر ئی که چه نه له ویتدان، پهل و پۆکانی (کوره کاژاو) که هه موو سرۆچک نه گر نه وه له هه رچی دار هه یه به سه ریا نه وه یه. داری گوێز، قه زوان، با سه نه نه، هه لووژده، به لالووک، گیتلاس، پتواس، هه رمی، به ه، ترئ... هه موو ته ره ده داری کی تیایه، که گیرفانی لادییه کان پر نه که نه له پوول و پا ره. نه م شوینه خۆ شه کاری کردۆته ره و شتی سرۆچکییه کان. شێخه کان و لادییه کانێ تریش هه تا خوا هه ز بکا، جوامیر و توانا و له ش سووکن. که نه چیه مالیان سه ریا نه له رتتایه. به گه وه ره به چو که وه میوانداریت نه که نه. خۆ به زه و نا هه نگی شێخانی نه و ئی هه ر باس نا کر ئی، زۆریان دله ت و دلکراوه و گۆزانی بێش.

نه م شاخه به رزه لووتی هه موویشیانی به تده کردۆته وه. له نازییه تیدا بێ هاوتان. له شه را شێرن، له سواری و تفه نگ نا گردان و خۆ به کو شتداندا دلێرن. به کو مه ل بیری کی پاک و خا وێنیا نه هه یه. هه موو شتی کی راست و ره وان په سه نه نه که نه. (نیشتمانی کورد) یا نه خۆش نه و ئی. هه ز به به رزی خا که که یا نه نه که نه. قینیان له هه موو بێگانه یه که. نا ره زووی شت دروستکردن و خوتندن و چاندنیان زۆره.

(شا کر فه تاح)

(شا کر دێکی خوتندن گای به تدی به رومانان له لوبنان)

۱۹۳۲/۹/۷

کامیل

نومبرو پار که هشتا شیخ محمود خوی ندابوو بدمستهوه، محمود جهودهت و حامیدی برای له شیخ تکهانوه و خوی دایه دست نو حکومتی له دست زوری هرایان کردبوو. بلام کامیل هر خوی ندا بدمستهوه، هردهمه له هرد و شیوئکدا خوی دشاردوه، هتا نم حله:

که فیسل پاشای عیراق چوه پتجنون هر بهو ترجمه مابوووه، نه مجاره هاتبووه نار ختودهته کی فیسل، خوی هاریشتبوه باره گای نموده (۱)، نهویش لئی خوش بوو.

فیسل نه مجاره له ههسان و دانیشتیدا گهلی کسی له خوی دلپهشانند، کوردهواری ناو شار و دپهاتیهکان به جارتیک دل شکسته بوون، لمر نموشدا (۱۲) هزار رویه له کیس بهلمدیدی قوربهر چوو، لمر نموشدا خریکه چند دپهک لهو نار دهشتی قزلبه پدا دهکرت.

بهم بونه پوه نازایهتی پیوئیکی چاپچی کورد دهگرنهوه، لهناو چوار باغی پتجنوندا (فیسل) بهشه زویهکی جوان دپته پنش چاو، په جگار دلی دهگرئی، (نهمین)، چاپچییه که بانگی دهکا هرچه نده له گه لیدا دهکا و دهکوشی نهمین پینی ناغروشی... فیسل بزی دهکا بهمد لیردی زهره، بهساردیه که موه دهلی: «نه» نایفرۆشم!...

(زۆر بهداخموه، لیردا دهفتهر که لموه دهچن پینج شمش پهروی لن گرابستهوه، بزیه پاشماوهی نو په دهراوانه بهدهززی ناوه راستی دهفتهر که موه، نهومشی ماوتهوه تنیا پهرو نیوئیکه و ناوا دست پین دهکا: (۱.ب):

... شو، هر که له مالی خوی نوستو ناگای له هیچ نییه، لافار له گزیره به هاژه هاژ هاتوته خوارهوه. نیتر نموه خانووه و رای داوه، مناله و بهسر بیتشکوه برهوتی، بازار و دووکانه تیک و مهکانی داوه، قهیسری نهقیبی شکاندوه چوهته ژوردهوه هرچی شکر و چا و کووتال بووه بهجاری بهناو نموه هموو کۆلانهی دهرگهزین و سهشه قامدا راپیچی کردودهته شیوهکانی خوار جووله کانهوه.

ناو بهتد رحیک بووه تا بالا پیوئیک نموه خانووانه کی دهروکی گزیره و لای مزگموتی گموره و مهلکه ندیی پر کردوه، لهو نیرمه شهوودا قیژ و هوژی دایکی رۆله خنکاوان و زیرکی مندالان بهدیه ناوهوه، قور پتوانی مال کاول بووان گیتی پیوئی که کردوه.

قور و چلپاوی ناو بازار و دووکانان تا سن رۆژ پاک کراوتهوه، له مهدا گهلی مالوئیران بوو، گهلی کهس نابوت بوو، گهلیکیش پین رۆله و دایک و باوک و خروشک و برا مایهوه!!

نوه زیانهی بهراورد کراوه دهلیتن له ۳۰ هزار دینار که متر نییه، کاری کۆمهلی (هیلالی نهحه) ی بهغدا راست پین، کهشتن بههواریاندا و چوونه سلیمان و ۲۵۰ دیناریان دابهش کرد بهسریاندا و ۲۰

دیناری که‌شیان له به‌عدا له‌ملا و له‌ولا بۆ‌کۆکردنمه‌وه، نه‌گین گه‌لێ گییانی که ده‌برایه‌وه ناسمان!...^(١١) قوتابییه‌کانی به‌عدا: منیش له به‌عدا له قوتابییه کۆرده‌کان چوار دینار و سێ سه‌د فلم بۆ‌کۆکردنمه‌وه و به‌سایه‌ی نه‌و کۆمه‌لمه‌وه بۆ ده‌انه‌کردن بۆ سلیمانی. ناویشانی له‌ پۆژنامه‌کاندا نووسی تا برا کۆرده‌کانی که‌شمان بێته‌ جۆش، نه‌وانیش شتی کۆ بکه‌نمه‌وه و بیهێرن.

ته‌مه‌یل

که هاته‌وه سلیمانی قوتابییه‌کانی قوتابخانه‌ی سانه‌وی خه‌ریکی ته‌مه‌یلی (سه‌لاحه‌دینی گه‌وره‌) بوون، توانیان له (١٥) ی مانگی پۆژوودا به‌شێوه‌یه‌کی جوان ده‌ری بپێن. منیش به‌سایه‌ی شه‌وگاری درێژی نه‌م مانگه‌وه توانیم کۆمه‌لێکی (٢٠) که‌سی له ده‌سته‌ی بڕاکانم ڕێکخه‌م، نێتر هه‌موو شه‌ویک له شه‌وتێک گرد نه‌بوینه‌وه به‌یاری و گه‌مه و قسه‌ی خۆشه‌وه خۆمان خه‌ریک ده‌کرد، پاشان (بۆ‌که‌لکی لێقه‌وماوانی لافار) توانیم بیانیه‌تیه‌وه سه‌ر نه‌وه‌ی کۆمه‌لێکی ته‌مه‌یلی له‌و چه‌ند که‌سه ڕێک به‌خه‌ین.

به‌راستی هه‌موو به‌مه‌ردانه هاته‌ پێشه‌وه، هه‌تا‌کو له ناچه‌ی شمش پۆژدا یه‌کیکیان موسته‌فا سانیپ توانی دوو چیرۆک له زمانێ بێگانه‌وه بگۆڕێته سه‌ر کوردی و دابه‌شی کا به‌سه‌ر نه‌وانه‌دا که یارییه‌که ده‌که‌ن. منیش چیرۆکیکی پێکه‌ینی (١٨) لاپه‌ره‌ییم ڕێکخه‌ت.

(١) له مانگی تشرینی دووه‌می ١٩٣٢ لافاوێک له شاری سلیمانی ڕووی دا. به‌لام وه‌ک سه‌رچاوه‌کان ده‌لێن زیانی مالی زۆر داوه و زیانی گییانی نه‌بووه.

هه‌ر به‌م ناسۆزه‌وه هه‌ممی ساحتیران هه‌لبه‌ستێکی داناره و ده‌لی:

سالتن جاری هه‌ر نه‌هین نه‌م شاره‌ بێته‌ مه‌زه‌له
یا به‌ بۆمه‌با، یا به‌ ناگه‌ر، یا به‌ بارانی په‌له
بۆچی بووێته‌ مه‌خه‌ره‌ی نه‌رز و سه‌ما نه‌ی مه‌مه‌که‌ت
بۆچی بووێته‌ مه‌خه‌ره‌ی نافات و فینه و وه‌له‌وه
خه‌لقی وه‌ک تینووی به‌راون بۆ ئین باران که‌چی
به‌و ئه‌ بارانه‌ نێسه‌ت خه‌شه‌ نه‌ه مه‌رگه‌ مه‌له
یا به‌ حالی نێسه‌ گه‌ریا گۆڕه‌ فرمێکی به‌ خه‌ر
هات و لێشوا‌ی سلیمانی که‌ خه‌شه‌ زه‌له‌وه
نه‌م به‌رینه‌ زه‌مه‌نه هه‌ر ده‌هین سا‌په‌ری کا
(هه‌مه‌ی) نه‌ما بۆ نه‌مه‌ش پێتوته: سه‌عی و هه‌وسه‌له

بۆ زیاتر به‌وانه:

١- دیوانی هه‌ممی، چاپی ١٩٥٧، ج ١-٤-١٠٥.

ب- ته‌که‌رمی مه‌حمود سالح ڕه‌شه: شاری سلیمانی - ده‌زگای ڕۆشنیری و بلا‌وکردنه‌وی کوردی - به‌عدا ١٩٨٩، ج ٣٢٩.

همو داماڼا که شوی چوڼ دست پښ بکهښ، هیوامان وا بوو که هیچ نهښ سږ سد روپه پدک کو بکهښهوه، بږ نو همزارانه. بهلام (واچید مهجید) ناو ماموستایه کی ترسوک برو، بووه خوږه و چووه گیانی ماموستاګانی تروه، هرچند هولمان دا له کس نه ترس و بیکهڼ؛ چونکی بږ ولاته قوربه سره که پانه، گویان نه گرت... هر نموندت زانی نوانی که پش پتیاڼ زانی، کوتمل سارد بوووه، موسته فاش نه وی نویسیږی له داخا دراندی، بهسایه چدند به دیکهوه ته میل ټیکچوو، نو چدند همزار و بهه زمانه ش له ژبانوه بږ پش کران!

شاکر فدا تاح

په کڼ له کوتابیانی بیعهی هندنه

بږ ټینگلیته را دواږی سال^(۱)

هرچنده نږیکه نږ مانګ له (فهلستین) و (لویان) دا ماموه بږ خوڼدنی زمانی ټینگلیزی^(۲)، بهلام هرچی لمرګ و نازار و نه خوښیه کم له (بهغدا) توش بوو بوو له بیرم چووهوه، له بهغدا دا که هرګیز نه ندروستیم به خوښهوه نه ده دی، له (فهلستین) و (لویان) دا که یستمه نه روپه پری تندرستی و نازادی و کامرانی، نه مه پش هر له بهر نهوه نه برو که ناو و پای همواری نویم له هی کوتم چاکتر بوو، هرودها له بهر نهوه پش بوو، که لیره دا هستم به سره پستی و نازادی و چټرګی جوانی و پشکهوتن و کامرانی ده کرد، خو سروسته که پش له وږی بهوستی که سرتاپا له سروشتی کوردستانی رهنګینی ده کرد. داخه کم به هڅی گټه لوګه کی زرګ کاری (السبابة) پوه ناردن (بعثه) کم له دست چو! کاربه دستانی نوئ زوړداریه کی زوړیان له من، به لکو له همووه کوردهواری کرد! وک له وروپش بهار درابوو، نه نیرام بږ زانګوی (نوکسفرزد و که مبرج)، هر هول و ته قلا پدکم دا بږ چوونه نه روپا به پښو چو^(۳)، سالیکی تریشم له دست چو! بږ سالی ستهم ناچار بوم چووه (زانستګای ماف)^(۴).

له بهغدا هر سږ ساله کم به سره فرازیهوه برده سر، بهلام خدم و خفه تی روژګار و لمرګ و ماندووبوونی خوڼدن دیسانهوه کز و لاواز و پښ هټزی کردهوه!، که لښک جبار له تاو ناواریه و نازاری کارسات، دهر دی دلی ختم به ګریان سارنژ ده کرد! جیهان له بهر چاویم تاریک بوو بوو، نم ده زانی له ژباندا نه منده فروغیلجازی و چاووړوړ و زوړداری و به دخووی هیه، له لګل نه مه پشدا، هستم ده کرد به چاګه کی

(۱) هتا نیره له دهفته ری (یادنامه ګانی سالی ۱۹۳۲) دایه و دواږی نمه دیتنهوه سر دهسئوسه ګه کی (ناوټنه ی ژنم ۱۹۸۸).

(۲) ماموستا له دهفته ره دهسئوسه کی نو کاته یدا ددلی: «... ماموه بږ مه تریکویشنه».

(۳) وک دمرده کوږی نو سالی خوڼدنی له (بروما یا) له لویان وک (اقهید) ټک وا بووه که زمانی ټینگلیزی فیرین و دواتر بینترن بږ بهرستانیا - نوکسفرزد، بهلام به هڅی باری سیاسیه ناردنه کی چاوی لن پوشرلو، جا روونی ناکاتهوه نو باری سیاسیه په یوهندی به خودی خویموه بووه یان به برهښی گشتی دنیاوه! (۴) مه پستی کولجی یاسا، - قانون، - حقوق-.

خەم و خەفەت و ئەرگ و نازاری کارەسات. تەماشام کرد وەک ماموستایەکی زەنگ و کارگوزار فێری (راستی ژبان)م دەکەن. هەروەها فێری زۆرانباری و بەردنگاری کردنی زۆرداری و نەخۆشی و هەژاری و نەخۆتندواریم دەکەن لەناو (اکوردەواری)دا. لەم دوو سەن سالددا چ بەوتار، چ بەنووسراو، لە چاپکراو و چاپ نەکراو، گەلێک بەرھەمی وێژییەم بۆ پێک هێنا. لە شونینکی تردا بەدرێژی باس دەکەین. ئەم بەرھەمانە و هەندیک فرمانی تر، لەگەڵ پێگەیاندنی خۆمدا ترووسکاییەکی ھیوان لە تاریکی دلدادا داگیرساندبوو. جاروبار ژبانم بەخۆشییەم دەهاتە پێش چاو، بەتال و شیرینیەم. زۆر جاریش تەنگرۆچەلەمی تەندروستیم دەبێستە پشەم و قین و رقەم، دەبێستە دوژمنایەتیەم، هەلەمی گەورە گەورە، پێ دەکردم، کە زۆر دور بون لە من بوشتنەم... لەمەدا زۆر تر رقم لە خۆم دەبوو و خەفەتم دەخوارد بۆ خۆم کە ماوم دەدا خەفەت بێخا...! لێرەم هەستم بەخۆم کرد: هەروەک تەندروستیم لە دەست چوو، بەهۆی ئەندازە نەگرتنەم^(١) لە میانێ (ئەرگ) و (ساندوو و حەسانە)دا، هەروەها نارامی گیانیشم لە دەست چوو بەهۆی ئەمانی (خۆشەبەختی)یەم لە دلدادا... ئێنجا لەسەر ئەم دوو بێجێنە چارە (لەش) و (گیان)ی خۆم دەکرد!... بەلە سالاڵی بەسەردا تێپەری ئێنجا چوومەم سەر دۆخی جاران!.

سائیکی سەیر

لە سالی ١٩٣٣م سەیرترم نەدیو! سائیکی پرگەبف، سائیکی پر نازار. سائیکی بێ فرمان، سائیکی کاروباردار. سائیکی بێ قوتابخانە، سائیکی پر خۆندن و بێ خۆندن! خۆشی و دلگەشی، ناخۆشی و دلەنگی، سەرسوکی و ئەرگ گرانی، ژینی کۆمەڵی و رابواردنی تەنایی، ھیوا و رەنجەڕۆیی، هەمووی لەم سالددا بۆ من کۆبوو بوو. گاهێ لە ژوورینکی چوار لا گیراوی دوو کەلداری بچوکی رەشدا، خۆشیەکم هەبوو کەس نەپوو، جاری واش هەبە لە گولزارینکی نەشەبەخشی خۆشی دەرا، بەدلەنگی و ماتی سات بەسات و کات بەکاتم رانەباردا! لەگەڵ ئەوەش سەر نازادی ئەوەم کە توانیم کەمەکی بۆ ولاتەکم بکۆشم. سێاس بۆ خوا.

مەنگی پۆز

کە لە تاقیکردنەوەی مەتریکولیشن بوومەم هاتنەم سلیمانی، بەراستی هاوڕێ دلسۆزەکانم، رەشوف ئەمین، جەلال محەممەد، ئەحمەد عارف... ئەمەندە بەدەورووشتما هاتن، هێندە بەدلی من بزووتنەم پۆز و شەو بەهەناسەبەک لێ دەڕۆشت. سلیمانی شتی وای تیا نییە کە پیاو خەریک کا و پتووی رابوێ لەبەر ئەوە بیرم ئەوە نەکردووە لەم هاو دەمانە کۆمەلێک پێک خەم هەموو دەد پێکەو بێن نیش و نازاری بێ کاری پرومان تێ نەکا!.

(١) بەهۆی ئەندازە نەگرتنەم: بەهۆی ئەنگەر نەگرتنەم لە نێوان...

شویک، شمش حومتیکیان بانگ کرده مالمود تا ساعات چوار و پنج به قسهی خوش و گالته و یاری پامان بوارد. ترمه ز نهوانیش نه میمان به دل بوو نیتر کتوبونه وه ای لن هات هر شهوه بهرتیکیکی له مالی برابک کتوبونه وه. کۆمهل تا نه هات گه وره نه بوو، دۆست و ناسیایو پتوه نه میشت، به زم و رزم تا نه هات گه رم نه بوو. نیتر کۆمه له که مان بوو به خیزانیک، باسی نه شتمانهرستی، ناداب، زانست، پتکه نین، قسهی سهیره بری تیا نه کرا. تیکرا هه ممو گزوانی و یاریه کۆنه کان لهو کۆمه له می نیمه دا زیانه وه. نه مه تا ۲۸ ی مانگی پزووو درتزی به ست. زۆر خوشه بیست برا لهو شهوه ساردانه ی مانگی ده شه میته دا به دیار گوئ ناگردانه وه، بئ شمر و ناخوشی تا ساعات ههوتی شو به گزوانی و یاری و به زم و رزمه وه راپرتن. شهوچه ره ی خوش و چایی بخون و بخونه وه.

نزیکی دوو مانگیک نه بوو لافاوه که ی سلیمانی هه لسا بوو. نه م لافاوه زیانگی گه وه ی بیست هه زار لیره ی دابوو. بۆ لیتقه و ماوان شتیکی زۆر که م کۆکرا بووه وه. من که له (به غدا) بوو. له قوتابییه کان، نزیکی (۴۳۰) فلم کۆکرد بووه وه دابوو مه دمت نه وانه ی به سر لیتقه و ماوه گانیاندا دابهش نه کردن. به لام په جگار که م بوو. له بهر نه وه وستم له م کۆمه له هاو ده له شتیکی پتک بینم، چاره سه رتیکی نه و لیتقه و ماوانه ی پتک به م. که به براکانم گوئ بام (تقیل) یک به مین. دراوه که ی بۆ لیتقه و ماوانی دهستی لافاوین هه ممو په سندیان کرد. کۆمه له مان پتک خست، دوو سن سه رگوروشته مان گۆپیه سه ر کوردی خۆه په کتیکی پتکه نینم دانا، یاری که مان هه لپرتیران هر که سه بهشی خۆی نوو سییه وه له بهری کا. وا دانرا بوو شوی جعونی (تقیل) که بکری. کۆمه لتیکی زۆر گه وره و پپرز بوو. له پشه و درانی شار، له قوتابیان، له فرمان به ران، له مامۆستانانی تیا بوو نزیکی (۲۲) که س به روو په کی گه شهوه بۆ پتکه تپانی نه م کاره که لکداره هه ولیان نه دا. هه ممو شتی ناماده کرا بوو. هیرا زۆر به هیزبوو له (۶۰۰) روپیه مان که متر ده ستگیر نه بین.

به لام داخی به جهرگم، خوره که وته ناوما نه وه ترس و له رزی په ک دوو مامۆستا و قوتابی له وهی که جینگا که بیان له ق نه بین، به دزیانی چه ند که سیتی دهره وه که به ناوی «خهریکبون به سیاه تهره» به دناویان کرد بووین. نه و کۆمه له گه وره په ی تیک و مه کان دا، نه (تقیل) کرا، نه کۆمهل گیرا، نه هاو ده می ما، نه بیکهس و هه زارانش تۆزی سوو ده ند بوون!!

نیتر لهو کۆمه له گه وره په هر دووان و سیانه، پاخورد تاک و ته را هر که سه به دلتیکی شه مگینه وه خوری دابوو له یه ک، یان تمه له خانه یاخورد چایخانه؟!...

بیسته - نۆراوان

له سالی ۱۹۳۱ وه بوومه کۆمه لی (بیسته) ی زانستی حکومه تی عیراقه وه. نه وه بوو و له پاش نه و هه ممو که شه که شه که به سه رمان هات، چوینه تاقیکردنه وه، ته راومان کرد، به لێن و ابوو پاش جعونی (رمضان) غره کاغان له نینگلته ره وه بۆ بیتمه وه. نیتر نه وه ده دلتیا بووم له هاتنی. له هاتنی جعونی ته تر سه

که زوو برۆمهوه بۆ بەغدا، ئەمگوت نەوهکی غەرەکاغان ھابیت و ناگام لێ ئەین، نەوهکی بیانەوی زوو پەرانی لەندەفان بکەن.

نەگەر نەخۆشیەکی یەجگار گرانم نەگرتایە لەو دەمدا بیتگومان بۆ بەغدا نەچوو. نەخۆشیەکم کاریگەر بوو زۆری لێ نەترسام، پارەیکێ زۆریشی لەدەست کردمەوه. بۆیکە سلیمانیم بەجێ نەهێشت!

تا شانزە مانگی نەورۆزیش -مارت- هیچ ھەوالتیکم چنگ نەکەوت. دواوی لە پۆژنامەکانی غیراقدانوسرا من پەکیک بوم لەو سەرکەوتوانە، دەستبەجێ بەھیواپەکی بەھێزەوه چوومە بەغدا کاروباری خۆم پێک بەخەم کە ئەبێم سکرێتری وەزارەتی معارف ئەلێ ئێھە ھەموو (دەرەنچوون) ئەین تەواوی کەنەوه. نەگەر قەسەکی ئەو راست دەرچوایە باری من لە ھەموویان گرانتر دەبوو. تا پێک دوو پۆژ لەبەر دڵنەنگی نارام نەدەگرت. دەرەنچووی زۆر ناخۆشە. بەلام بەسایدی خواوە قەسەکی ئەو دەرەنچوو. پاش چەند ھەفتە پێکیش پیرۆزنامەی سەر مامۆستاکی (B. H. S.) ی لوبانم بۆ ھات ئێتر بەتەواوەتی لە راستیی دەرچوونم دلتیا بوم. بەلام لەگەڵ ئەو ھەموو رابواردنەدا کە لە بەغدا رام بوارد هێشتا کاسیم لەسەر ما، تاریکی دلتی بەر نەئەدا. سەر نەوہیە لە پاش وەرگرتنی (شەادە)یش، هێشتا وەزارەت بەندوبوای دەرەنچوونانی نەخستە ناوہو، بەلام بەسایدی ھەلەستی خۆمانەوه کە لە پۆژنامەکاندا نەمان برد، خۆتەوا رافان تێگەیاند کە وەزارەت ناخۆشە، لە ئەزانین و دۆژنایەتیەوہی ئەم بەندوباوہمان داوئەخات. ھاوین ھات و زۆی وەزارەتی معارف کەسانی نەنارد. بەلام شیعەپەتی و کەساری و پشت بەستەیی، سیانغانی لەسەر لێ و دەررونی سەر راستیی وەزیری معارف هێشتەوه؟! ئەوان نێران بۆ بەیرووت - ئەمریکا. ئێمەیش دەستەئەژۆ لە پاش جەور و جەفایەکی دوو سالی دەرەنچوۆ کراین.

دەستم لەم لا بەردا. بۆ وەزارەتی (اقتصاد و مواصلات) نامەپەکم -لەسەر داواکردنی خۆیان- نارد کە من شەادەتی متریكولیشنم بەدەستەوہی، تەکا ئەکەم وەگ خۆتان داواتان کردووه، لەسەر پارە (شرکتی نووتی) عیتراتی ئێتێنر بەسایدی (ئەمەین زەکی بەگ) اوہ نەوہندە سەری گرت کە ناردیان بەشوتنسا، شەادەتەکیان داوا کرد، کە پیشانم دان، پەسندیان نەکرد، لەگەڵ چوار کەسا دەرەنچوونان کردین. کەچی لەجێنی من جوولەکە پەکیان نارد شەادەتیشی پێ نەبوو، بەچاو و پراو وایان لە وەزیر گەیان کە ھەپەتی ھەتا گەیاندا نە ئینگلتەرە، ئیجا بۆیان جێبەجێ کرد کە بۆ (شەادەتی متریكولیشن) سالتیکی کەش لەوئێ بختێن! بەو جۆرە لەوہشیان دەرەنچوۆ کرد!!!

دواوی وچانی ھاوینی قوتابخانە بوو، (بابا علی شیخ مەحمود) بەپەلە نامەپەکی بۆ نارد بوم کە بەزویی داوای (بەعثە) نەکەیت، دلتیابە کە پەسند نەکرییت. چونکی لە (وەزارەتی داخلیە) وە داوایان کردوویت کە معارف لەگەڵ چەند کوردیکی تردا بێتێری. دەستبەجێ تلغرافم بۆ ھەردوو وەزارەتەکی لێدا، بۆ سەپینشی چوومە بەغدا، لە بەختی من علی کەمال بەگ کە خۆی ئەمەیی خستبوو مێشکی وەزیری داخلیەوه چووبوو شەقلاوہ ئەمەین زەکی نەخۆش بوو، جەمال بابان، لەوئێ نەبوو، خالیشم نەمەندە تەکای

کردبو و پروی شکتیرابو، کول بوژیو. تکایه که بۆ مزگی راستی بن بدئی، تکایهک بۆ شتیکی واین که منیش وهکو ههموو کس بۆ داوکردنی نهمهکی خۆم یی. ههرچهنده وهزیری داخلیه و جهلال بابان -وزیری حریه- داوایان له وهزیری معارف (عبدالمهدی) کرد، نهییست و نهییست. بعم جۆره، بهبهراچای خۆمموه که له دهستی ئیمهدا، مهجید عباس، دهرهچویهکیان ناد، سیانی تریان بهخاتر و خۆتێر پوهانه کرد، پاش ههموو شتیکی سهدی نوود و پینجیان له شیعه نارد. منیک که گوناهم نهوهبو له تاقیکردنوهدا دهرچوو بووم، بهدخو نه بووم، شه هادهتم وهگر تیبو، چونکی مهرایی و... نه کرد نه تیرام!؟

له راستیدا، له گڼل نومشا که دوو سالم له دس چوپړو، که لکه لوی بیعشم لمسری خوم کرده یوه دریمه، بهلام وهزاره تی نغشال و مواصلا ت و وهزاره تی داخلیه پتیا ن تازه کرده موه. جا ووره له بغدادا، هیوا به کی وات له سهرای بی و رځه پز بکری ت، له خانیکی چول دابی و که ست له لا نه بی، ناخوشی ناوالموه و مالی خالم، سرت بکاته سر، هر رځوش به جه ور ت کم و نو بیعشم بول لیک بدانه، داغ له دلی کرده ی چنه هاو ده میکی دیش - نه مانه همسوی سرت بکاته سر، چن ترو و که له دلتا نعمتی و چن دنیا ی بدکارت له پیش چاو تاریک نابی، خه یالات و هالاری داخی دهر و نم به ترحیک زور پوړیو، هر نه ونده مایو شیت بم؟!.

پاشان که تیگه یستم بۆ بهزیریکی چهند مانگی، پیاو نهین نایین و دل و دبرون و کردوه و دهوشی
 بنبته بانی، بۆ بهختارییهکی گهم تمهمنی نهین له پیاوهتی و سه رهزری خوی گهل بگا، شه قهیکم لهو
 هیوا و ناواته ههله! که له بهعشهوه دهم نهگهوی، بهناچهوانیکی پاک و دلخکی یه باک و سهزکی
 بهزهزه چومه (کللی حرقی بهعداد) وه نهستهش لهویدا نهخوینم.

هبلودله خوشمویسته گنم

سەردەفتەری ئەو ھاپوئى خوشەوستانە مامۇستاىەكى زىرەك و زىنگ و گەردەو پەنگینە. کەمال
حسەن، ئەمەلاو بەنرخە گەرگەوکیە، ھاودەمییەکی وای لەگەلا گەرم شو و پەژژ پێکەو نەپروینایە
نارامان نەنەگەرت ئەویش وەگەن هەمیشە پەزى ناشیرىنى و شىنەوى ژامانى لە زارا بوو. هێندە
دۆستیکى دلسۆز دەرچوو باسى خاوخیزانى خۆى پۆ دەگەردە. کە پۆشت وەگە براىەکی داپک و باوکیم لە
دەست چووبەن واپوو.

له سلیمانیدا په‌گه خیزانی که خوښه‌وېستی خویان به‌رنه‌دای خیزانی (صائب)ن. له‌مانه نېستا حاجی توفیق به‌گ، بوژی ناودار، جمیل جلال نووهرانی چاک، مستفا صائب، په‌که لاریک که بو نېستمانیه‌گانی خزی بکوښ، نه‌نور صائب، هادی کوردی نووسی پیکه‌نېن هینه‌ری به‌ناویانگ مارن. حاجی توفیق به‌تابیه‌تی مستفا صائب بوئی ناسینی من بوون به‌م خیزانه. له راستیدا په‌که خیزانیکي خوندورن له سلیمانیدا، قسه‌ی خوش و هووالی کوردايه‌تی و نه‌دمبیات نه‌م چنده که‌سه‌ی هم‌میشه پیکه‌وه به‌ند کردووه. رتیکیه‌که‌یان، زانیه‌که‌یان. منی شه‌یدا کرد لهر نه‌وه په‌جگار دلخوش بووه که

له گهل نهم خیزانه دا ناسیاویم پیداکرد. بهو بۆنه یوه له گهل کورده کانیشیانا دۆستایه تییه کی باشم پیداکرد. بهلام داخی به چه رگم دهمتی بئ نه ده بان کهوته ناووه، نهو هاو دلپیه ی من و نهو کورانه ی تیک دا و بئ هیزی کرد!!.

له گهل نهو شا، نهوانی که، هه ر له سه ر هاو دلی خویانن، منیش تا نه میتم به کزه ی نهو دۆستایه تییه وه نه نازه.

دوو پوورزای یه کتر هه ن: باقی نوری بهگ و، محهمه د محمیدین هه ردوو کیان له هاو ده میا نهو ی من ویستم کردیان.

پیوانه و مهردانه له سلیمانی و له به عداد له نانخواردن و گهران و رابواردنا به دلی بهگ نه جو لای نهو به که میان نهو هاو دلم بوو، باشیش ها ته پشهو وه، دوو همیشیان هه ر چه نه لهو په پشهو وه نه مناسی بهلام تا له م دوا ییه دا چاک نه بوو و دلچا کیم بۆ ده ر نه کهوت که مه ری دۆستایه تیمان نه به ست. نیشاش هه ردوو کیان له کانی دلما جیتا یه کی ناسکیان هه یه.

نوری مه لا هه کی قه رداغی و حامید قادر دوو قوتایی (شانوی) سلیمانی، که ته ماشا کرد بئ نه مه ی چا که یه کم بۆیان بئ، نهوان میان خوش نهو ی و نهوا زشم نه که ن: براهه تییه کی ته واو م له گهل گرتن، نیسته رووناکی چاوانن.

وستا عه بدوللای به رگدروو و نهخولی پیت پتکخه ری (چاپخانه ی زیان) زۆر پیاهه تیان نوانه، بوون به دۆستیکی گیانی به گیانیم.

(رهشید نه جیب) پش لاو تیکه زۆری نه خویندووه له گهل نهو شا به زیره کی خوی گه پشهو ته راده بهگ له کوردی و فارسی و عه ره بی و تورکی و ئینگلیزیدا زۆر جوران نه نووسی جگه لهو له زرنگترین و له سه رخوترین و نازکترین دۆسته نازداره کانی ۱۹۳۳هـ. نه م کورده بوو تیکی یه جگار زه بر به ده سه. نوو سه ر تیکی یه جگار و شیاره. هیوا دارم، چونکی هه ره سی نه ده بیاتم هه یه، زۆر له کورده وه ی رهنگینی و له کاری ره ندینی که لکهو ره بهم. به سایه ی نه مه وه (توفیق وه بی بهگ)، ولات په رستی ناو دارم ناسی، نه م پیاهه که نه چینه دیوانه پتکی تیکه که ی هینده ی شه یدا ی گیانی کوردا یه تی نه بئ، هینده ش دلبه سه ی نادابی قه گردن و زانست و زانایی نه بئ.

نیسته کی من به یه کتیکه هه ره خوشه ویستی خوی نه رمیتری. بۆ من ناشن به ده می خۆه بیلیم که چه نه لای (شیخ حه بب) ی تاله بان ی و خه لکی تر هه لی داوه! نه م پیاهه وریا و زرنگه ش نهو پتی ناسیم. به ناسینی (توفیق وه بی) کانیکی زانست و نادابم بۆ خۆه کبری. له سایه ی نه مه وه مایه ی کوردا یه تی و شاره زایی زیانه کوردا یه که م پۆژ به پۆژ روو له زۆری نه کا.

به سایه ی سه یه حوسینی موکریانییه وه (میتجه ر نه دموندس) م ناسی. نه م پیاهه نهو ته ی ئینگلیز پتی ناو ته نه م خا که وه (سیاسه ت بازی) یه کی کهو ره نه کا. بهلام من لهو دا دۆستی نیم. بۆیه کا حه زم

به دؤستایه تی کرد، یه جگار خهریکی پزاری زمانه که مانه، تا نیستا به چهندان (وتهی) ئینگیزی بۆ رۆژنامه کهی (ناسیای ناوهراست) له بابته کرد و زانی کوردیهوه - به چاکی - داوه. به راستی بینگانه به کی وا دلسۆز پتویه - له پزگای په روورده کردنی زمانه که مانه - یارمه تی بدری. که زانی منیش وک نهو سووتاوی پیشخستی زمانه کهم وک دۆستیکی چه نه ساله تکیای لێ کردم هه میسه هاتوچۆ بکه م، و، قسه و گوشتاری زبانه شیرنه کهی بۆ بکه م. نیستا (سکرتری وهزاره تی خارجه ی عێراق)ه.

جگه له مانه: (حه مه فه ره جی هه له به جیهی)، (ئه حه مه ده گی وه سمان پاشا)، (حه مه سه عید به گی ده ره شیش)، (شیخ محه مه دی شیخ حه مه دین)، (شیخ حه مه دین) (گورانی شیخ عه له نهدین) لهو که سانه ی که سه ره تای دۆستایه تییان له گه ل گرتوم و زۆر به ده ورما هاتون.

به لام نه وی نیستم جگه ره نه کزنیته وه نهو به دکاریه به که (حامید فه ره ج) و (ئیه راهیم نه حه مه) و (فه مه ی توفیق) کردیان. فه مه ی هه ره نه ده مامۆستایه زۆر ساده به به هه موو شتی باوه ئه کا، که وتۆته ده ست (حامید فه ره ج) که ناپاکی و دووزبانی و خۆ به رستی، به ری چاوی گرتوه. (ئیه راهیم نه حه مه) یش په کیکه له هه ردوولا به در. نه م سیانه، نارمانجیکیان له گه ل کورانی جه میل سانبدا، نه هتیا به کاروه، نه م (یادنامه یی) پێ پێس نه بین نه گه ر ناوی بێتم. خۆ به رستی و نهو نارمانجه پێسه، له گه ل به دکاریا، سه نگه ی پرکردن که زانیان لهو ده سه به رایه ی ئێمه دا جیگایان نابێته وه، که وته دووزبانی تیکمان ده ن.

من زوو له کار گه یستم زانیم نهو کورانه ش و کۆمه له که شان پێسو نه بین زوو خۆه گێشایه وه، داخی به جه رگه م، مه لا جه لال و ره نووف نه مین و مه ته فا له وان نه گه یشتن هاوده مییان کردن. قسه که وته دووی نهو کورانه ی جه میل. هه ره هه ته یه ک نهو کۆمه له ما، به سایه ی خواوه تیک چوو. وا لهو کۆمه له گه ره به هات تاک و ته را له گه ل په کا نه گه ران. کورانه ی هه ده می که سیانیان نه ده کرد. ره نووف و جه لال پێکه وه نه گه ران حامید و فه مه ی و ئیه راهیمیش - به دخواه کهان - بۆ خویان مانه وه. به لام ته واه قه دریان شکا. پاش نه مه که ره نووف و جه لال محه مه د له سه ری کار گه یشتن هۆشیان هاته وه به رخۆ، سوپاسی به ری منیان نه کرد، که زوو وازه هینا. منیش لهو خۆکێشانه وه به مه به سم نه وه بوو له گه ل نهو به رایانه دا (مه ته فا، جه لال، ره نووف) تیک نه چم. له راستیدا وه خت بوو تیک به چن - به هۆی نهو سیانه وه - به لێ دۆستایه تی راسته قینه که له میژوه به جی به ته بوو به سایه ی خواوه تیک نه چوو به لکو به فیزتر بوو. له رۆژی شمی نه یلوولدا ۱۹۳۳ نهو کردوانه م له گه ل هه ردوو به رای خۆشه ویستما؛ باقی و محه مه د دا به وه به چاوی حامید و فه مه ی و ئیه راهیمدا. له بهر چاوی ده دوانزه لاو شکان و په یانیان دا، نیتر له دلپاکی به ده لاوه هیهی که نه که ن. جا نازانم!...

به لام من له به ری نهو کۆمه له ده سه بجێ له هاوڕێ خۆشه ویسته کانی کهم کۆمه لێکی هاو دللیی باشته پێکه ونا؛ شهو و رۆژمان پێکه وه رانه بوارد. به لام له دلدا شینی نهو خۆشه ویستیه که له کۆمه لێ پێشوده هه مان بوو هه ره نه م کرد وه چه نه شه وان پتویه تلاومه وه. خوا به د به گری!

به راستی نموده‌ای به‌یونانی نمو دۆستانه دلشادم هیندهش به‌دۆستایه‌تی تازدم له‌گه‌ل (شیخ
 مه‌حمودی گه‌وره) و (شیخ قادری برای) و (شیخ ره‌موف) و (شیخ بابا عه‌لیدا) دلخۆشم. خوا
 نه‌نجامی نم دۆستایه‌تیهمان، له پێنای پێشخستی کوردستاندا به‌باش بگێڕێ! یاخوا.

(نیماعیل شاره‌وسی)، سه‌رکۆماریش که ئێستا له پاش ده‌ستگیرانه‌وه له فرمانه
 حکومه‌تییه‌که‌ی، چووته ئه‌مریکا بۆ خۆندن، دۆستایه‌تییه‌کی ته‌واوی له‌گه‌لا گرتم. هه‌تا که رۆی.
 په‌مانی دامی نامم بۆ بنروسی و نامیلکه و رۆژنامه‌ش بۆ په‌کتر بنێڕین.

مه‌حمود جه‌وده‌ت و ره‌شید عارف و جه‌لال مه‌ولودیش سه‌ره‌تای دۆستایه‌تییان دامه‌زراندوه. نمو
 بریارانه زۆر به‌هادران، هه‌موو کاری به‌که‌لکیان لێ نه‌ومشێته‌وه، خوا بیانیه‌تی!

(پاوانی سلێمانی)

شه‌وانی زستان که په‌رده‌ی عوروسیم لانه‌دا، نمو پهلێ به‌فرانه ئه‌ستیره ئاسا نه‌که‌وته به‌رتیشکی
 نه‌که‌تریه‌که‌که نه‌بونه په‌ڕوله‌یه‌کی گه‌وه‌ڕین، ئینجا سپی هه‌له‌نگه‌ڕانه‌وه، ئینجا شین. دلی هه‌زارانی
 په‌یوسته نه‌کرد، له لاره له‌ناو ژووریکێ پازاوه‌دا به‌گویی ناگرده‌که‌دا ده‌ستی هاوه‌لان به‌بزم و ره‌زم و
 پێکه‌نین و قسه‌ی خۆشیانه‌وه، دلی هه‌زار ده‌رده‌دارانی ساپۆ نه‌کرد. نمو سه‌یرانه‌ی که له به‌هاردا
 به‌ناوازه (غرامفون) و عود و گۆزانیبێژوه، له سه‌رچنار، له‌سه‌ر زه‌وییه نه‌تله‌سینه‌که‌ی نه‌مان کرد، نمو
 یاری و پاوارده‌ی له‌ویدا نه‌مان کرد. له‌م لاره نه‌وییه‌ی پرویانه‌ی که به‌کراس و که‌وا و سه‌رپێچی نال
 و والاوه، ده‌رووشتی گرده‌ره‌نگینه‌کانی سه‌رچنار و مێرغۆزاره‌که‌ی کارێزی وه‌ستا شه‌ریف و ولویه‌یان
 رازاندبووه، ده‌نگی بلۆتیر و نای و ته‌پل، ته‌قه‌ی پانی به‌رز و زه‌دی پهلێ و گه‌ردانه‌ی نافه‌رتان،
 سپه‌ی سه‌ماوه‌ر و چریکه‌ی مه‌لان، هه‌زارانی له پڕسه‌وه نه‌خسته خۆشییه‌وه.

قه‌ده سه‌یرانی (کانی مه‌ندم) و (سه‌رچاوه‌ی تابین) که له‌ژێر سێ چادرا، بیست که‌س - خێزانی
 صابنه‌کان (پیاوه‌کانیان) و هاوه‌لان، تا سێ رۆژ له‌ناو نمو سه‌روزه‌گیایه و له‌شکری لاله‌پیدا، به‌ته‌شت
 نمو ناوه لاجیوره‌دییه‌وه که هه‌میشه تافه‌تافی نه‌کرد و به‌شوه هاوه‌زای نه‌کرد، به‌بزم و ره‌زم و گۆزانی و
 یاری و عودلێدان و غرامفون لێدان و مه‌لموه را‌مان بوارد قه‌ده له بیرم ناچیه‌ته‌وه. نمو گه‌شته خۆشی
 شارباژێره‌ش که له‌گه‌ل نمو هاوه‌ده خۆشه‌یستانه‌ی که‌وا گرده‌م، گۆچی نمو شه‌وی مانگه‌شه‌وانه، گه‌شتی
 هه‌ورا‌مان و هه‌له‌بچه که له هاویندا گرده‌م، نه‌شته به‌خشیک بوو بووم، تالیی کرده‌وه‌ی گه‌ردوون و ناگه‌س
 به‌چانی له بیر برده‌وه.

کۆششی زانستی و ئەدەبی

ئەو نو مانگی بەبێ کاروبار رام بوارد، لەگەڵ ئەو نەشتەیییەکی بەراکوردەکان و شاخ و دشتەکانی کوردستان پێیان نەبەخشم، لە تەنیایدا بیری لە بابەت گەلنی شتووە پێ نەکردمەوه. گەلنی شتم لە بابەت یار و چاونەندازی خواکرد و، کردەوهی ئەوێ نادەمەوه نووسی. ئەمانە، لای حاجی توفیق و توفیق وەهیی و گەلنیکێ تر پەسندکران. ئەو وتانە (مقالانە): (گەشتیک بەسەر بالی پەرنەدی خەیاڵەوه - کردەوهی ئەوێ نادەم)، (فرمیسکی مەم)، (شەو)، (پێکگەشتن)، لە رۆژنامەی ژاندا نووسران. (شەو) و (مەم و رچ)یش لە (پادگاری لاوان)دا نووسرانەوه. (سەیران) و (گۆزانی زانستی) و (ناسکەقە) و (ژن و مێردییهکی بەختیار)یش لە دەفتەری تایبەتی خۆمدا نووسراوه. لە مانگی رۆژوووه هەتا ناوەراستی هاوین هەشت چیرۆکی مەلانی بەوێنە و نیگای رەنگاو رەنگەوه بەنووسینیکێ فراوان و سووک کە بۆ مەل دەست بەدا، لە عەرەبییهوه گۆزییه سەر کوردی و نووسیەوه: (پراوکەری نەستێران، گۆلچین و گورگ، خانووی تازە، پەریزادە پچکۆلە، شوغالی چەپخوون، مام ریتی، مەشکە سوورە پچکۆلە، پەڕ زێرین). لە بەغداد و شام و قاهیرەدا بەسایە دۆستانەوه گەلنی هەولم بۆ چاپکردنێان دا، سەری نەگرت. (خانووی تازەم)، لە چاپخانەی ژبان، بێ وێنە و رەنگاو رەنگی لە چاپ دا. سەید حوسێن موکریانی لە هاوینەوه، بەلێنی دا (پەریزادە پچکۆلەم) وەک خۆی نووسراوه تەوه و لە چاپی دا. بەتەنشت ئەمانەوه رومانیکێ (٦٤) لاپەرەبیم لە عەرەبییهوه کردە کوردی، ناوی (بەلقیس کچە شای سەبا). لەگەڵ فانیق بێکەمدا (پەرشک)، خۆتەندەوه یەکێ قوتابخانەمان دانا (٦٤) لاپەرەوی گەورەیه، تیکرا باسی کەلەپەل و سامانی کوردستان ئەکا. (٢٥) وێنە تیایە.

لەم دوایییهدا (فەرەهنگۆک) ناو قاموسێهەکی کوردی و ئینگلیزیم بەشێعر دانا نزیکێ (١٤٠٠) وشە ئینگلیزی تیایە. ئێستە لە رەواندز لێژنەر چاپایە، گەلنی کەس وەک (حزنی، رەشید نەجیب، توفیق وەهیی) پەسندیان کرد.

لەسەر گەشتی هەورامانیش (گەشتنامە یەکێ) پر وێنە و نیگاری (٥٠) لاپەرەبیم نووسیەوه. لە بابەت (هەلبەجە، تەرێلە، بیارە، دەرەشیش، هانە نەوتی، باغەکوژ و خورمال)هوه قەسە تیایە.

بەکورتی: ئەمەسە، کە زۆری پێوێ ئەنازم ئەمە یە کە تەوانیم کەمەکتی پەروەردەیی زیانە کە بەکەم و لە کوردییا خۆم بەهێز بەکەم و تۆزێ نووسینی کوردی بەلاوبەکەمەوه. نیازم وایە، خواپارین، یەکە یەکە لە چاپیان دەم.

هەواڵی ناو سال

- ١- (هاوار) کە لە شام دەر دەچن لە ژمارە چوار دەهەمەوه عێراق نەیهشت بێتە ناووه.
- ٢- سەید حوسێن موکریانی بەبیانوی ئێزانی رەگەزییهوه، لە دەرھێنانی (زاری کرمانجی) دەست بەتە کرا.

- ۳- قوتابخانه (ثانوی) یه‌کائی کورد له عیراقدا له‌گه‌ل پینج و شمش (نیستدانی) خوتندیان کرا به‌عه‌ره‌یی.
- ۴- قوتابخانه‌ی (أمی) -نه‌زان- له سلیمانی و شاره‌کانی که‌ی عیراقدا -کورد‌ه‌کان- کرایه‌وه.
- ۵- قوتایی و مامو‌تا کورد‌ه‌کان خرا‌نه ژیر ترس و سامینکی گه‌ره‌ی حکومه‌تی عیراق‌ه‌وه.
- ۶- له ه‌اوی‌یا له ناوه‌ندی مه‌لاکانی سلیمانی و چهند خوند‌ه‌وار‌ت‌کا له‌سه‌ر دین ه‌ه‌را په‌یدا‌بوو، مه‌لاکان، به‌گو‌م تیکو‌شان خ‌سیانه (محکمه‌وه)، دوا‌یی، خوند‌ه‌واره‌کان سه‌رکه‌وتن.
- * له زان‌سیدا: کو‌مه‌ل‌یکی سه‌کردن -خطبه-م پینک ه‌ینا تا نزیک‌ی شمش مانگ قوتاییه‌کانی زان‌ستی به‌پیکو‌پیک‌کی له به‌ه‌ت ه‌ه‌موو ش‌ت‌یکی زان‌ستی و نه‌ده‌یی و کو‌مه‌له‌یه‌وه سه‌یان نه‌کرد.
- * له زان‌سیدا تماشاگاه -معرض- یکی جوانکی‌لانه‌م له ده‌ست‌کری قوتاییه‌کان پینک ه‌ینا. گه‌ل‌ن ش‌تی نایابیان دروست کرد‌بوو.
- * حاجی تۆلیق، سه‌رداری زان‌ستی، خه‌ریکی ده‌ره‌ینانی (گۆفاری زان‌ستی) بوو، به‌لام تا نیستا سه‌ری نه‌گر‌ت‌وه.
- * له‌سه‌ری زستانا له (چه‌مچه‌مال) رۆژنامه‌یه‌کی به‌جووکی ده‌ست‌نوس به‌کوردی له‌لایهن مامو‌تا و لا‌ته‌ره‌ره‌وه‌ر‌ه‌کانه‌وه ده‌ره‌ینرا تا ش‌ش سه‌وت دان‌ه‌ی ده‌ر‌چوو.
- * بۆ یه‌که‌م سال، قوتابخانه‌ی ثانویه‌کانی ه‌ه‌ول‌یر و که‌رکووک و سلیمانی ها‌ته به‌غداد چوونه ده‌سته‌ی یاری‌که‌رانی رۆژی غایشی جوولانی له‌شموه‌وه.
- ۷- له نامیل‌گان (گۆزانی، ناودارانی کورد، سه‌ی پ‌ن‌شینان، خوند‌ه‌واری باو، خانووی تازه، یادگاری لاوان، خورشیدی خاوه‌ر) له عیراقدا؛ له سوریه‌شدا؛ (دل‌ن کو‌رت‌ن من، نش‌ت‌ینن ایزیدیان، مولودا نه‌ی) له چاپ دران. له به‌ه‌ت کورد‌ه‌وه به‌زبانی به‌نگانه -ئه‌وه‌ی خۆم دیومه- (له رۆژنامه‌کانی ناسایی ناوه‌راست و عصبه‌ الأمم و ایران لیگ) دا، (الکرد أزا العفو العام التركي)، (بخاریک مصطفی کمال برمکتوب) (Question to Kurde) له پارس و میسر و شاه و هندستاندا له چاپ دراو‌ن. له ده‌ست‌نوسی جگه له ه‌ینه‌کانی خۆم (که‌لیله و ده‌مه‌نه)، (سن ده‌رویش) و (مهم و زین) و (دیوانی نه‌حمه‌د به‌گی فه‌تاح به‌گ) و چنده‌ت‌یکی تر ناماده‌ی چاپ‌ن.
- ۸- شیخ محمود له لیوای د‌ل‌یمه‌وه ه‌یت‌رایه به‌غداد. نیستا له (أعظبه) یه.
- ۹- ناسوریه‌کانی عیراق، زۆریان له زه‌ری کورد‌ه‌کان پاک گر‌انه‌وه نه‌ن‌ت‌یر‌ر‌ین بۆ به‌رازیل. عصبه‌ الأمم به‌کورد‌ه‌کانه‌وه خه‌ریکه. جا نازانم چی نه‌یین؟؟.
- ۱۰- نه‌فراسیاب به‌گ له‌سه‌ر سنووردا، حکومه‌تی عیراق و ن‌ت‌یران چهند د‌ت‌یه‌کیان داو‌ه‌تی که‌ ن‌ت‌یر شه‌ریان له‌گه‌لا نه‌کا. ئه‌وانیش وازی ل‌ن ب‌یت‌ن.
- ۱۱- له ۶ ی نه‌یلوولی ۱۹۳۳دا قوتاییه‌کان ه‌ه‌موو له سلیمانی کو‌ت‌بو‌ن‌ه‌وه له‌سه‌ر -رای من- پاره‌مان

نزیکی (۴۰) روپیہ بۆ هزار و بِن کسه کانی نۆ شهره کۆکردوه و به سایه میرزا توفیق قهزازه به رهمانا بهش کردن.

لهو رژۆدها هه چى له گه یه کسه یان نه بوو ناشتمان کردنه وه. خۆشم له گه یه حامید و فههید ناشت بووه وه.

۱۲- بۆ (بعشى زراعتى تورکيا) (نعمه د فهره ج). بۆ نه جزاچتى بۆ بهیروت (جهلال توفیق) ، بۆ (A) ی بهیروت (عبدالقادر صیغه الله) بۆ (Politic Economy) له جامعه ی کۆلتۆمبیای نهمهریکا، باباعه لی شیخ مه محمودیان نارد. خوا سهریان خات. تا ولات ناواکه نه وه.

۱۳- بۆ زانستی تیاترۆپیکم پینک هینا (۸۰) روپیە دست کهوت. قشیل له سلیمانی و رهواندز و کۆیه و هه له بهجه دا کرا.

گهشتی هه‌له‌بچه و هه‌ورامان له سالی ١٩٣٣

سه‌ره‌په‌ره

وا ئیستا له پاش شەش سالی توانیم بێمه ناوچهی (هه‌له‌بچه) و (هه‌ورامان). وا له پاش نه‌و هه‌ممو نارامگرته توانیم به‌پینینی که‌رتیک له خاکه‌ نازداره‌که‌م دلی خۆم شاد بکه‌م. خاکیک هه‌نده کۆن، نه‌مه‌نده پازاوه، نیشتمانیک هه‌نده پیشکەوتوو، که‌لیک هه‌نده زیره‌ک و توانا و کار په‌نگین، هه‌نده زانا و ده‌وله‌مەند، به‌کولی دله‌وه‌ نه‌یلتیم نه‌و که‌شته، به‌ختیارترین هه‌لیکه‌ که‌ بۆ بووراندنه‌وی له‌ش و هوشم هه‌لکه‌وتوو.

(هه‌له‌بچه) ده‌رگای هه‌ورامانه. نه‌و شاره‌یه که‌ به‌نیشته‌نی که‌وره‌ که‌وره‌ی که‌وره‌ترین هۆز (عه‌شیره‌)ی کورده‌وه، (جاف)، ناوی ده‌رکردوو، پیاوی وه‌ک (وه‌سمان پاشای جاف) و (مه‌حمود پاشا) و ئافره‌تی وه‌ک (عه‌دیه‌ خانم) نه‌م ناوچه‌یه‌یان به‌په‌توه‌بردوو. له‌و سه‌رده‌مه‌دا پیاوی وه‌ک (شیخ عوسمانی ته‌وتله‌)، به‌یژی که‌وره‌ی وه‌ک (مه‌وله‌وی) و (تا‌هیر به‌گی وه‌سمان پاشا)، خوا ناس و زانا و تینگه‌یشتوو و به‌یژی یه‌ گه‌یاندوو. ژیان لی‌ره‌دا ژیا‌نی نه‌وروپا‌یه. سه‌ره‌ستی ژن له‌گه‌ل پیا‌ودا، لی‌ره‌دا له‌ هه‌مرو شو‌نیک‌ی کورده‌ستان زۆر‌تره‌.

(هه‌له‌بچه) سه‌ره‌ پی‌گای بده‌بستین (تجارت)ی عی‌راق و ئی‌رانه‌.

(هه‌ورامان) پش جینگای ته‌ماشاکاری خوش و، به‌زم و دل‌داری و کۆری ده‌رویشان و کۆزی نازادی و سه‌ره‌ستیه‌. نه‌م ناوه‌ له‌م چه‌ند سال‌ی دوایدا له‌ناو پش‌پوش و خوش‌شیدا ناویکی گه‌رره‌ی ده‌رکرد. ئیستا هه‌ممو که‌س له‌ خۆ و له‌ بی‌گانه‌ بۆ «گه‌شت» پرووی تێ نه‌کا.

له‌به‌ر نه‌وه‌ چاری کوردی نه‌م ناوه‌ زۆر کراوه‌ته‌وه. جی و بانیا‌ن زۆر پیشکەوتوو. له‌به‌ر نه‌وه‌ منیش نه‌م هه‌له‌ی بۆم هه‌لکه‌وت، له‌گه‌ل ها‌ورپیه‌کی خۆشه‌وست‌دا کاک (ئیسماعیل عه‌لی)، له‌ ده‌ستم نه‌دا. هاتم

(١) نه‌م گه‌شته له‌ مانگی ئای ١٩٣٣دا کراوه‌.

له چیممن و لاله‌زاری، له کزه‌های فیتکی، له کۆزی دلداری، له کۆمه‌لی زانا و تینگه‌پشتووانی که‌که‌وه‌ر بېم.

شاکر فەتاح ۱۶/۸/۱۹۳۳

(ده‌چووی مه‌تریکولیشنی نوکسفۆرد و که‌میرج، له خۆتندن‌گای بلندی بره‌مانا له لوبنان)^(۱)

له‌پندا

په‌یان وا بوو رۆژی چوارشه‌مه‌ له به‌یاندا برۆین، به‌لام نۆتۆمبیلچیه‌که‌ په‌مانه‌که‌ی خۆی رانه‌گرت، نێمه‌ی خسته‌ چێشته‌نگاو. ساتی چوارمه‌^(۲) سواربووین. کۆپکی ده‌نگ‌خۆش و پیریتزینکی رووخۆش و دوانی بێده‌نگی که‌مان له‌گه‌ل بوون. له‌ پتگا تاو، تاو، به‌نۆره‌ من و نه‌و گۆزانیان بۆ یه‌کتر نه‌سه‌نده‌وه، له‌گه‌ل هاورێکه‌پشدا ناو به‌ناو قسه‌ی خۆش خۆشان نه‌کرد.

پتگا‌که‌ی زۆر باش بوو، چونکه‌ هارین بوو. نه‌گین له‌ زستانا نۆتۆمبیل له‌ قور نه‌چه‌قن، ده‌ره‌تانی نابن بچن به‌هیچ لایینکا. پتگا‌که‌مان به‌ناو که‌رمای شاره‌زووردا نه‌رۆشت، جارجارنیکیش له‌ شاخه‌ دووره‌کانی هه‌ورامانه‌وه‌ کزه‌بایه‌کی فیتکی لێ نه‌داین، گه‌لێ دێمان هاته‌ رێ، له‌ هه‌وراماندا چاپخانه‌ هه‌بوو. (ناوی چه‌قان) و (ناوی سه‌راوی سوپحان ناغا) و گه‌لێ ناوی زۆری که‌مان هاته‌ رێ، شۆنه‌که‌ی په‌جگار ناودار و زه‌ویزاردار بوو، چه‌ر ده‌رستانێ گه‌وره‌ گه‌وره‌پیش به‌لای نه‌م ناوانه‌وه‌ په‌یدا بوو بوون. بێجگه‌ له‌وه‌ نه‌م ناوه‌ تووتن و سه‌ره‌زه‌ و چنار و بیه‌کی زۆری لێ ده‌رویترن. زۆریه‌یان هی به‌گراوه‌کانی جافن. تووتنه‌کان چاودێری‌که‌ری مېرییان به‌سه‌ره‌وه‌یه. له‌سه‌ر شینوه‌ی تازه‌ تووتنی (سامسۆن) نه‌چێتن. به‌سایه‌ی نه‌م تووتنه‌وه‌ کۆمه‌لێکی گه‌وره‌پیش له‌ لادیی و ژنه‌ لادییه‌کان نان نه‌خۆن. له‌ پاش دوو کات گه‌پشته‌ (خورمال). دێیه‌کی بچووک بوو، به‌لام خاوه‌نی باخ و باخاتیکی فراوان و ناویکی زۆر و مزگه‌وتیکی په‌جگار گه‌وره‌ بوو. مزگه‌وته‌که‌ی دوو نه‌زمی‌کی به‌رز بوو، هه‌یوانی‌کی پان و دێژ و، چه‌ند ژووریکی ده‌رگا و په‌نجه‌ره‌ داری هه‌بوو. له‌سه‌ر شینوه‌یه‌کی جوان دروست کرابوو. له‌ خواره‌وه‌ نه‌ستێرک (حوض) یکی زۆر گه‌وره‌ی هه‌بوو، ئاوه‌که‌ی سارد بوو. له‌ شۆین به‌رده‌نۆیه‌کانیدا تخته‌پێژ کرابوو. له‌ ده‌سته‌ چه‌پی نه‌ستێرکه‌که‌وه‌ پێزه‌ گۆل و گۆله‌باختیکی جوان، له‌ پشت مزگه‌وته‌که‌پشه‌وه‌ چه‌ند تاوێز و که‌له‌ به‌رپێک هه‌بوو، ناویکی خۆپ به‌ناوایاندا گه‌فی نه‌کرد، نه‌و باخ و باخاته‌ی خورمالي ناو نه‌دا، له‌ هه‌یوانی نه‌زمی دووه‌می مزگه‌وته‌که‌ و سه‌ریان‌که‌په‌وه‌ چاونه‌ندان‌تکی د‌لگیری ناو و سه‌وزایی (خورمال) چاری پیاسی نه‌که‌شاند‌وه‌وه. نه‌م باخانه‌ ترێ و هه‌نجیر، هه‌نار و هه‌لووژه‌ و قۆخ و قه‌یسی و گه‌لێ داری و‌ک چنار و عه‌ره‌ره‌ و شۆرهبی و ناره‌وه‌ند و سووره‌ چناریان تیا‌بوو. (شیخ حه‌سامه‌دین) که‌ دیت له‌

(۱) نهمه‌ نهمه‌ ده‌گه‌یه‌نێ که‌ نمو خۆتندنه‌وی له‌ بره‌مانای لوبنان، په‌مانا‌یه‌کی قه‌یریونی زمانی نینگلیزی بووه‌ بۆ به‌ربو و ده‌رگرتن و خۆتندن له‌ (نوکسفۆرد و که‌میرج) له‌ به‌ریتانیا، هه‌ر نمو په‌مانا‌گه‌یش سه‌ر به‌و زانکۆیه‌ بووه‌.
(۲) نه‌و سه‌رده‌مه‌ ساتی کورده‌واری به‌کار نه‌هێنرا، نه‌ک فه‌ره‌نگی. (ش. ف)

مرگه و ته‌دا دسویته‌وند و میوان و پیاوانی دانه‌نیشینن. (خورمال) چند دروگانیکشی تیاوو. لیره
 نزیکي ساتیک مایته‌وه. له بن سیه‌ری سووره‌چناره گموره‌کمی مرگه‌وته‌کده ماندویتی خۆم
 حساندوه. له‌گه‌ل چهند ناشنایه‌کده له‌سر سه‌ریانه‌که به‌رکولیکان کرد و سواروین بۆ هه‌له‌بجه. زۆری
 پین نه‌چوو. تروشی جوگه‌گانی (ده‌لین) بووین. لیره‌دا پیاویکی به‌کاری سلیمانی. (ره‌مزی نه‌فندی)،
 تورتن و مه‌ره‌زی کرده‌وو. له‌گه‌ل کرتکارمان دی. له‌وتدا، فه‌رمانیان نه‌کرد. هاوریه‌کی خۆم له‌وتدا دی،
 سه‌رکار بوو، خیه‌وتی له‌وتی هه‌لدابوو. گه‌لیکان له‌گه‌ل خه‌ریک بوو، بچینه‌وه. به‌لام یۆمان نه‌کرا. نیتر
 به‌ناو چهند دارستانیکی که‌پیدا تیه‌پمان کرد. ساته‌ ریه‌کی تریش ده‌شتی (شاره‌زور)مان بری، ئینجا
 گه‌بشتینه (هه‌له‌بجه).

هه‌له‌بجه ۱۹۴۳/۸/۱۶

ئه‌وی له‌ دوروه‌و بشته (هه‌له‌بجه)وه، پیزه‌ خانویه‌کی به‌رچاو نه‌که‌وتی. شاریک له‌ شاره‌ پازاوه‌گانی
 رۆژئاوای دیتسه‌و پیر. ئهم خانووانه‌ هی (وسمان پاشا)، (تاهیر به‌گ)، (حامید به‌گ) و
 ده‌وله‌مهنده‌گانی تری جاف و هه‌له‌بجه‌یین. نیشه‌ چوونه‌ مالی (وه‌سمان پاشا)، لای (ئه‌حمده‌ موختار
 به‌گ)ای کوپی. به‌راستی کۆشکیکی ناوازه‌ بوو. دوو نه‌هۆم، به‌رز بوو. له‌ خواره‌وه‌ تار مه‌ودالانی گموره
 گموره‌ و پان، له‌ سه‌روه‌و به‌ر هه‌یوانی فراوان، هه‌ر چوار لای کۆشکه‌کمی پازاندبووه‌و. ژووره‌کان یه‌ک
 له‌سه‌ر یه‌ک بوون. ده‌ره‌ویان به‌ناوینه‌ به‌ندی و میناکاری پێ نه‌خش و نیگار، به‌ره‌نگی ئال و والا،
 ناوه‌ویان به‌ئالته‌ و ناوینه‌کاری. په‌نجه‌ره‌ و بن میچه‌کان و دیواره‌گانیان جوان کرابوون. ده‌رگاکیانیش
 کاریکی یه‌جگار جوانیان تیا کرابوو. له‌هه‌ر گۆشه‌یه‌کی کۆشکه‌کمه‌وه‌ له‌ ناوه‌ندی دوو هه‌یواندا، ژووریک
 هه‌بوو. په‌نجه‌ره‌گانی به‌هه‌ر چوار لایدا نه‌پروانی. یه‌کێک له‌مانه‌ (قوله‌)ی پین نه‌لین. چونکه‌ جیگای
 شه‌ره‌ تهنه‌گ بووه‌ بۆ به‌رامبه‌ری دوژمن. له‌هه‌ر لایه‌ هه‌یوانیک هه‌بوو، به‌دزیایی لای خانوه‌که‌، له‌به‌ر
 ئه‌وه‌ بۆ ته‌مashaگاه هه‌موو جه‌لن ئهم کۆشکه‌ شاهانه‌یه‌ به‌سه‌ر ماله‌گانی هه‌له‌بجه‌ و دێپاته‌کانی بنار
 شاخه‌گانی هه‌ورامان و باخه‌گانی چوار لای هه‌له‌بجه‌ و ده‌شتی فراوانی شاره‌زوردا نه‌پروانی. تینکرا
 هه‌موو ژووره‌گانی سه‌روه‌و به‌به‌ره‌ و قالیچه‌، به‌کوری و میژ و ناوینه‌ی گموره‌ گموره‌ پێ کرابوونه‌وه‌.
 میوانه‌گانی (به‌گ) له‌ نه‌هۆمی سه‌روه‌و دانه‌نیشن. سه‌یر ئه‌وه‌یه‌، به‌په‌نجه‌وه‌اندی (سلیمانی) ئه‌وی تۆزه
 ناشنایه‌تیه‌کی هه‌بێ له‌گه‌ل (مالی پاشا)دا، پین پرس نه‌توانی به‌هه‌موو لایه‌کی خانوه‌که‌دا بسورپه‌ته‌وه‌،
 تا خۆی پاخه‌ر ژنه‌کمی یان یه‌کێ له‌ ده‌سپه‌ننه‌دان نه‌دۆزته‌وه‌. ئهم کۆشکه‌ گموره‌یه‌ به‌لای که‌مه‌وه‌ چل
 ژووریکي گموره‌ی تیاوو. هه‌موویان په‌نجه‌ره‌ی گموره‌ گموره‌ی باکیشیان تیاوو. له‌به‌ره‌وه‌ (مالی پاشا)
 تا بلیتی فینک بوو. چونکه‌ با هه‌موو لایه‌کی نه‌گرتوه‌. له‌و سووچه‌وه‌ که‌ نیشه‌ لیتی دانیشبووین -به‌ری
 رۆژه‌ه‌لات- چاومان له‌ باخچه‌یه‌کی فراوان بوو، ئه‌ستێرکیکی گموره‌ی له‌ ناوه‌داستدا بوو. لایه‌گانی
 که‌یشی به‌دار و دره‌ختی به‌ردار و سینه‌ردار ته‌نرابوون. له‌لای ده‌رگاانه‌کمه‌وه‌ سه‌رشۆرک (حمام)ایکی
 خنجیلاته‌ی جوان کرابوو، جه‌لی خۆی بۆ پاشا و خیزانی بووه‌. به‌لام نیستا بۆ هه‌موو که‌سه‌.

که چوپونه سهری بردیانیته ژوروتکهوه. ژووری ژنان بهرامبهری بوو. (احمه‌خانی) ژنی (نهممه‌د بهگ) له‌گډل دمسوټونده‌کانیدا به‌سره‌میته‌کوهه. له‌ولامانهوه قسه و گه‌بی نه‌کرد. چای نه‌خواردوه. نیمه‌ی نه‌نناسی نه‌گین نه‌هاته لامان. دانه‌نیشت.

پیاوټیکی باریکه‌لانه‌ی چاوشینی دهموچاو سووری وریا دهستی همدووکمانی گوش. نم پیاوه که (ععلی نه‌فهندي)ای ناوبوو، خوی له بنچینه‌دا نه‌لمانی بووه. برابگی پسرټری له مندالیدا نه‌یفرټنټته هه‌له‌بجه. نیستا نیلامه. کوردی زور چاک نه‌زانی. له ژنیکی کورد کورټکی کورته بنه‌ی پدک چاوه‌ی زیرک و وریای بووبوو. جا نم پیاوه بوو که کار و فهرانی (بهگ)ای به‌باشی هه‌له‌سوړاند. نه‌گین نه‌وانی که‌ی گټوویژ بوون. فریان به‌سره‌هیچمه‌وه نه‌بوو.

نم و (احمه‌فهرج)ای کورټی زور میوان نه‌وازیان کردین. سهرده‌مټیک له‌مه‌وپیش (احمه‌فهرج) له (خوتندنګای نه‌مریکان)ای به‌غذا بووبوو. نینگلیزیه‌کی باشی قسه نه‌کرد. (تاهیر بهگی برای نه‌حمده بهگ) نه‌لن: «قوریانی پهل یم که پهل‌ی هامه‌لت پهل کرده. گویا برابگی (ععلی نه‌فهندي) که ناری (هامه‌ل) بووه. (داود بهگی جاف)ای درمان خوارد کردهوه. نه‌وانیش رایان سپاردووه. په‌کیکیان کوشټیتیه‌وه. اینجا (تاهیر بهگ)، خوی نه‌گات به‌گوتی (قوریانی) بز نه‌و که‌سه‌ی که (هامه‌لی) برای (ععلی نه‌فهندي)ای کوشټوره...»

ژووره‌که‌مان بن میچکیکی ناوټنه‌بند، دیوارټکی په‌نگراو، چند په‌نجه‌ره‌یه‌کی میناګاری له‌سره شتو‌ی کون تیاوو. تاقه‌ګان به‌چینی شتی ناوازی بلوورین پازابونه‌وه. قالی و دۆشک نه‌مبهر و نه‌وبهر پراخابوون. نیمه‌ لټره دانیشټین، چایان بز هټناین. له پر کورټکی (۱۶) ساله‌ی قه‌د و بالا جوانی پهری پرو هاته ژوروی. دهستی گوشین. نیمه‌پش جگهره‌مان دایه. پرسم کټیه؟ خوی وتی: «من مه‌سعودی کورټی تاهیر بهگ‌م. به‌راستی دلم پوژن بووهوه. گه‌لن قسه‌ی خوش خوشی بز کردین. تهره‌ پټکه‌نټینکی هه‌بوو، کاری له دلی پیاو نه‌کرد. سهرگوروشته‌ی خوی بز گټراهموه، که بزچی له خوتندنګا وازی هټنا. به‌لام له دوا پیدا ټیگه‌پشم که سهره‌ واوټکی له سکا نیه. هه‌ر له‌م لاو نه‌ولا نه‌سوړیتنه‌وه. منیش ناخټیم هه‌لکټیسا و له دلی خومدا گوتم: «داخه‌کم تاهیر بهگی ناودار که‌سن نه‌بوو جټیګای بگرتنه‌وده. نه‌کر نم کورټه‌ باوک و دایکی بمایه‌ وازیان لن نه‌هټنا تا پیاوټیکی ناوازی وک باوکی خوی لن نه‌هاته‌وه دهره‌وه. به‌لا وا دپاره (نهممه‌د بهگ)ای مامی هیچ نه‌وه‌ی لټک نه‌داوه‌ته‌وه؟...» پاخوه لټکی داوه‌ته‌وه به‌لام بوی نه‌چوته‌ سهر... له‌گډل نه‌ویدشا (مسعود بهگ) هاوده‌مټکی زورباشی نواند. له‌گډل (احمه‌فهرج)دا هه‌موو جارټی له‌که‌لماندا نه‌هاته دهره‌وه، نه‌ی گټراین به‌ناو شارد.

له دهره‌وه (نهممه‌د بهگ)یشمان پټ گه‌پشت. ماندوو نه‌بوونی لن کردین. پیاوټیکی که‌له‌گه‌ت بوو. به‌خوړه بوو. موو زهرد و دهموچاو سرور بوو. جوانترین زهرده‌خه‌ن‌ی هه‌بوو که له هه‌له‌بجهدا دیبوه. له نیمه‌ تټپهر بوو... جارټی باه‌ برټین...

باخه‌ګانی هه‌له‌بجه لای خوارووی که‌وتیوون. (باخی میر)پان هی (نهممه‌د بهگ) بوو. له هه‌موویان

گه وره تر بوو. باخچه یه کی گه شی هه بوو، سورگ و نمستیرکی تیا بوو، له گهل چایخانه به کدا که له بن سیه ری چهند داریکی گه وره دا بوو. باخه کانی هه له بجه گه وره بوون. هه نار و هه نجیر و کمه میک ترئ و میوه ی تریشان تیا بوو. جگه له مانه ماله گه وره کانیش باخ و باخچه یان هه بوو. میوه ی شاری هه له بجه نهو باخانه پتکیان نه هیتا. خانووه کانی هه له بجه چهنی هی سلیمانین. راسته شه قامتکی خنجلانه ی پاکي تیا بوو. به لام کولانه کانی تمک و تورسک، پیس و پوخل، ناریک و ناقلو بوون. دوو قه به ری، دوو سه رشوژک، چایخانه یه کی سه سه نهومی سه ره وه ی جوان، چهند پیره دوو کانیکي زور ریکو پتکی لن کرابوو. تازه خه ریکی دروست کردنی نوتیلنیک و نوتیمیل خانه یه ک بوون... به لام چهند دوو کانیکي ناشیرین بازاره کی ناخوش کردبوو. هه له بجه پتج سه د مالیک نه بوو. له شرنیکي تختا هه لکه و ته بوو. گهلن کانی او ی جوانی هه بوو، توو تنیکي زورشی لن کرابوو باخه کان له شیو و دوله کانی خواروویدا هه لکه و ته بوون. هه سه چوار لای دمه ت و سه رمان بوو. له دوو ره وه شاخه کانی (هه ورمان) دیار بوون. دینهانی (عه به به یلن، جه لیل، عه نه ب، گردی به کراوا) ای لتهو دیار بوون.

سه ر زور له هه له بجه مایه نه وه، جووله که کانی هه له بجه، له هی سلیمانی، نافر دیشی دیسانه وه له هی گهلن جیگای تر سه سه رستن. (کانی ژنان) که له مالی پاشا وه دیار بوو، زور ژنی جوانی نه هاته سه ر. ژن له هه له بجه دا زور خویان نه ازاننه وه، له کاتی کار و سه رمانیشدا هه سه به رگی جوان نه پوتن. سه ری ژنی هه له بجه یی، جوانترینی سه ری ژنانی کورده که دیبیتم، جوانیان زوره، پیانایش له به سه ره وه سه سه رستن.

(ئه حمده به گ) هه همیشه به دیار توو تنه که به وه بوو، ده یگوت: نم توو تنه هه زار دیناری یی نه سه ره وه... گهلن کریکاری بز راگرتبوو، سه سه رکاره کانیان دوانیان (ئه سه رمنی) بوون. له سه سه شیوه ی تازه توو تنه (سامسون) که یان نه شکانده وه، بیتگومان (ئه حمده به گ) بویه نه سه منده به دیارانه وه نه بوو، زور له کریکاره کانی ژنی جوانی هه له بجه یی بوون، هه سه به سه ره وه سه سه یی بوو که کار و سه سه رمانه کی وا زوو هه له سه سه ر را.

(ئه حمده به گ) زور دلته سه ر بوو، له به رگ و سه سه تان و دانیشندا، له راپارهندا، سه سه شتیکي بوژانه ی هه بوو، وا بزانه له به سه ره یسه که وا بوو، هه له بجه، خوی دلته رانه هه لکه و ته وه. ناو و بای سازگاری، چاونه ندازی سه سه گینی کچ و ژنی شیرین و نازنینی، تیکرا کاری له ژنایی هه سه وه هه له بجه یسه سه ک کردوه. له هه هاویندا نه یی له هه سه وه باخیکدا که به سه وه سه ر، نیسته نیسه کانی هه له بجه تیا یاندا رانه بوترین. (ئه حمده به گ) که نیواره نه هات، به سه یی و چهند هاوده میکیه وه له گهل گوزانی بیتنیکدا به سه یی و جامی سه سه وه نه چو وه باخیک لهو باخانه وه. تا کاتی چواره می شو نه یخواره وه و به به زم و راپارندن له دمه و نیواره وه، له ناو نهو باخانه دا راپان نه بوارد تا خه و تستان.

نیواره ی نایتیکی خوشمان خوارد، هه له بجه یی له چیشتا و سه سه تان. گهلنیک چیشتی خوش خوش و ناوازه دروست نه کمن. له پاک و خاوتنیشدا ته واون. پاش نان، چوینه (خوتندنگای زانستی)، له ویندا شاگرده

پرشیی نیشتمانپه رودر نه محمد بهکی پاشا

هله بهجه بییه کان به شو به دروکانداره کانیا ننه خویند. نزیکه کی سی شاگردیک له ویدا نه یان خویند.

به یانی له مزگوت دموچاومان شت. مزگوتی نیره نه ستیرکه کی گوره بو. بهرده نوږه دکانی ته خته بوون. پیشاوه دکانی، به پیچه وانه ی هینه دکانی سلیمانی درگایان هه بو. دیواریکش پیشاوه دکانی له جتی نوږ و دانیشتن جوی نه کرده وه. به گورتی مزگوته کی هله بهجه ږیکویک و پاک و خواتن بو.

که گه راینه وه مالی پاشا، (نه محمد بهگ) له دیوه خانه کی دا دانیشته وو، زور گیان سوک و پرو خوشم هاته پیش چاو. باسی وږه ی کوردم له گمل کرده وه. له کومه له هونراوه دکانی خوی گه لیکي بو خویندینه وه. قسه دکانی ناودار و ناسک بوون. باسی دلداري و نیشتمانپه روده ریبه کی به جگار به هیزی نه کرد. به راستی خوشخوانیبه دکانی له پیشکه دا له هونراوه دکانی (تاهیر بهگ) ی برای که متر نه بوون. (نه محمد بهگ) نیازی هه بو له چاپیان بدات. بیتجه له وه نه یگوت: «چیرۆکیکی کاریگه ی قور به سهری کوردم نوریسه وته وه. نارهمنی بیگانه پیشان نه دات. چای کورد نه کانه وه». نه یگوت: «گوږ ناده مه دل و نارووی میری. قسه ی سهریسه ی راستی خوی هه نه کم. به وانه وه نه بی له چایی ناده م». گوتی: «شتیکی ترشم به ده ستوده یه. په نگه هم زستانه ته وای به کم».

بهرچایی، له هله بهجه دا نه مه نده بایه خي پښ ندری. له گمل نه وه یشدا بو نیمه نان و ماست و چایان دانا، که زور خوشیمان لږ چیت، هه له بهر نه وه کی له گمل (نه محمد) دا بووین.

له گمل (نه نور بهگ) ی هاوړتدا چورینه مالی (حامد بهگ) ی ماموی. نیره یش گه لیک ږیکویک بو. نه ستیرکیکی نه ندازه یی جوانی له ناوړه استدا بوو که له بهر دهمی کوشکه کیاندا بو. هم خانو ویش

که وړه و بلنډېو، ژورره کانی به کورسې و قهقهه و میږی ناوازه و پازتېرابونه و. (احمد بهگ) مه کینه یه کی نه له کتريکې هیتابو، چرای نه له کتريکې به ناو هه مو خانوه که بډا بلاو کړدېووه. به لام له بهر نمرک زوری که که نه پانخسته کار. پاروی زوری نه ویت. هه چي هه له بجه بییه کانی تر بیون، هیتا هه چرای نه ویتان نه سو تاند.

به لام خانوړی (تاهیر بهگ) ویران بوو، جاران له بهر دلی (خانی وسمان پاشای جاف) هه یوانی نو وې و مالی پاشایان به پردی کی ته خته نه که پانده ووه پک.

نیسته نه وده پش نه ما وده و. (ننه و بهگ) نه یگوت: «حلی خوی مالی پاشا، لهو حله دا که (خانم) سرداری هه له بجه بووه، ده روژو وور، کسې نه گرتووه. نیسته نه منده نیسته نی که مه وکو چولی لن هاتووه. نیتر له پاش نازگرتی کی زور و میوانداریه کی په جگار باش له لاین برا هه له بجه بییه کانه ووه، له سر نه ورموده ی (نعمه بهگ) چوپونه «دهریش».

دهرشیش ۱۹۳۳/۸/۱۹

(نعمه بهگ) له گهل په کتکا ناردینه کن (حمه سعید بهگ) ی زاوی، له دتی (عنه ب) ووه تیه پرن. دتیه کی پر له باخی خوش بو، له سره پنگا دا له بن چنده داریکدا نه ستیرک و ناویکی جوان هه بو، چاپخانه په کی لن کرابو ووه. له وولا به سر گردی کا جگړه کتیشک سره کو تین و رقتشین نیجا به سره و لیزاییه کدا هاتنه خواره ووه. له چه میکان دا. له سر و باختی کی دیزولکه دا چنده مالیکان دی. نه و (دهریش) بو، له ناو خانو یه کی پک نه و میدا که نه پروانی به سر باخ و باخته که دا، (حمه سعید بهگ)، دانیشتو، پیاویکی دیزکوله ی باریکه لانه ی، به سه زمانی له سرخو و گوړا په لم هاته پش چاو، له بهرمان هستا و دهستی گوشتین. پاشان (حمه بهگ) ی برایشی هات، که پیاویکی به دده هه لسه و ده گرم بو، کو تیر هه والی (ناسوری) په کانی لن پرسم. له پشه وده هزی بهمانیان نه کړد، له کورستاندا. له دوا پیدا قه که ی گزوی، کوړتیکی بچکولانه ی خنجیلانه ی جوانکی لانه، که ناوی (حمه علی) بو، لهو لاره دانیشتو به ته من هه دوازه سالتیک نه بو، کوړی خانه خو تیکمان بو، خو پندنی سره تایی له هه له بجه دا تها و کړد بو، له چاو خزیدا نیگلینیه کی جوانی قه نه کړد و زور باش به نیگلیزی گفتوگزی له گهلدا نه کړد. (حمه علی) زیره کترین و سره مستترین شاگردی ناوچه ی هه له بجه بو، که تا نهوسا دیسووم، به خوی و لوو ته که رویشکیه که په ووه، به دنگه زرنگذار و قه گورجه کانی ووه، به چاوه گشته جری وده داره بچکوله کانی ووه، به تهرجنکی وا کیشی گردین، زوری ی قه کاغان له گهل نه ودا نه کړد.

باوکی زوری خوش نه ویت. چونکه دایکی نه ما بو، زور جار له باوکی توپه نه بو، قه نه ترازاند، قه ی به مامی نه گوت، (حمه سعید بهگ)، خوی لن لیل نه نه کړد. له گهل مامیدا که پیاویکی نه زان و نه خوتنده وارو، که و ته دمه قالیه ووه. مامی سوتندی خواردبو که خانوړی له سهول دروستکراو، پیاوی تیا نازی. چونکه (حمه علی) تتی نه که پانده ووه که سه روخواری به که ول

دانه پوشرئ. بهلام که (احمه عهلی) له منی بیست خانووی سهزل، پیروی بهو ترهجه تیا نمری، مامی بهدورڅستوه، پتی گوت: «سوتند کهوت؟! له سر نهوه مامی تووړه بوو، لیمان توژا.

له چهه کمې (دوره شیش) دا توژئ خویمان شت. تا گمړاینوه (احمه سعید بهگ) له بن دارنکدا بهتنت جگړایه کی جوانهوه سهماوړی لن دده کړدبوو. نسکه ملی ریکویتیکی بژ نیمه دانابوو. له ناوهند چای خواردنهوه داسی (کورد) و (کورداپه تی) هاته پشتموه. بهو به (احمه بهگ) ی برای گه لن قسه ژیرانیان له بابهت پیشکوتن و سره به خوی کوردستانهوه کړد. پاشان چوپینه باخوه. له بن دارگوتیزنکدا له گوئی چهه کدا دانیشتن. ده ورپشتمان دار هنجیر و همار و قوڅ و کهله میو بوون. هه ننئ میوې بژ کړدینهوه و خواردمان. (احمه سعید بهگ) حمزی نه کړد، له گمل کور که پیدا، قسه به نینگلیزی بهکین. نه یگوت: «نهم سال بتهوه نه نیرمه (سلیمانی)، خوتندنی نویش تموار بکات.

دده و شیوان بوو. کارپایه کی که تهی چوارشانهی گوت و کویری دهمچاو کرمول، بهه له دوان هات و دانیش. ماندوو نه بوو نیمان لن کړد. نهم (شیخ جافر)، پیاویتی به گزاده کانی هورامان بوو. (بهگ) وای پشان داین: «شیخ جافر له هیچ ناسلمینهوه: نه خواتهوه... خویشی گوتی: «پرسم. وتیان دووانی خه لکی سلیمانی له لایه، نیر زانیم خواردنهوه تان لا هه به. بژه هاتم... بهلام (احمه سعید بهگ) تکی له نیمه کړد بی به خشین که ناتوانی نهو نیواره به خواردنهوه مان بژ بهیتن. بهلام من تیم گه یاند که نه من، نه هاوړیکه، گاک (نیماعیل عهلی)، هیچمان ناخوتنهوه... وا دیاره نهم به گزاده جافانه، تیکرا هموو نه خوئنهوه. گوئی ناده نه نوژ و وژوو و شیخ و!.

له گمل نهوه پشدا (شیخ جافر)، پیاویتی دووربین و شازا، له سرخو و قسه خوش و دم گهرمی پشان دا. خوتندووار و زیره ک بوو. گه لن قسه جوان جوانی له بابهت وژوانی نینگلیز و نه زانی کوردوه، هوروا له بابهت پاشکوتووی کوردهوه کړد. سر به (خانم) و کورده کانی و، به گزاده کانی (هورامان) بوو. وژر خه فته نه خوارد که (مسعود بهگ) جیگای نهو پیاده گه وره به، (تاهیر بهگ) ی باوکی ناگریتهوه، داسی جوامیری و نان بدهی و وژووانی (تاهیر بهگ) ی نه کړد. نه یگوت: «عهلی خوئی، خوئی شاگرده کانی خوتندنگای تاقی کړدونهوه له گیرفانی خویشی پاداشی پین داوون. شیخ جافر جار به جاری داسی (ناپلیژن) و (نهدیسن) یی نهخته ناو ناوانهوه.

داسی هوزاروی کوردم له گه لا کوردوه، نه یگوت: «ناهی خانی گچی خانم خوتندهواره. کهشکولنکی په جکار گه وره بهی، بوژ نه ماوه له کوردا هه لمستی نهوی به تمواوتی تیا نه بی». دوی نهوه گوتی: «سیر نهویه هی چند بوژیکی نه خوتندواری نه ناروی تیا به، پین هاوتان. هی چند کمیکی کشی تیا به، کمس ناویشی نه بیستبوون. به لینی دامن که هاتمهوه هه له بجه بیاته لای (ناهی خان)، نهو کهشکوله نخرادیم پشان بدات. دیسانهوه له کوژی قسه کړندا گوتی: «له شاری (هورامان) که له کوردستانی نیراندایه، میژوونامه، (تاریخ) دک به زمانی هورامی نو سراووتهوه حوت سد تا هشت سد لایره نهی. له دهمیکهوه که نو سد سال لمه مویش نه گرتنهوه، تا نیرم به نووسین و هه لمست داسی پاشایان و سردارانای کوردانی (هورامان) نه کات. داسی شهر و شوی و ناوایی ناو شاخه کان

نمکات تا نیمهٔ. نهیگوت: «نم نووسراوه له ده‌می به‌همن شای هه‌ورامیه‌وه دست به‌نووسینی کراود، سه‌ره‌تاکه‌ی به‌زمانی کوردی هه‌ورامانی کۆنه. نیمه‌ره له خوشیان کم که‌س تینی نه‌گات. وا بزانه ته‌نیا دانه‌یک له‌وه هه‌بوه. چونکه هه‌ر پشتنی هاتوه و خستوتیه سه‌ری. لام وایه مه‌لایه‌ک له (هه‌ریوان) دانه‌یه‌کی که‌ی له‌به‌ر نووسیه‌توه، دای به‌کورتکی (جافه‌سان) به‌حه‌فتا قه‌نه!».

(شیخ جافه) بۆ به‌یانی زوو به‌ره‌و که‌ژی سه‌ر سنوور چو، (نه‌فراسیاب به‌گ)ای ناغایشی که نه‌ستا له فه‌رمانه‌وه‌ایانی (عه‌ره‌ب) و (عه‌جه‌ه) هه‌لساوه ده‌روونی په‌ر له خه‌م و خه‌فه‌ت بۆ تیک چووین، بۆ سه‌ره‌ش‌ریهان، ناغه‌رین بۆ (به‌چه‌کی عه‌بابه‌یلن)، به‌یانی سواربوین، له‌گه‌ل پیاری به‌گدا چووین بۆ (هانه نه‌وتی).

هانه نه‌وتی ۱۹۳۳/۸/۲۰

هه‌ر نیوه ساتیکمان به‌سه‌ر گه‌رد و دۆلی رووتدا په‌ری. نیتر که‌وتیه گوتی چه‌م و ناوی (بیاره‌وه) تا ساتیکی ته‌واو نیحه به‌ته‌نشت باخ و باخاتی هه‌نار و گوێز و تو و که‌له‌مه‌تودا په‌ره‌ردین که به‌و ناوه ناو نه‌درین، تا که‌یه‌شتیه «هانه نه‌وتی». نهم باخانه هه‌موو هی (شیخ حه‌مه‌دین) بوون، نیتر خه‌ره و هه‌زه‌ی ناوی چه‌مه‌که و، به‌رگی نه‌تسه‌ینی باخاته‌که، باوه‌شینی عه‌ره‌ره‌گانی سه‌ر پێ مانه‌ووشی درێژی رێگاکه‌ی له به‌ر پیاو نه‌برده‌وه، گاتیگمان زانی له‌به‌ر مالتیکی وشکه که‌له‌کی به‌ره‌زا باخه‌گانی خوار و ژووروو (هانه نه‌وتی)ای لیوه دیاریبو، (هانه نه‌وتی) نهم ماله و مالتیکیه‌ی تیا به. نه‌مه‌یان مالتی (شیخ حه‌مه‌دی کوری شیخ حه‌مه‌دین) بو.

(شیخ حه‌مه‌د) به‌زمانیکی میوان نه‌وازان‌ه‌ی په‌جگار مانه‌دونه‌بوونی لێ کردین. هیوام وایه خوێنده‌واران لێم به‌بوون که به‌زمانیکی راستی په‌رسته‌یه‌وه باسی (شیخ حه‌مه‌د) نه‌که‌م. ره‌نگه له پیشاندانی کردوه‌ی نهم و شیخی باوکه‌یدا خوشیه‌ک و که‌له‌کی بۆ خوێنده‌واران تیا بێ، نهمه زۆر سه‌یره له پیاییکی وه‌ک (شیخ حه‌مه‌دین)ای نیسلاام و خواپه‌رست، له‌ناو که‌له‌کی پاشکه‌وتووی چاو به‌ستراوه‌دا، له‌ کۆری نهم هه‌موو ده‌رووش و دێوانانه‌دا، له‌ناو نهم شاخ و داخه‌ی (هه‌ورامان)^(۱) ده‌ا: پیاییکی وا بێ و هه‌له‌کوێ وه‌کو (شیخ حه‌مه‌د).

پیاییکی وا که به‌ناشکرا، نوێژ نه‌کا، به‌ره‌زۆو نه‌بێ، مه‌ی به‌خواته‌وه، که هه‌رچی دلی ناره‌زۆی نه‌گات

(۱) هه‌ورامان: ده‌قه‌رتیکی دلگیر و جوان و سه‌خنه له‌ کورده‌ستاندا، له‌ ده‌رووشتی هه‌له‌بجموه دست پێ ده‌گات، هه‌ردو ناحیه‌ی خورمال و بیاره و شارۆچه‌کی ته‌وتیه ده‌گرته‌وه؛ جگه له ده‌یان گوندی جوان و ناوه‌دانی تر. نهم به‌شی که له باشووری کورده‌ستاندا به‌ پێی ده‌وتری (هه‌ورامانی له‌هۆن) و به‌شه‌کی نه‌ودیه که سه‌ر به‌نێزانه (هه‌ورامانی ته‌خت) ده‌که له‌ رووی ژماره و پانتاییه‌وه گه‌وره‌تره. را و بۆچوون زۆره له‌سه‌ر نه‌سلی ناوه‌که‌ی، هه‌ر به‌که به‌پێی بۆچوونی ده‌بیاته‌وه سه‌ر رووداوێ یا جێگایه، به‌لام نه‌وی شیواتر و له‌بارترین نه‌و رایه‌یه که گوايه له (هه‌ماری - نه‌مان) وه‌هاتوه، که به‌پێی په‌ناگیری و سه‌ختی ده‌قه‌ره‌که بۆته هه‌ماریکی نه‌مین و بێ ترس بۆ دانیشه‌وه‌گانی.

بیگات^{۱۸} به لای (شیخ محمده) بود: خانه قا، شیختی، درویشی، خواناسینیک بهم تهرمهوه - و دگر خوی نه یگوت - که خدک له کار و فرمان بخت، تهمه لی بلاو بکاته وه، گه لی یی بدوشری... پدشمه... پدشمه!!.

یان و دگر خوی نه یگوت: «شیخ پیایوکی ژیره، چونکه نه توانی نه مننده کس کدر بکات. چونکه خوی له نوژی و پژووه دروکیان ناگاداره... بهلام چونکه نه زانی له واده، قسه نکات!!... نهوان چونیان یی خوشه وا نکات!!...».

له زور لادییم نه بیست نه میانگوت: «شیخ محمده خوا نه ناسه. پیایو لینگیزه!!... هرچی ناشیرنه نه وه نکات... له هممو شتیکدا!!».

له گهل نه مانه شدا همموی (شیخ محمده)م پیایوکی تیگه یشتو و، پتگه یشتو و، ژیر و زرنگ هاته پیش چاو. پیایوکی بو که به لایه کی بلند و دور چاری گش و تیرینه وه، به رونیکی له سرخو و دده و چاریکی مهنده وه، سیمای پیایوکی سامداری نه خسته میشکی پیایوه وه، به رانگرو چوغه په کی مهرزه و پتلاوکی نرخ هه رزان و مشکی و جامانه په کی کونه وه، گورج له پیایو نه گه یاند که (شیخ محمده) گیان سوکه، یی وه یه، یی کمشوفه به سر به ردمست و لادییمه کانیدا. مژن نه بو. مهند بو. له گهل نه وه پشدا که هر خوی و میوانه گانی بوایه، جار به جار یکیش له گهل پیایوه کانیدا بوایه، خوشترین قسه و سرگوروشته ی نه یئاپه وه، پیایو به کول نه یئاپه پتگه نین. له شیخ و درویش، له باوکی و (شیخ علانه دین) ته قه په کی زوری نه کرد. ساهر له بهر نه تمه قانه بو، که نه مانینی پیایوه گانی (شیخ محمده) گهلنیک له پیایوه گانی شیخه گانی تر وریاتر و چاو گراوه تر و ریکی پتگتر بوون... خانه خویکه مان، به کوردی هورامان و گرمای و فارسی و تورکی و عهره بی به ته وای قسه نه کرد. که مینک له زمانی لینگیزیش تن نه گه یشت، به راستی خوینده واریکی بوخته بو. نه یزانی له گهل خواناس و خوا نه ناس، پژوه لاتی و پژواواییدا، زور چاک هه لیس و دانیش و، له بابته هممو شتیکه وه، به یی تیگه یشتیان قسه یان له گهلدا بکات. له ناو لینگیزه کانداهار پتی زور هه بو، زوری له گهلدا رابراو بوون. و دگر خوی نه یگوت: «چهند سالتیک له مه و بهر به فرژکه له خورماله وه به سر شاخه گانی هوراماندا و به سر سلیمانی و کهرکوک و هه ولیر و موسل و به غدا دا گه رابوو». بهر نه وه به ته واره تی له کاروباری بیگانه له گهل کورددا شاره زاوو. زور جاری وا بووه، که تروه ته ناوهند نینگلیزه کان و کورده گانه وه، ناشی کرد و نه ته وه. و دگر خوی نه یگوت: «همیشه نامه کاری له گهل لینگیزه کانداهه بو. له بهر نه وه زور له فرمانروایی ئیران نه تر سا، نه ی نه ویرا بیجته ناویانه وه!!».

بهلام نازانم بیج، له و کاته دا، خوی به ژنده ستی فرمانروایی بهریتانیا نوو سیبو!! له و هه لدا که وا (نه فراسیاب بهگ) له عهره ب و عجمه هه لساوو، که شه هه بو، له جیگا په کی نه یئیدا، نانی له گهل

(۱۸) خوا لیخوشیرو (شیخ محمده)، له ساله گانی دای ته منیا که کرابوو به شیخ و چوو بووه جیگای باوکی خوالیخوشیروی، وازی له هممو بهزم و رهزمیکه هتیاوو. (ش. ف)

نم‌خواردايه، پتوشوتی نشان نه‌دايه! زۆر شەوی وا هەبوو تەنگ بەدەستە یاخیبووه‌كان تا دەمەوبەیان لە مالی (شیخ محەممەد)دا نانیان نەخوارد، رایان نەبوارد، کە بەیانی نەهات، نەچوونەوه شە؟!.

(شیخ محەممەد) زۆر نان بەدە و دەست بلار بوو. هەر چی ببوایە دەرخواردی میوانی نەدا. دەسا لەبەر نەم دەست بلاییدی بوو کە گیرفانی تەنگ بووبوو. دوور نەبوو تەنکتریش بین.

لە (هەورامان)ی عێراقدا خانەخۆتکەمان بالی راستی شیخی باوکی بوو. باخ و باخاتەکانی نەمە هێنانە بەرھەم. نەیانگرت: «شیخ موعتەسەمی برایشی لە نێزاندا وەها بەکار بوو. بەلام شیخ عوسمان هەموو دەم لە خانەقادا گەوتبوو... بێ کارە بوو...».

من (شیخ محەممەد)م وەک (شیخ رفەزای تالەبانی) نەهاتە پیش چاو. بۆ هەموو پرسن ئامادەبوو. لە هەموو گۆزینکدا، لەوتێ پەردەبەکی ناسک و پێساوانەدا، پلاری خۆی نەھاوێشت، پێساوی نەهێنانە پێکەنین. بەرامبەرەکیشی نەپێکانە. لە باسی (بیارە) و (باخە گۆن)یشدا نەو قسانە دێتە گوتن. جا نەم پالەوانە سەیرە بوو، سەرداری (هائە نەوتی)^(١).

(شیخ محەممەد) بردنیە ناو باخەکانیەوه، ئاوی چەمی (بیارە) بەبەر دەماندا تافە تافی نەکرد، لە بن دارێکی گۆزێ گەورەدا دانێشتن. شیخ گوتی: «دەوی بام تۆزێ قەسە خۆمانە بکەین. واز لە قەسە گەورە و بچووکی بەئێین!».

ئێنجا بەناو نەو دارستانە گەورەیدا، کە دە و دواژە سەریان داھوو پەک و بەپیلەیی گەلامتەر رازابوو نەوه، نەتگوت شای و زەماوێندە، لە هەر دارەوه تەرحە تیشکێک نەھاوێژرا. هەلوێژە، تیشکی سوور، تریش تیشکی رەش و سەوز و زەرە و سووری نەھاوێشت. لە هەر شێتێکەوه سەپرت نەکرد، ئاو بوو هەلنەقوولی و، بەسەر وردە بەردی نەو باخانەدا، پەناو گێلە سووری زەوییەکەدا پەخشانی نەکرد. لە هەرلایەکەوه گوتت نەگرت خۆرە و تافە و هاژە هاژی ئاو بوو، بەسەر نەر کەلەبەرەندەدا. شەقەیی بالی پەلەوەر بوو. ئاوازی شیرینی چۆلەکە و بێلان و، قاسپە قاسپی گەوان بوو. نەو سەوزیە نەتەسەنی دار و درەختە، لەگەڵ نەو تارا زێنەدا کە پۆژی نەیدا بەسەر باخ و چەم و قالێچە سەوزی سەر زەوی بن دارەکاندا، نەو پۆنە خۆشەیی گەلا دارگۆزانە و، نەو تەرجۆکەیی کە پەنا سێبەرەکانی داپۆشێبوو، لەگەڵ نەو تیشکە زەوییە کە لە ئاوی پلورینی چەمەکەوه نەهاتەوه بەگۆر دار و بەردی چەمەکەدا و لاگەردنی درەختەکانی وەک ناوێنە نەوڕەوشاندەر... نەمانە، هەموو، تەماشاکایەکیان پێک هێنابوو، نەک دێن، هەزاران دلی شیت و شەیدا نەکرد... خۆزگە خرپەیی نەو خەمە خۆشەیی کە لە بن نەو دارانەدا نەهاتە گوتی ھاو دەمەکانم، جارتیکی تەلیم بەهاتایەوه. کاشکی نەو خۆشییە کە لە خواردنی نەو کالەکە شیرین و

(١) لە سالی ١٩٤٠دا کە یۆم بە (کارگێری لادنی خورمال)، لە خوالێخۆشبووان (شیخ محەممەد) و (شیخ حەسەمەد)ی باوکیەوه، بۆ کەلکی گشتی، یارمەتیم زۆر دی، کە هەتا نەمێنم سەياس و پێزبان پیشکەش نەکەم. (ش. ف)

شووتیه سارده ناسکه و، نمو تری دهنک زله و، نمو جگهره بۆنداره و، نمو ناوه سازگار و نمو کزه‌با فیتکه و، نمو هریشک و قوتلی و بامیه و دۆبه شیرینه و، نمو چایه بۆن خۆشه‌دا دیم، لئاناو باخه‌کانی (شیخ‌دا)، جارتیکی که‌یش زمانم بیچیتایه‌وه!

دهمه و ئیوارێ بئێتر سیه‌ری نمو دارانه‌دا چاره‌کتیک رۆشتین. (شیخ محممه‌د)، ریزه چنار و بیستان و دوو‌کانه په‌مویه‌کانی خۆیانی پیشان داین. له‌به‌ر ماله‌که‌دا پیاوه‌کانی خه‌ریکی شه‌نکردنی گیا «وینجه» بوون. نمو ته‌وێکی وردی ره‌نگ ره‌ش و زه‌ردی هه‌یه. په‌روه‌که‌ی خۆرشتیکی په‌جگار ناپابه بۆ نا‌زان. (شیخ محممه‌د) وه‌کو به‌رایه‌کی خۆی قسه‌ی له‌گه‌ل‌دا نه‌کردن. دیاره‌و که له‌گه‌ل ره‌نجیه‌ر و لادییه‌کانیشدا هه‌روه‌ها شیرین و بێ وه‌ی بوو. نمو شه‌وه (شیخ) دیاره‌و، مه‌ست بوو. له‌به‌ر نمو قسه‌ی خۆشی بۆ نه‌کردین. جه‌رگی بۆ پاشکه‌وتنی کو‌رد نه‌سو‌تا. ره‌ه‌خی له‌ نه‌شاره‌زایی و که‌مه‌تره‌می (شیخ مه‌حمود)ی گه‌وره به‌راه‌به‌ر به‌گزاده‌کانی (هه‌ورامان) نه‌گرت.

له‌ی گوت: «نه‌گه‌ر شیخ مه‌حمود تییینی به‌کر‌دایه و بی‌زانی‌یه چۆنیان نه‌کاته پش‌تیوانی خۆی، له‌ به‌رتی پاره‌نه‌ندن، پاره‌ی بدانی‌یه به‌تایه‌تی به‌جاف‌رسان وه‌کو دامان نابوو، به‌سایه‌ی له‌شکری خۆی و نی‌مه و هه‌ورامان و پشه‌روه‌وه. (هه‌له‌به‌جه) و (سلیمانی) و (خانه‌قین) له‌ یه‌ک دوو رۆژ‌دا داگیر نه‌کران».

نمو شه‌وه زۆر سار‌د بوو. به‌پانی له‌گه‌ل پیاوێکی خۆیدا، له‌ پاش ماله‌وا‌یی کردن، چو‌وبن بۆ (ته‌وێله).

ته‌وێله ۱۹۳۳/۸/۲۱

هه‌ر نی‌وساته رتیه‌ک دو‌ور، به‌ته‌نشت باخ و په‌زه‌کانه‌وه له‌ بن سیه‌ری سو‌وره چناری‌که‌دا چای‌خانه‌یه‌کی خنجی‌لانه و جوان کراوه، له‌ سه‌ماوه‌ری وه‌رشاو، له‌ قۆریه و پیا‌له‌ی نایاب، به‌پاک و خا‌وتنییه‌کی ته‌راوه‌ چای‌ت بۆ دێن. لادییه‌کانیش رتکی‌پێک، زۆر به‌ناسکیه‌وه ماندوو نه‌بو‌ویت نه‌که‌ن. له‌ باب‌ه‌ت قه‌ه‌کردن و هه‌لسان و دانیه‌شته‌وه، له‌ باب‌ه‌ت خا‌وتنی و رتکی‌پێکیه‌وه، نمو‌مان گه‌لیک له‌ شاربازێریه‌که‌ن پش‌که‌وت‌و‌ترین، به‌لای گونده‌کانی «مشیه» و «به‌ل‌خه» و «شمشه»‌دا رۆشتین. ماله‌کاتیان دوو نه‌هۆم و، زۆر رتکی‌پێک بوون. که‌ نزیک ته‌وێله‌ بو‌ینه‌وه، تا نه‌وێ. له‌ چه‌ند لایه‌کیه‌وه ناو نه‌هاته‌ خوارێ. به‌رتیشکی رۆژه‌که نه‌که‌وت، نه‌چریسکا‌یه‌وه. سێ ساتی ته‌وا‌وی پێ چوو، ئینجا گه‌پش‌تیه (ته‌وێله). به‌سه‌ر پر‌دێکا په‌ینه‌وه. له‌ ژێریه‌وه چه‌م نا‌وی (ته‌وێله) گه‌شی نه‌کره. له‌به‌ر کۆش‌کیکی گه‌وره‌ی دوو نه‌هۆم‌دا راپان گر‌تین. نمو مالی (شیخ حه‌سه‌مه‌دین) بوو. یه‌ک دو‌وانی بر‌دیانی‌نه کۆش‌کیکی که‌وه. به‌ته‌نشت ده‌رگا‌که‌یه‌وه نه‌ستێر‌کیکی گه‌وره هه‌بوو، له‌ بن سیه‌ری‌که‌دا له‌ کانییه‌که‌وه نا‌وی نه‌چوه‌ سه‌ر. سه‌ر ده‌رگا‌که، که‌له‌گی و ژێرخانی‌ک بوو. (شیخ حه‌سه‌مه‌دین)ی تیا دانه‌نیش‌ت. له‌ خواره‌وه‌ش به‌لای ده‌سته چه‌پ‌دا، چه‌ند ژو‌ورێک هه‌بوو، له‌گه‌ل هه‌یوانی‌کی نو‌زێ‌کردن، سپی‌کرا و، پر نه‌خ‌ش و نی‌گار، له‌ ته‌نیش‌یه‌وه ژو‌ورێک هه‌بوو، (شیخ به‌هانه‌دین)ی با‌وکی (شیخ حه‌سه‌مه‌دین)ی تیا

نیژرابوو. له بهر دهمی نهم هه یوانوه، نه ستیرک و سورگیکی جوانی ړیگیو ټیک هه بوو. ده وروپشتی به ته له بهر دی تخت و خشت ته نرابوو. له پیش نهم سه کویه وه. ده پانزه دار عمر عمری سی گمز بهرزی چو بوون به ناساندا. نه گهر نیواران له سر نهم نه ستیرک و سورگه دابنیشیت و ته ماشای نوو چم و باخاته ی خوارووی خانه قاکه بکه یت، لهو لایشه وه سهیری خانوه کانی (ته و تله) بکه یت، که به قهده شاخه کدا هه لچو بوون، له گمل نهم دار عمره رانه دا، هه رچی خهم و خهفت هه به له دلندا نامیتن.

بیچووه سه یدتیکی هه رزه کاری پرو خوش له پلیکانه په که وه بردنیه سه ری بۆ ژووری میوان. که چو بوون نان دانرابوو. سه ید نوو رسته په ی دا به بن چنگماندا:

«متی حضر الطعام بطل الکلام». سینییه که: نانی هه ورامی و، ماست و، قوبرلی ته ماته و توژی تری له سر بوو. پاش نان خواردن، له چایخانه ی تاییه تی خانه قاوه چایشان بۆ هتاین.

شیخ نه مانه ی به سر کاروباری خانه قاکه دا: بۆ چیت هتاین و چا دان و نمپ و مایین به مته وه... دابهش کردوه.

پاش نوستان چوونه لای (شیخ حاسمه دین)، له ژووری دانیشتی خویدا. دهستان ماچ کرد. نه ویش هه ستایه سر پتیا ن و سه ری ماچ کردینه وه. په کییک باوه شینی نه کرد. ده ویشه کانیشی بیچکه له کورکه ی و براکه ی، هه موو ده ست به سنگه وه، له بهر ده میا وه ستا بوون. له رموی: جگهره و چایان بۆ هتاین. نیمه یش، من و نیسماعلی هاو یم ریز و خوشه ویستی باوکمان پیشکه ش کرد.

شیخ پیاو ټکی چوارشانه، له بالادا ناره نجی بوو. ده موچاو ټکی به سامی هه بوو. ریشنیکی سپی، رووبه کی سور، دوو چاو ی پتیه بوو، کلکی زوری لن دابوون. تا خوا هه ز بکات دلی پیای کیش

شیخ محمندی شیخ حاسمه دین

نەکرد. کوتوپ بەزەدەدەنەیکى شیرینەو، بەگەرمى دەستى کرد بەقەکردن. پیاویکی زۆر تىگەشتو بوو. نەبویست بەدلى ئىتە قە بکات. باسى (مەحمود پاشا) و جافەکانى نەکرد، کە حەلى خۆى ئامۆزگارى پیاو چاکى کردوون، تا زۆر لە کەس نەکەن. پاشان ھاتە سەز باسى خانوو دروستکردن. جار بەجاری قەى پشکەنن ھەنەرشى نەھتایەو. جار جار تیکیش قەکانى ناو قورنان. لە قەکانیەو وا دیاریو کە لەگەل بەگزادەکانى ھەوراماندا تۆزە ناگۆکیەکیان ھەبوو. نەیکوت: «تا ئىستا پیاوخراب، دوو جار وىستوویانە بکۆنە». بەجگار قىنى لە شەڕ و کوشتارى ھەورامیانە بوو. راستییەکەیشى نیوەى لەبەر نەوہوو کە بەھۆى ئەر پشینیوہو کوردەکانى ئێران ناتوانن بێنە نەم دیو، دیارى و داھاتی بۆ بھێنن. چونکە (شیخ) ھەرچى دەست نەکەوت زۆرى لە ئێرانییەکانەو دەست نەکەوت.

شیخ بەشى زۆرى دێھاتەکانى لە ھەورامانى نەم دیو و نەو دیودان. لە (سە) و (سەلاخ)یشدا بەشى ھەبە. ئەمانەى ھەموو داوہ بەسەرگار و باخەوان، بۆى بھێننە بەرھەم. زۆرجار وتوویە: «قەى ناگات بام بەدزیەو بپھۆن. ئەوى من ھەمە ھى گێشە؟ ھى خۆیان نییە؟!». کوردەکانیشى چاکى نەخۆن!... باخەکانى بەجگار گەورە و بەردار و ناودارن. دارى توو و گۆز و تری و ھەلوژ و چناریان بەھەزاران تیاپە. دارگۆزى (شیخ) لە (تەوتیلە) ھەفتا ھەزار گۆزى گرتووا!... شیخ نەم شاخە سەخانەى وەکو پلیکانە، لە سەرەو تا خواوہو کردووە بەسەگۆ، سەگۆ. بەمە شاخەکە زوپیەکەى زۆرتەرى لى ھاتوہ. ھاتەرچیشى تیا ناسانەر بوو. ئەو پتکۆنیکى لە دروستکردنى نەم سەگۆیاندا دیوہە لە (لەن)یشدا، پەر ھەموو شارەزاییەو کە ھەیانە، نەم دیوہ. نەمە ھەموو بەگۆلى «دەرۆشان» کراوہ.

گاشکى تودەکەى بۆ گەرمى ناوڕىشیش بەکار بھێتایە. ئەوساکە شیخیش و لادییەکانیش دوولەمەندتر نەبون. دى (باخەگۆن)یش شیخ ھامەدین ناوای کردۆتەو. جگە لەوہ لە ھەموو دێھە کدا کۆشک و خانووى نایابى ھەبە.

ئىنجا چوون بۆ گەران. ھەموو ناودى و بەشتى گەورەش لە باخەکان گەراين. خانووەکانى تەوتیلە بەجگار پتکۆنیک کرايون. لەم (٦٠٠) مالەدا تا نزیکەى (٥٠) خانوو سن نھۆمى تیاپە.

خانووى (قادر بەگى جافران) غوونەیکى کار ڕەنگى و زېرەکى وەستا و خانەخوێکانى تەوتیلە. خانوویەکە سن نھۆم، پەرە لە ئالەتکارى. پەنجەرەدارە. پەرە لە ئاوتەکارى. ھىنا بەندیش کراوہ. پیاو بەراستى کە بەراوردی لادییەکانى شارباژێر و ھەورامان ئەکات سەرى سورنەمى. نەم خانووانە لە شارىشدا کەم وێنەیان ھەبە. زۆریان بەبەردى ڕەنگاو ڕەنگى شاخەکە. بەوشکە کەلەک دروست کراون.

قەسەریەکە، سن چوار چاپخانە، چەند دووکانىکى تر، دوو سن سەرشۆرک، (حمام)، خانەقاىک و، دوو مژگەوتى زۆر نایابى تیابوو. کەلاش دوور و، چەقۆگەر، ئانگەر، دارتاشى بەجگار ھونەرەند، لە تەوتیلەدا ھەبون. ڕەنگە نزیکەى (١٥) مەکینەى بەرگ دوورنم تیا ژماردین. (تەوتیلە)، زۆر گەورە. خانووەکانى لە کەمەرى شاخەکەو، ھەتا دامىنى بەپەلە، پەلە، ھاتوونەتە خواوہو.

به‌کردم‌دی جوان به‌کاری ره‌نگین
ناوا که‌نمه‌هه‌ خاکی کوردستان،
نم چیرۆکانه‌م نه‌وا پیش‌کش کرد

به‌یانی زوو به‌کتیک به‌لاماندا و‌بیزه‌ی کرد. گوئی: «نای قوربه‌ به‌سەر. نی‌سلامه‌تی نه‌ماوه. خزا و‌سات
(٩) به‌که‌چی ه‌شتا له‌خمه‌ ه‌له‌ستان!». منیش وه‌نه‌بێ نوێژکه‌ر نه‌بووب. به‌لامه‌ جارێ ژۆری مابوو بۆ
نوێژ. له‌به‌ر خۆمه‌وه‌ وتم: «نه‌که‌ر ه‌له‌شیم، له‌گه‌ڵ نه‌مه‌شدا که‌ ساتیک له‌ پیشه‌وه‌ ه‌ه‌ل‌سارم، ه‌شتا
ه‌هر دهرۆش گله‌یی نه‌کات. که‌واته‌ ه‌ه‌ل‌ناسم!...». له‌مه‌دا یووم خه‌مه‌ لێ که‌وته‌وه‌. له‌ ساتی ده‌مه‌دا
خه‌به‌ریان کردمه‌وه‌، نوێژه‌ کرد و‌ چاشم‌ خوارده‌وه‌.

سه‌ید چونکه‌ خۆی نی‌ستری ده‌ست نه‌که‌وتبوو، سواری بێی، نه‌یگوت: «دوێشتن به‌پێن بێن باشته‌!»،
دوایی ته‌فره‌ی دا،ین، که‌ نی‌تمه‌ش ه‌هر به‌پێن برۆین!... نزیکه‌ی سێ چاره‌که‌ ساتیک به‌پێن نه‌ر داره‌ گه‌ورانه‌دا
رۆشتین، ئینجا گه‌په‌ستینه‌ «ناوێ سه‌ره‌». ه‌هر سه‌رووی باخه‌گانی (ته‌وتله‌)، له‌م لاوه‌، (ناوێ سه‌ره‌)،
جینگاه‌کی ته‌ختانی بوو. داری گه‌وره‌، گه‌وره‌، سه‌ری داپۆشی بوو. له‌ سێ لاوه‌ کانیاوی سازگار
ه‌ه‌له‌قولا. تاقه‌ خانویه‌کی هاوینه‌ -قۆخته‌-ی شینخی لێ بوو، که‌ نه‌وه‌ش ه‌ی پیاوه‌ باخه‌وانه‌کی بوو،
سه‌د ه‌ه‌نگاوێک به‌ره‌و ژوورتر، سنووری (نێزان) بوو. قوله‌ی نێزانییه‌کان به‌سه‌ر شاخه‌که‌وه‌ بوو. به‌ده‌سته
چه‌په‌شه‌وه‌، له‌ شاخه‌که‌ی نه‌ملادا، قوله‌ی عێراقی پێته‌ بوو. «ه‌هر دوو لا کوردستان بوو. به‌لام به‌سایه‌ی
بینگانه‌وه‌ به‌ش کرابوون؟!...» نێره‌ سه‌پرانگای نی‌شته‌نییه‌گانی (ته‌وتله‌) بوو. چاپخانه‌یه‌کی لێ بوو،
کاشکی جینگاه‌کی وا په‌ست نه‌بووایه‌، پۆل، پۆل، روو نه‌که‌نه‌ نێره‌. نافه‌رین بۆ سه‌ید!... ه‌تا چا
پینگه‌شت کولتیره‌ به‌رۆن و‌ نانی ه‌ه‌ورامی و‌ که‌ره‌ی بۆ په‌یدا کردین. سه‌یر نه‌وه‌یه‌، له‌وه‌ پیش به‌سات و‌
نیوێک چاپمان خواردبووه‌.

سه‌ید کورپکی قسه‌ خۆش و‌ به‌خروش، بزف و‌ به‌جۆش و‌ چاک دهرچوو!، له‌وێ به‌که‌وا و‌ سه‌له‌ته‌ی
نێمه‌ و‌ خه‌نجهر و‌ ده‌مانچه‌که‌مانه‌وه‌ وه‌کو «په‌په‌سلیمانکه‌» به‌سه‌ر دارێکه‌وه‌ نی‌شته‌وه‌، منیش «وێنه‌یه‌که‌»
کێشا. پاشه‌ جار پێم گرت: «پیاوی چاک به‌، ریشه‌که‌ت قه‌لعم به‌کردایه‌، ئینجا وێنه‌ی خۆت به‌گرتایه‌!»،
گوئی: «ریشه‌که‌م ه‌ی خۆم نییه‌، ه‌ی شینخه‌، له‌به‌ر نه‌وه‌ ناتوانم ده‌ستی لێ به‌دم!...» سه‌رت نه‌یه‌شینم،
سه‌ید له‌ (لا اله‌ الا الله) و‌ (فه‌رموده‌ی قورئان) ده‌وه‌، که‌وته‌ گۆزانی وتن و‌ سه‌هاکردن و‌، چاو و‌ برۆ -له‌
خانه‌قادا- داگرتن!...

دروان له‌ جه‌نگاوه‌ره‌گانی (عه‌جم) هاتنه‌ خوارێ، چاپان خوارده‌وه‌. به‌رگه‌کانیان به‌جگار شر و‌ چلکن
و‌ به‌لکن بوون. له‌گه‌ڵ نه‌مه‌شدا چونکه‌ کورد بوون، له‌ ه‌ی بینگانه‌کان و‌ریاتر و‌ جالاکتر بوون!.

پاشان بهر ینگه به یکده دا، که هه موو تهوێله و باخه کانی، به بهرزوه، لێوه دیار بوو، هاتینهوه مالی شیخ.

پاش نیومرۆ، هه ندیکێ تر قسه مان له گه ل (شیخ حه مه دین) دا کرد. پرسی: «نایا باوکم فهرمان بهیری مهربه یان نا؟» پشیمان گوت: «بۆ خۆی کار نه کات». شیخ قسه که ی به کجار لا خوش بوو. نه بگوت: «به خوا چاک نه کات. نازادی خوشتره». وهک نه یان گهیرا بهوه:

«حه لی خۆی که ئینگلیزهکان به (شیخ حه مه دین) یان گوتوه (۳۰۰) روپیه مانگانه ی بۆ بهیره وه، گوتوو به تی: «به لکو سه ی دووسه بهک (تورک) یان (عه جه م) لێره یان داگیر کرده وه، نه و سا نا لێن ناخۆری خوا نه ناسن به ویت؟!» دیسانه وه وتبووی: «ئیمرۆ مووچه که نه برن، رۆژیک دێ که بهی برن. خه هه تی نه و سایش له خوشی ئیستا زۆتر نه ی. که واته به لیه ی خۆم نه نووم...».

«که چی (شیخ عه لانه دین) مووچه ی وه گرگرتو. ئیسته ش به ناوی ته ره خانگاه (هوقاف) وه وه ری نه گرئ!». له وه حه له وه که قسه مان نه کرد، نه وه م بهی رکه وته وه، که به قسه ی هه ندیک ده روێشه کانی، شیخ وتبووی: «چه ند جارنیک وینه ی منیان گرتوه، ده رنه چوه! هه رگیز وینه ی من ناگیرئ!». منیش به شیرینه که وه پتم گوت: «نافه رموون وینه به کتان به گرم؟!... نه و سا که شیخ پتی زانی که من (شاگرد) تکی (خوێندگا) م. ئیتر وهک بهی موئ دلی شاگرد تکی خوانه ناس -خۆیان نه لێن- کیش بکات، به و له شه گرانه به وه، گوێج راست بووه وه (عه گال تکی ناو ریشی سپی) ی کرده سه ری و فهرمووی: «چۆن نه لێی وا نه که م. ناره زو وه که ی دیمه بهر هه تار. دیمه بهر باخ. حه ز نه که ی هه له بهرم؟!». شیخ پیاو تکی گه وه بوو. نه یزانی چۆن دلی لاو تکی وهک من خوش بکات. به سه له به کی سه رز و که وابه کی شیرداخی سه وره وه، به و عه گاله سپی و چاوه پۆژا وانه به وه، له بهر هه تاره که راوه ستا تا وینه م گرت. پاشان ده ستان ماچ کرد و ما لئا واییمان لێ کرد. له گه ل به کتیکدا ناره دینه وه «هانه نه وتی».^{۱۱}

بیاره ۱۹۳۳/۸/۲۳

نه وشه وه له «هانه نه وتی» بهوین. بۆ به یانی نزیکه ی ساته رتیه ک به نا و باخه کانی شیخدا به ژیر سه به ری داری گوێز و توو و که له میتو و شاتوودا رۆشستین تا گه پشته نه «بیاره». (شیخ عه لانه دین) یش لێره خانه قایه کی گه وری هه یه. به لاه نه و وینه شیرنه ی خانه قاکه ی ته وێله ی لیه. له سه ر بانی خانه قاکه وه گۆزی (شیخ عه مره ر زیانه دین) ی باوکی شیخ عه لانه دینی لیه. نه لێن تووکی پشی پیغه سه ره شی بۆ هه تراوه! په نجا مالیکه. به لاه به باخ و باخات و ته تراوه. به و چه ماوه ی که به ناویدا نه روا. له گه ل ناری نه و تا فکه به که ناشه که ی شیخ نه گه یئ، له گه ل نه و کیو و که ژه رنه گینه دا، چارونه نداز تکی یه کجار ناوازی هه یه. بیاره یهک دوو شوێ بهیم تیا دی، بالا بهرز بهوین. له هه کانی وا شوێ

(۱) که له سالی ۱۹۶۰ دا به زم به کارگه یی لادنی خورمال، بۆ (که لکی گشتی) یارمه تیم زۆر له خوالێخوێشو، (شیخ حه مه دین) وه دی، که تا نه مینم چاکه یه له یه ر چاوه و به دل سوایسی نه که م.

بوو بونموره نه تگوت پرچی کچینکن که له گهرمهی دلداریدا بڼ. بهر اسی جوانترین دارنیک بوو که له (هورامان) دا دیبوم. بیاره له هه سرو دپهاته کانی تر جوانترم هاته پیش چار. لادیبیه کان چایخانه یه کیان له سر نوو چمه له ناو جوانترین جینگای (بیاره) دا گرد بوو ده. تخت و کورسی یه جگار نایابیان تیا دانابوو. لادیبیه کانیسی وهک هی نهولا ریکوینک بوون. قهسهریهک و چمند دوو کانیکی تریشی تیا به. پاشان له گمل (شیخ محمده) دا سرکه رتبه سر سربانی ناشتیک. یه جگار تخت و پان و پاک و ریک بوو. دوو داری گهری ناروون و گوتز به سته بهر کانیان جینگاکیان داپوشیبوو. ناوینکی خوری پرونی ساردیش له شاخه کوه له سره وه نه کوه ته خواره وه، هاژدی نه کرد. به ناو جوگه له یه کی پانی راستی، قهراغ خشتا ناوهر اسی سربانی ناشه کی نه پری و نه چوه ناو تهن دوره که یه وه. بهرامبر بهم تافگه دنگ خوشه، نیمه له سر تختیک یه جگار باش دانیشتبوون. له ناو لقی داره کانه وه، نوو تیشکه زیبونه کی پریشکی ناوه که نه یدایمه به پرووی داره کاند، له گمل نوو تیشکه زپینه کی که له لاسانه وه رۆژ له رووکشی باخه کان و ماله کانی بیاره ی نه دا، نه یدا له چاومان، لهش و هوشی وا نه بوژانده یه وه، زمانی وا نه کرده وه، نوو قسانه ی نه مان کرد و گومان لینی نه بوو، به چه شنی نوو چاونه اندازه دلگیر و نارازه و رازاوه به دره چوون. هه نطیک چوینه ناو باخه کانه وه. پاشان که هاتینه وه، (شیخ علائه دین) و کورپه کانی و بهر دسته کانی له گمل (شیخ محمده) دا له وی دانیشتبوون. چایبیا لئ دهم کرده بوو. دوستی شیخان ماچ کرد. زۆر به یه یزه وه خۆی نواند. سربازیکه عهره ب، سن جار دوستی ماچ کرد. نازانم بۆچی هاتمو؟... دووانی که یه عهده میش، که سنووره کانیان سه دهنگاوینک بهو لاهو بوو، هاتبوون.

شیخ پارانموره نامه، یاخوه نوشته ی بۆ نه نووسین. پاشان شیخ بهر بهر زمانی خۆی کرده وه. وهکو هاوده میتکی ده دوازه ساله یی نه یدواندین. شیخ و کورپه کانی شیه یه کی زۆر جوانیان هه بوو. هه سرو میتردی سبی و سه لته و که وایان له بهر دابوو. یه جگار به سه زمان و پروخوش بوون. شیخ، له دهره وه ی (بیاره)، به زۆرزان و دوو دهنگیان دانه نا. به لام وهک بۆم دهرکهوت پیانیک هیمن و بڼ وهی و ساکار بوو. دهم و چاوه پاکه کی به لکه بوو بۆ نه وهی که له فروغیله وه زۆر دور بوو. باسی هاودمی خۆی و (خونکار فیصلی یه که م) ی بۆ نه کردین. که شیخ نه چته (به غدا)، هه سرو جارئ (خونکار) پروخوشی له که لیدا نه نویتنی و شانی ماچ نه کات. گویا جاریک نه خوش نه کوهی، شیخ ناوی چهند دهرمانیک بۆ نه نووسی، به کاری بڼن. (فیصل) یش - بهو هه سرو خرینده واری و زۆر زانیسه که هه بپوو - گوئی نه داوه ته پزیشکه باشه کانی (به غدا)، به قسه ی نه می کرده وه و چاک بۆ نه وه!!.

به لئ، شیخ، به سایه ی خوتنده واریه که یه وه، گمل شتی پزیشکایه تی فیر بووه. به لام له شتی دهره وه نه بڼ له شتی ناوهره ی لهش هیچ نازانن. نوو بۆ لادیبیه کان باشه که باوه پری زۆریان به شیخ خۆیه تی، نهک. به دهرمانه که خۆی! نهی گوت: «داوام له فهرمانه دوا یی نیران کردوه هزار قهمن بداتن، دهرمانن دروست بکه م، به سواری فرۆکه وه به ناو لهشکری گاوردا - مه به سستی پروسه کانی شه پری گهری یه که به بو - به لاری بکه مه وه، هه مو یان بکوژم. به لام به قسه یان نه کرده وم!».

پاشان قسه هاته سەر گولت و درهخت. وا دیاربوو شیخ بۆ ئەوانه زۆر بەپەرۆشەوه بوو. چونکه هەرالی زۆر نەپرسین. دیسانەوه هاتەوه سەر قسه شیخانەکانی خۆی: «ئەلەین لە هیندستان دارتک هەیه... لەپیش دەرچوویندا. لە زوی، گرمەیک نەکات. هەرچی لەم لاو لەو لایەون تا ساته ڕێبەک ناگادار نەبنەوه. تا نەگەنە نەوێ، لە خواوه، دارەکه بیست گەز بەرز بۆتەوه، گەلای کردووه، لادییەکان دەست نەگەن بەرپەنەوهی. خوا نەم گرمەبەیی بۆیه دارەتن، که لادییەکان بزانی نەو دارەبه، لە ڕواندن و گەتەکردنایه!» منیش گوتم: «وەک لە ڕۆژنامەیکدا خۆتندوومەتەوه، ئەلەین دارتک لە ئەفریقا هەیه، هەموو سالتی پیاوی پیر و پەگکەوتوو، یاخود بێ فەری بۆ ئەبەن، ئەبەخەنە ناو کلتۆرەکه یەوه، دارەکه دێتەوه یەک. خۆنی کابراکه نەمژنی. پاشان بەکالا نەبێتەوه، ئێسکهکانی نیچیرەکی فری ئەداتە دەرەوه...». شیخ که وام گوت، سەری سورما، هینەکی خۆی لە بیر چوووه...!

پاشان زۆر گیان سووک خۆی پیشان دا، کوڕەکانیشی وەک خۆی وا بوون. کوڕەکانی بەکوودی هەردوولا و بەعەرەبی و فارسی باش قسه نەگەن و نەنوسن. لای وایه شیخ لە توکیش تێ نەگەشت. جگه لەمە کوڕێکی هەبوو، ناوی (شیخ خالید) بوو، ددان سازێکی زۆر چاک بوو. گەلیک ددانی بۆ نەم و نەو دروست کردبوو، بەجگەر پێکێکێک دەرچوو بوون.

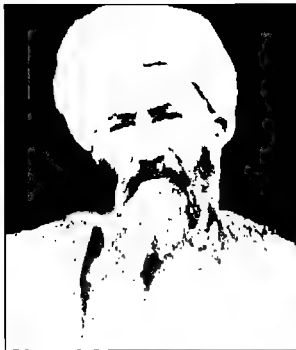
شیخ خۆشی تۆژی، پزیشکایەتی ئەزانی. منیش هەروها بیرم لە کردەوێکانی (شیخ) نەکردەوه. لە پر (شیخ محەممەد) بەچۆکدا هات و سەری نایە بناگوتی شیخ عەلانەدینەوه. لە دواییدا (شیخ محەممەد) بۆی گێرامەوه، گوتی: شیخ عەلانەدین لێی پرسیم:

«بێتوووه که باوکت -شیخ حەسەدین- زانیویەتی من تەلگرافیکم لێ داوه بۆ فەرمانڕەوایی (بەغدا)، که بە دە هەزار سوارەوه نامادەه بۆ کوشتنی ناسوریەکان. گوتی: شیخ عەلانەدین (...).» نایا راستە باوکت وای بێن گوتوو؟...». (شیخ محەممەد) گوتی منیش وەرەم دا، یەوه، گوتم: «باوکت دەمێکە نەم قسه (...).» ئەنە نەکات...» (شیخ محەممەد) پلارێکی زۆر زانانی تێ گرتبوو. واتا باوکت لە دەمێکەوه ئەزانی که تۆ (...).؟.

سەماوەنێکی وەرشاوی جوان دەم کرابوو. لەسەر سینیچکەکی وەرشاو چەند پیاڵەیک چای جوانیان بۆ هێتاین. پاشان لەسەر قالیچەیک هەموومان دانیشتن، دەستمان کرد بە نانخواردن. نانەکه: «نانی هەورامی و ماستاو و پلاو و ئاو و گوشت و کەباب و تێقە بوو.

باش نانخواردن، باسی کەشکۆل و نووسراوانی کوڕدیم هێتایه گۆڕتووه. یەکن لە مەلاکان نووسراویکی هەلبەستی خۆی هێتا که بریتی بوو لە (نایین نامە) یەک. شیخ و کوڕەکانی گەلیک بەسەندیان کرد. کابرا نیازی هەبوو چایی بکات. منیش بەلێتم دا، یەکه یاریدهی بدم. (شیخ خالیدی کوڕی عەلانەدین) گوتی: «لە سە، (شیخ محەممەد) نایەتوولا، فەرەنگیکێکی کوودی داناره. زۆر نایاب. بەزمانیکێ تریش لێکی

خوالیخزشیو شیخ علانه دس

داود تهوده». لیتر دوستی اشېخ علانه دین امان مچ کرد و له وده دا بووین برژین، پرسې: «ناب له سلیمانی ماسزستای ټینگلیز هدی. نایینی گاور بلاو بک تهوده؟... چونکه نه. کچه زابه له نیرانه وده هتووه. نه موری پیترمه خوندنگاپه کی نه وئ...» نیمه ش گوتمان: «نه» نینج نه ویش وای نوانده که بیترئ. جا نازانم نه. پرسې له بهر نه وده بوو که میشکان سر بکات، باخود به پراستی بوو!!

١٩٣٣/٨/٢٤ باخمکون

له چمی ابیرا دادا، لای (که ربم نهغه ندی) ناو، کارگیری لادتی خورمال، له بن دار گوژدک ندا، نه بهر و لهو بهری جوک په کی ناو بلووریندا، دانیشین. دستان کرد به قسه ی خوش و نان و چا خواردن. له پر شته بارانیک باری. بهجاری هم موومن، له کاری خوا سرمان سویم. چونکه کشی باران نه بوو. سهیر نه وده بوو دلنیک بارانمان لئ نه کهوت، له بهر پری و چری که لای دار گوژدک نا!!

سوار بووین، کزه بایه کی به جگر فینک له ناو لقی داره که نه وده شنه ی نه کرد. به ناو دارا پډیشین، تا که پشین بهر «چمی همانان». لیتره ناو ټکی زؤر، به پانی له سره وده نه که وته خواره وده، تافکه به کی زؤر جوانی هینا بووه بوون. لیتره گرما دوستی پین کرده وده. به لای دنیه کی نه وده دانی پر له باغ و باخاتی خواندا تپه پرن. انارنج له لئ این پین نه گوت، لیتر دهمه و نیواری بوو. له دوو وده (باخمکون امان دی. چار دکنک دوو له دتوه شق میکی به جگر ټکونک هه بوو. حن، حن، نه مبر و نه و بهری، دار توو و دار چناری به پرن لئ پروینر ابوو، نه بیر دینه دتیه که وده. دتیه که، (باخمکون)، له ناو قده ی شاخه که دا هه لکه و سووه. له بهر دهمه وده باخمکانی دست پین نه کهن. نینج ددشبنکی کاکي به کاکي خوارووبان پر نه که ته وده. (باخمکون) چهند خانبه کی دوو نه زمی و سن نه زمی گه وده و بلند ی ټکونیکي تیا بوو. بهر دی سه و ز و سووړی

شاخه که په جگار چاونه نندازي کي جوان و پاک و خاوتي دابوړه. له سوره پنگادا چمن دووکان و چاخانه په کي يک نههم بهر گرديکي نرمه دروست کرابوړ. نينجا که شينه سر نه ستيرک و جن ده ستير و خانه قاي (شيخ حاسمه دين). نينجا پنگاه هيتاينه سر ميوانخانه په کي زور گوره که به پليکانه په کي سه کو ناسا بهر بهر دته خواره ده.

له سر و سرک و نه ستيرک کي جواني به نندازي پتيکونک له بهر دروست کرابوړ. له بهر ده ميشي ده سه کويه کي ته له بهر د به خشت و خال دروست کرابوړ. بهر نه ته کيه په سته پتيکي که لا بهر کرابوړ. خرابوړه سر دو دپواري بهرام بهر. له هر دو وکياندا د درگاه په له شپو د تا قدا کرابوړ ده. که له سته بهر که تپه پوړيت، له هر لايه که ده نه پوړيت نه چوپسته سر ته خسته بهنديک، نينجا پليکانه په کي وشکه که نه که نه پوړيت خواره ده پو سر ناوتيک که له تر نه کوشکي دانسته ده گهي نه کړد و له تر سته بهر چمن دار کي شو بهر و زه پتوندا نه پوستان ديت.

به نه نشته نه و کوشکي ميوانانه ده کوشکي مالي شيخ دروست کرابوړ. نه ميش س نه پوړيو. به به پوان و زور و په نجره و درگاهي جوان جوان رازنر ابو ده. له بهر ده ميشا نه ستيرک کي (۱۵) گز پاني و (۳۰) گز دري و (۴) گز قولی هه پوړ. نه ناوه تا ده ساتيک بهر گي پاني ناشيک و هه پوړ باخه گاني (باخه کون) نه کړد. له سرياني نه کوشکه وه. ياخو نه رواني تره چاونه نندازي هه پوړ خانو و باخاتي (باخه کون) و ده شتي شاره زوروت ليوه دپاړيو. چمن هه نگاوک له دمه پراستي نه کوشکه وه له بن چمن دار کدا، ناوتيک له شاخه که ده دهاته دروه. نه ستيرک کي خري جوان له بهر ده پيا دروست کرابوړ. به چوار لاي نه نه ستير که ده که بهر په کي پتيکونکي ناري ترش هه پوړ. له موه به پراست و به چپ و به خوارو و ده به جو که له زور پتيکونکدا ناو نه پوړيسته ناو باخه که وه. له چوار لاي نه ستير که که ده که کتيکي خنجلاله ياخو (سه کويه کي بهر) هه پوړ. نه نه ستير که دوو ماسي سوړ و په ش پوړي گوره و چمن ماسيه کي وردی تری تياپو.

نه مانه هه موه نيشانه د لته پي (شيخ حاسمه دين) پوړ. نه مانه هي شيخ پوړ. به کولي درويش و په نجي شانيان دروستي کړد پوړ. شيخ نه نه شيت مېر و مالات له باخه کوندا پابگيرئ. نه وه که شه قامه که به پاک و پوخته يي نه ميشته وه.

نه باخاته هه نجير، هه نار، گويز، شاتو، زه پتون و فستيان تياپو. تري و توويشي زور پوړ. نه مه هه پوړي هي شيخ پوړ. هاويان ليره دانه نيشت.

پشت شاخه که به دپوه دا هي نيران پوړ. نه خانوانه سي ساتيک له موه پيش کرابوړ. له گهل نه وېشدا نه ونده پاک و خاوين راگيرابوړ. پياو له دووروه واي نه زاني. هه پوړي سي. چوار مانگي که دروست کرابوړ. (باخه کون) خوشترين و پيشکه و تووترين و جوانترين دپيه گاني هه ورامان پوړ. به پراستي نه و پاک و خاوتي و دروستيه يي له ويدا دپن له شاري (سليمانی) يش نه دي پوړ.

له‌گه‌ل نه‌فراسیاب به‌گدا

(شیخ محمده) هات پیتی گوتین: «تکا نه‌که‌م نه‌گه‌ر حمز به‌بینینی (نه‌فراسیاب به‌گ) نه‌که‌م
 فەرموون بیهین، به‌لام بۆ که‌سی مه‌گێزنه‌وه». تومەز، نه‌فراسیاب به‌گ، نه‌و پۆژه زانی‌بوو ئیمه‌ دینه
 (باخه‌کۆن). بۆ (شیخ محمده)ی نووسیوو، که ئیمشه‌و دیمه‌ لات. وه‌کو (شیخ محمده)، خۆی
 نه‌یگوت، نه‌فراسیاب به‌گ، به‌سایه‌ی پیاوه‌کانیمه‌ نه‌زانی من له‌ کوێم، نه‌گه‌ر بۆی هه‌لکه‌وت، دیت،
 پێکه‌وه‌ را‌ته‌بوترین. له‌گه‌ل پێنج پیاویدا، بانگی شتیوان له‌سه‌ر بانه‌که‌ وه‌ستابوون. که‌ له‌ نوێژ بوومه‌وه‌،
 چووم هاندوو نه‌بوونیم کرد. پێم گوت: «به‌نده‌ زۆر سه‌ره‌ڕۆم که‌ ئهم ئیواره‌یه‌، به‌کامی دلی خۆم که‌یشتم.
 به‌سایه‌ی (شیخ محمده)وه‌ ئیئوم به‌ینی. به‌هه‌موو کولی دلمه‌وه‌ له‌ خوا نه‌پارتمه‌وه‌ که‌ له‌ پیتاری
 کورده‌په‌تیدا سه‌رتان به‌خات». ئه‌ویش به‌گه‌رمیکه‌وه‌ دهمتی گوێشم به‌روویه‌کی به‌جگار خۆشه‌وه‌، پیتی
 گوتم:

«سپاستان نه‌که‌م. من شه‌رمه‌زاری پیاوه‌تی هه‌موو شاگردێکی سلیمانیم. ئه‌شن هه‌موومان بۆ
 نیشتمان خۆما به‌کوژین. مردن به‌نازادی خۆشه‌ر له‌ ژنی نامه‌ردی».

(نه‌فراسیاب به‌گ) پیاویکی چوارشانه‌ی که‌له‌گه‌ت بوو. نیشقان نه‌ستوورێکی گه‌م به‌نگی موو
 خورمایه‌ی بوو. دوو چاری گه‌ش، ده‌نگێکی نه‌رمی دلیرانه‌ی پێتوبوو. له‌ چرچی ده‌موجاو و دانیشتن و
 هه‌ستانیه‌وه‌ وا دیاریبوو، که‌ پیاویکی نازا و سه‌ره‌رز و خاوه‌ن کاری گه‌وره‌بوو. مشکی و جامانه‌یه‌کی
 سلیمانی پێچابوو، رانکوچه‌یه‌کی ساکاری سه‌ی، که‌لاشێکی نایابی هه‌ورامان، چه‌ند پزێنگ فیشه‌ک

خواله‌خۆشبوو نه‌فراسیاب به‌گی رۆژسته‌م سولتان

و خه نجه مریک و ده مانچه یهک و دوورینتیک و کاترمیر (ساعات) یکی پیتهو بوو. بهمانه و خویهوه،
 (نه فراسیاب بهگ)، سامیکی بئ نه نندازهی پهیدا کردبوو.

من تۆزئیک کوره گانیم نه ناسی. چونکه به دلصدا چووبوو، نه مویت بیدوینم. خۆم، وهک دۆستیکی
 کوره گانی پیشان دا، نهویش زۆر سویاسی کردم و گوتی: «پیشان بلی خهفته نه خۆن. هه موو شتیکیان
 بۆ پهیدا نه کم. نهوا قۆختم بۆ کردوون».

پاش نانخوردن پتم گوت: «خوا ناگاداره هینه لام پهسهندن، نه گهر خوتندم نه بویه و بۆه بکرایه،
 دهستم نه دایه تهننگ و نه هاتم و نه بووم به جهنگاو مریک و له گهمل تۆدا خه باتم نه کرد. به لام هه رچی
 فه رمانتیکتان هه بئ له شار، له بهغدا، له ههه کوییهک بئ، به سه سهه به جیتی دینم». دیسانهوه گه لئ
 سویاسی کرد و گوتی: «من ههه سهه رگموتنی ئیووم نهوئ».

ئینجا پتم گوت: «هه رچه نه ده من رایهی نهووم ناگه موئ نامۆزگاری یه کیکی وهکو ئیوه به کم. به لام پیاو
 نابئ له دوژمنی خۆی دلتیابن. ئیمیر شه ری ئاسووری له ناودایه، بۆیه لیت بهوراون و، نه پانه موئ ناشت
 به که نهوه. تکا نه کم گوشتاری سهه رگۆماره گانی (شکاگ) له ئیراندا بهینه رهوه پیش چاوی خۆت».

نهویش گوتی: «من خۆم چاکی تن گه یشتووم. من له پشناوی خا که که مدا به شوژرم پتم خۆشه. به لام
 ناخ! کاشکی ههه له ناو نم شاخانه دا به کوژرامایه!» کابرا هینهه پیاسوی به ناو نم ناوچه پهیدا بلاو
 کردبووه هه موو هه والیکه نه زانی. وتیان: «عه جهم به دووانزه ههزار که سهوه ههزار مالی جانی له
 ئیراندا گل دابوووه» (نه فراسیاب بهگ) یش گوتی: «ههرا نه مه فره قووله. به خوا بۆ ئیشه سهه کهس بن و
 ههزار کهس بن وهک یه که، هه تا خۆمان ناره زوو نه که بن ته قه نابئ».

ئیر گورج دهستی گوشتن و رۆشت. پاشان (شیخ محممهه) گوتی: «نه مه رهوشنتی. له پهر نه روا، له
 پیشهوه نالئ نه رۆم. پان ناپۆمه. وهک (شیخ محممهه) نه یگوت:

«نازایی نهه پیاسه به ته ره حیکه، به رۆژ که بۆی هه لیکه موئ، ناترسن بیگرن، له باخه گانی ئیرمهه
 له گه لپاندا نه نیشئ. زۆر جاری را هه به نه چته (بیاره)، سه ری له مال و مندا له که ی خۆی نه دا. له کاتی
 پشێویدا که ههولیان بۆ گرتی نه دا، چه نه مانگیک، به خۆ گۆپنهوه، له ناو که رکوک و چه مه چه مال و
 سلیمانی و هه له به جه دا راپهواره دوه، کهس پشی نه زانیوه.

«نه فراسیاب بهگ له له شکری دوژمن به ولاده، زبانی بۆ هیچ کوره دیک نه بووه. به لام نهوانی دوژمنین،
 نه گهر له سهه و هه له به جه و نه ده دیتها تانه پشدا بن جه رعه پان نه کات و که تنیشیان بئ نه کات؟!،

هه موو رۆژ بۆ نهاره زووی خۆی چیشتی رهنگا ورهنگی بۆ نه کری. چونکه هه موو خوارده مه نییهک
 به سایهی پیاسه به کاره گانی خویهوه نه توانی پهیدا بکات. ههروهها چیشته که ری تاییه تی خۆشی هه به،
 چیشتی بۆ لئ نه نئ. نهه وهکو (شیخ...) لادیی رووت ناکاتهوه، پۆشته پان نه کاتهوه!.

نیستا عه جهم به خشیویه تی. عیراقیش چه نه دتیه کی بۆ لاداده که به دهست (نه فراسیاب بهگ) دوه
 بیت. داوای ناشت بو نهویشی لئ نه کات. به لام وهکو نه لئین: داوای (۳۰۰) تهننگی پیاسه گانی لئ

نهکات. منیش پتم گوتوه که به (عیراق) بلن پیاده گانم نیرانین، هه ره که به لایه کدا چونوه. هه خوم ههه و کهسی تره. له کاتی رۆزیندا پتم گوت: «کاشکی تا به یانی لیره بویتایه. وینه به کم نه گرتیت». گوتی: «ههستان نهکم. خوت نهیزانیت که چۆنم نابن گلهیی بکهیت». کهچی وهک بیستوهه هه ره له (باخه کۆن) دا مابوووه. له خانه قاکهیدا نوستوو!؟

دوا قسه ۱۹۳۳/۸/۲۵

راسته نه لێن هه موو شتی به پیتی خۆی. (هه له بهجه) و (هه وراهان) یش، به ناو و بای سازگار یانهوه، به چاوه نه دازی جوان یانهوه. به سته بهری بن داری گهوره گه وهری باخ و باخاتیانهوه. بهر کیشه به رزه نه خشینه رهنگینه یانهوه، دیاره نه بن پیای دله و، کیز و لاوی به هه و، گهلینکی هینم و دلپاکی، پر له لاوی خاوین و چالاک و، پر له ده له مهنه و تینگه یشتوو و پینگه یشتوو یان تیا پهیدا ببن. ئیستایش ناخ نه خوم ناوات نه خوام، که جارتیکی تریش له بن که له مینه گانی (هانه نهوتی) دا، له ته لاره کهی (نهحمه بهگی پاشا) دا، له سه ربانی ناشه کهی (بیاره) دا، له گوێ سوړک و نه ستیر که کهی (باخه کۆن) و (تهوتله) دا دانیشم. له ناوچه پهیدا به بپینی پیوانی بلیهت و زیرهک و زنگ و نازا و مهرد بهختیار بووم. له گهل زۆریاندا دۆستایه تیه کی ته ووام گرت. له زۆریانوه رۆشنبیرم دهستکهوت. ئیسته یش یادی هاو ده می (مهسمود) و خوتنه ووار دۆستی (حممه سعید بهگ) و، زرنکی (شیخ حسانه دین) و زۆزانی و قسه نه ستقی و سه رهستی و زانایی (شیخ محممه) و پروخۆشی (شیخ عه لانه دین) و میوانداری به نه رخه گانیان نهکم و بیران لێ نهکه مموه. به لێ بهم گه شتوگزاره، چاو به گه شایهوه، له شم بووژایهوه، سه رهت و نارام کهوتنه دل و دهروغه مه، هوشیار بوومهوه، پاخوا هه راوا بن خاکی دلگیر و خاو بن پیوان و پیتشکهوتوو...

شاکر فه تاح

۱۹۳۳/۸/۲۵

که ببومه کارگرتی لادئ پتم خوش بوو!

له پاش ده چوونم له (زانستگای ماف) به سن مانگ، فه زمانه وایی، پرووی لێ ناوم ببه به (کارگرتی لادئ - مدیری ناحیه) ی مزووری له (نه ترووش) دا. له پاش راوتیزگرن له گهل گهلنیک دۆست و نیشتمان به ره راندا، فه زمانه کهم پر به دل په سه نه کرد. له ۱۴/۱۰/۱۹۳۶ دا چوومه (نه ترووش) که نه و ساکه سه ره بناحیه (قضا) ی (دهوک) بوو، له (لوا) ی (موصل) دا. جا بهمه تافی کویتینیم به رایهوه.

خەلقى پۇشنىرىم لە تافى كۆپىنىمدا^(۱)

لەم تافى كۆپىنىيەمدا، خۆم بەزۆر كوردى خويىندەوار و نىشتىمانپەرورە ناسى و دۆستايەتىم لەگەل گرتن. لەوانەو گەلىنگ شىوئى ژيان و خويىندەوارى فىر بوم، (زۆرەر، فايەق بىنكەس، حوسىن حوزنى موكرىيانى، نەمىن زەكى، توفىق وەبى، رەفىق حىلى، محمود جەودەت، شىخ محەمەدى خال، نەمىن رەواندزى، نىساعىل شاوئىس) لەو پىاوە بەنرخانەن كە هەموو دەم سوباسيان دەكەم و شانازى بەدۆستايەتپىانەو دەكەم. هەروەها لەم دەمەدا رۆژنامە و گۆڤار و نووسراوئىكى كۆن و نوئى كوردى چاپكراو و چاپ نەكراو بىن و بەردەستەم كەوتەن خويىندەوئىمەتەو. خۆ چاكەى باوكم هەرگىز لەبىر ناچىتەو كە لەسەر خويىندەوارى هەموو دەم پىشتى دەگرتەم و تىزى دەكرەم و يارىدەى دەدام. هەرچىيەكى هەبوو بىدەيه بەنووسراوانى بەكەلك دەنگى نەدەكرە. داىكم بەتەنگ ئەم شتانەو نەبوو...

جاروبارى و تارم دەنارد بۆ رۆژنامەى (ژيانەو)، (ژيان)، (ژىن)^(۲)، بۆ گۆڤارى (هاوار)^(۳)، (پرووناكى)^(۴)، (ديارى لاوان)، (يادگارى لاوان)^(۵)، بەناوى (خانورى تازە)^(۶) و (چىرۆك بۆ مەنلان)^(۷) كە لە زمانى غەربىيەو گۆڤىسومە سەر زمانى كوردى، هەروەها بەناوى (فەرەنگۆك) بو^(۸) كە بەنىنگلىزى و كوردى هۆنپوئىمەو، سى نووسراوئىش لە چاپ دا و بلاز كردهو، چىرۆكى (بەلقىس كچە شاي سەبە)م لە غەربىيەو گۆڤىيە سەر كوردى، نووسراوى (هاوئى

(۱) نەوى نووسەر لەم بەشەدا دىگىنپىتەو، بىرئىيە لە پوخەى ئەم چالاكى و هەولەنە دىسۆزانەيە كە لە يادنامەكانى سالى ۱۹۳۱ و ۱۹۳۲ بوردى و فراوانى باسيانى لىتەر كردهو و لەمەوبەر خىستانەرور.

(۲) ژيانەو، ژيان، ژىن: هەر سىنگان لە سىن قوناغى جياوازدا لە سلىمانى دەرچوون و پىرەمىردى شاعىر (ژيان و ژىن) بى پەرتوەر بردوون. لە نىوان ۱۹۲۴-۱۹/۶/۱۹۵۰.

(۳) نەوى بەرخانىان لە شاه دەريانده كورد بەشئوى كرمانجى ژووروو، مېر جەلادەت بەرخان سەرنوسەرى بوو. ژمارە يەكى لە ۱۹۳۲ دەرچوو.

(۴) پرووناكى: يەكەمىن گۆڤارى كوردى شارى هەولتەر ۲۴/۱۰/۱۹۳۵ - ۱۶/۵/۱۹۳۶ بەپەرتوەر پارێزەر شىت مەسەفا و سەرنوسەر حوسىن حوزنى موكرىيانى بوو - بۆ زياتەر بىروانە: د. كوردەستان موكرىيانى - پرووناكى، دەزگەى ناراسى - هەولتەر ۲۰۰۱.

(۵) دوو نامىلكە بون لە ۱۹۳۳ و ۱۹۳۴ لە بەغدا دەرچوون، كۆمەلەى وتار و نووسىنى پۇشنىرىانى ئەم سەردەمەيان گرتىو، خۆ، كۆمەلەى لاوانى كورد لە بەغدا پلاوى كردهو، ماموستا شاگر فەتاح يەكەنگ بوو لەوانەى ئەم نەركەى كىشەو، بۆ زياتەر بىروانە: غەفور مېرزا كەرىم: يادگارى لاوان و ديارى لاوان - كۆزى زانبارى كورد ۱۹۷۸ بەغدا.

(۶) زنجىرى چىرۆك بۆ مەنلان ۱- دەرە كامەل گەيلاى ۱۹۳۳ چاپخانەى ژيان. سلىمانى نامىلكەيەكى بچووكى ۹ × ۱۶م، لە چاپكراو تايەتە دەگەنەكانى نەدىي مەنلانە بەكرى.

(۷) قاموسچەيەكى نىنگلىزى كوردىيە لە ۱۹۳۴ لە چاپخانەى زارى كرمانجى لە رەواندز چاپ كراو، پىنشەكى و روونكرەنەو يەكى پوخى لەگەلدايه، نەرخى (۱۶) فەلس بوو.

مندال) یشم^{۱۱} نویسی. نووسراوی (چیرۆک بۆ مندالان) هه که له سالی ۱۹۳۵دا کار به دست زانیاری (وزارة المعارف) ی عیراق لیتی کریم. به (۳۵) سی و پینچ دینار. له سر نه رک ی خوشی له چاپی دا. نه مه به کهم خوتنده وه ی کوردی بوو. له عیراقد، که به وینه و رهنگاره نگیه وه له چاپ دراين. نه به به ره مه له و گاته دا، به شتیکی نواز و نایاب له قه له درا^{۱۲}. (نه مین زه کی) و (شیخ محمه دی خال) و (نيسماعيل شاهه یس) و گه لیک له ماموستایان و خوتنده واران به مندیان کرد و. دست خوشی یان لێ کردم. بیرم له نرخه که ی که (۳۵) دینار بوو، دیارم کری بۆ باوکم و دایکم و (۳) دینار به پشکه شی دایکم کرد. نه وه که ی تریشم دانا بۆ یارمه تی دایکم و باوکم له به ختو کردنی خۆمدا. دایکم به مه دلی زۆر کرایه وه، زۆر چاپی گه شایه وه باوکیشم زۆر پیتی خوش بوو. هه ره و وکیان به دل پیرۆز نایابیان لێ کردم. به لام به شی خوشم گراهه فۆنتیکم لێ کری به چه نه قه وانیکی نایابه وه، بۆ یادگار. هه ره هاوینه که ده چووم بۆ شرتیکی کورده ستان بۆ (گه شتوگوزار). نووسراوێکم له سر ده نووسیه وه. به وینه یش ده مر ازنده وه. له سالی ۱۹۲۸دا (گه شتی پیره مرگروون)^{۱۳}. له سالی ۱۹۲۹دا (گه شتی شاربازتر)، له سالی ۱۹۳۰دا (گه شتی پینجین)، له سالی ۱۹۳۲ (گه شتی سرۆچک)، له سالی ۱۹۳۳ (گه شتی هه له به جه و هه ورامان) م نووسیه وه. بیه جه که له مه نه له سالانی (۱۹۳۰ و ۱۹۳۱ و ۱۹۳۲) دا بیر وهری (مذکرات) م به وینه وه نووسیه وه که پر بوون له و کار مه ساتانه ی به که لکی (کورده یه تی) دین، یاخو د ژنی خۆم پیشان ده دن. به مه به شتی که لکی گه شتی^{۱۴}. بیه جه که له مه نه نووسراوی (ریگی ی به رلج) م گۆری به (کوردی) و (ئینگلیزی)^{۱۵}. هه ره وها توانیم سه ره به گه لیک مرگه وت و مه له کورده ا به کهم بۆ

(۱) له ۱۹۴۸ له چاپخانه ی (معارف) له به عدا چاپ کرا، (خوتنده وه یه کی نه ته بۆ ییگه باندنی مندالانی کورده) کۆمه لێ نویسن و تار ی هه مه چه شه به له گه ل گه لێ وینه ی رهنگاره نگ.

(۲) به داخه وه نه له کتبخانه تابه یه که ی ماموستا خیدا و نه له و شرتانه ی به داویدا گه رام نه م کتیه م به رچاو نه که وت.

(۳) نه م گه شته له ناو ده سنۆسه کانیدا نه بوو، هه روا چاپیش نه کرد وه وه که نه وانی دی که چاپی کردو: (گه شتی سرۆچک ۱۹۷۲، شاربازتر ۱۹۷۲، گه شتی پینجین ۱۹۷۳، هه له به جه و هه ورامان ۱۹۷۳) چاپخانه ی کامه رانی، سلیمانی.

(۴) ده قی نه و بیر وهر یانه له ده سنۆسه کانی خیدا، وه که خویان گواسته نه وه ناو نه م (ناوینه ی ژنه م). چه نه لاپه ره یه که له مه به ر، به و نه به ر ی نه وانه ته و او که رتیکی گرنگ و به نه دین و له ژانی ماموستا دا، به لام نه و ی بو تر ی نه ویه که بیر وهر ی ۱۹۳۰ له ناو ده سنۆسه کانیدا نه بوو.

(۵) له ده سنۆسه نه سلیه که دا (ژماره - ۱) نه م به ره ره گراهی خوار وه دوا ی نه مه دئ: «داخه که م ماموستا حوزنی موکریانی له بریتی نه مه ی له چاپی دا، له ناوی بردا، که له سر نه و کرد وهر یه دلم لیتی شکا وه تا مه وه یه کی دوور و درێژ نه واما ن چاک نه بو وه...! دوا ی نه شتی کرد وهر و ته و له ی بۆ کرد وهر و ده لخوا شی داسه وه. دیاره نه مه دلچاکی و لیبوره یی و جوله یی (نه هلی قه له م) نه و پرۆگاره در ده خات که تا چ را ده یه که په یه ونه یه کانیان (نه مگر به دحالی بو نه یکی لێ کردین) چۆنه وه ده خه پته و ییگه ره که ی ختی. نه و (ته و له بۆ کرد وهر یه ش) که به مه شتی حوزنی موکریانی بۆی کرد وته وه: چاپ کردنی (قه ره نه گۆگ) ده کی =

کۆکردنەوی نووسراوانی چاپکراو و چاپ نەکراوی کوردی. سوپاس بۆ خودا تا نەندازەیهکی گەوره بەنامانج گەیشتم. تەنانت لە (بەغدا) و (شام)یشدا لەو نووسراوانە پەیدا کرد. هەندێ جار دەمخواسن لەبەرم دەنوسینەوه. لەمانە هەمووی نووسراوانتکی بچکۆلانەی کوردیم بۆ خۆم پێکھێنا. تا لە دواڕۆژدا بیانکەم بەتێجێنە بۆ چاپمەنی کوردی. کە کۆمەلە هونراوەکانی (مستەفا بەگی کوردی) و (نالی) و (سالم) لەلایەن مامۆستایان (کوردی) و (مەروانی)یەوه لە چاپ دران، خۆشەختانە زۆریان لە نووسراوانەکی مەوه وەرگرت. هەروەها یاریدەیی کاک (فەخۆللا ئەحمەد) و مام (حوزنی)یشمان دا. پەنجیا چامەیی (مستەفا بەگی کوردی)م بەدەستی خۆم نووسیوەوه و ناردم بۆ (فەخۆللا)، بۆ ئەوی لە چاپی بدات. سەد و پەنجیا چامەیشمان لە هی (نالی) و (کوردی) و (سالم) و (غریق) و (حریق) نارد بۆ (حوزنی) لە رۆژنامەی (ژیان) و گۆڤاری (زاری کرمانجی)دا بەرامبەر یارمەتییەکانمان کاک (فەخۆللا) و مام (حوزنی) لە سالی ١٩٢٧دا سوپاس و ستایشیان کرد^(١). هەروەها (کوردی) و (مەروانی)یشمان لە نووسراوەکانماندا سوپاسیان کرد. هەر لەو رۆژەوه بێرم لەوه دەکردهوه: «کەمی رۆژتیک بێت و بتوانم رۆژنامە و گۆڤاریکی شایستەیی کوردەواری دەرپێتم؟». گەلیتیک جار خەوم بەمانەوه دەبینی. چونکە ئەردەمە (کورد) چاپمەنی پەجگار کەم بوو... دەمویت بەشتیکی بچووکی ئەم کەم و کورپەمان پڕ بکەمەوه.

شکرده کوردەکانم کرد بەدۆست

کە هاتمەوه (بەغدا)، نەشارەزا بۆم لە هەموو هەلسان و دانیشتینکی نوێ، لە هەموو شتێهەکی ژین و شارستانیێتیان. زمانی عەرەبیشمان نەدەزانی، هەگەر تاک و تەراپەک لە وشەکانی. لەبەر ئەوه بەگران لە عەرەبەکان هاردەم بۆ دەدۆزرایەوه^(٢).

= مامۆستا بوو لە ١٩٣٤دا. پیرەمێردی نەمر لە (ژیان)دا بەبەلابەرینیک بۆ نەم بەرھەممە دەنوسن و دەتێ: «من راست و ڕەوان و بێ پەروا و تەووسە و نەلێتم: هیچ میلەتێک بەتەقە و ڕەقە تەق و دەر. نابێ بەکەس، جەسارەت و فیداکارێش لە چەمبەری خۆتێندەواری و ئێبێنیدا نەین فێرۆیە، بێهۆدە، هەزار سواری زەرەپۆش بێنم و دە اتێرێ عێلی. دە اتێرەکم لەلا پەسندترە، نەخۆزەلا یادگارێک کە ئێشە فێری ژبانی ئەوروپا بکات. «پروانە: ژبان، ژمارە ٣٩٩، ٨ی مایسی ١٩٣٤، ل. ٤.

(١) گۆڤاری (زاری کرمانجی) نووسیویە: «لەبەر ئەوی کە جناب شاکر فەناح قوتابی قوتابخانەی بەکەمین سلێمانی: ٦٠ غزلی نالی و ٧٠ غزلی سالم و چەند غزلیکی حریق و کوردی و غریقێ لەگەڵ کتیبێکی حساب لەنەمەری و کوردەوی خۆی بۆ ناردین کە چاپیکەین، زار کرمانجی شکرانی نوێ تازە پێکەشتوانە بەجێ دێن». زاری کرمانجی، ژمارە (١١) ١٤ی تەبیرلی ١٩٢٧، ل. ٢٠.

(٢) لە دەمنوسە نەسلییەکەدا (ژمارە یەک) دواي نەمە نەم چەند دێرەش هەبە: «بەلام لە نەنجاسی تاقیکردنەویەکی چەند سالیاندا بۆم دەرکەوت کە بۆ هاردەمی و دۆستانی، کوردەکان، بۆ من لە هەموو کەس باشتر دەرچوون».

به‌لام له‌گه‌ل شاگردە کوردەکاندا ناسانتر دۆستایه‌تیم بۆ ده‌گیرا، له‌به‌ر ئه‌وه و له‌به‌ر هه‌ستی ناواریه‌ی، تیکرا یەک به‌یەک ناساوی و دۆستایه‌تیم له‌گه‌ل شاگردە کوردەکاندا گرت. جاروبار ده‌چومه لایان و، له‌گه‌ل‌یاندا گه‌شترگوزار و هاتریجۆم ده‌کرد.

له‌م ناشایه‌تی و دۆستایه‌تییه‌ که‌مه‌رانییه‌کی یه‌جگار پیرۆز و به‌رز ده‌که‌وته دڵسه‌ود. که‌لنیک جار کۆمه‌لانی دیده‌وانی و زانستی و یارمه‌تیان دادمه‌زراند. که‌لنیک جار ده‌یانکردم به‌ئه‌ندامی ده‌ستی کارگیرێ (اله‌بنه‌ الاداریه)، یاخود به‌ (پازنوس - سکرتری) کۆمه‌له‌که‌ چ به‌وه که‌ ماوه‌یان ده‌دام تیی‌کۆشیم بۆ که‌لکی گشتی، چ به‌وه که‌ نه‌ویاوه‌یه‌یان پێ ده‌کردم، دڵخۆش ده‌بوو و سه‌ره به‌رز ده‌بوووه. ئێستایش ئه‌و برا خۆشه‌ویستانه‌ جێگه‌یان ماوه له‌ دڵمه‌دا و، له‌ جاران زۆرتر پێزیان لێ ده‌گرم. بیرمه به‌هۆی ئه‌م کۆله‌نه‌وه دوو کۆفارمان به‌ناوی (دیاری لایان) و (یادگاری لایان) به‌وه له‌ ساله‌کانی ۱۹۳۳ و ۱۹۳۴دا له‌ چاپ دا^(۱).

له‌ سالی ۱۹۳۶دا دوو‌کاتی‌که‌مان بۆ دوو شاگردی هه‌زاری (په‌واندزی) و (گۆبی) کرده‌وه، بۆ نه‌می پێن، تا هه‌لنیکیان ده‌ست ده‌که‌ویت بۆ خۆندن یاخود بۆ فه‌رمانه‌به‌ری. به‌هۆی ئه‌و دوو‌کانه‌وه سه‌ره‌به‌ری زۆریه‌ی شاگردە کوردەکانمان پاراست. چونکه‌ خاوه‌نی ئه‌و چیشته‌خانه‌یه‌ی شاگردە کوردەکان نانیان لێ ده‌خوارد، که‌ابرایه‌کی (ئه‌رمه‌نی) بوو، له‌م دوا‌ییه‌دا بای بووبوو له‌ خۆی، وای لێ هات‌بوو، دلی ده‌شکاندن، نازی نه‌ده‌کێشان، پێزی لێ نه‌گرتن. پێجگه‌ له‌وه، هه‌ر داساو و هه‌زارێکی (کورد)مان به‌دایه‌ ده‌ستمان ده‌گرت، بۆ ئه‌وه‌ی له‌ که‌س ده‌ست پان نه‌کاته‌وه و، به‌ناوچه‌وان به‌رزیه‌وه به‌گه‌ڕێته‌وه بۆ (کوردستان).

هه‌روه‌ها بیرمه (کۆمه‌لی دیده‌وانی) به‌که‌مان که‌ له‌ سالی ۱۹۳۱دا دامان مه‌زراند‌بوو، هه‌مه‌و هه‌فته‌یه‌کی هاوین، پۆژێکی ته‌رخان کرد‌بوو، بۆ خۆ راھێتان به‌مخه‌ی ژبانه‌وه، پامان ده‌کرد به‌ناو دێک و دالدا. سه‌رده‌که‌وتین به‌پێن به‌سه‌ر شاخ و داخدا. سواریان ده‌کرد. مه‌له‌مان ده‌کرد. نیشانمان ده‌ناپه‌وه.

(۱) ئه‌م کۆمه‌له‌یه‌ له‌ به‌هاری ۱۹۲۶ له‌ سلیمانی له‌لاین ده‌سته‌یه‌ک له‌ پۆش‌بیران و دلسۆزانی شاره‌که‌وه دامه‌زێرترا، دوا‌ی ئه‌وه‌ی له‌لاین وه‌زاره‌تی (داخڵیه‌ی) عێراقه‌وه له‌ ۲۴ی شوباتی ۱۹۲۶دا به‌رهمی پێگای پێ درا. یه‌که‌م سه‌رۆکی کۆمه‌له‌ (ئهمحمد به‌گی توفیق به‌گ) ی سه‌رتسه‌ریف بوو. کۆمه‌له‌ هه‌ولێ ددا بۆ یوژاندن‌مه‌ی که‌لتور و فه‌ره‌هنگی کوردی و نه‌هیشتی نه‌خۆینه‌واری، بۆ نه‌مش گه‌لن شێواز و پێگای جیا‌جیای ده‌گرت و به‌لاه (به‌هیچ سه‌ره‌تێک له‌گه‌ل سیاسه‌تدا خه‌ریک نا‌ی).

کار و چالاکیه‌کانی کۆمه‌له‌ و به‌پێی باری سیاسی له‌ هه‌لکشان و داکشاند‌بوو، به‌تایه‌ت دوا‌ی راپه‌ڕینی ۶ی ئه‌یلولی ۱۹۳۰ که‌ به‌ (هه‌رای به‌رده‌رکی سه‌را) ناسرا؛ حکومه‌ت کۆمه‌له‌ی به‌وه تاوانبار کرد که‌ ده‌ستی تێدا هه‌بوو، کاروبار و چالاکی به‌تمواری کزیوو، دوا‌یی له‌ رووی دارایی و چالاکیه‌کانی ترمه‌ کۆمه‌له‌ له‌ په‌لوێ که‌وت و حکومه‌ت ده‌یو‌ست به‌یه‌کجاری نه‌یه‌یلی و بۆ سه‌ره‌نجام مایه‌وه سه‌ر قونا‌بخانه‌یه‌کی ئیواران و نه‌ویش به‌رتنه‌وه‌ردن و کاروباری به‌ره‌و رووی (مه‌عارف) کرایه‌وه. بۆ زیاتر به‌روانه: غه‌مغوری میرزا که‌رم، کۆمه‌لی زانستی له‌ سلیمانی، چاپخانه‌ی (دار الماحظ) ۱۹۸۵، به‌غدا.

خومان ددهایه بهر گرما و هه تاو. یاریدهی ههزاران ددها به فهران و به پاره. یادنامهی کرده و دهکانیشمان
 پوژ به پوژ دهنو سییه وه. نیستایش خوشی سهیرانه کان و ناههنگه کان و گهشتوگوزارهکانی نهو برابانه له
 دلدایه و، ههسو دهم بهشانان زیسه یادیان دهکهم. بههزی نهم گیسانه وه بو که توانیم له (تانی
 کوپتیمدا)، زۆری شارهکانی (کوردستانی عێراق) و هارینه ههواره خوشهکانی بینم و له ناوات و
 نازاری (کوردواری) تیپهگم. تهنا ته له (شام) و (بیروت) یشدا هه ندی کرده دۆزییه وه، ناشابه تیم
 له گه له پیداکردن بۆ که لکی گشتی.

سوروستیش په زیعیکه بۆ خۆی!

تا له (بهغدا) یوم شهزادی دهستی نه خوشی و گزی و لاوازی بووه، ههستم به ناواری و ناشیتی خۆم
 دهکرد. نه مهه زانی یاخوه نه مهه توانی له نگره تک بگرم له ناوهند (ماندوو یون) و (سهروت) دا. له ناوهند
 (ناخوشی) و (خوشی) دا. له ناوهند (فهران) و (یاری) و (بهزه) و (وهزه) دا. تا سنی سالیش به دوای
 داوود هه رمان و پزیشکا دهگه پام. ترسم په پیداکردبو له خواردن، زۆر کاته به خهم و خهفت و گێژ و
 وێژییه وه پاده بهوارد. له ناو خوتندن گادا، تهنا ته له دواي هاته وه یش بۆ ماله وه، خۆم به تهنا له ناو چۆل
 و بیابانیکدا دهبین! زۆر خهفته له وه دهخوارد، که نه مهه توانی وک هاوێتیکانی تر دۆستایه تی بگرم و
 بیسه وه ناو ناوانه وه! چروچاو و بهژن و بالا و هیز و توانایشم نه وه یان لێ نه ده وه شایه وه، که دۆست پهیدا
 بکهم!... دیاره نهم کسانهم ده یاری پیگانه کانه نهک ده یاری (کورد هکان). که شاگرد هکان باسی
 دۆستایه تی و دلداریی خۆیان له گه نهم کچ و نهو کچدا دهکرد، من سهرم سور دهما! ههنا سهی ساردم
 ههله ده کیشا! به خۆمدا پانه ده په رموو شتی وام له دست بیتا! په جگه کار شه رمن بووه له ناستی ئاوه رده تا.
 که چی گرفتاری ههسو جوارییه کیش بووم! هه رچه نه ده وام به باشتر ده زانی که به تهنگ خوتنده کهم و
 ناوبانگه که سه وه بم، بۆ نه وه به سه رفرازیه وه خوتنده واری تهواو بکه، بهلام له ژیه وه که سه له
 جگه سه وه دههات که بێ بهش بووم لهو رابواردنه خوشانه! ههستیم دهکرد، که نهو جۆره دلداریهانه،
 داخه کهم، له توانای مندا نییه؟! لهم کاته دا گاره ساتیکێ بچروک پووی دا^(۱). ههسو بیروباوه رپیکمی
 گۆپی به رهام بهر (پزیشک) و (داوود هه رمان). کۆتاریکی (مصر) یم دی، ناوی (الریاضة البدنية -
 وه رزش) بوو. ته رخان کرابوو بۆ چاره سه رگردنی نه خوشی و پاراستنی ته ندروستی. تییدا بهلاو کرابوو وه
 که: «په پانگای وه رزش (معهد الرياضة البدنية) به نامه کاری، ههسو جۆره نه خوشیه که چاک دهکاته وه
 به بێ هه رمان!». ئامۆژگارییهکانیم ههفته به ههفته بۆ دههات. دستم کرد به پێپهوی کردنیان: له وه رزش
 و، خوشتن و، خۆسو نه وه و، نوستن و خواردن و، سهروت و، خۆدانه بهر پوژ و، رابواردن... تا دههاتم
 به رهو چاکی ده رۆشتم. بگه هه له په کهم ههفته وه ههستم به نازادی کرد و، زگهاریوم له دست
 (پزیشک) و (داوود هه رمان)!... نه خوشیه کهم به ره به ره کزیو، نهما. ورده ورده ههستم به کامه رانی و هیز

(۱) له راستیدا نهم دهرووی که له مامۆستا کرابوه و بۆی رهخسا، به اکاره سات) ناو نابێت، چونکه هه لیک بوو
 سووی لێ وهرگرت و باری دهرووی و ته ندروستی پێ چاک کرد.

و همدت و تندرستی کرد. ترسم نمأ له ژین. پر به دل حمزم له ژیان دهکرد! که گه یستمه زستانی سالی ۱۹۳۲ له لوبنان، دا، (شاکر فه تاح) یکی که بوودا نه باکی سهرام هه بوو، نه ناشایه تیم له گهل پالتو و بهرگ و پۆشینی گراند بوو. نه ترس و له ز له دلدا مابوو! هاته نار ژیانوه. هاوریم دوزیموه. له ناو شاکر ده کانداکه له ههموو جزوه رهگز و نایین و زمانیکیان تیندا بوو گه لیک دۆست و هاوریم پشکه و نا، و تیکرا له گهل هه مو یاندا له گهرمه و پشکین و بهزم و رهزما بوم. تا نه دانه ییکی زۆرش شهرم له نافرته کم بوووه و، حمزم به تیکه لییان دهکرد. که تماشام کرد: «دست به پهر و بالی خۆمدا دهینت». به دوا ی جلوه یرگی جواندا ده گهریم، له بهری بکه م... خۆه فیری ساز و ناواز و گۆزانی گوتن و قسه ی نه مستق و گه مه و گه پ ده کم... ده مه و ئی خۆشهرستی بخمه دلی هاورئ و مامۆستا گاهه وه. ده مه و ئی بژیم و له ژیانیدا زۆر به خۆشی و بلندیموه رابوویم.

پشوسته نه مه ییش بلقیم: که ناو و با سازگاره کی لوبنان و ده مه نه جوانه گانی و پشکه و تووی دانیشتوه گانی. بۆ بلند کرد نه مه ی بارستانی کامهرانی و سه ره برزی و تندرستی من له وه رزش و نامۆزگاریمه گانی «به یانگی وه رزش» هه که کمتر نه بوون. نه وساکه تیکه یستم که (سوروش) ییش پزیشکیکه بۆ خۆی. نه گهر پساو له سه ره دهمووری نه وه رقی له: خواردن و رابواردن، له نوستن و فه رمان و هه لسان و دانیشن و سه ره وتدا، نه و تندرست ده یی، نه گهر له سه ره دهمووری سوروش نه رۆشت به رپوه، نه و نه خۆش ده که وئ، نه وساکه تیکه یستم که زۆری ده رمان ژهرن!... نه وه نه ده ی باشن بۆ له ش، نه وه نه ده یش زبانی پت ده که یین. هه ره وه له فره ویتل و جانبازی زۆری پزیشکه گانی جیهانیش تیکه یستم که هاو به شن له گهل ده رمان فره وشه کاند، بۆ که لکی نا پرخته ی خۆیان، ئیتر له وساهه هۆگری (سوروش) بوم و، بوم به هاو ده می: (وه رزش) و (با ی پاک) و (ناوی سازگار) و (تیشکی رۆژ) و (چاونه ندازی جوان) و (خۆزشتی سروشتی و ساکار) و (گۆزانی) و (ساز و ناواز) و (به زم و ره زم) و (گه شوگوزار) و (ده روونی خاوین) و (دلی چاک) و (زمانی شیرین) و (کرده وه ی پیاوانه)... بۆ نه مه ی خۆم به اریم له نه خۆشی و، ههموو ده مه هه ت به (تندرستی) و (کامهرانی) و (سه ربلندی) و (خۆش گۆزدرانی) بکه م له ژیاندا.

به راستی نه مه سالی له فه لمه ستین و لوبناندا رابوارد، له گهل سالتیکی تریش که له پاش گه رانه وه له عیتراقدا رابوارد، به ژین داده نیم. چونکه ته نیا نه وه دوو سن سالی به وه که تندرستی به کی ته وام هه بوو و، خۆشیم له ژیان ده یی. داخه که له وه پاش به هۆی زۆرداری رۆژگاروه، کزی و لاوازی و نه خۆش تووش بووه وه. تا له زانستگای ماف نه بوو مه وه، تندرستی بۆ نه گه ریموه. نه رگی زۆر و دلی شکاو، که له زۆرداری فه رمانه وایی و پاشکه و تووی کۆمه لایه تییه وه، تووش هاتی بوون، بوون به هۆی نه وه ی نه وه سن سالی دوا ی که له زانستگای مافدا بوم، به نا زار و هاواروه رابوویم. که خۆتندنی ناو (نه وروپا) یان له دست دام، خورم دایه خۆتندنه وه ی باش و گهرنگ و خۆش. هه ره وه خۆم ناسی به مه ندیک خۆتندوه ار و نیشتمان په ره و رانی (کورد) و (عه ره ب) به هۆی نه وه دوو شته و تاویم بارستانی خۆتندوهاری و تیکه یستم به رز بکه مه وه و. تۆله ی نه وه (زبان) د بکه مه وه که له نه چون بۆ (نه وروپا) وه

لیم کهوتیو. له سالی ۱۹۳۳دا، «کۆمه‌لی زانستی کوردان»^(۱) له (سلیمانی) میان هه‌لبێارد بۆ نه‌وه‌ی بیه (کارگیری خۆتندنگای زانستی). موچه‌شیان بۆ بریعه‌وه، به‌سوپاسه‌وه نهم فرمانهم گرته نه‌ستۆی خۆم. به‌لام له‌به‌ر که‌لکی کۆمه‌له‌که و نازگرتنیان موچه‌که‌م لێ وه‌رنه‌گرتن، گێتپامه‌وه بۆ خۆیان. به‌یارمه‌تی چهند هاورپیه‌که‌وه، (خۆتندنگای زانستی) بووژایه‌وه و، په‌ره‌ی سهند و، که‌وته‌وه بزووتنه‌وه و، سه‌ره‌شی بلندبووه‌وه. خۆتندنه‌کانیان سووک و ناسان کران. به‌لام وه‌رز و گۆرانی و، وتار خۆتندنه‌وه و، گفتوگۆی سه‌ربه‌ست و، پیشه‌سازی و، به‌لاکردنه‌وه‌ی (گیانی کوردایه‌تی) و، ڕێکۆپیتکی، خراغه خۆتندنگاکه‌وه. من هه‌رحنده له‌وه‌پیشیش، هه‌موو سالتیک له‌هاویندا، یارمه‌تی نهم کۆمه‌له‌م دا‌بوو، به‌لام به‌م فرمانه تازه‌یه‌که به‌جۆرتکی فراوانتر و گرتگرت ڕقی ده‌دام به‌که‌لکی نیشتمان‌که‌م بێم، په‌جگار دلم خۆش بوو، په‌جگار سه‌رم به‌رز بووه‌وه. نه‌و کاته تازه ده‌رچوو بووم له (مه‌تریکولیشن). به‌هۆی نهمانه و چهند هاورپیه‌کی خۆشه‌ویستی تره‌وه، که له سالی ۱۹۳۶دا ده‌ستم که‌وتن، گیانم بووژایه‌وه، دووباره ترووسکه‌ی کامه‌رانی تن که‌وته‌وه. که له زانستگای ماف ده‌رچووم، له زمانی (له‌هه‌رنه‌سی)دا، که تاقیکردنه‌وه‌یه‌کی جوتی بۆ دانرا‌بوو، به‌یه‌که‌م ده‌رچووم. ژماره‌ی شاگرده‌کان (۶۵) که‌س بوو. له ژبانی خۆتندنه‌واره‌دا گه‌لێک جار له تاقیکردنه‌وه‌دا به‌یه‌که‌م ده‌رچووم. به‌لام هه‌چ جارتیک پاداشیان نه‌دا‌بوومن، نهم جاره نه‌بێن که بریتی بوو له به‌شی ده‌ستیک جل له قوماشینکی (مصرای) و، دوازه جوت گۆزه‌وی ناو‌ریشم. له‌گه‌ڵ سوپاسینکی گه‌رمی «دکتۆر عه‌بدوله‌زاق نه‌لسنه‌وری» گه‌ره‌ی زانستگاهمان، نهم پاداشه په‌جگار کامه‌رانی کردم. په‌جگار سه‌ری به‌رز کردم‌وه.

ده‌مه‌رده‌ست (پێدانی پارێزهری - إجازة المحامات م وه‌رگرت)^(۲). به‌لام نه‌و هاوینه به‌گه‌شتوگوزار پابوارد. سن چوار مانگی پێ نه‌چوو، له‌سه‌ر خواستی (مه‌ته‌سه‌ریفی موسل)، (عومه‌ر نه‌زمی به‌گ) کرام به‌(کارگێری لادینی مزووری).

نێتر لێره‌وه لا‌په‌ره‌ی تافی کوپینیم دا‌رایه‌وه.

(۱) له راستیدا نه‌و دوو په‌خشنامه‌یه هه‌چ سیفه‌تیک گۆفاریان پێوه نه‌بوو. به‌لکو کۆمه‌له‌ی وتاری هه‌مه‌ڕه‌نگه و چیرۆک بیه‌ن له‌لاین چهند نووسه‌ریکی جیا‌جیا‌وه و پێکه‌وه له به‌رگێکدا به‌دوو ناوی جیا‌وازه‌وه چاپ و بلاویان کرد‌ه‌وه‌وه. نه‌و بابه‌تانه نرخ و به‌های وێژه‌یی نه‌و کاته‌ی خۆیان هه‌یه. به‌لام به‌هه‌له ناوی (گۆفاری لێ نه‌رنی).

(۲) نه‌و کاته خۆتندن له کۆلیجی حقوقي به‌غدا سن سال بووه.

رانیه بؤ من بوو دیوه خوئندنگیهک!

له رانیه دا کز و لاواز بووم. هۆشم په ریشان بوو بوو به دهست نه و ژۆرداریا نه وه که له لایمن هه ندیک فەرمانبری خراب و هه ندیک سه روک هۆزی خراپه و لیم کرابوون. ژۆر جاری وا هه بوو دلم تنگ ده بوو، به هۆزی کارساتی ناسازی ناوچه که و. کزی فەرمانه وایی و، فره وئیل و تله که بازی دوژمانی که له وه. له گه له نه مه بشدا، له دله دا، هه ستم به کامه رانییه کی قبول ده کرد. چونکه له ژۆری به رهنگاری کردنه کاغدا به سه ر دوژمانی نه تهره و نیشتمانه که مده سه ر ده کوتم. ناوچه که یشم له ژۆری گیروگرفت رزگار کرد. ناوچه که هه نگار به هه نگار به ره و چاکی ده و ژیت.

خۆشه یستی ناوه ند من و گه ل بوو دیوه چرایه کی پرشنگدار دلمی پرووناک ده کرده وه. له بهر نه وه دواموتی خۆم و زیانی خۆم به لاره گرنگ نه بو! له هه له کانی خۆشمه وه، ژۆر پندم وه رگرت! به راستی (رانیه)، خوئندنگایه کی سه خت و به که لک بوو بؤ من! له نازار و زیان و تنگ و چه له مه کانیه وه که تووشیان ده بوو، په ندیکی باشم وه ده رگرت. گه لیک ره وشت و خووشمی راست کرده و!

له رانیه دا که ده ستم به ره و ژایه، دلی خۆم به خوئندنه وه و نوره سێن خۆش ده کرد و تاریکم له به بهت (نافره دی کوورده) بوو نووسی به عهری، له گوژاری (الشافقه المده بشه) دا، له به غدا دا به لار کرایه وه. له پاش چه ند سالی که له خاوه نی گوژاره که وه زانی که «دوکتور ته ها حوسین» ی نووه ری به ناواینگی (میسر)،

موریده کانی دا گه یه رانیه وه، چو له گوندی که لکه سماقی خوار دوکانمه دانیش. که لکه سماقی سه ر به ناحیه میرزا پۆسته بوو (که نیشا له وێر ناوی دوکاندا به) دیان گه یه وه و نه یه وه عماره، موریدانی مال و سامانیان فره وشت و به ره که رگووک به ری که ووتن، ماوه به له گوژیه به دوا ی بؤ شو و نینجا که رگووک، تا پاییز ناوا مانه وه، حکومه ت ناچار له گه لاند پتکه موت، مامه ره زا هه یه رانیه و سلیمانی و نه یه وه هه له به، له وێشه بو به ره، گه رانی تریش چو نه وه گونده کانی خیان له (نیلله لا) که گونده که وا له ناوچه کی وه (که لته ری) که سه ر به میرزا پۆستم بوو. له ۱۹۴۹ حکومه ت پتگایا به مامه ره زا که به گه پته وه که لکه سماقی، له ۱۹۵۲ بؤ یه که م جار بهی درا گه شتیک به ناو موریدانی بکات له ناوچه ی سوره اش. له ۱۹۵۳/۶/۳۰ کتبه نووشی نیفلیجی ده ی و تا له ۱۹۶۱/۲/۲۵ له سلیمانی کۆچی دوا ی ده کات، پاش نه و (کا که حممه ی کوری) جی گه نه وه. نه م کورته چرکروم له کتبه که ی کا که مستفا عسکری به ره و درگرتوه، به لامه وه نه م کتبه راسته رین و باشه رین باسته که له سه ر بزوتنه وه، که نه گر هه ندی له و په راویزه ی لیه که یه که بؤ هه مه به ستن به ن نازانم کا که مستفا بؤ ناوه ی باسه کانی کردوون. بزوتنه وه که جیگای سه رنجی بیانیایش بوو، (سی. جی. نه دموتنزا) یه که دو جار سه رانی شخی کردوه له شه ده و له (کوور و تووک و عهره) ده که یه لای ددوون. هه روا هه ندی لیکه انه بو ی تریش بؤ نه مانه هه به که به رای من (هه که) ژۆر دووره له و (نه فکار) انه وه، به ره بؤ چوون و پراکتیزه یان گشتی هه له قولاوی ناخی نه و کۆمه له کوورده واریه هه زا ره بوو به ره یی باشتر کردنی گوژه رانیان، جا پۆیم و حکومه تان که له هه مو (خشه یه که) سه مه سونه وه، بۆ نه ناوا نه انیش تووشی چمه ساندنه وه و ده رده سه ری بوون. (بؤ زیاتر: مستفا ی عسکری: بزوتنه وه ی هه که - چاپخانه ی علا، به غدا ۱۹۸۳).

له گۆنبارده كیدا (الكتاب) چەند دێرنێکی باشی لەسەر نووسیویو. من ئەوەم زۆر پێ خۆش بوو. تێژی سەر كێرەمە سەر لێكۆڵینەوێدەكی فراوانتر لە بابەت (نافرەتی كورد) دە. ئەو بۆ لە سالی ۱۹۵۸دا نووسراوێكم لە بابەت (نافرەتی كورد) دە بەزمانی كوردی لە چاپ دا و بلاو كردیوه، كه لە پاشدا لەلایەن كەلیك رۆژنێیرانی كورد دەوێدە پەسەند كرا.

چەمچەمال

لە بەهاری ۱۹۴۶دا لەسەر خواستی خۆم گۆنیزامەوێ چەمچەمال. دەسوت: لە شۆنێنێکی بێدەنگ و سەنگ و كەم گەر و گێچەلدا چەند مانگێك پشوو بەدم و بەخەنیمەو. بنگەكی ناوچەكە (چەمچەمال)، خۆی نزیکە (۵۰۰) پێنج سەد مالتێك دەبوو. دانێشتوانی هەموو ناوچەكە، كه بریتی بوو لە سن لادێ، (۳۰.۰۰۰) كەسێك دەبوو. هۆزەكان: (هەمەوێد، قەلاسیو، كە، جاف) و هەندێك (تالەبانی) بوون. وەك لە باوكم بێستبو، باپەرە گەورەم لە تیرە (سێتە بەسەر)ی سەر بە (هەمەوێد) بوو. لەبەر ئەوە هۆزی هەمەوێدەكە هاتنی میان زۆر پێ خۆش بوو.

مێش بەو خۆشەویستیەیی ئەوان دلم دەگەشایەو. لەگەڵ ئەمەشدا بەپێتوێست دەزانی لایەنگیری هیچ لایەك نەكەم. هەموو لایەك لە كاتی كار و فەرمان بێنیدا بەیەك چار تەماشایەكەم، تا ئەو هۆزەنە هیچ لایەکیان دێیان لە خۆیان نەمێنن، و، ناواو و دووبەرەکیان تێ نەكەوێ. بەلكو بەپێچەوانەو بەرەو بڕایەتی و دۆستایەتی و یەكێتیان بەم، بەو ناوێدە كه هەموویان كوردن و رۆڵەكی خاك و ناویكێن. جێی داخە كه رۆژگار نەبێشت زۆر لە ناوچەكی چەمچەمالدا بێتەسەو، ناوچەكە زۆر پاشكەوتوو بوو. ناحەزانیشی زۆر بوون. لەبەر ئەوە دەسوت زۆری تێدا بێتەسەو، تا بتوانم زۆرتر بەكەلكی بێم. هەر نزیکەكی چوار مانگێك مامەو. ئێتر گۆنیزایانەوێدە بۆ هەلەبجە. بەلام لەو ماوێدەدا توانیم: (خۆندەنگایەكی شەو) بكەمەو، (لاسیی كێرەو - قشیل) بەزمانی كوردی و، (گۆزانی كوردی) بپوێتەسەو. بە (رۆژنامەكی چەمچەمال)یش، كه فەریاكەوتم هەر حەوت ژمارەكی لێ دەربێنیم، تا ئەندازە بەكەم دانێشتوانی ناوچەكە و ریا بكەمەو.

هەرەها كۆبوونەوێدەیان پێ بكەم و، و تاربان بۆ بەدم و، تێژیان بكەمە سەر دادپەرستی و، گاردروستی و، پاراستنی مافی خۆیان. هەرەها گۆتال و شەكر و چایەكەیان لە دەست فروفتیلی بازارگەنە جامبازەكان و فەرمانبەرە خراپەكانی ئەو سەردەمە بە (دەسندە - قەوین) ئەو بابەتەیان دا بەش دەگردد. رزگار بكەم و، بەتەواوێ و چاكی بەشی خۆیان دەست بەخەم. بێجگە لەوانە توانیم: (زمانی كوردی) بەخەمەو ناو سكاڵا نووسین و نامەكارییەو. لێرەو تێكچووم لەگەڵ كارەدەستانی (كەركووك)دا. چونكە ئەو دەمە (ناوچەكی چەمچەمال) سەر بە (خاکی كەركووك) بوو^(۱) (شیخ مەحمودی مەزن) خەریك بوو لەگەڵ

(۱) چەمچەمال تا سالی ۱۹۳۶ قەزایەك بوو سەر بە لێوای سلێمانی، دواي ئەمە خراپە سەر كەركووك، وەك سەرنج دەدرێ زۆری قایمقا و پیاوانی ئیداری ئەو قەزایە خەلكی سلێمانی بوون.

(همه‌و دنده‌کان) دا تیک بچن. زور هولم دا نه هیلیم تیک بچن، سهری نه گرت. ناژاوده کیش کهوته ناوهند دهمی (شیخ عبداللای گزیده په) و دهمی (سید نه محمد خانه‌قاوه)، له سهر ناوی دتی (عمسکه‌را). باش بوو زوو کوژتیرایه‌وه. بیجگه له‌مانه گه‌لیک کار و فهرمانی تریش که به‌یارمه‌تی خه‌لکه باشه‌که‌ی چه‌مچه‌ماله‌وه پتکه‌نیزان، له‌گه‌ل گه‌لیک پرووداو و کاره‌ساتدا، که له‌و ساوده‌په‌دا قه‌ومان. له‌لایه‌ره‌کانی (رژژنامه‌ی چه‌مچه‌مال) دا دهنووسران و بلاو ده‌کرانه‌وه^{۱۱}.

رژژنامه‌که بوو بووه پالېشتیک یو خوتندنگا شه‌وییه‌که‌مان. هه‌فته‌ی یک دانه‌ی لن دهرده‌چوو. به‌ده‌ستیش دهنووسرایه‌وه. له‌ه کاته‌دا له‌سهر خواستی موته‌سهری نفوسای سلیمانی ماموستا (احسن تاله‌بانی)^{۱۲} که ده‌یناسیم، گوتیرامه‌وه «هه‌له‌بچه»، که زور به‌مه‌ترسیه‌وه په‌سندنه‌ کرد.

(۱) نه‌و رژژنامه دهنووسه له ۱۹۸۳ دا چاپ کرا به‌پیشه‌کیه‌کی ماموستاوه (شاکر فه‌تاح، کۆمه‌له رژژنامه‌ی چه‌مچه‌مال، چاپخانه‌ی الحوادث، به‌غدا، ۱۹۸۳).

(۲) له‌دوای (موسا شاکر) که له ۱۹۴۶/۵/۱۸ بوو موتمه‌ریف بوو (احسن تاله‌بانی) له ۱۹۴۶/۸/۱۱ بوو کرا به‌موتمه‌ریف له سلیمانی هه‌تا ۱۹۴۸/۱/۱۷.

ژماره: (۱)

رژژى : ۱۹۴۶/۷/۱

سهرهتا

برا خوشهويستهكان، دانيشتوراني ناوچهی چهچهمال!

له دواي داواکردني خوشگوزدراڼي و پيشكهوتنتان له خوداي گهورهی بڼ هاتا، بۆ پيښگه ياندن و پيشخستى ئيتوه و، تيښگه ياندنتان له خوتان و له جيهان، نهوا نم رژژنامه يه، (چهچهمال) تان هممو هفته يهک رژژى، دووشه عومان، بۆ دهردههينين و، ههفتهی جاريکيش له لايهن ماموستاگانى (خويندنگاي شهوى) يوه بۆتان دهخويندريشتهوه. له لادىي خورمالدا، له سالى ۱۹۴۰ دا (رژژنامهی خورمال)، له لادىي (قادرکه رهم) دا، له سالى ۱۹۴۲ دا رژژنامهی (باسره) م، بۆ پيښگه ياندنى لادىييه کاني نهو دوو لادىيه دهرهينا، گهليک که لکى بڼ بهخشين و زۆريش ورياي کردنهوه و پيشى خست، جا هيوادارم، بهيارمه تيبى خودا و کوژشى خوتانهوه، نم رژژنامه يه پيش که ناومان ناوه (چهچهمال) بيهته پيشهوا و رڼپيشاندهرتان بۆ پيشكهوتن و دهرکهوتن و سرکهوتنتان له ژياناندا. ئيتر پشت بهخودا بڼ و، هورمه نديشى له ئيتروه، براگانم.

شاکر فهتتاح

«جينوشين (قانىمقام) ى ناوچهی چهچهمال»

۱۹۴۶/۷/۱

ناموژگارى

ههروهک له رژژى يه که مى هاتنمدا بۆ چهچهمال، وانا له ۱۹۴۶/۴/۲۸ دا پڼم گوتن، دووباره نه ناموژگاريانه تان دهکه موه، تکايه پيروهى بکمن:

۱- بۆ کاروبارى فەرمانبرهوايى تهنيا له فەرمانگه (دايره) گاندا فەرمانبره بسين، نابڼ بۆ کاروبارى فەرمانبرهوايى بچنه مالى فەرمانبره دکان.

۲- کس مههيننه سهر فەرمانبره دکان بۆ تکا کردن. چونکه دهرگاي فەرمانبرهوايى گراوه تهوه بۆ هممو کس، ئيتر پيروهت بهامناوه ندى پياوى دسېر ناکات.

«جينوشين (قانىمقام) ى چهچهمال»

هموالی چهچمال

بهره‌نگارکردنی نه‌خوتندواری

بۆ نه‌مهی بترانین بهره‌نگاری نه‌خوتندواری بکه‌ین له ناوچه خۆشه‌ویسته‌کهی چهچمه‌مالدا، له‌لایهن مامۆستایان (اکاک عه‌ونی سه‌ید کاکه) و (اکاک نه‌جات سه‌ید عومه‌ر) و (اکاک قادر مه‌جید)ه‌وه، (خوتندنگایه‌کی شه‌ری) له مانگی پێشوو له چهچمه‌مالدا کرایه‌وه. ئێستا (٤٢) شاگرد تێیدا ده‌خوێن. شاگردەکان هه‌موو نه‌خوتندواری بوون. وانێستاکه به‌هونه‌رمه‌ندی ئه‌م مامۆستا باشانه‌وه، به‌دڵ ده‌ستیان داوه‌ته خوتندواری و، زۆر به‌خۆشییه‌وه گوێ له خوتندنه‌کانیان ده‌گرن، ئێمه‌ش له دڵه‌وه سوپاسی مامۆستاگان ده‌که‌ین، هه‌روه‌ها له خۆدا داوای پێشکه‌وتنی شاگردەکانی (خوتندنگای شه‌ری چهچمه‌مال) ده‌که‌ین.

شه‌ر و نا‌ژاوه

له ناوه‌ند ده‌سته‌ی (شیخ عه‌بدوللای گوخته‌په) و ده‌سته‌ی (سه‌ید نه‌حمه‌دی خانه‌قا)دا له‌سه‌ر ناوی ده‌یی (عه‌سکه‌ر) له مانگی پێشوو شه‌ره‌ تهنه‌نگێک و هه‌راوه‌زیا و نا‌ژاوه‌په‌ک رووی دا. په‌کێک له ده‌سته‌ی (شیخ عه‌بدوللای) کوژرا. به‌لام فه‌رمانه‌روایی زوو فراکه‌رت. شه‌ره‌کهی کوژانده‌وه و، له‌شکری (عه‌قه‌گانی شیخ عه‌بدوللای گوخته‌په)ی به‌لاوه‌ پێ کرد. پێنج که‌سی له (عه‌قه‌گان) و هه‌ر چوار کوپه‌گانی شیخ عه‌بدوللای خسته‌ به‌ندیخانه‌وه. پیاویکی سه‌ید نه‌حمه‌دی خانه‌قاشی گرت. (ناوه‌کهی عه‌سکه‌ر)پشی خسته‌وه ده‌ست سه‌ید نه‌حمه‌دی خانه‌قا، که به‌فه‌رمانی پارێزگاری که‌رکووک درابوه ده‌ستی.

پیتاک

به‌پیتاک (١٠٠) سه‌ده‌ دینار بۆ ته‌واوکردنی خانووی (پانه‌ی فه‌رمانبه‌رانی چهچمه‌مال) کوژکرایه‌وه. چونکه له هه‌موو پیتاک ده‌ره‌گانه‌وه ده‌ستبلاوی و نا‌زایه‌تی و هونه‌رمه‌ندیان دی، پێ به‌دڵ سوپاسیان ده‌که‌ین. خۆدا سه‌ریان به‌خت.

«چێنوشینی چهچمه‌مال»

به‌هۆی هه‌ندیک وره‌گاری و ده‌ستکاریه‌وه که پێکهێنران ناوی خواره‌نه‌وی باژێری چهچمه‌مال، له ده‌ست نا‌په‌خته‌یی و پیسی رزگار کرا. ئێتر له دوینیوه‌ راسته‌وخۆ ناوه‌ پاکه‌ سارده‌ خۆشه‌کهی (ده‌یی مزه‌فه‌ر) ده‌خۆینه‌وه.

خه‌رمان سووتاندن

خه‌رمان سووتاندن ده‌ستی پێ کردۆته‌وه، فه‌رمانه‌روایی خه‌ریکی ته‌مێ کردنی تاوانباره‌گانه.

ناوچه گیت بناسه

* ناوچه‌ی چمچه‌مال، پارچه‌یک بو له خاکی سلیمانی و، فەرمانه‌وایی (بابان) کاروباری هه‌له‌دسوێرن. که له سالی (١٨٥١) دا فەرمانه‌وایی (عوسمانی) خاکی سلیمانی داگیر کرد، ناوچه‌ی چمچه‌مالیش کرا به‌بیشیک له خاکی سلیمانی. به‌لام فەرمانه‌وایی داگیرکردی (به‌رتانیا)، له سالی ١٩٢٢ دا خسته‌ سه‌ر خاکی (که‌زکووک). نێتر له‌و ساوه له‌لایه‌ن پارێزگاری خاکی که‌زکوکه‌وه کاروباری هه‌له‌دسوێرنی تا نێرۆ.

* سنوړې ناوچې چمچه مال: رڅه لاتی خاکی سلیحانی، رڅه ناوای ناوچې کهرګروک و ناوچې تاووک، لای ژوړوړوړی خاکی هوبلیر، لای خواړوړی ناوچې کفریه.

* ناوچه‌ی چمچه‌مال، سنی لادینی هدیه: چمچه‌مال، ناخجهر، سدنګاور، له همدرو ناوچه‌ګدا نږیکې (۳۰۰۰۰) کسټک دانښتوړه له (۲۱۵) دیندا.

* هژده پادشاهان گانی ناوچه‌ی چمچ‌معال نعمانن: هممه‌وند، قه‌لاستیرکه، شوان، شیخ بزه‌ینی، جاف، ساداتی بدرزنجیه.

* پیارو ناسراو کانی ئیسرۆی ناوچەى چەمبەمال ئەمانەن: لە ھۆزى ھەمەوێند: (ھەمە ئەمین ناغای مەحمود خدر، ئەمین ناغای ڕەشید ناغا، عارف ناغای گاک ئەولا). لە ھۆزى قەلاسیوکە (شیخ عەبدوللای گۆکتەپە). لە ھۆزى شوان: (کوتخا ئەفەندى گەزەلان). لە ھۆزى شیخ بزینى: (عەلى ناغای توفیق ناغا). ھۆزى جاف: (پۆستەمى ھەسەنى حاجى قادر). لە ھۆزى ساداتى بەرزنجە، (شیخ عەبدولکەریمى کرێجە، شیخ کەرىمى گۆتەپە).

* دانشتوانی نارچه‌ی چه‌مجه‌مال هه‌موو گوردن و ناری نعران، ناینیان ئی‌لامه و لسه‌ر پترو (مذهب)ی شافعی، هه‌ندی (حقه)شیان تیدابه.

* گوندی بہناوبانگہ کانی ناوچہی چہ مچہ مال نہ مانن: (چہ مچہ مال، قہرہوہس، گورگیہی سہ رخاہ، بنہی ژورووو، ناغجہ لہر، چنارتوو، گرگرہر، مرتلیجہ، گہورہ دئی، عہ سکہر، سہ نگار، جہلہ مؤرد، مؤرد خواہی سہ روو، کوژتہ بہ، کرچنہ، مہ ملہ حہ).

* رووباره به ناوبانگه کانی نه مانن: (بهره، زتی بچووک، ناومپی).

* شاخه به ناولبانگه گانیسی نماندن: (ههنجیره، بانی مهقان، شیخ رهش، خال خالان، سه گرمه).

یہی بکھتا...

دوو رۆژ به دوو عەلشیش

ماموستا عدلی: به‌گم! تکا ده‌گم تهنیا پژوی ماوه بۆ جهژن، ریم بده بام لیره بئیموه. پاش جهژن دستوبرد ده‌ج بۆ گوندی (ش) و، له‌وی خوتندنگا ده‌گممه‌وه.

کارگیر: باشه من ریت دده که نعو دوو رژه‌یش لیره بچیته‌وه. به‌لاه هەر بعم ئۆتۆمبیله که بۆ

که لویه له کانی خوښنگای (ش) گیراوه، بچو، که لویه له کانی خوښنگا له دینې (ش) دابنې و بگه پیره. بهلام له بیرت نهچې که نهو دینیه عهلیشی زوره پتیرته دوو عهلیشیم بۆ بهینې بۆ جمرنیم. تن گیشیت؟.

ماموستا عملی: بهسەر چاوه میرم. (بهلام که ماموستا عملی چووه نهو گونده و تمعاشای کرد دوو عهلیشیش به دینار و نیویک ددهن، نه پترانی بۆ کارگیرې بکړې. هه روا بهدمستی بوشوه که راپهوه).

کارگړې: کوانن عهلیشه کان؟ پتیرته ههر نیستا بگه پتیره خوښنگای خوت، که جمرن دمستی پېن کرد نینجا بیتتهوه شار.

ماموستا عملی: میرم خوت دلگیراو مه که، تۆ خوشبیت فهرصوت بهجې دهینم. نهوا (عملی) له بهردمستایه. (ش) دکای دهینتتهوه، که گه راپهوه نهوشت بۆ رهوانه دهکه؟.

شعه شکاندن

جینوشینی ناوچه: من شعه و معهه نازانم. نیوه که کووتال فروشن، وهک فرمانیهری فرمانیهوایی وانه. پتیرته ههر نیستا دهست بکهن به کووتال فروشتن. بام نم لادییه ههزارانه تووشی پاره بهختکردنی خوږایی و دهردی سهری نهبن و، زووش برهنهوه بۆ گوندهکانی خویان.

کووتال فروشه جووله که کان: نهز گوری (قوریان) شعه کهان دهشکیت. لای مالووه و خزمه کانی که رکوگمان نابرومان دهجیت. لای (خروا) و (موسا) پروورش دهین.

جینوشینی ناوچه: کهوا نه یان په کینک له جینی خوتان دابنن، تا له بریتی نیوه کووتال بفروشن به لادییه کان، پاخوه ههر نیستا به خوتان و کووتاله کانشانهوه، برهنهوه بۆ که رکوگ. من کووتال فروشانی تر له جیتان دهینم.

کووتال فروشه جووله که کان: نهز گوری! فرمانیهوایی بارکی هممو مانه، نه که زوریش بکات، دههلات چیه؟ هه رنوبالی به نهستوی تۆ بیت، شعه شکاندن قه ناکات؟.

جوگله پیسهکانی ناوچه مچمال

په کهم رۆزی هاتنم بۆ مچمه مال، کۆلانه کانیم پشکنی. تماشم کرد له که لیک مالهوه جوگله ناوی چلک و پیسای دپته دهرهوه و، بهناو کۆلان و شقامه گاندا تپه پ دهین. تا تیکهل بشیوه گه وره کهی نار دئ دهین، چ به بۆگه کی، چ بهنا شیرینی، چ به به ره مهینانی هممو رهنکه میشو له و میش و مهگه ز و خوره (میکرۆب)، نه جوگله لانه، ناو دیتی مچمه مالیان تهواو ناخوش و ناهموار کردوه. دانیشتروانی دیتیه که بیان خستوته چنگی هممو رهنکه دهره و نه خوشیه کهوه، که دوور نییه له مرۆ و له سه پنیندا دایکه ون، لهش خوشی هممو لایه کمان تیک بدن.

بۆ شیوه گه وره که جینوشینی (قابلیقامیتی)ی مچمه مال دلاوی پاره کهی پاری کردوتهوه، که ههزار دیناره، تا پیتی داپهوشن. بهلام نه پاره به نه کهر بهش بکات بۆ شیوه که باشه.

نهی بۆ جوگه له کان چی بکەین؟!... جا بۆ رزگار بوون له دست زیان و نازاری جوگه له کان هیچ چارهیهک نییه، نهوه نهی که پر بکێتهوه، واتا ههموو خاوهن مالهکانی چه مچه ماله، تهمن بکێزن، که له ناو خانووهکانیاندا چالێکی قوول ههلبکەن و سهری دا به پۆشن، تاکه کونێکی به چووکێ تێدا بهێلتهوه، که لهو کونهوه که بیا نووی ماله، ههچ ناوێکی پیس ههیه له مالهیدا، بیکاته ناو نهو چاله قوولهوه. نهمه رێوشوێن پێشاندانیکی باشه. جارێ له مه بهولاهو چارهیهکی تر نییه. له بهر نهوه نامۆزگاری خاوهن مالهکانی چه مچه ماله دهکەین، که ههتا پانزه رۆژی تر، ههه کهسه له مالی خۆیدا نهو چاله قووله ههلبکەن و جوگه له پیسه کهی بهرمالی خۆی پر بکاتهوه. جا نهوا ناگادارمان کردن: له پانزه ی نهه مانگه دا ماله کان، دهشکترین، ههه کهسی به قسهی نه کردبوین تهمن خواردووی دهکەین.

ژینی تایبهتی

باخچهی ماله

تا پێت دهکێ، باخچه کهت ههه چوار لای خانووه کهت، نهگهه نهکرا لای بهردهمی به تهواوهتی بکێتهوه، ههه هیچ نهی: تێلسا که زهویهک له بهر ژووری دانێشته کهتدا بکه به باخچه. باخود چه ند ئێنجانه یهک گولی له بهردهمدا دا بهن. باخچه بۆ ماله کهت زۆر پێوێته. چونکه ده پرا زینتهوه، جوانی دهکات، بۆنی خوشی دهکات، ته پوتۆزی لێ ده گرتیموه، فێنکی دهکاتهوه، دلی ماله و مندال و میوانانت دهگه شینتهوه.

ساز و ناواز

پێوێته له ماله کهتدا: یان شماليک، یان تاریک، یان عهود و کهوانجه یهک (که مانجه) یان گرامه فۆن و رادیۆ یهک، ههه هیچ نهی دهنگ خوش و گوزانی بێژیک ههیه. چونکه گوزانی و ساز و ناوازی خوش: سهه سهوک دهکەن، دلی خوش دهکەن، لهش ده پوژێنهوه، بۆ خۆت و خێزان و میوانت ده بههه گولێکی گۆزی دانێشتوان. ده بههه پێشکێکی دلسۆز.

نووسراو خانه

نووسراو (کتاب): دۆستیکی دلسۆز و هاوده میکی رووخوش و، یاریکی به جوش و خروش و سامۆستایهکی زڕنگ و بههۆشه. له بهر نهوه نووسراو خانه (کتابخانه) یهکی خنجیلانه له ژووری دانێشته کهتدا دا بهن، پهری بکه له نووسراوانی خوش خوش و نایاب نایاب، تا له شهواندا بینه گولی کۆزی دانێشتوانت، دلی خۆت و ماله و مندال و میوانانت پر بکەن له کهشی و خوشی.

پاک و خاوینی

۱- تا ده توانیت: شتی پاک بخۆ و بخۆزوه، له شتی پاک و خاوتیدا بخۆ و بخۆزوه.

۲- بهرگت پاک بێ. پێخهف و ناو مالت خاوتین بێ.

له رږژنامه‌ی خورماله‌وه وه‌رگيراهه.

هه‌والی ده‌روهه

- * (نهمين خالس)، پاريزگاری که‌رکوک گوتيزابووه‌وه بږ (به‌سره)، چو بږ شويتی خوی. له خاکی (دلیم)‌وه (حوسین فهمی) به‌پاريزگاری دیته که‌رکوک.
- * (موسا شاکر) پاريزگاری سلیمانی گوتيزاوه‌ته‌وه بږ خاکی (حله).
- * جيتوشين (قائمقام)‌ی سلیمانی تازه (حسین تاله‌بانی) گه‌شته شوين فهرمانی خوی.
- * له به‌غداد هه‌ندڼ له کورده فه‌يليه‌کان کږمه‌ليکيان دامه‌زاندووه، بږ نهمی فه‌يليه‌کانی به‌غدا فتری خوښنده‌واری بکه‌ن. نافه‌رين بږ خه‌باتيان، لتيان پيروزين.
- * له‌سهر شه‌پولتيکی نوږ راديوی به‌غداد، نيسواران گوزانیی کوردی بلاو ده‌کاته‌وه. ده‌نگه‌کی باش ده‌بيستږ، به‌لام توږی کړه.
- * کارگيري زانستی سلیمانی (مستفا مزه‌هر) که تازه مردووه، دانیش‌توانی شاری سلیمانی دوو هزار دينار پيتاکيان بږ خيژانه‌کمی کو کړدوته‌وه.
- * هابو‌ه‌شی (شرکه)‌ی‌کی نه‌مريکايی، جزړه خانويه‌کی داهيتاوه، هه‌ره‌کمی به (۲۵۰) دينار داده‌مه‌زږی، نه ده‌سوتن، نه باران کاری لي ده‌کات و نه گولله تفه‌نگ، دوو ژوور و چيشخانه‌به‌کی تپدايه. به‌که‌لکی خيژانتيکی بچووک ديت. نهو شونانه‌ی که داماون له‌سهر خانوو بږ نيسته‌جيتکردنی لينقه‌وماواني شه‌ري گه‌روې دوايي، خه‌ريکی کړینی نه‌م خانوانه‌ن.
- * رووسه‌کان جزړه ناوښته‌به‌کيان دروست کړدووه، که به‌زه‌بری تینی گهرمایي تيشکی رږژ، که‌ليک ماکينه بخاته‌گه‌ر، تا نيتر پتيوستی به‌نه‌وت و به‌نزين و خه‌لووژ نه‌مينتی، تاقيبان کړدوته‌وه، به‌م هيزه که‌ليک کاروباری ناومال (که جاران به‌دار و ږږو و نه‌وت و به‌نزين و نه‌له‌کتریک پتيک ده‌هات) پتيک ديت. دياره که نه‌م جزړه ناوښته‌به‌که‌لکی نابووری ژور ديت.
- * هه‌روهه‌ها رووسه‌کان ماکينه‌به‌کی چاپکړدنې (تاپ راپته‌رای وایان داهيتاوه که له جياتی نهمی پنی بنوسيت به‌دست، نه‌نيا قسه ده‌کيت، نيتر نهو ماکينه‌به‌زه‌بری هيزی نه‌له‌کتریک و هه‌ندڼ شتی تر، ده‌نگه‌که وه‌رده‌گريټ و، وه‌رشی ده‌گتيرپته سهر نووسين، به‌م چه‌شته پياوی نه‌خوښنده‌وارش ددتوانی وه‌ک خوښنده‌وار به‌م ماکينه‌به‌ بنوسټ و چاپ بکات!...

نه‌خوښی کږمه‌لايه‌تی

ده‌دی نانخواردن له چيشخانه‌کاغماندا

(مياونی چيشخانه): کوره هه‌ی کابرای چيشته‌کړه! له راهی خودادا توږی ده‌نگی راديوکه‌ت نرم بکه‌ره‌وه، مي‌شکم چو!...؟ بږج بږ من نانخواردن‌تيکی بن ده‌نگ و له‌سهرخو هاتوومه‌ته

چینستخانه که تهره یان بۆ میشک چورن؟!...

(چینستکەر): نەز گۆزی (قوربان) مە مەبەسم نەو یە هەموو کەس گۆتیا ن لە رادیۆکە بیت و، کەسانی تریش بە دەنگەوه بیتن، بە لکۆ نان بخۆن و منیش چەند پوولیکم چنگ بکەوێ.

(میوانی چینستخانه): خودا ناگادارە دەنگی بە تەواوەتی نزم نە کەیتەرە و رادیۆکە نەخەیتەر سەر ساز و ناوازیکی دەنگ نەرە و خۆش، لای جێنۆشینی ناوچە (قانیقام)، سکالات لە دەست دەکەم.

(چینستکەر): باشە ئەو لەبەر دلی تۆ رادیۆکە دەخەمە سەر گۆزانی و ساز و ناوازیکی دەنگ نەرم و خۆش، دەنگە کەیشی نزم دەکەمەوه. بەلام تۆیش لە بیرت نەچی کە بە جێنۆشینی ناوچە بلیتیت، هەرۆک دەنگی رادیۆکە ی مە نزم دەکاتەرە، دەنگی بالابازەکانی بەر سەرایش نزم بکاتەرە!!...

تیبینی: هەر ئەو رۆژە ی نەمە رووی دابوو، جێنۆشینی ناوچە فەرمانی دا لەبەر سەرادا و هەموو جێگا پەکی تریشا نە بالابازەکان، نە کەسانی تر دەنگ بەرز نەکەنەرە تا سەرەوت لە کەسانی تر تینگ نەدەن!!... مەلایەک ئەو فەرمانە ی شکاند هەر ئەو رۆژە تەمەن کرا!!...

چەمچەمال

ژمارە: (٢)

رۆژ: ١٩٤٦/٧/٨

دەولە مەندەکانمان

بۆ پێکەتانی ئە لە کتریکێ چەمچەمال بۆ دروستکردنی هەندێ چاپخانه و چەند دووکانیک، بۆ دروستکردنی پەرژێنیکێ بەهێز و هەرت بۆ باخچەکانی شارەوانی چەمچەمال، بەنامە ی تایبەتی داوامان لە چەند دەولە مەندیکی گەورە کردبوو، کە بەخۆیان و دۆستەکانیانەرە هەندێ پارەمان بۆ روانە بکەن. یەکیکیان هەر وەرانی نەداپنەرە، یەکیکیان نامۆژگاری کردبووین کە هەر واز لەم بیرەیش بەهێزین و، سەری سۆمابوو لە خواستە کەمان، ئەو ی تریشیان بەجۆزیکێ تر بەرەستی کردبووین، کەچی وەک بۆمان دەرکەوتەرە بۆ خێزانی کارگێری زانستی سلیمانی، (مستەفا مەزەر) کە لە مانگی پێشوردا مردبوو، تەنیا ئەو سێ کەس (٣٥٠) دیناریان پیشکەش کردبوو!!... ئینجا بام لە گشت لا ناشرکرا بیت، کە زۆر لە دەولە مەندەکانمان پیاوی راستەقینە ی چاکە و پیاوێتی نین. نەگەر تەماشایان کرد ئەو دوو مەندەکانیان پیشاک دەکەن، ئەوانیش لە رووی بەرەرەکانی و دلپێسیەرە ی بیرکردنەرە و لێ وردەبوونەرە، پێشاک لەوان زۆر تر دەدەن. یان نەگەر زانیان ئەم پێشاکە بەکە لکیان دێ، سا یان فەرمانەرەوایی یان زۆرداریکیان لێ دلخۆش دەکات، یاخود ناویکی وەرە ی پێ دەدەن کە چاوبەستی نەزان و هەزارەکانی نیشتمانە کە بکات، یان لە زۆر و ستەمی فەرمانبەرێکی فەرمانەرەوایی یاخود زۆرداریک رزگاریان دەکات، ئەو پێشاک دەدەن. بەلام نایا ئەم پێشاکە بەکە لکی شار و دێبەک دیت، یاخود چەند دامارتیک دلخۆش دەکات، یان دانیشووانی نیشتمانە کە پێش دەخات، ئەم بابەتانە ناخەنە

بمراجو، جا زور له دهوله مهنده کاغان، وهکو له سرووه پيشان درا، چاکه کردنيش به بهايه ي بازگاني دهده نه قهلم. تا له دهردی سريهک يزگاريان نهکات، ياخود کهلکيکيان ين نه به خشيت، چاکه ناگمن!... له خاکه پيشکه وتوه دکانيشدا هي وا هديه بهکلور پاره ده به خشيت بز چاکه ي هيزاران و پيشخستتي گهل و نيشتمان و جهان، کهچی زوريش ده پارتيموه که کسي ناي ناشکرا نهکات!...

ههوالی چهچهه‌مال

* شوی سیشهمی رابدو، ناهنگیک له خوښنگای شوی چه مهمالدا کپړا، گلیک و تاری خوش و گوزانی به خوش و نه، رږژنامه پشی تپدا خوښندراپوه، نیر له مودودا، موزده یی یی له همووان، هموود شویکی سن شهمووان به = جوړه راده بویریی، تا شاگردگانی خوښنگای شوی، به خوش راپورده نیک دوو ساتی کاموران بین، جتوشینی ناوچه و هندی له فرمانبهرانش که بو نم ناهنگه هاتپون، گلیک سوباسی ماموستاکان و شاگردگانی خوښنگای شوی چه مهمالیان کرد.

* کووتال فروشه‌کان، پاش دابشکردنی کووتال به‌سر دانیش‌تووانی نارچی‌چی چه‌مچه‌مالدا، گه‌رانوه که‌رکوگ، بۆ‌ن‌وانه‌ی که‌بئ‌بش مابون‌نوه له کووتال جینوشینی (قائیم‌قامیتی) له کووش‌دایه که به‌شی‌ن‌وانیش کووتال کیش بکاته چه‌مچه‌مال.

* پاش هولدانیکی دوو مانگی دسگای جینوشینی چهچه مال (قاسقمایتی) دسگای پاریزگای کهرکوکوی هتیا به سر نوهی که له برتی دانیشووانی شاری کهرکوک کووتال فروشه کان له دانیشووانی ناوچهی چهچه مال هلبئرترین. دویتن دسگای پاریزگاری کهرکوک داوای ناوی بیست کهسی له جینوشینی چهچه مال کرد که بیکات به کووتال فروشی ناوچه که. جا بزاین چهند کهسی له مانه داده زرترین.

* (پانہی فرمانبرانی چہ مجہ مال) بونہم ہارینہ ہواربان گو تزیادہ ناو باخچہ گورہ کی شاردوانی، کہ لوتدا کہ پرو سکتہ کی گورہ بان دروست کردوہ جیگای دانہستی (۳۶) کسی تیدا دہیتنہ.

* څه ملګرډنې د غلځودن، چ له لاپڼ د سګای دارایی (مالبة) وه، چ له لاپڼ د سګای سامانی تر څانګرو (اوقاف) وه، د مستی پڼ ګرډ. نووی به څه ملګه د دنیا نییه، دادی ځوی به ګه پښتته لای چتوښینی نارجه (قائمقامی قضا) .

* له دئی (عسکەر) نوو هیزانمی له لایمن ناوچهی چه مچه مال و شاری کهرگور کهوه نیر ابرون، له لایمن دهسگای جیتوشینی چه مچه مالوه گیرانهوه دواوه بو شرتنی خویان، بهلام (بنکهی بالبازی عسکەر) چوار بالبازی خراوته سر. بیتجه لهوه جاوه شیکي وریایشی بو داتراوه.

* (شیخ محمدمدی شیخ عبدالوکیلیم) که خاوندی (تکه‌ی قه‌لامکایل، له‌لادیی) (قادرکره‌ده‌دا، چوارشه‌ممی رابردوو به‌خوی و ده‌رویش و ده‌فیه‌ه هاتپوه چه‌مجه‌مال. رژی پینج شمه‌ه پروی کرده‌ گونده‌کانی (شوان) بز پیتاک کۆکردنوه له جووتیار و لادییه هه‌زاره‌کان. گه‌وری ناوچه به‌شیرینییه‌که‌وه پیتی کوت، که پینوسته، ناگیان له‌خویان بیت له‌کاتی نوستی و سره‌وتی

دانشتروانی ناوچه که دا دنگه دنگ و ههرا ههرا نهکمن و ، وازیش له زهرگ لیدان و شه پلته خواردنی ناشکرا بهیتن!...

ناوچه کمته بناسه

(۲)

* له ناوچهی چه مچه مالدا گه لیک کانی نایاب نایاب و نرخدار ههیه وهکو (خوئ، نهرت، گوگرد، خهلووزی بهرد، گهچ) که نه گهر بیتو بهرهم بهیتن کولن دانشتروانی ناوچه که و فهرمانه وایی پیتان دهوله مهنده و گزهرانیان خوشتر و چاکتر دهین.

* له ناوچهی چه مچه مالدا زهری و ناویکی زۆر و به پیت ههیه، نه گهر بیتو بهرهم بهیتن، دهغلودان و سهوزه و میوهی ناوچه که، گهوره و بچوکی دانشتروانی ناوچهی چه مچه مال دهوله مهنده دگمن و ، ناسوودهیی و خوشگزه رانی بۆ دانشتروانی ناوچه که و سه رسوکی و کاروبار ناسانییش بۆ فهرمانه وایی پتیک دیت.

* له گهل نه مەیشدا، ناوچهی چه مچه مال، په نیر، پۆن، خوری، سرو، مهرومالات، دار و خهلووز، دهغلودان و کهمهکن سهوزه و میوه بهد رهوه دهفرۆشی. گهلیمهل و پتویستی خۆشی له سلیمانی و کهرکووک و کفری و کرینه جق دهکرت.

* ناوچهی چه مچه مال ههروهک دشت و ههردو بیابانی گهرم و وشکی ههیه، ههروهها شاخی رهنگین و چه مهن و باخ و دارستانی جوان و ، گانیوا و چه ماری سازگار و شیرینی ههیه.

* له ناوچهی چه مچه مالدا دهستگرد و پیشمازی زۆر گهم و کزه، جافه گان ههندیک قالی و بهره و خورج و دهوار و خهرار دروست دهگمن.

* تیکرا دانشتروانی ناوچهی چه مچه مال دهستگورت و همژان، شهپ و شۆری ناوهند ههژدکان و فهرمانه وایی، یاخود ناوهند خۆیان، نه بهیشتوه ناوچه که سهروهت و ناسایی تی بکهوئ، تا دانشتوه کانی بتوانن خو بهدنه خۆیندن و دهستگرد و پیشمازی و سامان پتیکه و نان، تا (ناوچه که) پیشکهوئ و دهوله مهندهین. تازه وا خهریکن ملی رنگای راسته قینه بۆ ژانیکی پاک و پوخته و نازاد بگرن.

* ئیمه پش له خودای پاکي بین هاوتا دهپارینهوه، که دهستی یارمهتی بۆ ئه و هاو نیشتمانه کلۆله ههژاره لیقه و ماوانه دریز بکات و ، ئهمانیش وهک دراوسینگانیان بخاته خوشگزه رانی و کامه رانییهوه.

پن بکه نه!...

پزیشک و خاوهن بارگیر

خاوهن بارگیر: جینوشینی ناوچه! خودا راهوستاوت بکات. رزگارم بکه له دهست پزیشکی چه مچه مال. دهلتی: «له کرنی بارگیره کانت چاره که دیناریک دهبرم، له بریتی ئه وهی که چوومه ته کهرکووک و په سی

هاتوچوکەم لەوێ بۆ جێبەجێ کردوویت!.

جێنوشینی ناوچە: کوڕم! ڕەنگە تۆ بەهەڵدا چوویت! ئەوە پزیشک پرستەکەتی وەک لەشی نەخۆش پشکنیوه، تا بزانی نەخۆشیەکە چییە و چۆن چارە دەکەیت. جا لەبەر ئەوە کە کرێی پشکنینە کە چارە کە دیناریکی لێ سەندوویت!...

پزیشک و یاریدەدەر

یاریدەدەری بالاجا: ئەوە بۆچی پزیشک ناردۆتە لام؟

جێنوشینی ناوچە: گەرماپتو (ترمۆمەتر) گەمی پزیشک هەر لەسەر پلەی (٤٢°) رادەوستن. بەلام پزیشک دەڵێت کە گەرماپتوئەکەم دەخەمە ناو دەمی (یاریدەدەری بالاجا) وە، هەر لەسەر پلەی (٤٢°) دەوستن. گەرتم بزانی راست دەگات؟!... بەلام لە پێشەوە پێت دەلێم، وریابە، وەک دوتن، گەرماپتوئەگەمی پزیشک نەخۆشت نەخاتمە. چونکە نەخۆش بیت و نەخۆش نەبیت، گەرماپتوئەگەمی ئەو هەرگیز لە پلەی (٤٢°) نایەتە خوارەوە.

مەلا عەزیزی پریس و شێخێکی تەکیە

مەلا عەزیزی پریس: شێخم! تۆ لەکن خۆت شێخی تەکیەیت، ئەم گەوا قەنەرووزە چیبە لەبەرت کردووە؟ نازانیت پێغەمبەر فەرەموویەتی: «هەرچی سێپالی ئاوریشم لەبەر بکات خۆشەویستی من نابێ؟».

شێخی تەکیە: خودا بترگێ مەلا خۆت و توانج و پلارت. ئەم گەواپە هی خۆم نییە. هی باوکمە. منیش بەیادی ئەووە لەبەرم کردووە!.

مەلا عەزیزی پریس: شێخم! خودا سەر فرازت بکات بۆ خۆت و قسەت. دەمێک بوو دەمگوت: «تۆ بێتی باوکی ئەم شێخەیش هەروا، لە خودا یاخی بووی؟» هەرچەندەم دەکرد بۆ ئەوە دەهێنرا بەلام کارت راست بێ ئەوا ئەم تەنگ و چەلەمەپەیش پرگارت کردم!... بەراستی کوڕی باوکی خۆت دەرچوویت؟!...

پەرە و پێت بێم

گفتوگۆ لە ناوەند رۆژنامەی چەمچەمال و خۆتندەوارەکانیدا

* وەستا رشید خورشید: لەبەر بێ چرای تاریکی کۆلانی چەمچەمالی داگیر کردووە. نایا شارەوانی چارەبەکی بۆ ئەمە نەدۆزیوتەوه؟

* رۆژنامەی چەمچەمال: بەلێ شارەوانی چەمچەمال بێباری داوه: بەم زووێ پانزە چرای ئینگلیزی بۆ کۆلانی چەمچەمال بکێ و داویشی بەزرتن. دلایەتە تا هەفتەیەکی تر ئەمە پێتک دێ.

* مەحمودی کاکەخان: نەهەواپەک بەشی چەمچەمال ناکات. نرخی نانیش گرانە. نایا شارەوانی بیری لەمە کردۆتەوه؟

* رۆژنامەی چەمچەمال: سەرۆکی شارەوانی چەمچەمال (کە جێنوشینی چەمچەمالیشە) بەلێتی داوه

نانه‌وایدگی تر بدوژیتنه‌وه، نرخي نانیښ: هرزان بکات و سره‌پرشتیښی بکات.

که‌ریم توفیق: نه‌گهر جوگه‌له بچکوله‌کانی ناو کولانه‌کانی چه‌مجه‌مال له‌لایم شاره‌وانیه‌وه داپوشرین و چلکار و پیسایي ناو ماله‌کانیان پتدا پرواته خواره‌وه سر شیوه گوره‌که باشر نییه؟

* رۆژنامه‌ی چه‌مجه‌مال: شاره‌وانی چه‌مجه‌مال، له‌بر ده‌ستکورتی خوځی، نهم جوگه‌لانه‌ی ین دانا‌پوشریت. له‌بر نه‌وی به‌زه‌یښی به‌خاوم ماله‌کاندا دیتنه‌وه که پییان داپوشت هر وکه‌وله ژماره‌ی پتشری نهم رۆژنامه‌یه‌دا پش‌اناند‌ابوو، چاره هر نه‌ویه که نهم جوگه‌لانه پر بکرتنه‌وه له‌لایم خاوم ماله‌کانه‌وه. له‌ناو هم‌وو مالتیکشدا بیرتکی قوولی سره‌گیراو هلبکه‌ندری بۆ چلکار و پیسایي...

* محهمه‌دی مه‌لا فەتاح: پووش و په‌لاش و پیسایي، کولانه‌کانی داگیر کردووه، تکا ده‌کەین بفره‌صوت گسک لیدره‌کانی شاره‌وانی نه‌و کولانه‌ پاک بکه‌نه‌وه.

* رۆژنامه‌ی چه‌مجه‌مال: هه‌ز ده‌کەین بزانیته که له (۱۹۴۶/۶/۲۳) ده‌و گسک لیدره‌کانی شاره‌وانی، له‌بر تمه‌لی و که‌لل‌ه‌رقی خویان ده‌ستیان له‌فرمان کیشراوه‌ته‌وه، له‌و سایشه‌وه شاره‌وانی هه‌ول ده‌لات چه‌ند گسک لیدره‌تکی باش بدوژیتنه‌وه. تا ئیتسا که‌سی ده‌ست نه‌که‌وته‌وه. هر کاتی گسک لیدره‌ی باشان ده‌ستکه‌وت، کولانه‌کان به‌پاک و خاوتیښه‌وه راده‌گیرین.

له‌شخوځی

نه‌خوځی و خواراستن

نووسی: نه‌جات عومه‌ر

نه‌خوځی: یان له‌ پیسیه‌وه، یان له‌ که‌سینکی نه‌خوځه‌وه، یان له‌ ین هینیه‌وه تووشی پیساو ده‌ین. نه‌خوځی: پرستی پیساو ده‌یرئ. له‌ په‌لوپزی ده‌خات، خهم و خه‌فه‌تی بۆ په‌یدا ده‌کات. کار و فرماني په‌ک ده‌خات، مایه و سامانی له‌ناو ده‌بات. خاووخیزانی ده‌خاته تن‌گانه و ناخوځییه‌وه. له‌بر نه‌مه بۆ نه‌می نه‌خوځیت تووش نه‌ین، ته‌ماشای نه‌م نامۆ‌گارییانه‌ی خواره‌وه بکه:

۱- هه‌فته‌ی جارتیک که‌ل‌ه‌ول له‌شت، له‌ پاش و له‌ پش هم‌وو ناخواره‌دنیکشدا دم و پلت به‌ناو و سابوون بشۆ.

۲- خۆت له‌ خواردنی پیس و بۆگهن و رزیو بیاریزه، چیتشت هه‌لمه‌گره بۆ سه‌بینی. نه‌و خواردنه‌ی ده‌به‌یتیه‌وه باشی داپوځه مه‌هیله‌ میش و مه‌گه‌زی توخن بکه‌وئ. تا میوه و سموزه پاک نه‌خوځته‌وه مه‌بخۆ. تا چیتشه‌که‌ت باش نه‌کولئ نه‌بخۆی. تا ناوه‌که‌ت خاوین نه‌ین نه‌بخوځته‌وه.

۳- بام ژووره‌کانت په‌نجمه‌هه‌ دارین، تا ته‌واو تیشکی رۆژ و بای پاکیان بیتنه ژووره‌وه، بۆ نوستن و خواردن و دانیشن و که‌ل‌ه‌ول، هه‌ریه‌که، ژوورتیک ته‌رخان بکه. وریابه چیتشه‌خانه و ناوه‌سته‌خانه و سه‌رشۆرک لهم ژووره‌انه‌ته‌وه دوور بن، تا بۆنی ناخوځ به‌سه‌رتاندا نه‌ین. تا ده‌توانیت ژووره‌کانت پاک رابگره. هه‌فته‌ی جارتیکیش پیخه‌فه‌که‌ت بخه‌ره به‌ر خۆر تا پاک بیتنه‌وه. ده‌وورپشتی خانوه‌که‌یشت

پاک رابگره.

۴- که نهخۆشی له ماله که تدا داگهوت، دهمودهست پزیشک ناگادار بکه. پارێز له نهخۆشهکان بکه. ههرچی پزیشک گۆتی بهگۆتی بکه.

نمو گه له پيش دکهوێ که نهخۆشی تیدا نه مینێ، یاخود زوو چاره ی نهخۆشهکانی بکات. له بهر نمو نه گهر حهز به پيشکهوتن دکهمن. تا دهتوانم به تهنگ لمشی خۆتان و خاوه خهزانسانهوه بپن و، له نهخۆشیش خۆتان بپارێزن.

هموایی دهرمه

* کۆزێ کاربه دهستانی عێراق خهريکن له زمانیکي گه وری ده سالی پێکهینن بۆ دانیشووانی عێراق، که له ههموو پرویه که وه عێراق به رهو پيشکهوتن دهبات، به تایبهتی له پروی بهروژاندنهوی همزاران و پێکه یاندنیانهوه، به ههۆی دروستکردنی خانوهوه بۆ گرێکارهکان، به ههۆی دروستکردنی ناوهند (سهده) وه له سهرووبارهکان، به ههۆی کردنهوی پێگا و شهقام و پێگای ناسن و، دامهزاندنی کارگه و کارخانه و بانک و گهلیک شتی نایاب و به که لکی تروه... پێویسته لیژنهکانی کاربه دهستییهکان (وهزارهتیهکان) له دوایی ئهم مانگهدا، به پارهکانی خۆیان به نووسراوی بنێرن بۆ سه رهکی کاربه دهستانی عێراق. تا له ١٥/٨/١٩٤٦دا کۆزێ له سه ره ئهم فرمانه گه وریه بدن، نینجا به ههۆی کۆزێ نێرراوان (مجلس النواب) وه به خه رتته شتیه به کی یاساییه وه، ئێمه پش دهلێن کاشکی ئهمه سه ری به گرتایه، به لکو کوردهستانی عێراقیش، به تایبهتی (ناوچه ی چه مچمهال) که له م جهزه بابه تانه دا به جگاره دواکه وتروه به شی خۆی پيش بکه وتایه و بهروژه ته وه. پێشيان گوتویانه: «کوێر هه تا دهمێ ههر به هیوا ی چاوه!».

* کاربه دهستی زانستی عێراق (وهزارهتی معارفی عێراق) به پاری داوه له م هاوینه دا سن خول (دوره) ی هاوینه یی له هاوینه هه وارهکانی کوردهستانی عێراقدا، بۆ شاگردهکانی خوێندنگایانی (بلند و، دووهمین و، ناوهندی و نامادهیی و، خانووی مامۆستانیان) بکاته وه. کاربه دهستانی بهرگری (دفاع) عێراقیش بهلێنی داوه پارمه تییان بدات و شاگردهکان فێری سوارچاکی بکات.

* دهلێن: (کارگێری گشتی گشتوگالی عێراق) پێگایه کی تازه ی دۆزیه ته وه بۆ نه هیشتی کوله، به ههۆی خه رشتنیکي ژه هراوییه وه، مه کینه به کی نوێه که نه و خه رشته ژه هراوییه به گه ورجی و ناسانی بلاوه کاته وه به سه ره شێن گه راگاندان. ئه ویش ده رکه ته وه، که به پێگا تازه یه، دهرمان که مته ر پێویست ده بن، و ژۆرتیش کولهکان ده کوژین و له ناو ده برین. بێجگه له مانه دهرمانه که زیانی بۆ گیانه بهرانی تریش نا بن!

ژبني تابښتی

خوښ رابواردن

وا چا که شعر و پژوځه کت بکهیت بمسې بمشوه. به شتیکی دابنیتې بؤ نوستې. به شتیکی بؤ کار و فرمان کردن. به شتیکی بؤ سروت. جا لم به شمی سروته ندا که ده کاته هشت سات: دهه و چاو شتې، خوښتې، نانخواردن، دانیشتن له گډل خاووخیزان و میواناندا. گهرانی نیواران و چوونه لای دؤست و یاران و ډاکشانی تیندا جې دېسته وه. تۆش دېن زؤر به تنگ نم هشت ساته وه بیت. چونکه خوښ راسته قینه ی ژبات، لهه هشت ساته دا پینکډې. نه گهر وریا نه بیت و، له شتی پې و پوچ و قسه و لېدونای ناخوښ ناخوښدا به ختی بکهیت، نه ژبات دېن بمژبان و، نه فرمانیشت بؤ دېن به فرمان. ته نانهت خه وه که یشتن لې دېن به گټور وشار.

له هشت ساته دا، که ماوې وچان و پشودان و سروته خوښ له گفتوگوي ناخوښ و، لېدونای کار و فرمان و، خوښاندووکړدنې به له ش پان هوښ بپاریزه. هه سرو هه ولې نه وه بده، که پېچکهیت و، خوښ رابېوړیت و، دلې خوښ و مال و منډال و دؤست و پارانته خوښ بکهیت... هه ندې کات به قسه و لې دوانی شیرین و خوښه وه، هه ندیکېش به گوتیگرتن له گوتړانی و ساز و ناوازی ناوازه وه، هه ندیک به گمشتوگوزاری ناو باخ و بیستان و چه م و دارستانه وه، هه ندیک به سردان له کمسوکار و خرم و پارانوه، هه ندیک به گمه م و پارېکړدن له گډل مال و منډالتدا، هه ندیکېش به خواردنې ناپاب و، به خوښنډه وې نوو سراوې به کله ک و خوښه وه، به له کړدن و سوارې و شاخه وانی و سیرانه وه رابېوړه. هه سرو سالیکیش: جارتیک پان دوو سې جار، چنده پژوځیک ترخان بکه، که هیچ کار و فرمانیکی تیندا نه کهیت. هه هه ولت نه وه بې که زؤر به ناوازه یی و پوخته پیسه وه رابېوړیت. نه یی نه زانې خوښ رابېوړی، نایشتوانې باش کار و فرمانی خوښ رابېوړتی: بېجکه له وه دېښېته بارتیکې گران به سر خوښ و خیزان و نېشتمان که به وه. له بهر نه وه له پاش به جیته نانی کار و فرمانه کت، تا ده توانیت هه وای بالی خوښ بده و، پشور بده و، رابېوړه!...

چمچه مال

ژماره: (۳)

پژو: ۱۹۴۶/۷/۱۵

دوله مهنديوون به دمست خوښانه

که هاغه چمچه مال له پاش چنده پشکینیتک نامتوگاری کردنیکم چاپخانه و که بابخانه و چیشتخانه کانی چمچه مال گوزران. واتا بنیچه کان به جنفاس و گونیه داپوشران و، ته ختی دانېشته کان دؤشکیان نرایه سر. دیواره کان ته راو دران و، متزه کان سرته پله کیان بؤ کرا. نیتر له و ساوه. له جیاتی

تەنەكە، لە پەرداخی شووشەدا ناو دەدرا بەرپیتوار و میوان. پاک و خاوتیتی و جوانی، ئەو شۆتە گشتیانە ی پازاندەو، نیتەر بەناشکرا دەرگەوت کە پیتوار و میوانی ئەو شۆتە و خاوەنەکانیان، خۆشیا و دلخۆش و دلنیاوون، پیتوارەکانیش زۆرتر گێش دەبوون ئەو شۆتە. ئەمەش دەرگەوت کە باخەلی خاوەن شۆتەکانیش زۆرتر پەربوون لە پارە. بێگومان ئەم خاوەن شۆتە گەلیک مێیان دلخۆش کرد. گەلیک جاریش بەدل و بەدە سوایسی گەرم و گەرم بۆ ناردوون. مەبەستی مێش بێجگە لەوێ سەرەت پێدان و دلخۆشکردنی پیتوار و میوانەکانیانە، هەروەها بەرەستکردنی بڵاوبوونەوی نەخۆشی و ناخۆشیشە لەناو کۆمەڵدا، دێسانەو مەبەسم دۆلەمەندبوونی ئەو خاوەن شۆتەیشە، کە بەدل هەز بەکامەرانێ و خۆشگۆزەرانیشیان دەکەم، لەم رۆژانەدا لە سەرتاشینکی چەمچەمالم پرسی، دەرەتت چۆنە؟...

گوتی: «بەخودا مانگی شەش دیناریکم چنگ بکەوێ باشە، خودا راگیراوت بکات، فرمانبەرەکان لای من سەر ناتاشن، دەچنە کەرکووک و سلیمانی سەر دەتاشن. دانیشتوانی چەمچەمالیش خۆیان هیچی وام پێ نادەن. هەرە دۆلەمەندەکی بۆ سەرتاشینک بیست فەلم دەدات. جا چۆن بەم رەنگە گۆزەران دەکەم؟!».

مێش کە سەرلەنج دایە کاکە ی سەرتاش، تەماشام کرد: سابوونی سەرتاشینی نییە. شتێکی نییە کە کەفی سابوونەکە و تووگەکی پێدا بسوێ، فەرتی دەداتە سەر زەوی، خاوی و بەروانگی نییە، لە گەنەکی پیس و ژەنگاوییە، نێسپرتۆی نییە کە گۆزێانەکی پێدا بکات کە خۆزە (میکرۆب) پاک بکاتەو... تەنەت ناوتێنەکی وەهای نییە کە بەکاریت... پاشان پروم تێ کرد گوتم: «کاکە ی سەرتاش! بەم هەموو کەموکوپی و چلەکنییەشەو، هێشتا گلەیی لە بەختی خۆت دەکەیت؟!». گوتی: «پەیمان بێ: هیچ کەموکوپیەکم نەهێتم! هەز دەکەیت چەند رۆژێکی تر وەرەو، سەیری دووکانەکم بکە: بزانە چۆن پوخته و دروست و تەواو کردوو؟».

گوتم: «نە»، تەنیا سەیری دووکانەکەت ناکەم، سەیری باخەلیشت دەکەم. تۆ پێکۆشیک و پاک و خاوی بێ، بزانە چۆن گەپارت زۆر دەبێ، و چۆنیش دۆلەمەند دەبێت. دلنیا بەلەس دەتوێ کەس لەبەر تەمەلی و چەوتی و ناپێک و پێکی خۆتە ی کە دۆلەمەند نابێ... چونکە لە راستیدا:

کرد و گۆشە سەرچاوی جوانی
راستەوخۆ دەرەتیا بۆ کامەران

خۆشەویستی سەرچاوی کامەران

لەو رۆژی هاتووم بۆ چەمچەمال تا نێمڕۆ، ئەو ئەندە ی لە دەستم هاتیبێت نامۆزگاری دانیشتوانی ئەم ناوچەیە دەکەم: کە برا بێ لەگەڵ یەکشەدا، ئەمەندە دلپێس و قین نەستوور و رەقەرت و تۆلەوێست مەبێ. بەمەیت ئەمەندە دۆزەنایەتی و ناوۆکی و نەکلۆکی. ئەم ناوچە لە هیچ ناوچەیەکی تر، لە خاک و ناو و شاخ و سامانی خوداپێداودا کەمتر نییە. ئەوێ بۆ نێرە هەلکەوتووە شۆتانی تر خەوی پێو دەبێت، کەچی ناوچەکانی تر تا دێن ناوەدان دەبنەو، دانیشووەکانیشیان رۆژ بەرۆژ گەش و کامەران و

خوشگوزهران دهب، نیره‌یش رۆژ به‌رۆژ دوا ده‌که‌وئ و، هه‌زارتر و که‌ساتر ده‌بن!... ناخۆ ده‌زانیت نهمه له‌به‌ر چیه؟ نهمه له‌به‌ر دودلی و چه‌وتی و خرابی دانیش‌توانی ناوچه‌که‌یه!...

نه‌گه‌ر هه‌وزی (ههممه‌رهند): دودلی و ناخۆکی خۆیان نه‌بووایه، ناوه‌ها په‌چه‌له‌کی یه‌که‌تریان نه‌ده‌یه‌وه. ناوه‌ها هه‌زار و بێ ده‌سه‌لات و نابووت نه‌ده‌بوون و، نی‌ستاکه ده‌وله‌مه‌نترین و که‌وره‌ترین و ده‌سه‌لات‌دارترین ده‌بوون له‌ناو ههمو هه‌زه‌کانی کوردستاندا.

له‌م رۆژانه‌دا ده‌ستی به‌گه‌زاده‌کانی ههممه‌رهند و ده‌ستی مه‌کینه‌کانی دینی (چراغه‌پروته)، که له هه‌ر یه‌که‌یان پیاوێکی ناسراو به‌فروفتلی نه‌ولای تر کوژرابوو، جینوشینی چه‌مه‌مه‌مال چه‌ند رۆژێک له‌سه‌ر یه‌ک، که له‌یاندا خه‌ریک بووبوو ناشیان به‌کاته‌وه و، پێکه‌وه له‌ دینی (چراغه‌پروته) دا به‌هه‌رایه‌تی پێکه‌وه دا‌بن‌ش و گه‌زه‌ران به‌کن، که‌چی هه‌یچیان به‌گوێیان نه‌کرد!... ده‌سگای جینوشینی چه‌مه‌مه‌مال‌ش ناچار ما له‌هه‌رلایه‌ی چوار که‌سی خسته به‌نده‌یخانه‌وه، تا هه‌شیان دیته‌وه که‌له‌یه‌یان؟

ناوچه‌که‌ت بناسه

(٣)

* له ناوچه‌ی چه‌مه‌مه‌مالدا نهم ده‌سگایانه هه‌ن: جینوشینی (قامه‌نقابه)، یاری‌ده‌وه‌ری کارگه‌تیری بال‌باز (مه‌عاونیه‌ مدیر شرطه)، فه‌رمانبه‌ری بنکه‌ی بال‌باز (ماموریه‌ مرکز الشرطه)، کارگه‌تیری دارایی (مه‌دیره‌ المالیه)، دادگاه (المحه‌که)، به‌ره‌مه‌که‌ان (المشوجات) بابه‌تانی له‌ ده‌روه هه‌نراو (المستورده) سه‌رژمه‌یر (النفس)، سه‌ریازی (التجید)، پۆسته (اله‌ید)، به‌یتالی (البطرة)، خه‌ته‌خانه، نازووقه (الاسته‌لاک)، خه‌ت‌دنگای گوهران، خه‌ت‌دنگای که‌چان، بال‌بازخانه‌ی ده‌ربه‌ندی بازریان، بال‌بازخانه‌ی ده‌ربه‌ندی باسه‌ره.

* له‌لاده‌ی نه‌عجه‌له‌ردا نهم ده‌سگایانه هه‌ن: کارگه‌تیری لاده‌ی (مه‌دیره‌ الناحیه) بابه‌تانی له‌ ده‌روه هه‌نراو، نه‌خه‌شخانه، سه‌رژمه‌یر، فه‌رمانبه‌ری بنکه‌ی بال‌باز، بال‌بازخانه‌ی عه‌سکه‌ر، خه‌ت‌دنگای گوهرانی نه‌عجه‌له‌ر، خه‌ت‌دنگای گوهرانی عه‌سکه‌ر.

* له ناوچه‌ی سه‌نگاوشدا نهم ده‌سگایانه هه‌ن: کارگه‌تیری لاده‌ی، فه‌رمانبه‌ری بنکه‌ی بال‌باز، بال‌بازخانه‌ی سه‌گره، فه‌رمانبه‌ری گوهرگی مه‌مه‌له، نه‌خه‌شخانه، خه‌ت‌دنگای گوهرانی گۆته‌په.

* له ههمو ناوچه‌ی چه‌مه‌مه‌مالدا (١٢٠) بال‌باز هه‌یه.

* په‌یاده ناردن له‌ناو نهم سن لاده‌یه‌دا به‌هه‌زی (هه‌لیۆگراف) هه‌ پێکه‌دیت، که له چه‌مه‌مه‌مال، باسه‌ره، سه‌نگاو، سه‌گره، خاله‌خان و، نه‌عجه‌له‌ردا نی‌ستکه‌یه‌ن بۆ دانراوه. پۆسته‌یش له‌ ناوه‌ند نه‌و شوتنه‌ندا به‌هه‌زی بال‌بازه‌که‌نه‌وه ده‌نیرئ.

* په‌یگای نۆتۆمه‌یل بۆ نه‌عجه‌له‌ر و سه‌نگاو زۆر خه‌راپه، چونکه قه‌یه‌تاو نه‌که‌راون. نهم په‌یگایانه، ته‌نیا به‌هاوین به‌کاردێن. به‌لام په‌یگای ناوه‌ند چه‌مه‌مه‌مال و که‌رکووک، یان چه‌مه‌مه‌مال و ده‌ربه‌ندی بازریان زۆر باشه. قه‌یه‌تاوکه‌راون، بۆ ههمو ده‌مه‌یک به‌کاردێن.

* بۆ پىڭكەينىنى ھاتوچۇ و گىفتوگۇ و پۈستە ناردىنىكى باش، ھەو بۆنە يەيشەو ھەرىزىشتى كىردىنىكى باشى ھەموو ناوچەكە، پىۋىستە پىڭكەي ئۆتۈمبىلى قىپتاۋىرا، لە ناۋەند چەمچەمال و نەغجەلەر و سەنگار و بالبازاخانەكانى مەملەھە و ەمەكەر و باسەرە و سەگرمەدا بىكرىتمەو، ھەروھە ھىلى تەلەفۇنىش لە ناۋەند نەم شوتانەدا بىكرىتمەو، لەم بابەتمەو (جىئوشىنى چەمچەمال) لە كۆششدايە. سا پىشت بەخودا.

* ھەروھە پىۋىستە لەم گوندانەپىشدا خوتىندىگا بىكرىتمەو: گورگەبى سەرخاسە، تەوەكول، گوتىتەپە، چنارتو، كرىچنە، ھەشەزىنى، خۇلەين (مەملەھە)، لەم بابەتەيشەو (جىئوشىنى چەمچەمال) لە كۆششدايە. خودا بىكات نەم ناۋاتانەمان پىنەدى.

پى بىكەنە...

مامۇستا و فەرمانبەرى دەستە

* مامۇستا: نەمە چەند مانگە تىپەپىن و ھىشتا ئىۋە پەتوۋەكەمتان نەداۋىمىن، بىدەم بەخۇمدا، خودا ناگادارە بەشەو لەمەرماندا خەۋم لىن ناگەروئ!

* فەرمانبەرى دەستە: سامى خۇم ددان بىگرە بەخۇتدا، ئەوا بۆ چوارەم جار بۆت دەنۋوسەو بۆ كارگىتىرى دەستە (قىزىن)، ئىنجا ئەگەر خودا نەخولستە پەتوۋەكەپان بۆ نەناردىت، پەتوۋەكەي خۇمىت پىندا دەدەم!

سىپالى ھارپە

* فەرمانبەرىك: كارگىتىرى بەرىز خودا راۋىستاوت بىكات، ئەوا نىۋەي ھارپە رۇشت، ھىشتا ئىمە خامى سىپى و سىپالى ھارپەمان ۋەرنەگرتوۋە، ناخۇكەي ۋەرى دەگرىن؟

* كارگىتىرى دەستە: كورم وا ديارە تۆ لە مەبەسى ئىمە تىن نەگەپىشتوۋىت، ئىمە بۆپەكا واتان لىن دەكەپىن كە ھەر پارەتان لەدەست نەچىت، ئەۋەپىش ديارە: نىمىز گرانىپە، پىپا تا دەست بلارۋى نەكات چاكىرە. لەگەل نەمەپىشدا ئەگەر، بەپىن كىلۋىچە (چاكەت) خۇتان راپەيتىن و، بەكراس و پانتۆلەرە بىرۋىن بەپىڭگادا بۆ خۇتان فىنكىتەرە؟!...

لاى بەپىتال تىمارى دەكەن

* فەرمانبەران: نىمىز پىزىشك لە خەستەخانە دەرمانى نەكردىن، ناردىنە كىن بەپىتال تىمارى كىردىن!... ئەي ئەگەر پىزىشك خۇي نەخۇش كەۋت چى لىن بىكەپىن؟

* جىئوشىن: خودا ناگادارە ئەگەر پىزىشك، خۇي، نەخۇش بىكەۋىت، دەپىتىرە لاي بەپىتالخانە، تا مانگىك لەۋى تىمارى بىكەن!...

نه‌گەر نابروویان هه‌بن هه‌رگیز نه‌خۆش ناکه‌ون

* له‌ پاش چاک‌کردنی ناوه‌که‌ی سێته‌پان، (جینۆشین) له‌ چاوه‌شی ناوی پرسی: «ناوه‌که‌ چۆنی لێ هاتوه‌؟» (ئیسیراهیم ته‌هل)یش گوتی: «گه‌وره‌! خودا ناگاداره‌، ناوه‌که‌ نه‌مه‌نده‌ پاک بۆته‌وه‌، دانیشتوانی چه‌مه‌مه‌ل، نه‌گەر نابروویان هه‌بن، هه‌رگیز نه‌خۆش ناکه‌ون!...».

هه‌والی چه‌مه‌مه‌ل

* له‌م رۆژانه‌دا سه‌رۆکی هۆزی پیران له‌ ناوچه‌ی (پرانیه‌) که‌ ناوی (سوارناغا)یه‌ هاتیبوه‌ چه‌مه‌مه‌ل، گه‌لیک ئاو و بای سازگاری چه‌مه‌مه‌ل و ناهه‌نگی هه‌فته‌یی خۆتندنگای شه‌وی چه‌مه‌مه‌الی به‌دلا چوو بوو. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی سوارناغا یه‌کێکه‌ له‌و سه‌رۆکه‌ زه‌نگانه‌ی که‌ پشٹیوانی مامۆستا و شاگرد و خۆتنده‌واری ده‌کهن، له‌لایه‌ن جینۆشین و فه‌رمانه‌به‌رگانی چه‌مه‌مه‌اله‌وه‌ گه‌لیک نازی گیرا.

* ناهه‌نگی هه‌فته‌یی ئه‌م جاره‌ی خۆتندنگای شه‌وی چه‌مه‌مه‌ل، له‌ جاری پێشوو گه‌لیک به‌به‌زمتر بوو. ئێسه‌ گه‌لیک سه‌راسی مامۆستا و شاگرده‌کان ده‌کهن.

* کاربه‌ده‌ستی نابووری عه‌یراق به‌رێژ «بابه‌ عه‌لی شێخ مه‌حموده» که‌ به‌چه‌مه‌مه‌الدا تێپه‌ری کرد، له‌ نه‌جاسی گه‌شوه‌گۆیه‌که‌دا که‌ جینۆشین چه‌مه‌مه‌ل له‌ گه‌لیدا کرد، به‌لێنی دا که‌ هه‌ول بدات هاوێشتمانگانی لادێی نه‌عجه‌له‌ر، رێی بدرێن و ه‌ک سالان تروتن بجینن. هیوادارین تا سه‌ری مانگ ئه‌م ناواته‌مان بێته‌وی.

* نووسیار (کاتب)ی لادێی سه‌نگاو (عه‌زیز جه‌مه‌یل)، گوێزرایه‌وه‌ لادێی (قادرکه‌رم)، له‌ جینی ئه‌و نووسیار لادێی قادرکه‌رم دانراوه‌ بۆ سه‌نگاو بنێریت.

* فه‌رمانه‌به‌ری سه‌رژمه‌یری چه‌مه‌مه‌ل (نازم ره‌فیق) گوێزرایه‌وه‌ بۆ (تاووق). فه‌رمانه‌به‌ری سه‌رژمه‌یری تاووق (مه‌مه‌د ده‌رویش) گوێزراوه‌ته‌وه‌ بۆ سه‌رژمه‌یری چه‌مه‌مه‌ل.

* به‌پێی هه‌والیک که‌ جینۆشین چه‌مه‌مه‌ل و ده‌ری گرتوه‌ له‌ دانیشتوانی لادێی سه‌نگاوه‌، کووتال فرۆشه‌کان ده‌ستبازیان له‌ نه‌خی کووتال فرۆشته‌که‌دا کردوه‌وه‌. له‌به‌ر ئه‌وه‌ جینۆشین که‌وتوه‌ته‌وه‌ پرشه‌وه‌. کووتال فرۆشه‌کان و کارگێڕی لادێی سه‌نگاری کێش کردوه‌ته‌ چه‌مه‌مه‌ل. پاشان نه‌جام پێشان ده‌ده‌بن.

* پانزه‌ پێرا گه‌ران و، له‌ کوورچه‌کانی چه‌مه‌مه‌الدا دامه‌زێنران.

* خانوه‌وکانی شاره‌وانی چه‌مه‌مه‌ل خراونه‌ کۆری فرۆشته‌وه‌ هه‌ر که‌سێ ده‌یه‌وێ بیانکێتی بجێته‌ کن سه‌رۆک شاره‌وانی و په‌یی خۆی بنووسن.

* ده‌ست کرا به‌ته‌واوکردنی خانووی یانه‌ی فه‌رمانه‌به‌رانی چه‌مه‌مه‌ل، به‌و سه‌د دینار پاره‌به‌ی که‌ دانیشتوانی چه‌مه‌مه‌ل پێتاکیان بۆ کردبوو.

* کوله‌یه‌کی زۆر رووی کردۆته‌ ناوچه‌که‌مان، خودا یارمه‌تیمان بدات له‌ ناویان به‌رین.

هموالی دهر موه

* جینوشینی چه مچه مال له سر خواستیکی فرمانره وایی که له که رکوکوه موه کراوه، پتویتی ناوچه که می به دروستکردنی خانو و پتگا و پرد و پاکیشانی هتلی تله فون و گه لیک شتی تر پیشان دا. نهمی ناماده بیسه که بۆ پتکه پتانی (فرمان ده سالی) یه که، که له رۆژنامه ی پتسووماندا گوتبوومان فرمانره وایی عتراق خهریکی سازکردنیتی.

* نزیکه ی (۳۰۰) ره نجهر و کرتیکاری هاوبشی (شرکه) ی نوونی که رکوکوه نهمه (۱۲) رۆژتیکه مانیان گرتوه فرمان ناگهن. داوی رۆژانه و مووچه یه کی زۆر تر ده کهن له هاوبشی نهوته که. کاربه دهمستی نابوری عتراق به رتیز (شیخ بابه عه لی) به سه رۆکی کرتیکاره گانی به لێن دابوو (له برشی فرمانره وایی و هاوبشی نهوته که که تا چهند رۆژتیکه تر رۆژانه ی کرتیکاریان له (۸۰) فلسوه بۆ ده گه پتیتته (۳۲۰) فلس. نامۆگاریشی گردبوون که به چنه و سه فرمانی خویان و، نیت له مهنده زۆر تر په کی کاروباری (هاوبشی) یه که نه مهن. به لاه کرتیکاره گان به گوتیان نه کردبوو. رۆژی ههینی رابردو که بهر ۱۹۴۶/۷/۱۲ کهرتوه، خۆپشاندا نیکیان بهریا کردبوو، له نهجای دهه قالی و چه مچه قی ناوه د کرتیکاره گان و بالازه گاندا بوو بووه تهقه، جینی داخه که گه لیک له کرتیکاره گان کۆژاون و بریندار کراون. له بهر نهوه پرشی دهسگای بالاز و دادگاهی سۆزاکرن و پرین له گهرمه دایه. له گهل نه مه بشدا کرتیکاره گان هیشا نه چونه تهوه سه فرمانه گانیان. خودا نهجای نهم به چاک بگه پت.

* پزیشک (نۆلفیلد) که ته مهنی له سه د سال تپه پری کردووه و هیشا ته ندروسته، نووسیه تی ده لی: «نه گهر ده تهوی ژینیکی پر شادمانی و ته مهن ریزی بریت، پتوسته گوشت نه خۆیت، سه وزه و میوه زۆر به خۆیت، که ناوات بیت، له ژیندا خرازه لۆک نه بیت، چاو له پیاوچاگان بکه پت، شت نه گه رته لێ. فرمان به گزانی گوتن و خۆشه و پتیه وه بکه پت، دلخۆزیش بیت بۆ کهسانی تر و، تا ده پتوانیت بۆیان چاک بیت».

* مندالتیکی (۱۳) سالی له مریکایی له دهنگه داری ددان ناژنین نمونه یه کی (قولله ی نیفیلی فهره نسه) ی دروست کردووه. له سه نهو هونه رمه ندیه ی پاداشتیکی زۆر نایابی پین به خشراوه، نهم نمونه یه ی به سن مانگ تهواو کردووه، به رهنگی که ههر رۆژه سن سات فرمانی تیتدا کردووه. نمونه که ی له (۱۹) کهرت پتکه پتانه، پاشان نهم کهرتانه پشی پتکه وه نووساندووه. بۆ تهواوکردنی نهم قولله یه (۳۶۰۰۰) دهنگه داری ددان ناژینی به کاره پتانه. ده سهیری زیره کی و کۆشی مندالانی رۆژناوا بکه ن!...

نەخۆتەندەواری و رزگار بوون له دەردی

نووسینی: نەجات عومەر

نەخۆتەندەواری دەردێکی گران و بێ ئەمانە، دوو چاری هەرچی گەلیک بوو رەگ و پشەوی دەردەهێنێ و، له ژيان و رابواردنی خوشی بێ بەش دەکات و، له کار و کاسبی و پشەوهری دواي دەهات و، دەبێتە ژێر دەستی تێگەشتوو و دانایان. هەمیشە چاوەڕوانی فەرمانی دەستی ئەوانە و له هیچ کاتێکدا بێ هۆش و بیرى ئەوان هیچی بێ ئەلناسووریت، گەر سەرنجێکی گەلە پشکەوتووێکان بەدین، بەجوانی دەچیتە بیرمانەوه که هۆی بەرزى و خوشگوزەرائیان هەر خۆتندن و هەول و کوششیانە. دواکەوتنى ئێمەیش لەبەر ناتەواوی ئەم شتانەیه. جا بۆ رزگاربوونی وڵاتەکەمان کردنى ئەمانە بەپێوست دەزانێ:

- ١- کردنەوهی خۆتەندگای رۆژ له هەموو ناوچە و دێیه کدا بۆ ئەوه کاتمان.
- ٢- دانانی خۆتەندگای شوو بۆ ئەو گەنجانەى که له تەمەنى چوارده سالى تێپەربوون و فێرى خۆتندن نەبوون.
- ٣- دانانی کۆمەڵی رزگاری وڵات له پەنجەى نەخۆتەندەواری. ئەم کۆمەڵەیش پێوستە چوار کەس بێ: موعەللیمێک، مۆزەفێکی سەحی، مرشدێکی زراعی، کۆتەخا دێ. که هات و ئەم شتانە له ناوچەکەتاندا کرانەوه یان گەنجە نەخۆتەندەوارە کانتان، یان خۆتان نایا بەجۆرنە خۆتەندگای رۆژ بێ یان بەهێ شو، نایا بەگۆی راکرتن بێ له نیرشاداتی کۆمەڵی رزگاری وڵات له دەستی نەخۆتەندەواری، هۆش و بیرتان وریا بکەنەوه بۆ ئەوه ئەم بەلایە بەریمست بکەین و بچنە پەزی گەلە پشکەوتووێکان و، بەم هۆیه چرای نازادی له وڵاتەکەماندا هەلکەین، تاکو ئەم دێلی و دواکەوتنە رزگار ببین.

بەر سه و پێت بلێم

* جەوهەر که ریم: ئایى خوارنەوه کەمان که له دێی مەزەفرەوه دێت زۆر ناسازە. بەپێی تاقیکردنەوهی سالانی پششوو، هۆی بڵاوبوونەوهی نەخۆشی ئەم ناوچەیه دا هەر ئەوهیه. تەگا دۆکەین له جیاتی ئەم ناوه، ئایى (مەقان) بەکاربهێنیت باشتر.

* رۆژنامەى چه مەجەمال: لەوه دانیابن که ئەم خواستەتان جێبهجێ دەبێت. چونکه (جێنوشینی چه مەجەمال) بۆ ئەم مەههه له مێژوه بەرزکی پارێزگاری کەرکوکی گرتوه که ئەندازاریک بنیترت بۆ چاککردنەوه و سازکردنى ئەستێرک و بۆی و سەرچاوهی ناوهکه. جا هیوادارین که زوو پێک بێت.

* رەستا رەشید خورشید: بێنەمى ناوچەى چه مەجەمال بەتایبهتى و دێیه کانی بەگشتى نەخۆشی داگیرى کردوه. تەگا دۆکەین بۆ بەر بهستکردنى، چاودێریه کيان له لایەن خەمەخانەوه زۆر به پێوست دەزانێت.

* رۆژنامەى چه مەجەمال: لەم روهوه نامۆزگاری نەخۆشەکان دۆکەین که زوو زوو بچنە لای پزیشک تا تیماریان بکات. خۆ ئەگەر نەخۆشییهکی کاریگەریش داکەوتوه، ئەوا پێوستە تیمان بگهینێن، تا پزیشک رەوانە بکەین بۆ ئەو دێیانە.

* که ریم توفیق: باخچه کانی شارەوانی له فەوتاندا. پاراستیان له گەرد بەجوان دەزانن.

* رۆژنامه‌ی چه‌مچه‌مال: لہم پروودہ پارہ لہ لہنگہ‌سازی (مبزانبہ) شاردو اتیدا دانرابو، بہ لہم پاریزکاری کہ رکسوک پتی نہدا نمو پارویہ بق پەرژین کردنی نمو باخچانہ بہخت بکرتی. ہرودہا باخہوانیکشیان دہرہاویشتبو. دیارہ کہ باخہوانیک ہمر نمہندہی پین دہکرتی. لہ گہل نمہیشدا، شاردوانی خمریکی بہدہیتانی نم ناوانتاتنہ. ہیوادارین کہ نارہزووہ کتان پتک بیت.

* مہممودی کاکہخان: شہکر و چا لہ ہمرزانیادیہ. کہچی نرخۃ چایی لہ چاپخانہکاندا ہمر بہ (۱۲) فلس و (۱۴) فلسہ.

* رۆژنامه‌ی چه‌مچه‌مال: نیمرۆ (جیتنوشنی چه‌مچه‌مال) فہرمانی بہ چاپخانہکان دا کہ لہ مہودا چاپک بہ (۱۰) فلس زۆرتہ نہفروشن. تہکایہ ہمر کاتن چاپخانہکان لہم نرخہ زۆرتریان سہند، ناگادارمان بکەن، تا داواۃ سزادانی چاپچیہکان لہ (جیتنوشنی) بکەین.

چہ‌مچه‌مال

ژمارہ: (۴)

رۆژ: ۱۹۴۶/۷/۲۲

پہوشت و خوو

نووسینی: نہجات عومہر

پیشہی پہوشت لہ لایہن ہندنی زانا و تیکہ‌پشتروہکانی نیسلاموہ وا دانراوہ: ہرچی کردوہ پیک، نایا باش ہی ین خراب کردن و پیکہیتانی بہوئی پہوشتوہیہ. کموہو نہگہر ہات و دہولمہندتیک ناچاربو و، خرابہ ژتیر باریکی زۆر لیکراویسہوہ، کہ شتیک لہ سامانہکەیی بے‌خشن بہہزار و لیکمرومانی گہلہکەیی ہمر کسہ ناگوتیت نہخلاق سخی، چونکہ پلہی نہخلاقہکەیی نہیہاویشتۆتہ سہر نوہی نم نیشہ باشہ بکات. بہلام لہ لایہن دانایانی غہیری نیسلاموہ وا ناوبراوہ: کہ نمہہ پیشہیکی نہفسی داہۆشراوہ و، رہگی لہ خوینی مہردومدا داگوتاوہ و، ہمہو کردوہ پیک بہ ہی لیکۆلینوہ و خو نازاردان لہوموہ پروودہات. جا نمہیش ین (ورائی)یہ ین وەرگیراوہ.

نہخلاق: علمتیکی ہرز و بہنرخہ، نہگہر ہات و لہ پتی چاکہدا بہکاربہنرتیت. نمو شتہی کہ ناوونیشانی نیسانی پین ہرز دہیتسہوہ ہمر پہوشت و کردوہی باشہ. نہ لمشی زل، نہ مالی زۆر، نہ علمی ہرز، کہ نہخلاقۃ چاکۃ لہکەلدا نہبو، بہکاری ہیچ نایہت. نہگہر ہات و خوتندہوارنیک علمہکەیی لہ رینگہی پین نہخلاقۃ و خرابہدا بہکارہیتا، نمو بہری خوتندہکەیی لہ دہیتتہ مار و لہ خوئی و لہ خیزانہکەیی دہتالیت. ہرودہا پیای دہولمہمند و بہہیزیش کہ ہات و نہخلاقۃ خاوتینی نہبو، ہمرگیز نمو پیاوہ پرووی لہ نرمی و ناخوشی دہیتتہ. پتخہمہر فہرموویتہی: «خودا تہماشای رہنگ و روخسار و سامانتان ناگات. تہماشای دلان دہکات»، نایینہکەیشمان بہجوانی بزمان دہردہخات کہ مایہی پیشکەوتن و بہرزبوونوہی ناہمیزاد ہمر خوو و پہوشتی باشہ. کہ ہات و گہلنیک، ہمہرویان،

دووچارى نه خوشى بن نه خلاقى بوون، بنگومان نو نه خوشيه له ماړه يه کي که مډا د بڼته ماړه يه فوتان و پزانيان. نه مېش شتيکي ناشکرايه که نه خوشى لمش له هر که ليکندا بڼجى داکوتا، نو که له پښورتي به پريشک ژور هيه. تا به ماړه يه نه مډه نو نه خوشيه يه بڼه ست بکات. هر ودها نه گهر جمرده يي، تالان کردن و، پياوکوشن و، داوښ پيسى و، دوودلى له که ليکندا پريش داکوتا، هميشه نو که له پښورتي به مډرگرتي (دېرسى نه خلاق) هيه، تا به و هڅه يه له مډرگرتي خراپانه ي پرگاري بين و بڼته پتري که له پيشکه و توه کانه و به که وښته ژينکي پر مډرگرتي و کامه رانيه وده.

ژينى تايبه تي

خانوو

مامه ي لاديبى! پښينان گوتويانه هشتي گران هرزانتره له هرزان. جا له بهر مډه نه گهر خودا د مډى دايتن، بهم خانوو تاريخ و نوته کي بڼيچ نزمه ي تمک و توروکي چلکن و پلکنه ي دلته نگ که مډت واز مډه بڼه، بڼووخښه، چونکه به که لکي نازالېش نايه. له بڼي نې مډه خانوو به کي ودها دروست بکه که خوت و خښات دلخوش و گهش بکات و، له نه خوشى و پښت دوروخاته وده. جا نه گهر به که ست کردم، ودها پر ژ به پتوه:

۱- و مډه يکي شاره زبا به بڼه، شريتيکي ودها بڼ خانوو که مډت بدوژت مډه که باړهش و گيژت لوه که نه پگرت مډه. يا خود گم بگرت مډه، تډو توشى لن دورين، ژونگ و زه لکار و مډه زه يش ليتوي نزيک نه بن. دورين له خانوي ماله دراوسیکا مډه، نزيک ناوي پاک بن.

۲- بڼ خواردن، بڼ نوسن، بڼ چښت لينان، بڼ خوشن، بڼ سړاو، بڼ ميوان، بڼ که لويه ل، بڼ د مډو پتوه، بڼ رابواردن بڼ گيانه بهري سواربون، بڼ هر به که ژورتيک دروست بکه. بڼيچ که له وده بام له خانوو که مډا گيژه پانتيکيش هه بن.

۳- بام ژورره کانت پلند و فراوان بن، په بڼه رده و دهر گاي گه وره يان تيښه، تا تير پرووناکي و بايان تڼ پښت.

۴- بڼيچ که کان يان به چيک ژ يا خود به ته خښه دابېژته، بام توژ و خوتل به مډر که لويه له کانتدا نه پښته خوارن، پسيان بکات.

۵- مډى ژورره کان يان به چيچ مډت، يا خود به کسل و گهچ و بډر، يا خود به خوشى سوور بڼه نه، بام مار و ميروو له کون و قوښى درزه کانياندا جيگير نه بن و، بڼاويت هم مډو دم ناو ماله که مډ به پاكي و خاوتيه وده رابگرت.

۶- ديواړى ژورره کان و په بڼه رده و دهر گاکان به مډنگ و پښى جوان و پمډن د رڼگاوړه نگ بکه، با خوت و مال و مډالت دلان بگرت مډه.

مال پازاندنود

۱- لمسر نورد دامه‌نیشه و مهنوو. چونکه پشت ده‌کۆمیتنه‌وه، له‌شت ماندوو ده‌بن، چاوت کزده‌بن، نه‌خۆشیت پین ده‌گات، لمسر کورسی دابنیشه و لمسر ته‌ختیش بنوو.

۲- هه‌روه‌ها ماله‌که‌ت به‌میز و ته‌پله‌کیش به‌راژنه‌روه، بام باشت به‌مه‌سیته‌وه.

۳- که‌لوپهل و مه‌سینه و چینه‌وه و بلووره‌کانت له‌ناو سندوو و دۆلابدا دابنن، بام جروجانه‌وه‌ر و میش و مه‌گه‌ز پیاپاندا هه‌له‌که‌ه‌پت و تۆزیشیان لێ نه‌نیشیت.

۴- ژووری دانیشتن و میوانت به‌وینه‌ی جوانی ره‌نگاوهره‌نگ به‌راژنه‌روه، به‌لام وریابه، وینه‌کان هی نه‌یشتمانه‌که‌ی خۆت و هی پیاوه‌گه‌ره‌گانی نه‌ته‌وه‌که‌ی خۆت بن، یاخود هی نه‌و پیاوانه‌ بن که به‌که‌لکی هه‌موو نه‌ته‌وه‌به‌گ هاتبن.

(له‌ ره‌ژنامه‌ی خوڕمال وه‌رگیراوه)

پێ بکه‌نه‌...

پارانه‌وه‌ی (کفر نه‌حمه‌د)

(کفر نه‌حمه‌د) مانگا‌به‌گ و که‌ریکی ده‌بن، ره‌ژۆتیک له‌ ره‌ژۆان مانگا‌که‌ی نه‌خۆش ده‌که‌وێ. دلی پێی ته‌نگ ده‌بن. ده‌ست ده‌گات به‌پارانه‌وه‌ له‌ خودا ده‌لێ:

«خودابه‌ که‌ر و مانگا‌که‌م مه‌که‌وه، نه‌که‌ر هه‌ر ده‌شکوژیت، که‌ره‌که‌م بکه‌وه».

که‌چی که‌ به‌پانی له‌خه‌و هه‌له‌ده‌ستیت، ته‌ماشای ده‌گات مانگا‌که‌ی تۆپیه‌... نه‌ویش ناگاته‌ ناهه‌دی، ده‌چینه‌ بازار کۆتیریک ده‌دۆژینه‌وه‌ و، ده‌بیاته‌ ماله‌وه‌ ئینجا ده‌ستی کۆتیره‌که‌ ده‌خاته‌ سه‌ر مانگا‌که‌ و پرسیاری ده‌گات، ده‌لێ: «نه‌مه‌ چیه‌»؟

کۆتیره‌که‌ ده‌لێ: «نه‌مه‌ مانگا‌یه‌».

ئینجا (کفر نه‌حمه‌د) ده‌ستی کۆتیره‌که‌ ده‌خاته‌ سه‌ر که‌ره‌که‌، لێی ده‌پرسن ده‌لێ: «نه‌مه‌ چیه‌»؟.

کۆتیره‌که‌ ده‌لێ: «نه‌مه‌ که‌ره‌».

(کفر نه‌حمه‌د) پش که‌ نه‌وه‌ له‌ کۆتیره‌که‌ ده‌بینن، ده‌دات به‌ته‌پلی سه‌ری خۆیدا و روو ده‌کاته‌ ناسمان، ده‌لێ: «خودایه‌ ئهم کۆتیره‌ بکه‌وێتی خۆیه‌وه‌ زانی کامیان که‌ره‌ و کامیان مانگا‌یه‌، نه‌ی تۆ بۆچی به‌و هه‌موو چاوانه‌وه‌ که‌ هه‌ته‌، له‌ جیاتی که‌ره‌که‌ مانگا‌که‌ت کوشتم؟!...».

بام مه‌لا نوشته‌ت بۆ بکات

(نه‌خۆشیک): به‌گم! ئیستا چۆمه‌ خه‌سته‌خانه‌. له‌ جیاتی نه‌وه‌ی پزیشک، خۆی، نه‌خۆشیه‌که‌م به‌دۆژینه‌وه‌، له‌ خۆمی ده‌پرسی: چیه‌؟ دوا‌یی ناردمه‌یه‌ لای تیمارکه‌ر، نه‌و سه‌یری نه‌خۆشیه‌که‌ی کرده‌. تیمارکه‌ریش ناردمه‌یه‌ لای ده‌رکه‌وانه‌که‌ چاکم بکاته‌وه‌.

دەرگومانیش نه یکرده نامه ردی لای بهی تال تیمارم بکات. نهی خودا نهمه باری ژباغانه، که نه خوش کهوتین پروویکهینه کوئی؟!...

(جینوشینی چه مچمه مال): له ههمووی چاکتر نه و دیه بچیته لای مهلا، نوشته بۆ بکات و، بشچیته سر گۆزی یه کتیک له پیار چاکه کان. جا هتا پزیشک ره وانهی نه کرد و ویت بۆ لای نهم دووانه، به خوشی خۆته وه بچیته لایان چاکتره؟!.

چاو ژان دهکات زمان چی بکات؟

پزیشک: نه وه چیه کورم؟

نه خوش: به گم! چاو ژان دهکات.

پزیشک: نازمانت دهریکه، بزانه نه خوشیه کهت چیه؟

نه خوش: من پیت ده لیم: «چاو ژان دهکات»، تو پیم ده لیت: «زمانت دهریکه»... چاو ژان کردن چ پهره نندیه کی هه به بهر زمانه وه؟!.

به خودا به گم پزیشکی چاکیت، خودا له نهمهت نه سینن؟!.

کۆمهلهتی

نهرمان و کاک نه ولای باوکی

نوسینی: عهونی کاکه

(کاکه نهولا) له یه کتیک له گونده گانی سهنگاودا داده نیشته. له تهمه نی حهوت سالییه وه بوو بو به دهر ویشی شینخینگ. نه ویش له کاتیکدا پروی دا، که (شاسوارای باوکی برده بووی له گه ل خۆیدا بۆ چاو پیکه و تنی نهو شینخه. له پاش مردنی باوکی (کاک نهولا) زۆر هاتو چۆی شینخی ده کرد و، که لکیشی پین ده گه یاند، له بهر سستی خۆی، له راهه پتوی بهو لاره هیچ کارێکی پین نه ده کرا. ده چوو که وله گانی ده فرۆشت و، نرخه گانیانی دهرده به دیاری بۆ شینخ. (نهرمان) ی کورپی رۆژیک له (کاک نهولا) ی باوکی پرسى: «بابه تو له هاتو چۆیهت بۆ لای شینخ چیت دهست ده که ویت؟». نه ویش وهرامی دایه وه گوتی: «نه مه ندم بۆ ماره تهره که هیچ بۆ سامان پیکه وه نان خۆم نه پر و و گاندروه، به راستی له سایه ی شینخه وه ره نجم بۆ نیره نه داوه، نیتر ماره تهره نیه وه و خۆتان».

(نهرمان) ویش لیتی پرسیییه وه، «نه ی من له پاش مردنی خۆت چ چاکه یهک له پیتناری تۆدا به کم؟». باوکیشی پیتی گوت: «من تیشوی خۆم له پیتش خۆمه وه نادر و وه».

ئینجا (نهرمان) پیتی گوت: «ههر چیت هه بوو، هه مروت دهرخواردی شینخ دا!».

(کاک نهولا) ویش تهره بوو گوتی: «به راستی تو زۆر هه رزه گۆیت. وا چاکه نیتر هیچ رهنجیکتان بۆ نه ده!».

کاک نهولا نه مه ی گوت و نیتر رۆشت بۆ مالی شینخه که ی. که چی به یانی ههر له خۆمه وه گورج که راهه وه بۆ مالی خۆی!... که چاوی به (نهرمان) ی کورپی کهوت، پیتی گوت: «رۆژه! به خودا شینخ نانه کی

دەرچو!». (نەرمەن) پاشا گوتی: «ئەی بابە! تۆ تازە بەود دەزانیت؟» (کاک ئەولا) پاشا وەرماشی دایەودە گوتی: «تازە لە دەست ترازای و پاریوورد!».

جا نەم پەندە هەر لە منداڵییەوه نەرمەنی خستە سەر کرد و کۆشی و فەرمان کردن و پەنجەدان، کە لە نەنجامدا مینگەلیک مەری دوو هەزار سەری و سامانیکی بێ شواماری دەستکەوت. تا ما بەخۆشی و شادمانییەوه ژیا و گۆزەرائی کرد. بێجگە لەوه پشی باشیشی بۆ وەچەکانی خۆی بەجێهێشت. ئیتر ئەوان نەکووتە هەلەوه وەک ئەولای باپیریان و شاسواری باپیرە گەورەیان، شیخ بیانچەو سێتەتەوه.

هەوالی چەمچەمال

* شەوی سێ شەممی پاریدوو ناھەنگێکی حەفتەیی لە لایەن مامۆستا و شاگردەکانی خۆتەنگای شەویەوه گێترا، بۆ پاریدوویمان و تەماشاکردن جێنوشینی چەمچەمال و گەلیک فەرمانبەرەوان هاتە خۆتەنگاکە. ناھەنگەکی پر بەزم و خۆش دەرچو.

* پەکیک لە شەکر فرۆشەکانی ناوچەی چەمچەمال هەندێک فرۆفێلی لە چایبەکەیدا کردبوو، جێنوشینی چەمچەمال پیری دا بچیتەوه کەرکووک چایبە ناپوختەکی لەلای بازەرگانی کۆمەلە (تاجر المجلدة) بگۆزیتەوه. خۆ نەگەر هات و فرۆفێلی خۆی دەرچو، ئەوا جێنوشین لەسەر ئەوه سزای پێوستی خۆی دەداتن.

* جێنوشینی چەمچەمال دەستی کرد بەخەڵککردنی دەغڵووانی جووتیارەکانی ناوچەی چەمچەمال. لەبەر ئەوهی زۆر بەدڵسۆزیەوه دادیان دەرپست، بەدڵەوه هەموو چەمچەمالیەکان سوایسی دەکن.

* لە لادێی (قادر کەرەم) هەو (پەشید ناغای گۆلباح) لەگەڵ چەند ناغایەکی تری هۆزی زەنگەندەدا بۆ دیدەنی جێنوشینی چەمچەمال هاتە بازەری چەمچەمال. لەبەر ئەوهی لە پەزی سەروۆک هۆزە دڵسۆزەکانی کورد دەزەمێردین لە کانیگای دلمانەوه خۆش هاتیان لێ دەکەین.

* لەم پۆژانەدا کوورتال فرۆشەکان پاشماوەی کوورتالەکانیان هێتایە ناوچەکەمان. ئەوانە لە جاری پێشروودا بەشی خۆیان وەرەگرێبوو ناگاداریان دەکەین، بێن بەشی خۆیان لەو کوورتالە وەرگیرن.

نەمە مەتەلە و پێدۆز ئەوما؟

* ناوی، دێبەکە، لە ناوچەی چەمچەمالدا ژمارە پێتەکانی هەوتە.

پیتی: (١، ٢، ٣، ٤، ٥) واتاکەی گەورەبێبە.

پیتی: (٣، ٢، ٤، ٥) واتاکەی بانگ کردنە.

پیتی: (٣، ٢، ٧، ٤، ٥) چەشنە لێ سەندنکە.

پیتی: (٦، ٧، ٤) لە هەموو نووسراویکدا هەبە.

* نەمە چیبە؟: قەلای گەچین پێ نیبە تێی چین.

* (پاداش):

همر کسیتک له شاگردانی خوښندنگای شوی نه مته لانه هه لېهنتی، په که مه که بیان (نورسراوینکی کوردی ای پښ ددریت.

هموالی دهر موه

* لم رږژانه دا کار به ددستی کاروباری ناوځو و، کار به ددستی کار و فرمان و گوتیزانه و، کار به ددستی کاروباری کومه لایه تی هاته که رگروک و داخوازیه کانی کرتیکاره کانی هاو به شیی نه وتی که رگروکیان به جت هتا.

* هاو به شیه کی بازرگانی که له سر ددستی (عہلی که مال و جمعیل مددفعی) و چند که سیک عیراقی تر و (منسور فہمی پاشای میری) دا هلد مسوریت خریکن شاری (بہ غدادی تازه) له ویتہی (میری تازه)، له نریک شاری بہ غدادی نیستہ و، له شونی (تل محمد) دا دروست دہکن، دہسایہ نه هاو به شیه گہشتوتہ پک ملیون دینار.

* میری بریاری داوہ ناوی پاک و خاوین له همرو گوند و باژیر و شاره کاندرا بکیشتن. بژ پیکھتانی نه مہمہش داوای چند ماکنہ پکی ناوی کردووه، که له شاری (لندن) موہ بہترین عیراق، نیمہش ناوات دہخواین ناوچہ کی نیمہش لم کارہ فہدارہ ہشی خوی دست بکھوت.

* له سر نه گفتوگوئی که جتنوشینی چہ مہمال له کامل کار به ددستی نابوری عیراق بہ پتر (بابہ عہلی شیخ مہمہرود) دا کردبوئی له بابہ چاندنی توتوئہ له لادینی نہ عجمہ لہردا، لم رږژانه دا له لایم کارگیری توتن فرژی سلیمانیه وہ پرسیاری نه زہویانہ کراوہ که له لادییہ دا توتنی تیدا دہچتن، تاکو له لایم میریہ وہ بریاری له سر بدریت.

* (شاگر ناغای هورمزی) که کارگیری دہندہی که رگروک بو، فرمانہ کی هلدگیرا.

* دہنگوباس وایہ که فرمانیہوایی له ۱۹۴۶/۸/۱۵ دا کومہ له کووتالیکی تر دابہش دہکات بہ سر دانیشتروانی عیترادا، بژ نہمی هزار و لیکمرواوانیش لم جمنہدا بہ پوشتہ پیہ وہ بگہرتن، جا نیمہش بہمیرای نہ وین له رږژانه دا کووتال فرژہ کاغان داوا بکرتن بژ ودرگرتی ہشہ کووتالی ناوچہ کہ مان.

بہر سہ و پنت بلیم

* نہ خوښندہواریک: منیان کردووه بہ نندامی کږی کاروبار هلدسوراندن. براکہ یشمیان کردووه بہ نندامی کږی شاره وانی. ہمدور وکیشان ناشی و نہ خوښندہوارین، لم کارانہدا شاره وانی. ہمدور نہ وندہمان له دست دیت بریار مژر بکین. نیمہش نہ وہ بدچاکتر دہزانین که جتنوشینی چہ مہمال فرمان بدات له جتی نیمہ دوو کسی خوښندہوار دابنرت.

* رږژانامی چہ مہمال: قسہ کہتان له جتی خوښایہ. ہول دہدین دوو کسی خوښندہواری باش له جیگانان دابنرتن.

* خوتنده واریک: له بهر نهمه وای ناوچهی چه مچه مال به جۆریکی تیکرایی له زۆر بابتهی کشتوکالدا شاره زانین نيمه وای به باش ده زانین که له ههر دتيه که وه کوخايهک ياخود تيگه بشتوويهک بيته چه مچه مال، تا له سهر دوستی چهند فرمان به ريتکی شاره زادا شتووی تازهی کشتوکاليان فيتر بکريت. نهریش بژ نهمه ی جۆره شينا ييبهک لهم ناوچه يه دا بلاو بيته وه.

* رۆژنامه ی چه مچه مال: ههر کاتێ (ریتبهری کشتوکالی) چه مچه مال فرمانه کانی خۆی له که رکوک تهرار کرد و هاته وه، نهم خواسته تان جيبه جی ده که بن.

چه مچه مال

ژماره: (5)

رۆژ: ۱۹/۷/۲۹

کۆمهله یهتی

چۆن خۆت خوش ده ی، خه لکیش ودها خوش بوی

پیت خوشه، له شیرین خهردا بیت و به قاوو قیژ و تهقه تهق له خه خه بهرت بکه نهمه؟ یان له بهر دلی میوان یاخود خاوهن فرمانیکی ملۆزم خه رت لێ خه وه بکه ن؟ پیت خوشه، له گهرمه ی خوش رابواردنیکی خیتزانیدا، یاخود هی برا و یاراندا بیت و، له پر په کیکی نهنگه ویست و نه ناسراو، به هه لمه ته کاسه یی، نه و کۆره خوشه تان لێ تیک بدات؟

پیت خوشه که گفتوگۆ ده که پیت له گه ل په کیکیدا، له ولاره خه لک هه لبه دهن و گفتوگۆ که تان لێ تیک بدن؟ پیت خوشه، به قاوو قیژ و ده نگه ده نگ و چه نه بازی سه رده ت لێ بشیوین و، نه هیلن له مالتیدا، له چایخانه دا، له رێگا دا، له سه یرانگه هدا، یان له ههر شوێنیکدا به ی، کامی ژنیکی پر ناسوده یی و به ی ده نگ و نه رمیانی بکه پیت؟...

حه ز ده که پیت به زۆر شت پێ بخۆن، به زۆر بشتوین، به زۆر ژنت پێ به یین، به زۆر شت پێ بکرن یان پیت به رۆشن؟ نه گهر ته نه مانه ت پێ خوشه له گه لتدا بکريت، نه واه قه ی ناکات تۆش نه مانه له گه ل کسانێ تر دا بکه. نه گهر نه مانه پیت پێ ناخوشه له گه لتدا بکريت، نه واه تۆش نهم جۆره شتانه له گه ل هه یج که سیکدا مه که.

سه ربه ستی له خه لک بار مه که. بام خودا سه ربه ستی له تۆ بار نه کات. سه ربه ستی شتیکی ناوازه و تاکانه یه، له بهر نهمه ههر وه ک سه ربه ستی خۆت ده باریزیت سه ربه ستی که سانی تریش به ریزه. تا ده توانیت له گفتوگۆ دا نه رم و زرنک و مه ندبه. ههر نه وه نه ده نگ هه لبه ره که گو تیره کانت گو تیان لیت به ی. به کورتی ههر چی دلی که سانی تر نازار ده دات مه یکه. بام که سانی تر دلت نازار نه ده نهمه. چونکه

پیشیان گوتوویانه: هکابه پرووخینه و دلن مهره بختنه! ۱۰۰.

ههلهپنانی مهتهلهکان

ههلهپنانی مهتهلهکانی ژماره‌ی پینشور بهم جزویه:

مهته‌لی یه‌که‌م: ناوی گونده (گه‌وره‌دی) یه.

مهته‌لی دووه‌م: هیلکه) یه.

بو‌نگاداری

بو‌خوینده‌واره‌کانغان

تکابه هه‌ر خوینده‌وارتیک له باریدا هه‌یه و تار یه‌که‌لکمان بو‌بنیریت، بینیریت، نیمه به‌سریاسه‌وه
بو‌ی بلاوده‌که‌ینه‌وه.

«رۆژنامه‌ی چه‌مه‌مال»

کشتوگال

نوسینی: نه‌جات عومه‌ر

هه‌ول و گۆش سه‌رچاوه‌ی خوشگوزهرانییه

سامه‌ی لادیی! به‌و ئیشه‌ بجوړکه‌ت یاخوړ به‌و ژنه‌ تاله‌ی هه‌ته، واز مه‌هینه، نه‌گه‌ر له مه‌یدانی
کشتوگالدا هاتیه‌ گاه‌مه‌وه، ته‌نیا به‌چه‌شه‌ شیناییه‌که‌وه خۆت خه‌ریک مه‌که. باه‌ له زه‌ویه‌که‌تدا لۆکه،
که‌تان، کولجی، په‌تاته، نیک، نوک، ماش، سه‌وزه‌یش به‌ره‌مه‌ به‌یتیت. له جیاتی نه‌وه‌ی له
زه‌ویه‌که‌تدا، یه‌ک ره‌نگ تۆ، له هه‌موو سالتیکدا به‌یتیت، بیکه‌ به‌نۆره، هه‌ر ساله‌ یه‌کتیک له‌و تۆوانه‌ی
بۆم ژماردیت به‌یتنه. چونکه‌ له‌لایه‌که‌وه زه‌ویه‌که‌ت پر پیت و فه‌ر ده‌که‌یت. له‌لایه‌کی تریشه‌وه به‌ره‌مه‌ی
هه‌موو جۆره‌ پینشکه‌ش به‌خۆت و خیزان و که‌سانی تر ده‌که‌یت. له زه‌ویه‌ ناوداره‌ به‌پته‌کانتدا هه‌موو
جۆره‌ دار و دره‌ختیک به‌روینه. وه‌ک: قۆخ، هه‌نجیر، هه‌نار، سینو، قه‌یسی، ترئ، هه‌لووژ، باهیث
(بادام)، گوتز، توو، چنار، بی و، نه‌و چه‌شه‌ دار و دره‌ختانه‌ی له زه‌ویه‌که‌تدا ده‌رویت و به‌که‌لکی خۆت
و نیستانه‌که‌ت دیت. جا نه‌گه‌ر گریت له‌م نامۆگاریه‌ی نیمه‌ گرت، نه‌وا خۆت و خیزان و گه‌له‌که‌ت
که‌لک له به‌ره‌مه‌کانت ده‌بین و به‌به‌ختیاریه‌وه ده‌ژین.

بهرتیل نهمیه که بهرامبهر بهوی پیوستیه که بۆ یه کتیک بکری فرمانبهره که پاره له خاومن فرمانه که وه یگرئ. نهوی بهرتیل ددها و نهوی بهرتیلش ودره گرتئ. (پاسا) ههردو وکیان به سزا دهگه یتنئ. ناییش ههروهه، ههردو لایانی، گونا بهار کردووه، خودا له پۆزی دوا ییندا به سزایان دهگه یتنئ. نهوی راستیه بیلتم، (بهرتیل) نهمیه داپژاندووه، نهوندهی نهماوه بیلتم شیرازی ههموو کار و فرمانیکمانی ههله و شاندووه له زۆر جاردا وای لێ هاتووه، ههرجی فرمانیککی کهوتیه ته لای فرمانه وایی جاری له پیشدا دهست دهیات بۆ گیرفانی، ئینجا دهتوانی بیلتم: «نهم فرمانهم بۆ دهچیه سه ر پان نا». به راستی (بهرتیل) هه مرشه له ههموو ژبان و گیان و سامانی ههموو لایه کمان دهکات، سه روت و ناراسی له دلماندا نه هیشته و نه وه. بهرتیل دهردیککی کوته، تروشی کوته لایه تی بووه. هیچ ده میک نه بووه، بهرتیل تیدا پهیدا نه بووین. هیچ گهل و فرمانه وای به کیش نه بووه و نییه بهرتیلی تیدا نه یئ. نهونده ههیه بهرتیل له ناو ههموو فرمانه وای به کدا و دهک پهک به تین و کار به گهر نییه. کهم و زۆری کهوتووه له ناویاندا، به پیتی بهلا بوونه وای خو ئنده واری و پتیه که به ستوویی و تیه که به ستوویی بهرتیلش له ناو نه و فرمانه وای به نه دا کهم بوته وه. ههروهه به پیتی ناسانی و گرانی باری ژبان، یاخو ده به پیتی هه ززانی و گرانی بهرتیل (کهم) و (زۆر) بوته وه. پیوسته نه وه یئ به زانی که بهرتیل: هه مرشه کردن و سه ر نهشت کردن، یاخو ده نامۆ گاری کردن و لیدان و پیوه ندر کردن و کوشتن چاره ی ناکات. هۆی نه مه یئ نه وه یه که بهرتیل له کز به و نی دڵ و دهروون و به دخو به ییه وه پهیدا ده یئ. دڵ و دهروون و گیانی به رزیش به خۆ قایی کز نابن. گرانی و هه ژاری و ده ستکورتی و گرانی باری ژبان، له توانی به نه دا ههیه زۆریه مرۆف به خه نه سه ر نه وه به پتیه وه نه ی (پاسا) و (نایین) و (کرداری شیرین)، کاری نابه جی به کهن، بۆ نهمه ی بژین و گوزه ران به کهن، ئینجا لیته دا بۆ نهمه ی خاوه ن کار و فرمان. کار و فرمانه که ی جیه جی به ی، ده چیت بهرتیل ده دا ت. فرمان بهری میر به یئ ده چیت بهرتیل ودره گرتئ. و اتا ده ردی هه ردو و لایان ترسی ده ستکورتی و هه ژاریه.

ئینجا لهم ناوه دا ده له مه نه ده گه ره وکان و فرمان به ره ده له مه نه ده کان ده مینته وه که لێیان به دینئ. نه مه نه یئ له بهر نه وه بهرتیل ودره گرن و ده یه دن، که له ناو کو مه له گادا بۆ ژ بوون، یاخو ده چا و لیکه ری و به دخو به یی خۆیان خستو به ته سه ر نه وه خرا په یه. هه ر گهل و فرمانه وای به کیش به یه وئ باش بژی، پیوسته چاره ی (ده ردی بهرتیل) به کات، نه ویش بهم جهۆره ده یئ که ژینیکی به ر له خۆ شه گزه ر وانی و ناسان بۆ هه موو کهس پتیه که یترئ، هه ر له دای که بو به یه وه تا مر دنی. به ته نه یئ نه وه یه وه خو ئنده واری، و اتا زانست و زانیاری و په ر ودره کردن به ره وشت و خو به یه کی پاک و جوان و به لنده وه، له ناویاندا به لا و به کرتیه وه. ههروهه دا وگا هانی شاره زا و ده سپاک و ده لسو زیش له هه موو لایه کی نیشه منه که مه نه دا دا به ز تر تین بۆ به ره نه گاری کردنی بهرتیل و سزادانی بهرتیل ده ر و بهرتیل خۆزان، به یه جگه له وانه خه سه خانه یه کی ده روو نیئ دا به ز تر تری بۆ چاره کردنی نه وانه ی بهرتیل ده ده ن یاخو ده بهرتیل ده خو ئ!...

پښگه نه!...

پاراستی باخچی شاردوانی

کابرایه کی: نمری نم باخچه په تا دیت دار و دروخه که ی لنداودجیت، شاردوانیش بهم همسور هرهشه کردن و ترسان و پهنګ پیدانهوه که بهخاوهن مهر و نازوله کانیان دهکات که مهر و نازوله کانیان بهرنه دهنه ناو باخچه کهود، هر چاره یان ناکات، نهی کهواته چاره چیه بۆ پاراستی نم باخچه په؟!...

کابرایه کی تر: زوری هاونیشتمانگان بهتایه تی خواوهن نازوله و مهر و بزنگان، هینده زوردار و که مترخه م و یاسا شکتین، له کاتیکدا که شاردوانی پهرنیشی بۆ باخچه که گردبوو، دیسانه وه نهی توانی زال بین بهسریاندا. تا پشیان کرا له دار و تملبهندی پهرنیشی باخچه که یان دزی. نهوانه به نازوله مهر و بز بهرله لاکردنیش وازیان نه هیتاوه، منداله کانیان دهنترنه ناو باخچه کهود په لوی داری و دروخه گان ده شکتینمده، بهخودا به لای منوه هر (شاردوانی) باخچه که بغروشن یاخود له ناوی بهر و بیگات بهدروکان و بازار چاکتره، چونکه که لیک نه مننده زوردار و که مترخه م بین بۆ که لکی گشتی شایستی نهوه نیبه که شاردوانی باخچه و شتی باشی وای بۆ دروست بکات؟!...

کابرایه کی تر: من چارم بۆ نمه دوزیه توه، وا باشه فرمانروایی (بالبازخانه) په که له ناو باخچه کهدا دروست بکات و، همسور دهم بههزی یاساول و بالبازوه باخچه که بهپاریزن. نهی نشوه ده لیتن چی؟!...

کابرایه کی تر: نه بهخودا نمه پیش باش نیبه. بهرواناکم فرمانروایی واکات. چونکه تا نیستا له هیچ لاپه کدا باخچه ی شاردوانی بهم جوړه نه پاریزراوه، نمه پیش بیجکه لهوه که بۆ فرمانروایی ده بیته باریکی گران و، پاره په کی زوری دهوئ، پاراستی باخچه که لهده شتیه په دا ده بیته ننگی و گه گیه که بۆ فرمانروایی و گه له کهمان.

کابرایه کی تر: نازانم نشوه چوڼ لهم کهینه و بهینه په ده کولنه وه. نهی نهوه فرمانروایی نیبه، باخچه که باخچه وانیکې هه بو، لیتی سندنو توه؟ چاک هر نهوه په، هر (شیخ) یک بهم زروانه مرد، بهینن، له ناو نم (باخچه) په دا بیننن. چونکه نه توه کهمان نه مننده رتیز له (شیخان) ده گرن، له بهر (گوری شیخه که) کهمان ده ست بۆ باخچه که نابات؟!...

هموالی چه مچمال

* ناهنگی حفته بی له لایمن شاگردانی خوتندنگای شوی چه مچماله وه له شوی سیشه مه دا که بهر ۱۹۴۶/۷/۱۶ دهکویت گنیرا، بۆ بینینی نم ناهنگه کومه لیک له فرمانبه ره کانی ناوچه ی چه مچمال هاتبوونه خوتندنگا کهمان. له کانگای دلهوه سوباسیان ده کهین.

پرووده پروی داوه. له دوو سنی مانگ لعمو پيشموره دهسگای بالبازی چمچه مال، له فرمانروایی، داوای دروستکردنی چند پيشاو خانۀ يک له سهرای چمچه مالدا دروست بکړين، تا جاريکی تر کارماتی وډک نمر بندیه پروونه داتهوه.

په مندی پيشيان

- * نان نمر نانه په، نيمرؤ له خوانه.
- * که دادپه پروهري له نارادابو گورگ و مې پتکه وه ناو دهخونه وه.
- * دار هه لپيت، سگی دز دپاره!
- * نان بؤ نانه وا و گوشت بؤ کوشتيار.
- * دهرگای به دخووی، گرځونه کی شله، هر که پالت پتونه، زو دهکوپته سر پشت!...

چمچه مال

ژماره: (۶)
روژ: ۱۹۴۶/۸/۵

په وشت و خوو

ترسؤکيمان!...

کورده که زؤر به نازايی به نابانگه، له زؤر شتدا دهرده که وې ترسؤکه! له راستيدا به جوړيکی تېکړايی کورده واريه که مان له کاروباری شارستانيتيدا ترسؤکه. هره هوی دواکه ورتيشمان نهميه که نه نگیه کی گوره په و له سرمان نورسراوه. تماشا دهکيت گوره کاغان: واتا سرؤکی هؤزه کان و دوله مه نده کاغان، که پياوړيکی تيگه يشتوي خوينده واری نه ناسياو بيته ماليان، هينده پتري لڼ ناگړن، نازشی ناگيشن. به لکو نه وندهی تفهنگ به شانيکی خورتي به گرتی ناگهن و يارمته تی نادهن. که چی به همسو تواناييه کپانه وه زمانلوسی بؤ (شايدر) و (لؤتی) و (هه تيوجه) و (به دگړ) کان به کارده هين و، په جگار يارمته و و دستبلاويان بؤ دهنوین! جا که لتيان دهرسيت بؤ چ نه منده ناشيتی دهکهن؟ دهلین: نیمه له دم و زمانی نوانه ده ترسین. به لام خوينده وار و تيگه يشتوه کان نازارمان نادهن، لتيان ناترسین. نينجا نهم ترسؤکيه، که له پياوه گوره کاغانه وه پرووده دات، بوته هوی چاو ترساندنې ماوهی دانيشتوانی ناوچه که و، په رهمندنی ژماره ی لؤتی و هه تيوجه و ناکم به چه و شايدران. نه نجامي نهمه يش بمره که يشتوه که به دخووی و چموتی و بن نابرووی له ناوماندا بلاو بوته وه، کاشکی پياوه گوره کاغان، نه وندهی بؤ نازاردانی پياوی چاک و به زمان خيران، نيو نه ونده يش بؤ تمی کردن و له نابردنی نهو لؤتی و شايدر و هه تيوجه نازا برونایه.

له جیهاندا هیچ پتغمبەر و پیاوچاگنیک نەبووه، که لەلایەن هەزاران هەتیوچە و شایەر و لۆتییبەر، قسەى ناشرین و توانج و پلاریان تی نەگیرایی و بۆ هەڵنەبەسترایى نایا چییان بەسەر هات... نایا له سەرکوتن و سەرنەفرازی و خۆشەویستی خودا و مەزۆفیان هیچ کەم بوویدو؟...

له عیراقددا و بهتایهتی له کوردستانی عیراقددا هموو شتیگ به پیچهموانی خاکهکانی ترهوه دیتهدی. له خاکهکانی تردا که بهبۆنهی شپری جیهانییهوه دسگای دهمنده (تموین) دامهزێنرا، نهتهوهکانیان نهوته خۆشی و ناسودهپییهوه. ههر کهمه بهناسانی بهشی خۆی له کهلوپهل و خوارههمهانی بهردهکهوت، ههر کهمه بهبهشی خۆی -زۆر بهبوین پان کهم- خۆراهیتا. نه بهرتیل کهوته ناو ناوانهوه و نه فرۆفیتل پیدابوو، نه بیتکس و ههزار ڕههجهڕۆ بوو، نه ددولههمند و دهمهلاتدار کردی بهتالان، بهخۆشی و ناسودهپییهوه شپری گهرهی جیهانیان برده سهر تهناهنت زۆر شتیخ نرخی له دهدا یهکی نرخی پیش شهر بهزۆر نهبووهوه، کهچی له خاکی نیهمدا، به پیچهموانهوه، له ههر شوێنتیکدا، چ له فهرمانههر و چ له کهسانی تر چهند کهستیک بهسههرپهری شت وهگرگرتن و دهفتهری سهرومێر دهرفهتانی ههلبهستراو کۆلیک ددولههمند بوون و، ههزاران بیتکس و ههزارانیش بێ بهش مانهوه له هموو شتیگ. ههزاران پساوون لهسههر کهینهویهنهی دهنده، ههزاران سههرگهردان بوون بههۆی (دهنده)وه. بهههزاران و بهکهلووریش کارهساتی درۆ و فرۆفیتل و زۆرداری و دزتی و فرۆشنی نهتی و گراهنجانی له ناواماندا پرووی دا. بهروا ناکهم، داخهکه، تا چهند سالتیکی تریخ کردهوه و پهوشتی بهرز و شیرین لهناواماندا جیتی خۆیان گرتهوه...

471

پښ بگه نه!...

گهرمای کهرکوک

- * بهگم! نهم لاپهړی که لویېدل ودرگرته که له ناوډند من و نویساری بهرهمدا کراوه، په مېندی بفرمرو و مرؤی بکه، تا نیمرؤ پرؤه بؤ کهرکوک و لمویشمهو بچمه شوینی تازدم، بؤ (تووزخورماتو).
* جینوشین: پتیرسته چاوهروانی بکهیت تا نویساری بابهتی کیشکراوی تووزخورماتو دیته نیره، لاپهړی که لویېلت لن ودرده گریت. تۆ ناشی له گمل نویساری بهرهمدا نمو لاپهړی که لویېله بده پته ددهت.
* نویساری بابهتی کیشکراو: گمواته پتم بده دهچسه کهرکوک، فرمسانی گوینزانده وده کم هلبهوشتمهوه. چونکه نه گهر نویساری بابهتی کیشکراویش پته نیره من (لاپهړی که لویېل) ای نادهمه ددهت، تا فرمانه که هلبهوشتمهوه و من لیره دهیلته وه!
* باشه من ریت ددهم بچیه کهرکوک. بهلا تۆ دوینی له کهرکوک هاتو پته وه، هر و زوو گهرمای کهرکوک له بهیر چوده وه؟!.

فرمانی هلبهستراو

- * شیخی دارهروو: بهگم! توخودا لیم توپه مېه و، نهم فرمانانه یشم زوو جیبه چی بکه!
جینوشین: نهم دوو سکالایه که به ددهت تۆون:
۱- هیچیان هی خۆت نین.
۲- نهوانه بؤ کارگری سېنگار نووسراون. که چی تۆ بؤ مت هیناوه. نه گهر فروفیلیان تیدا نه بوایه له پتیدا پشانی کارگریت ددان. نه گهر تۆ پشانی کارگریت داوه بؤ چ نمو شتیکی له سر نه نووسیه بؤ من?
۳- بؤج خاوهن سکالا مۆزی سکالا کهی خۆی نه کردوده?
۴- بؤج پولی (۶۰) فلسی به سکالانهوه نییه?
۵- من جاری پتیشو پتم نه گویت کس ناهیلیم فرمسانی که شتیکی تر بکات و، سرزمینرنامه و سره پرهی ودرگرتنی شتوم کی کس ناده به که شتیکی تر؟ یاشنخ! بؤج به گویم ناکه پت؟!...
* شیخی دارهروو: ها نهوه نامی مهلا کاکه (همه) ای خزمته بؤم هیناویت.
* جینوشین: بگره نموا من له هر پینج گوناوه کهت که ناوم بردن خوش بووم و لیت توپه نه بووم. نهی له مهت توپه نه بم. که بم سانگی رۆژووه، به (شینخ) ټیک و (مهلا) ټیک، ددانه وئ فرمسانی هلبهستراو و تله که بازی به من بکن؟!...!

کومه نایمتی

سامانی دوه لمه منده کافغان

نویسینی: نه جات عومه ر

گدلیک کس له دوه لمه منده کافغان بهی زوری سامانه کانیان له پی هیج و پروچدا بهخت دهکن، بی نهودی سودیک بهیشتمانه کی خویان بهیخشن بینجگه لهود دهیشنبه هوی له پی ده رکردن و لهخسته بردنی گله کی خویان. دهچن دست دهکن به (تهکیه) دروست کردن و (خانه قا) دامه زانندن و نان و چیت بهشینوه، تمعل و تموه زلان له چوارگوښی شانومه کیش دهکن بۆ لای خویان. کابرای دوه لمه مندیش که نهود دهکات و دهبینن، وا دهزانت به پی ناپینه کی خوی گه وره ترین چاکه خوازی ده نوتی به راهبر همزار و لیتقه وماوان. به لام نممه به راستی وانیه. چونکه تهکیه کی مامی دوه لمه مند بووه ته هوی پاشختنی ناوچه کی و تمعل کردنی گله کی. هر بهم چشه چورالای نیشتمانه که مان بهم جوړه شانه گیروه. نه گهر بیتو نهو پاره یی بۆ تهکیه و نان و خوانی داناوه تییاندا بهخت بکات، بهختی بکات بۆ رازانده نوی ناوچه کی خوی. به دروست کردنی خانوی جوان و باخچی پر له دار و درخت و گول و پاکیشانی ناوی روشن و هیزی کاره با و، ناشی مهکینه و دستگیری پی کارگه ران به هوی نم کار و فرمانانه وه، ناوچه کی خوی ده رازنینه وه وه تمعل کانیش دست دهکن به کار و فرمان کردن و، به راهبر به رنجه که بیان و تیکو شانه که بیان رۆژانه کانیان ورده گرن. بهم چشه سودیک بی باش ده به خشینت به گول و نیشتمان کی خوی. ناپینه که یشمان به ناشکرا بوی روون کردوینه تموه که بۆ نه می مرؤث خوی و خیزانه کی به بهختیاریه وه بژین، پیوسته له کرد و کوشی و کار و فرمان کردن دوانه کون. که واته نیتر دوه لمه منده کافغان له بهرچی نم همزارانه فیری خوازه لۆکی و سووکی دهکن؟. نه ورنده هیه نه شانه ی له پشتموه ناوم بردن به یک دوه لمه مند پتیک ناپن. به لکو به یاریده ی همو دوه لمه منده کانه وه پتیک دین. جا له بهرنه وهی خاکه که و گله کی نیمه ییش زور دواکه وتوون. نهوا من نه صانم خسته بهرچاوتان. له جیاتی نه می چنده که سینگ که لک له سامانه کانتان وره یگرت، بام ناوچه که تان به گشتی سودی لن بیسیت. چونکه نهوی بۆ پیواو ده میتینه وه هر ناوه. جا نه گهر به که تان کردم نه می چاکترین پتگاه به برزونه وهی ناو و ناوبانگتان.

هوالی چه مچمال

- * شوی سن شهمی رابردو ناهه نگیک له لایمن شاگرد و ماسو ستایانی خویندنگای شوپیپه و گیترا.
- * جینوشنی چه مچمال و فرمان بهرکان بۆ گویترتن و راباردن هاته خویندنگاه وه زور سوبایان دهکن.
- * یاریده وری بالابازی تازه (حوسین عومنی) هاته سر فرمانه کی. له پیتاو به که لک هاتنی ناوچه که ماند له خودا داوای سرکه وتی دهکن.
- * له رۆژانه دا دهکان چنده مالیکیان کردتوه (برپوه)، دسگای بالابازی چه مچمال زو به رۆشه وه به بۆ بهر بهرستکردنی نم جوړه کاره ساتانه.

- * له نه نجامی کوشی جینوشینی چمچه مالدا، په نجا تنه که نهوتی روش هتیرایه چه مچه مال و، دهسگای تهنروستی دستی کرد به پرژاندنی به سر جوگه له که پیسه کانی ناو ناو اییدا.
- * هر ودها به هوی هملی جی نوشینی چمچه مالده، فرمانبرتریکی تهنروستی له گمل درماتیکي ژور که ښته ناوچه که مان، بز نه می به سر لادییه کانی ناوچه که دا بهش بکری و، نو نه خوشیانه له گونده کاندلا بلاو یونه توه له ناو بیرتن.
- * له م پرژانده چهند کمسک له کووتال فرژشه کانی ناوچه چمچه مال چوون بز هتانی کووتال، هیوادارین له م پرژانده بگه پنه و دست بکن به دابهشکردنیان.
- * بهر کوژانه کان نه ونده گلش و پیساییان تیدا له م پرژوه همو دم سرؤکی شارهوانی چمچه مال (جینوشین) له ناو دپته ناو کوژانه کانوه دهانشکیتن، هر که سن بهرمالی پاک نه بو، ده پترته بهر دم دادگاه سزای خوی بدرتین. له بهر نهوه به پترتستان زانی دانیشتوانی بازتری چمچه مال ناگادار بکهین. هیوادارین له پتاو پاک و خاوتینی بازتری که پاندا یارمه تی شارهوانییه کهی خویان بدن و خویان توشی سزا نه کهن.
- * له م پرژانده جینوشینی چمچه مال له گمل سرؤکی شارهوانی سلیمانیدا به تله فون گفتوگزی کرد، بز نهوی ناوچه که مان له بهر یی بهش نه منیتته وه، دواپی بهریان دا هر رژی پتج تا ده قالب بهر بز چه مچه مال بتیرن. له بهر نهوه جینوشین بهر فرژشه کانی چمچه مالی بانگ کرده لای خوی، پنی گوتن که له مودا له بهر هتانی خویان دوا نه کون.
- * خاوهی کوفاری فورات هاته چمچه مال بز گفتوگز کردن له گمل جینوشینی چمچه مالدا له بابت کرپی کوفاره که پوه. له نه نجامدا چهند کمسک له دانیشتوانی چمچه مال بهریان دا بینه کپاری کوفاره کهی. جینوشینی چمچه مال سیاسیان دهکات.

هموالی دهر وه

- * میری بهیری دا؛ مانگانه یک به فرمانبرانی میری بدری. نیوی له م پرژانده دهری. نیوه کهی ترشی له جهونی قرباندا.
- * سرهک کار به دهستی نیران له م پرژانده وازی له فرمانه کهی هتیا.
- * به ناوی پاراستنی کاروبار و که لکی خزانوه، نینگلیزه کان هتیزکی زوریان له هیندستانه وی هتیاوته شاری (به سر)، وا دیاره مه ترسیان له نیرانییه کانی دهری بهری (هاو بهشی نهوتی نابادان) هیه، که زبان به هاو بهشییه که بیان بگه پیتن، تا نه گمر تهنگه تاو کران، بهو هتیزه، هاو بهشییه که له نیرانییه کان به پرتن.
- * فرمانه وایی عتراق بهیری دوا که خانویه کی باش بز (خوتندنگای ناوهندی) له شاری (دهوک) دا دروست بکات.
- * دانیشتوانی شاری (زاخو)، داوای کرده وی خوتندنگایه کی تری سره تاییان له فرمانه وایی کرده وه.

* لعم رۆژانه دا بوممه له رزه به کی یه جگار کاربگر له باژیری (پیتنجوین) دا پروی دابوو. له پاش نهوه له ماوهی (٢٤) سائدا (٣٠) بوممه له رزهی تر پروی دابوو. (٢٤) خانووی به جۆزیک ههژاندبوو له کهلکی نیشتهنی خستبوون. دانیشخوانی نهوی له تاواندا چوو بوونه ناو باخه کانهوه.

* ههروهه له (سلیمانی) یشدا بوممه له رزه به کی توند پروی دابوو.

* له ناوچهی (شارباژیر) یشدا چهند بوممه له رزه به کی پروی دابوو، بهلا کس زیانی پێ نهگهشتوو.

* فهرمانه بهایی عیراق، بۆ بهر بهستکردنی (نهخۆشیی له رۆژتا) شارهزایه کی ئینگلیزی له ئهرورو پاوه ههتاوته به عهداد، نهویش وا خهڕیکی رێکخهستی کاروباره، تا بهم زوانه دهست بکات به نهههشتنی نهخۆشییه که، له ههموو عیراقدا، به تایبتهی له بهشی خواروویدا که سهراوهی ئهم نهخۆشییه به.

* له نهجایمی گهستوگۆیه کی تهلهفونیدا، (سهروکی تهنهروستی خاکی کهروکوک) به (پینی) دا که فهرمانه بهرکی تهنهروستی بنهڕته چه مچه مال، بۆ بهر بهستکردنی نهخۆشیی له رۆژتا (هه لایا) له ناوچه که دا. تا ئیستا (١٣) گوند دهرمانی به سهردا دابهش کراوه. ئهم فهرمانه بهرکی تهنهروستی به پش له پاشاوهی گونده کاندای تیماری نهخۆشهکان دهکات.

گرهوی گۆزانی گوتن

له شهوی سێشه هه می داهاتوو دا ناههنگیککی تایبهتی له خوتنهنگای شهوی چه مچه مالدای له لایهن (یانهای فهرمانه بهرانی چه مچه مال) هوه دهگهڕێ. تکایه ههر کسێ دهنگ خۆش و گۆزانی بهیژه، له دوو رۆژ له پێش دهسپێکردنی ناههنگه که هوه ناوی خۆی لای (ماموستا نهجات عومه) بنووسێ، تا له شهوی ناوبراوا بهیژه گۆزی گرهوی گۆزانی گوتنه کهوه.

ههر که سێک لعم گرهوه دا یه کهه دهرچوو، له لایهن (یانهای فهرمانه بهرانی) هوه پاداشتیکی (٢٥٠) فلسی دهدریتێ. تۆ ناگاداری جاپی درا.

ههنامهان نا ناخۆشه...

* که دهبنین شاگرد که باجی و چاپچی و چیشتهخانه، ههموو چلکن و پلکن، به دهست و پلنکی پیس و پۆخل و، دهم و چاوینکی پرپووشاویسهوه، خواره دهه نیمان بۆ دههیتێ.

* که شتی کهمان لێ دهقهومیت، یان تووشی نهخۆشی و خهفه تباریه که دهبن، ههر کسێ پیمان دهکات، ناسیاو و، نه ناسیاو نه مهنده پرسیارمان لێ دهکهن، ههتدهی تر خهفه تبار و، لیتقه و ماو دهبن.

* که دهبنین حاجیه کاغان کاتی له حج دیتهوه، دهیان هوی دهوه دهست نهوهی له حهجا بهختیان کردووه، بهگرانجانی له خوتنی ههژار و داماوانی دهریهتتهوه...

* که دهبنین ههتدی کس بهزۆر خۆی له فهرمانه بهرانی کار به دهست ههله دسوێ و، شانازی به سه بهر بێن دهست و ههژاراندای دهکات و، به فروفیل و چاو و براو، دهستی نهوانیش و فهرمانه بهرکانیش دههڕێ.

چمچمال

ژماره: (۷)

پوځ: ۱۹۴۶/۷/۱۲

خودات له گڼل یی

نویسینی: نجات عومر

پرده په کي ماتي بهري ناسماني گرت و، تيشکي پرووناکي له (چمچمال) پرې. پشکو ناگرتيکي بلتسه دار و به تين، جه رگي گموره و چوړو کي هله قرچاند. فرميکي خويناري چاوي ژن و پياوي پر کرد. هينزي نمونوي هموواني شکاند. نهمانه هممو لهو کاته دا پرويان دا، که گوزنانه وي جه نايي (شاکر فعتاح) بهگ بيسترا. داخه کم له بهر به د بهختي چمچمال و خه لکه کي، خودا پيني پروا نه بينين که نو گه وره پيان بکات و، له کاته پر تنگ و چه له مه په دا ليمان دوورخسته وه.

غمه گيڼي و دل برينداری هينزي دست و بيرمي پرې تا بتوانم سکالای دلي خوم و گه له همزاره بو ذاتي ناوبراو بگم. چونکه نو لهو رڼوډوي تشريفي هاتو ته نهم ناوچه په، به شو و به رڼو تن ده کوشن بو پيشخفت و خوشگوزراني خه لکه کي، (شاکر فعتاح) اي نيداري، شاکر فعتاحي ولات و گه لپه روره، شاکر فعتاحي مه عارفه روره، پشتيواني همزاران و ليقه وموان، برا و دلسوزي همموان، سهرنوسه ري رڼو نامه که مان، نو ا تکا خوازيان لن ده کات. جا نازانم به چ شيوه بهک بهرام بهر نه هممو ههول و کوژشهي سرياسي خوم و خه لکي نهم ناوچه په ي پيشکش بگم. له گڼل نه مه پيدا تکام واپه لاي په زنداني گموره که هه رگيز دلشکت و به نازار نه بې. هه ميشه هه له پايه داري و لهش خوشي و بهرزيدين. نيتر خودات له گڼل یی، براي گموره و دلسوز و هونه رمنمان.

به د بهختي رڼو نامه که مان

نویسینی: دهستي نوږه ران

بو رڼوي رډش ته نيا چراپهک بوو که حفته ي جاريک چمچمالی رڼوډن دکرده و، تن ده کوشی بو وريکرده نو وي بيری لادتيپه به سه زمانه کاغان، له هممو شو ویکي سن شه مو اندا. فه رمان به ران و خه لکي ناوچه که مان له خویندنکاي شویدا کوډه بو ونموره. به ناهنگ و به زمي خوش هممو باسه کانيان دهسته ميشکي نه خویندند واره که انوه، به لام به جيا بو ونه وي جه نايي شاکر فعتاح بهگ که سه رپرشتي رڼو نامه که ماني ده کرد و سهرنوسه ري بوو، داخه کم نهو چراپه مان کوژايوه. نهميش له بهر به د بهختي و که ساسي گه له نه خویندند واره کاغانه. جا نيميش بهرام بهر به هممو کوژشهي له کاني دلمانوه تکاي کامه راني و خوشگوزداني ذاتي ناوبراو دهکين.

«دهستي نوږه راني رڼو نامه ي چمچمال»

پرووناکی ناوچه که مان

نووینی: عبدالقادر محمد

لییان پرسم: نموه خلکی چه مچه مال بۆج وا رهشپوش و په شوکاوان؟...

گوتم: براکمان نموه لمبر نموده که پرووناکی به خشی ناوچه که مان لیسان جیاده بیتمه وه. گموره و بچووکي چه مچه مال که تو نونه دلته نگي و په ستیه وه. چونکه نه و کوشه ی جه نابی (شاکر فەتاح) به گ ده یکرد بۆ نم گه له به سه زمانه مان، ههتا ئیستا هیچ که ستیک وا به په ره وشوه نه بووه. داخه که م درهنگ دۆزیه نموه و زووش وغان کرد. به لام پلتین چی؟... هیچ ده سه لا تیکمان نییه، نموه نه یی: تگای له ش خوشی و سه ره ززی له په زدانی گموره بکه یی.

ههوالی چه مچه مال

* رۆژی ۱۹۴۶/۸/۶ کار به دهستی به رگری عیراق و سه رۆکی سه ردانی له شکری عیراق رۆشتن بۆ سلیمان. له ۱۹۴۶/۸/۲۷ دا گه رانه وه به غدا.

* نوو سیاری شت کیشکردنی چه مچه مال (عهلی تکریتی) گوتیرایه وه بۆ لادی توو زخور ماتوو. له جی نموه نوو سیاری شت کیشکردنی توو زخور ماتوو گوتیرایه وه بۆ چه مچه مال.

* داخی گرافان جه نابی شاکر به گ فەتاح گوتیرایه وه بۆ ناوچه ی هه له به جه. جینوشینی (مه خموور)، نازم سه عید وه ناداری، گوتیرایه وه بۆ چه مچه مال.

* شهوی سن شه می رابردو که به ر ۱۹۴۶/۸/۶ ده که وێ نا ههنگی حه فته یی خوتندن گای شهوی چه مچه مال گوتیرا. جینوشینی چه مچه مال و فه رمان به ره کانش ها تبوونه خوتندن گاکه.

* یاری ده ده ری بال بازی چه مچه مال و فه رمان به ره کانش ها تبوونه خوتندن گاکه.

* یاری ده ده ری بال بازی چه مچه مال (حوسین عه زنی) بۆ نه وه له جی کار گیتیری بال بازی که رکوک فه رمان ببینی چوه که رکوک.

* له م رۆژانه دا گرانی دا که و تبووه ناو بازاری چه مچه ماله وه. بۆ به ره سه تکردنی نه ه گرانی به شار به وانی چه مچه مال به یاری نرخی ده رکرد بۆ هه موو چه شته سه وزه و میوه یه ک ئیسه یش نه وا دوو کانه داره کان به م جاره ناگادار ده که یی. هه ر که ستیک به پینی نرخی به یار له سه ر دراو له و با به تانه نه فره و شت سزا ده دریت.

* بۆ یانی فه رمان به رانی چه مچه مال (عارف ناغای هه مه وه ند)، (۵۲) داری خانوی پیشکه ش کرد. ئیسه له کانگای دله مان وه سو یاسی به خشنده یی ده که یی.

ههوالی ده ره وه

* له سه ر با به تی هه رای کرێکاره کانی هاو به شی نه وتی که رکوک کار گیتیری بال باز و یاری ده ده ری کار گیتیری بال بازی که رکوک یان کردۆته به غدا. هیشتا نه نجامی نه مه ده رنه که وتوه.

* له‌بەر ئه‌وه‌ی چه‌رچه‌یه‌کان به‌ناو گونده‌کاندا به‌لاوێوه‌نه‌توه‌، گه‌لیک شت نرخیان گران بووه‌، وه‌ک: گه‌م و جز و بۆن. فه‌رمانه‌وه‌ایی عێراق به‌یاری داوه‌ (١٥٠٠٠٠) ته‌ن جو‌ به‌فرۆشتی به‌ئهوروپا. وا دیاره‌ ئه‌م چه‌رچه‌یه‌نیش هه‌ر بۆ ئه‌ورده‌پاییه‌یه‌کان ئه‌م ده‌غلزدا‌نانه‌ ده‌کرن.

* له‌لایه‌ن فه‌رمانه‌به‌ره‌کانی ده‌سگای به‌ندهری (به‌سره‌)وه‌ چه‌ند دزیه‌کی گه‌وره‌، گه‌وره‌ له‌ سامانی می‌ری کراوه‌. له‌سه‌ر ئه‌وه‌ ده‌ستی گه‌لیک فه‌رمانه‌به‌ری ئینگلیز و عێراقییان له‌ فه‌رمان کێشاره‌توه‌. فه‌رمانه‌وه‌ایی به‌توندیه‌که‌وه‌ له‌ پریش دایه‌.

* فه‌رمانه‌وه‌ایی عێراق خه‌ریکه‌ له‌ ئه‌وروپادا کڕیار بۆ تووتنه‌کانغان ده‌دۆزێتوه‌. ئه‌مه‌ شتیکی باشه‌، کاشکی سه‌ری به‌گرتایه‌.

* فه‌رمانه‌وه‌ایی عێراق، ئه‌م سال له‌ هه‌ر خاوه‌ن ده‌غلێک نیوه‌ی ده‌غله‌که‌ی واتا (گه‌م)ی ئی ده‌کێتوه‌. نرخی ئه‌م سالی گه‌م له‌ نرخی پاری که‌مه‌تره‌. به‌لام ئه‌م سال له‌ پار زۆرتر گه‌م له‌ جووتیاره‌کان وه‌رده‌گیرێ.

* له‌ هه‌ممو لایه‌کی عێراقه‌وه‌، هاواره‌ له‌ده‌ست دا به‌ش نه‌کردن و نه‌بوونی شه‌کر و چا. ئه‌وا نیوه‌ی مانگ تێپه‌ری، نازانم که‌ی شه‌کر و چا دا به‌ش ده‌کړ؟!

* فه‌رمانه‌وه‌ایی ئێران گو‌تویه‌تی: ناسایی ئێران له‌ نه‌ستۆی ئێشه‌ دایه‌. ئێشه‌ پێ ناده‌ین ئینگلیزه‌کان به‌ناوی پاراستنی کاروباری (هاوێشی نه‌وتی نابادان)وه‌ په‌ل به‌هاوێژنه‌ ئێرانیه‌وه‌. پێسته‌ ئینگلیزه‌کان له‌شکره‌که‌یان له‌ شاری (به‌سره‌)وه‌ به‌کێشنه‌وه‌ بۆ هیندستان.

* له‌لایه‌که‌وه‌ له‌ ناوه‌ند جووله‌که‌کان و عه‌ره‌دا، له‌لایه‌کی تریشه‌وه‌ له‌ ناوه‌ند جووله‌که‌ و عه‌ره‌ب و ئینگلیز و ئه‌مریکاییه‌کاندا، له‌سه‌ر که‌ینه‌به‌ینه‌ی (فه‌لمستین) ده‌مه‌قالی له‌ گه‌رمه‌دایه‌، عه‌ره‌بیش و جووله‌که‌یش، هه‌ر لایه‌ ده‌یه‌وێ (فه‌لمستین) به‌ته‌نیا بۆ خۆی بێتێته‌وه‌...

پێ بکه‌نه

زمان به‌ین

برا گه‌وره‌: کو‌رم تۆ بۆ چه‌ ده‌هینیت خه‌لک ئه‌مه‌نده‌ گله‌یی‌ت ئی بکه‌ن...؟ تۆزێ زمانی خۆت به‌گه‌، وریایش به‌ دلی که‌ست ئی نه‌به‌شیت. هه‌ممو شه‌وێک له‌ جێگا که‌تا، سه‌ره‌نه‌شتی خۆت به‌که‌ له‌سه‌ر ئه‌و قسانه‌ت که‌ دلی خه‌لکت پێ نازار داوه‌، له‌وه‌یش دلنیا به‌ که‌ به‌ره‌به‌ر زمانت له‌گه‌ل خه‌لکدا باش ده‌بێت و، ئێر خه‌لکیش خۆشی ده‌وێت. تێگه‌یه‌شت؟!

برا به‌جو‌وک: گه‌وره‌م خودا ناگاداره‌ من هێچ له‌ دلاندا نییه‌. خه‌لک خۆیان خراپن. نه‌گینا من زمانم پاکه‌ و له‌گه‌ل خه‌لکیدا چاکه‌، ئه‌وان به‌خۆزایی قسه‌م بۆ هه‌له‌ده‌به‌ستن. ئه‌وه‌تا ئه‌و پۆزه‌ کاک (ن...) دزداشه‌یه‌کی له‌به‌ر کردبوو -له‌م کۆژده‌ کاک (ن...) خۆشی دانیشتیبوو- چو‌بووه‌ بازاڕ، که‌چی خه‌لکی چه‌مه‌مه‌مال پێیان ده‌گوت: «به‌یری که‌ به‌دزداشه‌وه‌ دێته‌ بازاڕ!...».

برا گموره: بابە هیچمان له هیچ... زۆر دوترسم نەگەر لەسەری پرۆم، هەروەک سەر و گوتیلاکی کاک (ن...)ات کوتایەوه، سەر و گوتیلاکی منیش بکوتیتەوه. پرۆ یاوکم پرۆ، خودات لەگەڵ بێ. بەس نەبوو بەناسانی له دست زمانت پرۆگارم بوو!...

سالە کەری باوکی حمە کەری
 سالە کەری: گمورەم له رێی خودادا بکەرەوه فریام (حمە کەری)ی کوڕم بۆ تەمەن بکە. هیچم ناداتی. بەسەری تۆ (کەر)ە کە هی منە. کەچی کەرتی کەرە کە خۆی دەپخوا!...
 جێنوشین: من له میانی (کەری) و (کەر) و (کوڕای) تۆدا داماووم، نازانم چیتان لێ بکەم. نەمە چەند جارە من ناو پریشان دەکەم و ئێوە تێک دەچنەوه؟...
 هەر وا چاکە بچیتە لای دادگەر ئەو تۆلەت له (حمە کەری) کوڕات بۆ بستی و گیانت بەوەر گرتی کەری کەرە کەت شاد بکات!...
 سالە کەری: ئێی!... دیارە تۆش بەشی خۆت دەزانیت! ناهەرین جێنوشین بەگ. دەی له کۆل خۆتەم بکەرەوه و فرێم بەدەرە سەر دادگەر!...

زانستی گشت لای

هەمەوێند

هەمەوێند کە ئیشتا هەزار و داماو و لێقه و ماو کەوتوون له ناوچهی چەمچەمال و ناوچهی بنگەیی سلێمانی، کاتی خۆی، واتا تا سی سالی کە لەمە و پێشیش له هەرە دوولەمە دوتر و بە چنگتر و لە پروتر و سەر بەرزتری هۆزەکانی کووردستانی عێراق بوون. هیچ هۆزێک بە لکەر هیچ لکەری فەرمانرەواییە ک نەبوو خۆی لە بەرماندا رابگرێ. نازایی و دلیری هەمەوێند، سەر بەرزی و مەردا یەتیان، میوان پەرسی و پاراستنی لێقه و ماو و بێ دەسلاتیان، خوداناسی و نامووس پەرسیان، لە ناو هەموو لایە کدا ناوبانگی دەر کردووه و تا دێت دەنگیش دەدا تەوه. لە گەڵ ئەوەشدا کە فەرمانرەوایی (بابان، عوسمانی، ئێران) پاشان (بەریتانیا) لە گەڵ هۆزەکانی دەورێشتیان وەک (جاف و، تالەبانی و، زەنگەنە و، جەباری و، شوان و، شیخ بزهینی و، شیخانی بەرزنجی) بە تاک تاک و بە گەلە گۆمەکی شەریان لە گەلدا کردوون و تەنگە تاویان کردوون و، له پیتاوی شەڕ و شۆڕی هەموو دەمی دا هەموو دەم مالتوێرانی و سەرگردانیان بە سەر هاتووه... لە گەڵ ئەمانەشدا هەمووی، هیشتا هەمەوێندەکان خۆڕووشتی مەردانەیی باوک و باپیریان بەر نەداوه. هەر گێز دەستیان بۆ نامووسی کەسیک نەبردووه. هەر گێز نافرەتێک پان پروت نە کردۆتەوه. هەر گێز نەیانەیتشتووه نوێژ و پۆژوویان بچیت، تەنانەت له کاتی تەنگ و چەلەمەشدا. هەمەوێند، سەر بەستن، سەر دانەواندن نازان، هەر کەسی نازاریان بەدات دوو چەندەنە نازاری دەدەنەوه، بێ باکن. سێ له کەسی ناکەن. دووژمن هەر چەندێک گۆرەوترین له خویان و، زیانیان هەر چەندێک فرە بێ، چاویان ناترسن دەچن بە گێژیدا، تا تۆلەیی خویانی لێ نەکەنەوه و بەدۆستایەتی ناشن نەبنەوه، تا تۆلەیی خویانی لێ نەکەنەوه و بەدۆستایەتی ناشن نەبنەوه، وازی لێ ناهێنن.

به گزدهاچوونی که سوکاربان له دهوری (کرماشان) که هۆزی (هممهوهندی گهواره) نیشتهایش لهوین، ناچاری کردن، له نزیکی (۲۵۰) سال لهمهوپشموه خاکی باوک و پاپیری خویان بهجی بهتلن و بینه نه ناوچهیه بیکمن بهنیشتانی خویان.

ناشتی و نهزانی فرمانبه رانی فرمانه وایانی نهسا، ناچاری کردوون بجن بهگژ فرمانه واییه کاندای و، دورو بکهوتموه له گوندهکانی خویان و، بکهونه دستگورتی و همژاریهوه، که له نهجماهدا ناچاری کردن بژیاوندی خویان، دهست بدنه جمردهیی و کاروان پروت کردنوه، نهگهر فرمانه واییهکانی نهسا دادپهروهر و خوداناس و ژیر بوونایه گهلیک که لکیان لهه پروشت و کردهوه بهرزانهی هۆزی هممهوهند وهردهگرت و دهگه یاند بهگهل و نیشتمانه که یان لهوه پیش ته نیا بهوه پتیک دههات که پزیزان لن بگرتناپه و خوشه و یستیان بهرامهر بهواندناپه و چاک بوونایه لهگهلان.

لێره و لهوی

حهقهکان

خۆ پهستان و پولپهستان هینده دستکاری (ناینی پاکي ئیسلام) یان کرد و، بۆ که لکی ناپوختهی خویان، ئهم گهوه وارییه بهسه زمانه یان چهواشه کرد و، بههمهوه جۆره فیهوفلیتیک پروتاندیاننوه، دواوییه که ی نه تمکبه و خانهقا و پرچ و پیش و تهپل و دهف و بهشیر سه پرین و شاپلیته خواردن و شیخ و خهلیفه و دهرویش و مریده یان پهیدا کرد و، (پتهروی نه قشبهندی) یان گۆزی و خستانه شیوهی (پتهروی حهقه) وه (پتهروی حهقه) یش که تلپهی (پتهروی نه قشبهندی) به، نهگهر هیچی لن نه لێن، لهوه ده لێن که بهوه ته هۆی بێن کار و فرمانی و، گنژ و وێژی و ناشیتی و نهزانی، له بهر لهوه پهکتیکه له ههره دوزمهکانی گهل. کۆشش و خهبات بکهین نه مانه ی بوون به حهقه بیان خهینه وه سه ر ناپینه پاکه که ی ئیسلام. وهک بۆمان ده رکهوتوه (پتهروی) حهقه، که بهم جۆره به نهینی گیراوه و شارراوه تهوه و له حهقهکان بهولاوه، ناهێلن کهس تتی بگات، چوه ته سه ر پتهروی (ئیسعایی) پهکان که ههرچی بهک خۆشی پتیکه یاندن لایان رهوا بووه شیخهکانیان به ههشت و دۆزهخیان بۆ دانا بوون، له پیشهوه بهنگ و تریاکیان داوه به دهرویش و مریدهکانیان تا بهتهوشیان کردوون، ئینجا ههر فرمانیکیان ئارزوو بووه پتیان سپاردوون و، دهرویشهکان بهکارتیکردنی لهو بهتهوش دارووانه، دستبهجی فرمانهکانیان بۆ جیهه جی کردوون. زانست و پیشان دههات لهوی لهو جۆره ده زمانه ی بدزیتنی ههرچی بێن بلیت بهقهسی دهکات، باه زبان و نعمانی خۆشی تیدا بیت. چونکه به ته نهشت لهو ده زمانه ی، که هۆش و خواستی مرۆفیان بێن کز دهبن، دهتوانی بههۆی نواندن موگنا تیهیهوه یاخود چارهسته وه کار لهوانه بکری، ههر کارنیکیان بێن بهسپیری پتیان راپهه پترن. پاشان که هاتمهوه هۆشی خویان ههرچی بهکیان بێن گوتراوه و پیشان دراوه له بیرمان دهچیتمهوه. ئینه لهوه مان بۆ ده رکهوتوه که حهقهکانی ئینه له لایم شیخهکانیان وه له هممهو گۆبوونه پهکیاندا! ده زمانیکیان درخوارد ده دیت بیجگه لهوه وهک چاومان بێن دهکوهی زۆر له حهقهکان چاویان هممهو دهه نه بلهق و کره!... زۆرشیان کز و بێن هیز و ستن. له

دهنگی بهر ز داده چله کین. نه مانه هه موویان نیشانه ی خواردنی بیهوشدار و یا خود دهرمانانی بیهوش کردن.

هه ده گانی چه مچه مال له نزیکه ی (۳۵) گونددا دانیشتون. نه مانه بهزندان کردن و لیدان چاره ناکرین. ته نیا شتیک که بیان خاتمه سه ر پتی راست نه ویه که شیخ و سه ر کرده گانیان لښ دور بخیرنه وه. ئینجا خورتندنگایانیا بۆ بکرتنه وه. تیناندا بخوتن و فیری کار و پیشه سازی بښ، کارگه پشیان بۆ بکرتنه وه تا به ره یچی شانی خویان نانی خویانی تیدا پیدا بکن و بیروباوهری زانست و هونه ر و پیشه سازی بچینه میشکیانه وه، بۆ نه مه ی نه و میشکیانه یان له بیروباوهری پروپوچ پاک بکاته وه، و، کرده پشیان به و پینه پښ بگوزڼ و به ره و پیشکه و تینان ببات. جا خوزگه نه م ناواته مان دهاته دی.

چوئ بوونه وه

براکم! خه لکه باشه که ی چه مچه مالی خوشه و یست! خودا وهای و یست که لیستان بهیچریم و جیا بیه وه. له م ژینه پر گمشای و خوشیه، که له ناو ئیوه دا رام دهوارد بښ بهش بچینه وه. له ناو ئیوه دا میوانیکی برا بووم. به لکو له ئیوه زووتر خود به خاوون مال ده زانی. ئیوه یش خانه خویه کی بښ هاوتام بوون. تا ماوم خوشه و یستی و نه زادی و یارمه تیانم له بیر ناچینه وه، نه م چند مانگه یش که له ناوتاندا بوو، داخه کم، خه و یکی خوش بوو، نه پانه یشت ته و او بښ، خه بهریان کرده وه. هتا سه ر نه م چند مانگه، له ناسانی ژیندا، وه ک رژو ده ره و شینه وه. له هه موو دله وه و یستم بهرام بهر به م خوشه و یستی و یارمه تیه تان به که لکتان بښم و پیشتان به م و سه رتان نه گه یستم. خودا رژوگار به کویره وه ریسه وه بکوزڼ که ناوه ها مانه وه ی منی له ناو ئیوه دا جواته مرگ کرد!...

من له م کاته دا که فرمیکی جویبوونه وه له به ره ده ستاندا هه لده یتریم، به خودای پاک و بښ هاوتاتان ده سپیرم، که به گه وریه ی خوی پارزگاریتان بکات و له دست مۆته که و ممۆزنی رژوگار رژگارتان بکات. ههروه ها یارمه تی منیش بدات که جاریکی تر بیه وه ناوتان و به سالان له گه لتاندا رابهریم. به لام له ژیانیکی له ئیستا ناسوده تر و گوزه راتیکی خوشتردا بتانینه وه. له کانی دله وه سوپاس نه زادی و جوامیتری و پیاره تی هه موو لایه کتان ده کم. تکادارشم له خودا که هه موو ده م به گامه رانی و سه رفرازیان بگه نښن. ههروه ها تکادارم که له پاش من و له بریتی من یارمه تی (کاک نه جات عومهر) و کاک (قادر محمه ده) و کاک (مه محمود) و کاک (عه ونی) و کاک (عه لی) بدن، بام هه ر وه کتا ئیستا بۆ سه ره رزی و پیشکه و تنی ئیوه هه رلی مه رده نیا داوه، له مه و دوایش ههروه ها هونه رمه ندی خویان بنویسن، ئیتر به خوداتان ده سپیرم براگان.

براتان: شاکر

هشاکر فه تاح

جینوشینی چه مچه مال

هه له بجه

له پاییزی سالی ١٩٤٦دا گه پشته هه له بجه. ^(١) ناژاودی ناوهند به گزاده کانی جاف و دهسته و دایه ری (شیخ محمودی مه زن)، که له سر زویوزار و دهسلات بوو، له نارادابوو. هه ردوولا دۆسته بوون. حمزم نه ده کرد لایمی هیچ لایه کیان بگرم. حمزشم نه ده کرد که لکی گشتی بۆ که لکی ئهوان ژیر بخرم. (نهرۆلی) یه کانی که تیره یه که بوون له (جاف)، به رهنگاری به گزاده کانی جافیان ده کرد. بوو بوونه هه ره پمانی شێخه کانی سلیمانی. شهرو شیر له سر زویوزار و دهسلات و که لکی تایه تی بوو، نه که له سر که لکی گشتی. ناژاو له ناویاندا په پیدابوو. زۆرداری دهستی پین کرد. بوو به مقومقو و دادکردن. زۆری نه مهابوو بپشته شه ریکی خرتین. داوام له فه ره مانه وایی کرد، ریم بدات که وره کانی هه ردوولا سزا بدم. بۆ نه می هه لا هه نه گیرسن. پنی نه دا. ناچار بوو له سه روۆکه بچکوله کانی هه ردوولا بگرم و سزا بدم. بوو رهنگه چه کداره کانی هه ردوولا م بلاوه پین کرد و، ناسایش که راپه وه سه ر دۆخی جاران، ئه م کارمه سته دهنکی دایه وه. گه ل زۆری پین خوش بوو. به لام به گزاده کانی جاف پیتی توپه ره بوون. هه ره ها دهستی شێخه کانی سلیمانی نه مه یان زۆر پین ناخوش بوو. چونکه ئه م کرده وه په، به ره ره چی دهسلاتی هه ردوولا یانی ده دایه وه، که لکی بۆ نه ته وه تپیدا بوو، که لکی بۆ ئهوان تپیدا نه بووا.

به گزاده کانی جاف، تیکرا هه مه ویان له به غدا، کۆبوونه وه و چوون بۆ لای کاربه دهستی کاروباری ناوخۆ، دادیان له دهست من کردا... هه ره چنده ئه م تاوانانه ی ئهوان دا بوونه پالم، به درۆ ده رجوون، به لام ئه و پشکنیر (مفتش) ه ی نارده ویان بۆ پرس و لیکۆلینه وه به رتیلیکی وای لی وهرگرسیون، که ناچاره بکات به رهنگاری ئه ویش بکهم. دواپی له سه ره پیشیاری ئه و پیشکینه ره، سن مانگی پین نه چوو، گواسته مانه وه بۆ شاری سلیمانی. منیش له پیش جوئی بوونه مه دا، سوا سیکم نارد بۆ به گزاده کانی جاف، به بۆنه ی گۆزانه وه که مه مه، له جیه کی زۆر خراپه وه بۆ جیه کی زۆر باش!

دیاره ئه مه ته وس بوو. هه نه دیک که س پیکه نن! ئه مه بوو به سه رچاره ی وتاریکی خوشمویست بۆ من، له شینوه په خشانیکی هونه ریدا، ناوم نا: «بیت نه ی دوژمن». له سالی ١٩٤٧دا له گۆشاری (گه لاوێژ) دا بلاژکرایه وه. پاش چنده سالتیک کرا به عه ره بی و له که لیک رۆژنامه دا بلاژکرایه وا.

ئه م کارمه سته، دلی نیشتمانپه رهرمان و هه زارانی له به گزاده کانی جاف زۆر وروژاند. به لام منی زۆر خوشمویست کرد لایان. کاتی جوئی بوونه وه، به پێژیکی زۆره وه په وانه یان کردم.

زۆرداری هه نه دیک له و به گزاده له مسکینه کانیان، که م تره خه مبی هه نه دیکشیان له لیپه رینه وه ی ده رد و ناژاری کرمانجه کانیان و، یاره م ته نه دانیان، هه ره ها ناکوکی ناو به گزاده کان خوشیان، بوو بوو به وه ی دهسلات په پیداکردنی شێخه کانی سلیمانی له ناو جافه کاندایان.

(١) له م کاره نیداره ی مامۆستادا بۆ جاری چواره ده چینه مه نه ده له ره؛ دوو جار بۆ خورمال و دوو جار بۆ هه له بجه.

لهو شمش مانگه‌دا که له‌وی بووم، توانیم ناسایش به‌ارتزم، خوشه‌خانه هیچ که‌تینگ یاخود کارماتیک‌کی خوتناری، له‌ناو هه‌ردوولادا، رووی نه‌دا. به‌لام داخه‌که‌م، چه‌ند مانگیک له‌پاش جوئ بوونه‌وم له‌(هه‌له‌به‌جه) چه‌ند که‌تن و کارماتیک‌کی ننگ و ناشیرین و خوتناری له‌ناوایندا رووی دا: که‌لیک پساو کوژران، که‌لیک خه‌رمان و پاوان سووتینران، که‌لیک مال و دووکان دززان، هه‌ردوولا تووشی زیانیکی زۆری سه‌ر و سامان بوون. نه‌وساکه (به‌گزاددکان) بۆیان ده‌رگموت: که‌نه‌و قایمقامه‌ی هیتایانه جیتی من و، خۆیان بۆ خۆیان دورستیان کرد، به‌زه‌بری به‌رتیل، هه‌ردو لایانی فروشت به‌پاره، بێ نه‌مه‌ی توژتیک خۆی ماندوو بکات به‌پاراستنی گیان و سامانی هیچ لایه‌کیانه‌وه!، وه‌ک زانیم، هه‌م‌ه‌مویان به‌شیمان بووبونه‌وه له‌و خراپه‌یه‌ی له‌گه‌ڵ مندا کردبووان!، پشیمان لێ نابوو که‌ منیان باش نه‌ناسبوو، نیتاکه‌ بۆیان ده‌رگموت که‌ من بێ لایه‌ن بووم، بۆ نه‌وانیش و بۆ شێخه‌کانیش! له‌به‌ر نه‌وه‌ی کۆنه‌ دۆستم بوون، زۆریان له‌ سلیحانی هاته‌لام و دله‌واییان کردم!، هه‌روه‌ها هه‌ندیک له‌ که‌په‌ شێخه‌کانی (اباره‌)یش زۆرداریان له‌ ناواییه‌ک کرد، به‌مه‌به‌ستی داگیرکردنی زه‌ویزاری فه‌رمانه‌وایی که‌ له‌ بێ ده‌ستیانه‌بوو. به‌هانه‌ هانه‌ی نه‌وان ناواییه‌که‌ تالان کرا و، دوو که‌میشی لێ کوژرا، له‌لایه‌ن که‌په‌ ده‌گانی نیرانه‌وه‌ که‌ هه‌رشیان هه‌تایه‌وه‌ سه‌ر نه‌و گونده‌. (دادگا) و (باله‌زخانه‌)ی هه‌له‌به‌جه‌ هه‌چیان بۆ نه‌و مکه‌ینه‌ گه‌ژوانه‌ نه‌کرد، ناچار بووم به‌ده‌سه‌لاته‌که‌ی خۆم جه‌زه‌به‌یان بێ به‌گه‌یتیم. تا تو له‌ی نه‌و هه‌زاره‌یان لێ بکه‌مه‌وه. باش بوو تالانییه‌کانیان بۆ گه‌تایه‌وه‌ و، خوتنه‌کانیشیان بۆ سیندرا و، ده‌سه‌لاتی شێخه‌کانیشیان له‌سه‌ر لا‌برا. نه‌م کارماته‌یش ده‌نگی دایه‌وه. شێخه‌کان لای (که‌ل) به‌دناو بوون. به‌لام منیان زۆتر چو به‌دله‌ا، شێخه‌کانیش چوونه‌ دادکردن له‌ ده‌ست من بۆ (به‌لدا)، بۆ لای جینگا به‌ره‌زەکان! منیش ده‌نگم نه‌کرد تا ماندوو بوون. که‌ هاته‌مه‌وه‌ مرۆده‌م دانێ که‌ به‌پاره‌گانی من له‌لایه‌ن کاربه‌ده‌ستی ناوخر^{۱۱}، خۆمه‌وه، په‌سندکراوان، نه‌وانیش هه‌چیان بۆ نه‌ماوه‌ته‌وه‌ نه‌وه‌ نه‌بێ که‌ سه‌ر بۆ ده‌اده‌روه‌ریه‌ به‌جه‌مینه‌وه‌! باش بوو، ژیر بوون، زوو هاته‌نه‌وه‌ سه‌ر پێ، منیش تا پێم کرا پێزم لێ گرتن! (پنججوبن) به‌هۆی بوومه‌له‌رزوه‌ ته‌واو وێران و شه‌رزه‌ بووبو^{۱۲} خوشه‌خانه له‌گه‌ڵ نه‌و لیژنه‌به‌دا که‌ دامه‌زرابوو، به‌گه‌وجی چاره‌ی گه‌یروگرفته‌کانیم کرد. له‌مه‌دا فه‌رمانه‌وایی زوو که‌وته‌ فریایان. یارمه‌تیه‌کی باشی دان. گوندیه‌کافان دامه‌زرانده‌وه. یامه‌رتی هه‌زاره‌کانیاغان دا، که‌لیک ساختمانی پشیمتمان بۆ دروست کردن، بۆ نوشتن و بازاڕ و فه‌رمان به‌یتن. له‌ سایه‌ی خوداوه (پنججوبن) له‌ ده‌ست ره‌و و شه‌ه‌زه‌ی و زیانیکی گه‌وره‌ پرگارکرا، هه‌روه‌ها گه‌یروگه‌شتی شه‌کر و چایی و کوووتال فرۆشتن که‌ به‌ هۆی هه‌ندیک بازرگانی خراپه‌وه‌ په‌یدا بووبوو، چاره‌کرا. نه‌و بازرگانه‌ خراپانه‌م لا‌برد، ه‌ی باشم خسته

(۱۱) واته: الإدارة الداخلية العامة- وزارة الداخلية.

(۱۲) پنججوبن ناحیه‌یک بوو سه‌ر به‌قه‌زای هه‌له‌به‌جه، له‌ ۸ی ئای ۱۹۴۶ بوومه‌له‌رزیه‌کی به‌هیزی وایستی دا که‌ زیانیکی زۆری گیانی و مالی له‌و شاره‌ دا، میری یارمه‌تیه‌کی چاکی خه‌لکه‌که‌ی دا، نه‌میر عه‌بدولئیالی ومسی گه‌وج سه‌ردانی شاره‌ وێرانه‌کی کرد. له‌ کوردستان و عه‌تره‌قه‌وه‌ په‌یتا په‌یتا کۆمه‌کیان بۆ ده‌نارد... نیت نه‌مانه‌ بوونه‌ هۆی یارموکی سه‌ر شانی خه‌لکه‌ دامه‌وه‌کی.

جینگیان. ههروهه دهسگای (قوم - دهنده) یشم تنگه تاو کرد، بۆ نه مه ی به پاکی و دروستی و کورجیه وه کاروباری نه ته وه به مریه بیات. لهم کاته دا فرمانه وهایی (کومه له) ی کوردستانی نیران له ناوبرابو^{۱۱}. نینگلیزه کان گیز و هورپان دهات به ناو ناوچه ی (هه له بهجه) و سنووردا شهوتیکیان به کتیک له به گزاده کان دوو نینگلیزه له وانه و هه ندیک له به گزاده کان و منیشی بانگ کردبوو بۆ مالی خۆیان، بۆ نانخوردن. له وتیدا به نینگلیزه کانم گوت: «نه گهر نیشه دهاته وتی (پاسای به شداری - الشوبعه) له نیرانه وه نه یته ناو ناوچه ی هه له بهجه وه، نهوا هه رچی زویه کی میری هیه لهم ناوچه یه دا دابهشیان بکه نه به سه ر جووتیاره هه زاره کاندا. ههروهه یارمه تیشیان بده نه به یاره و به ماکیه و به تو و، به مشی تر. نه م به گزادانه هه مه و دوله مه ندن. گوندیان زۆره. پتوشتیان به زه و یوزاری میری نییه. به لام کرمانجه گانیان هه زارن، هه چیان نییه. نه وانه پتوشتیان به زه و یوزار و یارمه تی و دادپهروه ی هه په .

به گزاده کان نه م قسانه یان پتخوش نه بوو. به لام نینگلیزه کان قسه گانیان لای خۆیان نووسی. پاشان نه و قسانه ی خۆه به نوو سراویش نارد بۆ پارێزگاری سلیمانی و، داوای پشگیری شم لێ کرد لای کاربه دهستانی میری... به لام نه واسکه نه م قسانه زۆر به خرابی ده درانه قه له ما! هه ر که سی بیکردا په، ده یانکرد به نه ندامی ده سته ی به شداری (کۆمۆنیستی)...! له گه ل نه مه ی شدا کاره سات ده ریخت که قسه که ی من له جینی خۆیدا بوو، چونکه پێنج سالی پێ نه چوو، فرمانه وهایی خۆی ده سته ی کرد به به شینه وه ی نه و زه و یوزاران به سه ر کرمانجه هه زاره کان و نه وانه دا که له دانگی نه وانه دا بوون!.

داخه که له هه له بهجه دا زۆر نه مامه وه تا به توان به ده لی خۆم په یچی تیدا بده م، زۆر پێشانیزم پێشکهش کرد بۆ جوێ کردنه وه ی (پێنجوین) له هه له بهجه و دامه زاردنی (لادنی هه له بهجه) له گوندی (عه به یلێ) دا و، گواسته وه ی بنگه ی (لادنی واره ما) بۆ گوندیکی نزیکتر و باشتتر. به لام نه وانه له پاش جوێ بوونه وه ی من به چه ند سالتیک جیه جێ کران.

(۱) مه به سته ی رووخانی کۆماری کوردستانه له مه هاباد که له ۱۹۴۶/۱/۲۲ ئالاکی هه لکرا و بانگه شه ی بۆ کرا، له ۱۹۴۶/۱۲/۱۵ دا هه زه رگانی نیران به پالپه شتی و په زامه ندی هه زه نیه دوله تیه به گانی نه و رۆژه هه رمیان به و کۆماره کوردیه هه نا و په ره رانیشیان له سێداره دان. ته نیا هه زێه که که وته به ره ره گانی و مفاوه مه کردنی له شکری نیرانی و نه و عه شیرانه ی به یونه پیاوی هکومه ت، بارزانییه کان بوون، که له دوی شه ر و پێکدا نه یکی زۆر له گه ل جاش و جه یشی نیراندا بۆ به ره گرێکردن له و کۆماره ی به گورگانخوردر و درا، به ناو بانگه شتێن نه و شه رانه ش: شه ری کوجار ۱۹۴۷/۳/۱۳، به ره ی شتو و نه عه ده ۱۹۴۷/۳/۱۸، قاره نه له ناوچه ی خانه ۱۹۴۷/۳/۲۴، هه له ج ناوچه ی مه رکه وه ر، به ری زه ر له ۱۹۴۷/۴/۳ که بارزانیی نه مر نیایدا به رنه دار بوو، له ۱۹۴۷/۴/۱۹ دا هه زه ر بارزانییه کان دینه وه خاکی عه راق، له ۱۹۴۷/۵/۲۵ ده گه نه گوندی (بای) له کوردستانی ته رکیا، دیسان له ۱۹۴۷/۵/۲۷ دینه وه گوندی (جیرمی) له کوردستانی نیران. له ۱۹۴۷/۶/۱۱-۹ شه ری گه وه ی چای سۆز و ده شتی ماکو که تیایدا له شکری نیران ۲۷۱ سه ربازی لێ به دیل گیرا له ۱۹۴۷/۶/۱۸ دوا که سن که له بارزانییه کان له ناوی نارلس په په یه وه نیه خاکی سۆلیته مه ته فا بارزانیی نه مر بوو.

سلیمانی

له سالی ۱۹۴۷دا گوتزرامهوه (سلیمانی). نو کاته سلیمانی نزیکمی (۳۴۰۰۰) کمینگ دهیو. باشکوتوو بوو له ناره‌دانیدا. پیشکوتوو بوو له هوش و بیروباوری نیشمانیدا^(۱).

هستم پښت کرد فرمانروایی باوهری بهمن نییه. چونکه به‌دوستی (که‌ل) ی دادنام! نه‌یاند‌کردم

(۱) نو ساله وواتر، له ناسمانی جولانموی سیاسی سر گټوړپانی کورده‌واریدا، هوررگان ورده ورده دهره‌یښموه و پروکاره‌گانی ټیکوژشان کم کم باشر به‌دیار ده‌کمون و ناسوی تاینده‌یان دستنیشان ده‌کرد، سالتن نه‌بوو که کۆماری کورده‌ستان له مه‌هاباد پروخایو، دلسوزان و ټیکوژشرانی نمودیو و له‌گډل نموانی نهمدیو که به‌شداری دامه‌زاندنی نو کۆماره‌یان کرد، پرموازه بیرون و زۆریش له زیندانه‌گانی نیران خرنزرا‌بون، نام و چټی نو یانزه مانگه سر به‌منیبه خه‌باتگېترانی ممت کردیو، کسپی هه‌لوسراوانی چوارچرا و چوار نمفسره قاره‌مانه‌گانی ۱۹ی حوزه‌بران هیندی دی خه‌لکی جوش دا یو دیار یکردنی ریگای خه‌باتیکي رزگاری نه‌تو‌ه‌یی ټیکوټیکتر له جاران؛ جا بژه ټیکوژشان بژ سر به‌خوږی و نازادی له دو به‌رده‌دا خوږی ده‌بینم‌وه -له کورده‌ستانی غیراقد: به‌ری بیری کۆمۆنیستان و به‌ری بیری نه‌تو‌ه‌یی.

نازار و مینه‌تیبه‌گانی نو کاته و ناوارم‌وونی بارزانیان له سۆفیه‌تدا، وای له زۆر له کادیرانی به‌ری په‌گم کرد که پالده‌نه ناو دوومه‌وه که له یتکه‌پنانی پارتی دیکوکرانی کورده‌ستاندا خوږی بینیم‌وه -۱۶ی نایی ۱۹۴۶-، هه‌تا حزیکي ناواده‌یه فرلوانی وک -هیسوا-ش له کۆمه‌له‌یه‌دا توایم‌وه... رۆش‌بیران و شاعیرانیش له جاران زیاتر له پرودوله‌گاند ده‌ترانه‌وه: پروانه پیره‌متردی نمر له ۱۹۴۷دا چی ده‌لن:

عشرت هاواره،

که‌وتوو مه ناراس ناو به‌ی بواره
ریم نییه منیش شوین نموان بکه‌وم
پیرم، هه‌نگاوێک بنیم نه‌که‌وم
لیرش وا که‌وتوو به‌دم ده‌رده‌وه
له نیشی دوری و ناهی سه‌رده‌وه
دوکتور ده‌وای تۆم ناوئ، لیم که‌رئ
به‌لکو به‌ناهم ده‌وران وهر که‌رئ
یا وا ودر که‌رئ... نیلیم سه‌ر که‌رئ
یا زرمه‌ی تزیی زهری به‌ر که‌رئ
نموکه‌ دوعای من وا گیراین
له خانه‌ی خاک، ناوتم نابین
نینجا ته‌لغیم به‌دن به‌کوری
بلتین ناوتم هاته جن، مری

سا بژه سلیمانی له بیروباوری نیشمانیدا پیشکوتوو یوو... وک مامۆستا ده‌لن.

به جینوشینی مومته سرف یک جار نه بن نویش له ماوهی دوو سالدا! زۆرتر کارگیری بالباره کان (مدبر الشرطة)، یان نهوانی له رهوشت و خرویی نهواندا بوون، دهکران به مومته سرفی سلیمانی یاخود به جینوشینی مومته سرفی سلیمانی. ههڕه‌ند له دلدا نهم زۆرداریهم لا ناخۆش بوو، به‌لام رۆژگار دهریخت که نهو به‌روا پهن نه‌کردنه‌یان، بۆ من زۆر به‌که‌لک بوو! چونکه ده‌بوو: یان تیک بچم له‌گه‌ل فه‌رمانه‌وااییدا، یاخود تیک بچم له‌گه‌ل (نهمه‌وه) دا. نهو کرده‌وه نه‌نگانی نهو مومته سرفانه ده‌یانکرد دهریاره‌ی (نهمه‌وه) به‌من نه‌ده‌کرا! بێجگه له‌وه، نهم باره، به‌و به‌هزی نه‌وه‌ی خۆشه‌یستی ناوهند من و (نهمه‌وه) به‌هه‌تر بیه‌ن! له هه‌له‌باردنی (کۆزی نهمه‌وه - مجلس الأمة) دا که له سالی ۱۹۴۸ دا کرا، نه‌وه‌ده‌ی پێم کرا، سه‌ربه‌ستی نه‌مهم پاراست. هه‌ڕه‌نده (پارت) و (رۆژگاری) ^{۱۱} زۆر به‌ره‌ره‌کانیش یه‌که‌تریان ده‌کرد له هه‌له‌باردنه‌که‌دا، به‌لام ماوم به‌هیچ لایه‌کیان نه‌دا، کار بکاته سه‌ر سه‌ربه‌ستی هه‌له‌باردنه‌که. ماوه‌شهم نه‌دا شه‌ری خۆتین له ناویاندا به‌قمو من. هه‌روه‌ها ماوه‌شهم نه‌دا به‌فه‌رمانه‌به‌ره‌کان بن فه‌ره‌کان ته‌ق و هه‌ور له هیچ لایه‌کیان بکه‌ن. نه‌وانی سه‌ر به‌هیچ ده‌سته‌یه‌گیش نه‌بوون، نه‌وانی سه‌ر به‌فه‌رمانه‌واایش بوون، هه‌میان سه‌ربه‌ستیانم پاراستبوو له هه‌له‌باردنه‌که‌دا... که هه‌له‌باردنه‌کان پهلای یه‌که‌م و دوهمیان ته‌واو بوو، هه‌موو کس، ته‌نانه‌ت ده‌سته (حزب) نه‌هه‌تییه‌کانیش ده‌ستخۆشیان لهن کردم و گله‌ییان نه‌بوو... ته‌نیا چهند که‌سیکی ده‌سه‌لاتدار نه‌بن بۆ له‌بۆلیان کرد و، تاوانباریان کردم لای فه‌رمانه‌وا، کس گله‌یی نه‌بوو له‌گه‌ل نه‌مه‌یشدا فه‌رمانه‌وا، وای بۆ ده‌ست ده‌دا، که سه‌ره‌شتم بکات و هه‌لم به‌دات بۆ جیگایه‌کی وه‌کو «شیخان» که دوایه‌وتووترین و ناخۆشترین ناوچه بوو له خاکی (بادپان) دا. هه‌ڕه‌چنده کردم و گو‌شام، (شیخ محممودی مه‌زن) له‌گه‌ل هه‌مه‌وه‌نده‌کاندا رێک نه‌که‌وته‌وه... پیاوخراب هه‌به‌رون له دس پێوه‌ندان و له فه‌رمانه‌به‌رانی فه‌رمانه‌وا، هه‌رچی من دا‌هه‌زراند، نه‌وان هه‌له‌یانده‌وه‌شانده‌وه! نهو رێکه‌که‌وته‌ که زۆر به‌ناسانی سه‌ری ده‌گرت، ته‌نیا به‌چاو پێشینیکی (شیخی مه‌زن) و ده‌ست هه‌له‌گرتینیکی له چهند پارچه زه‌ویه‌ک، بۆ هه‌مه‌وه‌نده‌کان جیه‌جی ده‌بوو، به‌گۆزیان وایان له (شیخ محممود) کرد، هه‌مه‌وه‌نده‌کانی له خۆی کرده‌ دوژمن! دا‌هه‌که‌م نه‌و دوژمنایه‌تیه، نه‌مه‌نده توند بوو و، نه‌مه‌نده درێژه‌ی سه‌ند، له پاش گو‌یزارنه‌وه‌ی من له سلیمانی، بووه‌ هۆی روودانی گه‌لیک کارساتی پر له هه‌م و نازار، که تا ئێسته‌گه‌ش له به‌رنه‌چۆته‌وه!

هه‌مه‌وه‌نده‌کان که‌وته‌ گله‌یی له من! له‌وه‌دا ماف به‌لای نه‌وانه‌وه بوو، چونکه من به‌ناوی نه‌وه‌وه که له هۆزی نه‌وان بووم، ناچارم کردن بچنه لای (شیخ) و ناشت بیه‌وه له‌گه‌لی... شیخ ناشت بووه‌وه و، به‌لێنیشی دامن که زه‌ویه‌کانیان بدانه‌وه... به‌لام به‌لێنی خۆی به‌جی نه‌هه‌تینا! چوار مانگ چاو ده‌روانیم به‌هه‌مه‌وه‌نده‌کان کرد و له‌زێرمه‌و تیکو‌شام لای شیخ که به‌لێنه‌که‌ی به‌جی به‌هه‌تی. دا‌هه‌که‌م شیخ به‌گو‌تی نه‌کردم. له شه‌رمه‌زاریدا، نامه‌یکم نووسی بۆ شیخ: که له‌سه‌ر نه‌وه، نه‌وا پریارم دا خۆم ته‌فرو تونا بکه‌م له سلیمانی... شیخ پیاویکی دلپاک بوو... به‌لام کزیو بوو به‌ده‌ست دس و پێوه‌نده‌کانیه‌وه، که به‌ناسانی دلیان تیک ده‌دا... که نامه‌که‌ی منی خۆتند بیه‌وه‌وه، گو‌تبوی راست ده‌کات، ده‌ستی کرد به‌و به‌گریان!

(۱) مه‌به‌ستی (حزب ته‌حه‌ره‌ره) که کۆمۆنیسته‌کان بوون.

زۆرى پىن نەچۈر، چۆمە بەغدا. تىنكۆشام بۆ گۆيزانەوم بۆ جىيەكى دور، بەر مەرجهى بىتوانم دادپەرورەيى تىدا بىكەم و، دەروروى تىدا بىرندار نەين، بەھۆى فروڧىلجىزىى فەرمانىۋايىيەۋە! لەو كاتەدا داۋاي بەرزىۋونەۋە (ترفىع) پىشم كىردىۋو... بەلاە كارىەدمستى كاروبارى ناۋخۆ (عمر نظىمى) ^{۱۱}م توندىۋىژ ھاتە پىش چاۋ! كاتىكم زانى گۆيزراۋەتەۋە بۆ ناۋچەى (شىخان)، بەرزىۋونەۋەكە پىشم دواخراۋە بۆ چەند مانىگىكى ترا. ھەرچەندە لە سلىمانى دلم گوشرابو بەھۆى زۆردارى فەرمانىۋايىيەۋە كە نەيدەھىشت داد (عدالت) و دروستى (نظام) و كەلكى گىشتى لە پىنگاى خۇبانەۋە پىژن! كە نەيدەھىشت فەرمانبەر پىتۋىستى سەرشانى خۆى بەرامبەر بە (خودا) و بە (نەتەۋە) بەھىننە جى! كە پىشى زۆردارى دەرگا! كە خىمى سەرمەرزى و پىشكەۋىتى (گەل) ى نەبۇ! ھەرچەندە فەرمانىۋايىى لە سلىمانىدا بەر رەنگە دەجىۋلايەۋە و، بەر رەنگە دلم نازارى پىن دەرگە پىشت! بەلام بەھۆى نووسىن و خۇيىندەۋە، ئەۋ دلم زۆر چار لە نازار رىزگارى دەرۋە، ترووسكەى ھىۋاي رىيانىكى دواۋۇژى خۇششى تىدەكەۋت! نازار و ھاۋايى نەتەۋە و ناۋاتى دواۋۇژىم لەگەل پىنگاى چارەگردىنى زۆر لەگىروگرفتەكانى، لە چۈر نووسراۋدا پىشان دا.

لە سالى ۱۹۴۷دا (پىرشىگ) و (شەبەنگەبەرۋۇژ) ^{۱۲}، لە سالى ۱۹۴۸دا (گەۋرەپىۋان) و (ھاۋپىتى مىنال) ^{۱۳}م لە چاپ دا و بلاۋم كىردەۋە. نىشتەمانبەرۋەران و خۇيىندەۋارانى كورد لە ھەمىۋە لاپەكەۋە پىرۋىزىياپىيان لىن كىردم ھانىيان دامە سەرم نووسىن. بەلكو ھەندىكىيان پارمەتپىيان دام لە بلاۋكردەۋەياندا... بۆ يادگار نامى چەند كەمىكىيانم ھەلگىرتەۋە، لە مېژۋوناسان و نووسەرانى كورد: (امىن زكى، محمد علي عوني، رفیق حلمى)، لە بوژى و وىژۋونانى كورد! (فايق بىكەس، شىخ محەمەدى خال، عەلەھ دىن سجادى)، لە فەرمانبەرانى گەۋرەى زانىارى: (عەبدولمەجىد محەمەن)، (عەزىز محەمەد)، (سالىح سەعید)، (ھوسەين رەشوانى) و (جەمىل رەشىد عەمادى) و گەلنى دۆست و بىرلەشكەن تىرۋە ئەۋ ھاندان و تىزگىرەنەم دى، كە ھەتا دەمىتم بەدل سىياسىيان دەرگە.

ھەرۋەھا لەۋ ماۋەيدە كە لە سلىمانى بوم، گەلىك وتارم نارد بۆ گۆفارە كوردپىەكان: (گەۋاۋىژ) و (نزار). ئەمانە ھەمىۋە خۇشەرىستىبەكىيان خىستە ناۋ دلى من و كوردەۋارىيەۋە... مىش پىپىانەۋە دلشاد و بەختيار بوم. شاگردانى خۇيىندەنگاگان، بەك دوو چار داۋايان لىن كىردم خۆم بەكە بەنۆيىنەرى سلىمانى لە كۆپى نەتەۋەدا... خۆم لە دەست راپىسكانن! لە سالى ۱۹۵۳ و ۱۹۵۴دا، لە بەك دوو خۇيىشاندىنى

(۱) نەمە ھەر ئەۋ عومىر نەزمىيەپە كە لە ۱۹۳۶دا لە مىسلى بانگى سامۆستاي كىردىۋو و تامۆزگارى كىردىۋو كە خۆى يىگانە (مەدىر ناچىە) و پەھانىشى دابوۋىيە كە ھارىكارى دەرگا.

(۲) پىرشىگ: كۆمەلنى دىرد و كىشەى ناۋ كۆمەلنى كوردەۋارى، چاپخانەى مەعارف، بەغدا ۱۹۴۷ شەبەنگەبەرۋۇژ: كۆمەلە چىزۋىكىكى كۆمەلەيىنى پىالىزىمى، چاپخانەى مەعارف، بەغدا ۱۹۴۷.

(۳) گەۋرەپىۋان: بەمەرھات و باسى كۆمەلنى لەنارداران و گەۋرەپىۋاننى ناۋ مېژۋى كورد و ھاۋپىتى مىنال: كۆمەلنى باسى مېژۋىيى كورد، كۆمەلەيىنى، خۇرپەۋىشتە... بۆ مىنلاان لەگەل وىنى رەنگاۋرەنگ. چاپخانەى مەعارف، بەغدا ۱۹۴۸.

گشتیدا، له به‌غدادا، شاگردە کوردەکان داوایان کردبوو له فەرمانڕه‌وایی که بکات به‌کار به‌دهست (وه‌زیر) ئیک له‌ کار به‌دهسته‌کان! خۆم ناگام له‌مه نه‌بوو^{۱۱}. فەرمانڕه‌وایی له‌ پاش مارویه‌کی زۆر گله‌یی لێ کرد و زۆری نه‌ماپوو تاوانبارم بکات به‌به‌شداری (کوژمه‌نستی) یه‌وه؛ به‌په‌له‌ پڕۆسکێ ڕزگارم به‌و. به‌لام کاری کرد له‌ دوا‌زۆی فەرمانبه‌ریم... له‌ مافی خۆم به‌شبه‌راویان ده‌کردم. له‌ سالی ۱۹۵۴دا، له‌ خه‌یساندانیکدا، دانیشتوانی سلیمانی داوایان کرد بکرت به‌ (سه‌روکی شاره‌وانی)... پێم گوترا بیکه‌م... نه‌مکرد!

نه‌مانه‌ هه‌ممو نیشانه‌ی خۆشه‌وستیی (گه‌لی کورد) بوون بۆ من، که‌ تا ده‌مین به‌تاسوقه‌وه‌ باسیان ده‌که‌م و، به‌سه‌ره‌رزیه‌وه‌ له‌ خانه‌ی دلدادا به‌سیاسیکی بێ پایانه‌وه‌ ده‌یانپازیم.

شیخان

له‌ ۱۹۴۸/۱۱/۱۲دا، به‌دەشکاو یه‌وه‌ سلیمانی به‌جێ هه‌شت... له‌ ۱۹۴۸/۱۱/۱۳دا گه‌یشت به‌ (شیخان). پۆژه‌که‌ی سارد و نسرم و که‌وه‌ پۆژبوو. کردی به‌ته‌پوتۆز و ره‌شه‌با. غوونه‌یه‌کی گه‌ردولولی پۆژگاری به‌رامبه‌رم پشان ده‌دا. (شیخان) خۆی که‌ (عین سفی) یشی بێ ده‌لێن، پێنج سه‌د مالتیک ده‌بوو... زۆریه‌یان (په‌زیدی) و نزیکه‌ی سه‌د مالتیکشان (مهمبھی) و (نیلام) بوون. به‌لام ناوچه‌که‌ هه‌مروی، نزیکه‌ی (۲۵،۰۰۰) که‌میکی تێداپوو. نیوه‌یان (په‌زیدی) و نه‌وانی تریشان (نیلام) و (مهمبھی) بوون. له‌ (شیخان - عین سفی) دا چه‌ند دووکانیک و یه‌ک دوو چاپخانه‌ی کزم تێدا دی. کلتیایه‌ک و مزگه‌وتیکی نا‌هه‌وار و، چه‌ند قسێک که‌ په‌زیدییه‌کان نوێژیان تێدا ده‌کرد، تاکه‌ خۆتندنگایه‌ک، نه‌خۆشخانه‌یه‌ک که‌ بێ پزیشک بوو، هه‌بوو^{۱۲}. نه‌ ڕێگای قه‌برتاو کراوی هه‌بوو، نه‌ ڕێگای قه‌برتاو کراویش به‌ (موسول) یه‌وه‌ به‌سه‌تبوو. بێکه‌یه‌کی زۆر دواکه‌وتوو له‌ ناوه‌دانیدا، هه‌زار ده‌رده‌دار.

(۱) ماموستا که‌ریم زهند، بێ نه‌وی من لێی به‌رسم، له‌ باسی شاکر فه‌تا‌دا بۆم (پێنج شه‌ه‌ ۶/۹/۲۰۰۴) وتی: هه‌ند له‌لای قوتابی و خه‌لکی په‌سه‌ند بوو له‌ خه‌یساندانیکه‌ی به‌غدادا، کوردەکان نه‌و داوایه‌یان به‌رز کردبۆوه‌ شاکر فه‌تاح بکێت به‌وه‌زیر.

(۲) هه‌ر بۆ نه‌وی قه‌باره‌یه‌کی نه‌و قه‌زایه‌ (له‌و پۆژگا‌ر‌دا) بزانین، گو‌بهرتێک له‌ کتێبه‌که‌ی (عه‌بدول‌ه‌زاق نه‌لمه‌سینی) ده‌رباره‌ی نه‌و قه‌زایه‌ ده‌خه‌نه‌ ڕوو: «سه‌روکی نێژیدییه‌کان له‌ مرسلدا نازاروکی تابه‌تی هه‌یه‌؛ نه‌ویش (میری شیخان)، وه‌ له‌ گوندی باعه‌رده‌ داده‌نیشن، له‌ نێزیک نه‌م گوندش زیاره‌نگای شیخ عوده‌ی بێ موسافیری لێیه‌ و سالانه‌ دین بۆ زیاره‌تی.

ژماره‌ی گونده‌کانی نه‌م قه‌زایه‌ ۳۰۰ گونده‌، مه‌رکه‌زی قه‌زا که‌ (عین سفی) یه‌ که‌ پێنج میل له‌ باعه‌رده‌وه‌ دووره‌، سن ناحیه‌ی هه‌یه‌؛ عین سفی، القوش به‌پال شاخی قوشه‌وه‌، به‌عشیقه‌ به‌پال شاخی به‌عیشقه‌وه‌ نێزیک به‌شاخی مه‌قلب؛ له‌ گونده‌ به‌ناوبانگه‌کانی نه‌ ناحیه‌یه‌ گوندی به‌حزانییه‌ که‌ شوینی سه‌روکه‌کانی نێژیدییه‌گانه‌. (عبدالرزاق الحسنی، موجز تاریخ البلدان العربیة، مطبعة النجاة، بغداد، ۱۹۳۰، ص ۱۴۰ - ۱۴۱).

نمخوتنده وار بوو. هیزی لهله کتریکیشی تیدا نه بوو. پرژدهی ناوه که یشی نارینک و ناپوخته بوو. له ههمو ناوچه که دا، سق خوتندنکای تریش هه بوون. خمریک بوون دواتیان دابخمن، لهبر که می شاگرد، به هیزی سه ره رشتی نه کوردنی جینوشین و کارگیرتی زانباری و که مته رخمی (ناغای شهره فان) و (میری شینخان) وه. بهلا له گوندی (نهلکوش - القوش) دا، که گاوور بوون، دوو خوتندنکای زورباش و که ورده و پیشکه وتوو هه بوون، بئجکه له خوتندنکای کلیسا. تنانته پزیشکی ناوچه که یش له (نهلکوش) دا داده نیشت، نهک له شینخاند، که له پاشه جارداد من هیتامه بنکهی ناوچه که. نوریس له پاش نامه کاری و تیکوشانیککی دور و دریز!... «نهلکوش» گوندیکی گمورهی پیشکه وتوو بوو. بارستایی دهرامهت و خوتندهواری و تهنردوستیان له هی نیلامه کان و یهزیدیه کانیش گه لیک بلندتر بوو. نزیکه (۶۰۰) شش سه خیزانیککی تیدابوو. بهگشتوکان و دستگرد و بازارکانیه وه دژیان.

له ناوچه که دا دور جوره کلیسا هه بوون: هی (کاتولیک) و هی (نورژودوکس)، ههریکه له سه رپتیک دهویشتن. هی کاتولیکه کان پیشکه وتوو تر بوو، ههروه ها له ناوچه که دا هندی (ناسوری) پش هه بوون. گه لیک دپهاتی (شینخان) بوو بونه هی (موسلییه کان). (عهبدوللا ناغای شهره فانی) سهروکی هوزی شهره فان ههمو دم له گتیه و گتیه و بهر ره رکانیدا بوو له گه له (موسلی) پانه دا... جه زه بهی به هه ندیکان گه یاند بوو. ههروه ها یهزیدیه کانیش له سه ر خاکی باوو باپیران، گرفتاری هاتوچی دادگاه و فرماندهوایی بوو بوون، له بهر نه کاری کردنی (موسلی) پهکاندا، لهبر نهوه ناهزی و دروژنامه تیه کی نهیتیم هست پین ده کرد له ناوه ند نهو کورده انه و (موسلی) پهکاندا، کورده کان دهیانگوت: «موسلییه کان نه ههمو زورپانیان بهفروفتیل له دهست کردوونه وه!». (زیتدیککی) پهکان که زوره یان کزچهر بوون، بوو بوون به دور به شهوه: به شیکان له گه له (شهره فان)، به شه کی تریشان له گه له (یهزیدی) پهکاندا بوون. بهلام ههمو لایه کیان دادیان بوو له دهست فرمانیه رانی خراب، له کونه وه تا نهوسا. یهزیدیه کان به ناشکرا دهیانگوت: «نیتمه حهز له فرمانیه وایی کورد ده که بن. چونکه هه نهوانن که به زه پیان پساندا بیتوه و ریزمان لی بگرن». له راستیدا هه سه درده که: (همزاری، نه خوتندهواری، نه خوشی) له گه له هوزی نهو دردانه دا که (زوردری) بوو به ناشکرا له شینخاند هست پین دهکرا. نزیکه سال و نیویک پتر له ناویاندا مامه وه. ههمو دهرد و نازار و ناوتیانم له پاریزگاری (موسل)، بهلکو له ههمو فرمانیه وایی ناشکرا کرد. تنانته به هوزی ژژنامه گانی (موسل) و (بهغدا) پشه وه نهو شتانهم ده رخت. له نهجامدا نهو خوتندنکای به خوزایی له گوندی (مریبا) دا داخرا بوو به فرمانیه واییم کرده وه. خمریک بوون خوتندنکای (باعه دره) پش دابخمن، که له بنکهی (میری شینخان) یاخود (میری یهزیدیه کان) دا بوو. باش بوو فریا که وتم، نه مهیتت نهویش دابخمن. ههروه ها به لینی کردنه وهی دوو خوتندنکای تریشم بو یهزیدیه کان و هرگرت. نهو خوتندنکایانه پش که هه بوون، یاخود داخرا بوون و کرانه وه، پیشاکم بو شاگرده همزاره کانیا کز کرده وه. «خوتندنی به زور - التعليم الاجباری» م له گوندی (باعه دره) و (مریبا) دا دامه زراند. له مانه هم (عهبدوللا ناغا) سهروکی هوزی (شهره فان)، هه (تحسین بهکی علی بهگ) میری شینخان یارمه تیه کی باشیان دام و. به دلش سیاس و ریزی خوم پیشکه ش کرد.

به هۆی یارمه‌تیی دانیشتوانی ناوچه‌که‌وه، (سه‌یرانگاه - منتزه) یکم له‌سەر «سه‌روچاوه» له بنگه‌ی شیخاندا دامه‌زێاند. ئەستێرکیکی رازاوه به (گۆل) و چەند (وێنه) یەکی به‌زماوی ره‌نگاو‌ره‌نگ و ده‌ستکرد، له‌گه‌ڵ گۆره‌پانیکی بۆ دانیشتن، له‌ ناهه‌نگیتیکی گه‌وره‌دا، له‌ ساڵی ۱۹۴۹دا، پیشکەش به‌ (گه‌ل)م کرد. له‌وێدا وتار خوێندراوه‌وه، هه‌له‌په‌رکێ کر، چای و جگه‌ره و میوه و خواره‌مه‌نی پیشکەش کر. سۆپاسیکی یه‌زیدییه‌کان و نه‌وانی تر که یارمه‌تییان داوه‌و کر، ئیتر له‌وه‌پاش، جاروبار، ناهه‌نگی تایبه‌تی و گشتیمان له‌و سه‌یرانگایه‌دا ده‌کرد.

به‌جۆریکی توندوتیژ به‌ره‌نگاری دزی و زۆرداری ناو هۆزه‌کانم کرد، خۆشه‌خانه ناسایش و، باوه‌رکردن به‌دای فه‌رمانه‌روایی، به‌ته‌واوه‌تی، جێگیر بوو، هه‌روه‌ها چەند فه‌رمانه‌ریکی دز و به‌ریلخۆڕشم ته‌فروتنونا کرد، پزیشکیکیشم بۆ شیخان سه‌ند.

داخه‌که‌م له‌به‌ر ده‌ستگورتی فه‌رمانه‌روایی، به‌هۆی شه‌ری فه‌لمه‌ستینه‌وه، ماوه نه‌ده‌هه‌را، هه‌موو پیشیاره‌کانم جێبه‌جێ بکێتن له‌ شیخاندا، وه‌ک: پرۆژه‌ی نه‌له‌کتریک و، ناو و، قیپ‌تاو‌کردنی پێگای (شیخان - مووسل) و، قیپ‌تاو‌کردنی شه‌قامه‌کانی ناو شیخان خۆی، وه‌ک سه‌ره‌جهم دا پاش جوێ بوونه‌وه‌م به‌شه‌ش ساڵ ده‌ستیان پێ کرابوو! به‌لام یانه‌په‌که‌م بۆ فه‌رمانه‌به‌ران کردوه‌وه. بۆم په‌رکردن له‌ نووسراوی نایاب نایاب و باهه‌تی گه‌مه و یاری و پێکه‌نین و را‌دیۆیه‌ک. یه‌م یانه‌په‌، ده‌رگایه‌کی خۆشی و کامه‌رانی له‌ فه‌رمانه‌به‌ران کراوه‌وه. له‌ شیخاندا دوو به‌ره‌مه‌می وێژییم دانا: یه‌کیکی نووسراوی (ماسۆتا) یه‌کیکی گه‌لاله‌ی نووسراوی (یه‌زیدییه‌کان و نایینی یه‌زیدی). له‌ ساڵی ۱۹۶۹دا نووسراوی (یه‌زیدییه‌کان و نایینی یه‌زیدی) ته‌واو‌کرا و له‌ چاپ درا^(۱) هه‌رچه‌نده‌ له‌ شیخاندا هه‌ندێ ئه‌رك و ئازاری تایبه‌تیم هاته‌ پێ به‌هۆی مرده‌نی باوکی ئه‌که‌م و، خاله‌وه‌ و، به‌هۆی سووتانی خانوه‌که‌مان و، نه‌خۆشی خێزانه‌که‌مه‌وه، هه‌روه‌ها به‌هۆی دووری شیخان له‌ رابواردنیکی شارستانییه‌وه... به‌لام وه‌ها هۆگری دانیشتوانی ناوچه‌که‌ و فه‌رمانه‌به‌رانی ناوچه‌که‌ بووبوو، وه‌ک خێزانیکی له‌گه‌ڵیاندا گۆزه‌رانم ده‌کرد. په‌ر به‌دلیش هه‌ستم به‌گامه‌رانی و خۆشه‌ویستی ده‌کرد!

کاتێ گۆتێراوه‌وه، (میان خاتوون)، میرۆنی یه‌زیدییه‌کان بۆی نووسیم که ناماده‌یه‌ بۆ ته‌بیکۆشی تا به‌غدا، بۆ نه‌وه‌ی له‌ شیخاندا بچینه‌وه... دانیشتوانی ناوچه‌که‌ و فه‌رمانه‌به‌ران زۆر پێشان ناخۆش بوو که لێیان جیا بیه‌سه‌وه. چ نه‌وان، چ فه‌رمانه‌به‌ران به‌وه‌په‌ری پێزه‌وه، پاش ناهه‌نگ و وتاریکی زۆر، تا سنووری ناوچه‌که‌ په‌وانه‌یان کردم، تا ده‌مێکی دوور و درێژیش نامه‌کاری له‌ ناوه‌ند من و گه‌لیکیاندا مابوو. به‌لام نه‌و خۆشه‌ویستییه‌ی له‌ دلامندا جێگیر بووبوو، ئیستایش ماوه نه‌په‌راوه‌ته‌وه.

(۱) ئەم کتێبه‌ی ماسۆتا له‌گه‌ڵ هه‌ندێ که‌مرگۆرتیشدا به‌سه‌رچاوه‌یه‌کی گرنگ و باوه‌ریت‌کراو داده‌نێ له‌ باره‌ی نێزیدی و باوه‌ره‌که‌یانه‌وه. له‌ ئیكۆلێنوه‌یه‌کی مه‌یدانی ورده. (یه‌زیدییه‌کان و نایینی یه‌زیدی، چاپخانه‌ی کامه‌ران. سلێمانی ۱۹۶۹).

ناکړی

له ۱۹۵۰/۶/۱۱ دا گه‌یستمه (ناکړی). نو کره‌یا فینک‌ه‌ی له شاخه به‌رزه‌کانی (ناکړی) وه دهات، له‌گډل چاونه‌ندازه جوانه‌کانی شاخ و باخه‌کانی و، پټکړی‌کی شاره‌که و، دلته‌ری دانیش‌توره‌کانی، ماندووی‌تی پټگیا‌ن لم‌بیر برده‌موه. زور دلخ‌وش بووم به‌شارستان‌یتی ناکړی. نو نی‌سواره‌یه به‌ملکه‌چیه‌که‌وه کر‌نوشی سویاس و نموا‌زم کیشا بز خدا که بز نو، شونه خوشه‌ی گوزام‌وه. ناکړی (۱۱۰۰) مالی‌ک و (۵۰۰۰) کم‌ی‌کی تیدابو. ژماره س‌ری هم‌مو ناوچه‌که‌پش (۳۵۰۰۰) که‌م‌یک ده‌بو. بازار و دوو‌کان‌یکی باشی‌تی تیدا دامه‌زرا‌بو. به‌ه‌زی نو (۵۰۰) س‌ریاز‌وه که له‌وی جی‌گیر بو‌بوون، ه‌روه‌ها به‌ه‌زی هاتو‌چوی زی‌باری و بارزان‌یه‌که‌نوه بز نو‌ی بازاره‌که‌ی له‌گ‌ردابو. بارستای‌ی ژیا‌نی دانیش‌توره‌کانی له‌هی هم‌مو با‌ژپه‌کانی تری بادینام با‌شر هاته پش چاو. دانیش‌توره‌کانی هر چنده نا‌کو‌کی و به‌ری‌ره‌کان‌ییان له‌ناودا ه‌بو، به‌ه‌زی ه‌زایه‌تی (بارزانی) و (سورچی) و (زی‌باری) و (ه‌رکی) پ‌ره، به‌لام ره‌وش و خو‌یه‌کی شارستان‌یم تیدا ده‌دین. پی‌اری به‌چنگ و زونگ و وریام زور تیدا ده‌دی. هم‌مو تی‌نوی پش‌که‌وتن بوون. دا‌وی به‌ه‌یزکر‌دن پ‌ر‌وه‌ی ناو و، نه‌له‌ک‌تریک و، کر‌ده‌وه‌ی خو‌یند‌نگا و، پاک و خا‌رتی ش‌قامه‌کان و کر‌ده‌وه‌ی پټگیا‌ن ده‌کرده بز ناکړی و بز بن‌که‌ی لاد‌یه‌کان. تا له‌وتدا بووم، ه‌ستم به‌خ‌وشه‌ویستی و یارمه‌تیان ده‌کرده. وایان لن کر‌ده‌بووم، خ‌وم به‌یه‌ک‌یک ده‌زانی له‌وان. نو ژیا‌نه خوشه‌ی له‌وتدا رام‌بواره له‌هیچ ناوچه‌یه‌کدا رام نه‌واره‌وه! له‌گډل نه‌م‌یشدا که خ‌وم زور ماندو ده‌کرده له‌ناکړتدا، به‌لام چ‌ونکه له‌دانیش‌توره‌کانی ناکړتوه پش‌تیوانی و پ‌زگرتن و خوشه‌ویستم ده‌دی، نو ماندو‌بو‌بون و ن‌رگ و نازارم نه ده‌هاته پش چاو. بز هر جی‌گای‌ک ده‌چ‌وه له‌ده‌روه‌ی ناوچه‌ی ناکړی، سویاس‌گوزاری و خوشه‌ویستی و پ‌زگرتنی دانیش‌تیوانی ناکړیان به‌رام‌بر به‌من ده‌گ‌ت‌پ‌ای‌ره. ته‌نانه‌ت له‌پ‌ر‌ژنامه‌کانی (مو‌سل) و (به‌غدا) یشدا نو ه‌سته نه‌ژادانه‌ی خ‌ویان به‌رام‌بر به‌من ده‌رده‌ری. کاتیک گوزام‌وه له‌ناکړی، چ‌وار پش‌چ ناه‌نگی گ‌وره‌گ‌وره‌یان بز کر‌دم. مان‌بان گرت له‌چ‌ونه فر‌مان. ته‌لگراف‌یان نارد بز کاربه‌دستانی (مو‌سل) و (به‌غدا). خ‌ویشان‌دان‌یان گ‌رد: هر بز نه‌می فر‌مان‌پ‌وایی پش‌یمان به‌که‌ن‌وه له‌گ‌وزاندنه‌ووم و، به‌ت‌لی‌ت‌ه‌وه له‌ناکړی، ه‌تا خ‌وم تک‌ای‌کی زورم لن نه‌کر‌دن، پ‌ل‌وه‌یان لن نه‌کر‌ده و نه‌چ‌ونه‌وه ناو دوو‌گانه‌کانی خ‌ویان و، وازیان له‌ته‌لگراف ناردن نه‌ه‌تا. ه‌ندیک‌یان ده‌یان‌وست په‌یک‌رم بز به‌کن. ه‌ندیک‌یان ده‌یان‌وست وینه‌یه‌کی گ‌ه‌ورم له‌پانه‌که‌یانداه‌لبواسن و، ناوی کار و کر‌ده‌وه‌کافی له‌وت‌ردا بن‌وسن. ه‌ندیک‌یان ده‌یان‌وست خ‌وم یک‌م به‌ناکړتی‌ی و، له‌دس‌گای س‌ر‌زم‌یر (دائرة النفوس)‌ی ناکړتدا خ‌وه نارنوس یک‌م. ه‌ندیک‌یان دی‌اریان بز ه‌تا. که چ‌ویشمه ناوچه‌کانی تر، هم‌مو سالی‌ک س‌ر‌وک و تی‌گه‌یش‌توره‌کانیان س‌ریان لن ده‌دام، یان نامه‌کاریان له‌گډل ده‌کر‌دم. له‌هر کو‌تیه‌ک بگ‌یرسام‌یه‌وه ناکړتی‌یه‌کی لن بو‌ویه، ناس‌بار بو‌ویه، یان نه‌ناس‌بار، س‌ری لن ده‌دام بز خ‌و پ‌ن ناس‌ن و نواندنی خوشه‌ویستی. لم ره‌وشته بلدانه‌ی ناوچه‌ی ناکړتوه تی‌گه‌یشتم که چ‌ند نه‌مانه نیشت‌مان‌پ‌ره‌ورن و، حمز به‌د‌وس‌تایه‌تی و چاکه ده‌کن له‌گډل نو که‌سانه‌دا که حمز به‌د‌وس‌تایه‌تی و چاکه‌یان ده‌کن.

پاش گویزانمده بۆ (نامییدی)، تا چەند سانگیکیش هەرچەند جوی بوونەوی خۆم له ناکرێ بیردەکووتەرە، گرپام دەهات، خەفەتم دەخوارد، ئاواتم دەخواست زوو بەزوو بچمەرە نایوان.

تکام وایە له خوێندبواری بەرێژ و تێنگەت کە ئەمەندەم درێژە دا بەقسەکردن، مەبەستم خۆنرواندن بێ. تەنیا مەبەستم ئەوەیە راستی ڕەوشت و خوری دانیشتوانی ناکرێ پێشان بدەم بۆ هەمووان؛ تا ئەو درۆ و دەلمە و چاوڕاوانی لەم بەسەزمانانە کراوە و لە زۆر کۆنەرە دەکرێ. بۆ پیاوی دەروون پاک دەریکەون.

هەرۆهە فەرمانڕەواییش باوەر بەنوسینی فەرمانبەرە خراپەکان نەگات، و ئەم کۆلۆانە لەمە بەللاوە دوا نەهات و لە پێشخستنیدا کە مەترەخەمی نەگات؛ تەنانەت بەم نیازووە و بۆ ئەم مەبەستەش، بەباشم زانی نووسراویک لەسەر ناکرێ بنوسمەرە. لە ١٩٥١/١/١٥ نووسراوەکە تەواو بوو. لە یانەی ناکرێدا هەر هەفتەی چەند لاپەرەیکەم بۆ دانیشتوانی ناکرێ دەخوێندەوێ. لە پۆژنامە عەرەبییەکانی (بەغداد) و (مووسل) و (هەولێر)یشدا، بەش بەش بلۆم دەکردنەو. خۆشەختانە لە پاش سالی و نیوێک مە و دانیشتوانی ناکرێ، توانیمان راستی نازار و ناوای ناوچەی ناکرێ لە فەرمانڕەوایی، بەلکو لە هەموو لایەکی عێراق بەگەییین. هەموو لایەکیش بەخەینە سەر یارمەتیدانی ناکرێ.

بەهۆی ئەو یارمەتییانەو: (سەیرانگای گانی زەر)، (بەهەشتی مندالان)، (سەیرانگای سپە)، (سەیرانگای سەری گری)، (سەیرانگای سەرا)، (یانەی فەرمانبەرەکان)م لە ناکرێدا بۆ خوش ڕابواردن و کەلکی دانیشتوانی شاری ناکرێ و میوانانی ناوچەکە دروست کرد و دامەزراند. هەرەکی لەم پۆژنامەم لە ناو ناهەنگییکی گەرم و گۆڕ و پڕ بەزم و ڕەزەدا، بەسەپاسییکی زۆرەو پێشکەشی گەل دەکرد. لە (یانە)کەدا، تێکرا هەموو هەفتەیەک وتار دەخوێندرایەو بۆ وێرکردنەوی دانیشتوان. هەندێ جار (چیرۆکی لاسایی) پێشکەش دەکرا. ئەندامەکانی یانەکە، هەرەگەیان بەئارەزووی خۆی لە یەکی لە لیژنەکانی یانەکەدا هاوبەش دەبوو، و گاتی خۆی بەخۆشییەو لە یانەکەدا دەبەرە سەر. لە یانەکەدا: گۆرانی، ساز و ئاواز، هەلبەرکی، نووسراو خوێندەو، یاری و واغینی تازەبەهت، و شەترنج، تاول، دۆمبە، پینگ پۆن، نیشانانەو، و گەلیک شتی تر لەلایەن ئەندامەکانەو کاتیان پێ ڕادەهێزرا. قوماڕ قەدەغە کرابوو. بەلام خواردنەو یەکی بەئەندازە و خواردن هەبوو.

یانەکە کرابوو ماسۆتایەک بۆ ئەندامەکان، بووبوو پێشڕەوێک بۆ هەموو دانیشتوانی ناوچەکە، هەموو لای کێش دەکرد بۆ چاکە و پیاوێتی و نیشتمانپەرۆری و بەکەلک هاتنی ناوچەکە بەتایبەتی. لەگەڵ ئەوەی لایە دیاری و نووسراو و گۆتار و پۆژنامەکانی بۆ دەهێزرا، تەنانەت لە (بەغدا) و (بەسرا) و (مووسل)یشەو. لەسەر خواستی من، هەندێ لە دەولەمەندەکانی ناکرێ و سەرکەوتنەکان، هەندێ ساجمانی پێستیانی دروست کرد بۆ هواندنەو، و بۆ خوشتا: ڕێگایان کردەو و تەختیان کرد بۆ کەلکی گشتی. هەموو جار لە پۆژنامە هەفتەییەکەماندا، (ناکرێ)، کە بەدەست دەسووسییەو و بەیەک دانیش دەردەچوو، سوپاسی ئەو جۆرە پیاو بەشانەم دەکرد، و تێژم دەکردنە سەر چاکە گشتی.

ئەم پۆژنامەیە لە (سەیرانگای سەرا)دا هەڵدەواسرا بۆ خوێندەوێ هەمووان. نزیکەی دوو سەن

مانگیک خەریکی وریاکردنەوی دانیشتوانی ناوچەکە بووم لەگەڵ هاندانیان بۆ چاکەیی گشتیی. پاشان لەبەر هەندێ هۆی تایبەتی وازلێ هێنا^{١١}. لە بریتی ئەوە لە یانەکانماندا -پاش دامەزراندنی لە سالی ١٩٥١د- نووسراوی (ناکرت)م دانا و، وەک ئەوە پیش گوتم. چ لە گۆڕۆنەووەکاندا، چ لە رۆژنامەکانی (بەغداد) و (مووسل) و (هەولێر)دا لاپەرەکانیم بلای دێکردووە. بەپاری شارەوانی و فەرمانرەوایی و یارمەتی دانیشتوانی ناوچەکە. پێنج پتگا لە ناکرتدا کرایووە، دوو هەزار مەترەک زێراب دروست کرا. بەپاری فەرمانرەوایی کە لە ئەنجامی تەقەلایەکی زۆردا دمسکەوت، چەند پتگایەکی گشتی کرایووە لە ناوەند ناکرت و بێکە لادێیەکاندا: (بجیل) و (بەردەرەش) و (نامادە). پرۆژەی ناو و نەلەکتربەک بەهێز و فراوان کران لە ناکرتدا. هەروەها بەفەرمانرەوایی پێرەر دەرکرا کە (ناکرت) بکەیت بەبێکەیی هاونێهەوار، میوانخانە و چاپخانە و باخچە و پتگا و گەلی شتی تری تێدا دروست بکەیت؛ کە بەو هۆمەو دانیشتووەکان دەرمان تێیان پیش بکەوێ. هەروەها پێنج خۆتەنگایش لە ناوچەکاندا، کرانەووە. لە پاش مانەواییکی نزیک بەدوو سالی، داخەکەم لە (ناکرت)ووە گۆتێزراوەو بۆ (نامیدی)، بەفرمێکنیکی خۆتێن و دلیکی خەمگینەووە جیابوووەو، دەسوت زۆرتەر بێتەووە تا ئەو پرۆژانەی مابوون ئەوانیان بکەم. پێتوت ناکات دووباری بکەووە، کە دانیشتوانی ناکرت و ناوچەکە لە خۆی دلتەنگتر بوون بەم گۆتێزانەووە^{١٢}.

لە پیش ئەوەی قسەکەم ئەواو بکەم، پێتوتە پیشانی بەدەم کە بەهۆی یارمەتی هەندیک سەرەک هۆزانەووە ژمارەییکی زۆر لە تاوانباران، کە لە دەست دادگا رایان کردبوو، خۆیان دا بەدەستەووە و، درانەووە بەدادگا، بۆ ئەوەی کێشەکانیان بپێتێتەووە. لە ئەنجامی کۆشتیکی زۆردا، ناسایش و نارام و ناشتی هەموو ناوچەکەیی گرتەووە.

حەز دێکەم دووبارە سوایسی گەرم و گۆری تا سەرە بۆ دانیشتوانی ناوچەیی ناکرت تازە بکەووە، بەتایبەتی بۆ ئەوانەیی کە لەگەڵماندا ماندوو بوون و نەمرک و نازاریان چێشت، لە پێناوی کەلکی ناوچەکاندا، بێ ئەوەی چاویان لە سوایس یاخود لە پاداشیکەرە بێ.

(١) دواتر ژمارەکانی ئەو رۆژنامەیە کە بەدەمنووس بوو، مامۆستا بەپێشەکییەکی خۆمەووە لە ١٩٨٤دا بەچایی گەیاندا. (رۆژنامەی ناکرت - شاکر فەتاح، چاپخانەی الحواث، ١٩٨٤، بەغدا). بەلام لە نەفسدا رۆژنامەکە خۆی بەعەرەبی دەرکراو، مامۆستا بۆ لە چاپدانەووی گۆتێزێتە سەر کوردی لەگەڵ لا بێردنی چەند بابەتێکدا.

(٢) هەر بۆ نمونەیی رادی خۆشبوستی خەلکەکی ناکرت، لەناو پەرەکانی رۆژنامەی ناکرت (دەنۆسەکی)، نەم پارچە شیعەرم دۆزیووە لە پەرەکاغەزێکدا بوو، خاوەنەکی (سەردەین) ناویک بۆ مامۆستای نووسێو.

میش وەک خۆی و هەر بەو رێنۆسە دێخەمە پیش چاو:

بۆ سعادەتی قانیمقا، آکرتی پێشکەش...

یاخرا بەخیرینی صد جارلن مالی آرا

جینگەیی بو مە جوان کردن لەناو باغو دەراوا =

= دووچن آوه تولوکرد له‌ناو باغی گورلوا
 قضا همو کیف خوش بو هتا مندالی ساوا
 ایستاش خریکی بکه له هندای سرای
 نزاره‌تی چند خوشه برام بری دنیای
 همو جیگهی دز ابون له پتش هاتن او زاته
 ایستا همو مصیفن خودای بده بخاته
 به‌خوی پیاری چاکه گوی نادانه غاما
 چند مشروعیش دنان وکی نادای و حماما
 اینشوکاری پیداگرد لیورد تو چپلاق
 نذافتی دست پن کرد هتا گه‌پشته حلاق

«صدرالدین»

له ژماره (۷) ی رۆژنامه‌که‌دا نیشاره بهر هه‌له‌مسته ددهات که له‌لایهن اشتیخ سه‌دره‌دین شتیخ به‌دیع نه‌لسورچی ای‌ده نیرراوه، به‌لام شیه‌رده‌کی پلاو نه‌کردۆته‌وه.

[نکته: این کتاب به زبان فارسی است]

مقدمه: این کتاب به زبان فارسی است و به منظور آشنایی با فرهنگ و تاریخ ایران نوشته شده است. امید است که این کتاب برای شما مفید باشد.

فصل اول: کلیات

مبحث اول: تعاریف و اصطلاحات

مبحث دوم: روش تحقیق

فصل دوم: تاریخ

مبحث اول: پیشینه

مبحث دوم: دوره‌های مختلف

فصل سوم: جغرافیا

مبحث اول: موقعیت و اقلیم

مبحث دوم: منابع طبیعی

فصل چهارم: اقتصاد

مبحث اول: بخش کشاورزی

مبحث دوم: بخش صنعت

فصل پنجم: فرهنگ و هنر

مبحث اول: ادبیات

مبحث دوم: هنرهای نمایشی

فصل ششم: جمعیت و خانواده

مبحث اول: ساختار جمعیتی

مبحث دوم: خانواده و تربیت

فصل هفتم: سیاست و حکومت

مبحث اول: نظام سیاسی

مبحث دوم: احزاب و گروه‌ها

فصل هشتم: روابط بین‌الملل

مبحث اول: دیپلماسی

مبحث دوم: همکاری‌های منطقه‌ای

فصل نهم: نتیجه و پیشنهادها

مبحث اول: دستاوردها

مبحث دوم: پیشنهادات

فصل دهم: پیوسته‌ها

مبحث اول: منابع

مبحث دوم: ضمیمه

عنوان: [عنوان کتاب]

نویسنده: [نام نویسنده]

موضوع: [موضوع کتاب]

خلاصه: [خلاصه کتاب]

نقد و بررسی: [نقد و بررسی کتاب]

نتیجه: [نتیجه کتاب]

شماره: (۱)
 روزه: ۱۹۵۰/۷/۱۵

پیشگامی‌های ناکری

براهنگ! دانش‌پژوهانی نوپژوهی ناکری!

به‌نامی خودای گوره و میهر به‌ناموه دست پین ده‌کین. دواي نموه جهز ده‌کین ناگادارتان به‌کین، که (سهرزکایه‌تبی شاره‌وانیی ناکری) همستی پین کرد، هیچ (پژش‌پیری به‌کی ناراسته‌کراو) له ناوچه‌ی ناکری‌دا له نارادا نییه. له‌بهر نموه برپاری دا هم‌سور به‌پانی به‌کی شه‌موان، له هم‌سور هه‌فته به‌کدا، نم (پژژنامه‌ی ناکری) به‌تان به‌پیک دانه، به‌ده‌ست‌نوس بژ دهر به‌پیتی و له‌ناو (سهرانگای فرمان به‌ران) دا، که له‌بهر دهرکی سهرادایه، له‌سهر ته‌خته به‌کی چوارچیه‌دار بژتانی هه‌لبواسی. نه‌ویش بژ نه‌می که‌لک و خوشی لئ وهریگرن. شاره‌وانی ناکری ده‌سته به‌کی له فرمان به‌ران پیک هیتاره، بژ نه‌می له‌ژیر سهر به‌رشتی خویدا نم (پژژنامه به‌ دهر به‌پیتی. ده‌سته‌ی نووسه‌ران شتی وا دنه‌وسن که راسته‌وراست به‌یوه‌ندی به‌که‌لک و چاکه‌ی دانش‌پژوهانی نوپژوهی ناکری به‌پیت. هه‌روه‌ها له شتیه به‌کی پژش‌پیرانه‌ی

ناراسته کاردا خویان خمریک ده کمڼ به چارمه سرگردنی گیروگرفت و تنگ و چله مه کانی ناوچه کموده. بیجگه لموه هر دهنگویایک خوش بین و به که لک بین بز نموان، نه و دیان پیشکش ده کمڼ. به لام له زرنګکاری (سیاست) نادوین. لیکولینه و دی ناوازه و نایابیشیان بز دهنوسن. نیمه ش له خودا ده پارتینموه، یارمه تی سرزکایه تی شاره وانی ناکړی بدات، به نامانجی خوی بګات، که نه ویش سرگردایه تیکردنی دانشتروانی ناوچه که به و ناراسته گردنیانه بز ژبانیکی وها که پری بین له کامه رانی و خوشگوزدانی و تندرستی و سرگومتن و سره رزی.

که واته بام باوه به خودا بګه بین و، له سره فرموده کانی نه و پړوین به رتوه، بز نه مهی بګه بین به نامانجمان، بګومان نه گره وها مان کرد و، دانشتروه به رتزه کانی ناوچه ی ناکړتیش یارمه تیان داین له پیشکومتی خویاندا، به ناواتی خومان ده گه بین. نیر دست له دست و هیز له خوداوه براگان.

ناکړی: ۱۹۵۰/۷/۱۵

شاکر فتاح

(سروزی شاره وانی ناکړی)

(جینوشین)

پتفه مبر فرمودیه تی

«بز جیهانه که ت وا تیکوڅه هرودک هتا سر بژیت، بز پاش سردنشت را تیکوڅه هرودک

سبه پنی میرت».

(محمد پتفه مبر)

هموالی ناوځو

جینوشینی نوی

جینوشینی نوی (قانیسقام)، شاکر فتاح له رژی ۱۹۵۰/۶/۱۱ دا پاش نیسره ر دستی کرد به فرمان بین. همرو فرمانګه (دائرة) کانی بنګه ناوچه که و بنګه ی لادیه کانی پشکنی. نامه پکی دور و دریکی نارد بز باره گای پاریزگاری موصل، هرچی پتیه کی ناوچه که همرو داوای لن کرد بز جیهه چی بکړی. جا نه نجام به چی گیشته له کاتی خیدا خوندوارانی رژنامه کممانی لن ناگادار ده کمین.

مانگی ر ژووی پیروز

مانگی ر ژووی نه سال مانګتیکې پر پیت و فیه رو بز باژیری (ناکړی). چونکه هر نه وده (سروکایه تی شاره وانی ناکړی) داوای یارمه تی و پشتگیری کرد له دانشتروانی شاره که، چ فرمانیه ران و، چ که سانی تر، همرویان به کولی دلوه ده ستیان کرد به یارمه تیدانی، له پیکه تیان و

راپه‌راندنی پروژه‌کانیدا که بۆ پیش‌خستی ناوچه‌که له بابهت (ناوه‌دانی) و (پروژنبیری) و (تەندروستی) یوه به‌ریان له‌مەر دراوه. جا له‌م مانگه پیرۆزه‌دا ئەمە پرۆژانه تەواو بوون:

۱- پیسی و پۆخلی ناو کۆلان و شەقامه‌کانی شاری (ناکرت) تا ئەندازهی ۸۰٪ یان پاک کرانه‌وه له‌مه‌دا
فهرمانبه‌ره‌کانی شاره‌وانی و به‌پۆبه‌رایه‌تی و بالبازی و دادگه‌ری و دانیش‌توانی شاری ناکرت
یارمه‌تییان داین.

۲- پاک و خاریتی ناو چاپخانه‌کان و میوانخانه‌کانیش چ له‌ پرووی خواردنیه‌انه‌وه و خواردنه‌وه‌یانه‌وه
پێک هێنرا.

۳- دهمت کرا به‌داپۆشینی جۆگه‌له‌ پسه‌کان که (۹۰۰) گه‌ز درۆژده‌به‌وه. تا نیستاکه (۱۴) گه‌زیان له‌ن
داپۆشراوه.

۴- باخچه‌یه‌کی گشت لایی، بۆ خوش راپه‌ردنی دانیش‌توانی ناوچه‌که، له‌به‌ر ده‌رکی سه‌را‌دا دامه‌زرێنرا،
پێوانه‌ی پروی (۱۵۰) گه‌زی چوارگۆشه‌یییه. فهرمانبه‌ره‌انی (به‌پۆبه‌رایه‌تی) و (شاره‌وانی) و (ناو
و کاره‌با) و (کشتوکال) و (زانست) له‌مه‌دا یارمه‌تییان دا.

۵- ئەو پێگا سه‌خته‌ی که گه‌وتوه‌وه‌ نه‌وه‌ند ماله‌کانی شاری ناکرت و (کانی زه‌ر) ه‌وه، ته‌خت کرا.
له‌مه‌دا فهرمانبه‌ره‌انی به‌پۆبه‌رایه‌تی و شاره‌وانی و بالبازخانه و دانیش‌توانی شاری ناکرت
یارمه‌تییان دا.

۶- له‌سه‌ر سه‌رچاوه‌ی (کانی زه‌ر) سه‌یرانگه‌هێک دروست کراوه له‌سه‌ر شێوه‌یه‌کی نوێ. ناوی نه‌را
(سه‌یرانگای کانی زه‌ر). ئەمیش بۆ که‌لک و خوش راپه‌ردنی دانیش‌توانی شاری ناکرت و ناوچه‌ی
ناکرتیه. له‌مه‌شدا فهرمانبه‌ره‌انی به‌پۆبه‌رایه‌تی و شاره‌وانی و بالبازخانه و ناو و کاره‌با و
دانیش‌توانی ناکرت یارمه‌تییان دا.

(شاره‌وانی ناکرت) پش: له‌ کانگای دلیه‌وه سوپاسی جواپه‌یری و مه‌ردا په‌تی هه‌موو ئەو که‌سه‌نه
ده‌کات و پێزیان پێشکەش ده‌کات.

له‌ئاوهردنی نه‌خوێنده‌واری

هه‌ر نه‌وه‌نده جێنۆشین پێش‌نیا‌زی خۆی خسته‌روو له‌ به‌رده‌م ماسۆستاگان: (سالح که‌رم خان) و
(جهمیل سه‌به‌ری) و (عه‌بدوله‌رحمان عه‌بدوللا) دا، له‌ بابه‌ت له‌ ناوهردنی نه‌خوێنده‌واریه‌وه، هه‌ر سێ
به‌رێز به‌پرووه‌کی خوشه‌وه، ئەو فهرمانه‌ نیشتمانیه‌یان گرتە ئەستۆی خۆیان. به‌لێتیان دا به‌شه‌و له
ساختمانی خوێندن‌گای سه‌ره‌تایی ناکرت‌دا، وانا به‌نه‌خوێنده‌واره‌کان ب‌لێته‌وه، بێ ئەم‌ه‌ی هێچ پادا‌ش‌یک
داوا ب‌که‌ن. هه‌ر له‌ یه‌که‌م هه‌فته‌یه‌شه‌وه به‌لێنه‌که‌ی خۆیان جێبه‌جێ کرد. شاره‌وانی ناکرتیش له‌سه‌ر ئەرکی
خۆی هێزی کاره‌بای بۆ راکێشا و نه‌رخ‌ی کاره‌با که‌یان مانگ به‌مانگ ئەو ده‌یدات. نیستاکه له‌م خوێندن‌گا
شه‌ویه‌دا که بۆ نه‌ه‌شتنی نه‌خوێنده‌واری دامه‌زرێنرا (۴۲) شاگرد ده‌خوێن، که پێشه‌یان جۆربه‌جۆره.

بێگومان ئەم خۆبه‌خت کردنه‌ گه‌وره‌یه‌ که نه‌و ماسۆستا به‌پێزانه‌ پێشکەشی نیشتمان‌ه‌که‌ی خۆیان‌ی

دهكهن، نه نجامی زور باشی لږ پمیدا دهېن بز نهو نه خوښنده وارانهمان و، بز هممو لایه کیش. له بهر نهو ده کار و کردهوی نه ماموستایانه چ له لایم دهسگای بهر توبه بهر ایه تییه وه، چ له لایم دانیشتروانی شاره کوه، بهر تیز و خوشه ویستییه وه بهر مند کراوه. نیمه پش له خود ایمان دهوی پاداشیان بداته وه و، له زیانیاندا سمریان بخات، تا زور تر بهر لکی نیشتمانه که بیان بین.

چېژنه پیروزی

به یونهی چېژنی مانگی پژووی پیروژه وه، (پژوژنامه ی ناگرې) چېژنه پیروزی له هممو دانیشتروانی (ناوچه ی ناگرې) دهکات، له خود ایشی دهوی هممو ده له خوشی و کامه رانیدا بن.

یانهی فرمانبران

(چینوشینی ناگرې) هستی پښ کرد، که فرمانبره کانی ناگرې، داماون له سر جینگایه کی شاپسته ی خویان، که بتوانن تیندا بهرسته وه و، به خوشیه و راپېرین و، که لک و چاکه پشی لږ وهریگرن، له بهر نهو داوای له پاریزگای مرسول کرد، داوا له کار بهرسته ی (وزارت) ای کاروباری ناوخوا بکات، پښ بدات، یانه پک له ناگرې داجه زیتړنی ناوی پښی (یانهی فرمانبرانی ناگرې). بهلام فرمانبره هوشیاره کانی ناگرې، چاوه روانی هانتی رتگه دانه کی کار بهرسته ی کاروباری ناوخوا پښ نه کرد، بیت بز کردهوی یانه که بیان زو به زو له ناو خویاندا پاره به کی باشیان کړ کرده وه، (۲۲) تهختی دانیشتنی رهنگاوړه ننگ و جوړ به جوړ و جوان دروست کراویان کړی، له گهل همدنیک یاری و چمند میژنیک و کومه لیک نوو سراودا، نوریش هر بز نه می هر له نیستاره خویان ناماده بکهن بز کردهوی یانه که بیان، شاره وانی ناگریش جینگایه کی ناوازه و نایابی هاوینمی بز یانه که بیان ناماده کرد له سر چاوه ی اکانی زهرا دا به کړی ده بانداتن. نهویش به باش ده زانین بیلتین که یاسای یانه که بیان (قومار) بهر مهت دهکات له یانه که دا، به ناو دانیشتروانی ناوچه ی ناگریشدا، له رتگای وتاردان و، وتووژ و، ناهنگ و لاسایی کرده وه و، گروبی زانستی و نابوری و تندرسته ییه وه پژو پیری بلاو دهکاته وه، که کانی خویان هات نه نجامه کان بلاو ده که پښوه.

دوله مهنده کانی ناگرې رتگای چاکه ی گشتی دمگر نه بهر

له نه نجامی گفتوگو به کی کورتدا که (سرژکی شاره وانی ناگرې) کردی له گهل (دوله مهنده کانی ناگرې) دا، وهک (حاجی جومعه) و (خورشید نه فندی) و (عبداللای چپچو) و (که ریم خان) و (سعیدی حاجی شریف) و (عبداللای حاجی سادق) و (حاجی حامید)، نهو مرزقه بهر تیزانه بهر یاریان دا هر بهر که بیان شتیک دروست بکات، وهک: (ساختمانیک بز سینما)، (که رماویکی نوی)، (ساختمانیک بز یانهی فرمانبران)، (نوتومبیل خانه پک)، (چایخانه پک باوا)، له گهل (پینج خانو) دا بز نیشته جینی فرمانبران. تمنانت بهر یاریان دا که له پاش نه م چېژنی پژووه، دهموده ست دهست پښ بکهن. نهویش له سر رتکه به بز نهو ی فرمان بز بین فرمانان بدوزنه وه و هماران بهو

فرمانانه بیورژینه و، له ږووی (کومه لایه تی) و (ناپوړی) و (تندرستی) شموه که لک و خوځی به دانیشتووانی ناوچه که بگه پیتن، که له سر نو بابه تانه له ده مکه وه داسا ون، نیمه پش له کانی خویدا نه غجامی به لینه کانی نمو ده و له مهنده به پترانه به خوینده وارانې ږوژنامه که مان ده گپینه و. له کانگای دلشمانه و سیاسي نمو ده و له مهنده ده که پین و، له خودايش ده خوازين که له به جپه پتانی گفته کانیاندا سرمان به خات.

ناکړی

ژماره: (۲)

ږوژ: ۱۹۵۰/۷/۲۲

هموالی ناوځو

سروژک هژده کان پتگای چاکه کړن ده گرن

ناراسته به وني سروژک هژده کانی ناوچه ی ناکړی و خانه دانه کانی به ورو کړدوه و کاری به که لکی نیشتمانی، له ږوژي نيمړد، جنگای دلخوځی و شانازيه. (محمده ناغای زياری) و (شیخ تعقی سورچی)، هر به که پان به جیا، داوای کړدوه ی خویندنگایه کی کړدوه له گونده کی خویدا، له ناوچه ی ناکړیدا، له پاش نه مه ی تیغه پیتان: ساختمان و که لویه لی پیتست به هردوو خویندنگایه کی، پیتسته له لایه دانیشتووانی گونده گانیانمو به خورایی پیشکش به فرمانه وایی بکړتن، نینجا خویندنگاکانیان به ده کړتیموه، هردووکیان گشتیان به جپتوشین (قائم مقام) ی ناکړیدا که نامادن نمو خواستانه خودا و نوانیشی کړد نمو دوو خویندنگایه پش: په کتیکان له گوندی (بجیل) ده کړتیموه که پنه کی لادتی (سورچی) په. په کتیکشیان له گوندی (دینارته) ده کړتیموه که که وتوره و (دولی نه هله) وه و، له لادتی (پیرکه پرده) دایه که (هژزی زیاری) ی تیدا نیشه جن بووه. ږوژنامه که نیمه پش به شی خوی سوبیان ده کات و، له خودايش ده پارتیموه، دست بداته بالیان به که لک و چاکه ی نیشتمانه که پان.

چاکر دنده ی کوشتکه

که سروژکی شاره وانی ناکړی کوشتکه (مه جبه وړه) که ی ناکړتی دی ږووخواوه و پیسه و، به که لکی گیانله بهر سر پیرن ناپهت. هر وړه ها که سرنجی دا کوشتیار (قصاب) دکان گیانله بهر که پان له خانووه کانی خویاندا سرده پیرن، دهمودست دهمتی کړد به چاکر دنده ووی جنگای کوشتکه که و، هر شتیکش پیتوست بوو به ږوژانه ی کوشتکه که به یی بریاردا نه مه پش به نو ووی کوشتکه که بجپتیموه سر دځی جارانی و، به که لکی نو ویش بیت که مهر و بز و گا و مانگای تیدا سر پیرن. نه مه له لایه که وده. له لایه کی ترشموه به کوشتاره کانی را که یاندا، که هر کاتی چاکر دنده ووی کوشتکه که ترواو بوو، پیتوست دهمودست گیانله بهر که پان له ویدا نه یی سر نه پیرن، نه گینا ده درته دست دادگاه سزایان بدات.

له سندووقی پرسیار و پښنیزاموه

پښنیزای کاک رهووف شریف

۱- پښنیزامه وهایه که (روژنامی ناکړی) چمند لاپره په کی تری بخړته سر.

۲- پښنیزامه وهایه که روژنامی ناکړی چاپ بکړی و زور دانه ی لن دهره پتیری، تا کسانیکی زورتر که لکی لن وهریگرن.

۱۹۵۰/۷/۱۵

روژنامی ناکړی:

پښنیزامه ده خپنه بهر دم دهستی نو سه رانی روژنامه که و (کزی شاره وانی). تا لپی بکوئنه وه و بهرانیکی له سر بدن، دواپی له نه بچامیش ناگادارتان ده که پین.

پښنیزای عرونی مته فا

پښنیزای من وایه که بزپه ی ناو رابکیشن بؤ که ده که کی نیسه، (قاپه کی)، چونکه له سر نه وه داموین.

روژنامی ناکړی:

فراوانکردنی پروژای ناوی ناکړی لیکولینه وه ی تیدا ده کړی. نیمه پش نیمرو خهریکین و، بایه خیشی پین ده ده پین. هیوادارین هر لم ساله دا ناواقان پشته دی. خودا یارین که ده که کی نیوه پش ناویکی پاک و پرونی دمست ده که وی.

پښکهنی ناکړی

په کینک له دادگره کان له هاروپیه کی خوی تانجیه که داوا ده کات، بؤ نیمه ی راوی پین بکات. که چی هاروپیه کی سه گینکی زه لایمی پشکمش کرد!... دادگره که پش لپی هاته زمان. بهلا دادگره که پیاویکی بژد و دمست قسورچار هوو. له بهر نه وه هاروپیه کی پین په روا پینی گوت: «تو سرت سور نه مینن له که ده وه په ی من، چونکه من هه مرو شتیکم لیک داو ته وه. چونکه تو نه ونده دمست قسورچارویت، ناهیلیت نه ونده خواردن بدری به سه که کت که تیری پین بخوات. که وات کرد نه ویش ده داته باریکی و بنیسی. زوری پین ناچی ده پشته تانجی»...

له گوری نه موه دا

دورکاندار: کاکه ی گسک لیدر چوینیت؟

که سگ لیدر: نه وه تی (جینوشینی تازه) هاتو ته ناکړی، من سره یو تم به خزمه وه نه دیوه. چونکه نه و

هرگیز لوه وازناهنی که شه قامه کان و کولانه کان و سهیرانگه هه کانان یی پاک بکاتهوه. بهلام له پیش هاتی نهودا، هممو گمک لینه ده کان، له سر بوت و خوشیدا بوین. فمرمانان بکر دایه و فمرمانان نه کر دایه که سینگ نه بوو چهند و چووغان له گه لدا بکات. بهلام نم جینوشینه یه جگار تنگه تاوی کردوین، له سر هممو شتیک، گموره بی یان بچووک، چهند و چووغان له گه لدا دهکات. هر نهونده سستییه کی له نیمه دی، یاخو ده که و کورپیه که، بهگرماندادی. نهونده توندوتیژه له گه لساندا، هر دهلی روه بهایه و هله دهکات به سرماندا. خودا به گموره بی خوی، زو و به زو، زگارمان بکات له دهستی.

دووکانداز: هاویتی خوشه وستم! وانییه. تو به هله دا چوویت. چونکه نم جینوشینه، که خوشی سرژی شارموانییه له ناگریدا، بۆ که لکی خوی نییه که نم کار و فمرمانانه مان یی جیبه جی دهکات، بۆ که لکی گشتیه، که هممو که لکیکی دانیشتیوانی نیشتمانه کمان دهگرتیه.

گمک لینه: خالۆی دووکانداز به سیه تی له سر کردنهوی نم وا ده ده که وی جینوشین تویشی چه ره کردوه. تویش بویت به نیشتمان به روه را... له خودام ده وی تویش چهند رۆژیک له تیر ده ستیدا فمرمان ببینیت، نینجا تیده که پشتیت که نم جینوشینه هله دهگرت له سهری به که یته و یان نا!...

دووکانداز: منیش له پیشدا وه که تو بووم. له سر نهوه دلم لئی شکا که توندوتیژه له سر کردوه کانم چهند و چوونی له گه لدا ده کردم. بهلام که تموا له کرده و کان یی ورده و موهه بۆم ده کهوت، کرده و کان یی نم و ده و ان و کرده و کان یی من نا به ده و ان بۆم ده کهوت: نهو له پرووی دلسۆزیه وه، چهند و چوونی له گه لدا ده کردم و نازاری دلی ده دام. نهو ده ویت له خهوی ناشیتی و نه شاره زانی خه به ره بکاته وه و، به خاته سر به پرهوی گردنی نهو ده ستوری سر که و تانه یی که خودا بۆ مرۆفی دانا وه پشیان سر به که وی، وه که تیکۆشان و راستی و دلسۆزی و بیر کردنه وه له کار و فمرمان هله سوراندن. جا له بهر نهوه من خۆم، پیتی لن ده نیم دلم به رامه ری نهو هیچی تیدا نه ماوه، به لکو خوشیم ده وی. گمک لینه: جا که واین، ناپینی خۆت بۆ خۆت و، ناپینی خۆشیم بۆ خۆم. واتا هیچمان له هیچ!...

له سرووشی گولانه وه

گول مامۆستای مرۆفه

* چه که به که یی خۆی کرده وه. یادنامه که یی خۆی ده رهیتایه ده ره وه. نه مه یی تیدا خۆیت ده وه:

«له بهر نهوه یی گویم نه دا به وه (یاسای خودایی) و پیشموانه یی به نده کان یی نهو جوولا به موهه... له بهر نهوه یی له سر بیرو با وه یی ناشیانه و پزگاوی خۆم رۆشیتووم به پتیه... سر که درانیم زۆر به سه رده ات... خه و خه فه تیکی زۆرم تووش هات... نه بجا میشم به وه که یشت، تووشی هزاری و نه خوشی و دلته نگی بووه... بهلام به هۆی نه وانه وه وریا به موهه و چاوم کرده وه و که لیک شتیش فیترووم و کرده وه و کارشم پرویان کرده چاکی!... له راستیدا نهو زیان و نه خوش و نازارانه یی که تووشم هاتن کار تیکی و مه یان له دل و دهرووم کرد: هرچی چه ککی زۆرداری و ناشیتی و پزگاوی یی بوو فترم دان... له جیاتی نه وانه خۆم

به خود اناسی تەواو شارەزایی راستەقینە و، کردەوه و کاری گەورە و بلند چەکدار کرد... زۆری بێن نەچوو
ژیانم بە تەواوەتی گۆژرا: خەم و خەفە تەکەم گۆژرا و بوو بە کامەرانی. نەخۆشییە کەم گۆژرا و بوو
بە تەندروستی. سەر نەگەوتە کەیشم گۆژا و بوو بە سەرکەوتن.

* تۆیش هەر تەماشای گۆلەباخ بکە. باش لێی ورد بێمەرە بۆت دەردەکەوتی: (خودا) بە هەموو دڵەرمی
و دڵسۆزی و ڕووخۆشییەکیەوه، بە هەموو جوانی و کردەوه ڕەنگینییەکیەوه، لەو گۆلەباخەدا
بە بەرجەستەییەوه دیارە.

* گۆلەکان کردەوه و کاری جوانیان زۆرە:

گۆلەکان دڵیان بە هەموو کەس دەسووتن. حەز بە چاکەیی هەموو کەس دەکەن. لەبەر ئەوە جوانی و
رازاوایی و بۆنە خۆشەکی خۆیان وەک بەک پیشکەشی هەموو کەس دەکەن. جا ئەو گۆلانی بەو کردەوه و
کارانەیان نەم وانا یا نەمان فێر دەکەن:

کەسان لە کەسان هیچ نەگرتتە دڵ. کەسان چاوە بە کەسان هەنەمەنتی. کەشمان کەسی ترمان
دەتەنگ نەکات.

نەویش هەر بۆ ئەمەیی لە ژیاغاندا هەست بە بەخشنەویی و گەورەیی خۆمان بکەین.

* گۆلەباخ مامۆستایەکی جوان و شەنگ و شۆخە. ڕووخۆش و بەخشنە و ژیرە. نازایە و، دلی پر لە
خۆشەڕستی و، کردەوه ڕەنگینە و، دادپەرورە. لە فەرەهنگەکی ئەودا جیاوازی لە ناوێند گەرە و
بچمۆک و، دەوڵەمەند و هەزار و، دۆست و دوژمندا نییە. نە ترسی لە دڵدا هەیە و، نە خۆپەرستی.
نە قەینی لە دڵدا هەیە و نە ئارەزووی تۆڵەسەندنەوه. چاویشی لەوێ نییە پاداشی درێژتی یاخود کرێ
وەریگرێ. ژبانی ئەو پرە لە خۆشەوێستی و دڵپاکی و ئارەزوو بەخشین بۆ کەلکی گشتی.

ئەوێ گرنگە لە کردەوه و کارەکانی گۆلەکاندا ئەمانەیه: بێ گوناھی و پاک و خاویێ ڕووخۆشی و
گەش و جوانی و خۆشەوێستی هەمووان.

جا هەر لەبەر ئەم کردەوه و کارانەیانە کە گۆلەکان لەلایەن هەموو کەسێکەوە خۆشەوێستی و ڕێز و
پایەیان پیشکەش دەکری.

* هەرچی هەنگە گرفتاری ئەقینی گۆلانی. نەویش لە خۆیدا کردەوه و کاری جوان و ڕەنگین و بەکەلکی
هەیە. دەچی ئەو ناوانەیی لە دەمی نازدارەکانی خۆی وەرەگرتی. کە ئەو گۆلانی، لە لەشی خۆیدا
دەیاناسازیێتی و پوختەیان دەکات و دەیانگات بەو هەنگوینەیی کە پیشکەشمانی دەکات و، بەسایە
نەبووە کە دەبخوێن لە گەلیک دەرد و نەخۆشی چاک دەبینەوه.

* جا ئەگەر تۆیش دەرەوێ بیستە (مەزۆفیککی تەواو) و، لە ژیاغاندا تەندروست و کامەرانی و سەرکەوتوو
بیست، تۆیش خۆت وەک (گۆل) لێ بکە: خۆت بکە بەخوداناسیکی تەواو و، خواوەن ڕەوشت و
کردەوهیەکی باش کە بەکەلکی هەموو کەس بیست.

ژماره: (۳)
 رۆژ: ۲۹/۷/۱۹۵۰

دهنگوباسی ناوځو

سه‌رۆكه‌كان كه‌وتیونه‌ته‌ سه‌ر ږنگای چاكه‌كردن

* له‌سه‌ر خواستی (جینوشینی ناکړئ)، (شیخ ته‌قی سورچی) نو خانووی بۆ فه‌رمانبه‌رانی (بجیل) و بالازه‌كاني ناماده‌ كړدوه‌ كه‌ ځویان و ځیزانیان تیناندا بڼ به‌نیشته‌جن. فه‌رمانبه‌ره‌كانیش بریاریان داوه‌ له‌ به‌رانه‌وې وه‌ړزی نهم هاوینه‌دا ځیزانه‌كانيان بگوږزنه‌وه‌ بۆ نه‌وئ. وه‌ك زانیسمانه‌ كړتی نمو خانووانه‌ مام ناوه‌ندین.

* (سه‌دېق ناغای ږیاری) داوای كړدنه‌وې ځوتندنكایه‌كې كړدوه‌ له‌ گوندی (شۆرش) دا. گفتیشی داوه‌ ساختمانیش و كه‌لوپلی پتیریتیش بۆ ځوتندنكاه‌ ناماده‌ بكات له‌ كاتی كړدنه‌وېدا. هه‌زیش ده‌كات (پاسای ځوتندنې به‌زۆر) له‌ گونده‌كه‌یدا به‌كاربه‌تیریت. جینوشینی ناکړیش لای پارږنگای مرسل خواسته‌كاني سديق ناغای پش‌گرت (رۆژنامه‌ی ناکړئ) نافه‌رینی نه‌و گیانه‌ پاك و چاكه‌ی هه‌ردوو لایان ده‌كات. له‌ خودایش ده‌پاریته‌وه‌ پش‌توانیان بڼ تا سه‌رده‌كه‌ون له‌ كۆش و خه‌بیاندا.

پیتاکی سپاس كړاو

* (شیخ عوبه‌یدوللا) كه‌ فه‌رمانبه‌ری سامانی ته‌رځانكړاو (نه‌واقاف)ای ناکړیبه‌ (۱۶) ستوونی ته‌خته‌ی پش‌كه‌ش كړدوه‌ به‌ (سه‌یرانگای گانی زهر).

* (كاك عه‌بدوله‌حسان مسته‌فا)پش‌ كه‌ كارگیتړی سامانی ناکړیبه‌ (۶) كۆله‌كه‌ی داری پش‌كه‌ش كړدوه‌ بۆ نمو سه‌یرانگایه‌.

* (شیخ ته‌قی سورچی)پش‌ (۹) بار قامیشی بۆ سه‌یرانگایه‌كه‌ ناره‌دوه‌.

* (كه‌ریم خان)پش‌ كه‌ نه‌ندامی كۆږی شاره‌وانی ناکړیبه‌ نزیکه‌ی (۳۵۰) شه‌تلی گولی جوان جوانی به‌دیاری ناره‌دوه‌ بۆ (باخچه‌ی به‌رده‌می سه‌را) و (سه‌یرانگای گانی زهر) له‌گمل كۆمه‌لیك قامیشه‌دا.

رۆژنامه‌ی ناکړئ

شاره‌وانی ناکړئ و نه‌و رۆژنامه‌یه‌یش سپاسی نه‌و پیاوه‌ به‌رپزانه‌ ده‌كات. هه‌ږین بۆ به‌خشنده‌ی و پیاوړتی و نیشتانه‌رودریان.

به‌رزیونه‌وې فه‌رمانبه‌ران

له‌سه‌ر خواستی (سه‌رۆكه‌یه‌تیی شاره‌وانی ناکړئ)، (پارږنگای مرسول) په‌سندی كړد: نهم

فرمانبرانه‌ی شارهوانی ناکرتیه مانگانگانیان به‌رز بکرتیه‌وه: (عبدالوده‌هاب) نورسیاری شارهوانی، (ناسر) چاودشی شارهوانی، (تاهیر) دهرگه‌وانی شارهوانی. جا له‌بهر نه‌وه‌ی نه‌ پی‌اوانه فرمانی خویان به‌جی هیتاوه، نیتیمیش پی‌رزنیاییان لن ده‌کمین هیوادارشین که له‌مه‌ودا زۆرتتر فرمانی خویان به‌جیبه‌یتن و چاکتریش ردوشی باش و کارگوزاری خویان به‌کاربه‌یتن له‌ پیتناوی که‌لک و چاکه‌ی شارهوانی ناکرتیدا.

سه‌یرانگای کانی زهر

(سه‌یرانگای کانی زهر)، له‌ پاش نه‌وه‌ی، له‌ دوا‌ی جه‌ژن، که‌لنیک چاکتر له‌ پیتشوی خوی رازقنرایه‌وه و رنیک و پینک خرا، ته‌وابوو. له‌ ۱۹۵۰/۷/۲۹ دا (سه‌رۆکاپه‌تیی شاره‌وانیی ناکرتی) به‌بۆنه‌ی ته‌وابوونیمه‌وه ناهه‌نگیک‌ی گیترا. (۶۶) کس له‌ بانگ کراوان، که‌ به‌نۆتیه‌ری دانیش‌تووانی شاری ناکرتی دانرابوون له‌ ناهه‌نگه‌دا ناماده‌ بووبوون به‌لام دوو نه‌وه‌نده‌یش که‌ سانیتر هاتبوون، له‌ودیه‌ر سه‌یرانگاهه‌که‌وه دانیش‌تبوون، که‌ بانگ نه‌کرا‌بوون. ناهه‌نگه‌که‌ ناوازه و نایاب بوو. دلی دانیش‌تووانی زۆر خوش کرد. سۆزی دهرروونی هه‌مه‌و لایه‌کیانی یه‌ک خستبوو. که‌لنیک وتاری تیندا خوتندرایه‌وه. که‌لنیک گۆزانی خوتنگا و گۆزانی کوردی تیندا گوترا. چار جگه‌ره و میوه و به‌کوتیش به‌سه‌ر بانگ کراوه‌کاندا دابه‌ش کرا، ساز و ناوازی را‌دیۆکه‌یش دلی هه‌مه‌وانی خوش ده‌کرد. جوانترین چاونه‌ندازی جی ناهه‌نگه‌که‌ نه‌وه‌ بوو که‌ کۆمه‌ل کۆمه‌ل مندا‌لان له‌م لاو له‌ولای سه‌یرانگاهه‌وه له‌سه‌ر که‌له‌به‌رده‌کانی شاخه‌که‌ی ناکرتی دانیش‌تبوون، له‌ کاتی گۆزانییه‌ کوردیه‌یه‌کاندا نه‌وانیش هاوبه‌شی بانگکراوه‌کانیان ده‌کرد له‌ چه‌له‌به‌زاندان، نه‌وانه‌ هه‌ر له‌ ده‌سکه‌ گولنیک‌ی زیندوو‌یان ده‌کرد که‌ خرابنه‌ ناو نینجانه‌وه و له‌ناو که‌له‌به‌رده‌کانی شاخه‌که‌ی ناکرتیدا دانرابن. ناهه‌نگه‌که‌ هه‌ر له‌ ساتی شه‌شوه‌ هه‌تا ساتی سه‌وت و نیو درێژی سه‌ند. به‌لام هه‌ندیک له‌ فرمانبه‌ره‌کان نه‌یان‌توانی نه‌و جینگه‌ خوشه‌ به‌جی به‌یتلن. هه‌ر له‌ویندا ما‌بوونه‌وه هه‌تا نیوشه‌و. وتاری سه‌رۆکی شاره‌وانی (شاکر فه‌تاح) پرخته‌که‌ی نه‌مه‌ بوو: یارمه‌تی دانیش‌تووانی شاری ناکرتی و فرمانبه‌ره‌کانی ناکرتی سوپاس و په‌سه‌ند و ناهه‌رین کردبوو له‌ دروستکردن و پتکه‌بنانی (سه‌یرانگای کانی زهر) دا. هه‌روه‌ها سه‌یرانگاهه‌یشی پتکه‌ش به‌دانیش‌تووانی شاری ناکرتی و ناوچه‌که‌ کردبوو. تکاشی لن کردبوون، هه‌تا هه‌ن ده‌ستی یارمه‌تی درێژ بکه‌ن بۆ (شاره‌وانیی ناکرتی) تا بتوانی پرۆژه‌کانی تریشی را‌به‌ره‌یتن، وه‌ک (جی مه‌له‌ی کانی زهر) و (سه‌یرانگای سپه‌) و (سه‌یرانگای سه‌ری گری) و (به‌هه‌شتی مندا‌لان) و (ته‌ختکردن و قه‌یرتاوکردنی رنجه‌کانی ناو شاری ناکرتی).

وتاره‌کانی نه‌وانی تریش به‌کوردی نه‌مه‌ بوون: سوپاس و ناهه‌رینی خویان و دانیش‌تووانی ناکرتیان پتکه‌ش به‌ (سه‌رۆکی شاره‌وانیی ناکرتی) کردبوو. تیرشیان کردبوو سه‌ر نه‌وه‌ی شاری ناکرتی به‌یارمه‌تیی دانیش‌تووانی شاری ناکرتی و فرمانبه‌ره‌وه‌ ناوه‌دان بکاته‌وه و پتیش بخت. (سه‌یرانگای کانی زهر) یش بریتیه‌ له‌ سه‌کۆیه‌کی به‌رده‌لان که‌ سن که‌زێک له‌ زه‌وی به‌رزبۆته‌وه.

پیتوانه‌کی (۱۵۰) گه‌زی چوار گۆشه‌یی پەرژینیکی داری جوانی رهنگاوره‌نگی به‌هر چوار لایدا بۆ دروست کراوه. له ناوه‌راستیدا نەستیرکێکی که‌مه‌ریی تێدا دروست کراوه که ناوه سازگاره سارده‌کی (کانی زهر) ده‌ژێته ناوی. نەشکێلی نەستیرکه‌که هه‌شت گه‌زه. قوولی نەستیرکه‌که نیو گه‌زه. به‌ده‌وری سه‌کۆکه‌دا له شێوه‌یه‌کی چوارگۆشه‌دا، جۆگایه‌کی خنجیلانه له به‌رد و چیمه‌نتۆ دروست کراوه گولی جوانی رهنگاوره‌نگی تێدا رۆینراوه. پەرژینه‌ داره‌کی ده‌یانپاریژی. له ناوه‌راستی نەستیرکه‌که‌دا ستوونێکی که‌مه‌ریی دروست کراوه. نەشکێله‌کی گه‌زێکه. بێندی ستوونه‌که‌ش له بنکی نەستیرکه‌که‌وه نیو گه‌زه. له‌سه‌ر ڕووی ئەم ستوونه‌ش گولێکی سووری گه‌وره‌ی ده‌ستکرد چه‌قینراوه که له تهنه‌که و ته‌خته و تل دروست کراوه. ئەمه‌نده و سه‌یرانگاکه‌ش که‌پرێکی سی گه‌ز چوارگۆشه‌یی له قامیش بۆ دروست کراوه لای رۆژه‌لاتی گرتۆته‌وه. بێجگه‌ له‌وه جینگاکه‌ پر کراوه له چرای کاره‌بایی رهنگاوره‌نگ و ته‌ختی دانیشتن و روه‌ و میژر بۆ ئەمە‌ی ئەوانە‌ی دینه‌ سه‌یرانگاکه‌، سه‌روتی له‌ش و هۆش و گیانیان ده‌ست به‌کووێ. پێسته‌ ئەوه‌ش بێلێن که جینگای سه‌یرانگاکه‌ و اه‌له‌که‌وتوه‌ شاخ و باخه‌کانی ناکرێ ده‌ریان داوه و، چاونه‌ندازه‌کانیشیان په‌جگار جوانه. که‌شه‌که‌شی خوش و فینک و سازگاره. شاره‌وانی ناکرێ چه‌ندی له ده‌ست هات هونه‌ر و کاری رهنگینی تێدا به‌کارهێنا، بۆ ئەمە‌ی بیکاته جینگایه‌کی خوش و په‌مەند. تا دروستی کرد و دايمه‌زراند (۹۰) دیناریکی تێدا به‌خت کرد. ئەمه‌ بێجگه‌ له پارمه‌تیی (۲۵۰) کرێکاری که به‌خۆزایی فه‌رمانیان تێدا ده‌کرد و، پارمه‌تی هه‌موو فه‌رمانبه‌ران و فه‌رمانبه‌رانی ده‌سگاکانی شاره‌وانی و ئاو و کاره‌با و باب‌ازخانه و سه‌یا و زانست و گشتوکال که له نرخ نایه‌ن. پێش ئەمە‌ی که‌سه‌مان ته‌واو به‌کە‌ین ده‌ین ئەوه‌شمان له‌بیر نه‌چن که له پێش ده‌می سه‌یرانگاکه‌وه له بۆزپیه‌کی گه‌وره‌ی ناسه‌وه (۵۵) په‌لوسکی ناوه‌ ڕوونه‌ پاکه‌که‌ی سه‌رچاوه‌ی (کانی زهر) له به‌رزاییه‌کانی سن گه‌زیه‌وه هه‌ل ده‌داته خواره‌وه، که ده‌ینه‌ جوانه‌کی نرخ و سه‌ره‌رزی به‌خشیه‌ به‌و چاپخانه‌یه‌ی له خواره‌یه‌وه کراوه‌ته‌وه. چاپخانه‌که‌ که‌ هی پیاویکی هه‌زاره‌ به‌هۆی ئەم ده‌ینه‌ جوانه‌وه هاتوچۆی زۆرتر بۆ ده‌کرێ له جاران. وانا ده‌رامه‌تی خاوه‌نه‌کی گه‌شی پێن کردوه.

«رۆژنامه‌ی ناکرێ»یش:

پیرزایی له دانیشتوانی ناکرێ و ناوچه‌ی ناکرێ ده‌کات به‌بۆنه‌ی په‌داپرونی ئەم سه‌یرانگایه‌یانمه‌وه.

پێته‌ویی ناهه‌نگی گانی زهر:

ناهه‌نگه‌که له ساتی شمه‌سمی ئیواره‌ی رۆژی شمه‌می ۱۹۵۰/۷/۲۹ دا ده‌ستی پێن کرد. پێته‌ویه‌که‌ی به‌م جۆره‌بوو:

- ۱- وتاری شاگرد هه‌تاج، سه‌رۆکی شاره‌وانی ناکرێ.
- ۲- گۆزانی خوش هاتن، له‌لایه‌ن شاگرد هه‌کانی خۆتندنگای سه‌ردایي ناکرێوه.
- ۳- وتاری موحه‌مه‌د صالح که‌رم خان، کارگێری خۆتندنگای ناکرێ.
- ۴- گۆزاییه‌کی کوردی خۆمالی له‌لایه‌ن شاگرد هه‌کانی خۆتندنگاکه‌وه.

506

ناوچه که همان. نامانجیسی نموده (شاری ناکرئ) بکات به (هاوینه هوار) یکی ناوازه و نایابی نم
 سه رده مه، بۆ نمعی پیش بکهوئ و گمشه بکات و دانیشته و کانیسی بکهونه خوشگوزه رانییه وه. بهم
 پینه نم (سهیرانگا کانی زهر) بۆ نمو نامانجه بههنگاو یک داده نریت. لههه نموه هیوادرم دانیشته وه
 بهیژه کانی ناوچهی ناکرئ هه لههه یارمه تیدان و پشتگیری کردنی خۆیان بهرۆن بۆ شاروهانییه که ی
 خۆیان. تا نه نامانج و ناواتمان بهیته دی.

نهمه نه وه دهمه موئ له بابته بهکارهیتانی نه سهیرانگایه وه چهند قه بهک بکهم. نیمه دامانناوه:
 سهیرانگاکه بۆ ماوهی ده سات بۆ دانیشتروانی ناوچهی ناکرئ بکریته وه. واتا له ساتی جه و تمعی
 به یانییه وه تا ساتی پینجه می نیوارئ. بهمه رجن پۆژانی چوارشه سووی هه سوو هه فته بهک هه بۆ
 (نافره تان) ته رخان بکری. شاروهانییش له ههه گمشک بته ناو سهیرانگاکه وه په نجا فلس دهستین.
 بهلام نهوانی نهندان له (یانهی فرمانبه رانی ناکرئ) دا شاروهانیی ناکرئ، مانگانیه که له یانه که یان
 دهستین، نهویش بۆ نهوهی بتوانن له سهیرانگاکه دا رابهوین بۆ ماوهی شهش سات. واتا هه له ساتی
 پینجه می نیواریه تا ساتی یانه هه می شو. مه بهمی شاروهانییش له کۆکرده نهوهی نم پارانه نهوهیه
 بتوانن پۆژه کانی تریشی پین رابهوین، وهک (جن مه لهی کانی زهر) و (سهیرانگای سیپه) و
 (سهیرانگای سهری گری) و (بههشتی مندان) و (تهختکردنی پتگا کانی ناو شاری ناکرئ) و گهلنیک
 پۆژهی تر.

نهمه نه وه دووباره سوپاسگوزاری خۆم، له کانگای دله وه پیشکش نیوهی بهرۆز ده کهم و، له خودایشم
 دهوئ: دوا پۆژتکی پر له کامه رانیان پین بههشتن.

(شاکر فتاح)

سه روژی شاروهانیی ناکرئ

فرمانبه رکان دهستان داوه ته چاکه کردن:

نهفسه ری سهیرازگرتن، سه روژی یه کهم (فوناد یوسف) ده دیناری پیشکشی (یانهی فرمانبه رانی
 ناکرئ) کرد، بهناوی نهوه که خودا کورێکی نوێی پین بههشیوه. نهو بهمه خۆی له میوانداری
 فرمانبه ره کانی برای پژار کرد. بهراستی کارێکی باشی کرد. نهندانه کانی یانه که سوپاسی خۆیان
 پیشکش کرد نیمه پیش بهشی خۆمان سوپاسی ده که پین. له خودایشمان دهوئ کۆره خۆشه و یسته که ی بۆ
 بهیاریۆ و، لههه نهو ریبازه پیشکه و تنخوازه پیش پشتگیری بکات. دهستهی بهرۆیه بهیاریه تی یانهی
 ناکرئ بهیاریان دا هه ندیک پاره ی خوشیانی بههه نهههه و بهو دوو پارهیه (رادپۆ) یه که بکرن بۆ
 یانه که یان، تا بیکم بهیادگاریک بۆ نهو کرده وه باشی نهفسهه. ههروه ها بهیاریشیان داوه رادپۆ که ناو
 بنین (رادپۆ یوسف)، بهناوی مندانله ساواکه بهوه، تا ریز و خۆشه و یستی خۆیانی بۆ دههیرن.

پښکهنی ناکړئ

پښکهنی پارانهوه:

(په کښک له فرمانبره کان): شارهوانی ناکړئ (جن مه له پکهنی نوئ) دروست بکات، ناوی دهن (جن مه له کانی زهر). وا دانیشته وانی ناوچه ناکړتیش خبریکن یان به فرمانکردن یان به پاره یارمه تیی شارهوانی بدن. نهی (دادگه ری به پتیز) توج پښکهنی پښکهنی ده کیت؟
خالید نه فهندي دادگه: من که مه له نه کهم چ پښکهنی پښکهنی بکه م؟
سره زکی شارهوانی: پښکهنی توش نه وه بن به پښکهنی له خودا نه وانی مه له ده کمن له ناوه که دا نوقم نه بن!...

نافه رین به چهنه فلس ده چی!؟

سره زکی شارهوانی: نافه رین (پوسفی گه سک لیدهر)، تژ نیمرؤ باش فرمان ده کیت!...
پوسفی گه سک لیدهر: نافه رین به چهنه فلس ده چی!؟ منیش ده توانم پت بلیم نافه رین. تژ پاره بدرئ و پت بلن: قوزده لغوت!...

سره زکی شارهوانی: نه وه چاکه دینارک بز تژ، نهی نیشته ده ته وئ چیت بن بلیم!؟

پوسفی گه سک لیدهر: نیشته که قه ناکات. هزار جار پت بلن نافه رین!...

له سندووتی پرسیار و پښنیاز هوه:

دانانی تخت و کارها له باخچه که دا:

بؤ کاک محمد شریف، سره زکی په که م:

له سر پښنیاز که ی نشو (کژری شارهوانی ناکړئ) به پاری دا: دوو تختی تختی گوره که هشت کهس بتوانن له سر دانیشن له گم س چرای کارهای رهنگاوړه نگ و، جینگایه ک بؤ دانانی راډپژ، له ناو باخچه که ی به ردهرکی سرادا - باخچه ی فرمانبران- دانن. هرچی دهنگه گوره که ی راډپژه (میکروفون) به پښستان نه زانی دانیتین چونکه راډپژکانی هردوو چاپخانه کان نریکی باخچه که م. ناگادارستان ده که م که به پاره کانی شارهوانی زوو به زوو جیهه چی کران.

دیده نی تایه تی له فرمانگه کانی میردا:

(ناکړئ: ک. ق.):

بیسترومه جیشینی تازه نایه وئ دیده نی تایه تی بکړئ بؤ دسگاکانی میری!... ناخو نهمه راست بن! نه گه راسته بیانوی چیه!؟

روژنامه ی ناکړئ:

له‌بەر ئەوەی (جینۆشینى نوێ) کاتى داناوو بۆ دیدەنى تايبەتى له‌ مالى خۆیدا، هەروەها هەموو رۆژتیک دەتوانی ئەلایەن دۆستان و هاوڕێکانیەوه له (سەیرانگای کانی زەر) یاخود له (باخچهی فەرمانبەرەران)دا ببینن، نێتر حەز ناکات هیچ کەسێک له‌وانه له‌ دسگای میریدا سەری لێ بدات بۆ دیدەنى تايبەتى. ئەمەیش سەبارەت بە‌وه‌یه‌ که کاتێکی زۆری بۆ بگەرێتە‌وه له‌ فەرمانگە‌که‌یدا، بۆ ئەمەى کاروباری فەرمانرە‌وایی و دانیش‌ووانی ناوچه‌که‌، بە‌تايبەتى ه‌ی ه‌زارە‌کانیان راه‌ی بکات، که ه‌ی وایان تێدايه له‌ ڕێگایه‌کی دوور‌وه‌ دێته‌ ناکرێ. بێ‌جگه‌ له‌وه‌ ه‌یه‌کی تریش ه‌یه‌. ئە‌ویش ئە‌وه‌ تا په‌کی فەرۆتیلی ئە‌و چه‌واشه‌کارانه‌ ب‌خات، که به‌درۆ دێن بۆ دیدەنى فەرمانبەرە‌کان له‌ دسگاکانیاندا و کاتی زۆریان به‌خۆ‌ڕایی لێ داگیر ده‌کەن به‌‌بیان‌و‌ی خۆشه‌‌وستیه‌وه، که‌چی له‌ پاستیدا بۆ ئە‌وه‌ دێنه‌ لای ئە‌و فەرمانبەرانه‌ تا دانیش‌ت‌وه‌ به‌‌سه‌‌زمانه‌‌کانی ناوچه‌ی ناکرێ چه‌واشه‌ بکەن به‌‌وه‌ی خۆیان و‌ا ب‌نۆین لای ئە‌وان که خاوەن مێانه‌ن و دسه‌‌لاتی‌شان ه‌یه‌ له‌‌ناو ئە‌و دسگایانه‌دا. بۆ ئە‌مەى له‌ پاشدا ب‌توانن ئە‌و به‌‌سه‌‌زمانانه‌ ب‌چه‌‌وستنه‌وه‌ بۆ که‌لکی نا‌په‌خته‌ی خۆیان. ئە‌مەیش ئە‌ی خاوەن پرسیار ه‌یوادارین که تۆ له‌وه‌ جۆره‌ که‌سانه‌ نه‌‌بیت!...

ئە‌کرێ

ژماره‌: (٤)

رۆژ: ١٩٥٠/٨/٥

دە‌نگ‌وباسی ناو‌خۆ

سەر‌ۆکه‌‌کان ڕێگای چاکیان گرت‌ۆته‌‌بەر:

* (س‌دیق نا‌غای شۆش) دە‌ستی کرد به‌ به‌‌خ‌ت‌کردنی ئە‌و ڕێگایه‌ی له‌ ناوه‌ند (شۆش) و (ناکرێ) دا‌یه‌، بۆ ئە‌مەى نۆ‌تۆمبیل ب‌توانن به‌‌ناسانی به‌‌ناو‌ب‌اندا به‌‌روات. بێ‌جگه‌ له‌وه‌ به‌‌ل‌ئێ‌شی داوه‌ به‌‌جینۆشینى ناکرێ: (نۆ‌تۆمبیل‌ئیک) و (ه‌ه‌کینه‌یه‌کی کاره‌با) و (پ‌اد‌ی‌یه‌ک به‌‌ک‌رێ بۆ که‌ل‌ک و چاکه‌ی دانیش‌ت‌ووانی گون‌ده‌که‌ی خۆی و ئە‌وانه‌ی دێن بۆ دیدەنى بۆ (شۆش).

* ه‌هر په‌‌ک‌ت‌یک له‌‌مانه‌: (شیخ ئە‌‌ه‌وه‌ر قه‌‌بیوم) و (شیخ ئە‌‌ق‌بی سور‌چی) و (س‌دیق نا‌غای شۆش)، له‌‌س‌هر خواستی (جینۆشینى ناکرێ)، تاوا‌ن‌بار‌ت‌کیان له‌‌وانه‌ی له‌‌داد‌گه‌ری پ‌ا‌ن‌ا‌ن‌کرد‌بوو، دا‌یه‌ دە‌ست س‌یری، بۆ ئە‌مەى داد‌گاه تە‌‌ماشای ک‌ت‌شه‌‌کانیان بکات.

* (شیخ ن‌ی‌ه‌راه‌یم) که سەر‌ۆکی گه‌‌ره‌کی (گ‌ۆ‌روا)یه‌ له‌ شاری ناکرێدا له‌ به‌‌ردە‌می (جینۆشینى ناکرێ)دا به‌‌ل‌ئێ‌ی دا که له‌‌گه‌‌ل پ‌یاوه‌ ناس‌راوه‌‌کانی گه‌‌ره‌که‌‌که‌‌یدا ه‌ه‌ول بدات. ئە‌و تاوا‌ن‌بار‌انه‌ی له‌ گه‌‌ره‌که‌‌که‌‌ی خۆیدا د‌ز‌ت‌ی ده‌‌ک‌ەن له‌ د‌ژی ه‌ه‌ند‌یک خ‌ێ‌زانی ه‌‌زار ب‌یان‌د‌ۆ‌ز‌ت‌ه‌وه‌ و ب‌ش‌یان‌د‌انه‌ دە‌ست س‌یری. ماوه‌ی به‌‌ل‌ئێ‌نه‌که‌ی (شیخ ن‌ی‌ه‌راه‌یم) له‌ رۆژی ١٠/٨/١٩٥٠دا تە‌‌واو دە‌‌ب‌ن. به‌‌پ‌ێ‌ی ئە‌و به‌‌ل‌ئێ‌نه‌ ده‌‌ب‌ن یان ئە‌و

که لویه لانه ی دزاون بدرتموه به خاوه نه گانیان، یاخورد دانیشتونانی که په که که ی جهرمه ده کرتین بایی
چند دزراوه لیتیان دوستیتریت. نه نجام به یی که پشت خوینده وارانی نم روژنامه یه ناگادار ده که یین.
* پیترئ (خه لیل ناغا) له که ل چند که سینکی که په کی (چوسته یی) دا چوونه سهیری (سهیرانگای کانی
زهر). نه ویش بهر یو نه موی: که که لیک به که یخینه ی شاردوانی ناکرئ بکه ییتن.
* هه تا نیستاکه ییش (که ریم خانی محمده صالح) هر له یارمه تیدانی (سهیرانگای کانی زهر) یه، په یتا
په یتا به یینجانه و گوله جوانه کانی باخچه که ی خوئی ده یترئ.
* نیمه ییش به ناوی (شاره وانی) و (جینوشینی) یه وده سویاسی نمو پیساوه به یترانه ده که یین، داوای
سهرکه و تیشیان له خودا ده که یین یو که لکی گل و نیشتانه که یان.

له سندووقی پر سیار و پینشیاژ ووه:

* (لاویتیکی ناوړه): پتیاڼ کوتوم شه پکه له شاری ناکرئدا له سر نه که م، نه وکه دانیشتونانی ناکرئ
توانج و پلارم تن بگرئ نیوه له م بابه توه چی دده فرمون...؟
روژنامه ی ناکرئ:

وا دیاره توه به هله دا چوپیت. هر گیز به روا مه که (دانیشتونانی ناکرئ) که هر که سپان خه ریکی کار
و فرمائی خو به یی، ده ستیان به رویت سه رنج له کاروباری تایبه تی تو و که سانی تر بدن. له بهر نه وده
شه پکه ی خوئت له سر بکه و، نه یت به میشتکه دا که که ل دانیشتونانی ناکرئ په خت لئ بگرئ.
نیمه و امان دیته پیش چار، که تو بویه کا شتی وهات به بیردا دیت، له و ناوچه یه دا که که ورده بوویت و
په ورده کراویت تووشی (ترس) بوویت، چونکه زور که سی تریش له نیمه وهای به بیردا دیت، له و
ناوچه یه دا که که ورده بوویت و په ورده کراویت تووشی (ترس) بوویت، چونکه زور که سی تریش له نیمه
وهای به سر داهاتووه به لام دانیشتونانی ناکرئ، هر له بهر نه وده ی که خویان زیره کن و لیتها تون، هر
توانج و پلار له که سانه دگر که زیانیان یین ده که ییتن هر چی (شه پکه) یشه، خوئی له خویدا، هر وکه
همو جلیه رگیکی تر، به هزی پیروستی گیانی و نانی و ژبانه وده پیدا بووه، نه میش په یوه ندیه کی
به کاروباری ناپه وده نیسه، راستی که که یشمان به وده دهرده که وئ، که که لیک له سپان و
جوو تیاره کاغان له میژوه هه تا نیستاکه ییش هر شه پکه له سر ده که ن، له پیش نه موی که سینکیان له
روژئاواییه کان دیین شه پکه ی له سر کرده یین. که چی نه وان له همو که سینکیش زورتر به نایینه که ی
خویانه وده نووساون. هر به ناوی تا قی کرده وده شه وده خوم له روژانده شه پکه م له سر کرد، له که سینکی
ناکرییه وده توانج و پلارم تن نه گیرا. نه ی خوتان سه رنجتان نه داوه له لاوه کانی ناکرئ، به سری پروتوه
به ناو شه قامه کانی ناکرئدا دسو رویتوه، ته نانت کلژچه (چاکه ت) ده کانییشان له بهر ناکه ن؟ نه و لاوانه
باکیان نییه له توانج و پلار، ته نانت نه که هر به ییتیش!... ده ستوری گشتی نه مه تا: همو که سینک
مافی هیه به سه ریمه ستیه وده چی له بهر ده کات، بیکات، به مخرج نازاری که نه دات و زیانی به که م
نه که ییتن. له سر همو که سینکیش پیروسته ریز له م مافه ی بگرئ. نیتر نایا کاتی نه وده نه هاتووه، ترس

و له‌رز له دلی خوځمان دهریکین و، له شتی پروپوچ نهملمه‌مینوه، تا چنده‌نگاوکی تر پش بکموین؟!، خو توش په‌کیتی وک نیمه نهی لاو!...

* (محمد ته‌یپ)، شاگردیکی زانستگای نندازیاری:

من تووشی دوودلی بوم: نازانم نایا هر له زانستگای نندازیاریدا بچمنه‌وه باشته‌وه یاخود بچمه (زانستگای فرین) اوه. نیوه لهه بایه‌توه چی ده‌فرمون؟

پوځنامه‌ی ناکړئ:

په‌پشی لیکولینه‌وه و لن وردېونه‌وه‌په‌ک که کردوومانه له بابه‌ت دل و دبرونی تو و لپه‌توینه‌وه ه‌روها که تم‌شای دواړوژی خو‌ت و که‌لک و چاکه‌ی ناکړئ ده‌کین، و امان پین باشته‌وه که هر له (زانستگای نندازیاری)دا بچمنه‌وه. چونکه ناوچه‌ی ناکړئ و ناکړئ خو‌شی پیوستیه‌کی زوری ه‌یه به‌ناو‌ده‌دانی. نندازیاریش ه‌روک په‌زیک‌په‌تی و کشتوکال و په‌تالی دواړوژیکی گ‌وره‌یان ه‌یه له ه‌رمی باگ‌وردا که نیستاکه داماره لمر شارنزا و سپوږنی نمر زانست و ه‌ونه‌رانه.

* (ه‌واړنیک): نیوه پروژه‌ی (س‌پرانگای کانی زه‌ر)تان ته‌واو کرد. به‌لام سن کاری تریش ماون که زور گرنگن. تکاپه خمی نه‌وانه‌پیش بخون تا زوه جیه‌جن بکرت:

۱- کوته‌کینک له ده‌ستی دزه‌کان بدن. چونکه له‌م پروژانه‌دا دزی له‌ناو جه‌رگی شاری ناکرتدا زور ده‌کن.

۲- نرخی گوشتان بز کم بکمنه‌وه.

۳- یاساولی خورشت که ناوی (ع‌لی قولچی)په، دستیاوی ه‌موو دووگان‌ازیکی به‌س‌روه ه‌یه. به‌لام دووگان‌د‌ره‌کان تا نیستا نه‌یان‌و‌زاده داوای وام (قه‌رز)ه‌کانیانی لن بکمنه‌وه. نیمه‌پیش تکانان لن ده‌کین کاریکی وا بکن: (ع‌لی قولچی) پیش نهمی بگاته شاری (نامیدی) که بز نه‌وی گو‌یزراوه‌توه، واه‌کافان بداته‌وه.

* پوځنامه‌ی ناکړئ:

۱- نه‌ونده‌ی په‌ونده‌ی به‌تاوانی دزینه‌وه ه‌یه، نیمه له‌وساره که ه‌اتوینه‌ته ناکړئ ه‌تا نیستا پیته‌وه خ‌ریکین پش‌ه‌ی دهریکیشین به‌م زووانه سو‌ده‌ی نه‌نجاسی باشتان پین ده‌گه‌پیتن. لهه بابه‌توه تم‌شای ستونی په‌کمی نهم پوځنامه‌په بکن.

۲- ه‌رجی نرخی گوشته‌کانه له‌گ‌ل س‌روکی که ده‌که‌کان و پیاوه شاره‌زاکانیان وتو‌و‌ژمان لمر کردن. نه‌وان وایان به‌باش زانی به‌پاره‌که دوا‌بخ‌رت بز وهرزی پایز، تا م‌ه‌ و مالات له‌گ‌ل ه‌وزه ره‌ونده‌کاندا ده‌گه‌پته‌وه له گو‌ستان.

۳- ه‌رجی دستیاوه‌کانی دووگان‌د‌ره‌کانیسه که له‌س‌ر یاساولی خورشت که له‌که‌بوون و تا نیستا نه‌یداونه‌وه به‌خواه‌نیان، نیمه پت‌ری به‌وی جار‌ده‌ری شاره‌وانیه‌وه جار‌مان بز دووگان‌د‌ره‌کان دا که: «هر کم‌تیک وامی لمر (ع‌لی قولچی) ه‌یه بیته لامان، پیشانی بدات که راست ده‌کات، نه‌وساکه نیمه‌پیش کاریکی وا ده‌کین واه‌کمی دست بکوتنه‌وه».

بهلام وا دياره (مامهی هژارا)، تۆ لئو ساكه وه كه بۆ يه كهه جار ناگانامه (ئىخباريه) كهى خۆى بۆ ناردووين به ناوى «جووله كى ره نجه رۆ» وه، (نايين) كهى خۆت گۆپوه، نایا له دواى نهم (ناگانامه) يهت به لىنمان دده دىتى نه چىته وه سهر نايينه كهى پىشوووت؟!...

ناكرئ داواى كردنموى خويندنگايهكى ناوه ندى دهكات

له ناواته ههره گه رۆر دهكانى دانىشتروانى شارى ناكرىدا يه كىكيان: (كردنموى خويندنگايه كى ناوه ندى) يه كه له شارى ناكرىدا بگرىته وه. نه مەيش سه بارهت به وه يه كه ژماره يه كى زۆر لئو شاگردانهى خويندنى سه روتايييان ته واز كرده وه، له بهر دهستگورتى باوكيان نه يانتوانيه تايست خويندنه كه يان ته واز بكهن له خويندنگا ناوه نديه كانى شاره كانى تر دا كه له و ديو ناوچهى ناكرىتون. كه (جىنوشىنى نوى ناكرئ) يش له نزىكهى دوو مانگ له ممو پىشه وه گه يشته ناكرئ، دانىشتروانى شارى ناكرئ داوايان لى كرد: كار به دهستانى به خاته سه رنموى خويندنگايه كى ناوه ندى له شارى ناكرىدا بكه نه وه. جىنوشىنى نوىش دهستى كرد به لىكۆلینه وى پىشياز كه يان و، گفتوگۆكرن له گه ل كار به دهستاندا. دواى له گه ل باوانى شاگرد كه اندا له هۆلى شاره وانيدا كۆپوه وه، له به بهت نهم كى شه يه وه وتووى لى له گه ل نه واز و چهند پياويكى ناسراوى شاره كه دا كرد، له نه نجامى كۆپه كه دا، به پياريان دا؛ وا داوا بكهن كه (خويندنگايه كى ناوه ندى خۆمالى) له لايهن (كۆمه لى ماسۆستايان) وه بگرىته وه. به مهرجن (كارگى تپى زانستى خاكى مووسل) سه ره ره رىشتى و چاره دىرى به كات، به پىتى نهم به راره باوانى (٢١) شاگرد سكالانه مه يه كيان، پىشه كى (جىنوشىنى ناكرئ) كرد، داواى كردنموى (خويندنگايه كى ناوه ندى) يان كرد به لىنشىيان دا كه ههر به كه يان ماسانگانه يه كى (٧) تا (١٠) دىنارى به دات به (فه رمانگه ي خويندنگا) كه به رامبه ر نه وه به كۆره كانيان به خرىن، (جىنوشىنى ناكرئ) يش پىشه گىرى خواسته كهى كردن و سكالانه كهى ناردن بۆ (پارىزگاي مووسل)، له گه ل به روبا وه پى خۆيدا له به بهت شى وه راپهراندنى خواسته كه يانه وه و پىشاندانى نه وه يش كه پىوسته له لايهن هه موو كار به دهستانه وه وهك هى (زانست) و (كاروبارى ناوخۆ) و (به رگرى) و (داد) و (كاروبارى كۆمه لايه تى) يه وه نه مه كار به يان بۆ ناسان بگرئ، چونكه كردنموى خويندنگا كه پىوستى به رىندانى نه وه كار به دهستانى (وهزاره ت) يانه هيه بۆ نه مه ي ساختمانى خويندنگاي سه روتايى ناكرئ و كه لويه له كانى به كار به پىترىن، هه روه ها فه رمانبه ر دهكانيان به ماسانگانه يه كى ديارى كراو دا به زىترىن بۆ وانا گوتته وه له و خويندنگاي ناوه نديه دا كه ده يانه وئى بگرىته وه. گه لىك له وانه ي فه رمانبه ران له ناوچه كه دا و، ده رچوى زانستگايى عىراق و خاوه نى توانايى زانستى له وانا گوتته ودا، به لىنشان دا كه خويندنگا كه كرايه وه واناى تىدا به لىنم وه. هه روه ها (جىنوشىنى ناكرئ) له چهند فه رمانگه يه كى خاوه ن به يوه ندى له گه ل نه مه پرۆژه يدا گفتى وه رگرت كه پىشه گىرى نهم خواسته بكهن و كۆشيش بكهن بۆ سه ركرتنى. هه روه ها (جىنوشىنى ناكرئ) به ربارى داوه كه له ده و له م نه دانى ناوچه كه نه وه ندى پىوست بىن پاره كۆپه كه توه، بۆ نه مه ي له جىباتى نه و شاگرد هژارانه ي نه يانتوانيه (سكالانه) كه مۆر بكهن، له بهر هژارىيان، پاره به دات به فه رمانگه ي خويندنگا تازه كه كه كرايه وه.

پوځنامه ی ناکړئ:

نیمه‌یش داوا له خدای گه‌وره و میهره‌بان ده‌کین ددستی یارم‌تی بڼه‌م هه‌موو که‌سانه درټږ بکات،
تا نه‌م خواسته گشتییه گه‌وره‌یه‌یان بڼه‌یته دی.

پنځه‌مینی ناکړئ

به‌رتیل:

(خاونه فەرمان): من دهمه‌وئ که‌لک و چاکه‌یه‌کم له فەرمانگه‌مدا پڼ بکات، که پیچه‌وانه‌ی یاسان.
ده‌شمه‌وئ لای په‌کتیک له فەرمانبه‌ره‌کان زوو جیبه‌جڼ بکه‌م، نایا پڼم نالیت چوځ (به‌رتیل) ده‌کمی
پیشکه‌ش بکه‌م؟

(کا‌برای شاره‌زا): له‌به‌ر نه‌وه‌ی (به‌رتیل) ده‌که‌وښته ناو پیزی دلداریه‌وه، لام وایه (به‌رتیل‌دان) یش هر
ده‌بڼ به‌پیتی نه‌و ده‌ستورره بیت که له کڅوړی (دلداري) دا به‌کارده‌ه‌نرتیت، نه‌ویش بریتیه‌یه له‌م
باه‌تانه: (ته‌ماشاکرده‌نیک، زه‌رده‌خه‌نه‌په‌ک، خو‌شی و چلو‌نی کردنیک، گف‌تو‌گو‌کردنیک،
په‌ماند‌انیک بڼ به‌په‌ککه‌یشتن، نینجا به‌په‌ککه‌یشتن). منیش له خردام ده‌وئ: نه‌ه‌لتی کاره‌کت سر
بگړئ!

نایینی خو‌ی گڅوپوه

(یوسفی گسک لید‌ره): تکه‌په پخه‌ره‌وه سر رټک‌خستنی باخچه‌کانی شاره‌وانی.

(سه‌رو‌کی شاره‌وانی): بڼ چ تو‌ نایینی خو‌ت گڅوپوه؟! وازت له په‌رستنی (نیبراهیمی ده‌رگه‌وان) هیناوه
و، ده‌ست داوه‌ته په‌رستنی (خودای نیبراهیم)...

(یوسفی گسک لید‌ره): به‌لن.

(سه‌رو‌کی شاره‌وانی): که‌وا‌ته، بڼ چ له‌سر په‌رستنه تازه‌که‌ی خو‌ت نامینیتسه‌وه، تا خو‌ت پژگار بکه‌پت
له په‌رستنی (نیبراهیم)!

کړئ له‌سروو هه‌موو شتیکه‌وه‌په

(خاونه ساختمان): مامه‌ی دارتاش و‌ره بزمارتیک دابکو‌ته به‌سر ناوچه‌واغدا...

(دارتاش): بڼ چ بزمار به‌سر ناوچه‌وانندا دابکو‌تم؟

(خاونه ساختمان): تا ه‌ندتیک له میشکم له‌ناو‌بجی و بتوانم به‌رگی کړئ زوره‌کانت بگرم!...

(دارتاش): به‌لام نه‌و‌ه‌شت له‌بیرنه‌جڼ، که داکوتانی بزماره‌که‌یش کړتی یڼ ده‌وئ. چونکه من ده‌بڼ بچم
و بیتموه بڼ نه‌و شونتی بزماره‌که‌ی لن ده‌کرم. خو‌ نه‌و‌ه‌یش دیاره که له‌م پوځانه‌دا نرخ‌ی بزمار زور
به‌رز بو‌تموه!...

شاکری

ژماره: (۵)

پوځ: ۱۹۵۰/۸/۱۲

هموالی ناوځو

ناسايش

بالبازخانه‌ي ناوچه‌کهمان و، بنکه‌کاني لادتيه‌کان، که له‌ژير ده‌ستيدان، له تنگه‌تاوکردني نو تاوانبارانه‌دا که پاڅي برون له دادگاه، بڅ مه‌بسي گرتنيان، چت و چالاکييه‌کي باشيان نواندووه، چونکه لهم دوو مانگي دوايييه‌دا ژماره‌يه‌کي باشي له تاوانباره سامناکه و نو سه‌ريازه دهريازوانه‌ي گرتووه، نيمه‌يش سوياسي فرمانبه‌راني بالبازخانه و فرمانبه‌ره‌کانيان ده‌کين که فرماني سه‌رشاني خويان به‌باشييه‌وه به‌چن ده‌هين هه‌روه‌ها هيوادارين دواي پاشماوه‌ي نو تاوانبارانه‌يش بکه‌ون به‌لکو بيانگرن، چونکه نه‌وانه له ده‌ميک ساله‌وه‌يه سه‌روتي گشتيان تيک داوه‌!

ناوې شاري ناکري له پوځنامه‌کاندا

ژماره‌کاني دوايي پوځنامه‌کاني (الحوادث) و (النضال) و (الزمان)مان ودرگرت که له مووسل و به‌غداوه هاتبرون، هم‌مويان له بابت نامه‌نگي پيشکه‌شکردني (سه‌يرانگاي کاني زهر) موه، به‌نتمره، دوايون که له پوځي ۱۹۵۰/۷/۲۹دا گتيررابوو، جا چونکه نو چه‌ند دترانه له‌لاپه‌ن چه‌ند که‌ميکي تيگه‌يشتوي کرده‌وه جواني براکاني ناکرتنامه‌وه نووسرابوون، بڅ نه‌وي شاره‌واني ناکري دلخوش بکه‌ن و تيريشي بکه‌نه سه‌رکردني کار و فرماني تر بڅ که‌لکي گشتي، شاره‌واني ناکري له کانگاي دليمه‌وه پيز و سراپيان پيشکه‌ش ده‌کات.

پروژه‌کاني ناو و کاره‌با

له پاش نهمه نامه‌کاري ناوهند جيتوشيني ناکري و فرمانگه بلنده‌کان له بابت پروژه‌کاني ناو و کاره‌با و ساتيکي خشت بوو نووستبو، وا لهم پوځانه‌دا سه‌رله‌نوي ده‌ستي پڼ کردوتموه، هيوادارين که خويندواران له نه‌نجامي خوش ناگادار بکه‌ين.

نه‌خوشخانه‌ي ناکري

کاربه‌ده‌ستي کاروباري کومه‌لايه‌تي پرياري داوه (نه‌خوشخانه) يک له شاري (ناکري)دا دايمه‌زيتني.

سوور انموه‌ي فرمانبه‌راني تمندروستي پمناو گونده‌کاندا

جيتوشيني ناکري له‌لاپه‌ن فرمانگه بلنده‌کانه‌وه پڼ دراوه هر مانگي دوو جار فرمانبه‌راني تمندروستي بنريت بڅ ناو گونده‌کاني هر لادتيه‌کان، وانا: (بيره‌که‌پره) و (سوورچي) و (عه‌شايرو

سه‌بعه)، بۆ نهمی نمو گوندیی نمخویشی کاریگه‌ریان تیدا بلاو‌بۆتوه نه‌خۆشه‌کانیان ده‌رمانیان بدریتن. نه‌ونده هه‌یه هه‌ر جاره‌ی دوو رۆژان زۆتر پێ ناچن. پێوسته نه‌وه‌ش ناشکرا بکه‌ین که بۆ هه‌موو جاریک چوونه ده‌روه بۆ گونده‌کان، سه‌رۆکی نمو گه‌ندانه خواردن و جینگای نووستن و گوتنه‌وه‌ی فه‌رمانبه‌ره‌کان ده‌خه‌نه سه‌ر نه‌ستۆی خۆیان، تا که نه‌جینه‌ی میهری به‌رسته‌ی هاتوچۆی نمو فه‌رمانبه‌رانه نه‌رکی نه‌که‌وته سه‌را...

تاوانباریک خۆی ده‌داته ده‌ست دادگاه

(عومهر عوسمان) که له پێش مانگا ژنه‌که‌ی خۆی کوشتبوو، له ده‌ست دادگاهیش خۆی ده‌رباز کردبوو، هات و خۆی دایه ده‌ست جێئوێنی ناگرێ. نه‌مه‌ش نارده‌ گن دادگاهی ناگرێ تا ته‌ماشای کیشه‌که‌ی بکات.

ده‌ستکه‌وتی سه‌یرانگای کانی زهر

ده‌ستکه‌وتی (سه‌یرانگای کانی زهر) که به‌ره‌و پروی گه‌نجینه‌ی شاره‌وانیی ناگرێ ده‌کرێته‌وه، له (٩) رۆژی یه‌که‌می مانگی که‌لاوێژ (ئاب) ١٩٥٠دا گه‌شته ١٤،٧٥٠ دینار. پێوسته پێشی لێ بێنێ که زۆریه‌ی نمو پارهیه نمو پیاوانه داویانه: (جه‌واد ناغای زیاری) و، (شیخ که‌زۆی سوورچی) و، (خه‌لیل ناغای ناگریتی) و (شیخ که‌به‌ری سوورچی) و (شیخ جاروللا) و (سه‌هری نه‌فه‌ندیی سۆزانی). ئێمه‌ش له کانیگای ده‌مانه‌وه سوپاسی پیاوه‌تی نمو پیاوه به‌رێزانه ده‌که‌ین.

په‌رۆه‌ی سه‌یرانگای سپه

بهم زووانه دامه‌زراندن و دروستکردن و پێکخستنی (سه‌یرانگای سپه) ته‌واو ده‌بن. نه‌مه‌ش سه‌نهم په‌رۆه‌یه که شاره‌وانیی ناگرێ را‌یده‌په‌پێن. ده‌سته‌ی کارگیرێ یانه‌ی ناگرێ به‌یاری داوه نمو هه‌فته‌یه‌دا ناهه‌نگیک به‌بۆنه‌ی په‌داوه‌ونی نمو سه‌یرانگایه‌وه بگێنێ پاره‌ی ناهه‌نگه‌که‌ش له‌سه‌ر پانه‌که ده‌بن. نه‌مه‌ش بۆ نه‌وه‌یه پێز بگرت له‌ خاوه‌نی (جینگاه‌ی سپه) که ناوی (سه‌لیم حاجی ئیبراهیم)ه، نمو پێزگرتنه‌ش بۆ (کاک سه‌لیم) له‌به‌ر نه‌وه‌یه که له‌سه‌ر خواستی شاره‌وانیی ناگرێ و له‌وێر سه‌ره‌شتیکردنی نمو سه‌یرانگاه‌ی سپه‌ی دروست کردوه و پێک هێناوه‌.

یانه‌ی فه‌رمانبه‌ران پێگای چاکه‌کردن ده‌گرێ

(یانه‌ی فه‌رمانبه‌رانی ناگرێ) ده‌ستی کرد به‌کرداره‌ رۆشنی‌یه‌کانی خۆی. ده‌سته‌ی کارگیرانی، به‌ریاریان دا: زنجیره‌یک وتاری رۆشنی‌یه‌ی ناماده بکه‌ن، تا له رۆژانی دوو شه‌مه‌ی هه‌موو هه‌فته‌یه‌کدا له (سه‌یرانگای کانی زهر)دا به‌کێشێکیان به‌خوێندێته‌وه. نه‌مه‌ش بۆ نه‌وه‌ی فه‌رمانبه‌ران و دانێشتوانی ناگرێ ناراسته‌ بکێن بۆ کار و کرده‌وه‌ی چاک و رۆشنی‌یه‌ی. یه‌که‌م وتار له‌ ئێواره‌ی دوو شه‌مه‌ی هه‌فته‌ی رابردوودا خوێندراوه‌وه. کۆمه‌ڵێکی گه‌وره له‌ فه‌رمانبه‌ران و دانێشتوانی ناوچه‌ی ناگرێ له‌وێدا

کۆبوو بونوه، گوتیان لێ دگرت. دەستە بە پێتو بەرانی یانە کە مان چەند پێشیا زێکیان لە لایەن گوتگرەکانەوه درابە گوتدا. نوێش لە بابەت گەشە پێکردن و پێکخستنی ئەم جۆرە ناھەنگە رۆژنێرییانەوه بوو. بە پێتو بەرەکانی یانەش بپاریان دا لە هەفتەکانی داھاتوودا جێبەجێیان بکەن. بێجگە لەمە بە پێتو بەرەکان بپاریان دا چەند گۆزار و رۆژنامەیەک بکەن بۆ ئەمە ئەندامە بە پێتو بەرەکانی یانە بیانخوێنتەوه و لێیانەوه کەلکەورە بێن.

(رۆژنامەی ناکرێ)یش پیرۆزیایی لە ئەندامانی یانە ناکرێ دەکات و لە گەل سوپاسی گەرم و گۆڕیدا داوای سەرکەوتنیان لە خودا دەکات.

کاتی فەرمانکردن لە سەیرانگای کانی زەر

(سەرۆکایەتیی شارەوانیی ناکرێ) بپاری دا کاتی فەرمانکردن لە سەیرانگای کانی زەردا بەم جۆرە لێ بکێ: بۆ ئەمە سەیرانگەرە بە پێتو بەرەکان زۆرتر کەلکی لێ وەرەبگرێ:

۱- لە ساتی حەوتەمی بە یانییەوه تا ساتی حەوتەمی ئێوارێ لە هەموو رۆژانی هەفتەدا دەکرێتەوه بۆ دانیشتروانی ناوچەی ناکرێ.

۲- لە ساتی حەوتەمی ئێوارێتو تا ساتی یانزەھەمی شەو دەکرێتەوه بۆ فەرمانبەرەکان و ئەندامانی یانە ناکرێ.

۳- رۆژانی یەکشەنبە و چوارشەنبە تەنیا بۆ ئافەرەت تەرخان دەکێ.

۴- رۆژەکانی تریش بۆ پیاوان تەرخان دەکێ.

رۆژنامەی ناکرێ گەشە دەکات

وا پێویست بوو کە (رۆژنامەی ناکرێ) لە لایەن دەستە نووسەرەکانەوه گەشی پێ بکێت. لە ژمارەی چوارەمیەوه کرا بەدوو دانە. دانە یەکێ (لە سەیرانگای کانی زەردا) داھەڵدەواسرێ. دانە یەکیشی لە سەیرانگای فەرمانبەرەکاندا کە لەبەر دەرکی سەراپایە ھەڵدەواسرێ.

یانە فەرمانبەرەکان

ھاوینەھەوارەکانی ناکرێ دەناسینی بەھەموو دانیشتروانی عێراق

(کاک محەممەد یوسف) کە کاروباری (سامانی تەرخانکراوی شیخ عەبدولقادی گەیلانی) لە ناکرێدا ھەڵدەسووپێت، دەستی کرد بە نامادەکردنی کۆمەڵیک وێنەی فۆتۆگرافی رەنگاو رەنگی چاوەندازە جوانەکانی ناکرێ. (دەستە بە پێتو بەرانی یانە ناکرێ)یش بپاریان دا چەند کۆمەڵیک لەو وێنە رەنگینانەی لێ بکێ بەو نیازە بە نامەیی تایبەتییەوه رەوانەیان بکات بۆ پیاوەر ناو دارەکان و ناسراوەکانی ھەموو لایەکێ عێراق. تا شارەزای لێھا تووپی ھاوینەھەوارەکانی ناکرێ بێن، کە ھەر لە بەھەشت دەکەن. ئێمەش ئاواتەخوازین ئەم کردارە جوانەیی یانە ناکرێ سەر بکێ و کار بە دەستانێ فەرمانبەرەوانی عێراق بخاتە سەر ئەو بپارێ کە شاری (ناکرێ)یش بکێت بە مەلەبەندیکی

هارینه همداری، وەگ (شەقلارە) و (پیرمەم) و (سەرسەنگ) و (حاجی ھۆمەران).
 بەناوی (شارەوانی ناکرێ) ەو سوباسی (یانە ی فەرمانبەرائی ناکرێ) دەکەین، کە ئەم نەڕکە گرنک و
 گەورە بەیان گرتۆتە ئەستۆی خۆیان. خودا سەریان بخت.

لە سەندووقی پرسیار و پێشنیاز ھەب

بۆ مام ھەزار:

(جێ نوێنی ناکرێ) بایەخی دا بە پێشنیازەکان. دواترە وامی بۆ دوو کاندیدەکان لە یاساوتی
 خۆشت (عەلی محەممەد) سەندووە و داھووە دەست خاوەنیان. لە (جێنوێنی زاخۆ) یشت بەلێنی وەرگرت
 بەتەلەفۆن کە لە نزیکەی مانگی کێدا وامەکانی تریشت لە (عەلی محەممەد)، وەرگێرت و بنێرتنەووە بۆ
 خاوەنەکانیان.

* ھەرچی کەلێمە لە دزراوەکانیشە لە گەڕەکی (گۆزاوا) دا، (شیخ ئیبراھیم) ی سەروک، تۆلە ی بۆ لێ
 دزراوە کە کردووە، (دە) دیناری داھە، ھەروەھا دزەکانیشی ئاشکرا کرد لە میری. وا بەالبازخانە یشت
 خەریکی دۆزینەوہ یانە، تا بیانگێڕ و بیاندات بە داگا.

پێگەنی ناکرێ

فاتیحە بۆ گیانی ماسیەکان

جێنوێن: ئەو ماسیەنە ی داوام لێ کردن بێنێن بۆ سەیرانگای گانی زەر چییان لێ ھات؟
 کارگێری لادێنی سوورچی: من (٣٤) ماسیم گرت و خستە ناو جامێک ناووە، بۆ ئەمە ی بیاننێرم بۆ
 ئەستێرکە کە ی گانی زەر. کەچی کە سەیرم کردن لە بەیانیدا ھەموویان مردبوون.

جێنوێن: ناخۆ ماسیەکان لەبەر بێ خۆشتی خۆیان مردبوون، یان لەبەر خۆشتی ئێو؟
 کارگێر: چارەنووسیان وا بوو کە بمرن.

جێنوێن: کە وای، ئەو مەش، یاریدەدەری بەالبازخانە ی ناوچە ی ناکرتان بۆ دەنێرم، تا لە جیاتنی من
 (فاتیحە) بۆ گیانی ماسیەکانتان بخۆنتن!...

ھەسەنی دارتاش

ھەسەنی دارتاش: من ناتوانم دارتاشی بکەم. چونکە ئەو پۆزە ی چوو تەختە بکرم بۆ خاوەنی سیپە، دوو
 چەرخە (پایسکل) یەک خۆی لێدام، خستنی و ھەردوو دەستیشم بریندار بوون.

سەروکی شارەوانی: ئەو پۆزە بیرت بەدووە خەریک نەبووین، دەستی (سەلیم ئیبراھیم) بێریت، کە پارە ی
 داھووتنی تەختە بکرت بۆ پۆزە ی سەیرانگای سیپە؟

ھەسەنی دارتاش: نە.. بەلام نیازم وایە ھەر پارە یەک بدم بە پزشکی و دەرمان بۆ چاککردنەوہ ی

دهسته‌كانم و، هر پاره‌یه‌كيشم لهدمت چو، به‌ه‌زی نه‌وود، په‌كی كارکردنی خستوود، له خاودنی سپه‌ی بستینم، له‌گل‌كړتی دارتاشیه‌كهمدا.

مستفا شینۆ

خویندكاریكی نایینی: من دهموئ زوو به‌زوو بیم به‌مولا و می‌زهر لهر بنیتم. بز نه‌و ری‌نگایه‌كم پیشان ناده‌یت؟

پیاویتیکی شاره‌زا: بز نه‌و خانووه‌ی (مستفا شینۆ) به‌كړتی بگړه‌كه له‌كه‌ره‌كی (گۆزلاوا) دایه، پینچ وردیله (ده‌قیقه‌)ی پین ناچن ده‌كات به‌(خاومن می‌زهر)...

خویندكار: تی ناگهم چی ده‌لیت: مه‌بست چیه؟

شاره‌زا: هر كه‌سینك نه‌و خانووه له (مستفا شینۆ) به‌كړتی بگړت، ناچار ده‌بن دهم‌دمت ده‌چن به‌گژیدا، نیتر زۆری پین ناچن سه‌ری به‌كوته‌كی (مستفا شینۆ) ده‌كه‌وئ. كه سه‌ریشی شكا، به‌ناچاره‌ی ده‌چیته لای برینیتچ. نه‌ویش به‌كه‌لافه‌يك په‌رۆی سپی سه‌ری ده‌پیتچی. نیتر نه‌ویش ده‌بیته خاومن می‌زهرتیکی وه‌ها كه له می‌زهری مه‌لكان گه‌وره‌تر و سپی تر به‌ن!

فهرمووده‌ی گهور میاوان

* ژن هه‌یه و ژانیش هه‌یه،

* ژن ماره‌گردن، هه‌رچه‌نده توشی ده‌ردی سه‌ریت ده‌كات، به‌لام ناچاریه، هر ده‌بن ژنت به‌ن.

* هر كاره‌ساتینك پرووی دا، له ژنده‌و روو ده‌دات.

* ته‌ماشای دهم و دووی كونده به‌بوو مه‌كه مالت ویران ده‌بن.

* چاكه بكه و بیده به‌دهم ناووه.

ناكړئ

ژماره: (٦)

رۆژ: ١٩٥٠ / ٨ / ١٩

هه‌والی ناكړئ

سه‌یرانگای سپه

له رۆژی دووشه‌مهی رابردودا كه ١٩٥٠ / ٨ / ١٤ ده‌گړته‌وه، له ساتی پینچ و نیوی نیواریدا، (پانه‌ی فهرسانبه‌رانی ناكړئ) به‌بۆنه‌ی ته‌واوبوونی (پروژهی سه‌یرانگای سپه) وه و، پینشكه‌ش كردنیه‌وه به‌دانشتووانی ناوچه‌ی ناكړئ، له‌لاین سه‌رۆكی شاره‌واښه‌وه، ناهه‌نگیتکی گنیا. كۆمه‌لنكی گه‌وره‌كه

له ههمو چینیکی ههلبژیاربون و، نوتهیری دانیشتوانی ناوچهکه بون هاتبونه ناههنگهکه سهروگی شارهوانی ناکرتی (شاکر فتاح) و، خوتندکاریکی زانستگای نهندازیاری (کاک محهمه ده تهب)، و تاربان خوتندهوه. له ناههنگهکهدا چندد جاریک شاگردانی خوتندنگای ناکرتی گوزانی خوشخوشیان گوت، شوتنهکه بیان وهک دهسته گول پازندبووهوه. له شوتنیکی تری نهه پروژنامه یه دا وتارهکان نووسراونه تهمه، له گهل پتیرهویی ناههنگهکه دا، له دواي پیشکشکردنی سارده مهنی و مته، (جینوشنی ناکرتی) وتاری ههفتهیی خوی دا له بابهت گهروه پیایوکی مرؤقه بهروه و باوداهیتنه و مهرد و چست و چالاکهوه که ناوی (بهرنار ماکفادنه) ه، ناههنگهکه له ساتی حموته مدها تمارو بوو، میوانهکان بهم (سهیرانگا) په تازه بیان زور دلخوش بون و سهریان بهرز بووهوه.

ههرچی (سهیرانگای سیپه) په، بریتیه له تافگه یهکی ناو، که له بهرزاییهکی سی پتییموه، دههژیتنه خوارهوه، ناو دۆلیک، که کهوتوته ناوهند دور باخی داری بهر داروهوه، له گهل نهوه پشدا که جینگاهکی خوشه و له هاوینشدا فینکاییهکی په مهنی تیندا دمهت دهگوتیت، سیپه نهوهنده بهرهللاکراپوو، پیاو له ناویدا ههستی بهدلتنهکی و ناسازی که شهکی دهکرد، بههزی تهر و تووشیه کهوه، ههروه ها پیسی قوم و چلپاره که و، تهخته رزوه بۆگه نهکانی خاوهن چاپخانهکانی خاوهن چاپخانه کهیش که لهوتیدا داینا بون، تا نهندازه یهکی زور له خوشی و جوانی شوتنه کهی کهم گردبووهو ئیتر ههر نهوهنده نهو پیشنایزه ی شارهوانی ناکرتی بۆ سیپه دانا بوو، جیههجن کرا، نهوانه دههاته ناو (سهیرانگای سیپه) وه له دمهت تهر و تووشی و پیس و پۆخلی و دلتنهکی رزگاریان دهبوو. چونکه له گۆره پانه کهی سیپه دا، نهستیرکیتی کهمه رهیی گهوره له بهرد و چیههنتۆ دروست کرا، له شتیه یهکی نهندازیاری ناوازه دا، نهشکیتنه کهی پیچ کهزه و بهرزیه کهی نزیکه ی سیپه که گهنزکه... له دهوی دهروه ی نهستیرکه کهوه (۱۶) پلوسکه ناو دپته دهروه، له شتیه یهکی بن دنگ و ههنگ و مهند و زرنگانه دا، بهرهنکاری قیژ و هور و، هاژموژهی ناوی تافگه که دهکات، که خیرا بهتوندوتیریه کهوه دههژیتنه ناو نهستیرکه گهروه کهوه. لهم بهر و لهو بهری نهستیرکه ناوه کهیشهوه دور رپیازی پان و پۆر، له چیههنتۆ و بهرد دروست کراوه، جۆگه له یهکی کهمه ره ییش که بهدوهی نهستیرکه که دا خولی خواردوه کهوتوته ناوهندپانهوه. ههر وهک سهرنجیش دهرئ نهستیرکه که ههر له له ته ستیرک دهکات که بنکه کهی بهسنگی شاخه کهوه نووسابن، که سهروو بهرزاییه کهی نهوه و تافگه که دههژیتنه خوارهوه، لهو بهری بنکی نهستیرکه کهیشهوه جۆگه له یهکی بهچوک، که له بهرد و چیههنتۆ دروست کراوه، بهجۆرکی وا راکنشراوه که له شتیه ی چله دارنکدا به و سینه کهی پیوه شوپۆتهوه. ئینجا نهه جۆگه له لاره که به نهستیرکه کهوه نووساره خوی دهگه بیتیتنه جۆگه له یهکی راستی گهوره تر له خوی، که بهناو ههمو تهختی زویه کهی بهر (تافگه ی سیپه) دا رتگا دههیر، ههرچی ناویکی تافگه که و نهستیرکه که هیه بهناویدا تیهه دهکات تا دهکاته نهو شتیه ی لهو دیو باخی سیپه وهیه. بیتجکه لهه له بهرزاییه کی سن گهنزا، لهو دیو رپیاز ته نشتی راستی نهستیرکه کهوه سهکویه کی گهوره و فراوان دروست کراوه. بهرئینکی جوانی رهنگاو رهنگ چوارلای گرتوه. که برتکی پان و پۆری به سهروهیه سینه دهکات بۆ نهو میوانانه ی دینه ناوی.

پنجهری ناههنگی کردنهوی سهیرانگی سیبه

- ۱- وتاری سرۆکی شارهوانیی ناکرئ (شاکر فەتاح)
- ۲- وتاری کاک محهمەد تهیب له جیاتی دانیشتوانی شاری ناکرئ.
- ۳- له ناوه‌ند گوێگرتن له ساز و ناواز و گۆزانی (خوتندنگایی) و (گۆزانی کوردی) دا، پشکه‌شکرینی جگهره و چا و بسکریت و میوه‌ بو میوانه‌کان.
- ۴- وتاریکی (شاکر فەتاح) له بابته ژبانی (ماکفادن) ده که به‌باوکی (په‌روه‌ده‌کردنی له‌ش) و (په‌زشکایه‌تی سرووشتی) داده‌نرئ له هه‌موو جیهاندا.
- ۵- تاوینک گوێگرتن له ساز و ناوازی ناو راویۆ.
- ۶- برانده‌نه‌وی ناهه‌نگه‌که به‌چهند وشه‌یه‌ک له‌لایهن سرۆکی یانه‌ی فه‌رمانه‌برانی ناکرئوه.

وتاری شاکر فەتاح

برا به‌پۆده‌کان!

من به‌وه سه‌رم به‌رز ده‌بێته‌وه که (سه‌یرانگی سیبه) پشکه‌شی ئێوه‌ی به‌پۆز بکه‌م. (سه‌یرانگی سیبه) سێهه‌م پرۆژه‌مانه که شاره‌وانی ناکرئ، به‌یارمه‌تی دانیشتوانی شاری ناکرئ و فه‌رمانه‌برانی ناکرئ و، ته‌واوی کردوه. له‌به‌ر ئه‌وه به‌ناوی (شاره‌وانی ناکرئ) وه‌ سه‌رپه‌ستیکی گه‌رم و گه‌رم و پم‌س‌کردنیکی ته‌واوی مه‌ردایه‌تی و یارمه‌تیه‌که‌ی ئێوه‌ پشکه‌ش ده‌که‌م. له‌ خودایش ده‌پا‌رتمه‌وه که به‌ه‌زی نهم (سه‌یرانگا) به‌وه خۆشی و خوشگۆزه‌رانی به‌هه‌مووتان بکه‌یت. به‌م به‌وه‌به‌وه وام پێ خۆشه که (کاک سه‌لیم ئیبراهیم) خاوه‌نی سه‌په‌تان پێ بناسین. من به‌ناوی (شاره‌وانی ناکرئ) وه‌ سه‌رپه‌ستی یارمه‌تی ده‌که‌م. چونکه کارێکی چاکی بو خۆی و بو ئێوه‌ را‌په‌راند. خۆی له‌ پشکه‌تانی نهم پرۆژه‌به‌دا زۆر ماندوو‌کرد و، پا‌ره‌یه‌کی زۆری به‌خت کرد، ئێمه‌شی زۆر دلخۆش کرد، که به‌قه‌ی کردین و له‌تیر سه‌ره‌شتی شاره‌وانیدا نهم پرۆژه‌یه‌ی هه‌تاپه‌ به‌رهم. ئێمه‌ هه‌رچه‌نده، به‌ناوی شاره‌وانی ناکرئوه، ده‌ستیاو و یارمه‌تیان بو دانا که وه‌ریان بگرئ بو پشکه‌تانی نهم پرۆژه‌یه، به‌لام ئه‌و خۆی وای پێ خۆش بوو، که هه‌موو پا‌ره‌یه‌کی پتوبت بو نهم پرۆژه‌ به‌خاته سه‌ر خۆی. چو‌و نزیکه‌ی په‌نج‌ا دیناریشی ده‌ستیای وهرگرت و، به‌پێی پێشاندانی شاره‌وانی ناکرئ و، ئامۆ‌گاریه‌کانی، پرۆژه‌که‌ی جیهه‌ن کرد. ئه‌مه‌ش زۆر پێ خۆشه، که (کاک سه‌لیم) ئێستا که دلی به‌ (سه‌یرانگی سیبه) زۆر خۆشه، که‌چی له‌ سه‌ره‌تای کاردا به‌ره‌چی شاره‌وانی ناکرئ ده‌دا‌یه‌ره له‌سه‌ر پشکه‌تانی. ئه‌و، وا ئێستا که خه‌و به‌دا‌پۆ‌زێکی پر کامه‌رانییه‌وه ده‌بینی، چ بو سه‌یرانگا‌که‌ی و، چ بو خۆی و، چ بو ئێوه‌ هه‌مووتان چونکه له‌ دلی خۆیدا به‌پا‌ری داوه ئه‌و سه‌ل بێته‌وه. زۆرتر رێک‌پێکی به‌خات و با‌ش‌تریش به‌راز‌نێته‌وه، تا کارێکی وا بکات دانیش‌توانی درا‌وس‌یکانی شاری ناکرئ له‌ ها‌و‌ناندا بێته ناکرئ و بیکه‌ن به‌ها‌نه‌وه‌واتیک بو خۆیان تیندا را‌ب‌ه‌رتن. جا له‌به‌ر ئه‌وه‌ منیش تگاتان لێ ده‌که‌م هه‌مووتان یارمه‌تی (کاک سه‌لیم) بدن و پش‌گه‌یری بکه‌ن، تا زۆرتر تیر بێته سه‌ر جیهه‌جێکردنی نیاز و به‌پا‌ره‌کانی خۆی.

ههروههها تکایش له خاومن زهویهکانی شاری ناگرئ دهکهم. نهوانیش وهک نهم پیاوه مهردده دلفراوانه بکهن و، هونهری خویان بۆ کهلکی خویان و نهتهوه و نیشتانهکهیان بنوتن.

له بهرانهوهی وتارهکهمهدا له خودا دهپارتمهوه: نهم (سهیرانگای سیپه)یهتان لئ پیروژ بکات و، ژیانیشان پر بکات له سهرکهوتن و کامهراڼی و خوشگوزهرانی، براکام.

وتاری کاک محهمده تهیب

گهوره بهرپزهکانم!

(پروژهی سیپه) ستههم سهیرانگایه که (جینوشینی ناگرئ) بهلئنی پین داین بۆمانی جیبهجی بکات. له راستیدا له ماوهیهکی کهمهدا جیبهجیتی کرد. دیاره ههر کاروباریک بایهیی تهواوی پین بدریت و، بهراستی کۆشی تیندا بکرت، زوو بهزوو جیبهجی دهیت.

گهورهکانم!

دانیشتوانی شاری ناگرئ، ههرویان، سوپاسی (جینوشینی ناگرئ) دهکهن، که فهرمانی دا به (خاوهنی سیپه) له شیره رهنگینهدا سهیرانگای سیپه ناوهدان بکاتهوه و، بیکات بهجیگایهکی خوش رابواردن بۆ ئێهوی بهپرز. نهم ناھهنگه گهورهیهش که بۆ (کاک سهلم) دهگپرت، لهسه نامۆزگاری جینوشینی ناگرئ بووه. دامهزراندنی نهم سهیرانگایهش ههنگایهکی تره له کۆری پیشکوهوتن و ناوهدانکردنوهی ناگریدا، که جینوشین له پتیرهویهکی خۆیدا بهپاری داوه بیکات بۆ نههه شاری ناگرئ پیش بکهوئ و پرازتمهوه تا وای لئ دیت بکرت به (هاوینهههوار)یکي شینگ و شوخ. شاری ناگریش شانازی دهکات، که پیاویکی وهای تیندا گهورهپن و، هههوه دهمنیکش خهریکی کاروباری چاکههوازانه بۆ کهلکی گشتی، که له ماوهی چهند پرۆژهدا ههر پرۆژهیهکی ویت جیبهجی بکات.

گهورهکانم!

جوانی ههیه له سووروشتمهوهیه و، جوانیش ههیه مرۆفی هونهرمههه بهرهمی دههتین. جاری وا ههیه رتوشوتنیک که دادهنرئ و، ساخسانیک که دروست دهکرت و، هونهرمههههیه که دهنوتنرئ و بیریکی باش که پشان دهدرئ و، باویکی ناوازه و نایابیش که دادههتین، لهواتهیه که (جوانی سووروشتی) له کاناگهیهوه بههتته دهرهوه و، له شیرهیهکی وا شینگ و شوخدا دهری بهخات، که دڵ کیش بکات بهسایهی چاوبهست (سهر) و هونهرهکهیهوه.

گهورهکانم!

نای که دڵ چهند پینی خوشه، نهم پرۆژهی ستههمه بهدوای دهمته خوشکهکهیدا (سهیرانگای کانی زه)دا دیت، له جوانی و له شینگیدا، نهم تافگهیه، که لهو بهرزاییهوه دهژیتته خواروه، ههر دهلنی ههنگونی سیپه و لهه شانه دیتته دهرهوه. نهم ناوه ناویکی روون و سازگار و پاکه هه له میژوهه بهناو چیمهن و لالهزار و دار و دروخت و کشتوکالدا دهکشت و دهژیتته سهر نهم کهلهبهرده میژوووبیانه. له شیرهیهکی جوان و دلسۆزانهدا. کزهبایهکی فینکیسی پین پهیدا دهیت، گولێ خموالوو له خمو خههر

دهکاتمه و، دل و ميشکيش دهخاته گهر ههرچی خوږه و هازه که بيشتي پرسی پښ ناوې. چونکه بریتیه له ساز و ناوازيکی سووروشتی، که زوړ شیرین و ږنگینه و، دلی گوتگران دېزويښی چاونه اندازی تافکه که میش چاوی سیرکه ران دهگه شینیتمه که ناوکه دېزیته ناو نم ناستیرکه ناوازه پوه، هلندپه پښ و بهزه و ږهزم دهکات، تا پرووی ناوکه دست دهکات بهشه پښلدان و، دلی مرؤف له خوشیاندای پښی که شکهدار دهین.

گه وره کانم!

(جینوشینی ناگرې) پش هره نه ونه ده نم شوته دی، بیری دامه زانندی سیرانگاپه که له سپهدها کهوته ميشکيه و جا هره وره کو خوتان به چاوی خوتان دهین، هممو بیر و دل و دهر وونی خوی و خوتان تپدا بهخت کردوه تا هتیاو ته نم شتوپوه، که دېوړه گه لیک سال له مهر پش نم بایه به (سپه) بدرايه. له راستیدا تافگه سپه نیستاکه بوو ته تافگه راسته قینه. چونکه بوته مه لې بندنکی سروت و نارام و دلخوشی بو همموان. نیمه پش که (دانیشتوانی ناگرې) پښ، مافسان هیه به (تافگه سپه) اوه شانازی بکه پښ، هره وها پتویشته له سرمان، له کانگای دلمانه و، ناواتی سهرکه وونی دلوزانه و سویاسی بوڼ خوشی خومان پیشکشی (ماموستا شاکر فنتاج) بکه پښ، تافکه که پشمان سهری بهر زیوته که پیارینکی وک نم چاکه خوازی دسکه و توه و، خدی دخوات و، په وړه و دی دهکات و، چاودیری دهکات، بو که لکی گشتی. نیر سویاس گه وره کانم!

پښه نینی ناگرې

نیوه چوڼ بن هی وا دهیته گه وره تان

مه لا عېدو خالق: من له (سیرانگای کانی زهر) هیچم دست نه کهوت ته نانت نم دهرامه تپش که له چاپخانه کهی ته نشتیه بزم هات له دستم چوړ.

جینوشینی ناگرې: کاک مه لا! نم دی تو ده پت نان کویری نییه بهرامه ر خودا!؟

مه لا: نه، نان کویری نییه. قسې راست بوو کردم.

جینوشینی ناگرې: نه کهر له قسکه تپشمان نه پتیه و، ددخمه بهر دم نم دادگایه که چنده و چرونی له گهل (جهواد ناغا) دا کرد.

له سندووقی پرسار و پرس و پښنیازه

* فرماندهی تپیی سربازی ناگرې:

هنديک له نه فسردهکان له نرخی چونه ژوړه و دی مندان بو نار (سیرانگای کانی زهر) بزل بزل دهکمن. چونکه نه وانه له گهل دایکه کانیندا دچنه نه وې. نایا ناگرې مندان تا تمه منی سن سالان له و نرخی چونه ژوړه و په بیه خشن. مندانای تریش هه تا تمه منی ده سالان نیوه نرخیان لی بستین؟

روژنامه‌ی ناکرئ:

تکایه جاپی شاره‌وانیی ناکرئ که له ٢٠١٥/٨/١٩ دا بلای کردۆتموه بخۆننهوه. چونکه شاره‌وانی له‌ویدا منداڵانی به‌خشیوه له پاره لی وەرگرتن هه‌تا تهمهنی نۆ سالان. واتا تمنیا له تهمهنی ده‌ سالییه‌وه لییان وهرده‌گیرئ.

* یه‌کیکیان:

ده‌لین دۆستایه‌تی له‌گه‌ڵ (جینوشینی ناکرئ) دا یه‌جگار گرانه. نایا نه‌مه‌ راسته‌؟

* روژنامه‌ی ناکرئ:

دۆستایه‌تی له‌گه‌ڵ (جینوشینی ناکرئ) دا زۆر ناسانه. به‌لام بۆ یه‌کیکی وه‌ک ئێوه هه‌تا بلیت گرانه!... چونکه هه‌رحی دۆستایه‌تی له‌گه‌ڵ (جینوشینی ناکرئ) دا نه‌وه‌یه: ده‌بین نه‌وه‌نده سهرت به‌رزین و. پێز له‌ خۆت بگریت، واز له‌وه به‌ییت که ده‌سلاتی نه‌و به‌کاربه‌ییت بۆ که‌لک و چاکه‌ی ناپه‌خته‌ی خۆت. ناخۆ کاکه‌ی (یه‌کیکیان) پیت ده‌کرئ له‌سه‌ر نه‌و هه‌رحه‌ دۆستایه‌تی له‌گه‌ڵ بگریت؟

ناکرئ

ژماره: (٧)

روژ: ٢٥/٨/١٩٥٠

هه‌والی ناخۆ

ده‌ستکه‌وتی سه‌یرانگای کانی زهر

ده‌ستکه‌وتی (سه‌یرانگای کانی زهر) له ٢٠١٥/٨/١٠ و هه‌تا ٢٠١٥/٨/٢٠ روژی ٧،٩٠٠ دینار.

له سه‌یرانگای سه‌ری گریدا

دامه‌زواندن و دروستکردنی (سه‌یرانگای سه‌ری گری) له‌م هه‌فته‌یه‌دا ته‌واو ده‌بین. ئهم (سه‌یرانگای سه‌ری گری) یه‌یش چواره‌مین سه‌یرانگایه‌ که شاره‌وانیی ناکرئ له‌م ساله‌دا دروستی کردۆوه. وه‌ک زانیوسانه و تاره‌کانی یانه‌ی فه‌رمابه‌رانی ناکرئ که له ٢٠١٥ روژی دووشه‌مه‌ی داها ته‌ودا ده‌خۆنדרیته‌وه، له‌م سه‌یرانگایه‌دا ده‌خۆنדרیته‌وه. ئهمه‌یش به‌ناوی پێزگرتنی سه‌یرانگاکه‌وه‌یه. بابه‌تی و تاره‌که‌یش ئهمه‌یه: (ناراسته‌کاران)، که له‌لایه‌ن کاک (فه‌خۆللا عه‌نانی) یه‌وه ده‌درئ. هه‌روه‌ها: (تیکچوونی باری نابوری ناکرئ) یه‌که له (کاک عه‌لانه‌دین سه‌عید) وه‌ ده‌درئ. کاتیش ساتی شمشێ ئێواره‌یه. جیگاکه (٤٠) کهمس ده‌درئ. هه‌ر کهمس دیت دلسان خۆش ده‌کات و سه‌رمان به‌رز ده‌کاته‌وه.

* له هفتی پتیشو دا به‌پتیز (بولس شینخو)، مه‌ترانی نا‌کری، له (سه‌یرانگای کانی زه‌را) دا وتاریکی به‌نرخ‌ی دا له بابه‌ت نه‌وده که به‌چاوی خۆی دیوتی له نیراندا.

* هه‌روه‌ها به‌پتیز (فه‌تحو‌للا عه‌نانی)، فه‌رمانه‌ری پۆسته‌خانه‌ی نا‌کری وتاریکی دا له‌وتی ناری (پۆسته کاریکی مرۆفانه‌یه). جا له‌به‌ر نه‌وه‌ی نه‌وانه‌ی گو‌تیا‌ن لێ ده‌گرتن که‌لک‌یکی زۆریان له هه‌ردوو وتاره‌که وه‌رگرت، نینچه له کانگای دل‌وه سوپاسیان ده‌که‌ین. تکایشیان لێ ده‌که‌ین نه‌ندانانی یانه‌که‌مان له‌م جو‌زه وتاره باشانه بێ به‌ش نه‌هێلنه‌وه.

به‌هه‌شتی من‌دالان

شاره‌وانی نا‌کری که‌مره‌ستی پتیشی ناماده کرده‌وه بۆ دامه‌زراندن و دروست‌کردنی سه‌یرانگایه‌کی تازه که تایه‌تی بۆ من‌دالان دانراوه ناوی ناوه (به‌هه‌شتی من‌دالان). له‌م سه‌یرانگایه‌دا ته‌نیا نه‌و من‌دالانه وه‌رده‌گیرن که تمه‌نیا له سیانزه سال که‌متره. جینگای سه‌یرانگا که به‌رامه‌ر (به‌هه‌شتی من‌دالان) ده‌که له‌به‌رده سه‌رای نا‌کری دایه. له‌ناو (به‌هه‌شتی من‌دالان) ده‌که‌دا گه‌لێک پاری گموره گموره داده‌نێ (هک (جۆلانه) و (ئه‌سه‌په‌دارینه) و (پاری ته‌رازوو) و (پاری سه‌رکه‌وتن و خۆخا‌سکانده خواروه). بێجگه له‌وانه (نووسراوخانه) یه‌کی به‌جوو‌کشی تیدا داده‌نێ بۆ من‌دالان، له‌گه‌ل (روژنامه‌یه‌کی هه‌فته‌یی وینه‌دار) دا که شاره‌وانی نا‌کری، به‌سه‌ره‌ه‌شتی یاره‌تی (خو‌تندنگای سه‌ره‌تایی نا‌کری) وه‌ ده‌ی ده‌هێن. نه‌ویش بۆ نه‌مه‌ی خه‌می کاروباری من‌داله‌کان به‌خوات و به‌که‌لکیان بیت و ئارسته‌بشیا‌ن بکات بۆ که‌رده‌ی چاک و ره‌وشتی جوان و سه‌روشتی سه‌ردانه. هه‌روه‌ها له‌م (به‌هه‌شتی من‌دالان) ده‌ (پادیۆ) یه‌ک داده‌نێ بۆ نه‌مه‌ی گو‌زانی و ساز و ناوازی خۆش به‌دێ بگوتی من‌داله‌کا‌غاندا. بێجگه له‌وه (ده‌سگایه‌کی را‌دیۆ من‌دالانه‌ش) که خۆیان ده‌یه‌ین به‌پتیه له به‌هه‌شته‌که‌یاندا داده‌مه‌زینن، نه‌ویش هه‌م وه‌ک یاریه‌ک خۆیا‌نی پتیه خه‌ریک ده‌که‌ن. هه‌م وه‌ک خو‌تندنگایه‌کی فێر‌کردنی به‌پتیه‌به‌ردنی کاروباری را‌دیۆگه‌ری شتی لی‌ته‌ فیه‌ر ده‌ین. هه‌روه‌ها له‌م (به‌هه‌شتی من‌دالان) دا با‌خچه‌یه‌کی به‌جۆله داده‌مه‌زینن که ده‌کرته چیه‌من و لاله‌زارێک بۆ من‌داله‌کان. نه‌ه با‌خچه‌یه‌ بریتی ده‌ی له تیلما‌سکی‌کی چوار‌گۆشه‌یی له شێوه‌ی جۆگه‌له‌یه‌کی با‌ری‌کدا که هه‌ر چوار لای (به‌هه‌شتی من‌دالان) ده‌که ده‌گرته‌وه. له‌ ناو‌شه‌وه ده‌کرته چیه‌نێک که ده‌وری نه‌ستیرک‌یکی به‌جوو‌ک ده‌دات له‌ ناوه‌راستی با‌خچه‌که‌دا. له‌م نه‌ستیرکه به‌جۆله‌یه‌ له شێوه‌ی گوله‌ نێرگس‌یکدا له به‌رد و چیه‌مه‌نۆ دروست ده‌کری، به‌لام له شێوه‌یه‌کی که‌وره‌دا. نه‌شک‌یلی نه‌ستیرکه که‌ه‌زێک ده‌ین. قوولیشی سینه‌که که‌ه‌زێک ده‌ین. وه‌ک گوله‌ نێرگس‌یش ره‌نگ ده‌کری. له‌ ناوه‌راستیدا له‌ پلوس‌کێکدا ناو دێته ده‌روه‌ه، به‌خشان ده‌ین به‌سه‌ر گوله‌ نێرکه‌که‌دا، له‌ لاسکه سه‌ره‌زه‌که‌یه‌وه که ده‌وری گوله‌کی داوه ناوی نه‌ستیرکه که ده‌چته ده‌روه‌ه ناو جۆگه‌له‌یه‌ک که له شێوه‌یه‌کی که‌مه‌ره‌بیدا ده‌وری نه‌ستیرکه که‌مه‌ره‌یه‌یه‌کی داوه. له‌م جۆگه‌له‌یه‌شه‌وه ناوه‌که به‌جۆگه‌له‌یه‌کی ژێر زه‌ویدا له بنی چیه‌مه‌نه‌که‌وه ده‌روات بۆ ناو جۆگه‌له‌ی گوله‌کان به‌ناویاندا ده‌سه‌روپته‌وه ناویان ده‌دات.

مه‌به‌میش لم (به‌هشت)ه پروردده‌کردنی (منداآنی ناکرئ)یه له‌گه‌ل فیرکردنیاندا چ له‌رووی له‌شپانه‌وه، چ له‌رووی هوشپانه‌وه چ له‌رووی گیانیانه‌وه. تا مرۆفئیکی (خوداپه‌رست)یان لن په‌یدا بیه، نه‌ک مرۆفئیکی (خه‌پرست). نیستاکه‌میش (ده‌سته‌ی به‌پیره‌به‌رانی خوتندن‌گای سه‌ره‌تایی ناکرئ) له‌گه‌ل (سه‌روکی شاره‌وانیی ناکرئ)دا له‌لیکۆلینه‌وه‌ی نه‌وه‌دان چ جهۆره‌ ده‌ستورێک دابینێ بۆ هه‌لسوڤاندنی کاروباری (به‌هشتی منداآن)ده‌که. به‌لا‌ تا نیستا نه‌م به‌پارانه‌یان ده‌رکردوه‌:

۱- هه‌ر منداآێک ده‌یه‌وێ که‌لک و خۆشی له‌ (به‌هشتی منداآن)ده‌که‌ بیهێنێ، تا به‌رانه‌وه‌ی نه‌م مانگی گه‌لاویژ (ئاب)ه‌ ماوه‌ی هه‌یه‌. پێی‌سته‌ خۆی لای به‌پیره‌به‌رایه‌تیی خوتندن‌گای ناکرئ ناو‌نوس بکات.

۲- هه‌ر منداآێک له‌ چوار سال‌ که‌مترین و ته‌مه‌نیشی له‌ دوازه‌ سال‌ زۆرت‌رین له‌ به‌هشته‌که‌دا به‌نه‌دام وهرناگیریت.

۳- هاربه‌شی کردنی نه‌م به‌هشته‌ بێ پاره‌یه‌، به‌خۆزاییه‌ بۆ هه‌م‌وان.

۴- منداآنی نه‌خۆش و چلکن و پلکن و پنتی و خۆتری له‌ به‌هشته‌که‌ماندا وهرناگیرین.

هه‌موو رۆژێک په‌کێک له‌ مامۆستا به‌پیره‌کانی خوتندن‌گای سه‌ره‌تایی ناکرئ سه‌ره‌پرشتی (به‌هشتی منداآن)ده‌که‌ ده‌کات. له‌ ساتی چوارهمی ئێوارته‌ به‌هشته‌که‌ ده‌که‌وتنه‌ گه‌ر تا ساتی چه‌وتی ئێوارتی. نه‌مه‌ش بۆ نه‌وه‌یه‌ یارمه‌تی منداآه‌کان به‌دن و پێگیان پێشان به‌دن له‌ یاریه‌به‌گیاندا، له‌گه‌ل رۆشنکردنه‌وه‌ی بێر و هوشپان و، ناسته‌کردنیان بۆ که‌لک و خۆشی وهرگرتن له‌ ساز و ناواز و گۆزانی و را‌دیۆی ناکرئ و چاوه‌گه‌شاندنه‌وه‌ به‌چاوه‌ندازه‌ جوانه‌کانی به‌هشته‌که‌دا و راهێنانیان به‌هه‌لسوڤاندنی کاروباری به‌هشته‌که‌وه‌ به‌ده‌ستی خ‌زبان. بیه‌جگه‌ له‌وه‌ بۆ که‌لک وهرگرتن له‌و رۆژنامه‌ و کۆنار و نووسراوانه‌ که‌ له‌ نووسراوخانه‌که‌ یاندا دانراون و تاپه‌ته‌ین به‌خۆیان. نه‌م سه‌پرانگایه‌ له‌ به‌رانه‌وه‌ی نه‌م مانگه‌دا ته‌واو ده‌بن. نا‌هه‌نگینکی گه‌وره‌پشی بۆ ده‌کری. جا له‌به‌ر نه‌مه‌ی (به‌هشتی منداآن)ده‌که‌مان که‌لکی زۆر ده‌بن بۆ منداآه‌کان و خه‌یزانه‌گانی‌شان و، به‌خوتندن‌گایه‌کی (نه‌فلاتوونی) داده‌نێ، واتا: «له‌ پێگای یاری و خۆش رابواردنه‌وه‌ منداآ فیری رۆشن‌بیری ده‌کات و به‌روشت و خوو و کرداری به‌تدیه‌شوه‌ پروردده‌ی ده‌کات و پای ده‌هێنێ...» نێمه‌ له‌ دانیش‌توانی به‌پیره‌ی ناکرئ تکه‌ ده‌که‌ین: هه‌ر له‌ نیستاه‌وه‌ ناوی منداآه‌کانی خ‌زبان لای فه‌رمانگه‌ی خوتندن‌گای ناکرئ تومار بکه‌ن، بۆ نه‌مه‌ی بیه‌ نه‌ندامی نه‌م (به‌هشتی منداآن)ه‌ و له‌ که‌لک و خۆشی بێ به‌ش نه‌مێننه‌وه‌.

سه‌روکه‌مان رینگای چاکه‌کردنیان گرتۆته‌به‌ر

* (شیخ که‌بیری شیخ قه‌ییوه‌) و (شیخ توفیقی شیخ عوبه‌یدوللا)، که‌ هه‌ردووکیان له‌ هه‌ژوی سوورچین، هه‌ره‌که‌ه‌یان (تاوانبار)یکی هه‌تا و دایه‌ ده‌ست جێتوشینی ناکرئ و بۆ نه‌مه‌ی به‌درینه‌ ده‌ست دادگا‌ه، کێشه‌که‌یان که‌ زۆر گرنگ و سامناکه‌ بیه‌یتنه‌وه‌.

* (شیخ که‌بیر) و (شیخ جاره‌وللا) کو‌رانی (شیخ قه‌ییومی سوورچی) پێکه‌وه‌ سکالایه‌کیان پێشکه‌شی

جینوشینی ناکرئ کرد. داوای کردنموی خوتندنکایه‌کیان کردوو له میری، له گوندی (که‌لاتی) دا. نهم دوو پساوه به‌لینیشیان داوه. هه‌ر کاتیک فه‌رمانه‌ه‌وایی پهریاری دا خوتندنکاکه‌ بۆ گونده‌که‌یان بکاتمه‌، هه‌رچی پیوستی خوتندنکاکه‌ بۆ وه‌ک ساختمان و که‌لوپه‌ل له‌سه‌ر نه‌رکی خۆیان پیشکەشی میری بکه‌ن.

* دانیش‌ه‌وانی که‌په‌که‌کانی (گۆزاولا) و (اقا‌په‌کی) که‌ له‌ شاری ناکرت‌دان ژماره‌یه‌کی زۆر کرێکاریان به‌خۆزایی پیشکەشی شاره‌وانی ناکرئ کرد. بۆ نه‌مه‌ی یارمه‌تی به‌دن له‌ دامه‌زراندن و دروستکردنی (سه‌پرانگای سه‌ری گری) دا، له‌گه‌ل ته‌ختکردنی نه‌و پنگایه‌دا که‌ له‌ شاره‌وه‌ بۆ سه‌ر (سه‌ری گری) ده‌چن. سه‌رۆکه‌کانی هه‌ردوو که‌په‌که‌که‌ (شیخ ئیبراهیم) و (مه‌تفا مه‌لا جه‌لیل) خۆیان سه‌ره‌شتی کرێکاره‌کانیان ده‌که‌ن.

* خاوه‌ن پێژ (اکاگ مه‌تفا عه‌بدولقادر) فه‌رمانده‌ی تپیی سه‌ربازی ناکرئ په‌نجایا بار قامیش و چوار سه‌ربازی پوهانه‌کرد بۆ شاره‌وانی ناکرئ، تا له‌ دامه‌زراندن و دروستکردنی (سه‌پرانگای سه‌ری گری) دا یارمه‌تی به‌دن.

* به‌پێژ (شیخ سه‌هره‌ددینی شیخ به‌دیعی سوورچی) هۆنراوه‌یه‌کی خۆی که‌ به‌زمانی کوردی هه‌لبه‌ستوه‌، ناردویتی بۆ (جینوشینی ناکرئ). بۆ نه‌مه‌ی جینوشینی و شاره‌وانی ناکرئ تیژ بکاته‌ سه‌ر له‌سه‌ر رۆشن له‌ ناوه‌دانکردنموی شاری ناکرئ و ناوچه‌ی ناکرت‌دا.

* به‌ناوی جینوشینی ناکرئ و شاره‌وانی ناکرت‌وه‌، سوپاسی نهم پساوه‌ به‌پێژانه‌ ده‌که‌ین، که‌ گیان پاک و کردووه‌ی چاکیان په‌شانی هه‌مووان دا بۆ که‌لکی گشتی. خودا وینه‌یان زۆر بکات.

په‌نگه‌ینی ناکرئ

له‌ ناوه‌ند هه‌ردوو برادا

وشکه‌هه‌را: تو بۆ چ مانگانه‌که‌ت به‌رز بکرتمه‌وه‌، من بۆ چ مانگانه‌که‌م به‌رز نه‌کرتمه‌وه‌؟
برای پوو‌خۆش: تۆبش وه‌ک من (مه‌ی) به‌خۆرمه‌وه‌ تا مانگانه‌که‌ت به‌رز به‌یتمه‌وه‌!!!

له‌ ناوه‌ند فه‌رمانبه‌ری سامانی ته‌رخانکراو و سه‌رۆکی شاره‌وانیدا

* فه‌رمانبه‌ری سامانی ته‌رخانکراو: من له‌و باوه‌ردام نه‌و زه‌وییه‌ی ئێوه‌ (به‌هه‌شتی مه‌ندالان) ی له‌سه‌ر داده‌مه‌زرتن، هی دسگای سامانی ته‌رخانکراوه‌، نه‌ک هی شاره‌وانی!!!

* سه‌رۆکی شاره‌وانی: منیش له‌و باوه‌ردام نه‌و زه‌وییه‌ی ئێوه‌ که‌پری چاپخانه‌که‌تان له‌سه‌ر دامه‌زراندووه‌ هی شاره‌وانیه‌، نه‌ک هی دسگای سامانی ته‌رخانکراو!!!

* فه‌رمانبه‌ری سامانی ته‌رخانکراو: نه‌مه‌ی ئێوه‌ ده‌یلتین راسته‌. به‌لام ناخۆ له‌سه‌ر نه‌وه‌، لیپه‌رسینه‌وه‌، په‌خه‌ی من ناگرت؟!

* سرۆکی شارەوانی: ئەم ھەموو سالانەی پێشوو ئەم زەوییە، گوندێژ و گا و مەر و بزنی تێدا دەیەسترایەو، نێو ھیچ لێپرسینەوێک رووی تێ نەکردن. کەواتە نەگەر نێرە بکڕی بەسەیرانگای (بەھەشتی منداڵان) لێپرسینەو بۆج دەین پروتان تێ بکات، بەتایبەتی نەگەر جێگاگە گۆژەیان یێ و لەسەر چەقی رێگایێ کە ماڤی رەوای شارەوانییە ھەموو دەسگایەکی خۆی تێدا داچەزێتی؟ بەواتایەکی تر: لای نێو (پانەمی گیانلەبەران) چاکترە، یان (بەھەشتی منداڵان)؟!.

ناکۆرئ

ژمارە: (٨)

ڕۆژ: ١٩٥٠/٩/١

ھەوالی ناکۆرئ

سەرۆکەکان رێنگای چاکەکردنێان گرتۆتەبەر

* (شیخ تەقی سوورچی) سێ تاوانباری داڤە دەست جێنوشینی ناکۆرئ.

* (شیخ کەبیری شیخ قەییومی سوورچی) تاوانبارێکی دا بەدەست جێنوشینی ناکۆرئ.

* (مامۆستا سەعیدی فێرکار) و (مامۆستا محەمەد سالح کەریمخانی کارگێری خۆتەندنگای ناکۆرئ) و (کاک سلیمان نەزیف) یاریدەدەری نووباری جێنوشین، ھەریەکەیان چەند کۆڤاریکی بەدباری نارد بۆ (پانەمی فەرمانبەرانێ ناکۆرئ).

* ئەم پیاو بەرێزانەمی لە خواریو ناویان نووسراو ھەریەکەیان پارەمی بەخشیو بە (سەیرانگای بەھەشتی منداڵان)، بۆ ئەمەمی پیتی دروست بکۆرئ و داچەزێتی. کۆمەلەمی پێشاکەکان گەشتە چل دینار و نیو. ئەوێ شایانی بەسە سێ کەس لەو فەرمانبەرانە ئەوانەن کە لە جیاتی ئەمەمی ناھەنگ بکەن بەناوی بەرزبۆنەوێ مانگانەکانیانەو، پاخوود لەدایکبۆونی منداڵەکانیانەو، یان سەرکەوتنیان لە تاقیکردنەو، ئەو پارانەیان داو:

فلس دینار

...	١٠	کاک خورشیدی حاجی عەبدال
٥٠٠	٧	کاک کەریم خانی محەمەد سالح
٥٠٠	٧	کاک عەبدوللا چێچۆ
...	٢	کاک عەبدولرحمان عەبدوللا
٥٠٠	١	کاک مستەفا مەلا جبرائیل
٥٠٠	١	کاک دەرویش لوتفی

کاک زوبه پر نهحمه د	۱
کاک مه لا نهحمه دی پښ نوټ	۱
کاک محممه د شریف یوسف	۱
کاک مامه محممه د	۱
کاک عه بدوره زاق حاجی سادق	۱
کاک سلیم مه لا عه زیز	۱
کاک شریف مه محمود	۱
کاک جومعه سالح	۱
کاک قاسم نانه وا	۱ . . .
کاک شیخ ئیبراهیم	۱ . . .
کفی گشتی	۵۰ . . .

نیمه‌ش له ناڅی دلسانه و سړیاسی نهو پیاوه مه‌ردانه ده‌کمین که له کاتی تنگانه‌دا ده‌ستی
شاره‌وانیبه‌کمی خویان ده‌گرن، به‌مه‌به‌ستی ناوه‌دان‌کرده‌وهی نیشتمان‌ه‌ک‌ه‌یان.

کپښی تری

چند کپښی‌کی تری پښ له شاری موسسه‌وه هاتون بۆ ناکړی. نیازیان وایه سین بار تری پښ
بکړن. نیمه‌ش تګا له خاوه‌ن روزه‌کانی ناکړی ده‌کمین چندیان له دست دئ یارمه‌تییان بدن، تا
نواښ و که‌سانی تیش تیژ بکه‌نه سر کپښی به‌رهمه‌کانی ناکړی، بۆ که‌لکی باری نابووری گشتی.

له سیرانګای س‌ری گریدا

له پوژي ۱۹۵۰ / ۸ / ۲۸ (سیرانګای س‌ری گری) کرایوه و بهو ناوه‌وه ناهه‌نگی‌کی گه‌وره‌ی بۆ
گټرا. وتاره هه‌فته‌بیبه‌کانی (پانه‌ی فهرمان‌به‌رانی ناکړی) پښ له‌ویدا دران. نه‌وانه‌ی له‌ویدا کټو‌یو‌یو‌نه‌وه
په‌سندیان کردن.

(سیرانګای س‌ری گری) پښ برتیبه له س‌کزیه‌کی (۱۰۰) گز چوارگوشه‌یی که له زه‌وی دوو گز
به‌رزو‌ته‌وه. له شتوپه‌کی وایشدا دروست کراوه، به‌شیکي نیوه که‌مه‌ره‌بیبه و، به‌شیکیشی چوار لایی،
نهم س‌کزیه‌ش لمره‌ چند که‌له‌به‌ریکی گه‌وره دروست کراوه، که که‌وتونه‌ته سر پټه‌ی نه‌و گرده‌ی له
ناوه‌راستی ناکړتدایه به‌په‌راوټی‌کی گول و رتخانه‌ی جوان و رهنګا‌وره‌نگ و رهنګین دوره‌ دراوه. له
ناوه‌راستی س‌کزه‌دا نه‌ستیرک‌تیکي چوارگوشه‌یی دروست کراوه، له شتوپه‌کی نه‌ندازه‌یی شه‌نگدا،
به‌کاشی رهنګا‌وره‌نگ دا‌پو‌شراوه. که‌پریکی گه‌وره که له قامیش دروست کراوه س‌بهر بۆ نهم (سیرانګای
س‌ری گری) په‌ ده‌کات، نموی س‌رنج را‌ده‌ک‌تیشن نهمه‌یه که نهم سیرانګایه له خوارووی که‌ناری
شاخه‌که‌وه بۆ ماوه‌یه‌کی (۱۵۰) گزی، ناو و کاره‌بای بۆ را‌کتشراوته س‌ره‌وه. نهمه‌ش په‌که‌م جاره که
باسکی نهم گرده له ژبانی خویدا ناو و کاره‌با به‌خویوه ده‌بینی. سیرانګایه‌که به‌چرای رهنګا‌وره‌نگ و

جوان رازن تراوه تموه بشمو له دووره وهک مرواریدک دهنوتنن که پرشنگ بههمو لایه کدا ده دات. سهیرانگایه که دهنوتیت بهسرخ باخ و بیتانه ناودانه کانی ناکرتدا که ژماره یان له پینج سد تپیه دهکات. هرهو ها ژوریه خانووه کانی ناکرتیش و. بهشیکي گه وری زوی و شاخی لادییه کانی (عشانزولسه به) و (سورچی) و ناوچه کانی تنیشت (موسل و، شتخان و، رهواندز و، هملیرای لیوه دیاره. دانیشتوونی شاری ناکرتیش گرفتاری نه فیی نیم سهیرانگایه بوون نیواران و شو دینه سهیری و هتا بگرتیت تپیدا داده نشن. جا چونکه نیم (سهیرانگای سهیری) په بهسایه یارمه تیی دانیشتوونی گه ره که کانی (گوزاوا) و (قاپه کی) و فرمانبه رانی ناو و کاردها و سهریازی و کشتوکالوه، تهاو بووه، (شاره وانیی ناکرتی) پر به دل سویاسی پیاره تی هممو لایه کیان دهکات. خودا پاداشتی چاکه و مهرداپه تییان بداتموه.

له سندووقی پرسیار و پرس و پینشیاژموه

کردنوهی سندووقیتک بز پاره کوکړدنهوه

- * ع.ش. ناکرتیی: تکا دهکیم همل بدن سندووقیتک بز پاره کوکړدنهوه له لایمن فرمانره واییهوه. له شاری ناکرتیدا بکرتتوه. چونکه باری نابوریمان پتویستی پتی هه به.
- * روظنامه ی ناکرتی: له بابت خواسته که تموه لیکولینهوه دهکیم و، هرچییش پتویست بین دهیکه بین. سویاسیشت دهکیم که بایدخ ددهیت بهکلهک و چاکه ی نیشتمانکه کی خوت.

کردنوهی باخچه پک بز مندالان

- * سهروکی په کهه پوونسی: تکیا به باخچه پک بز مندالان بکه نموه، تا رزگاریان بکمن له دست تنه گوجه له مه و خرابی کولانان و ناو بازار.
- * روظنامه ی ناکرتی: تکیا به بنه ناههنگی کردنوهی (بههشتی مندالان)، که له روظی دووشه کهی داهاتودا دهکرتی. چونکه شاره وانیی ناکرتی دهمنیکه پینشیاژکه ی نیوهی جتیه جن کردووه. بهلام ناخو نیوهیش نامادن چند بهه تیکي باری پیشکش بهو (بههشتی مندالان)، بکمن تا مندالکان که لیکن لن ببینن و دلیان خوش بین؟!...

سرنج

- * چند پینشیاژتکمان بز هاتوه له بابت نیم شتانهوه:
- ۱- له (سهیرانگای کانی زرد) دا پهره و بهرمالی نویت دابنتین.
- ۲- نیم روظنامه به (چایی تایپ رایتیر) چاپ بکه بین.
- ۳- نیشانه ی وا دابنتین له سهیرانگای کانی زرد که بیری پیوان بخاتموه نو روظنامه ی ژنان دینه نموتی، نهچنه نموتی.
- * بهدخموه نو پینشیاژانه مان بین جتیه جن ناکرتیت، رهنکه خاوه نه کانیان خوشیان هوی نیمه بزائن.

شماره: (۹)
روز: ۸/۹/۱۹۵۰

ہموالی ناکری

فرمانبره‌گان لیسر رنگای چاکه‌کردن

به ماوهی نهم دوو هفته‌پی رابوردودا ماموستای به‌ریز (جه‌میل سه‌بری) له خه‌بات و تیکۆشانیتکی یه‌جگار پر نه‌رگ و گرنگدا بوو، چیژه‌کی سه‌روتی نه‌کرد، چونکه هه‌ر خه‌ریکی مه‌شق پیکردن و راهیتانی مندا له‌کانی خوێندن‌گای ناگرێ بوو، فیتری (واتردان) و (لا‌سای کردنه‌وه) و (پاری) ده‌کردن، بۆ نه‌مه‌ی ئاماده‌بین بۆ ناهه‌نگی کردنه‌وه‌ی (به‌مه‌شتی مندا‌ن) له‌ شاری ناگریدا، هه‌ر خوێشی بوو که‌ چوو بۆ مووسل و که‌رسته‌ی پی‌ریستی بۆ دروست‌کردن و دامه‌زاندنی (سه‌ر‌انگا) که‌ گری.

• (پانوی فەرمانبەڕانی ناگیرئ) بەبۆنەی کردنەوێ سەیرانگای (بەهەشتی مندالان) وە، لە ڕۆژی دووشەممی ڕابردوو، لەسەر ئەرکی خۆی، ناهەنجیکی گێتێرا. ناهەنگەکه زۆر ناوازه و نایاب بوو. چونکه نوێنەرانی هەموو چینه‌کانی دانیشتوانی شاری ناگیرئ تێدا بانگ کرابوو، لەگەڵ هەندێک میوانی بردا که له شاری مووسڵه وه هاتبوون وهک اکارگێری زانستی مووسل) و چەند کەسیکی تر له هه‌مانگه‌که‌ی. دانیشتوانی شاری ناگیرئ که له ڕۆژی ناههنگه‌که‌دا به‌چاوی خۆیان که‌لکی (به‌ههشتی مندالان)ه‌که‌یان دی، زۆر دلشاد و کامه‌ران بوون. چونکه له‌لایه‌که‌وه (پاری)ه‌که‌کیان دی. له‌لایه‌کی تریشه‌وه (نوسراوخانه) و (ڕۆژنامه‌ی مندالانی ناگیرئ) و (ڕادیۆی مندالانی ناگیرئ) و (ڕادیۆ) و (باخچه) و (گوله‌نیرگه‌)ه‌که‌ی دهرکه‌وه‌ی و تافه‌گه‌ ناوه‌که‌یان دی که له‌ ده‌می گوله‌نیرگه‌که‌وه ده‌هاته‌ دهرئ. هه‌روه‌ها نه‌و ته‌خته‌نایشیان چاو پێکه‌وت که له‌ناو ناههنگه‌که‌دا دانرابوون بۆ کاتی مانه‌وو هه‌سانه‌وه‌ی منداله‌کان و خۆه‌ریک کردنیانه‌وه‌ به‌خوێندنه‌وه‌ی ئه‌و نووسراو و گۆڤاره‌ی به‌تایبه‌تی بۆ خۆیان دانراوه. ڕه‌نگه‌ ڕه‌ه‌نجێنێن شت که له‌ناو ناههنگه‌که‌دا به‌رچاوی میوانه‌کان که‌وته‌ن نه‌وه‌ به‌ن که منداله‌کان لاسایی (ڕادیۆی جیهانی)یان ده‌کرده‌وه، له‌ناو ئێستگه‌ به‌جۆله‌که‌ی خۆیاندا که ناویان ناوه (ئێستگه‌ی ڕادیۆی مندالانی ناگیرئ). چونکه نه‌وانیش وه‌ک هه‌موو ڕادیۆکانی جیهان که‌ پیاوان ده‌یبه‌ن ب‌پێوه، (هه‌والی ناگیرئ) و (گۆزانی مندالان) و (چامه‌)یه‌ک و (وتار)ێکیان له‌ ڕادیۆکه‌ی خۆیاندا به‌لا‌و‌کرده‌وه. ئه‌وه‌ی شایانی به‌سه‌ اکارگێری زانستی مووسل) و (پشکنیهره‌کان)ی دلیان زۆر به‌(به‌ههشتی مندالان)ه‌که‌ کرایه‌وه و، ستایشی ئه‌و و خه‌باتی ده‌سته‌ی به‌پێوه‌به‌ڕانی خوێندن‌گای ناگیرئ، به‌تایبه‌تی هه‌ول و تێکۆشانی مامۆستا‌ی به‌هره‌دار (جه‌میل سه‌یری)یان ناهه‌رین و په‌سند کرد. سه‌رۆکی شاره‌وانی ناگیرئیش له‌و هه‌سه‌نگانه‌دا پشگییری کرد. ئه‌مه‌نده‌ و (اکارگێری زانستی مووسل) به‌لێنی دا (ڕادیۆ)یه‌ک و هه‌ندێک (نووسراو) و (گۆڤار)ی تایبه‌تی به‌م‌دال به‌دیاری بۆ (به‌ههشتی مندالان)ه‌که‌مان به‌دیاری ب‌نێرت.

نیمه‌یش به‌شی خۆمان سوباسی نوو جۆره پیاوه به‌پرزانه ده‌کەین که له سه‌ره‌وه ناوسان بردن. ئه‌وانه نیشتمانپه‌روه‌ری و چاکه‌یانمان له‌به‌رچاره، که یارمه‌تیی پرۆژه‌کانی شاره‌وانیی ناگرتیان داوه. داوا له خوداییش ده‌کەین هه‌تا ده‌مێن هه‌ر به‌سه‌ریه‌ری و کامه‌رانیه‌یه‌وه رابووین.

• (نوێنه‌ری فه‌رمانه‌گی نه‌ته‌وه یه‌که‌گرتوه‌کان) به‌م زووانه دێته ناگرتی بۆ نه‌مه‌ی له‌گه‌ڵ (جێنوێینی ناگرتی) دا رێشوێن دابن بۆ چاره‌سه‌رکردنی (نه‌خۆشی له‌رزوتا) له ناوچه‌که‌ماندا. به‌خۆشی بیت.

پێکه‌نینی ناگرتی

له ناوه‌ند هه‌ردوو برادا

برا وشکه‌که‌یان: مه‌به‌س له وشه‌ی «وشک» چیه‌؟

برا پروو خۆشه‌که‌یان: مه‌به‌س ئه‌وه‌یه خۆت وشک کردۆته‌وه له برسان!...

ساز و ناواز و نیکینه

یه‌که‌م که‌سیان: که سه‌رنج‌م ده‌دم له خۆم شتیکی سه‌یره دێته به‌رچاو. ئه‌ویش ئه‌وه‌تا هه‌رچه‌ند نیکینه ده‌خۆه پاش ماوه‌یه‌ک ناره‌زووی گۆرانی گوتن ده‌که‌م!...

دووه‌م که‌سیان: که‌واته بۆ چ هه‌تا چل پۆژتیک چیشی نیکینه ناخۆیت تا به‌یته گۆزانییه‌تیک ته‌واو؟
یه‌که‌م که‌سیان: نه‌مه رێشووتیتیک باشه پێشانی ده‌ده‌یت. پێگومان به‌گۆیت ده‌که‌م. به‌لام خوشکی خۆم منیش نه‌وساکه له‌سه‌ر یاریکی گۆزانییه‌ژ داده‌مێنم. ئه‌ی تۆیش بۆ چ خه‌ریکی خواردنی چیشی نیکینه نابیت تا به‌یته گۆزانییه‌تیک ئافه‌رتی ته‌واو؟!

* دلخۆشی هێزه. دله‌نگی گونا‌هه تۆیش خۆت مه‌که به‌گونا‌هه‌بار.

* چاکترین که‌س ئه‌وانه‌نه که له کاتی خۆیدا فه‌رمان ده‌که‌ن، که له کاتی خۆیدا یاری ده‌که‌ن. به‌لام تیکه‌لیان ناکه‌ن.

* هه‌ر بۆ ژبانی جیهانی خه‌بات مه‌که. هه‌ر بۆ ژبانی پاش مردنیش خه‌بات مه‌که. بۆ هه‌ردوو ژبانه‌که خه‌بات به‌که.

* تۆ چۆن به‌یر له دوا‌پۆژی خۆت به‌که‌شته‌وه وه‌هات لێ دیت. له‌به‌ر ئه‌وه هه‌ر له ئێستاه‌وه به‌یر له‌سه‌رکه‌وتن به‌که‌روه‌ه تال له ژبانه‌دا سه‌رکه‌وتو بیت.

پێڕه‌ویی نا‌هه‌نگی کردنه‌وه‌ی به‌هه‌شتی مندالن

جینگا: (به‌هه‌شتی مندالن)ه. به‌رامبه‌ر سه‌رای ناگرتی.

پژ: له ساتي ششمې نيواريدا، پژي دوو شمه ۹/۴/۱۹۵۰.

- ۱- وتاري سړوګي شارهواني ناکړي، شاکر فتاح.
- ۲- وتاري کارګيري خويندنگاي سره تايي ناکړي محمد صالح کرم خان.
- ۳- ګوراني (خوش هاتي) له لايمن شاګردګاني خويندنگاي ناکړتوه.
- ۴- وتاري ماموستاي خويندنگاي ناکړي جه ميل سبري.
- ۵- ساز و نوازنيک له لايمن (نيستګي راديوي منډالاني ناکړي) پوه. دابه شکر دني سارده مني و خوارده مني تر بهر ميوانه کاندا.
- ۶- ګفوتګزيه کي چنډ منډالنيکي کچ و ګوړ له لايمن (نيستګي راديوي منډالاني ناکړي) وه.
- ۷- برانده موي ناهنګه که به چنډ قه پدکي (سړوګي پانهي فرمانبهراني ناکړي).

وتاري سړوګي شارهواني ناکړي

برا ګوره به پژدگان!

به ناري (خوداي ګوره و مېهره بان) دوه دست پښ ده کم. به ناري (شارهواني ناکړي) وه (به هشتي منډالان) تان پشکesh ده کم. نه مېش سيرانګاي پنجه مې که له هاونده پشکeshي نيوې به پژي ده کم. جا له کاته دا که پيروزبا پستان لي ده کم و، داوايش له خوداي پاکي بن هاوتا ده کم ليتاني پيروز بکات: له خوتان و له منډالکانتان، سوياسي گرم و ګوري شارهواني و خومتان پشکesh ده کم. نيمه تا دمېنځ چاکي هم مورو چينه کاني دانېشتواني شاري ناکړي و ناوچه کمان له بېر ناچېتموه، هه روهه هي فرمانبهراني شارهواني و ناو و کارهبا و زانست و کشتوګال، که به دل و به دست يارمهي شارهوانييان دا له بهرهمېناني هم پژويه دا، له بهر نه وه له خردمان دوي: ته ندرستي و کامراني و سرکوتن به هم مويان به خشي و ګمېش به مېرادي تي و نېشتاپه روهريان بدات.

برا به پژدگان!

نيمه مېه مېان له دروستګر دني هم (به هشتي منډالان) نه موي به که منډالکانتان له پروي لهش و هوش و دل و دهورون و چېرکه پانه وه به پژيکي رابېنين و په روه ده بکېن که بېنه مرؤفي ته و او، که ګوره پېش بوون به ګه لکي نه تموه و نېشتمانګه کي خويان پېن. وانا له (خوېرستي) پوه بېانګريزېنوه پژ (خودپه رستي). به هوي هم ياريه ګوره رانده که تېماندا داناره و، نه و چاونه نازده جوانانه وه که له ګول و چيمېن و نه ستيرکه نيرګينه کي و تافګه بلنده که پوه پتکھاتوون و چاويان ده ګه شېننه وه، هه روهه به هوي (نيستګي راديوي منډالاني ناکړي) و (راديو) کسي و چرا رهنګاوره نګه کاني و (نورسراوخانه) کسي و (نورسراوان) و (ګوفار) و (پژژنامه ي منډالاني ناکړي) به يارمهي و سرپه رستي (کارګير و ماموستاياني خويندنگاي ناکړي) وه دوتواني بهو نامانجه کي خوي بکات. جا نه ګر (به هشتي منډالان) ده کمان له باري نېستايده ګه ليک که موکوري هېي، خودا يار بې کوش و خبات ده کمين نه و

که موکو پیرانه توارو بکهین. سرکه و تنیشمان هر به سایه ی خوداوه دین. نهوی منیش به تایه تی
تکاتان لین ده کم نهویه، که نیوی به پرتز یارمه تیمان بدن له پوره ده کردن و راهیتانی منداله کانتاندا،
که ده مانه وی له سر ده ستوریکي نوی نیمه -واتا ده سگای شاره وانی و خوتندنگای ناکری- برزین
به پرتوه. چونکه هر کرده ویک له نیوهه پرو بدات و پیچه وانه ی نهو ده ستوره بیت که نیمه په پره وی
ده کین، په نجه که مان به بادا ده دات. نهو سکه پیش کس زیانی پی ناگات منداله کاغان نهین. چونکه نه گهر
خودا نه خواسته و پرو بدات، هم موویان له لمش و گیان و دل و دروون و پروشت و کردار کز و لاواز
ده ده چن. به لام من نیوهه وا دیوه هتا توانیوتانه یارمه تی شاره وانییه که ی خوتان داوه له هم مو
پروژه به کیدا، له بهر نهوه پروام وهاپه که له م گزوه بشدا یارمه تیمان ده دن.
نیر نه نه نه و جاریکی تریش سویاسی یارمه تیبه به نرخه کانتان ده که موره خودا بتانه یلی و بکه لکی
گشتی و سره برزتان:

نیستگه ی رادیوی مندالانی ناکری (نیره ناکرینه)

نیستگه ی رادیوی مندالانی ناکری: ده نگویاس و ساز و ناواز و گزوانی و لاسایی کردنوه و
وتویژده کانی خوی له سر شه پزلیک بلار ده کاته وه که درژیایی په نجا بسته و ژماره ی له رینه و دکانیشی
(خودا) نهین کس نایزانی. نهویش له ساتی شش و نیوی نیواری پژوی دوشه سوری هفته به کدا بلار
ده کاته وه.

خانگه کان! گهره کان!

وا پترووی نه هفته په ماتان پیشکesh ده کم، که وهک خواره ویه:

۱- ده نگویاسی ناکری.

۲- گزوانیه کی خوتندنگایی له لاین تیپی گزوانیه ی خوتندنگای ناکریوه.

۳- چامه پک له لاین مندالیکه وه که ناوی (هه وریلو وکیل)ه.

۴- و تاریک له لاین مندالیکه وه که ناوی (نه جدت به دیع)ه.

پژنامه ی ناکری:

نیمه ومان پی خوش بو که بشوانین هم مو و تاره کان چ هی ماموستا به پرتزه کان و چ هی منداله
خوشه وسته کاغان لیره دا بلار بکه یته وه. به لام داخه کم له بهر بچو کی پژنامه که مان نهو ده مان بزه نه چوه
سر. له بهر نهوه تکا لهو ماموستا و مندالانه ده کین که بمانیه خشن. نهو نه ده په نیمه به شانازییه وه
وتاره کانیاغان خسته ناو دوو توتی بهرگی پژنامه که مانوه، وهک یادگاریکي میژووی خوشه ویستی
(کورد هواری) له نو سراودانه که ماندا ده پانپاریزین چونکه بزه دوا پژوژیکي پژشیری به که لک دین.

بیجگه لهوه، حمز دهكەین پهنجەیش بکیشین بۆ نهوێ، که وتاره‌کایان (به‌گورتی): بای کەلک و چاکه‌ی (به‌هه‌شتی مندالان) ده‌کەیان ده‌کرد، له‌گه‌ل پیتشکه‌شکردنی سوپاس و په‌سندکاریاندا بۆ شاره‌وانی ناکرێ، به‌رامبه‌ر نه‌م پرۆژه‌یه‌ و پرۆژه‌کانی تری که له‌م چهند مانگاندا بۆ کەلک و چاکه‌ی ناوچه‌ی ناکرێ رایبه‌پاندوون.

* نێتر له‌ به‌انه‌وه‌دا نێهه‌یش له‌گه‌ل (پراپیژی مندالانی ناکرێ) دا ده‌لێین:

* هه‌ر بژین مندالان...

* هه‌ر بژین نه‌وانه‌یش که بۆ پیتشکه‌هوتنی مندالان تێده‌کشێ.

* هه‌ر بژین (زانست) و (هونه‌ر) و (گرده‌وه) و (په‌وشت) و (خوێ باش) و (خودان ناسی).

ناکرێ

ژماره: (١٠)

رۆژ: ١٩٥٠/٩/٥

دەولەممەندەکان و سەرۆکەکان ڕینگای چاکەیان گرتۆتەبەر

* (شیخ ره‌قیبی سوورچی) یه‌کتیک له‌ تاوانبهاره‌ راگرده‌وه‌کانی دایه‌ دست (به‌په‌ره‌به‌رایه‌تی لادنی سوورچی). به‌لێشی داوه‌ هه‌ردوو تاوانبهاره‌ راگرده‌وه‌کانی تریش به‌ئیت بۆ میری، له‌سه‌ر خواستی (جێنوشینی ناکرێ).

* (حاجی جومعه‌) و (عارف ناغا) و (عه‌بدوللا چه‌چز) ده‌ستیان کرد به‌دروستکردنی نه‌و خانووانه‌ی به‌لێیان داوه‌ به‌جێنوشینی ناکرێ دروستی بکه‌ن. (که‌ریم خان صالح) یش که‌ره‌سته‌ی بۆ خانووه‌که‌ی ناماده‌ کردوه‌، به‌لام هێشتا ده‌ستی به‌دروستکردنی نه‌کردوه‌، نه‌مانه‌ له‌و ده‌ولەممەندانن که به‌لێیان داوه‌ به‌جێنوشینی ناکرێ خانووه‌ دروست بکه‌ن و بۆ فه‌رمانبه‌رانی ناکرێ که پێیان به‌درێن به‌کرێ.

* (ئه‌حمه‌د ناغای زیباری) و (مه‌حمود ناغای زیباری) هه‌ریکه‌یان چهند سه‌ربازتکی به‌جێناوی په‌وانه‌ کرد بۆ فه‌رمانگه‌ی سه‌ربازی، بۆ نه‌مه‌ی کاروباریان هه‌لسه‌روپێژن.

* (مه‌حمود ناغای زیباری) و (ئه‌حمه‌د ناغای زیباری) و ده‌سته‌ و دایه‌ره‌ی هه‌ردوو برا، که ناوکیان که‌وتیوه‌ ناوه‌، سایه‌ی گۆششی خزمه‌گانیانه‌وه‌ (شیخ توفیقی سوورچی) و (جه‌واد ناغای زیباری) و (شه‌وه‌وت ناغای زیباری) ناشت بوونه‌وه‌، هه‌رچی کێشه‌یه‌کیان له‌ ناوه‌ندا په‌یدا بوو چاره‌سه‌ر کران، که کێشه‌ی گوندی (چار بۆت) یش یه‌کتیکه‌ له‌وانه‌.

* ده‌سگاکانی ته‌ندروستی به‌ریاریان داوه‌ نه‌خۆشی له‌رزوتا له‌ لادنی (بیره‌ که‌په‌ر) دا، له‌سه‌ر شتیره‌ی (چاره‌سه‌رکردن)، له‌م ساله‌دا له‌ناو بیه‌ن. به‌لام له‌ سالی داها توودا، له‌سه‌ر شتیه‌ی (خۆپاراستن) نه‌خۆشیه‌که له‌ناو ده‌بن.

رۆژنامه‌ی ناكرئ:

نیمه گیانپاکی و کرده‌وه چاکی نو پیاوه به‌پێزانە‌ی لیسەر‌وه‌وه ناوسان بردن پەسەند دەکەین. سۆپاسیشیان دەکەین کە خەریکی کەلکی گشتین.

میوانەکان و سەیرانگەرەکان ناكرئیان بە‌دە‌لدا دەچن

لەم دوو هەفتە‌ی دواییە‌دا چەند کەسێکی گە‌وره و ناسراو ها‌تە دیدە‌نی ناكرئ. وە‌ک: (سەرۆکی پشکینەرەکانی دادگا) (نوێنە‌ری کۆ‌پری نە‌م‌وه پە‌ک‌گرت‌وو‌ه‌کان لە نە‌ه‌یش‌تە‌نی نە‌خ‌وشی لە‌رز‌وتا‌دا) لە‌گە‌ڵ ژە‌نە‌کە‌ی و، (کارگێ‌ری نا‌شایە‌تی بە‌ری‌ت‌انیا لە مووسڵدا) و، چوار دادگە‌ری مووسل و، کارگێ‌ری سامانی تە‌رخان‌کرا‌ی مووسل. ئە‌م پیا‌وانە لە پاش ئە‌مە‌ی تێ‌ر و پ‌ر سە‌یرانگایە‌کانی ناكرئ و باخە‌ جوانە‌کانیان دی، بە‌سەر‌پە‌رشتی سەرۆکی شارە‌وانی ناكرئ و دە‌ستە‌ی بە‌پۆ‌ه‌بە‌رانی یانە‌ی فەرمانبە‌رانی ناكرئ‌وه، هە‌ست و بێ‌روبا‌وه‌ری خۆ‌یان بە‌خ‌وش و جوانی‌پە‌وه دە‌ری بە‌رامبەر ها‌وینە‌هە‌وارە‌کانی ناكرئ و، سە‌یرانگایە‌ تازە‌کانی، بە‌تایە‌تی (بە‌هە‌شتی مە‌ندالانی ناكرئ). هە‌روه‌ها دان‌یان بە‌وه‌یش دانا، کە با‌یە‌خ‌دانی شارە‌وانی ناكرئ و فەرمان‌پەر‌وایی عێ‌راق و، پیا‌وه گە‌وره‌کانی ناكرئ، بە‌پێ‌ک‌خ‌ستنی ئە‌م ها‌وینە‌هە‌وارانە، بە‌جۆ‌ریکی وە‌ها کە بگە‌نە‌ ئە‌و ئە‌ندازە‌پە‌ی ئە‌وانە‌ی دێ‌ن بۆ ها‌وینە‌هە‌وارە‌کانی ناكرئ بە‌تە‌وا‌وتە‌ی تێ‌یدا ب‌ه‌م‌ش‌تە‌وه، بە‌کار‌تیکی گە‌وره و گ‌رن‌گ و پێ‌وست دا‌ده‌ن‌رئ. چون‌کە سە‌یرانگە‌ران و ئە‌وانە‌یش بە‌دوای ها‌وینە‌هە‌واراندا دە‌گە‌ڕ‌ن، ئە‌م سا‌ڵ بێ‌تە‌وه ژمارە‌پە‌کی زۆ‌ریان دێ‌نە ناكرئ. ئە‌و پیا‌وانە لە پاش ئە‌مە‌ی چە‌ند وێ‌نە‌پە‌کی ناكرئیان گ‌رت، ه‌ی چا‌و‌نە‌ندازە‌ جوانە‌کانی، بە‌دێ‌تیکی خ‌وش و س‌پاس‌پە‌وه گە‌ڕان‌م‌وه بۆ شوێ‌نی خ‌ۆیان. بە‌لێ‌نیش‌یان دا‌پ‌ن، کە ئە‌وه‌ندە‌ی لە دە‌ستی‌ان بێ‌ت، پ‌استی‌ی جوانی ها‌وینە‌هە‌وارە‌کانی ناكرئ لە هە‌موو کە‌س بگە‌ی‌ن‌ن و هە‌ول‌یش بە‌دین: کار‌پە‌دە‌ستانی مێ‌ری ب‌خە‌نە سەر ئە‌وه‌ی با‌یە‌خ بە‌شاری ناكرئ و پێ‌ک‌خ‌ستنی بە‌دات تا ب‌ه‌یک‌اتە ب‌شکە‌پە‌کی تر لە ها‌وینە‌هە‌وارە‌کانی کوردە‌ستان.

دیار‌ی پە‌سە‌ند

* لا‌وی بە‌ن‌رخ و ه‌ونەر‌مە‌ند (ئە‌د‌وارد‌ول پ‌رن‌وتی) کۆ‌مە‌لێ‌ک لە وێ‌نە‌ جوانە‌کانی ناكرئ بۆ دە‌س‌گای ئە‌م رۆژ‌نامه‌یە بە‌دیار‌ی نارد‌بوو کە بە‌وێ‌نە‌گرە‌کە‌ی خ‌ۆی گ‌رت‌بو‌نی. پ‌ر بە‌د‌ل س‌وپاسی دە‌کە‌ین.

* (مام‌وستا س‌ال‌ح کە‌ریم خان)، کارگێ‌ری خ‌وێ‌ند‌نگای سەر‌تای‌ی ناكرئ، دە‌س‌کە‌ گ‌ول‌تیکی دە‌ست‌کردی پێ‌شکە‌شی دە‌س‌گای (بە‌هە‌شتی مە‌ندالان) ک‌رد‌وو‌ه. س‌وپاسی نیش‌تان‌پەر‌و‌در‌یی دە‌کە‌ین.

ک‌رد‌وه‌پە‌کی شە‌نگ

(کا‌ک محە‌مە‌د یوسف) جێ‌ن‌وش‌ینی سامانی تە‌رخان‌کرا‌ی شێ‌خ عە‌بدولقادرێ گە‌یلا‌نی. ژمارە‌پە‌کی زۆ‌ری لە چا‌و‌نە‌ندازە‌ جوانە‌کانی ناكرئ و سە‌یرانگایە‌ تازە‌کانی، لە شێ‌وه‌پە‌کی رە‌ند‌ین و رە‌نگ‌او‌رە‌نگ‌دا نامادە ک‌رد‌وو‌ه، بە‌و هە‌بە‌سی بێ‌تێ‌زێ بۆ شارە‌کانی عێ‌راق، تا هە‌موو لایە‌ک تێ بگە‌ن خ‌ودا چ جوانی‌پە‌کی

سوروشی به ناکرئ داوره بیجگه له باخه پر میوه و سه‌وزه‌گانی و گه‌شه خۆشه‌گه‌ی و دانیش‌تووه پێشکه‌وتووه‌گانی. نه‌ویش بۆ نه‌مه‌ی بێته‌ هاوینه‌هه‌واره‌گانی ناکرئ و به‌و بۆنه‌یه‌شه‌وه‌ دانیش‌تروانی ناکرئ گۆزه‌رانیان باشتی لێ بێ. به‌هۆی به‌گرتدانی باخه‌گانیانه‌وه‌ و به‌ره‌مه‌ هه‌موو جۆزه‌گانیانه‌وه‌. نێمه‌ نه‌م کردووه‌ به‌ی (کاک محممه‌د یوسف) زۆر په‌سند ده‌که‌ین و سوپاسی ده‌که‌ین بۆ نیش‌تانه‌په‌روه‌ری. جا له‌ خاوه‌ن کردووه‌ جوانه‌کانمان، هه‌راده‌ری، که‌ پشی نه‌م په‌یاده‌ به‌رتزه‌ بگرن و، هه‌ریه‌که‌یان چه‌ند وینه‌یه‌کی له‌م وینه‌ جوان و په‌نگاوه‌نگانه‌ لێ بکړئ و، به‌بۆنه‌ی جێته‌ په‌یروژه‌ بیا نیش‌تیت بۆ هاوێ و که‌ سوگاری خۆی که‌ له‌ شاره‌گانی دراوسێدان، تا ناگاده‌ری له‌ شنگ و شۆخی ناکرئ و جوانی هاوینه‌هه‌واره‌گانی، بۆ نه‌مه‌ی تیشیان بکاته‌ سه‌ر هاتن بۆ ناکرئ و راپاردنی هاوینه‌که‌یان له‌ باخه‌ خۆشه‌گانی ناکرئدا، که‌ به‌وه‌ گۆزه‌رانی ناکرئیه‌کان خۆشتی لێ ده‌ئ.

پێگه‌نێکی ناکرئ

په‌یروژه‌گانی به‌هه‌شتیکان ده‌وێ بۆ خۆیان!...

په‌یروژنیک: خۆزگه‌ شاره‌وانیه‌که‌تان (به‌هه‌شت) یتکی تایه‌تی بۆ نێمه‌یش داده‌سه‌زاند وه‌ک (به‌هه‌شتی مه‌دالان). نه‌ی سه‌رۆک! نێمه‌تان بۆچ له‌و یاریانه‌ به‌ش به‌راو کردووه‌؟
سه‌رۆکی شاره‌وانی ناکرئ: نێره‌ که‌ مه‌ترده‌گانی خۆتان کردووه‌ به‌یاری، به‌ده‌ست خۆتانه‌وه‌، لام وایه‌ په‌یوستان به‌و یاریانه‌ نیه‌!

له‌ سندوقی په‌رس و پێش‌نیاژه‌وه‌

په‌رچه‌کردنی وتاره‌کان

* ناکرئ: فه‌رمانه‌ری پۆشه‌، فه‌هه‌ولا عه‌ناتی: تگایه‌ نه‌و وتارانه‌ی به‌زمانی (گوردی) ده‌خوێندهرینه‌وه‌ له‌ یانه‌ی فه‌رمانه‌به‌رانی ناکرئدا په‌رچه‌ی بگه‌ن به‌زمانی عه‌ره‌بی به‌ته‌واوی، تا هه‌موو لایه‌ک که‌لکی لێ وه‌ه‌بگرن.

* پۆژنامه‌ی ناکرئ: له‌ راستیدا نێمه‌ په‌یوستیمان به‌په‌تووسیکێ په‌رچه‌کردن هه‌یه‌ بۆ (زمانی گوردی)یش و (زمانی عه‌ره‌بی)یش، تا که‌لکی بۆ پۆژه‌گانی هه‌ردوو زمانه‌که‌ بێن که‌ له‌ ناوچه‌که‌ی ناکرئدا به‌هۆی فه‌رمانه‌ری مه‌یه‌یه‌وه‌ گۆیوونه‌ته‌وه‌، به‌تایه‌به‌تی که‌ وتاریکی گه‌نگ ده‌درت له‌وانه‌ی په‌یوه‌ندیان به‌دانیش‌تروانی ناوچه‌که‌وه‌ هه‌یه‌. نێمه‌یش تکه‌مان وایه‌ نه‌وانه‌ی توانایی په‌رچه‌کردنیان هه‌یه‌ له‌ هه‌ردوو زمانه‌که‌دا، له‌ خاوه‌ن په‌تووس و بلیه‌ته‌کان بێته‌ لامان، تا نه‌م فه‌رمانه‌ گه‌نگه‌یان بێن به‌سپهرین. جا هه‌ر کاتێ نه‌و جۆزه‌ که‌سه‌نه‌مان ده‌ستکه‌وت، خودا یاری ناواته‌که‌ی تۆ ده‌یتینه‌ جێ.

چاره‌سه‌رکردنی نه‌خی نه‌وت و، مزی له‌ نه‌ندازه‌ به‌ده‌ری پاره‌ و، ناوهرین.

* پۆژنامه‌ی ناکرئ: له‌به‌ر نه‌وه‌ی نه‌م پۆژنامه‌یه‌ خۆی ده‌پاریزی له‌وه‌ ناوه‌رووی هه‌یج که‌سێک ببات، تکه‌مان وایه‌ خۆتان بێته‌ لامان و، له‌ پوه‌ی نه‌م که‌سه‌نه‌یشدا که‌ خۆتان ناوتان به‌ردوون و، به‌دناوتان

کردون به خراپه کردن لگمل دانیشتونانی ناوچه که دا، چ زانیاریه ک و شاره زاییه کتان هیه پیمانی بلین، تا نیمه ییش بتوانین له شویه یکی مهردانه و دادپهروهری و دهروون پاکیدا چاره سری نه کیشانه بکهین. نگیئا نهگر وانه کیت، نامه کت به به دگزی ددهینه قهلم، پشتگونی دهخهین!

* ناکرئ: سهبری سزانی، ۱۹۵۰/۹/۱۰:

۱- پیوسته جیگایه یکی تاییه تی دیاری بکرتی بز وستانی چواریتکان به باره کانی سه ریشتیانه وه. نهوانه ییش که له سه ریتازکان میوه دهفرۆشن بهریمت بکرتن. له سه ریتازکانیش له دهرووی دووکانه کان ماوه نه درئ به کس گوشت ههلبواسی و بیفرۆشن.

۲- نایی بهیژیت ئۆتۆمبیله کان له سه رشه قامه کان بوستن، له دهرووی نهو جیگایانه دا، که بز وستانی ئۆتۆمبیل دانراون.

۳- دهین نهو کسهی وه رگرتنی باجی شارهوانی خراوته نمستی، بهریمت بکرتی له وه رگرتی (۱۰) فلس له هه موو باریکی دار یاخود قامیش یان شانی تر، که نهوانه پتچه وانه ی یاسان.

۴- دهین (گاوار) و (جووله که کان) ییش بهریمت بکرتن له وهی که بچه ناو جن پشای مزگه وته کانه وه که هه ر بز خۆ پاککردنه وه دهچه نهو شوئانه، نهک بز خودا په رستی.

* رهژنامه ی ناکرئ: نیمه ییش وا بهرپزه وه ورامی خواسته کانت ددهینه وه:

۱- له وهی له خواستی به که متدا پشپنازت کردوه هه مرویان جیبه جن ده که یین، به لام پاش نه مه ی نهو زهویه مان تخت کرد و راست کردوه که هی شارهوانیه و، تویش له چند سالتیکه وه دست بز درێژ کردوه بئ نه مه ی مافیکت تپیدا هه یین. بئجگه له وه که چاپخانه که پشت دهخه پنه وه ناو سنووری خۆی، که هه تا نیستا له سنووری خۆی ده ریزت کردوه.

۲- هه ر کانتی نیوه گه راجیکتان دروست کرد بز وستانی ئۆتۆمبیل، نیمه ییش هه موو ئۆتۆمبیلک بهریمت ده که یین له وستان له ناو شه قامه کاند. چونکه تا نیستا له ناکریدا گه راج دانه نراوه دروستیش نه کراوه.

۳- ههروه که چند جاریک له مه وپیش پیمان گوتوویت، باج وه رگری شارهوانی زۆرهاری له کنی کردوه، باء نهو که بهیته لاهان تۆله ی بستینن.

۴- له بهات بهریمه تکردنی گاور و جووله که کانه وه بز جن پشاه و کانی مزگه وته کانی ناکرئ، تو خۆت ده توانیت لای فه رمانگهی خۆیان، سکا لایان له دست بکه ییت. چونکه نهو بهریمه تکردنه په یوه ندیی به فه رمانی شارهوانی ناکرتوه نییه!

جهژنتان پیرۆز بێت

جهژنی کوشتی (قوریان) بهر رهژی شه مه ده که ویت له ۱۹۵۰/۹/۲۳ دا. (رهژنامه ی ناکرئ) ییش نه مه به هه ل ده زانی: پیرۆزیایی له هه موو موسولمانانی ناوچه بهرپزه که ی (ناکرئ) ده کات. له خودای پاک ی بئ

ده پاريسنمونه كه يارمه تى (ناوچمى ناكړئ) بدات هدر له سهر كار و كرده وه چا كه نغزاده گانې خوى بهرات
به پرتو ده.

له جياتى د ستمى نووسمران

(ناكړئ): ۱۹۵۰ / ۹ / ۱۵

شاكرفه تاح

سهر وكي شاره وانيي ناكړئ

نامیدی

له ۱۹۵۲/۵/۱۶ دا گه‌بشتمه (نامیدی). نامیدی خزی هر (۴۵۰) مالنیک ده‌بوو. که‌چی وه‌ک ده‌لین له کاتی (میرنوشینی بادینان)^{۱۱} دا بریتی بووه له (۴۵۰۰) مال!... نه‌وساکه ناوه‌دان و ده‌وله‌مندبووه. پر بووه له پشه‌سازی و بازرگانی و خوینده‌واری. له پاش نه‌وه گه‌لیک سرگرم‌دانی به‌سردا هاتوو، تا گه‌بش‌توته نه‌وپه‌ری هم‌زاری و ویرانییه‌وه. ناوچه‌که‌بش که بریتی بوو له سن لادنی: (نامیدی) و (به‌رواری بالا) و (بیتو)، چهند دینه‌کی نه‌ب تۆزی ناوه‌دان بوون و، گوزهرانیان باش بوو، دیتها ته‌گانی تری له‌وپه‌ری هم‌زاری و نه‌خۆشی و نه‌خوینده‌واریدا ده‌ژیان. نزیکه‌ی (۴۵۰۰۰) که‌سیک له ناوچه‌که‌دا دانیشتبوون. له‌مه‌ نزیکه‌ی (۱۵۰۰۰) که‌سیک فه‌له‌ی ناسووری و کلدانی، نه‌وانی تریش کوردی موسولمان بوون. خۆشه‌خانه‌ فرمانه‌روایی بنکه‌یه‌کی هاوینه‌هه‌واری ناوازی له (سهره‌نگ) دا و بنکه‌یه‌کی تری له (سواره‌توکه) دا دامه‌زاندبوو. له هاویناندا نه‌و دوو جیگایه‌ له‌گه‌ل (سۆلاڤ) دا گمش و خۆشی و گوزهران و هاتوچیان تیده‌که‌وت. هه‌روه‌ها به‌هۆی تینکۆشانی موته‌سه‌پنی (موسل) وه‌ که نه‌و ده‌مه (سه‌عید قه‌زاز) بوو، نامیدی گه‌لیک پاره‌ی بۆ ته‌رخان کرابوو، بۆ دروستکردنی سن خویندنگا و، پینج خانوو و، کردنه‌وی پتگایه‌ک و، ته‌خترک‌دنه‌وی چهند پتگایه‌کی کارروانی و، قیپ‌تاو‌کردنه‌وی پتگایه‌ک. نه‌م فرمانانه‌ دل‌ی پر کردبوو له کامه‌رانی. چونکه ژماره‌یه‌کی باش له هم‌زارانی پین ده‌که‌وته کار و، ناوچه‌که‌بشی پین پیش ده‌که‌وت. له پاش گهران و پشکین، نووسراویکم نارد بۆ موته‌سه‌پنی (موسل): نازار و هاواری ناوچه‌که و پت‌سیستم پیشان دا. هه‌رچنده موته‌سه‌پف و (پشکینتری به‌رتوه‌به‌رایه‌تی)^{۱۲} به‌گورجی و به‌دل پیشینازه‌کانی‌مان پم‌سند کرد و پشت گرت. به‌لام داخه‌که‌م تا نه‌و پینج مانگ و نیوه‌ی له‌وئ بووم، به‌هیچ نه‌نجامینک نه‌گه‌شت. ناوچه‌ی نامیدی

(۱) میرنیشینی بادینان له‌و میرنیشینه کوردیه‌یه دیرینه‌هه‌و که له نیوان میرنیشینه‌گانی بۆتان، هه‌کاری و سۆزاندایه‌ فرمانه‌روایی ده‌کرد، زۆرت‌ر گیروگرفت‌ی له‌گه‌ل موسلدا له‌سهر نه‌وه‌بوو که ده‌ین و رسته‌وخۆ له‌گه‌ل نه‌و په‌یوه‌ندارین، به‌لام زیات‌ر له‌گه‌ل به‌غدا په‌یوه‌ندی هه‌بوو. (پین ریش) ده‌لن: له چهرخی ۱۳، نه‌م میرنیشینه په‌یدا بووه، نزیکه‌ی شمش سده و نیو تمه‌نی بووه، یانی له ده‌وله‌تی عه‌باسی زیات‌ر ژیاوه، به‌لام لۆنگریک ده‌لن: حه‌وت سده ژیاوه. نه‌م، به‌هۆکی شته‌که‌ی تا راده‌یه‌ دوور بوو له‌و ده‌ده‌سه‌ریانه‌ی که میرنیشینی که‌وه‌گ سۆزان یان بابان یان نه‌ردلان که پتوه‌یان ده‌نالاڤد: نه‌وش هاوسنوریان بوو له‌گه‌ل نیران که نه‌یارنکی گه‌وره‌ی عوسمانیه‌یه‌کان بوو. نامیدی پایته‌ختی میرنیشینه‌که بوو. میره‌گانیان به‌گشتی دادبه‌روهر و روو له‌ خوا و حه‌ز به‌تمبا بوون، تیزدیه‌یه‌کان و مزووریه‌یه‌کان که له‌گه‌ل یه‌ک نا‌کو‌ک بوون، بی‌سو‌نه سه‌رچاوه‌یه‌کی نا‌لۆزی به‌رده‌وام بۆیان، به‌لام تیزدیان له‌ سایه‌یاندایه‌ ناسوده‌ بوون. له ناوه‌راستی سده‌ی نۆزده‌دا میر محه‌مه‌دی روه‌اندز ۱۷۹۰ - ۱۸۳۷ له نه‌نجامی گه‌لی هۆکاری جیا‌جیادا و له ۱۸۳۱ به‌لاماری نه‌و میرنیشینه‌ی دا و جهمه‌ره‌گانی ترازاند. هه‌رچنده: دوا‌ی خۆمه‌ده‌سته‌وه‌دانی میری سۆزان به‌لشکری عوسمانی. که‌من نه‌و میرنیشینه که‌وته‌وه‌ بوورانه‌وه، به‌لام بۆ هه‌تا هه‌تایه‌ خۆی نه‌گرت‌وه ... نه‌ما.

(۲) مه‌بست (مفتش الاداری) یه‌ که نه‌و کات که‌سیکی شاردزا و لیها‌تو بووه له وه‌زاره‌ت.

به هشتيكي كوردستانه. له ماموستايه كي سوسره يم بيت ده يگوت: «ناوچه ي ناميدي له خاكي سوسره خوشتره». داخه كه نم به ههسته له چاو خويدا زور باشكه وتوه و ويران بووه. هيشتا پتگاي نۆتۆمبيل بۆنكه ي لاديه كاني نه كر ابووه. بين پتگايي زۆري ديهاته كاني شپزه كرديو. له نه خوشي و نه خوينده واري و ههزاريدا، سه رگه ردا ن بوو بوون. تهنيا شمش حهوت خويندنگايه ك هه بوو له هه مسو ناوچه كه دا. له شاري ناميدي خويدا پرۆژه يه كي كزي ناو هه بوو. به لاه پرۆژه ي كارها نه بوو. كه چي له سه سه نگدا پرۆژه ي ناو و كارها هه بوون. ناميدي به كان بوو بوون به دودو به ره كي: وهك خويان ده يانگه تر ابووه، به ره ره كاني (شيخي بارزان) و (شيخي بامه رني) شاري ناميدي و ناوچه ي ناميدي كرديو به دودو كه رته وه، كه هه مسو دم كارها ساي شه پوشتو و كرده وي ناپه س نه له ناو ياندا پروي داوه. نيشتمان به روه ره كانيان پر به دل، له م باره وه رس بوو بوون و قه يان له ي ده بوووه. خوش به ختانه خودا ياريد ي دام، تو انيم به مه لاي (حاجي شه عبان) و به مه لاي (حاجي عه به له زيز) يه ك به خمه وه، بۆ نه وي ناميدي له وه رگه ردا نيه پرگاري بين^{١١} هه ستم بين كرده. زۆري دانيش تواني ناميدي، نه مه يان بين خوش بوو. به لاه پوول په رسته كاني ناميدي و بامه رني نه مه يان زور لا ناخوش بوو. نيت نه وه نه ي بين نه چو گويزر اموه بۆ (شه قلاوه). به دم نه خوشي و كزي و لاوازي و دلته نكيه كي چه نه مانگيه وه، كه له داخي گير و گه رفته هه مه رهنكي ناوچه ي ناميدي تووشم بوو بوون، له رۆژيكي سارد و سه و توف و باراندا له ناميدي جيا بووه وه بۆ (شه قلاوه)!

(١) بين رهش له (بارزان و حرکه الوعي القومي) دا له ده سي سديق نه لده مه لوجيه وه كه نهو كانه له ١٩٠٤ وه كي لي قايمامي ناميدي بووه، ده لن: «الأخبار تدور حول مجيء الشيخ عبدالسلام البارزاني بقوة عظيمة الى العمادية لاحتلها وبقب فيها حكومة كردية ويقتل موظفي الحكومة ويقضي على البعث الفلاني والفلاني، بغرب تكية بامرني ويستولي على دهوك وزاخو وبغفل كذا وكذا...». والناس صنفان، صنف يتنى مجته بفارغ الصبر وهم بيت حاجي عبدالعزيز آغا سهر الشيخ عبدالسلام. أ. ب. وآخرون يرتعدون خوفاً وهم بيت المفتي والمدرس وحاجي شعبان آغا، هؤلاء مع مشايخ بامرني... أخبراً حضر الشيخ في ١٩٠٥/١٢/٢٢ مع قوة تبلغ خمسمائة مسلح من الزباريين والمزوريين والشيروانيين بقوده -فقي عبدالرحمن- ونزل ضيفاً على صهره الحاج عبدالعزيز آغا العمادي وسارع أغوات العمادية المواليون للشيخ وغير الموالين الى أخذ أعوانه ضبوفاً الى ببيتهم ولم يظهر مايهكر صفر الأمن. وكان الشيخ بها بالدين قد حضر العمادية بناء على دعوة سفت له من الشيخ عبدالسلام وقد اجتمع به نحواً من ساعتين على انفراد حيث تلقاه الشيخ بحفاوة واحترام وقبل منه وقد قابله -بها بالدين- بالمثل).

(په رهش: بارزان و حرکه الوعي القومي، ١٩٨٠، مطبعة (؟)، ص ٩٤ - ٩٥)

ناكوكي نيون نمو عشاريه له هه ر جيه بين شتيكي ناساييه و نه كه ره ده سي پسي ناهه زان و داگير كه راني كورده قوه كه خه س نه كانه وه، زور به ناساني چاره سه ر ده كرى، وهك نه وي كه ده مه لوجي ده يگه تر وه.

شەقلاو

که له ۱۹۵۲/۱۱/۳ دا گەشتە (شەقلاو)، شیرزەبوم بەدەست کزی و لاوازی و دلته‌نگیەو. بەلاە بەش بەک دوو مانگیگ هیز و هەردەم سەندەو و، هەست بەتەندروستی و دلخۆشی کردەو. شەقلاو، تازە کرابوو بەبنکی ناوچە و، جینگای جیتوشین (قاسقام)، جینگایەکی ناوازە و جوان و، خۆشی هاوینەهەوار بوو. هەزار مالتیکی تێدا دەبوو. لەمانە سێ سەد مالیان دیان (مەسیحی) بوون. بەهەموو ناوچەکە بریتی بوو لە سێ لادئ، پێنج خۆتێندنگا، سێ نەخۆشخانە (مستوصف)، چوار بنکی پالباز هەبوو. لێرەشدا: زۆرداری و، هەژاری و، نەخۆتێندەواری و، نەخۆشی فەرمانەوا بوون. لەگەڵ نەهەشدا خۆشەختانە ڕێگایەکی قیرتاوکرابو بنکی هەر سێ لادئیکە بەبەکەوە بەستبوو. لەناو شەقلاو خۆشیدای بەک دوو شەقامی قیرتاوکرابو هەبوو. پرۆژە ئاو و ئەلەکتریک لە شەقلاو دا نەبوون. بەلام لە لادئی (سەلاحەدین) دا هەبوون. نەم (سەلاحەدین) بنکی لادئیەکە بوو^{١١}. فەرمانەوایی بنکیەکی هاوینەهەواری جوان و نایابی لێرە و لە شەقلاو دا دامەزراند بوو. هاوینان لێرە^{١٢} و شەقلاو پێ دەبوون لە سەیرانگەرمان، کە لە هەموو لایەکی عێراقەو ڕوویان تێدەگەرن. لە پاش پشکنین و لێکۆڵینەو بەکی زۆر بەچەند نامەبەک دەرد و نازار و پتووستی ناوچە شەقلاو بە فەرمانەوایی پێشان دا. ئێنجا دەست کرد بەفەرمان بێنن: پرۆژە ئەلەکتریک شەقلاو ساختمانی بۆ کرا. پاشان ماکیەکانی تێدا دامەزرێنا شەش حەوت کیلۆ مەترەک قیرتاوی شەقامەکانی شەقلاو کرا. پانەبەک بۆ فەرمانبەرمان کرابوو، کە وەک پانەکە (ناکرت): گۆرانی و، ساز و ناواز و، لاسایی کردنەو و، هەلبەرکێ و، تار خۆتێندەو و، نووسراو خۆتێندەو و، پاریس واغیێنی تازەهاو و، پینگ پۆنگ و، تاولە و، دۆمبە و، شەترەنج و، دۆنبەلە تێدا دەکرا. بنکی لادئی شەقلاو بە گۆزایەو گوندی (هیران)، لادئیەکە ناوێرا (خۆشناو). ئەمەش بۆ ئەو مەبەستە دامەزراند، کە بەرەنگاری زۆرداری هەندئ لە دەرهەگەکان و ڕێگای هەندئ لە شێخەکانی یێ بکەم، کە دەمێکی دوور و درێژ بوو دانیشتووانی ناوچەکەیان چەوساندبوو و، ڕووتاندبوو و، فێری دیلی و بەندەبێیان کردبوون. بۆ دۆزنانی گوردواری، هەروەها خۆتێندگایەکی ناوەندی (مەتوسطە) و، سێ خۆتێندگای سەرەتایی بۆ گوندەکان و، خۆتێندگایەکی شەری بۆ شەقلاو کرانەو. ڕێگای (هەیری) و (باتاسی) و، ڕێگای (شەقلاو) و (هیران)، هەروەها لەناو (شەقلاو) خۆیدا چەند ڕێگایەک کرانەو و، دەست کرا بەبەردێژکردن و قیرتاوکردن. چەند ساختمانیگ لە (هەیری) و (سەلاحەدین) و (شەقلاو) دا تەواوکران بۆ خۆتێندگا و خەستەخانە و حەوانەو. لە (هیران)یشدا خەستەخانە و خۆتێندگا و سەرا کرانەو. وەک سەرئەحم دا شەقلاو و ناوچەکە ڕزویی دەستی زۆرداری دەرهەگ بوو. کارمەساتی سانگ و خۆتاوی و نەنگ و ناشیرین لە دانیشتووانی ناوچەکە زۆر ڕووی داوو. میرەکانی شەقلاویش هەندیکیان هەر سەر

(١) مەبەستی (مەزکە الناحیە)یە.

(٢) بەمانا: (سەلاحەدین) د.

به دهسه لاتدارانی فەرمانه‌وهایی
 بوویون، هەر له سه‌مه‌ده‌می
 (عوسانی) په‌کانه‌وه تا نو ده‌می
 من تیه‌دا بووم. هەرچنده‌ ره‌وشت و
 خوری هۆزایه‌تییان به‌رامبه‌ر بێگانه و
 میوان په‌سه‌ند بوو، به‌لام زۆرداریان
 به‌رامبه‌ر په‌ناوچه‌که ناشکرا و
 دیاربوو. خۆتنده‌واره‌کان و
 نه‌خۆتنده‌واره‌کان، هه‌ردووایان له
 ژێره‌ به‌ره‌نگارییان ده‌کردن.
 خۆشه‌خانه، په‌زۆر و به‌خواهیش

توانیم، تا نه‌دازه‌یه‌کی باش ڕێگای سه‌ربه‌ستی و نازادی و کامه‌رانی بۆ دانیشتووانی ناوچه‌که بکه‌مه‌وه
 و، نو ترس و شل و شیواویی هه‌یانوو، لێیان دورو بکه‌مه‌وه! هه‌ستم کرد، مێره‌کان، هه‌ندیکیان
 نه‌مه‌یان بێ خوش نه‌بوو. له‌ ژێره‌وه، کهنه‌یان ده‌کرد. بۆ هه‌لیک ده‌گه‌ران من له‌ ناوچه‌که دورو بکه‌مه‌وه. له
 پاش نزیکه‌ی دوو سالیکی، هه‌ول و ته‌قلا، به‌هۆی موته‌سه‌رپیکی به‌د و چاو برسیه‌وه، توانییان وا له
 فەرمانه‌وه‌ی و کاربه‌ده‌ستانی بالا‌گه‌ییان، که‌ سه‌مه‌وه‌ی من له‌ وێدا باش نییه. هه‌لیان دام بۆ
 (شیخان)!... منیش مانم گرت، نه‌چوو! خۆشه‌خانه له‌و کاته‌دا کاربه‌ده‌ستی کاروباری ناوخۆ، (سه‌عید
 قه‌زاز) گه‌رابوه‌وه عێراق^(١). هه‌موو که‌ینه‌یه‌یه‌که‌م تێگه‌یاند، له‌ پاش نوێی له‌ بنجوانوانی نه‌م
 زۆردارییه‌ تێگه‌یشت، منی نارد بۆ جێگایه‌کی زۆر ناوازه و باش، که‌ نه‌ویش (ناکړی) بوو! به‌شینه‌یی
 جه‌زبه‌یشی به‌تاوانباره‌کان گه‌یاند!

من هه‌موو دم، به‌واد به‌خودا و به‌دادپه‌روه‌ری خودا و به‌راستی و دوروستی هه‌بووه. هه‌ر له‌ دوروه‌وه
 له‌به‌ر چاوم بوو که‌ پۆتیک دێت، نو دوژمنانی چاکه و مرۆفایه‌تی و نه‌ته‌وانه، تروشی دهره و مه‌رگ و

(١) له‌و سه‌له‌دا ١٩٥٤ سه‌عید قه‌زاز دوا‌ی نوێی له‌ ١٩٥٠ - ١٩٥٣ موته‌سه‌ری موسی بوو کرا به‌وه‌زیری
 (کاروباری کۆمه‌ڵه‌یه‌تی)، به‌لام پاش چهند هه‌فته‌یه‌ک و مزارعت ده‌ستی له‌ کار کشایه‌وه کرا به‌ (مدیر موانی،
 العام)، زۆر له‌مه‌شدا نه‌مایه‌وه چونکه‌ ئینگلیزه‌کان ده‌یانویست ئووت به‌ژنده‌نه‌ کاروباری نوو دامه‌زراوه
 گرنگه‌وه، جا خۆی ده‌ستی له‌ کار کشایه‌وه، له‌و ماوه‌یه‌دا قه‌زاز سه‌ردانیکی نه‌مریکای کرد، له‌و سه‌ردانه‌یدا
 گه‌وره‌ترین و شکۆدارترین پیشوا‌ی لی کرا. له‌لایه‌ن نوو جالبیه‌ ممه‌سیحیه‌ تلکئیفیانه‌ی له‌ ولایه‌تی -
 دیتزیت-دا بوون، نه‌وش له‌به‌ر نوو خه‌مه‌ته‌ گه‌وره‌یه‌ی که‌ قه‌زاز به‌شاره‌که‌یانی گه‌یاندبوو، له‌ دیجله‌وه‌ ناوی
 گه‌یاند به‌شاره‌که‌: نوو پرۆژه‌یه‌ی سه‌له‌ه‌وو دوا‌ده‌خرا و خه‌له‌که‌ی داماوای بێ ناوی بوون. جالبیه‌که‌ (به‌زۆر)
 دیاریه‌کیان دا به‌سه‌ر قه‌زازدا، ئۆتۆمبیلێکی (شفرۆلیت).

بۆ زیاتر به‌روانه: (هرجس فتح الله، رجال ووقائع في الميزان، حوار أجراه صحيفة خبات، دار آراس للنشر
 هه‌ولێر، ٢٠٠١، ص ١٦٦-١٦٦).

سرگردانی خویان دهبن! پاش نمو دهره پاندنی من، چوار سالی نه خایاند، شوقی ۱۴ میوه خوش (تعموزی) سالی ۱۹۵۸ رووی دا. دانیشتوانی ناوچه که له دهره بگ و شیخه خراپه کان ورورژان. فرمانره واییش تیی سرواندن. سر و سامان و نابرووی گلیکیان چو! کابرای پارتیزگارش بهروو رهشیموه، دهرکرا و، سری خوی هه لگرت، چو بو نئیران، تا نیستاش (سالی ۱۹۶۲) سری به غیرا قدا نه کردوتموه! ^(۱۱) پیش نموهی شه قلاوه به جی بهیتمه له ۱۴/۱۰/۱۹۵۴ دا، چ له لایمن (گه) ده، چ له لایمن فرمانره رانهوه گه لیک ناهنگ و زهاده نمو بگیترا. دیاریه کی یادگارشم له لایمن پانهی فرمانره رانهوه درایه، که بریتی بوو له گولده انیکی زیو، ناوی نه دانه کانی لن هه لکه ندرابوو، له گه ل پیشکه شکرده نه کهیدا به من. ههروه ها به رتزهوه رهوانه پان کردم تا هاوینه هه واری (سه لاهه دین). داخه کم زور پرورزه هه برون هیشتا ریگا ندرابوو دهست پین بگرتن، یاخو ده پهره زام ته واریان بگم! وهک پرورزه ی ناو و، دروستکردنی گه رمایو باو و، قسیر تا وکردنی ریگا و شه قام و، دامه زواندنی (نامه خانه ی گشتی) و (ناوازه گاهی نه مین زهکی) و (باخی گشتی) و (نمستیرک و سووکی مهله کردنی گشتی) و (باخچه ی مندالان). نیستایش تا ده میتم خوشه وستی دانیشتوانی ناوچه ی شه قلاوه له دلمدا ده پارتیزم، تا سریش به شانازییه وه، پادی برابه تییان ده کم، هیچ سالتیکش نییه جار و دوو جار له هاویناندا سریان لن نه دهم...

ناکری

له ۱۵/۱۰/۱۹۵۴ دا گه پشتموه (ناکری). گه لیک دوست و ناشا هاتیرون به پیرمه وه. منیش کهنووشی سوپاس و نهوازشم بو خودای پاک یی هاوتا کیشا و، به سه ره زری و کامه رانییه وه چاویم به (ناکری) و به دانیشتوانی ناوچه ی (ناکری) گه شایمه وه. نه من نه دانیشتوانی ناکری، که سمان بهرومان نه ده کرد، که من جارتیکی تر بگه رتیه وه ناویان. له پر نم ناواتی چند ساله پمان هاته دی. نه مه شتیکی زور خوش و سهیر بوو، به لامانه وه. سه رمان لئی سربماهروا چونکه به هیوا نه بووین، فرمانره وایی نموهی له دست بهوشته وه!.

نم جاریش به ناوچه که دا گه رامه وه و نازار و ناوتیانم له فرمانره وایی گه یاند و، داوای زور شتم لن کرد که بزیان بگات. ههروه ها نمو گیسو گرفتانه ییش که به خرم چاره ده کسان زوو به زوو دهستم کرد به چاره کردنیان. «پانه ی فرمانره ران» و «سهیرانگای سیبه» و «سهیرانگای سهرا» و «به همشتی مندالان»، که له پاش رویشتی منوه به ره لالا کرابوون و تینکچو بووون و، ویران کرابوون، هه چواریانم، دووباره ناوا کرده وه و، پوخته کرده وه و، رازانده وه. هه ندی ساختمان ی تازه و گرنگیشم له «پانه ی

(*) نم بهشی نویره وه که له سری سالی ۱۹۶۲ دا نویره وه.

(پهراونیزی سهروه ماموستا دایاوه).

(۱) بهینی نمو (اعلان) اتی که له گرفتاری هه تاودان: ژماره (۳) سالی (۱) ی حوزیرانی ۱۹۵۴ وه ژماره دکانی به ره وژوور هه تا ۱۹۵۶، مونسیرینی هه ولیر لهو سالاندا (نیساعیل حقی رسول) بهرو.

فرمانبراه و «سیرانگای سپه» دروست کرد و خسته سریان بهلام «سیرانگای کانی زره» و «سیرانگای سری گری» م بهویرانی هیشتهوه بز نموی له هلیکدا لمر پنجینه نه یکی پتهوتر و گرنکتر و جوانتر دایاغمزیتنمده. خوشبه ختانه هندی پاره دستکوت. له «سپه» دا دو گازینو و نستیرکیکی نوی و دو ژور و گراجیکی هاوینه و، چمن ژورونکی خوشن و خویاککردهوم دروست کرد. همدوها حوت دوکان و گراجیکی ترشم له نریک سراه دروست کرد. قیرتاری چمن کوتان و شقامتیک کرا. له یانه فرمانبراه رانیشتا: نستیرکیکی ممله کردن و، ژورونکی خوی پاککردهوه و، شانویهکی لاسایی کردهوه، بههموو تروتفاقیکیهوه دروست کرا. نو سراودانیکی بز کرا، له گهل هندی نو سراوی نایاب و، یاری تازه بابتدا. تله فونی بز دامه زرترا. بنمچه گانی چینکوتان پندا گیرا و، هموو دیواره گانی سهرله نوی تهرای رهنگاهورنگ کرانهوه. همدوها راپاردنی یانه که، لمر شیهه یکی گرنکتر و خوشتر له جارن دست پین گرایهوه. زوری پین نه چوو: وتار، گوزانی، ساز و ناواز، لاسایی کردهوه، وینه کیشان، ممله کردن، نو سراو خوتندنهوه، یاری کردن (نک قوما) له یانه که دا ژیاپهوه و له جارن زورتیش گشه بیان کرد! پاش هاتم بز (ناکری) بهنریکی مانگیک له لایمن (خوتندن گای دورمهوه)، ناههنگیکی زور به پیز و گهوره کرا، به پینهی هاتنهوهی منهوه بز (ناکری). پیر بو له گوزانی و، ساز و ناواز و، لاسایی کردهوه و، یاری و، وتاری بهنرخ له لایمن اکارگیتی زانیاری - مدیر المعارف و (کارگیتی خوتندن گای دووم) و هندی شاگرد و چمن کهستیک له دانشتوانهوه، بهرستی که نژادی و پیز و خوشه ویستی (دانشتوانی ناکری) م دهاته پیش چار. دلم گهلنیک پیشان گه شاپهوه. بهتاییهتی نهو خوتندن گاهه دستیری خوم بوو، له سالی ۱۹۵۱ دا دم هه زانده بوو، له گهل چوار خوتندن گای تر له گونده گهوره گانی ناچه که دا. له خوشیدا، زوری نه ما بوو، گمشکه دار بهم! فرمیسی کامهرانی پژا ناو چاومهوه! بهسویاسیکی گهرم و گور و ملکه چانهوه پیشتری بهخم له جارن. خوشی نهو شوم ههرگیز له بیر ناچیتتهوه! ههرچه نده له (ناکری) دا، ناهنگی نژادانه له وه پیش زور بز کرابوو، بهلام نهو شمه چیتکی تری دده! نهو بهمشتی ژیاپهوه که دو سال بوو، بهناواتیهوه بووه له (ناکری) دا دستم بگهویتتهوه، لهو شهوه دا دستم کهوتتهوه! له دلدا هزار جار سویاسی خودای پاک یی هاوتام کرد، که نهو سهریزی و، خوشه ویستی و، کامهرانییهی، لهو شهوه دا پین بهخشم!

داخه گهم له ناکری دا چ خوم، چ خیزانم به پیزه، چمن جارتیک نه خوش گهوتین، چمن جارتیک گهوتینه گیتزای خوم و خفه تهوه. بهلام به زوری، ژیاپهویی پاک و پوخته و پر له کامهرانیان پاده بوارد. باو کم مرد، ژنه که به نه خوشیهوه تا یک دو مانگیک چوهوه بز سلیمانی. شیرکزی کویم لیمان جیا بووهوه بز خوتنن له سلیمانیدا له بدکوتیانیهوه گهلنیک کویپ و بهرهلست کورته بهردم مانهوه له ناکری! بهلام نم رهشیا و گیتزه لووکی رۆزگارانه نه یانستوانی من له کامهرانی بهمن. پیارهوتی و خوشه ویستی دانشتوانی ناکری هموو نرگ و نازار و ناخوشیه کیان له بیر دهردهمهوه! بز دروستکردنی چمن ساختمانیک بز خوتندنگا و نه خوشخانه و نیشته جیتی له دتیه کانداهلیم

وهرگرت، زوړی یې نه چو د هت به زوړیان کړا. بنګه یی (لادتی بیرکه پره) م گواستهوه بۆ (دینارته). بنګه پکې بالبازم له گوندی (باکرمان) وه گواستهوه بۆ گوندی (شوش). چهند فهرانیه رتکی خراب و، چهند سهرک هوزتکی جانوه دم جهره به پتګه یاند و تفروتونام کردن. د سته پکې راو و پروتګر و سرکیشیش هم بېون له شمش مانګ له پیش هانتی منوه بۆ ناکړی. ناژاویدان خستبوه ناو ناوچه کموه، که سوکاریانم بانګ کرد، دلنیاہ کردن به د ادیه روه ری، وازیان له چته یی هینا و خویان دا به ده ستود. له پاش نموی گیرو گرفته گانیانم له گمل ناغاکانی زتباری خزمیاندا چاره کرد. دامن به د ادګا بۆ برانده وی تاوان و کتسه کانیان. بهم کرده وانه هستیکی نویی (دادیه روه ری) و (راستی) و (دروستی) و (ناسایش) و (نارام) سهرله نویی، له ناوچه کمدا پروژایه وه. یانه که مان سر کرده یی چاکی و پاکی بلندی ده کرد بۆ (گمل). له رتګای لاسایی کرد نموی چپړک و، و تارخوینده وه و، ناموزگار یکردن و، چاکه کرد نموه له گمل هژاران و خوتنده واراند، (گمل) ی ناراسته دهر کرد بۆ چاکی گشتی.

پک دوو جبار وستان پګوژنم وه. بهلام فریاکوتم نمه هشت. هتلا یانم وه. نزیکه یی سالتیک و پتېچ مانګی تر له (ناکړی) دا ماموه! پتیم زانی که نیتر له وه به و لاوه. ناتوانن له (ناکړی) دا پهنه وه! هروا به سر پال شاخه کی لای مالی خومانم وه! د گرامه خوار ی تا گه شتم (سیرانګای سپه)، چاو پکیم به پروژدی سپه! د گتیرا که له تمواو بوندا بوو... و مستاکه له سر ناموزگاری من پروژنه کانی و ده رګا کی به پرنګی (شین) و (سپی) و (زهر) و (سور) وازاند پروده... هتواش هتواش به کزی به کموه به ناو ساختمانه کاند! د گرام لای تافه کی سپه وه، که له قله بزکی سی یې بلندی به به تروژم هوروژی ده تیا به خواره وه: تزتیک راو ستام. سهرتکی نه و چاونه دازه جوان و رهنګی سپه کرد، بهو همو باخ و شاخه کانه وه که گرتوویانه باوه شیان سهرتکی سنگی شینی یې گودی ناسمانشم کرد به پله همره رهنګا کانی وه. که شه کی گشی ناو جهرگی زستان بوو. شوتنه کی سارد و س و تهر و تروژی بوو. له پر ته زوویک به له شدا هات! کسپه پک له جهرگم وه! هات! به زه بیم به خوم و ناکړی و که له کمدا ده هات وه. فرمتیک په پریه ناو چاوه کانه وه! دیار بوو دل و دروونم وروژا بون! پروم کرده ده رګا کی سپه، مالشوا یی لن پکیم! کس له وی نه بوو، خوم نه یی... له پر داسه پرمی گریان و، هست و بیرو باوه ری خوم له سر زمانی رهنګه کانی ده رګا کی سپه، بهم جوره دهر یی:

«رهنګی شین»: پروژگاری خراب همو لایه کی لن گرتوین و تنګی یې هه لچنوین.

«رهنګی سپه»: بهلام دلتکی پاکی و امان هیه که هروک به فیره سپیه کی شاخه بلنده کانه و پتګه رده. چونکه پره له باوه کردن به خودای پاک یې هاوتا.

«رهنګی زهره»: به دلنیا یی به کیموه له و هیوا به دین که بهم زووانه پروژی نازاد یان گزنگ ده دات.

«رهنګی سور»: دهماری مهربانیه تیشمان نمه نده توانیه، که به رهنګاری همو گیرو گرفتیک یې و چاره یی بۆ بوزتیه وه و، ناواته گوره کانی نیشتمانیشمان به تیتیه دی.

نممه له ۱۹۵۶/۲/۲۴ د پروی دا...

سهرم کزکرد و هینواش هینواش بهناو شه قامی ناو باخه‌گانی ناگزیدا ریویشتم، پاشان به‌لاپالی شاخه‌که‌دا هه‌لکه‌رامه‌وه، تا که‌یستمه‌وه مالتی...^{۱۱} که هاقه‌وه مالتی هه‌ندتی دپاریم له‌لایم یانه‌ی فەرمانبه‌رانی ناگزئ وه پیشکش کرابوو که بریتی بوون له بیست نووسراوی نایاب و نووسراودانیتکی ده‌ستکردی ناگزئ و، سن ویتنه‌ی گهوره‌ی رهنگاوردنکی دیمه‌نه جوانه‌گانی ناگزئ و، یارییه‌کی ناوازه‌ی تازه‌بایه‌ت، له‌گه‌ل سرباسنامه‌یه‌ک و پیشکشکردنیتکی دپارییه‌گان به‌مۆزی کارگیرانی (پانه‌ی ناگزئ) وه، منیش سرباسنیتکی ملکه‌چانه‌ی خودای پاکی بئ هاتوا ته‌ کرد. فرمیتکی کامه‌رانیش له چاره‌کاغه‌وه گلۆز بوونه‌وه، له خوشیاندا ده‌ستم کرد به‌گریان!

نهم جاره‌یش بهم رهنکه له (ناگزئ) پان جوئێ کردمه‌وه، نه‌خۆشی و مانه‌ووتی، ته‌واو کاریان تئ کردبووم... نهمه‌یشت ناهه‌نگم بۆ بکه‌ن... له‌ناو دۆست و ناشایه‌تی ناوچه‌که‌دا تا سنووری ناوچه‌که، به‌ریز و خۆشه‌وستیه‌وه به‌ئێ کرام... له پتگادا جارتکی تیش سرباسی یه‌زدانی گهورم کرده‌وه، که بۆ دووم جاریش له (ناگزئ) به‌شادهانی و سه‌ره‌زی و خۆشه‌وستی (گه‌ل) وه جوئ بوومه‌وه.

ده‌ۆک

له ۱۹۵۶/۳/۸دا له (ناگزئ) جوئ بوومه‌وه و بۆ رۆژی دوایی چووم بۆ (ده‌ۆک). ده‌ۆک شارتکی خنجیلاته‌ی جوانگیلانه‌ بوو، باخاتیکی زۆری تیدابوو، که چاکترین میوه‌ی گوردستانی لێوه‌ روانه‌ ده‌گرا بۆ شاره‌گانی عێراق. نزیکه‌ی (۸۰۰۰) هه‌شت هه‌زار که‌میتکی تیدابوو. له‌مانه‌ نزیکه‌ی هه‌زار که‌میتکیان (کهلانی) و (ناسووری) بوون. تاک و ته‌را ماله‌ عه‌ره‌ب و ماله‌ تورکه‌مانیش تیدابوو. نه‌وساکه‌ سن لادتی هه‌بوو. به‌لام واده‌باش زانی لادتی (مه‌زووری) ی لئ جوئ بکه‌مه‌وه و بیده‌م به‌ناوچه‌ی (شێخان)، فەرمانه‌وایی نهم پیشیازه‌ی منی په‌سندکرد و جێبه‌جێ کرا. هه‌روه‌ها بنکه‌ی لادتی (ده‌ۆک) له ده‌ۆکه‌وه گونزایه‌وه بۆ (سێمیل). به‌ دوو فەرمانه‌ ناوچه‌ی (ده‌ۆک) له‌لایه‌که‌وه، لادتی (مه‌زووری) و لادتی (ده‌ۆک) یه‌که‌یه‌کی ته‌وه‌ که‌وته‌ ناسایش و ناسووده‌یه‌یه‌وه له‌به‌ر نه‌وه دانیشته‌وه‌ گانیان زۆریان پێ خوش بوو. به‌لام ده‌ره‌به‌گه‌گانی مه‌زووری، شێخ و ناهاگان، نهمه‌یان زۆر پێ ناخۆش بوو. زۆر تیکۆشان نهم دوو فەرمانه‌ تیک بدن، به‌لام سه‌ری نه‌گرت بۆیان!

بۆ ده‌ۆک هه‌ندێ پارهم داواکرد، که شاره‌که‌ی پێ پتک و پتک بخه‌م، نه‌پاندا! نا‌واوه‌ و چاره‌واو ده‌ستدریژی که له ناوچه‌که‌دا به‌ناشکرا دپاریبون و، زیانیکی زۆریشیان داوو له گیان و سامانی

(۱) لێره‌دا زۆر پیتوسته‌ سه‌ره‌جی نه‌و گه‌رانه‌ی نه‌و رۆژی سامۆسنا بدوین که وه‌ک قایمه‌مانیتکی ده‌له‌ره‌که‌ و به‌ریسکی حکومه‌ت، ناوا (به‌نه‌نیا) سه‌رۆکاری پرۆژه‌گانی بکات که له شاره‌که‌دا به‌ریوه‌ ده‌چوون به‌ین یاوه‌رن، پاسه‌وانی پان حیایه‌یه‌ک (به‌قه‌سه‌ی نه‌مه‌زمان)... هه‌لوسته‌یه‌ک له به‌رامبه‌ر نهمدا راستی هه‌موو نه‌و باسانی ده‌رده‌خات که نووسینی، خۆشه‌وستی خه‌لکه‌که‌ بۆ، دلسۆزی و په‌روشی و خه‌رمه‌تگوزاری نهمیش بۆیان، هه‌موو بیونه‌ته‌ باشترین قه‌لغان و سوهر و حیایه‌یه‌ک بۆ تا وای لئ بکه‌ن وه‌ک که‌میتکی خه‌لکی شاره‌که‌ به‌ریه‌ری دلباییه‌وه‌ نیابدا بیت و بچیت.

دانیشتووه‌کان. بمره‌به‌ه‌ه‌یه‌کانیم د‌وزیمه‌وه و، چاره‌م کردن. ه‌ندیک له ف‌رمانبهر و د‌ره‌به‌گ و د‌ه‌سپ‌ونه‌د‌ه‌کانیان جه‌ز‌ره‌به‌یان ب‌ن گ‌ه‌یت‌را. دا‌وای چ‌مند خ‌وت‌ند‌نگایه‌ک و چ‌ند ساخ‌مانیک‌م کرد ب‌ز خ‌سته‌خانه و، نو‌س‌را‌وخ‌انه و جه‌وانه‌وه. داخ‌ه‌کم تا له‌وئ ب‌وم ه‌یچ‌یان ج‌به‌ج‌ن نه‌بو‌ن. نا‌وچه‌ی ده‌وک دا‌پ‌ز‌اب‌وه ب‌د‌م‌ست ز‌ور‌داری ف‌رمانبهرانی خ‌راپ و د‌ره‌به‌گ و ش‌یخ‌ه‌کانیه‌وه. ها‌واری بو‌و له د‌ه‌ست سه‌رمایه‌دارانی (م‌وس‌ل) و ف‌روف‌یلی ئ‌ینگلیزه‌کان! کاره‌ساتی سام‌ناک و خ‌وتینی ز‌وری ت‌یدا ر‌و‌ود‌اب‌وو^(۱۱).

له‌به‌ر نه‌وه ره‌وشت و خ‌س‌وی ب‌ل‌ند‌م ک‌ه‌م ت‌یدا د‌دی. ه‌زار‌ی و نه‌خ‌س‌ت‌نده‌واری و نه‌خ‌وش‌ی ت‌یدا ف‌رمانه‌پ‌و‌اب‌وو. دو‌و خ‌وت‌ند‌نگای سه‌ره‌تایی کر‌ان و. خ‌وت‌ند‌نگایه‌کی سه‌ره‌تایی ک‌چ‌ان و. خ‌وت‌ند‌نگایه‌کی دو‌وه‌م‌ین (ث‌ان‌وی) له ش‌اری ده‌وک‌دا ه‌ه‌بو‌ن. ه‌ه‌روه‌ها جه‌وت ه‌ه‌شت خ‌وت‌ند‌نگایه‌کی ت‌ریش له گ‌ونده‌کانی ت‌یدا ه‌ه‌بو‌ن. ب‌یج‌ه‌که له‌وه س‌ن نه‌خ‌وش‌خانه (م‌ست‌وص‌ف) پ‌ش له نا‌وچه‌که‌دا ه‌ه‌بو‌ن. به‌چ‌ل ه‌ه‌زار گ‌م‌س دو‌و ر‌نگ‌ای ق‌یس‌م تا‌و‌کر‌او‌یان ه‌ه‌بو‌و، نا‌وچه‌که‌یان د‌ه‌پ‌ی. به‌لام ز‌وره‌ی گ‌ونده‌کان ب‌ن ر‌نگ‌ای تم‌خ‌ت‌را‌و بو‌ن.

ه‌ه‌و‌لم دا ک‌ی‌ل‌گ‌ه‌یه‌کی با‌و (م‌زرعه‌ حدیثه) له گ‌وندی (س‌ند‌ور) دا ب‌کر‌ت‌ه‌وه. به‌لام سه‌ری نه‌گ‌رت. چ‌ند ساخ‌مانیک ب‌ز سه‌را و خان‌وی ج‌یت‌وش‌ین (ق‌ان‌م‌قام) و کارگ‌ه‌ت‌ری لاد‌نی (س‌یت‌یل) ب‌د‌م‌سته‌وه بو‌ن. که م‌ن گ‌وت‌ر‌ام‌ه‌وه ب‌ز (زاخ‌ق) له تم‌وا‌بو‌وند‌ا بو‌ن.

له ده‌وک‌دا که نا‌وچه‌که‌ی پارچه‌به‌ک بو‌و له به‌ه‌شته‌کانی ک‌ور‌د‌ستان، گ‌ه‌شت‌و‌گ‌وز‌ارم ز‌ور کرد. به‌لام ه‌ه‌مه‌و د‌م ک‌ز و لا‌واز ب‌وم، ت‌وند و تو‌وره ب‌وم، جار جار ه‌ه‌ل‌م ده‌کر‌دا. له‌به‌ر نه‌وه جار‌جار نه‌ب‌ن، که‌م د‌لم خ‌وش ده‌بو‌و! کاره‌ساتی نه‌نگ و نا‌ش‌یر‌ین و سام‌ناکم ز‌ور دی.

نا‌ز‌اری خ‌وش‌م‌یان ز‌ور دا! ه‌ه‌رچه‌نده سه‌رگ‌ه‌و‌تم ب‌سه‌ر دو‌ژ‌نه‌کانی (گ‌ه‌ل) دا به‌لام د‌لم له ژ‌یان ز‌ور ش‌کا! باش بو‌و به‌ر‌ت‌ز و ش‌یر‌ن‌یه‌وه ل‌یت‌یان ج‌یا‌بو‌مه‌وه! ه‌ه‌رچه‌نده ه‌ه‌ندئ کار‌وب‌اری نا‌وچه‌که. به‌ل‌کو خ‌اک

(۱۱) نه‌و به‌ره‌ره‌کانی‌به‌نی د‌انیشت‌وانی ده‌فه‌ره‌که له داگیر‌ک‌ه‌رانی ئ‌ینگ‌یز‌یان ده‌کر‌د ه‌ر له ۱۹۱۹-یه‌وه که له زاخ‌ق نه‌ف‌ه‌ری سی‌اسی گ‌و‌ژ‌راو له ۱۴ی تم‌م‌و‌زی ه‌ه‌ر نه‌و س‌اله‌دا ه‌ت‌رس ب‌رایه سه‌ر له‌ش‌ک‌ری ئ‌ینگ‌لیز له نام‌یدی - ک‌اپ‌ه‌ت‌ن ولی و م‌اس‌ک‌و‌ن‌الد و س‌یر ه. ت‌رو‌ب- و چ‌ند سه‌ره‌ب‌از‌ن‌ک ت‌یا گ‌و‌ژ‌را. له ۱۹۳۳/۸/۱۱-ه‌ه‌ که وه‌زاره‌تی ره‌ش‌ید عالی گ‌ه‌یل‌تی و مه‌لیک ش‌ازی سو‌پ‌ایان به‌رد‌ابه ده‌فه‌ری ده‌وک و نا‌حیه‌ی س‌یت‌یل، به‌د‌ه‌یان خ‌ه‌ل‌کی ب‌ن تا‌وانی ت‌ی‌ادا گ‌و‌ژ‌راو و بر‌ین‌د‌ار‌کر‌ان و گیر‌ان. ه‌ه‌روه‌ها له ش‌و‌ش‌ی بار‌زانی دو‌وه‌م‌یش‌دا ده‌فه‌ری ده‌وک ب‌مش‌یکی ز‌وری له‌و ک‌وت‌ره‌وه‌ری و نا‌ه‌ه‌ ق‌یس‌یه‌ی ح‌ک‌ومه‌ت ده‌یک‌رد. ب‌ن به‌راب‌وو: له ۱۹۴۵/۸/۱۹ ح‌وک‌م‌ی ع‌ور‌فی له نا‌وچه‌که‌دا پا‌که‌یا‌ن‌را و نه‌و ق‌ه‌زا‌ی‌انه (ع‌مه‌ادیه و ده‌وک و ع‌قه‌ره و ره‌اند‌ز)ای ه‌ه‌مه‌و گ‌رت‌ه‌وه، که (م‌ج‌لس الع‌رف‌ی) له ۱۹۴۵/۱۲/۱ ح‌وک‌مه نا‌ع‌ادی‌ل‌ه‌ت‌کانی خ‌زی ب‌سه‌ر گ‌ه‌ره‌ب‌یا‌وان و خ‌ه‌ل‌کی نه‌و ده‌فه‌ره‌نه‌دا د‌ه‌سه‌پ‌اند: به‌نی‌عه‌اد و نه‌م‌دی و ح‌وک‌م‌ی ج‌یا‌ج‌یا‌ی دی... ه‌ت‌د. نه‌م کاره خ‌وت‌نا‌و‌یا‌نه‌ی ح‌ک‌ومه‌ت له‌و ده‌فه‌ره‌دا، نا‌ب‌ن چ‌او‌ه‌روانی کار‌د‌انه‌وه‌ی چ‌اک‌ی ل‌ن ب‌ک‌ری و ب‌ارت‌کی ده‌روونی نا‌س‌ایی له‌ل‌ای خ‌ه‌ل‌که‌که‌ی ل‌ن بخ‌ول‌ق‌ن.

(لوا)، ی (موسل) یش کز و نارتیک ده رۆڤشت به پرتوه، به هۆی کار به دهستانی خرابی (موسل) هوه که بوو بوو به هۆی کز بوونی گیانی (کور دایه تی) و (نیشتمان به روه ری) و چه و ساندنه وهی دانیش توونی ناوچه که، بۆ که لکی ناپوختهی هه ندی سه رمایه داران و ده ره به گانی (موسل) و هه ندی فه رمانه رانی خراب که بۆ که لکی ناپوختهی نه وانه ده جو لانه وه... هه رچه نده ماوه به کی که م نهی نه مامه وه له ده وکدا، که هه ر ده مانگی که ده بوو... به لام توانی گیانی مرۆ قایه تی و کور دایه تی له ده وکدا زیندو به که موه، بۆ به ره نگاری کردنی زۆرداری له و جو ره پیاو خراب و به دکردارانه... قوسار، که یانه ی فه رمانه ران و چاپخانه گانی ده وکی داگیر کرد بوو، قه ده شه کرد... له جیتی نه و نوو سراو خانه په کی پتیک و ناوازم دامه زراند له (یانه ی فه رمانه ران) دا، پر کرد له نوو سراوانی نایاب نایابی کوردی و عه ره بی، ماوه ی خواردنه و یشم نیوا و نیو که م کرده وه. له بریتی نه وانه باخچه و یاری و اغینی تازه باو و پتیک پۆم بۆ دانا، ده سته ی به رتوه به رایه تی یانه که م لا برد، له جیتی نه وانه ده سته په کی خاوه ن بیر و هۆش و نیشتمان به روه رم دانا، ده ستیکی تازه کردنه و یشم هینا به سه ر ساختمانی یانه که دا، رابواردنی ناو یانه که یش له (قوسار) و (خوسار) وه گۆزاو، به ره به ره پرووی کرده زانست و هونه ر و ساز و ناواز بۆ که لک و خۆشی گشتی، گیانی کی پاک و چاک و بلند له یانه که دا ژیا په وه، که گه لی ناراسته ده کرد بۆ چاکه ی گشتی، به ره به ره به م گیانه تازه یه، دوژمانی گه ل، دز و دوژزان و ناپاکان، له ناوچه که دا ناچار مان فسیان دایه وه^{۱۱}، چونکه پرورشی نه یه هچی تریان بۆ نه مایه وه.

له لایه ن دۆستان و یانه ی فه رمانه ران و خۆتندنگای دووه مینه وه، گه لیک ناهه نگم بۆ کرا... زۆر به ریزه وه فه رمانه ران و براده رانی ده وک ره وانه یان کردم تا سنووری (زاخۆ)، نه و کاته رۆژی دووه می سالی نوێی ۱۹۵۷^{۱۲} بوو، که به تیشکه نهرم و گهره و پر خۆشه و یستیه که ی تیشکی سه رمای سه ختی زستانی ده شکانه سه رم کرد به (زاخۆ) دا... دلم پری بوو له پارانه وه له خودا، که له زاخۆدا سه ره به خاتا.

زاخۆ

له ۱۹۵۷/۱/۲ دا گه یشته زاخۆ. (زاخۆ) شارێکی زۆر کۆنی کوردستانه. ته مه نی وهک ده لێن، ده گه رتیه وه بۆ (۲۵۰۰) سال پیش ئیمه رۆ. زۆ جوانگیلا ته و خنجیلا ته هاته پیش چاو. نزیکه ی (۸۰۰۰) هه شت هه زار که سێکی تیدا ده بوو. له وانه هه زار که سێکیان گاور و نه رمه نی بوون. له ناوچه که دا که بریتی بوو له سن لای: (گولی) و (سندی) و (ملی شانی)، نزیکه ی (۴۰۰۰) که سێک هه بوو. سی گوندێکیان گلدانی و ناسووری و نه رمه نی بوون، له زاخۆدا: دوو خۆتندنگای سه ره تایی کوربان و، خۆتندنگایه کی سه ره تایی کچان و، خۆتندنگایه کی مندالان (أحداث) و، خۆتندنگایه کی ناوه ندی (متوسطه) هه بوو! له لادیکانه شیدا ده خۆتندنگایه ک هه بوو. خۆتندنگایه کی ناوه ندی کچانم بۆ سه ندن، له گه ل سن خۆتندنگای سه ره تایی بۆ گونده کان. خۆر شتم بۆ هه ر سن

(۱) فسیان دایه وه: ناچار مان دانیشتن، وازیان هینا. بۆ سوو ک کردن به کار دین.

(۲) به مانا: ۱۹۵۷/۱/۲

خویندنگامی شاری (زاخو) سەند. پیتاکم بۆ شاگردە هەژارەکان کۆ کردەووە. پیتاکم بۆ سەرگەردانەکانی لافاوی شاری (سلیمانی) لێ کۆکردنەووە.

نەو ترس و سامەمی کەوتیووە ناو دلی فەرمانبەرەن و دانیشتوانی ناوچەکەووە. بەهۆی فەرمانبەرانی خراب و دەربەگیتی کۆڕدەووە. لام برد. بەرەبەرە بارسایێ گۆزەزان و سەریستی بیروبارەم لە ناوچەکەدا بلند کردەووە. ژینی ناو (زاخو) زۆر خوش دەهاتە پێش چاو. چونکە دەستوانی دەستی هەزار و داماری کۆردەکانی ناوچەکە و کۆردەکانی دراوسێ لە کۆردستانی تورکیا یگرم و، یارمەتییان بدە بۆ گۆزەرانیکێ باشتر... زاخو، کە لەو پێش نابانگی دەرکردبوو، بەنازاو و پشتیوییەو و، گەلیک جار کارمەساتی نەنگ و خۆیناری تێدا ڕوو دەدا، هۆیکەمی نەوێبوو، فەرمانبەرانی خراب پستی زۆرداریان دەگرت! لە سایە خوداوە نەو سال و حەوت مانگی تێیدا بووم، (زاخو) سەند و بێ دەنگ و پاک و پوخته و سەریەرزانه بەکامەرانییەو گۆزەزانی دەرکرد.

کە (زاخو)م بەجێ هێشت، دلم پڕ بوو لە ڕێز و ستایش بەرامبەر دانیشتووەکانی... ئیستایش لە دڵدا، جیگای هەرە پەسەندم بۆ کردوونەتەووە. خۆشەویستی و یارمەتییانم بۆ کەلکی گشتی هەرگیز لە بێر ناچێتەووە!

ژینی (زاخو)م زۆر بێن خوش بوو. پڕ بوو لە میوانداری و گەشتوگوزار و سەیران... لێرەدا توانیم (٢٦) وتاری خۆم بنێرم بۆ گۆڤار و ڕۆژنامە کۆردییەکان، کە بڵاویان کردنەووە. لێرەدا توانیم دوو نووسراوی تر بنوسم: (ژینی نوێ) و (نافرەتی کۆرد)، نووسراوی (نافرەتی کۆرد)م لە چاپ دا و بڵاوم کردەووە. کە هەڵبژاردنی ئەندامی کۆری نەتەو دەستی پێ کرد، سەریستی ئەواوم دایە دەست (گەل). لە ئەنجامدا نەوی گەل وستی نەوێبوو بەئەندام. بەلام تا ئەمە پێشکەات، بەهۆی بەدکاری هەندێ ناخاوە، ناوچەکە کەوتیووە سەر ناگر. زۆری نەمابوو شەڕیکێ خوێنێ بقموێ لە ناوەند هۆزەکاندا... باش بوو بەسایە خوداوە ناگرەکە کۆیادەو. کەشیش تێدا نەسووتا، دوژمنەکانی گەل نەبێ، کە نەو چەند ناخایانە بوون!

هەرەها لە دوو سە هەڵبژاردنی تریشدا بۆ (شارەوانی) و (بەرپێوەرایەتی - الأدارة)، توانیم پێ بدەم بەسەریستییهکەو جێبەجێ بکێن... چەند سالیگ بوو پێشمان دەگوتم بێمە سەرۆکی شارەوانی (سلیمانی)... لە سالی ١٩٥٤دا هەم فەرمانڕەوایی، هەم گەل، حەزبان بەم فەرمانە دەرکرد بیکەم... بەلام لەبەر هەندێ هۆی گشتی و تایبەتی، داخەکم نەستوانی ئارەزووی هەر دوو لایان جێبەجێ بکەم! بەلام لە سالی ١٩٥٨دا بەرەڵست نەما لەبەرەدا بێجگە لەو، لافاوی سلیمانیشی بەسەردا هاتبوو، کە هەستی یزواتدبووم بۆ چوونەووە بۆ سلیمانی بۆ بەشداریکردن لە ئاواکردنەویدا... هەمیسان لەبەر ئەوەی حەزم دەکرد چەند سالی دواییم لە سلیمانیدا فەرمان ببێم، بۆ ئەوەی تێبکۆشم بۆ کەلکی گشتی. بۆ ئەوەی بۆ دواڕۆژی خۆشم جیگایەک خوش بکەم؛ تا کە (٢٥) سالەکی فەرمانبەریم ئەواوکرد، لە سالی ١٩٦١دا واز لە فەرمان ببێن بەهێنم و، هەموو هێز و توانایەکم بێخەمە سەر بڵاوکردنەوێ (زانپاری) و (وێژە) و (هونەر) بەناو خاکی کۆردستاندا... بەهیوای ئەمانەو نووسیم بۆ کاربەدەستی کاروباری ناوخۆ (سەعید قەزاز) کە نامادەم خواستەکی سالی ١٩٤٥ی جێبەجێ بکەم.

که له هاوینی سالی ۱۹۵۸ دا چوومهو سلیمانی، موتمه‌پرفی سلیمانی (عمده‌لموته‌لیب نعمین)^{۱۱}، زۆر پیاوانه نازی کرت و خواستی لن کردم که بیهه سه‌رۆکی شاره‌وانی سلیمانی. هه‌روه‌ها که‌لیک نیشتمانه‌روه‌ران و تینگه‌یشتووانی سلیمانی نه‌و خواسته‌یان لن کردم... پر به‌دل سوباسی خودام کرد که‌وا به‌ریز و خوشه‌وستی و سه‌ره‌ریزه‌وه‌ ناواته‌که‌م هاته‌ دی. به‌سویه‌سه‌ خواسته‌که‌یانم به‌جن هیتا... بۆ دوو سال سه‌رۆکایه‌تی شاره‌وانی سلیمانی به‌لین دا... پاش که‌پانه‌وه‌م بۆ زاخۆ، نه‌وه‌نده‌ی یین نه‌چوو، فه‌رمانی گوێزارنه‌وه‌م له ۱۹۵۸/۷/۱۳ دا دره‌چوو... به‌لام بۆ به‌یانی شوێنی ۱۹۵۸/۷/۱۴ له‌ به‌غدادا به‌ریابوو! نه‌پانه‌یشت بگوێزمه‌وه‌ بۆ سلیمانی تا ۱۹۵۸/۷/۳۰.

سلیمانی

بۆ چه‌ند رۆژیک له‌ شه‌قلاره‌ و هاوینه‌هه‌واره‌کانی (پیرمام) و (گه‌لی عه‌لی به‌گ) دا پشوویه‌که‌م دا. له ۱۹۵۸/۸/۴ دا گه‌یشته‌ (سلیمانی).^{۱۲} گه‌لیک له‌ دووگانه‌ره‌کان و تینگه‌یشتووانی شار و سه‌توبویان بێن به‌پیره‌وه‌... به‌لام من پتم نه‌دان... وام هاته‌پیش چاو: گه‌ل زۆر شادمان بوو به‌کارماتی چواره‌ی سه‌وه‌خۆش (ته‌مموزی) ۱۹۵۸. چونکه‌ (کوورد) کرابوو به‌هاوبه‌شی (عه‌ره‌ب). نه‌مه‌ به‌یتی ده‌ستووری نوێی کۆماری عێراق بوو.^{۱۳} هه‌موو لا به‌هیوای خۆشی و سه‌ره‌ریزه‌کی گه‌وره‌ بوون بۆ (گه‌لی کوورد)! هه‌موو لا گه‌شکه‌دار بووبوون... چه‌ژکه‌ی سه‌ره‌ستی و نازادییان ده‌کرد، که‌ سالی سالی بوو نه‌پاندییوو! کارمات ده‌ری خست، نه‌ دانیه‌شتووانی شار، نه‌ فه‌رمانه‌به‌رانی فه‌رمانی‌ه‌وایی، یاره‌مه‌تیه‌کی راسته‌قینه‌یان له‌ ده‌ست نه‌ده‌هات بۆ شاره‌وانی سلیمانی!... به‌لکو به‌په‌یچه‌وه‌انه‌وه‌ به‌ره‌نگاریم له‌

(۱) عمده‌لموته‌لیب نعمین نه‌له‌هاشی: له‌ دوا (لوا، عومه‌ره‌ عه‌لی) له ۱۹۵۷/۵/۱۸ ده‌گ سه‌ره‌په‌ف له‌ سلیمانی ده‌سته‌کار بوو هه‌تا ۱۹۵۸/۹/۴ که‌ گردیانه‌ باله‌وێز عێراق له‌ تاران، هادی رشید چاروشی که‌ ماوه‌یه‌ک له‌ قه‌زا و ناحیه‌کانی سلیمانی دا قایقام و سویدیر ناحیه‌ بوو، به‌دوایدا بووه‌ موتمه‌ره‌فد... له‌ ده‌ستپاکی و کارشوناسی و په‌یره‌وکردنی دادپه‌روه‌ریدا غه‌وه‌یه‌کی دره‌وشاوه‌ی نوو پیاوه‌ نیداره‌ گوردانه‌ بوون له‌و سه‌رده‌مه‌دا.

(۲) نه‌گه‌ر سه‌ریخ ده‌ین، له‌وه‌یه‌ر، مامۆستا هه‌ر که‌ له‌ شوێنیکه‌وه‌ گولستروده‌وه‌ بۆ شوێنیکێی دی، هه‌ر نوو رۆژی له‌ کاره‌که‌ی په‌یره‌نده‌ی په‌چراندوه‌ بۆ رۆژی دوا‌ی له‌ شوێنه‌ نوێیه‌که‌ی بووه‌: بۆ غه‌وته: (له ۱۹۴۸/۱۱/۱۲ دا سلیمانیم به‌جن هه‌یشت... له ۱۹۴۸/۱۱/۱۳ دا گه‌یشته‌ شێخان. له ۱۹۵۴/۱۰/۱۴ دا شه‌قلاره‌م جن هه‌یشت و له ۱۹۵۴/۱۰/۱۵ دا گه‌یشته‌ ناگرێ. له ۱۹۵۶/۳/۸ دا ناگرێ جوێ بڕومه‌وه‌ و بۆ رۆژی دوا‌ی چووم بۆ ده‌وک...).

(۳) هه‌ر له‌ رۆژانی نه‌وه‌لی رووده‌وه‌که‌وه‌ کاربه‌ده‌ستان و سه‌رکه‌رده‌ تازدگانی عێراق زوو زوو له‌ بۆنه‌ و خه‌یاشانه‌کاندا جه‌ختیان له‌سه‌ر (برایه‌تی، هاوبه‌شی) کوورد و عه‌ره‌ب ده‌کردوه‌ له‌ نیشتمانه‌دا، دوا‌ی که‌ ده‌ستووری کاتیش دانه‌ر له‌ به‌ندی سێیدا واهانیه‌و که‌ کوورد و عه‌ره‌ب هاوبه‌ش له‌م نیشتمانه‌دا، به‌لام دوا‌ی نه‌و به‌نده‌ دیانوت عێراق به‌شیکه‌ له‌ نه‌وه‌ی عه‌ره‌بی!... رۆژانی داهانوش نا‌ه‌ستی و درۆی نوو لاف و که‌زافانه‌ی ده‌رخست.

همردو ولايانمده چاو پتیکموت، بیتجگه له که مته رخمی!، همروها دسته (حزب) دکان و پتیکخراو (منظمة) دکان و کۆمهل (جمعية) دکان که وتیوونه بهریره دکانیتی یه کتری، هه ره که بیان ده بویست په بجه بخاته کاروباری شارموانییوه، بۆ که لکی خۆی!

همروها له فرمانه بهر و کرێکار و سه کرددگانی شارموانی خۆیدا، له نهمدا مه کانی کۆری شارموانییدا، زۆری وا هه بوو بیتجگه له وهی به که لکی شارموانی نهمدهات، زبانی زۆریشی لێ ددها!... نهمه بیتجگه له سه رجلی و هه له شهیی و چهپ و گرپ و کهپ و گتچهلێ زۆریی نهمانی کاریان ده کهوته شارموانییوه، یاخود کاریان فرێ دهرایه شارموانییوه!، نهمانه هه موو، له گهل ناشیتی و خۆههستی و هه موواندا بوو بوون به هۆی سه رنشه و ماندوو بوون و دلشکاندنی من، له بهر دواخستن و تیکدانی فرمانه کانی شارموانی!... له بهر نهمه له لایه که مه هه مل و ته قه لام ددها، به پیتی توانایی خۆم، کاروباره کانی شارموانی و پرۆژه کانی هه له سوو پتیم، له لایه که شهوه ره بجه ددها و تینه دگۆشام بهرنگاری خراپی نهو تاک و ته را کۆمهل و دستانه به کم!

له سایه ی خوداوه به سه ر زۆر گیرو گرفتدا زال بووم، به لام لمش و هۆش و دهروونم به جارتیک کهوته نازا و هاواربوه!... له نه بجا مه دا ناچار بووم، هه مل بدهم که له شارموانی جویی به سه وه!

نهمه لای تاریکی و ژبانی سلیمانیم بو...

به لام له لای پروناکید، گهلێک شتی خۆش و به نرخی و گرنگم دی... هونه ر و وێژه له سلیمانیدا گه شه یان کرد و په ره یان سه ند و، کاریان کرده گیانی هه مووان، هه زار، ناهه رت، سه رهستی بیروبا وه پی کوردا یه تی، خه بات بۆ پتیکه وتن و، نازادی و، کامه رانی، ده رکه وتن و به رکه وتن و، سه رکه وتن.

گهلێک پۆژنامه و گۆزار و نووسراوی کورده ی په یدا بوون و هاته ناوه ده... گهلێک ناههنگی ناوازه ی گۆزانی و ساز و ناواز و هه له په رکین و لاسا پیکر ده وه ی کورده ی کرا و، ناهه رت به ته نهشت په ساوه وه له و ناههنگانه دا گۆ ده بوونه وه بۆ ته ماشا کردن و کارگوزاری. گهلێک پتیکخراوه و دسته و کۆمهل هاته کۆپه وه. خۆشاندان، کۆپوونه وه، وتار خۆتنده وه، به بۆنه ی پۆژه گرنگه کانی گه له وه زۆر به جوانی و پتیکو پتیک و رازا وه بیسه وه ساز ده کران...

(نهورۆزای سالی ۱۹۵۹ و ۱۹۶۰، گه یشته نه وه پی گه وره یی و جوانی و رازا وه یی.

نیه روانی لاوانی کورده، ناهه رتانی کورده، خۆتنده وار و به ناوه بانگانی کورده، بۆ نواندنی بیروبا وه پی کوردا یه تی، گه یشته نهم په ر و نه وه ره ی جیهان... به هۆی نهو خۆتنده کارانه وه که له نهو روپا ده یا خۆتند، (کورده) توانی خۆی به هه موو جیهان بناسیتن، توانی بۆ نازادی و سه رهستی و مافی خۆی تپیکو شتی.

هاتنی بارزانی بۆ سلێمانی^{۱۱}

له پاییزی ۱۹۵۸دا، که پێشهوا (مهلا مستهفای بارزانی) له خاکی سۆفیه تهوه گهرايهوه کوردستانی عێراق. سه‌رتکی له سلێمانیش دا. ئهو به‌پیرهوه چوونه‌ی بۆ ئهو کرا. ئهو ماندوونه‌بوونه‌ی له‌و کرا، ئهو ناهه‌نگه‌ی شاره‌وانی سلێمانی بۆ ئه‌وی کرد... بۆ کەس نه‌کرا‌بوو! نه‌ته‌وه به‌جارتیک خرۆشابه‌و، گه‌شکه‌دار بووبوو، نه‌بێدزانی له‌ خوشیدا چۆن به‌جولێته‌وه و چی بکا!

به‌هۆی وێنه‌گه‌شتیکی هه‌نرمه‌نده‌ی کوردیه‌وه،^{۱۲} وێنه‌یه‌کی په‌نگاوه‌نگی گه‌وره‌مان به‌مه‌لا مسته‌فا بارزانی پێشکه‌ش کرد: وریایی کوردی سلێمانی و نه‌وازشیانی بۆ (بارزانی) و (مه‌لا مسته‌فا بارزانی) پێشان نه‌دا، له‌گه‌ڵ ناوانی گه‌لدا... له‌ ناهه‌نگه‌که‌یدا، وتاریکم خوێنده‌وه... ساز و ئاوازی کوردایه‌تی، گیانی ده‌بووژانده‌وه... ده‌تگوت له‌ ئاسمانه‌وه فرشته ده‌بارن... دار و به‌رد پهی بووبوو له‌ خوشه‌یستی و نه‌وازش بۆ (مه‌لا مسته‌فای بارزانی) و کورد و کوردستان...

پۆژه‌که‌ی خوش بوو... به‌هه‌زاران کوڕ و کچ، پیاو و ژن، خوێنده‌وار و نه‌خوێنده‌وار، دۆله‌ممه‌ند و هه‌زار، گه‌وره و بچووک پڑا‌بوونه‌وه ئهو ناره، چاویان به‌گه‌شتیه‌وه! له‌گه‌ڵ (مه‌لا مسته‌فا بارزانی)دا به‌چه‌ند کۆبوونه‌وه‌یه‌ک له‌ یانه‌ی فه‌رمانه‌به‌ران و مالی (شیخ له‌تیفی شیخ مه‌حمودی مه‌زن)دا کامه‌ران و سه‌ره‌رز بوو... که‌ رۆژی تا (قلیاسان) ره‌وانه‌مان کرد، په‌کتریمان ماچ کرد و جوێ بووینه‌وه.

ئهو پۆژه‌ی رۆژێکی به‌نرخ و پڕ کامه‌رانی بوو... دڵمان پهی بوو له‌ هیوا و ناوانی به‌رز بۆ دوا‌پۆژێکی نزیك بۆ کوردستان...

له‌و پۆژه‌دا به‌م بۆنه‌یه‌وه گه‌لێک سوپاسی (عه‌بدولکه‌ریم قاسم)م کرد که‌ بوو به‌هۆی گه‌را‌نه‌وه‌ی (مه‌لا مسته‌فا بارزانی) و بارزانییه‌کان.

له‌ پاییزی سا‌لی ۱۹۵۸دا دار و به‌ردیش پهی بووبوو له‌ خوشه‌یستی و پێزگرتن به‌رامبه‌ر (کورد) و (کوردستان). ده‌تگوت له‌ ئاسمانه‌وه فرشته ده‌بارن. له‌ زستانی سا‌لی ۱۹۵۹دا ده‌سته‌یه‌ک له‌ رۆشنه‌بیره‌ گه‌وره‌کانی (یه‌که‌تیی سۆفیه‌ت) هاتن بۆ سلێمانی. پێنج کەس بوون: دوو ژن و سێ پیاو. به‌ناوی شاره‌وانیه‌یه‌وه هه‌ندێ ئه‌وه‌سه‌را‌وی کوردی و گولی ده‌ستکرد و کلاو و که‌لاش و پانیبه‌رز و شه‌کرشکه‌تیی ده‌ستکردی کورده‌واره‌ی پێشکه‌ش کردن. هه‌ندێکی بۆ خۆیان، هه‌ندێکی بۆ (نامه‌خانه‌ی لێننگرا‌د)... هه‌روه‌ها له‌ ناهه‌نگه‌یکه‌ی شیدا که‌ کارگه‌تیی زانیاری سلێمانی بۆی گه‌ربه‌وون، له‌ پاش ئه‌وه‌ی هه‌ستم پێ کرد می‌وانه‌کان ئامۆزگاریه‌کی دڵسۆزانه‌ ده‌کەن بۆ براهه‌تی و یه‌که‌تیی (کورد) و (عه‌ره‌ب)، هه‌روه‌ها هه‌سته‌تیکه‌ی جوان پێشان ده‌دەن به‌رامبه‌ر به‌ (کورد)... منیش به‌ناوی دۆستایه‌تی (کورد) و

(۱) ئهم بامه‌ی هاتنی سه‌رۆک بارزانی بۆ سلێمانی له‌و پاك‌نوسه‌یدا نه‌بوو كه‌ له‌ ۱۹۸۸دا ئاماده‌ی بلا‌وكردنه‌وه كرابوو: له‌ ده‌ست‌نوسه‌ نه‌سلیه‌كه‌یدا (ده‌فته‌ری ژماره‌ ۳-) ده‌رمه‌یتایه‌وه.

(۲) زۆرم پرس کرد له‌ باری ئهو هه‌نرمه‌نده‌وه، به‌لام به‌داخه‌وه شتێکی نه‌وتۆم ده‌سگیر نه‌بوو. زیاتر مه‌زنده‌ی مامۆستای هه‌نرمه‌ند (جه‌مال به‌ختیار) یان به‌هه‌شتی (ئه‌نوه‌ر تۆفی) ده‌کرێ.

(به کیتی سؤییت) هوره نوشتیکم بۆ کرد و، سو یاسم پیشکەش کردن و، خوش هاتیشم لێ کردن...

رۆشنیرەکان، لەلایەن دەستە (حزب)ەکان و کۆمەڵەکان و پتەکخراوەکانەوە، نەوازشیان پێشکەش کرا، لەگەڵ دیاریدا... چ لە پیرۆزچوونیدا، چ لە بەرتێکردنیاندا، نەوبەری پێزیان لێ گیرا، و، خۆشەویستیان پێشان درا... یەکێک لەو رۆشنیرانە، سەرۆکی ئەکادیمی (لێننگراد) بوو. یەکێکیشیان سەرۆکی زانستگای (تاشقەند) بوو. یەکێکیشیان ژنێک بوو، کاربەدەستی زانیاری (پەشکیرستان) بوو. ئەمانە هەموویان بەدەلخۆشییەوه گەڕانەوە. وتارە باشەکانیان، چونکە گەلێکی بۆ (کورڤ) تێدا بوو، دڵی دۆزەمەنی کوردی خۆش نەکرد؛ لەبەر ئەوە، هەر ئەو شوێنە تۆماری وتارەکان بەمەکی نەوی تۆمارکردنەکەوه^(١)، دزرا و لەناوچوو، کەس نەیزانی ئێستایش و نەوایش بۆ کوێ چوو! ئەم کارەساتە دڵی گەلێک کەسی شکاند! دیارە ئێزایی بەنەستۆی ناپاکەکانی خۆمانە، کە لەو سەردەمدا بۆ بێگانە ئێشان دەکرد!

میوانه‌کان هه‌ستیان پێ کرد (کۆمۆنیسته‌کان - ده‌ستی به‌شداریه‌کان) و (پارتیه‌یه‌کان) ی کۆرده‌واری له‌ناو خۆیاندا ناگۆزن. نه‌مه‌یش نیشانه‌یه‌کی مه‌ترسیه به‌ (گۆرد و کۆرده‌ستان)، به‌ (عێراق)، به‌ ئازادیخوازانی جیهان؛ پاش نه‌وه‌ی گه‌ڕانه‌وه‌ی خاکی (یه‌کێتی سۆڤیه‌ت)، چاوه‌ڕوان به‌وه‌ی نامه‌یه‌کیان لێ وه‌یگرم به‌رامبه‌ر به‌ (شاره‌وانی سلیمانی)، هه‌یچیان دیار نه‌بوو!... به‌لام وه‌كو له‌ پاشدا زانیم گه‌لێك نامۆژگاری به‌ کۆمۆنیسته‌کان هاتبوو له‌ یه‌کێتی سۆڤیه‌توه، له‌ پاش چه‌ند مانگیك کۆمۆنیسته‌کان تا نه‌ندازه‌یه‌ك وازیان له‌ ده‌ستگیری و هه‌له‌كردن به‌رامبه‌ر به‌ (پارتی) و به‌رامبه‌ر به‌ (گۆرده‌یه‌تی) هه‌تا¹³ به‌لکو خۆیان کێش ده‌کرد: دڵی (گۆرده‌واری) به‌كه‌ رابکێشن.

له زستانى كالى ١٩٩٠دا پټى دره (پارتى دموكراتى كوردستان) داجه‌زى.^{١٣١} كوردموارپه‌كه، له و
 رۆژهدا نهمه‌نده گه‌ش بويويووه، ده‌گوت كوټروموى هه‌زاران سالى له بى‌رچۆته‌وه... دار و به‌رد
 پى‌نده‌كه‌نى، به‌زم و په‌زم، گۆزنى و هه‌له‌په‌ركى و، وتار و، پى‌رۆزىيى كردن له لڤى (پارتى
 سلهمانى)دا، شاره‌كه‌ى هه‌تا‌بووه نه‌په‌رى كامه‌رانپه‌وه، رۆژنامه‌ى (خه‌بات) كه زمانى پارتى‌هه‌كان بوو،

(١) بعمانای: -آلة التّجیل - مجلة.

(٢) نم سمره‌تای نازادی کارگردنمی کۆمۆنیستەکان بەتاوەبەت و گهلانی عێراق بەگشتی، گەمە تەجربەیی لێبواریوە، بەدەخووە ژۆر بەگران لێسەر پۆلەکانی گهلانی عێراق کۆتەمۆ، نەمە جەگە لە هەرل و کۆششی دەرئەتانی دەروە و هاوسەر پۆ تێنکدانی ریزەکانی گەل. لێو پۆزاندا پۆتیی تازەش تێروشی چەواشەکاریکی وایبوو کە بەلایەکا خۆی ساخ نەدەکردووە. کۆمۆنیستەکانی نمو کاتە خۆیان بەخاوەن مەل دەزانی. لە هەموو شتێکا کۆنخاییان دەکرد و بەکۆر هەموو پۆچوون و تەقەلایەکی نەتەمۆیددا دەچوونەرە، سا کۆرتی یوایە یان عەرەیی، هەر بۆ نەندازەیش بەعسی و قەمۆییە عەرەبەکان... جا لە کۆرستاندا بەژۆری مەملەتێکە لە نێزان نمو دوو تەمۆمەدا بوو.

(۳) پارتی دیموکراتی کوردستان له ۱۶ ی نای ۱۹۷۶ ده دامه‌زرايوو له کارکردنی نه‌ننیدا یو، په‌لویزی باش داکوتایو، راستر نوده‌په‌لومو پورواردا له‌لایعن میریوه به‌رسی رینگای کارکردنی به‌ناشکرای پټ درا.

که‌یشته نوره‌ری چاکی و سهریستی... لمانا هه‌موو رژژنامه‌گانی عیراقدا هه‌ری بلندکرده‌وه... له هه‌موویشیان زۆرتر په‌سهند و خوشه‌ویست بوو لای خوشنده‌واران^{۱۱}! پاشان گۆفاری (پۆژی نوێ)^{۱۲}یشیان ده‌رچوو، که‌گه‌یشته پایه‌یه‌کی هه‌ره بلند لمانا گۆفاره‌گانی کۆن و نوێی کوردیدا... نوه‌نده‌ی پێم کرا، وتاره‌ بۆ هه‌ردوولایان نارد... پارتیه‌کان به‌م کرده‌وه‌یم زۆر دلخۆش بوون... به‌بۆنه‌ی (جێژنی نه‌روۆزای سالی ۱۹۶۰هه‌): «نوسراودانیک و، دوو مێز و شش کورسی و ژماره‌یه‌کی زۆر نووسراوانی کوردی و عهره‌بی و ئینگلیزیم بۆ ناردن». نووسراودانه‌که‌ له‌سه‌ر رهنگپێژی (تخطیط) خۆم له‌لایه‌ن ناسنگه‌رتیکی سلیمانیه‌وه‌ دروست کرا. له‌ شتیه‌یه‌کی هونه‌ری زۆر ناوازه‌دا نه‌خۆش و نیگاری تێ خرا و، رهنگاوه‌رنگ کرا، شتیه‌ و به‌ژن و بالا و رهنگه‌گانی نووسراودانه‌که‌، جوانی و رازاوه‌یی نه‌وۆز و به‌هاری کوردستانی به‌ناوای و هیوای کورده‌واریه‌وه‌ پیشان ده‌دا، له‌گه‌ڵ پشتمستی راپه‌ڕینی کورده‌ به‌زانست و هونه‌ر و بیروباوه‌ری مرۆفایه‌تییه‌وه‌... ئهم دپاریانه‌ بایه‌ سه‌د دیناری ئهو سه‌رده‌مه‌ بوون. نووسراوه‌کان له‌سه‌ر ئاره‌زووی پارتیه‌کان خۆیان کړا... به‌لام نووسراوه‌ کورده‌یه‌کان خۆم بۆم هه‌له‌باردن... ئهم دپاریانه‌، به‌پاره‌ی (شاره‌وانی سلیمانی) کران، به‌ناوی شاره‌وانیه‌یه‌وه‌ پیشکesh به‌ (باره‌گای پارتی له‌ سلیمانی) کران... پارتیه‌کان ئهمه‌یان زۆر پێ خۆش بوو، به‌تایه‌تی و به‌ناشکرا سوایه‌ی خۆیان بۆ شاره‌وانی و من پیشکesh کرد... هه‌روه‌ها به‌بۆنه‌ی ئهو نه‌وۆزه‌وه‌ دره‌خته‌گانی باخی گشتی و شه‌قامه‌ گه‌وره‌گانی ناو شارمان به‌گه‌ڵتیی رهنگاوه‌رنگ رازاندوه‌وه‌...

له‌ ناهه‌نگی نه‌وۆزه‌دا که‌ به‌شتیه‌یه‌کی زۆر گرنگ و جوان له‌ ده‌ره‌وه‌ی شاری سلیمانیدا کرا، نزیک به‌کارێزی (شیخ مه‌حمودی مه‌زن)^{۱۳}، که‌لیک وتاری به‌رخ و که‌لیک هه‌له‌په‌رکێ و رهبه‌له‌کی کوردی و که‌لیک گۆزانی و ساز و ناواز و لاسایی کردنه‌وه‌ی «سوارانی مه‌ریوان»^{۱۴} و پیاوه‌ گه‌وره‌گانی کورده‌ پیشان دران... نزیکه‌ی ده‌ هزار که‌لیک هاتبوون بۆ سه‌یر، به‌پیاوان و ژنانه‌وه‌.

ئهو رۆژه‌ پارتیه‌کان سێ جار ناوی مێیان برد و سیاسیان کردم له‌به‌رده‌م سه‌یرانکه‌ره‌کاندا. په‌کتیک

(۱) خه‌بات: سیاسی رۆژانه، له‌ به‌غدا ده‌رده‌چوو، ئۆرگانی پارتی دهرگراتی کوردستانه، ژماره‌ یه‌کی له‌ ۴ نیسانی ۱۹۵۹ ده‌رچوو، دوا ژماره‌ی له‌ ۲۸ی مارتی ۱۹۶۱ ده‌رچوو، به‌همه‌روێ (ئهو سه‌رده‌مه‌) ۴۶۲

ژماره‌ی ئێ ده‌رچوو. خه‌بات نیشانه‌ هه‌فته‌انه‌ به‌رده‌وام له‌ ده‌رچووندا به‌عه‌ره‌بی.

(۲) پۆژی نوێ: گۆفاریکی نه‌ده‌ی سیاسی کۆمه‌لايه‌تی، لیپه‌سراوی جهمال شالی و سکرته‌ری کامه‌ران موکری بووه‌، ژماره‌یه‌کی له‌ مارتی ۱۹۶۰ و به‌همه‌روێ ۱۸ ژماره‌ی ئێ به‌لاکرايه‌وه‌، ئهو گۆفاره‌ سه‌نگ و به‌های تایه‌تی خۆی هه‌بوو لمانا خوێندوواراندا نوێش به‌هۆی ئهو پێنازه‌ نه‌مه‌وه‌یه‌یه‌ی که‌ گرتبووی، پارتی ده‌ری نه‌ده‌کرد، به‌لام به‌هۆی پێنازه‌که‌یه‌وه‌ زۆر کهم به‌لاکراوه‌یه‌کی ئه‌ویان ده‌زانی. مامۆستا سه‌رحه‌ ۱۵ وتاری کۆمه‌لايه‌تی و چیرۆکی تیا‌دا به‌لاکرده‌وه‌.

(۳) ئهو کارێزه‌ به‌: تووی مه‌لیک ناسراوه‌، کۆمۆنیسته‌کانیش له‌ گه‌ردی مامه‌یاره‌ بوون.

(۴) ئهو لاساییه‌کی (دوازه‌ سواره‌ی مه‌ریوان) بوو که‌ له‌ راستیدا نه‌یا نایشتیکی ئهو دوازه‌ سواره‌یه‌و نه‌ک چیرۆکه‌که‌ی پیرمه‌نێرد پێ و گرابه‌ته‌ شانه‌گه‌ری.

لهو سۆياسەتە ھى «پارتى دېموكراتى كوردستانى ئىران» بۇر بەرامبەر ئەم ھول و تىگۆشانەم كە (۱۷۰) كەسى ناوارەى كوردەكانى ئىرانە لە سەرچار ھەندەو، و نىزىكەى (۱۳۰۰) ھەزار و سە ھەد دىنارى ئەم ھەردەمەشەم بۆ كۆكردەنەم. لەو ھۆژەدا ۆۆر سەردە بەرزىو ھەدە كە نەتەو كەم لەسەر زمانى پارتىيەگان خۆشەو سەستى پىروۆزى خۆى بەرامبەرەم نوانە... ۆۆر شاد و كامەران بۇوم بەو ڤاڤەندانە جوانەى نەروۆژەكە. سۆياسى يەزدانەم كەرد و بەروۆژىكى ژيانەم ژمارد. ھەروەھا، خۆشەختانە، تەوانىم بەھۆى شارەوانىيەو ڤارمەتى گەلىك خوتەنگا و پىگەخراوانى تەردەم ەك: (خوتەنگاى ھەزار و ھەتيران)، (ناڤرەتانى كوردستان)، (باخچەى مەندالان)، (كۆمەلى ڤاراستى) مافى ناڤرەتانى عىراق/ لقى سلىمانى^{۱۱}، (كۆمەلى ھەنرە جوانەگان)، (كرتكارانى كوردستان)، (كرتكارانى عىراق/ لقى سلىمانى)^{۱۲}.

(۱) نعم رنکخراوی نافره تانه (رابطه الدفاع عن حقوق المرأة العراقية) هه که سهر به گۆمۆسته کان هه.

(۳) مامرتا مېمنی له وده په که: تورکانه کان له که، کروک و ناوچه کانیاندا و کومونسته کایش له سلیمانی و شار و دهغه کوردهکاندا دژایه تی کوردهیان دکرد و دیاره هریک له لو دولا په پروکاری سیاسی و نامانجی، جیوازی هپو، نیکن له سلیماندا ترک هر نمبود.

پشیمان بوونه! ئینجا به پێچهوانەی جارانهوه: لێم دههاتنه پێشموه، خویان لێ نزیک دهخستموه، رێزیان لێ دهگرت... تهنا ته ههندیکیان له رۆژنامه و گۆفاره کوردیه کانی خۆتاندا سرباسیان دهکردم و، رێزیان بهرامبهرد پێشان دهدا!.

له راستیدا من نهمدووست له فرمانه کهمدا، لایهنی هیچ لایهک بگرم. دهمووست تهنا لایهنی راستی و دروستی و پاکی و دلسۆزی بگرم، له گهڵ کارگوزاریدا... ههموو جاری به فرمانه بهرکانم دهگوت: «من رێز له ههموو بیروباوهڕیک دهگرم. بهلام نهوی باش نهی بۆ شارهبانی جهزبهی پێ دهگهیهنم. نهوی باش بێ بۆ شارهبانی پاداشتی دهدهمهوه». ههروهها، خۆشه ختانه، توانیم له باخهلی خۆشتم یارمهتی گهلیک کۆمهڵ و دسته و پیکهراوان بدهم، وهک: (پارتی دیموکراتی کوردستان) و (نافره تانی کوردستان) و (نامهخانهی گشتی)، دیسانهوه توانیم نووسراوه کهم (ژنی نوێ)^(١) له چاپ بدهم. گهلیک وتاریش بۆ گۆفاره و رۆژنامه کوردیه کان بنێرم، وهک: (نهروۆز) و (رۆژی نوێ) و (شه ههق) و (ژنی) و (بێته) و (خهبات) و (کوردستان)، توانیم هاوبهشی گهلیک لیژنه (زانایی) و (وێژهی) بکهم، چ له سلیمانی و، چ له ههردوو (کوژگره کانی ماموستایانی کورد له شه قلاوه) دا: وهک (میژووی کورد) و (زمانی کوردی) و (زاراوهی نیشتمانی) و (خۆتندنه وهی کوردی)...

داخه کهم گهلیک ههولم دا بۆ دامه زاندنی (کۆمهڵی نووسه رانی کورد)، سهری نهگرت! فرمانه وایی نهوسا، رتی نهدا! ههروهها توانیم نووسراوی (فیروونی زمانی کوردی و عهرهبی) پوخته بکه و نامادهی بکه بۆ چاپکردن... توانیم کهرستهی نووسراویکی نوێش کۆ بکه مهوه: له ههلبێژاره ی وتاره کانم، ناوم نا: (هاواری پێشکهوتن)^(٢)... ئهم کرده وانه، ههمووبان، خۆشه وستیایان دروست دهکرد له ناوه ند من و نه ته وه خۆشه وسته کهمدا: له بهر نهوه، وهک چرایه کی پرشن گدار وایا بون دلمیان پۆشن ده کرده وه و، ههستم به نازادی و گامه رانی ده کرد.

ئه و شتانه ی بۆم راپه رتێران له سلیمانیادا، له و سن سال و نیوه دا، که فرمانم تیدا بینی، به ههموو گیروگرفتیکه وه که هاته بهردهم، به ههموو کهم و کوڕیه کیانه وه، که رهنه گه هه یانبووین، تا ده میتم، سه رچاوه یه کی خۆشی و گامه رانیین... نه مانه هه ر چه ند که میش بووین له چا و پێوستی شاره که دا، به لام له نا و ههمووباندا، گیانی خۆمی تیدا بوو، ههست و بیروباوه ری خۆم، له پێشپانه وه بوو، سه رگرده یی ده کردن. له و ماوه یه دا که له سلیمانی بووم، نه مانه دروست کران: «بیست و پێنج کیلومه تره زقرا بی

(١) ژنی نوێ: کۆمهڵی نووسین و چیرۆکی کۆمهڵایه تییه بعه به مستی نیکوشان بۆ ژینیکێ نوێ، چاپخانه ی معارف، به غدا ١٩٥٩.

(٢) هاواری پێشکهوتن: کهرمه و بابه ته کانی نه کتێبه که مامه رتا له و ساله دا کۆی کردوونه ته وه (بریتیه له ٣١ تاره ی کۆمه لایه نی و سیاس ی) ماوه ته وه هتا سالی ١٩٧٩ که نه میندا رتی گشتی پۆشپیری و لاوان، به رتیه به رایه تی پۆشپیری له زنجیره ی (٦) ی چاپکرا وه کانی دا به چاپ گه یاندووه، دار الحریه للطباعه، به غدا.

جەزى ئاشىقو بەك بووغان پىروزى

كارتەكەي نەپۇزىدە مستەفا سىدى

گەورە و ناوەنجى و بچووك. پانزە كىلومەترە شەقامى قىرتاوكراو. چوار بازارى باو. سىن باخى گشتى. دوو پىشانگى گول. سوپك و نەستىركىكى باو. گازىنەكى باو. ساختمانىكى گەورە (كە گىرا بەكرى بۆ ناوازه خانە - مۆزە خانە) سلىمانى. ساختمانىكى گەورە (كە گىرا بەكرى بۆ دەسگاكانى فەرمانەوايى). ساختمانىك بۆ ئۆتۆمبىلەكانى شارەوانى و ھەواندەنەوى ئاگر كۆشەنەكان. ساختمانىكى باوى گەورە بۆ كوشىخانە (قەسابخانە). ساختمانىك بۆ كۆپۈنەو و لاسايىكردەو (تەشلى) لەم ساختمانىنەي فەرمانەواندا.

بىتچەگە لەمانە، ھەندى فەرمانى بچوكتىش جىبەجى كران، ەك: «دروستكردى دوو دىوار بۆ باخچەي يانەي فەرمانبەرەن، لەگەل ھەيوانىكى دىنژدا. دروستكردى دىوارىك بۆ باخچەي سايونكەرەن. رەنگكردى دىوارى باخچە بچكۆلەكانى ناوەند گۆرەپانەكان. رەنگكردى ھەيوانىكەكانى باخە گشتىيەكان. رەنگكردى دىوارەكانى دەر و ناوەوى ساختمانى شارەوانى و، مىرانخانەي شارەوانى. رازاندەنەوى باخى گشتى و شەقامەكان بەھەندى كۆتۈپى گەورە گەورە و، رەنگاوپەنگ.

لە نەنجامى ھەول و كۆشەمدا: پىرۋى گواستەو (مشروع نقل الركاب) لەلايەن فەرمانەوايىيەو دامەزرا. شارەوانى (۱۰.۰۰۰) دە ھەزار دىنارى بەدەستى دا و دا بەپارتىزگى سلىمانى، بۆ نەمى رۆژتىك زووتر داچەزى.

ھەروەھا (مدبرية الأعاشة العامة) م خستە سەر بىراردان بۆ دامەزراندنى چوار فەرنى ئۆتۆماتىكى بۆ نەستوروك (صون) دروستكردى.

(۸۶) ھەشتا و چوار دۆنم زەويم ۋەرگرت لە (كارىدەستى سامان - وزارة المالية)، بۆ سى پىرۋە:

یه‌کهم: بۆ دایم‌شکردنی زه‌وی به‌سەر فه‌مانبه‌ره‌کاندا (مستخ‌دم) و دانیش‌تووه‌هه‌زاره‌کاندا، تا له‌سەر نه‌رکی خۆیان خانووی له‌سەر بکهن.

دووهم: بۆ دایم‌شکردنی زه‌وی به‌سەر فه‌مانبه‌ره‌کاندا که شاره‌وانی خۆی خانوویان بۆ بکات و، پێشان به‌فرۆشیتوه.

سێههم: بۆ دامه‌زراندنی هم‌موو کارگه‌ و گه‌راج و ته‌ویله‌کان تا له‌ شار دوور به‌خزیتوه.

هه‌روه‌ها به‌نچینه‌م دامه‌زراند بۆ دروستکردنی ساختمانیکی پێنج نه‌ومی باو بۆ شاره‌وانی خۆی. زه‌ویم بۆ کهری و ناماده‌م کرد. پاره‌ و نه‌خشه‌یشم بۆ ناماده‌کرد و دام به‌قۆنته‌رات و ده‌ستی پهن کرا^(١) هه‌روه‌ها بناغه‌م دامه‌زراند بۆ قه‌ی‌رتاوکردن و دروستکردنی زقرا به‌ گرنه‌گه‌کانی ناو شار که نزیکه‌ی (١٣٥٠٠٠) سه‌د و سَن و پێنج هه‌زار دیناری نه‌وسای ده‌گرتوه... داخه‌که‌م تا له‌ شاره‌وانیدا بوو، ده‌ست به‌مه‌یان نه‌کرا‌بوو... به‌لام ده‌ست کرا به‌قه‌ی‌رتاوکردنی هه‌ندئ شقام و دروستکردنی هه‌ندئ ریتاز (شۆشه‌) و زقرا‌بی تر. له‌ (١٩٦١/٨/١) مه‌ه که‌و‌قه‌ پش‌ودانیکی دوور و درێژه‌وه‌، له‌به‌ر هه‌ندئ کاره‌ساتی گرنه‌گ که‌ ه‌و‌ری دا، ناچار بووم نارام به‌گرم تا ده‌گوزێرسه‌وه^(٢)... له‌ ١٩٦١/١٢/٢٤ دا جی‌ابوو‌مه‌وه‌ له‌ شاره‌وانی سلێمانی. به‌هه‌رمانی (پش‌کنی‌ری کارگه‌ی‌ری - مفتش اداری)، که‌ له‌ کاربه‌ده‌ستی کاروباری ناو‌خۆ‌دا بوو،^(٣) له‌ ١٩٦١/١٢/٢٥ دا ده‌ستم کرد به‌هه‌رمان بیه‌ن.

سلێمانیم به‌جێ هێشت و دامه‌ ده‌ست خودا و، پارامه‌وه‌ له‌ی که‌ چاو‌دێ‌ری بکات، له‌لایه‌که‌وه‌ ده‌تسه‌نگ بوو به‌وه‌ی که‌ نه‌متوانی به‌مه‌ندی و بێ‌ده‌نگیه‌وه‌، تیر و پر، به‌دلی خۆم، به‌که‌له‌کی شاره‌که‌م بێم... گێژه‌لوکه‌ی رۆژگار و، به‌دکاری هه‌ندیک له‌ خۆمان، ناچاری کردم له‌و نیشتمانه‌ نا‌زداره‌م جوئ بیه‌وه... داخه‌که‌م له‌ کاتی‌که‌دا جوتیان کرد‌مه‌وه‌، نه‌شته‌ر له‌ دلی هم‌موان درابوو. نیشتمان وێران و نه‌ته‌وه‌پیش په‌ریان بو‌بوو، مۆته‌که‌ و رمۆزی زۆرداری س‌واری سنگی شادمانیان بو‌بوو، نه‌و گه‌شی و خۆشیه‌ی سالان مابوو، نه‌ نه‌و هیوا و نا‌وته‌ی جاران!، ته‌م و تاریکایی ناسمانی لێ داگیرکرد‌بووین! ده‌نگمان به‌خودادا نه‌بن، به‌که‌مه‌دا نه‌ده‌گه‌شت!، لێ‌ره‌دا به‌جۆ‌ریکی گه‌وره‌ و ناشکرا دیوی هه‌زاری و نه‌خۆشی و نه‌خۆتند‌واری، ده‌انی له‌ کورده‌واری پێچ کرد‌بووه‌... نا‌پاکی و که‌موکۆ‌ری و کرد‌وه‌ نه‌نگی هه‌ندیکمان به‌ناشکرا ده‌رده‌گه‌وت!

(شۆ‌رش‌ی کوردی عێراق)، که‌ له‌ پاییزی سا‌لی (١٩٦٠) ه‌وه‌ سه‌ره‌تای ده‌رکه‌وت‌بوو، له‌

(١) نه‌و ساختمانی نی‌ستا بۆته (نوتیل ناشتی) به‌رامبه‌ر کارگه‌ی جگه‌ره‌.

(٢) مه‌به‌ستی: به‌ریابوونی شۆ‌رش‌ی (١١ی نه‌یلوولی ١٩٦١) ه‌ له‌ پێناوی به‌ده‌سته‌ستانی مافه‌ نه‌مه‌وه‌بیه‌یه‌کانی کورد و جێبه‌جێکردنی به‌ندی سَن له‌ ده‌ستو‌ری کانی عێراقدا.

(٣) (مفتش الاداري في وزارة الداخلية) نه‌مه‌ نه‌و پله‌ و ناوونیشانه‌ بو‌وه‌ که‌ مامۆستای بۆ گوا‌ستراوه‌تموه‌ له‌ به‌ل‌دا.

۱۱/۹/۱۹۶۱دا بەگمورەیی و بەرجەستەیییەوه لە ھەموو کوردستانی عێراقدا خۆی پیشان دا! (پارتی دیموکراتی کوردستان)، لە ژێر سەرکردەیی پیشەوا (مەلا مستەفای بارزانی)دا سەرپەرشتی ئەم شۆرشە گەمەرییە دەکرد. دینھات و شارمان وێران کران، کوێ و کێچ و پیر و مندالمان بەبۆمبا و گوللە کوژران، لەسەرباز و بالیازەکان و فەرمانبەراییش زیانیکی زۆر گەورە لە گیان و سامان کەوت... ئەم کارساتە ناخۆش و سامتانە لە جیهاندا دەنگیان داوە... دلی ھەموو ئازادیخوازانێ جیهانیان برژاند...

نا لەم کاتە گرنەگەدا بوو، کە منیش وەک گەلیک، بەر چەپۆکی رژژگار کەوتم. نازاری دلم درا. زیان لە دەرامەتەم کەوت. کەوتە تەنگ و چەلمەمی گرتن و تەفر و توناکردن و نازاردانەوه... فەرمانبەری خراب، کە لە خاکی کوردەواریدا کەنەیان دەکرد، ناوەندی (فەرمانبەری) ^{۱۱} و (گوردەواری)یان تێکدا!!!... نە دلا و ھاوار، نە تکا و پارانەوه، نە راویژ و گفتوگۆ... ھیچیک لەمانە نەیتوانی ناوەندی فەرمانبەری و گەل ڕێک بختانەوه! داخەکەم دواڕۆژی ھەردوو لا کەوتە دەست گوللە و رژژگار...

لەم کاتەدا بوو کە من لە شارەوانی سلیحانی جوێ بوومەوه. خزە و دۆست و ناشاکانم بەسەریتوھە دی. لە فەرمانبەرەکانی شارەوانییش مالتاواپیم کرد. لە گفتوگۆیانەوه ھەستم پێ کرد. لە جوێ بوونەوه دلی شکاون... لەگەڵ ئەوەیشدا لە چار بەدکرداری رژژگادا، ئەم گوێزانەوه و، فەرمانی تازەبەمیان بەباش دەزانی، پیرۆزیاییان لێ دەکرد! پیش ئەوی قەسەم بیرنەمەوه، پێوستە پێی لێ بنێم کە من لە بابەت رابواردنی تاییەتی و گۆزەرائی خۆمەوه زۆر خۆشم رادەبواردا... ئەمە راستە تا ھەشت مانگیک، لەبەر بێ جێگایی ئەو خانووەی بەکرتی تێیدا بووم، ھەروەھا بەھۆی نەخۆشی داکیکەوه و، نازار و ھاوار و گەر و گێچەلییەوه لەگەڵ خاوە و خێزان و خزمدا کە نزیکەی دوو سالی بوو پێوی دەتلامەوه... پاش ئەو بەھۆی مردنی داکیکەوه کە زۆر گریاندمی بو ژینی و مردنی... ئەمە راستە بەھۆی ئەم شتانەوه گەلیک کات بەدلتەنگی و کزی و بێ دەسلەتییەوه گۆزەرانم دەکرد، بەلکو ژانیان و لێ تاریک بوو، جاروبار بیرم لە کوشتنی خۆم دەکردەوه. ئەمانە راست... بەلام لەو بەولاولە، بەمیانواری و سەیران و، گەشتوگۆزار و ناھەنگ و زماوەند و سینما و خۆتێنەوه و، راویژ و ژانی خێزانییەوه؛ شوو و نیوانان و رژژانی پشوم رادەبواردا.

پێجگە لەو، خۆشەختانە، توانیم کوێرەکم، (شێرکۆ)، خۆتێنگای دووھەمین پێ ئەواو بکە. شێرکۆھە دی بەرووسووری و سەرفرانزییەوه، رەوا نەکرا بۆ خۆتێن، بۆ (چیکۆسولفاکیا)، لەسەر ئەرکی فەرمانبەری... پێ بەدلی خۆم، خانوویەکی نایابم دروست کرد لە جێگەیکەکی ناوازدەدا، بەسەرھوت و سەرەستییەوه، بەدەلخۆشییەوه لەگەڵ خێزاندا تێیدا دەحەسامەوه توانیم خانووەکم، بەھەندی کەلویەلی جوان و ڕەنگین و نایاب برازێنمەوه. لەگەڵ دۆست و خزمان و ھاوێل و دەرووناندا، بەخۆشییەوه تیاماندا رادەبواردا. مانگانەکم بەرزبوومەوه، دەرامەت چاکتر بوو. بەسایە خۆداوە توانیم جێگایەکی خۆشویست و بەرێز لە دلی زۆری دانێشتوان، بەتاییەتی لە دلی تێگەشتوان و، نیشتمانپەروراندا، بۆ خۆ

بکه موه. لسه ر نو پتره ویهی له سالی (۱۹۵۷) دا، دامنا بو، بۆ دواړۆه: توانیم جیگا خوش بکه م بۆ دواړۆتکی نرېک. که واز له فرمانی فرمانه وایی بهیتم، به مبهستی هموو کاتیکم و هموو هور و ته قه لایه کم ترخان بکه م بۆ بلا وکردنه وای زانست و هونمر و وژده لاناو (کورده وای) دا، له یتگی چاپکردنی نووسراو و. بلا وکردنه وای و تار، له وژانه و گزافاره کاند و، خویندنه وای و تارده له کوره کاند...

جیابو موه... سلیمانیم سپارد به خودا... لیشی پاراموه، که به ورویه کی زوو بکه م یتنه و بۆ سلیمان، بۆ نه وای واز له فرمانی فرمانه وایی بهیتم و، نو ژینه پهنده راپوریم^(۱).

بەغدا (۱۹۶۱/۱۲/۲۵ - ۱۹۶۶/۶/۱۳)

هر چه نده ژبانی پر نرک و نازاری به غدام له پشدا پین ناخوش بو، به لاه ورده ورده خوم پشوه راهیتا، تا وام لن هات نه باکی گهرماکی هاوینیم بو، نه باکی سرماکی زستانی، نه باکی هاتوچو دور و درێزه کانی، که به خورایی کات و پاره یکی زوریان له دست پیار ددها، من هر چه نده له شپوهی ژبانی دانیشتروانی نویش دلاش نه بووم، به لام دام و دسگایه کی وام بۆ خوم دامه زرانده، که له و زیان و تنگچه له مانه پش تا نهنده زیه کی گوره رزگارم بو. خودایش وای کرد: له به کم سال و به شتیکی تری سالی دواپیدا، پهتا پهتا سرماکوتن و پشکوتن و خوشگوزه رانیم دهاته رێ، بۆ وینه ژبانیکی پر له خزمایهتی و کورده یه تیم تیدا راپوارد، که پری بو له خوشووستی و پزگرتن و یارمهتی. که لیک ناهنگ و گه لیک سه پران و گه لیک بابهتی تری خوش راپواردنم تیدا چیشته، که له مانه خیزانه کم له زۆره یاندا به شدار بو، له هه ندی جاری ترشدا له گه ل خزمه گان یا خود هاوړی خوشووسته کافدا، کاتی خوش خوشمان ده برده سر، به کورتی ژبانیکی پشکوتیکی ناوازه و نایاب و رازاوم راده وبارد. هر له م ماهه پده بو که کردیانم به سه روکی لیژنه یه بۆ دانانی (خویندنه و - القراة) یه کی نوێ به زمانی کوردی بۆ نمونه ی ده یانه وێ کوردی فیرین. هه روه ها کردیانم به ماموستایه کی له (زانکۆ به غدا) که له زانستگای وێژدا، له (بهشی کوردی) یه که پدا (پزمان) و (زانستی زمان) و (نرخ و وێژی) و (وێژی کوردی) م ده گوتوه، من دلم به م زانستگایه زۆر خوش بو. شاگرده گانم به کور و کچی خوم ده زانی. هه ریه که یان (شیرکو) یه کی بیرون بۆ من دلم زۆر پینان ده کرایه و. چاوم زۆر پینان ده که شایه و. به ووه نه هاوړی خه باتم. به لام داخه کم نه خوشییه هه هتا پاییزی سالی ۱۹۶۳ ژبا. نیتر له وه به دواوه به وێ ته له که بازی دروستانی کورده وه، که کوردی خوشمانیان تیده ابو، (بهشی کوردی) یه که مان که وته مه ترسی له ناوچو نه وه! به رهنج و ته قه لایه کی زۆری من و چه ند که سیتیکی تر نیجا رزگار کرا. به لام وک پشوی خوی نه مایه و. به نوشوستیه وه گوێزایه وه بۆ (په مانگای زمان = معهد اللغات)، که نیتر به جاری دلم لئی هه لکه ندرا و، پاش سالتیک له کۆل خوم کردیه. نو کاته وژی ۱۹۶۶/۶/۱۳ بو. به لام له گه ل نه مپشدا، زانستگاه بۆ من جیگایه کی بو، بۆ ده ربزی بیروباوه و، بلا وکردنه وای گیانی

(۱) تا نه م بهشی نووسراوه که، له ناو نه د ۱۹۶۱/۱۲/۲۵ و ۱۹۶۲/۱/۱۷ دا نووسراوه. (ش. ف)

کوردايه تی بهناو شاگرد هکاندا. نگر تله که بازی همدن ماموستا و چهواشه کردنی همدن خوندکار له نارادا نهبوایه، که همدو دم به هوی نهوانده بهشه کوردیه که مان پر بوو بو له ناژاوه و که مته رخمه می و ناپاکی و پووچکرده وی خوند هواری. نیازم وایو تا چند سالتیکی تریش لهوتدا بچینهوه. له گهل نه مهشدا ترانیم دلی که لیک ماموستا و خوندکاره باشه کان به خوموه بنوسیتیم. نیستایش که به کتر ده بینهوه، چارمان به کتر ده گه شتهوه...

هرچی فرمانه که می خویشم بوو له کار بهدمستی کاروباری ناوخوی (وزارة الداخلية) دا سوایس بۆ خردها، تا رۆژی ۱۹۶۳/۲/۱۰ به جوانی و ناسانییه وه بۆم دهبرایه سر. خوشه ویستیه که گهرم له ناوهند من و سهرو که کاغذا هه بوو. جینگای باوهریان بووم. بهلام له ناگاوا، بن گونا و بن تاوان، هر له بهر نهوی که کورد بوو و، کوردیکی وایش بووم، که بهدلی نهوان نه بووه، له ۱۹۶۳/۲/۱۳ دا، کردیانم به (بن فرمان - متقاعد)، بهلام خودایش که کاری داد بهرووری له جیهاندا، به بهنجی نه وهلد سووئی، نه بهیشت نه کار بهدمسته خراپه له زۆرداریدا زۆر بچینهوه، له پاش نو مانگ سر نهگری کرد. نک هر نه مه پسوا و تفروتونا شکی کرد! ^(۱) بهلام من دهمیک بوو نه رۆژه، بۆ خۆم، دهاته بهرچاو. له بهر نه وه هر له سالی (۱۹۵۷) وه خۆم بۆ ناماده کرد بوو!... نک هر نه وهند، بهلکو ناواتیشم بۆ نه رۆژه دهخواست! نهی من نه بووم که دوو جار له سالی (۱۹۶۰) و (۱۹۶۱) دا داوام کرد: وازم لێ بهیئن، که له فرمانی فرمانه وای خۆم ده بهیئن؟! له بهر نه وه که فرمانی له فرمان دههینانه که پان دامن، خۆم نه شلراند، کهس له لا نه بوو، ههلسام و سێ جار فرمانه که ماچ کرد و سوایس خودایش کرد، که بن وهی بهو رۆژه خوشی که پاندم!... هر نهو رۆژه، بهیرام دا، که نهقیلم نه جمرنی نازادییم، به فیرۆ له دست بهوات. ههتا دهمینم وهک جمرنیک، سهیری رۆژانی پاشماوهی ژانم بکهم. تا دهواتم به خوشیه وه بژیم، هر به وهندهیش واز نههینم، خوشی بۆ کهسانی تریش پتیک بهیئن. هرچه نهده جاروبار که بهیک له جگه رهموه دهاته، که بهو جۆره زۆر و ستمیان له گهل کرد و، به ناوهوا له فرمانی میری دهریان هینابووم، هرچه نهده ههستم به نامهردی و نالهباری و سهلهی گهلنیک کهس دهکرد و، بهروویکی ساره وه له گهلدا رهوشیان دهکرد و، لا تریکه لیم پادوستان و، به لاره نه کهم توو کهی سێلجیان دهاته، بهلام خۆم نهژاگاندا، بهلکو خیزانی خویشم خسته سر نهو بهیروباوهی که دهی تا دهسێنن سه رهزانه و مهردانه و به کامه رانییه وه بژین... دهی سه رهست بژین... خودا ناسان بژین... دهی خه می خوش راپاردنی خوشمان ههین و، خه می دلخوشکردن و به کلک هاننی کهسانی تر و، نه ته وه بیشمان ههین... خۆ ئیمه ماوین و نه مردوین تا له رله (خزمهت) پیشکش کردن بکهوین؟ بۆ چ هر فرمانی فرمانه واییه که قه بهخش بن بۆ خۆمان و بۆ هه مووان؟! ههروهها باوهرم هینا، که

(۱) لێره! مهسه له تفروتونا کردنی نهیا نهو کار بهدمسته زۆرداری ۱۹۶۳ نییه که زیانی گیانی و مالی و دهروونی بهمدانی وهک ماموستا که پاندره - رهزیری ناوخوی نهو کانه -، بهلکو نهو رۆژه خوشناویه بوو که له ۸ شریاتی ۱۹۶۳ دا چارهنووسی ولاتی کهوته دست و سه رهنجامیش هر خیزان به کترین سهرونگوم کرد.

روزی جیابونوهم له فرمانی میری به‌لهدایکیونیک دایتم بۆ خۆم؛ نه‌وه‌ده هه‌یه من منداڵیکی وام که ته‌مه‌نم په‌نجای سال بن؛ که‌واته باشت ده‌توانم له منداڵیتیه‌که‌ی جارنم خوشی له ژانیام ببینم. چونکه جیهانم بینویه و چاکتریش له ژان شاره‌زه! که‌واته بۆ ئەم پۆژه‌هه‌م به‌جەژن؟! ئە‌ی پاشماوه‌ی ژانیام بۆ چ نه‌که‌م به‌جەژن؟! که ئە‌م گفتوگۆیانم له‌گه‌ل خۆم و خه‌یزانم و که‌سوکار و دۆست و یاردا ده‌کرد، تاسه‌یه‌کی شادمانی و سه‌ره‌ری به‌لهدا ده‌هات... به‌ره‌به‌ره خوشی سه‌ره‌ستی و نازادی تازه ده‌ستکه‌وتوم له‌به‌رچاودا به‌رجسته ده‌بوو... جاروباریک نه‌بن نامه‌ردی و بن باری و سه‌له‌ی هه‌ندی که‌سان که پرویان لێ وه‌ده‌گیره‌، دلی ده‌شکاندم و، که‌وتکه‌وتویی خۆم به‌ر ده‌که‌وتوه، ئیستر پاشماوه‌ی که‌ته‌کانم به‌لمش سوکی و چالاکی و نارامی دل و گیانه‌وه راده‌به‌باردا!

ئە‌ی نه‌وه من نه‌بووم که له سالی ۱۹۵۷دا به‌یارم دا له سالی ۱۹۹۱دا خۆم له ده‌ست فرمانه‌وه‌ی میری پزگار به‌که‌م؟! من ناڵیم فرمانه‌به‌ری میری خراپه... به‌لام که فرمانه‌به‌ر هه‌ستی کرد زۆرداری له نارادا هه‌یه و، که‌س دادی نا‌په‌رسێ، له گیانی خۆی وه‌رس ده‌بن... به‌لام نه‌که‌ر دادپه‌روه‌ری له نارادا هه‌بن، فرمانه‌به‌ری میری لێی چاکتر نییه. چ بۆ تاک و چ بۆ نه‌ته‌وه.

هه‌ر ئە‌و پۆژه‌ی فرمانی جیابونوهمه‌که‌م وه‌رگرت له فرمانه‌به‌ری میری، بۆ ئیبارێ کردم به‌ناهه‌نگ و زه‌ماوه‌ندیکی خه‌یزانی... پووم کرده خودا و داوای پێگاپێشاندام لێ کرد، بۆ گوزه‌رانی پاشماوه‌ی ژانیام... وه‌رامی خودایی درایه‌وه. سوپاسم کرد. راست و په‌وان و سوک و ناسان بوو... پێ موژده هاته به‌رگوتم... په‌په‌رویم کرد و پتی بووژامه‌وه، هه‌ر هارینی ئە‌و ساله چێشکه‌ی سه‌ره‌ستی نوێی خۆم کرد. که‌شتیکی خوشی دوو مانگی‌کم کرد بۆ کۆمه‌ڵیک له شاره‌گه‌وره‌کانی جیهانی پێشکه‌وتوو... (له‌ندن) و (پاریس) و (پۆما) و (ئه‌تینا) و (قیانه) و (نامسترده‌لم) و (فرانکفۆرت) و (مۆنخ) و (زۆریخ) و (ئه‌سته‌مبۆل) و (به‌یروت) و (شام) دی... ته‌یاندرا ره‌مه‌به‌ر... پێ به‌سیه‌کانم که‌زه‌با فێنکه‌که‌ی نازادیم هه‌ناه‌دا... پێ به‌چاوه‌کانیشم به‌ره‌می شارستانی و پێشکه‌وتویی جیهانم دی...

له ۱۹۶۳/۸/۸ دا په فزوکه گه شتمه پاریس، باران نه باری، سار دېو.

له ۱۹۶۳/۸/۹ دا جوړه (ناروازه گاهي لوفره) و اګه نشتهی سانت لویس) ... زور وینهی میژووی و ساختمان و په بیکر و نیوسراوی زور کونم دی له هره دو کیاندا.

باش بوو دوو هاوړتی نهمریکایم بز په یدا بوو، برا و خوشکیتک بوون، یارمه تیایان زوړ دام له دوزنه وې چېگانگاندا... زوړ دلایان خوش کردم. دلم به وینه و نیگار هکان زوړ کرایه و، ناوازه بوون.

له ۱۰/۸/۱۹۹۳ د پوهنتون مېل، له گڼ ۳۰-۴۰ کسټيډا چورم بڼه گران په ناو شاري پارسيډا، جيگا په ناو بانگه کانيان پيشاندېن: له وانه (قوللي نېغل) و (که نېشته ي نوټردام) و (گېوړستاني ناپليټون و جه نمراله په ناو بانگه کاني فمر نهه) و (گړه کي شانزليزيه) و (هه ندي له باخه گه وره کان و روو باري سين و ناو بازاری دوگال).

له تهنیستموده نافرمتیکی جوان و نازنین و پروغوشی ښکلېزی (نمريکايی) دانېشپو، تا گهښته کهمان تهواو کرد بووه هارودهم.

فهره نسیه کان هر چه نده له ټینگلیزه کان دلته پرتن و جوانی دپهرستن، بهلام چونکه (همت) به پرتویهان دوبات، زور جار دل دهشکین، لم کاته دا، وک همسم پښ کرد حمز له ټینگلیزه کان ناکه ن، له بهر نوه هر چه په ټینگلیزش بدوئ رووی ناده ن. جاری واش همه دلی بیگانه دهشکین.

که چای له لاندن به پینجمنو اموه، شیرینی کردووم له گه ل که شوگر و زار که اراندا له هه موو جینه کدا ده دی،
 لیره^(۲) هاورینه کی پوتانیم له گه لدا بوو، له پسه کدا به غوژی دلیان شکاندا!

فهره‌نیه‌کان پوول پهرستن، له پیناوی پاره‌دا واز له ههمرو خوو و ږدوشتیکی بلند نه‌هین، به‌گووتی که بیت‌گانه نه‌بشین ده‌پانه‌وی بی‌پروتنینه‌ود. له‌بهر نه‌ود له پاریدا ههمرو شتیک له چاو شاره‌گه‌وره‌کانی تری نه‌ورویا، گرانه‌ره.

له پارسدا، په ټکرایی وډک شاره گوره کانی تری نهوړوپا که تا نیستا چاوم پییان کویتووه، بابهخ به پاک و خاوتنی زور نه دن، له گډل نه مشا له پیسایي سډگ و پارچه ی کاغذ و جگړه له شقام و شونه گسته کاند ا زگاریان نهوړه، نمه جگه له گلا ی درهخته کانیش.. من وام ددزانی له نهوړوپادا میث و مشو له ناپیم، که چی له هموو جتیهک دین.

نموی سه رنجی را کیشام نمویبو که له گه لئی چیشته خانه و دورگانی خوارده مه نیدا، گوشت و میوه و

(۱) لایحه: له ۱۹۶۳/۸/۸ هتا ۱۹۶۳/۸/۱۹. نم یادداشتانه بهجا له دفتر تنکی چجووکی قیارد ۸ × ۱۳ سم بهناوی (یادگاری شاکر فتاح - ۲) ادا بوو، و لایحه تهنه لکیشی دهکین بهیتی زنجیری باسه کان. دیاره دفتری ژماره (۱) که بزده باسه، لهنده نم. تهنه.

(۲) مہمستی ہمارے پارے کہ نیا پیدا گہراون۔

خوارده‌مەنى تر ناخەنە ناو شووشە بەندووە، بۆ مێش و مەگەزى بەرەللا دەگەن، کە نەمە لە شوێنتىكى وەك نەم شاره پێشكەوتوانەدا نەدەبرو پورى بەدايه.

لە پاريس هەستە بەگەشى و دلەتەرى و جوانپەرورەريەكى زۆر دەکرد، بەتايبەت لە شوێنە گشتیەكانياندا. هەروا سەرەستى، بەلكو بەرەللاى لێرە زۆرترە لە چاو شاره‌كانى تردا، لێرە زۆرتر بايەخ بەخۆش راباردن دەدەن و بازاری داوێنپى تەواو لە گەردايه: نەمش يەكتەكە لە كەتەكانى ياسای سەرمايه‌دارى... نەگەن حەيف نېيە ناڤرەت بسووپێتووە بەدوای كېبارى ناڤرویدا!!

وا ديارە فەرمانەروايانى فەرەسا خەمى خۆشگوزەرانىان نەخواردووە بۆ گەلەكەيان، بۆيە گرانى لە هەموو شتەكاندا پال ئەنێ بەناڤه‌روى ناڤرەتووە كە خۆى هەرزان كات.

ناسايش و نارامى و ياسا لە پاريسدا وەك شاره‌كانى تروان.

لە ١٩٦٣/٨/١١ دا بەناو دارستانى (پۆلۆنى)دا گەشتەكم كرد، پەنجار دارستانىكى گەورەيه، جگە لە چەند شەقامىكى قىر تەواكراو كە بەناويدا دەروا، كۆلان و پتچەكەكانى ترى هەروا وەك خۆيان هێنراونەتەوه، لێرە ناسايش نەمەندە بەرپايه نەو هەموو كورسىيەكانى لەمەلا و لەولادا كە دانراون، كەستىك نېيە بياندزێن يا دەستان بۆ بيات. دارەكان شەنگ و شۆخ، بىيان هەموو چيمەنە، پاش ئەوى كاتىكى تەواو بەناويدا رۆشتم گۆمە درێژكۆلە جوانەكەيم دۆزيبووە، كە لام واپە دەستكرد بێ.

گۆمەكە گەورەيه، ديار بۆ قەرەغەكانى كراو، تەلەبەندىكى ناسكيش كراو؛ بۆ ئەوى مندال نەكویتە ناوى، لە ناوچەى شەيدادوورگەيەكى خنجیلاتەى تيا دايه، بەچيمەن و گولزار و دارستان پازاوتەتەوه، بەسەر گردۆلكەكەيوە كە پرىكى بچووكى تيايه.

گۆمەكە پەرە لە بەلەم، بۆ سواربوونى گەشتياران كراون، جگە لە گالىسكە و عەرمەبانى نەسپ كە لەناو دارستانەكەدا گەشتياران دێنن و دەبات، پتەگەكانى تەرغان كراون بۆ سواری نەسپ و گالىسكە و نەوانەى بەيىن پيايە دەگەن.

لە گۆڤ گۆمەكەش كورسىيەكى زۆر پەزىگراو بۆ حەسانەو، لە پشت گۆمەكەو جىگەپەكى حەسانەوى نايبەم دۆزيبووە، خواردن و خواردنەو پەكى چاكى تىدايو، دەر و ژوورى سىي بوو، ژوورەوى بەجامخانە و ناوینە و ناوینە و كەلوپەلى حەسانەوى نايب رازقنرابووە، تەواو پاك و خاوتىن بوو... رۆژەكەى كەوه‌پۆژ بوو، سارد و سى... دواى ماندووبوونىكى تەواو پەنام بەرە لێرەكانى. بەراستى شوێنىكى وا پازاوه و نايب لەناو دارستانىكى وا شەنگ و شۆخدا كە بېوانى بەسەر ئەو گۆمە جوانەدا، بەسەر ئەو گولزار و سەيرانكەرەتەدا، بەسەر مرادى و سۆتە و كۆتر و بالەندەتەدا... زۆرى نەبەرد ماندووبووەتەيەكمى لەبەر بردمەوه.

ترسى بارانم هەبوو؛ كە پەژمەو تەرم كات، داراە لە خوا كرد پۆژ دەرخات، زۆرى نەبەرد پۆژ دەركەوت، چارنەندەزەكان و دلى گەشتكەرانى پەركرد لە ژيان و گەشى و خوشى.

سوپاسى خوام كرد كە نزاكەى گيەرا كردە و دلىمى پەركە كامەرانى كرد. ئەم پۆژە بۆ من لە پۆژە

تاقانه‌گانی ژيانم بوو، پاش سربوت و نانخواردنیکي پوخته و خوش گهرانيکي ترم بده‌دوري گوممه‌که‌دا کړد، سه‌پړيکي ناو ناوډکه و چاونه‌ندازه‌گاني دارستانه‌کهم کړد، کوږ و کچ و ژن و پياو خوشيان له خوندانه بهر تيشکي ږوژکه و گهراني ناو ناوډکه و سدر سوزه گيا و ناو دارستانه‌که ده‌بيني، کره‌بايه‌کي فيتکي کوستانيش ده‌يسوزاندېممه‌وه... سوياسي خوام کړد، به‌ناو دارستانه‌که‌دا به‌گهران هاتم و دواجار به‌شمه‌نده‌فري ژير عمردا گهرامه‌وه.

ليږدا له خوم ده‌پړسي: ناخو کهي مرؤفايه‌تي فهرمانه‌روا ده‌بي، تا همموو گه‌ليک (وډک نمه سهرانکه‌ره‌ني که خوشي ژيان و جواني سروشت و شارستانيتي پيشکه‌وتو په‌کي خستون بين نه‌وي بير له پشم و قين و به‌ريه‌ره‌گاني و دوژمنايه‌تي بگه‌نمه‌وه) په‌ک که‌وتنايه و وډک برا به‌خوشي پريانايه، نه به‌ريه‌ره‌گاني ږوگه‌ز و ناپين و نيشتمان بيايه و نه سنوړي جوئ جوئ و پاره‌ي جوئ جوئ و زباني جوئ جوئ و فهرمانه‌روايي جوئ جوئ و گومرگي جوئ جوئ بيايه... همموو جيهان وډک برا نازادانه پريانايه: نه داگيرکمر بيايه و نه داگيرکراو، نه گه‌لي ناغا بيايه و نه گه‌لي نوکه‌ر... همموو جيهان له‌ژير نالاي په‌ک فهرمانه‌روايي پريانايه، همموو گهلاني جيهان بيانتوانيا په‌ک زبان و په‌ک پوولي پوخته و پاره و په‌ک نيشتمان و په‌ک بيروبو‌په‌ري مرؤفايه‌تي به‌پردنايه به‌پړته‌وه!

سهرانکه‌ره‌گان له همموو خاک و ږوگه‌ز و ناپيتکي جياوازيان تيدا بوو، که‌چي له‌م شوتنه جوانه‌دا به‌خوشي دوژيان، شوتنه‌که ږازاوه بوو ږوژکه‌ي نمونه‌په‌ک بوو له دستکړدي دستي کردگار، منيکي ناواره و بين چاره‌ي کورد زبانيکيش ماغم هه‌بوو که نم نه‌ندېشانم په‌که‌له‌دا بېته. دوره نم ناواته‌م وا زوو بېته دي.

به‌لام نمو ږوژهي که کاربه‌دستاني جيهان ژير ده‌بي، نه‌مه به‌ناساني پتکډي، چونکه نه‌مه خوري مرؤفايه‌تپيه، نامانجي خوا و مرؤفايه‌تپيه هر ده‌بي بېته دي.

۱۲/۸/۱۹۹۳ ليت ناشارمه‌وه، له پاريدا به‌ته‌نيت جواني و ناسکي و ږازاوه‌بي شاره‌کمه نم ناشيريني و نه‌نگي و که‌موکوپانه‌شم چاو پين که‌وت... که نه‌دېوو له شاريکي وډک پاريدا بېپيرانايه:

۱- به‌هزي کورسي و ميزي چاخانه‌گانه‌وه که له‌سر شوزه ته‌سکه‌گاني شه‌قامه مه‌زنه‌کاندا دايانانوان، نمو ږيواره بېشمارانه ته‌نيا جيتيکي ته‌سکيان بو ده‌ميتنه‌وه که پيا تپه‌پرن.

من که له شاره‌واني سلطاني بوم زور به‌ره‌نگاري نه‌م خووه ناشرينم ده‌کرد، له پاش سن سال هولدان له‌گه‌ل دووگانداره‌کاندا داخه‌کهم شوزه‌گان هه‌روه‌گو خويان مانموه، دووگانداران له ږيوارانيان داگير ده‌کرد، دوايي ناچار بروه دادگاييکي تابه‌تيم بو چاره‌کردنيان داسه‌زاند که که‌لکتيکي زوري به‌خشي به‌شاره‌واني و شاره‌که، به‌لام له پاش جوئ بوونه‌موه له شاره‌واني به‌چند مانگيتک شوزه‌گان وډک خويان ليته‌اته‌وه!

۲- له‌سر نمو شوسانه خواردن و خواردنوم چاوپيکه‌وت، سهرم سورما له دلته‌ري دانېشتووه‌گاني که چوڼ له‌سر نمو شوسانه که عمرده‌که‌يان پره له قنه جگه‌ره و کاغزه‌و ورده باه‌تي ناشيرين و پيس،

به بهر چاروی نهم هه مسو پتیارانهوه له ناو نهم قهری نۆتۆمبیل و دهنگه دهنگی، پتیارانه دا، ناوا نهم شانه بخۆن و بخۆنهوه.

۳- من بازی بین نابروونه بهناشکرا لهر شهقام و کۆلانهکان دهکړی و ههرمانه وایی گوتی ناداتی، نایا رهمشی بلندی کۆمه لایه تی دهیږ وها که مته رخمی له که لدا بکړی؟

۴- لیره شهگ زۆر خوشه وسته، ههرچنده لیره که مته چاوپتیکوت له چاو شارهکانی تری نهو روپا، بهلام جاری وا هه به جگه له پیسکردنی شهقام و رتگاگان، تمنانه له چیشتهخانه کانیشتا کچولهی هه زه کار، یا پیرهونی نیشک قورسی سهر له قیو، بههزی سه که کانیانهوه سهروتی خه لکی تیک ددهن، له شارهکانی نهو روپادا پیرهونی وام دیوه چوار سهگی پت کردووه و بهناو نهم شو شه تنه که بهرانه دا پتیارانی بین سهروت دهکرد!

۵- له پاریدا، زیاتر له شارانی تر گوړ و سواله کرم تیا بیږی.

هه مسو جار له رۆژنامه گاندا ده خوښنهوه که رۆژناواییه کان به نیشه ده لښ: «کپیوی، درنده»، کار به دستانیشت دواکه وتووی رۆژه لاتیان ده کرده بیانوو بۆ داگیرکردنی... جاره ها وینهی سواله کرم و شه دیوه کانیان پشان ددهن، له نهو سراو و رۆژنامه گانیاندا، بۆ نهو دی پاشکه وتوویمان بخه نه روو، تا بو تر رۆژناو و رۆژه لات داگیر ناگات و پتی نه که به نی!!

تی ناگه، له نهو روپادا که نهم که مسو کوریانه بڼ، جگه له درۆ و دهلمه و پوول په رستی و زۆرداری کار به ده ستانیان؛ که زۆر دورن له پیشکه وتنی راسته قینه و مرۆقاپه تی راسته قینهوه... نایا لیر دهیږ رۆژناو پروی بیت داوای پیشکه پاندنی نیشه بکات یاخوه داگیر کردغان؟

له لهندهندا و له زۆر شاری نهو روپادا (کۆمه لی پاراستنی مافی گیانله بهران) هه به، که چی (۱۵) ملیق کورده له دست زۆرداری ههرمانه وراکاتی ده نالیتی و هاوار دهکات، ههرمانه واییه که نیبه که به دل و به گیان لای لښ بکاتهوه و دست یارمه تی بۆ درۆ بکات.

بروام وایه شارستانی رۆژناو سهره خووار دهروات؛ چونکه بریتیه له پوول په رستی و دورره له خوا په رستی، نهو شارستانی نیبه به که لکی نیشه بیت، نهه نیبه، نهو به که پر بین له گیانی مرۆقاپه تی و خرا په رستی، همولدات بۆ رزگارکردنی مرۆقاپه تی له دست ههزاری و نه خوښندواری و نه خوشی و زۆرداری. نیشه ههر بهو جهزه شارستانی ته ده که یږ؛ بهلام داخه کهم رتگاگه مان هیشا دورره.

نیمه کراسیتیکی وتووه دروام له پوخته وهرگرت که له لایم پیرهونیکیکی وتووه دری نینگلیزهوه له لهندهنده بۆم نیرابزهوه.

سهیر نیبه نهه منده سهر راستی و کار دروستی و ههر دایه تی که لهر نهرکی خوی به پوخته دا بۆم رهمانه کات، چونکه نه پترانییو لهر بهر به لینه کهی خوی له ۱۹۶۳/۸/۷ دا بدهاتهوه.

نهم ناهرته سزای خویدا، چونکه نهیتوانی له کاتی دیار بکراودا کراسه کهم بدهاتهوه؛ بهررو خوشیه کهوه گوتی: تۆ خدمت نهیږ بچو بۆ پاریس من به پوخته دا بۆت ده نیره.

له گه ل سهرسورمانیکی زۆردا، به راستی دلم بهم کردهوه جوانه که شایه وه، له دله وه سوباسیتی که رم

بۆ ئۇ ئافرىدە پروسورە پەوانە کرد. ئىمىرۆ ئىئوارى^{۱۱} چۆمە کن (د. کامەران عالی بەدرخان)^{۱۲} که له دەمیکەوه به له پاریس، دەمیکەشه سەرکردەیی نەتەوی بزوتەوهی وێژەیی کوردی دەکات. هەموو دەمیکیش له خەبات و تیکۆشاندا به بۆ چاره کردنی گێڕگرفته سیاسیهکانی کوردستان.

زۆر به پروخۆشی و نەژادیوه برمییه مالهوه.

د. کامەران هەرچەندە تەمەنی له شەست سالان تێپەرپوه بهلام هیشتا ئێسک سووکی و زرنگی و هەرەتی لاوتیکی نیشتمانپەروری تیا دەبیرێ.

به چاوپێکەوتەکم زۆر دلخۆش بوو. له گەل ئەوهشدا که نەیدەناسیم، که خۆم پێ ناساند دلی خۆی بۆ کردەوه، هەموو رازیکی بهناشکرا پێ گوتم. زۆری پێ نەچوو ژنیکی شەنگ و شۆخی گەش و جوانی هاته ژوورهوه؛ چایهکی خسته بهردەم.

د. کامەران گوتی: ئەمه ژغه.

دەستی گوшим و به پروخۆشی و پەرۆشییهکی زۆرموه ههوالی کوردستانی لێ پرسیم. د. کامەران و ژنەکی (که پۆلهندییه) په کتێریان زۆر خۆش دهوێ، بۆیه خۆشهویستی کوردهواریش له کامهراوهوه په پیرهوه ناو دلی ژنەکه پوه...

ژنەکی گوتی: من هەموو پۆژێ له خوا دهپاڕیموه که کوردستان بگاته ناواتی خۆی.

پێم گوت: کامەران بهگ له جینی باوکی هەموو کوردیکه، تۆش دایکی هەموومانێ.

چەند وشەیهکی کوردی که له کامهراوهوه فێر بووبوو بۆ دلخۆشی کردنی من له دمی هاته دهوێ، دواي تاوێک به جینی هیشتن.

له قەگانی د. کامهراوهوه تینگه پێشم که زۆر کهس له پۆشنهیران و کاربه دهستانی پۆژناوای کردۆته دۆست و پشتیوانی کورد، که لێک خاوهن پۆژنامهی فەرهنسی و ئەلمانی و بهریتانی و ئەمریکی پشتی کورد دهگرن له چاره کردنی گێڕگرفته سیاسیهکاندا.

گوتی: بهرا کوردهکانم بێتی من سه ریا زی ئهوانم، هەموو دەم دههوێ له خەباتدا بم بۆ ئەوهی کورد به ناواتی خۆی بگات. پار دوو جار چۆمه ئەمریکا، بهم زوانهش نیازم وایه بچم بۆ بهریتانیا و ئێرلهنده و ئەمریکا، بۆ ئەوهی لهوێ چارم بههەندێ کاربه دهستان و پۆژنامه نووسه گان و ئەندامانی

(۱) هەر ئیئواری پۆژی ۱۲/۸/۱۹۶۳.

(۲) د. کامەران نالی بەدرخان: که له دواي پەرەوازه کردنی خانهواده گهیا ن به دهستی تورکه گان له گەل جه لاده تی برابدا هاته بهرلین و لێره هشت سال مایهوه و دکتۆرای له زماندا هینا، بهلا جه لادته له بهر نه بوونی گهراپهوه و چۆره ناو شۆشه کهی شیخ سه عیدی پیران ۱۹۲۵ دوايی بۆ میسر بۆ لای سوریه ییای برای و باوکی. لێرهوه بۆ سوریا. د. کامهرا ن له ئهروپا مایهوه. له ریزه گانی خێره وندا بهردوام له کاردا بوو، دوايی هاته پاریس و بووه ماموستای زانکۆ له سۆیهن... پێشتر و له جینی خۆیدا شتی کهان له باره ئه به ماله تیکۆشه رهوه نووسی.

پەرلەمانەکانیان بکەوێ... لەگەڵ ڕۆشنیرەکانیاندا تا ئێستا (٣٥) فەرمانەر واییمان دەستکەوتوو، بەلێنیان داوین کە لەگەڵ نەتەوێک گرتووەکان جۆرە کۆمەکیەک بکەن، لە بابەت چارەکردنی گێڕوگرەکانی کوردستانەو، کە لە مانگی نیلۆولی ١٩٦٣دا گفتوگۆی لەسەر دەکەرن.

بەلام پێتوێستە لەسەرمان کە هەول دەین نەو ژمارە (٣٥) فەرمانەر وایییە بگەڕێنێ (٦٠) فەرمانەر وایی، بۆ ئەوەی قسەمان سەر بگرن... جا من بۆ ئەمە دەڕۆم، بەپێتوێستیشی دەزانم یەک دوو کەس لە نوێنەری گەلەکەم لەگەڵ خۆم بەرم. دواوی گوێ: ئەم کارانە بەین پارەیکی زۆر بە پتوێ ناچن، پتوێ ناچار بوم کە پارچە زووبەکی خۆم خستۆتە بارمە (رهن)وێ تا بتوانم ئەو سەفەرانی پێ بکەم. لێم پرسێ: نایا هیوات هەبە بەم زووانە کوردستان پزگاری بیت لە دست ئەم تەنگوچەلە مەبەدی کە تێیدا یە؟

گوێ: هەرچەند ئەمە بەندە بەرژوگەر و تێکۆشانی خۆمانەو، بەلام هیوام زۆرە کە نەخایەنی بەناوای خۆمان بگەین و بکەوێنە گەڕانی و نازاد پێوە.

پرسیم: نایا راستە لە زانستگای سۆڤۆن زمان و وێژە کوردی دەلیتەو.

گوێ: بەلێ، بەس نییە زمانی کوردی لە پاریسدا ناسراو و جێگای خۆی گرتووە... من لە سۆڤۆن هەشت قوتابێم هەبە، هەر هەفتەی شەش کات -ساعات- کوردیان پێ دەخوێنم.

دەمێک بوو بەناواتەوێ بوم ئەو نیشتمانپەرۆرە گەورە بێنم، بەلام قەت بەبیرما نەدەهات کە ڕۆژێک لە ڕۆژان پێم بکەوێتە پاریس و لێرە چاوم پێی بکەوێ... سێواش بۆ خوا ئەو ناواتەم هاتە دی، نزیکەی سەعات و نیوێکم لەگەڵدا برده سەر، تا ئەمێنم خۆشی ئەم چاوپێتکەوتەم لەبیر ناچن.

١٣/٨/١٩٦٣ ئێمە کەمەکن نەخۆشم، وا دیارە من و کورێتیان نەوتووە، سەرما تەواو کاری لێ کردووم، کەچی پاریسی واش هەبە بەگراسنکی تەنکەوێ دەگەڕێ یا بەستەنی دەخوا، لە راستیدا ئەوێتە هاتوومەتە پاریس کەم ڕۆژ نەبێ، یا هەورە یان باران.

١٤/٨/١٩٦٣ ئێمە گەشتە (فرانکفۆرت) کە یەکێکە لە شارە بەناوبانگەکانی ئەڵمانیای ڕۆژناوا، هەرچەندە نەخۆش بوم بەلام ڕۆژەکی خوش بوو، ئوتیلەکەم Gloria لە جێبەجێکی نێزیک لە ناو بازار و باخی گشتی و شوێنەکانی سەروتەوێ بوو، لێرەدا هەستم کرد بەدلته‌ری و پێکۆشێکی و جوانی (لەش و کردەوێ) ئەڵمانەکان.

پاکی و خاوتینی و جوانیم بەناشکرا لە شەقامەکان و شوێنە گشتییەکاندا هەست پێ کرد. دڵم زۆر بەپێشکەوتوویی شارەکە گەشایەو.

ئێوارە لە گەزەتێکی سێ نەژمی دانیشتم، بەر هەبوانەکی دەپروانی بەسەر ڕووبار و باخچە یەکی جواندا، جوانی و خاوتینی و شەنگ و شۆخی جێگا کە دلی پیاوی دەپروانەو، دەپروانەو، دەپروانەو.

ئەم شارە جێگای کارخانە و بانکە بەناوبانگەکانی ئەڵمانیایە، ژمارە دانیشتووانی خۆی دەدات لە ٧٠٠٠٠٠ هەزار کەس.

هر نيتوره، بهو گه وره ي و شوخييه وه پيگهري (گوتيه)^(۱) اي شاعيرم دي. نم به پيگه ره له بهرام بهر چيمه ن و لاله زارتيكي رازاوه دا بوو. نه لمانه كان (گوتيه) به گه وره ترين بويژ و شاعيري خويان داده نين. له (قيسه ناس) اش هر پيگهري نهو پياوه مه زنه دي... نهو روپايي پرتي بويژ و رۆشن بيره گاني خويان زۆر ده گرن. ناخز گهي نيته ده گينه نهوان له م پرتزگر تانه دا؟!

۱۹۶۳/۸/۵ چوومه وه نهو گازينويي له سهروه ناوم برد. نه لمانه كان كه گرفتاري جواني و رازاوه ي و پاكو خوازين، به پير و لاو و كچ و ژنوه لهو ناوه دا بوون... جاز جار باران دهباري، هممهو ناسماني تاريك ده كرد، بهلام رۆژ كه ده رده كهوت جواني نهو چيمه ن و لاله زار و دارو دهخت و گه ران و سهيرانكه ران و نانخوردن و رابواردني نهو كچ و كچ و پير و جوانانه ي ده رده خست... ليره دا دوو سن كاتيكم به خواردن و خواردنه وه ره رابوارد^(۲)، به راستي نهو گاتانه به خوشترين گاته گاني تمهغي داده نيم. له باتي پزيشك، نه خوشيه گهي خوم بهم شته جوانانه چاك ده كرد وه.

پاش نيوه رۆكي له گملي چل گهشتيان كندا به ناو شاري فرانكفورت دا گه ران، برديانيه خانوو و ناوازه گاهي گوتيه: بهم خانوه دا وا دياره له باوك و باپيره وه بۆي ماوه توه، هر چه ند روخواه و سه رله نوي له سه ر همان نه خشي خوي دروست كراوه توه، خانوه كه چه ند نه زمينيك بوو، بريتي بوو له (۲۱) ژوور، پر بوو له كه لويلي ناو ماله گهي كه تمه نيان بۆ سالي ۱۷۴۹ ده گه پرتومه وه يا بگه ره بهر لهو ميژووه ش. سه ير نه وه به نهو كورسي و ميژ و دۆلاب و سقيا و سه عات و ويته و نو سراو و شته سه ير سه يرانه كه نيشتاش ويته يكي جوان و ناوازين، هيچيان ليته هاتوه، هه روگ خويان ماونه توه. گوتيه له خيترانيكي دهوله مه ند بووه، كه چي بووه ته يكه بوئري نه لمانيا، پاشان بووه ته وه زير له (قههار)، بۆ به كا نم هممهو كه لويله له جوان و سه ير و به نرخانه ي بووه... ته نيا سه عاته زۆر گه ره و

(۱) يوهان گوتن: (۲۸ ي ناي ۱۷۴۹ - ۲۸ نازاري ۱۸۳۲) شاعير و نو سه ر و زانا و پياوي دهوله تي نه لمان، به مومبولي بير و همسي نه ته وه يي داده نوي له لاي هاو نيشمانياني له فرانكفورت له دا يك بووه، خانمه را ده يكي رۆشن بير بووه، له لايزرگ و ستراسبورگ خويندن قانن و ميژووي تمراو كرد، له ۱۷۷۳ دا يه كم شاتونامه ي نو سي، دواي نم رۆماني (نيش و نازاره گاني لوتزير)، له ۱۷۷۶ ده يته راويژكاري دوقي قا به ر. له ۱۷۸۶ گه شتي نياليا دهكات، ۱۷۹۲ به شداري شه ري فه رنه ا دهكات، ۱۷۹۴ دوتايه نييه كي توند په دا دهكات له گملي نو سه ري به ناو بانگ (شيلمر)، ۱۸۰۴ به ونه ده يته ده يته كوشكي قه سه ر و پله ي راويژكاري ده رتن، ۱۸۰۸ گوتن و ناپليون له شاري (نيرفورت) چاويان به يه كتر ده كه وي داوه تي پارسي دهكات، ۱۸۱۳ له گملي نه لكه نده ري يه كم، قه سه ري رروس يه كتر ده يتن، ۱۸۱۵ له كۆنگره ي فيان گوتن ده يته وه زيري ده ولت، له ۱۸۱۶ كرسياناي خيتراني ده مرئ، ۱۸۳۱ فاوست تمراو دهكات... ژيانتيكي پر له بهر هم و رووداو و كار و فه رمان و هه ل به ده سته ينان بۆ خوشه ميستي و چاو رواو بۆ نافه رته ي شوخو نيله ا به شش. له مه دا گوتن كه مي نه كرد.

(۲) وگ ده زانين ماموستا مه ميستي له (خواردنه وه) كهول و بيره نه بووه، چونكه به درتيايي تمه غني به لاي نهو جزره خواردنه واندا نه چروه.

بالا بمرزه‌گهی نهمرؤ بیفرۆشن، ملیۆن دینار زۆر تر ده‌کات چونکه تایبه ته و وینهی نییه.

پاشان چووینه باخنیکی گه‌وره و زۆر ناوازه و رازاره و جوان *Palmeugauten* لهم باخه‌دا ده‌ستی مرۆڤ و ده‌ستی سروشت زۆر به‌ره‌ندی و شوخ و شمنگی له‌گه‌ل چه‌ند سووک و نه‌ستیرک و گۆم و تافگه‌یه‌که‌دا ره‌نگینیان کردبوو. ساختمانیکی گهورمش له‌ ناوه‌راستیدا کرابوو، به‌شیکی بریتی بوو له‌ جامخانه‌یه‌کی زۆر گه‌وره که هه‌مه‌ره‌نگه‌ گۆل و گژوکیا و دره‌ختی تیا په‌روهرده‌ کرابوو، باخموانی نه‌م جامخانه‌یه‌ کچیکی شنگ و شوخ بوو.

به‌شیکی تری ساختمانه‌که‌ دانرابوو بۆ چیشته‌خانه و چاپخانه و مه‌یخانه‌یه‌کی زۆر گه‌وره، ده‌سته‌یه‌کی گهورمش سالی‌ده‌ر به‌یون که به‌ناوازه‌ خۆشه‌گانیانه‌وه‌ دلی پیاویان ده‌کرده‌وه.

نزیکه‌ی هه‌زار که‌مستیک له‌و باخه‌دا به‌یون، هه‌مسو نالا و والا و گه‌ش، شادمانی له‌ ناوچه‌وانیان ده‌ده‌ره‌شاپه‌وه، په‌کتیک وتی نه‌م باخه‌ ته‌مه‌نی له‌ دووه‌ده‌ سال پتره.

نیو کاتییک لێره‌ مایه‌وه، قه‌شه‌یه‌کی نه‌مریکاییم له‌ ته‌نیسته‌وه‌ سوار به‌بوو، تا سێو و هه‌رمیتیگانی خواره‌ لای لێ نه‌کرده‌مه‌وه، که‌ لێ بۆوه‌ ده‌ستی به‌قه‌ره‌دنیکی بېشمار کرد... زۆر باش لێی گه‌شتم که‌ له‌ خواناسیه‌وه‌ دووره؛ چ له‌ کرده‌وه‌ و چ له‌ زانستی نایینیدا!!، چونکه‌ له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا که‌ ته‌مه‌نی له‌ ده‌وری شەست سالی‌دا بوو، هیشتا ناوی (عیراق)ی نه‌بیستوو، نه‌په‌دزانی ناخۆ محممه‌د پتفه‌مه‌یر (د.خ) نێرراوی خواپه‌ و ئیسلامه‌تی که‌ی سه‌ری هه‌لداوه‌... هه‌ر مه‌راقی نه‌وه‌بوو بزانی گاواره‌گانی عیراق چه‌ند که‌سن!!... باش بوو خۆم له‌ ده‌ست راپسکان نه‌گین سه‌یرانی نه‌و باخه‌ خۆشی له‌ ده‌ست ده‌دام.

باش نه‌و دوو شوپنه، به‌ناو شقامه‌ گرنگه‌کاندا گه‌راپن، له‌ دووره‌وه‌ (هۆلی شار) و (په‌رله‌مانی کۆن) و هه‌ندێک که‌نیسته‌ی به‌ناوبانگ و میوانخانه‌ و زانستگای فرانکفۆرت و ناوچه‌ی بازار و گه‌لێن ساختمانی گه‌وره‌یان نیشانداپن. فرانکفۆرت به‌راستی شاریکی پاک و جوان و ناوازه‌یه‌ دێ و گیان تیا ده‌هه‌سته‌یه‌وه‌.

١٩٦٣/٨/١٦ ئیمرۆ نه‌خۆشیه‌که‌م ته‌واو بوو، به‌لام له‌ به‌یانیدا له‌ خه‌ویکی ناخۆش راپه‌ریم، تا چه‌ند کاتییک ئازاوه‌ی خسته‌ ناو دێ و ده‌رووغمه‌وه؛ وا دیاره‌ نه‌خۆشیه‌که‌م کاری کرده‌بووه‌ سه‌ر ده‌مار (اعصاب)ه‌کانم، داوای شێرکۆزی کوچه‌ کرد له‌ (میونیخ)ه‌وه‌، ده‌ستم نه‌که‌وت، وستم پیتی بلیتم که‌ به‌یانی به‌ناساندا ده‌گه‌مه‌ لای.

پاش تاوینگ هاته‌وه‌ سه‌رخۆم، جۆره‌ خۆشی و دڵنیاپییه‌کی ناکا و که‌وته‌ دڵمه‌وه‌، خۆم پێ نه‌گیرا، له‌ به‌ر خۆمه‌وه‌ به‌هم هم‌ گۆزانیم ده‌وت، به‌شقامه‌کاندا ده‌گه‌رام، له‌و دووکان و بازاره‌ جوانانه‌م ده‌روانی، دوو پارچه‌ خشلیم بۆ نه‌که‌م کړی... دیسانه‌وه‌ خه‌ونه‌که‌م به‌یر که‌وته‌وه‌، قۆله‌ی گریان گه‌یشته‌ قوڕگ و چاوه‌کانم، به‌تایبه‌تی که‌ خۆشه‌وێستی و دڵسۆزی پالی پتیه‌ بێ دلی پیاو ده‌گه‌شینتیه‌وه‌، سه‌ری بلند ده‌کات، بۆیه‌ نه‌م دیاریانیه‌ی بۆ دایکی شێرکۆم که‌رین دلی خۆش کردم هه‌ستم به‌به‌ختیاری کرد. که‌ نه‌وه‌تی لێی جیا‌بو‌مه‌ته‌وه‌ بۆ نه‌و روپا هیچ پوژتیک نه‌بووه‌ یادی نه‌که‌م و چاکه‌کانی نه‌هیتسه‌ به‌رچاوم و

ناوات نه‌خوازم که له‌گه‌لما بی‌وايه .

ئه‌ل‌سانه‌کان هه‌رچه‌نده زۆری شه‌نگ و شوخ و جوان و زه‌لام و به‌ته‌ندروستن، به‌لام که‌مه‌کنی گه‌زی و توندی له‌ ده‌م‌چا‌و و گه‌ف‌ت‌و‌گه‌یا‌ندا ده‌بینم، که‌ل‌یک‌ی کار‌گه‌زار و سه‌ر‌پاست و هه‌ن‌مه‌ندن، که‌ پ‌سا‌و ده‌یا‌نینی له‌ ش‌یره و سی‌ما‌یا‌ندا هه‌ست به‌سام‌یک ده‌کات بۆه زۆر که‌س به‌وشک و ره‌قیان تێ ده‌کات.

ئه‌و ش‌انه‌ی که‌ ئ‌ینگ‌لیزه‌کان به‌ده‌روون فراوانی و ره‌و‌خ‌وشی و پ‌ت‌که‌ینه‌وه چاره‌ی ده‌کن، ئ‌ه‌ل‌سانه‌کان به‌ت‌وره‌یه‌یه‌و به‌رام‌به‌ری ده‌کن، له‌به‌ر ئ‌ه‌وه ده‌توانم ب‌ل‌ت‌یم: ئ‌ینگ‌لیزه‌کان بۆ (سیاسه‌ت) و ئ‌ه‌ل‌سانه‌کان بۆ (سه‌ربازی) ئ‌اف‌ریده‌که‌راون.

ئ‌ینگ‌لیزه‌کان له‌گه‌ل دۆسته‌یه‌تی و دوژنه‌یه‌تی ش‌ت‌یک‌ی ناو‌ک‌ش‌یا‌ن هه‌یه ئ‌ه‌و‌ش هه‌ل‌ک‌رده له‌گه‌ل ئ‌هم و ئ‌ه‌ودا، ب‌ه‌ن ئ‌ه‌وه‌ی به‌ش‌م‌ه‌ژ‌ین و ماوه به‌ده‌وژنه‌یه‌تی، به‌لام وام بۆ ده‌رده‌که‌وه‌ی ئ‌ه‌ل‌سانه‌کان ئ‌ه‌و ش‌ته ناوه‌نج‌یه‌یا‌ن نی‌یه، یا‌ن دۆسته‌یه‌تی ده‌کن یا‌ن دوژنه‌یه‌تی.

به‌گه‌رت‌ی ئ‌ینگ‌لیزه‌کان ژ‌یره‌تر، هه‌رچه‌نده ئ‌ه‌ل‌سانه‌کان له‌لایه‌نی ته‌ردا به‌سه‌ر ئ‌ه‌واندا زالن، یا‌خه‌و پ‌ش‌یا‌ن که‌وت‌وون وه‌ک: ده‌ست‌کرد، دا‌ه‌یتان، ساز و ئ‌اواز و هه‌ن‌ه‌ره‌کانی تر، هه‌روا سه‌ربازی و جه‌نگ‌اوه‌ری... سا هه‌ر له‌به‌ر ئ‌هم سه‌روه‌شه‌یه که‌ ئ‌ه‌ل‌سانه‌کان له‌ سیاسه‌تی ده‌روه‌یا‌ندا ژ‌ه‌که‌وت‌وون که‌چی ئ‌ینگ‌لیزه‌کان ته‌نانه‌ت له‌ ش‌ک‌ه‌ش‌یا‌ندا هه‌ر به‌نه‌نج‌امی سه‌رکه‌وت‌نیا‌ن که‌یشت‌وون.

ئه‌ل‌سانه‌کان له‌ ئ‌ینگ‌لیزه‌کان ج‌وان‌تر و کار‌گه‌زار‌تر، د‌له‌ته‌ر و زی‌ه‌ک‌تر به‌لام خه‌نگه‌رم و ساده سه‌روه‌ش، ئ‌ینگ‌لیزه‌کان خه‌ن‌سار‌ده‌تر، ژ‌یره‌تر به‌نا‌رام‌تر.

به‌روام وایه گه‌لی که‌وه، له‌ سه‌روه‌ش‌دا له‌ ئ‌ه‌ل‌سانه‌کان ده‌کن، هه‌رچه‌نده له‌ گه‌له‌کانی دراوس‌ی خ‌وان‌اس‌تر و کار‌گه‌زار‌تر و د‌له‌ته‌ر و زی‌ه‌ک‌تر، به‌لام داخه‌که‌م خه‌نگه‌رمی و سه‌رکه‌رمی و که‌له‌ره‌قییه‌که‌یا‌ن تا ماوه‌یه‌کی دوور و د‌یرژ دووریان ده‌خاته‌وه له‌ به‌گه‌رت‌نی پ‌اس‌ته‌قی‌نه و گه‌ش‌تن به‌نا‌مانج‌ی هه‌ره گه‌روه‌یا‌ن که‌ سه‌ره‌ستی و ئ‌ازادی و سه‌ره‌خ‌ۆ‌یه‌یه. ده‌بین له‌ م‌ی‌ژ‌و‌مانه‌وه ف‌یره‌یه‌ن که‌: ژ‌یا‌ن زۆر‌تر پ‌ه‌ی‌وستی به‌ژ‌یری و مه‌ندی و جه‌نگ‌اوه‌ری ئ‌ارام هه‌یه، به‌سه‌رچ‌لی و هه‌له‌شه‌یی و جه‌نگ‌اوه‌ری هه‌ج‌مان بۆ ناچ‌سته سه‌ر.

که‌واته ده‌بین له‌ پ‌ش‌ش هه‌موو ش‌ت‌یک‌ا له‌گه‌ل خه‌ند‌نی پ‌ه‌ی‌وست‌دا، خه‌ریکی خه‌ره‌ه‌یت‌نیش ب‌ه‌ن به‌ژ‌یری و مه‌ندی و زه‌نگ‌ی و ئ‌ارام‌یه‌یه‌وه، بۆ ئ‌ه‌مه‌ی هه‌موو گ‌یره‌گه‌رف‌ت‌یک‌مان به‌ه‌وش چاره به‌که‌ین، نه‌ک به‌نا‌ره‌ز‌و‌ری د‌ل که‌ زۆر جار به‌هه‌له‌دا ده‌چ‌ن.

ئ‌یستا که‌ ئ‌هم یادداشته ده‌نووسم له‌ گه‌زین‌یه‌کی رازاره و پاک و جوانی فرانه‌گ‌ف‌ۆرت‌دام، ساز و ئ‌اوازه خ‌ۆشه‌کانی ئ‌ه‌ل‌مانیا د‌له‌م ر‌ۆش ده‌کاته‌وه: چاونه‌ندازی په‌یکه‌ری گ‌ۆت‌یش له‌و باخچه ئ‌اوازه‌یه‌وه که‌ له‌به‌ر ده‌میدایه... چاوه‌گه‌نم ر‌ۆش ده‌کاته‌وه... ئ‌ه‌ل‌سانه‌کان به‌به‌رده‌مه‌دا د‌ین و ده‌چ‌ن، ئ‌اخه‌ر ده‌زانن که‌ من خه‌فته بۆ کاو‌لی ئ‌ه‌وان و که‌وه‌دواری پ‌ت‌که‌وه ده‌خ‌ۆم؟

هه‌ردوو ل‌امان یه‌ک ده‌رد‌مان هه‌یه. نه‌گه‌ر هه‌له‌م که‌رد‌به‌تی له‌ ب‌ه‌ی‌ره‌کا‌غا: تاوانی ئ‌هم ساز و ئ‌اواز و

جوانیایانه، تاونی گوتیهی خزانه... که بهه موویان سرخویشیان کرد، منیان دووباره خستوتوه ناسانی نهندیشهوه.

نیواره چومه ناو باخچهیهکی رازاوی تروه، پهیکه ری (شیللر)^{۱۱}م بشهنگ و شوخییهوه دی که وهستابوو؛ نه میش له بویره بهناوبانگهکانی نهلانیا به هلهدهگرئ که پتزی وای لی بگیری.

۱۷/۸/۱۹۶۳ نیمرؤ گه پشته (میونخ)، داخه کم نه له فرانکفورتوه و نه له میونیخوه بهتهلهفون شیرکوژی کورم دست نه کهوت. ناچار له ۸/۱۸ دا چووم بؤ جیگا کهی، لهویش نزیکه دی دوو کات که رام بهلام نه مدوزیهوه، گوتیان له گهل هاوریکانیدا بؤ چیکوسلواکیا که راونه توه^{۱۲}. ههردوو رۆژه (۱۷-۸/۸-۱)ب، بهداخی نه بینینی شیرکوژه تلامهوه، ههلهم کرد، دهوو پشتم بهتهلهفون نه بهستایه، هه لهویره تله گرافیکم بؤ بناردایه چاکتر بوو.

جگه لهم پرووداوه پر ژانه، سرما و سۆله و بارانی میونیخیش له گهل بای توند و ناپیاوه تی کارگتری Studeuten Stadt که یارمه تی نه دام تا بهتهلهفون قه له گهل شیرکوژ بکم وه بهلینه که شی بؤ تهلهفونی نیسوارش به درؤ دهروچو... له گهل داخستنی دووکان و بازار بهوژی پاشنیسره وژی شهعه و رۆژی پهکشهعه... نه مانه هه سووی نه منده دلیمان هینا به ژان، دوو سن جار هستی باوکا به تیم جوولا و ورورو... کهوت که گریان.

چ له لهندن و چ لیتهوه دوو نامه نارد بؤ شیرکوژ؛ که له میونیخ چاودریم بکات، وا دیاره یان نامهکانی یین نه گه پشتهوه یاخود پتی گه پشتهوه و ناچار بووه پرواتهوه، که فدرمانه که یان له میونخ له ۱۵/۸/۱۹۶۳ دا تموار بووه.

بهه موو رهنک، دوروینیم بگردایه بهم شیهویه ره بجه رۆ نه ده بووم له بینینی شیرکوژا؛ جا نازانم تاوانی شیرکوژش له چ نه ندازه یک دایه که له دوی کۆنگره که یان بؤ چ دوو رۆژ نارامی نه گرت تا باوکی بیینی؟!

لهم دوو رۆژدها هه ندی جیگا که رام، وک؛ باخچهی ماکسیمیلیان، پهیکه ری گوتیه، باخی گشتی هوف، ناوازه گاهی رۆژه لات و هیندیه سوردهکان، هه واری کوتابیانی زانستگای مونیخ. مونیخ شارنکی گه روهیه، نزیکه ی ملیتینیک و دوو سه دهزار کس تیا دوی... له نۆتومبیلچه کهم پرسی؛ نه لمانهکان له باره ی شۆرشی کوردستانهوه چی دهلین؟

(۱) شیللر: (۱۷۵۹ - ۱۸۰۵) شاعیر و نووسر و میژوونوسی بهناوبانگی نهلمانی، شیهردکانی غومنه ی خم و کویرمودی ژیا نیک ی پر له ناسترین، میژوونامه ی (شهری سی ساله) ی نویسه توه، (دارجگه رده کی تیل) په کیکه له نویسه جوانهکانی. هاوریتی گۆتی بووه.

(۲) د. شیرکوژی کوژی پتی وتم که بهر لهو میژووه نهوان بؤ کۆنگره ی خویندکارانی کورد له نورویا هاتبوونه میونخ و ناگای لهوه نه بووه که باوکی دینه نهوی.

گوئی: نیمه نامانموی له باره یه وه هیچ بیروباوهریک نیشان بدین، هر نهوهدیه له رژژنامه کاناغا جاو باره دهنگوباسی شۆرش کورده کان و کۆنگره ی شاگرده کورده کان دهخویننه وه.

نیرهش وهک فرانکفۆرت پازاوه و پاک و دلته ره، بهلاه نمو سه رمایه ی لیره دیومه مه گهر له ههره رژژی ساردی زستانی کورده ستاندا دیبیتم... دلم هر لای شیرکو بوو، گوتم تو بلیتی خوا نومو بو بنیری و جومئم بیه بهدوو جومئ؟! داخه کم نه مه پرووی نه دا.

۱۹/۸/۱۹۹۳ پۆلپهرستی له نهو روپادا که یشتوته راده یه که له جیگا گشتی و هه ندی جیتی تایبه تیشدا، له وانه پاره ئه سین که بو خۆیا ککرده نمو ده چن بو پیشاوه کان... پیاوی یا ژنی له بهر دهرکی پیشاوه که دا و مستاوه و پاره و هره دهرکی، نه مه له پاشماوه ی کرده وه کانی زۆردایه که له خۆپهرستی کار به مستاندا ته ماشای مافی مرۆژ نه کراوه و یستراوه گه ل بهو تینه وه تا ههر چۆن بیه پاره گر ده که نه وه؛ بو بهزم و بهزم و شهرو شۆپه گانیان... بو خۆن واندن و کهش و فش، نه مانه چ باکیانه که نه هیلتن هه ژاریکی بیه پاره فه رمانی ته ندروستی خۆی به جی بهین له ناو نهو پیشاوانی به پاری گه ل کراون.

من لهو دهر وون و دله تینا گه م که شتی وا ناردها ده دۆزیتسه وه بو پروتانه وه ی گه ل، فه رمانه واکانی نهو روپا به ملیتن و به ملیار پاره به خت ده گه ن له دروستکردنی شهرو شۆپ و چه کی جهن گه که هه مریان کاولکه ری جیهان... که چی به زۆری ده ژانن یه کتیک فه رمانی ته ندروستی خۆی بهین پاره له پیشاویکی به جگار که م نرخی فه رمانه واییدا به جی بهین.

نه مه تا پێشکه وتنی رژژاوا، دروستکردنی مانگ و بۆمبای نه تو می له کوئی و باج سندن له ته نگه تاوان له کوئی؟! ته نگه تاوان له کوئی؟! ته نگه تاوان له کوئی!؟

تکا له خۆپنده وارانای خۆشه و یست ده گه م که به خشن له درێژه پیدان بهم بابه ته ناخۆشه ناشینه، لیره دا ته نیا مه به ستم نه م بابه ته خۆی نییه، مه به ستم چه روکی به جینه ی سه رمایه داری رژژاوا و زۆرداری شارستانیه تی... خسته پرووی نه مه یه له باره ی (مافی مرۆڤا به تی) یه وه، گو تراوه (مشتی غوونه ی خهرواری که) منیش ده لیم: نه م کرده وه نه نگه غوونه ی گه لیک کرده واکانی تری رژژاوا یییه گانه، ده بیه یاسایه کی تر به دۆزیتسه وه، دوو بیه له پۆلپهرستی و خۆپهرستی یاسای سه رمایه داری، هه روا دوو ریش بیه له زۆرداری دیکتاتۆریه تی یاسای (هاوه بشی - اشتراکه) که مرۆژ وهک که له یه لیک سیر ده کات: نه بیروباوه ری بو ده یللیته وه نه سه رهستی، نه سه روت نه نارامی دل، چونکه هه ر یاسایه ک بیه نه گهر له سه ر به جینه ی مرۆڤا به تی و خواناسی و راستپهرستی و کرده و ی سه ردا نه دا نه مه زۆی، نه ک به که له کی کورده واری به لکو هه موو دانیشتروانی جیهانیش نایه ت.

سارد و سړی نه مرۆ هه موو که سیکی خستوته کونه وه، مونیخیه کان خۆشیان پیتی لێ ددین که نه مه سه رمایه کی ناکاوه، ئیستاکه کاتی نه م سه رمایه نییه، ده بوو گهرم بوزایه.

نیمرۆ هه ندی له مونیخیه کانم تا قی کرده وه، له زۆریان وه گیانی یارمه تی و پوو خۆشی و کرده و ی شیرین دی، راستیان گو تروه که هیچ پێشه یه ک بیه شیر نابیه.

نښواره وژو دهرکوت و بایه‌کمی کزبوو، گمشاوه‌یی که‌وته دل‌ه‌ود، به‌ناو بازارنیکي گه‌ورده‌ا گه‌رام، سه‌رغیم دا هم‌وو شتیک گرانه له توانای زور که‌دا نییه یا ناکړی.

له نوټومبیلچیه‌کم پرسې مانگی چمن‌د دست ده‌کوی؟

گوتی: نژیکې (۶۰) پاره‌نی نینگلیزی.

پرسیم: خانووی خوت هه‌یه؟

گوتی: نا، له کړی دانیش‌تووم.

پرسیم: چن به‌م پاره‌کمه و خوت و حوت هه‌شت سه‌ر خیزانه‌وه، گوزران ده‌کیت؟

گوتی: نه‌گهر هه‌ر موچه‌کمی خوم بو‌وايه هم‌ه‌وه‌م‌ری پتی د‌ژباين، به‌لام چونکي ژنه‌که‌شم و هه‌ندئ له من‌داله‌کانیشم کار ده‌کمن، ده‌توانی چاکتر بزین، ده‌توانی ته‌له‌فریون و گرام‌فلون و هه‌ندئ به‌رگ و پوښه‌نی باش و که‌لویه‌لی ناو مال بکړین.

نوټومبیلچیه‌که زور پاک و وروخوش بو، جگه له نه‌لسمی نینگلیزی زورباش قه‌ ده‌کرد، وریا و شاره‌زا بو له کاره‌ساتی ناو نه‌لسمیا و جیهان، له باره‌ی نه‌لسمیا و سیره‌وه گه‌لن پرسیم‌رم کرد، زور به‌گورجی و راستی وهرامی ده‌داده‌وه، ته‌نانه‌ت گیانی یارمه‌تی و پیاوړتیشم تیا دی، له کیشه‌ی کوردیش شاره‌زابوو.

داخه‌کم له لادیکاندا نه‌ی، له هیچ شاریکی کورده‌ستاندا له باوک به‌ولاره‌کس له خیزاندا هه‌رمان نابین و نان په‌یدا ناکات، بویه‌بارستایی ژباغان زور نزمه، زوربه‌مان زور به‌شپه‌زه‌یی و که‌سای ده‌ین، له کاتیکدا که‌کچ و کوریکي نه‌لسمی هم‌ ده‌خوتی و هم‌ فه‌رمانیش ده‌کمن بز ژبانی خیزانه‌که‌یان و کامه‌رانیان، ده‌بینی کوره‌ کوردیک یا که‌چه کوردیک له خوتنده‌کمی به‌ولاره‌هیچی تر ناکات، ته‌نانه‌ت که‌ خوتندیشی ته‌واو کرد ده‌ستی یارمه‌تی بز خیزانه‌کمی دریز ناکات، دیسانه‌وه دست له باوکی پان ده‌کاته‌وه تا بیخاته سه‌ر موچه‌کمی، نافه‌رتیش هه‌ر به‌که‌سک لیدانی ناو مال و چیتشت لینان و جلقن و میوان به‌پکړدن و من‌دال به‌خپوگرده‌وه خه‌ریکه، له زندانی ناو ماله‌کمی به‌ولاره‌ جاروبار نه‌ی ماوه‌ی بز نامنینه‌وه به‌چیتته‌ ده‌ی.

به‌لام نافه‌رتی نه‌لسمی نه‌ک خوی به‌و شتانه‌وه خه‌ریک ناکات؛ نان له ده‌روه ده‌خون، جل له ده‌روه ده‌شتن، خانوه‌که‌شیان بریتیه له دوو سټ ژووری بچووک... پاکگرده‌وه‌ی زور نابات، میوانداری له چاخانه و چیتخانه‌دایه، نه‌گهر بکړی.

بز من‌داله‌کانیشی دایه‌نگا و به‌هشتی من‌دالان هه‌یه تا گه‌وره ده‌بن لوو جیگاپانه به‌خپو ده‌کرتن... که‌راته هم‌وو ده‌ه وک پیاو ده‌توانی بخوتی و له جیهان بگات، فه‌رمان بین و پاره په‌یدا کات و باش بز.

به‌لی، هه‌ر که‌لیک خوو بداته خوتندن بز پیش‌ختی نیشتمانه‌کمی تی بکوشن، به‌زانست و هونه‌و کرده‌وه‌ی بلند، بارستایی ژبانی وک نه‌مانه بلند ده‌یتته‌وه.

بهلام نەوش هەيه، چ فەرمانه‌ه‌وایی نەلسان و چ کۆمه‌لایه‌تی پێشکەوتووی نەلسان، له‌ هه‌ی نێمه‌ ناکه‌ن، نه‌وان نارام و ناسایش و فەرمان و هه‌موو هه‌ی ژيانیکه‌ی گشتی بێدیان بۆ تاک (فرد) یه‌کیان ناماده‌ کردوه‌، بۆه‌کا وایه‌ به‌سه‌ر هه‌موو گه‌روگرفتیکه‌ی ژيانیه‌دا زāl بوون، نه‌و گه‌روگرفتانه‌ی نینگلیز و نه‌مه‌ریکا و پرووسی دۆژمیان له‌ دوا‌ی شه‌ری جیهانی دووه‌مه‌وه‌ بۆیان دروست کردوون.

نەلسانیای رۆژئاوا نەمه‌نده‌ ده‌وله‌مه‌نده‌ بووه‌، ده‌ستیاو ده‌دات به‌نه‌مه‌ریکا، داوا‌ی نیو ملیۆن کهرتکار ده‌کات له‌ جیهان بۆ کارگه‌کانیان!

نەمه‌ راسته‌، هه‌شتا له‌ ده‌ست نه‌و فەرمانه‌ه‌واییانه‌ رزگاری نه‌بووه‌، بهلام گه‌لێکه‌ی وا زیندوو، به‌مه‌رجن نه‌گه‌یه‌تیه‌وه‌ سه‌ر به‌یروباوه‌ری نازی هه‌یتله‌ری، زوو یه‌ک ده‌گه‌یه‌تیه‌وه‌ و ده‌شگاته‌وه‌ به‌نامانجی سه‌ربه‌خوایی ته‌راوی هه‌ی.

(شه‌رکۆ)ی کورێشم له‌ (چه‌یکۆلۆفاکیا)وه‌ هاته‌ لام بۆ (فیانته‌)، سه‌ت سال بوو (شه‌رکۆ)م نه‌دیبه‌و، چه‌ند رۆژێکه‌ی په‌ر شاده‌مانیم له‌گه‌ڵ دابه‌و... که‌ ته‌ماشام کرد گه‌وره‌ بووبوو، په‌دوشت و سه‌روشتیه‌ی گه‌شه‌ی کردبوو. سه‌یاس بۆ خودا خه‌ریکه‌ی خه‌باتی نیه‌ستمانی بوو... نه‌ک هه‌ر ده‌لی (پارتی ده‌موکراتی کوردستان) ده‌لی خوێندکاره‌کانی هاوڕه‌شی به‌خۆیه‌وه‌ نووسانه‌بوو... به‌مانه‌ چاوه‌کانم گه‌شانه‌وه‌... ده‌ل و ده‌روون و هه‌ژم بووژانه‌وه‌.

که‌ گه‌ر مه‌وه‌ به‌غدا وام به‌چاک زانی، هه‌ر بۆ نه‌مه‌ی (په‌مانگه‌ی زمانی کوردی) یه‌که‌ په‌کیان نه‌که‌وی له‌ سه‌ر من، بۆ سالتیکه‌ی ته‌رش له‌ به‌غدا دا بێتسه‌وه‌... مامه‌وه‌. بهلام نه‌رگ و نازاریکی زۆرم چه‌شتا.

له‌م ماوه‌یه‌دا په‌تیج نووسراوم گۆزبیه‌ سه‌ر زمانی کوردی... بهلام له‌ ۱۹۶۴/۶/۱۳ له‌ به‌غدا، به‌ته‌واوه‌تی جیا به‌وه‌مه‌وه‌... خه‌زانه‌که‌م به‌که‌له‌یه‌لی ناو ماله‌وه‌ په‌وانه‌ کرده‌وه‌ بۆ (سه‌لتیانی)... خه‌ژشم هه‌ر نه‌و رۆژه‌ به‌فرۆکه‌ چه‌وم بۆ (تاران)... نه‌زیکه‌ی (۱۸) رۆژێکم له‌ سه‌په‌رانه‌گه‌کانی (ئه‌تران) دا به‌خۆشیه‌وه‌ رابوارد. له‌ سه‌ره‌تای مانگی سه‌یه‌خۆش (ته‌مه‌وز)ی ۱۹۶۴ دا گه‌یه‌شته‌وه‌ (سه‌لتیانی).

نۆخه‌ی ئاوا ته‌که‌ی ۱۹۶۲/۱/۱۷ هاته‌ دی؛ ده‌رگام بۆ کراپه‌وه‌، که‌ هه‌موو کاتێک و هه‌موو هه‌یز و تواناییه‌که‌م ته‌رخان به‌که‌م بۆ راژه‌ (خه‌مه‌ته‌ی) (زانسته‌) و (هه‌ونه‌ر) و (وێژی کوردی). نه‌و ده‌مه‌ نۆ مانگ بوو (په‌رۆیه‌ی خوێنده‌وا‌ری کورد)^(۱) له‌دایک بووبوو.

(۱) ته‌مه‌ یه‌که‌م جاره‌ مامۆستا ناوی نه‌م په‌رۆیه‌یه‌ له‌ یادداشته‌کانیدا ده‌ینی... به‌مه‌ بێ له‌ مانگی ته‌شرینی دو‌ی ۱۹۶۳ دا په‌یاری نه‌م په‌رۆیه‌یه‌ی داوه‌ و به‌یری له‌ی کردۆته‌وه‌.

کاتی که ششمه سلیمانی، قرچی هاوین بوو. یه کمه فرمانی که رامپه راند نهو بهوو، خانوده کم به کورتی گرت که چۆن کرد و دستم کرد به چاک کردنه و، تهرادان^{۱۱} و، رهنگر کرده و، ریکخت و رازاندهوی خۆی و باخچه کمی، بیتجگه لهو چند دستکاریه کم تیدا کرد، تا بوو به خانووی یه کی له جاران جوانتر و نایاتر، به رهنگیتی وها که به تهرادتی دهجو بدلمدا. ههروها دستم برد بۆ ریکخت و رازاندهوی ژوروی جامخانه که به نووسراو خانه و جن نارامی گیان و دل و هۆشم و سهروت و نووسین و خوتنه نوم ناماده کردهوو. نووسراو کانم پۆشته کردهوو و، پوخته کردهوو و، بژار کرد. سه رله نوی ریکم خستهوو. هه ندیکم لئ به خشین به (نووسراو خانه گشتی سلیمانی) که نزیکه (۵۰۰) پینج سه نووسراو و گوشاری گرتوو و، نووسراو انی گیان بۆ خۆیان داگیر کرد، که به ناوی منهوو لهویدا دیاری کرا. هه ندیکم له نمونهی نووسراو و گوشار و رۆژنامه و دمنوسی گۆن به خشی به نووسراو خانه کمی (ناوازخانهی سلیمانی - متحف البمانیة)، بۆ نهوی بیتنه ناوکیک بۆ ناوازه خانهی نووسراوانی کوردی له دوارۆژدا. نه میس له (۵۰۰) پینج سه دانه یه کی تیه راند که زۆره بیان رۆژنامه بوون. له راستیدا بایه ختیکی زۆرم دا به ریکخت و رازاندهوو و پۆشته کردنهوی نهام جامخانه بهم. تا وام لئ کرد، بوو به سه رچاوه یه کی خۆشی و کامه رانی و سه رمرزی و چالاکی و به که لک بۆ خۆم و (کوردواری) هه رچی به ره رهوی و سهروت و نارامیتی خۆشم به رکهوتین، لهویدا دستم کهوتوو، چونکه هه مهوو ناوازه کاری و بایه تیکی خۆش رابواردنی خۆه لهویدا ددی و بیر ده کهوتوو، هه ر له هه رتی مندالیه وه تا هه رتی پیاده تیم. جار به جار نه اندامانی خیزانه که بیه به نهی شهوه پیروژه کانی مانگی رۆژوووه لهم ژوروردا کۆ ده کردهوو. هه ر شهوه تاوی به شینگ لهو نووسراوانی له سه ر (زه ردهشت) و (محمدهد) و (موسا) و (عیسا) و پیواچا که کانم نووسیوو، بۆم ده خوتنه وه. به دلخۆش بوونی نهوان به اختیار ده بووم. ژنه کم و کچیتی به چکۆله که له رتی خودادا وک کچی خۆمان به خیتومان ده کرد،^{۱۲} زۆر بهو چه رۆکه خۆشانه دلیان خۆش ده بوو. به دل گیتی لئ ده گرت، که له و له خیزانه کمه ده برسی: تیه گیشتن؟ ده پانگوت: به لئ... که چی که ده مگوت: ده بیگیتنه وه پینده که نین و

(۱) تهرادان یان تهراد کردن: زۆر جار مامۆستا نهام وشه یه به کارهیناوه، که له راستیدا (تهراو) بۆ خانووی گل دهین، سالانه یا یه ک دوو سال جاری تهرای ددمن، نهویش به گلسی وک دخواو شل ده گیریتوه و به گمسیکیک یا پارچه قوماشیک دهیدن له دیواره که. له شتیوه (تهراو) کردنی نه مرۆکه به چیه نهتر و ملی بیزاروه به زیری ده کرت. مامۆستا نهام وشه یه بۆ بۆیه کردنهوی خانو به کارهیناوه که زۆر گونجاو و له باره. (۲) جه میله خانی هاوسه ری له ههینی ۱۳۰۷/۷/۲۰ یا سیتی دور و دریزی نهام کچی بۆ کتیرامه وه. به کورتی نهامه که: اسن سال بوو باوکی مرده بوو، خوشک و برایه کی تری همبو، دایکه که یان نهیده توانی به خیتویان کات... خه لکی ناوچهی ماوت بوون، من نهامه یانم گرت له لای خۆم و خوشک و براکه شی برانه دوو مالی تری خزان، ناومان نا (پیزان) خستهان قوتابخانه، زیروک و وریا و ژیر، وک مندالی خۆمان خۆشان دهویت، روجمان به سه ر سه ره وه بوو، پلهی ناماده یی تهراد کرد و له په پانگی هه نه ری سلیمانی ودرگیرا، که زانکۆ=

هرچه ندیان دهکرد به تهاوتی بویان نه ده گترایهوه! منیش پنده کهنیم... گه لیک شوی زستانان بهو جزوه خوش راده بوارد. جا هر لم ژورودا بوو که (۹۵) نووسراوه کانی ترشم گزویه سر زمانی کوردی. هندی جارش له ژورودکانی تردا، یاخود له بهر هه یوانه کان و ناو باخچه که ماندان خه ریکی گزویی نهو نووسراوانه ده بووم. کاتی فرمانکردنی رۆژانه م خۆی دده له چوار سات... هندی جاری وایش هه بوو، خۆی دده له شمش سات! جاری وایش هه بوو، خۆی پین نه ده گیرا، له رۆژانی هینی و جمرنه کانیشدا، له شهویشدا فرمانده ده کرد! فرمانه که نه مه نده پین خوش بوو، هرچهند له دانان یاخود هرچقه کردنی نووسراویک ده بووموه، ههستم به شادمانی و سه ره رزیه کی گه وه ده کرد. چونکه نه مه ناوای سالانی سالم بوو. جا چونکه ده زمانی (کورد هوار) په که مان، پاشکه وتوو و داماو له سه ر نه م جزوه نووسراوانه، هرچهند نووسراویکم تهاو ده کرد، ههستم به کامه رانییه کی ژور ده کرد. هه روک له خودایه وه پاداشیکی گه ورم درایتی وای بوو... بهر بهر ده چوه دل سه وه: نه م کاره به ده تهمه وه به که بریتیه له «پروژهی خوند هوار کوره»، بهر و پسر ژوه... رۆژیک دئی تیشکی که لک و چاکه و فره ی به گشت لایه کی (کوردستان) دا پرشنگ دده ات.

پاش نه وه، له ماوهی دوو سێ سالی که دا که لایه لی ناو ژوروه کانی شیم پۆشته کردوه و، تازه کردوه، به جۆریکی وه ها که دلیان گیش ده کردم. من خانوه که م بۆیه وه ها ده رازاندوه، تا هه مه وه دم هه ست به جوانی و به سه روت و نارامی دل و گیانم به که م... تا بتوانم هه مه وه هیز و توانایی به که م بۆ فره مانێ نویم ته رخا ن به که م. واتا بۆ نه م کاره که ناوم نابوو: «پروژهی خوند هوار کوره»^{۱۱}.

سالی ۱۹۶۵

نه م سالم ژور به خۆشی و سه رکه وتنه وه رابوارد. به جۆریکی تیکرای پیرویه که م به جی هینا: باخچه که ی ناو مالم ریکخت و رازاند هه وه. قالیبه ک و نووسراوانیک و هندی بابته ی جوان و ناوازه و پادگاری گه شته که م کری. مانگانه ی ژنه که م دوو دینار زیاتر کرد، چهند جاریک دپارشم بۆ کری. پارمه به شیوه به سه ر هزار و لیه وه مار و داماو اندا، دهستی هندی دۆستی ده سکو رتیشم گرت به ده ستیا و پیدانیان، شمت نووسراوی خوندنگاکانم پیشکه ش به نووسراوخانه ی گشتی سلیمانی کرد.

= گوتزرایه وه نهو به شمی نهوان بهر حیلله که وت، باوکی -شاگر فه تاح- رازی نه بوو به ته نیا به چینه نهو، به فرما به سه ر دایه زاند و دوا یی دامان به مشوو، دوو کوپی هیه: (پتفین و رتین) په کیان له کۆلیجی پزیشکیه... دوعای خیریان بۆ ده که یان.

(۱) لیرو ده یادنامه ی سالی ۱۹۶۶ دیت که له ناو ده سو سه کانی دا ده فته ریکی به جۆریکی ۶ × ۱۰ = ۶۰ (۴۸) لایه ریم دۆزیموه، له وه ده چن په ره کانی کوتایی فه وتاین، چونکه تهاو نییه، ده فته ره که به: چاو گترانیک به سالی ۱۹۶۵ دا ده ست پین ده کات و دیته سه ر کۆمه لێ (پیره دی) بۆ سالی ناینده که هیواداره تا بتوانی جیه جیان بکات... لایه ره کانی ناینده له وه ده فته رین ۱۹۶۶/۸/۲۰.

گهشتینکی زۆر خۆشم کرد بهناو تورکیادا، هه‌ندێ شتم بۆ یادگار تیندا کړی. له باتی (۱۲) نووسراو (۲۲) نووسرام گۆڤیه سر زمانی کوردی، یادنامه‌یه‌کیشم له‌سر گه‌شته‌کە‌ی تورکیا نووسیوه. ژماره‌یه‌کی زۆر گه‌وره‌م له نووسراوانی گرتگ و خۆش و به‌که‌لک خۆتنده‌وه. هه‌رچه‌نده هه‌ندێ نا‌زاهه که‌وته مێشک و ده‌رووخه‌وه؛ به‌هۆی کرده‌وه‌ی خرابیی هه‌ندێ له‌ خزمانه‌وه، به‌لام به‌رامبه‌ریان چاکه‌م کرد... دوا‌یی زال بووم به‌سر چاره‌نووسی خۆمدا و که‌وتقه‌وه ژیا‌نیک‌ی پاک و پیرۆز و خۆش و بلند‌ه‌وه، ژیا‌نی خێزانیم بلند‌تر کرده‌وه، هه‌روا ژیا‌نی کۆمه‌لایه‌تی‌شم فراوان‌تر لښ کرد، دۆستایه‌تی و خزمایه‌تی‌شم به‌هێز‌تر کرد. هه‌رچه‌نده له‌م دوا‌ییه‌دا به‌هر هۆیه‌که‌وه‌بێن باری نابووریم ڕوو له‌ نوشووستی بوو، به‌لام نه‌مه‌شم چارمه‌ر کرد و بگره‌ برێ پارشم پاشه‌که‌وت کرد. خواجه سو‌یاست ده‌که‌م که له‌ چاو باری ئالقوزی ولاته‌دا نه‌م ساله‌ه وا به‌خۆشی و کامه‌رانی برده‌ سر.

بێ‌هه‌وی

- ۱- دلی چاک... زمانی چاک... کرده‌وه‌ی چاک.
 - ۲- ژینیک‌ی پر خۆشه‌وستی و به‌رز و پیرۆز.
 - ۳- تواندنی خۆشه‌وستی به‌رامبه‌ر به‌خوا و به‌نده‌مه‌وه، به‌رامبه‌ر به‌خێزان و خۆ، به‌رامبه‌ر به‌که‌سوکار و دۆست و یار.
 - ۴- گه‌شتینکی خۆش بۆ جینگایه‌کی دوور.
 - ۵- وه‌رگه‌ترانی دوا‌زه نووسراوی ناوازه و گرتگ و به‌که‌لک بۆ سر زمانی کوردی.
 - ۶- که‌رنی قالیبه‌ک و هه‌ندێ شتی ناوازه و جوان بۆ مال.
 - ۷- ڕینک‌خستنی باخچه‌کە‌ی ناو مال و ڕازاندنه‌وه‌ی.
 - ۸- فراوانکردنی دۆستایه‌تی و ناشایه‌تی، به‌هێزکردن‌یان.
 - ۹- دمه‌گرتنی هه‌ژار و دامار و لیقه‌وماو.
- په‌یاوه‌تیکردن، مه‌رده‌ایه‌تی تواندن، تینکۆشین بۆ بلندکردنه‌وه‌ی نه‌مه‌وه و نیشتمان... خواناسین به‌راستی.
- * خواجه یارمه‌تیم به‌دیت نه‌م به‌لێنا‌نهم به‌جێ به‌یتیم.

شاکر

۱۹۶۶/۱/۱

(۱) له‌وه‌ ده‌جێ نه‌مه‌ وه‌ک پرۆگرامیک بۆ خۆی دانایین تا له‌ سالی شتم و شه‌شدا به‌پیتی توانا جینه‌جییان کات.

- نهمروز بهیانی له جامخانه کهدا دمستم کرد بهگۆزینی نووسراوی ژبانی (شیخ محمەد عەبدە) بۆ کوردی.

- دوانزه پەرداخ و دۆلکەیک و سینیک و شەکردانیک و شەش چل گول، وەک دیاری، کریم، تا بهبۆنە ی خانووە تازهکە یەو پێشکەش (تاھیر بیکەس)^{۱۱} ی بکەم.

نەم کورد برای (فایەق بیکەس) ی بوێژ، خۆشی بوێژ، سەرگەردانی زۆر بێسەردا هاتووە، هادرییە متدالیمە، هاتوچۆم دەگات، منیش حەزم کرد بەم بۆنە یەو دلی خۆشکەم. چوویمە سەردانی قەشە ی سلیمانی بۆ جەژنە پیروژە، بەبۆنە ی جەژنی سەری سەلەو، شەوی رابردوو ناھەنگیکێ بچووکێ سادەم لە جامخانە کەمدا ساز دا، چاوی خۆم بەببینی (۲۳) نووسراوەکە ی بەرھەمی سالی ۱۹۶۵ رۆشن کردووە، چیرۆکی ژبانی (محەمەد پێغەمبەر - د.خ) بۆ ژنە کەم و پۆزانی کچە بچکۆلە خۆتێندووە.

ساتن بەگفتوگۆی خۆش، هەندێ بەشەرچەرە خواردنی، هەندێ بەپارێنەو لە خوا کە ئەمالی (۱۹۶۶) ەمان لێ پیروژگات... هەروەک سۆیاسی خوا دەکەم بۆ ژینە خۆشەکە ی پارمان ناوھاش دەپاریشەو کە ئەمالیش، سالی ۱۹۶۶ بەخۆشی بەسەر بەرین، نیشتانە کەمان لە تەنگوچە لەمە و ناژاوە رزگاری بێ و بەناسووە یی و سەرەرزیشەو بژین.

لەم مانگەدا نووسراویکی نایابم گۆزێ بە سەر زمانی کوردی.

گەشتیکێ حەوت رۆژیم بۆ شاری بەغدا کرد، لەوێ دۆستایەتی و خزمایەتیم تازه کردووە، چەند رۆژێکی زۆر خۆش و نایابم رابوارد، لە هەموو لایە کەووە خۆشەویستیم هەست پێ کرد، هەندێ دیاریشم بۆ خێزانە کەم کړی.

لە ۱۹۶۶/۳/۱۹ دا گەراسەووە.

(۱) کاک تاھیر بیکەس (۱۹۱۵ - ۱۹۹۱/۴) فەرمانبەرێکی نەداری سەرەرز بوو، ژبانیکی سەختی بردە سەر، کە مەن ناسیم لە یەکی ناردەندی بیوم، لە گەرەکی شیخان بیووە دراوسێمان، دوو ژنی هێناو، یەکەمیان مردبوو، سێ کچی لێی هەبوو: پەری کە بەگەنجی مرد، نیشتمان و شەبوو، لە دوو تەنیا بەرزانی هەبوو کە بیووە پزیشک و نیشتا لە ولاتی (سێدا)... شیعەرەکانی پێ بیوون لە هەستی حوان و ناسک بۆ خۆی وەک مرۆڤ و بۆ کورد و کوردستانە کە ی، جار جار لە ژیندا پلاوی دەکردنەو. نەو کاتە ی مامۆستا نەو دیاریانە ی بۆ بێدووە، لە گەرەکی نیشکان خانووەکی تازە ی وەرگرتوو، لەوێدا مایەو تا کۆچی دوا ی کرد.

به‌بونه‌ی جمونی نوروززه نو دیاریهم پیشکشم بونه‌کهم کرد، پاره‌شم به‌سر دسویته‌وند و کچه بچکوله‌کشد! به‌شیه‌وه. به‌بونه‌ی نم جمونه‌وه کردم به‌یاسایه‌ک بۆ خۆم که هه‌موو سالتیک دانیشم بۆ جمونه‌ی پیروزه. چهند هاوڕێه‌ک هاته لام بۆ جمونه‌ی پیروزه، زۆر خۆشم رابوارد.

به‌هزی نو چهند رۆژی له به‌غدا و نورۆزی خۆمانه‌وه سه‌روتم و به‌ته‌واوی هه‌مسه‌وه و بووژامه‌وه، خوای گه‌وره‌ سه‌یاست ده‌که. له برانه‌وه‌ی مانگی گه‌رلان - مایسی ۱۹۶۶ دا ژماره‌ی نو نووسراوه‌ی گۆڤه‌یه‌یه‌که سه‌ر زمانه‌ی کوردی گه‌یشه ۳۰ نووسراو. له‌مانگی هه‌رمانان - هه‌زه‌یران ۱۹۶۶ دا کاروباری گه‌شته‌کهم بۆ تورکیا ته‌واوکرد و سازم دا.

له شه‌مه‌ده‌یه‌دا به‌ووم بۆ تورکیا و له ۷/۸ دا گه‌یشه‌یه‌که ته‌مه‌یۆل، له‌م گواسته‌وه‌یه‌دا تا گه‌یشه‌یه‌که ته‌مه‌یۆل ته‌وشی زۆر گه‌یوگه‌رت و به‌ی خه‌وی و به‌ی سه‌روته‌ی به‌ووم... به‌لام به‌سایه‌ی خوای گه‌وره‌وه به‌سر هه‌موویندا زالی به‌ووم، خوا گه‌لێک که‌سانی نه‌ناسیای بۆ ره‌خاندنم له‌ عه‌ره‌ب و له‌ تووک، یاره‌مه‌تیان دام بۆ نه‌وه‌ی که‌له‌یه‌ل و پاره‌و جانتاگانم به‌ناسانی ده‌سته‌که‌وتیه‌وه. له‌به‌ره‌یه‌یه‌دا گه‌یشه‌یه‌که ته‌مه‌یۆل، به‌یگه‌رمان ده‌سته‌که‌وتیه‌وه‌ی نو که‌له‌یه‌لانه...^(۱) و که‌وتنه‌یه‌یه‌که نه‌یه، کاتیکم زانی مانه‌رویتی و به‌یست به‌ران کاریکه‌ی زۆریان ته‌ن کردم... ته‌وشی هه‌ندێ تووهره‌ی و دلی نه‌شه‌یش به‌وه.

له‌م رۆژه‌دا گواسته‌وه‌یه‌که دوهرگی (یا‌لاوه) بۆ به‌وژاندنه‌وه و سه‌روته، به‌راستی خۆم له‌ به‌هه‌شتیکه‌ی ناو سه‌روشه‌دا ده‌دی، دوو رۆژی زۆر خۆشم ته‌یادا رابوارد. له‌ جوانی و رازاوه‌یه‌ی و پاک و خاوه‌نی مه‌روانه‌ و شه‌ته‌گانی ناو دوهرگی به‌جگه‌ر که‌ دهم سه‌روه‌تی په‌که‌وت، له‌شم به‌ته‌واوی هه‌سایه‌وه.

له‌یه‌دا ناوتم خواست که‌ خه‌یانه‌کهم له‌گه‌لدابه‌روایه، له‌ دلی خۆمدا به‌یارم دا سالتیک به‌یه‌تیم بۆ نه‌م به‌هه‌شتی سه‌روشه. تا نه‌ویش له‌گه‌لداسا هاو به‌یش به‌ی، به‌راستی نه‌م جۆزه‌ جیگایانه‌ چاکه‌ترین جیگان که‌ په‌یه‌وه‌ندی ناوه‌ند ژن و مه‌تره‌ خۆشتر و به‌هه‌تر به‌کن. چونکه‌ هه‌ر به‌یه‌وه‌یه‌که‌ی بۆ دواوژۆ لێ هه‌لگه‌رن، مایه‌ی به‌ختیارانه.

دایکی شه‌یرکه‌ژنیکه‌ی شه‌یرین و نازه‌ینه، مافی به‌سه‌رمه‌وه‌ هه‌یه که‌ بۆ نه‌م جیگا پاکه‌ خۆشانه‌ی به‌یه‌تیم، تا نه‌ویش له‌ شادمانیه‌دا هاو به‌شیم به‌کات.

(۱) له‌یه‌دا چهند په‌ڕه‌یه‌ک له‌ ده‌فه‌ره‌که‌ به‌ز به‌وه، دیاره‌ یادداشته‌گانی ته‌مه‌یۆلی لێ فه‌وتاهه‌.

که یستمه شاری (پورسه)، لیره دا سره ویتکی گیانی و هسانه و ده یکی لهشم دستکوت، بهراستی چوار رژی زور خوشم تیدا رابوارد که همدیسان لیرمدا دایکی شیرکۆم بیرکوتوه، ههزم کرد لیرمدا لهگه لماندا بویه.

که یستمه (نهقه ره) پینج رژیکی خوشم تیدا رابوارد، بهلام تیددا نه خوشکوتم. باش بوو خوارستان زور لریای خۆم کهوتب... له پاش یهک دوو رژی چاک بوومهوه، ژانی نیمجاری تورکیام ناسانتر بۆ ههلسورا له جاره کانی تر؛ چونکه زۆرتر شاره زابووم و چاکتریش تیکه له بیانی کۆمه لایهتی نهوی بووم. نهه راسته تنه گۆرچه لهمه و نه خوشی و نه رک و نازارم زۆر تیدا دی، بهلام له چاو نهو خوشیاندا که لهویدا چهشم هه رکیز نایه نه پیش چارم.

به (ئوتقوس) چورم بۆ (بهیروت)، بهراستی له رتگادا تووشی دواگهوتن و نهووستن و بێ سرهوتی و ورده ناخوشی زۆر بووم. بهلام لهو دوو شم و دوو رژی دا که به رتگاوه بووم گه لیک شوینی تازه دی؛ وهک (نسهکده رونه) له تورکیادا و (الاذقیه) له سوریه دا. بێجگه لهوه گه لیک چاونه ندازی سروشتی جوانیشم چاوپینکوت، دواپی پاش نیوشه رتکی درهنگ گه یشتینه بهیروت، له دواپی نهویش بهکات و نیوتیک ئینجا میوانخانه بهکم دستکوت، له گوندی (عالبه).

دواپی له کاتی چواری پاش نیوشه هه دا توانیم سه رر بکه مه سه ر سه رین، مانه ویتتی و نهووستن و نه خوارن به جاریک بهستی بهیروم، بهلام به سایه ی خواره توانیم به ههشت رژیکی ژیان له دهبهاته کانی (عالبه) و بهمدون و بومانان و شاری بهیروتدا بێمه وه سه رخۆم. چاونه ندازه جوانه کانی (لوانان) و خوشه و یستی گه رمی هه ندی خزانم که لهویدا بوون لهگه ل کزه با فینکه که ی و میوانخانه رتکیکی و جوان و رازاوه کانی نهو شرتانه سه روتکی گیانی و بووژانه و ده یکی لهشیان پین بهخشم.

ژانی نیمجاره له لواندا زۆرتر خوش بوو. خۆم نه چه و سانه وه، ته نیا به خوشی رابواردنیککی ناسایی و مانه و نه دی وازه هیتا.

تا دههات بهیروه ریم بۆ ناو نیشتمان و خیزان گری دهسه ند. ههزم ده کرد هه تا زوه به چه وه بۆ ماله وه تا به دیدنه یان شادیم... هه ر له دووه ر رژی وه نامه یه کی ترم بۆ خیزانه که م نووسی، لهگه ل خهزمه کاغدا یادی دایکی شیرکو و باسی هاته وه ی شیرکۆمان کرد له نهو روپا.

گواستمهوه بۆ (عمان) له خاکی (نەردەن)دا؛ شارێکی بچکۆلەنە و پر بزووتنەوهی بازرگانیم هاتە پیش چاو.

بایه‌کی فینک بوو، نزیکى دوو رۆژیک تیایدا مامهوه. خاکی نەردەن نزیکى دوو ملیۆن کمینکی تێدا یه. (عمان) که پایتەختی نزیکى چوار سەد هەزار کمینکی تێدا یه.

گه‌رامهوه به‌غدا، به‌یانی پاش هه‌تاکه‌وتنیکى دره‌نگ گه‌یشتینه‌ نوێ. سێ رۆژیک له‌ به‌غدادا مامهوه، هه‌رحی گه‌رما و بۆنی ناخۆش و گێژ و وێشێه‌ک هه‌یه‌ تیا ما دی.

نزیکى چێشته‌نگاو به‌نیشتمانه‌ خۆشه‌وسته‌که‌م کوردستان شادبوومهوه. که‌ هاتمهوه‌ ماله‌وه‌ وه‌ک سه‌ره‌له‌نوێ ته‌مه‌ن تازە بنووسرتەوه‌ وابوو؛ که‌نووشی نه‌وازم بۆ خ‌وای گه‌وره‌ کیشا (بره‌ - ۱.ب)؛ که‌ به‌خاکی باووباپیر و خانووه‌ خۆشه‌وسته‌که‌م و خ‌یزانه‌ نازداره‌که‌می شاد کردمه‌وه‌.

خ‌یزانه‌که‌م له‌ خ‌وشیدا گه‌شکه‌دار بوون، له‌ پاش چه‌ند کاتیک هه‌سانه‌وه‌ له‌ناو خ‌یزان و باخچه‌که‌ی مالد، مانه‌رویتی ئه‌و رێگا دوور و درێژانه‌م له‌بهر چوومه‌وه‌. خرپ خه‌رم لێکه‌وت، به‌ناسوده‌یی تا به‌یانی.

به‌یۆنه‌ی گه‌شته‌که‌مه‌وه‌ هه‌ندێ دیاری ناوازم بۆ ژنه‌که‌م و منداڵه‌که‌ ه‌ینابوو، پێشکه‌شم کرد، هه‌روا شش دینارشم دانابوو بیه‌شه‌وه‌ به‌سه‌ر هه‌زار و لێقه‌وماواندا، ده‌ستم کرد به‌دابەشکردنی ئه‌وه‌یش. خ‌وای گه‌وره‌ سیاس بۆ تۆ که‌ ئه‌م گه‌شته‌ خۆشه‌م کرد و به‌خ‌وشیش گامه‌ران بوومه‌وه‌ به‌خ‌یزانه‌که‌م.

ئه‌مه‌جاره‌ که‌ له‌ ئه‌سته‌مبۆل بووم نووسراوێکم به‌دیاریی پێشکه‌ش کرا له‌لایه‌ن شاگردێکی کوردوه‌وه‌: (ده‌ستووری زمانی کوردی تێدا پێشان دراوو به‌زمانی تورکی).

له‌ سالێ ۱۹۶۵دا له‌ چاپه‌راوه‌. نووسراوه‌که‌ له‌لایه‌ن (که‌مال بادیللی) ناوێکه‌وه‌ دانراوه‌. خ‌زێ نوێنه‌ری شاری (ئۆزه‌)یه‌ له‌ کۆری نه‌مه‌وه‌ی تورکیادا.

بێجگه‌ له‌وه‌ خ‌ویشی پشتیوان (محامی)یه‌. ده‌ستووره‌که‌ شتیه‌ی کرمانجی هه‌لبێژاردوه‌، به‌لام به‌جۆرێکی گشتی باسی زمانی کوردی و شتیه‌کانی زمانی کوردی و ناوچه‌کانی زمانی کوردی و میتووی نووسینی کوردیش ده‌کات.

هەرچه‌نده نووسراوه‌که‌م هه‌م‌و‌و‌ی بۆ نه‌خوێندراوه‌ته‌وه و له‌ توڕگی شاره‌زایه‌کی وانیم: به‌لام به‌پێی بابته‌کانی که‌ له‌ پێرتنی نووسراوه‌که‌یدا لێیان ده‌دوێ، نرخیکی گه‌وره‌ی هه‌یه، چ له‌ پووی زمانه‌وه‌ چ له‌ پووی باری زوڤنگاری (سیاسی)ی کوردی توڕکیاوه‌. چونکه‌ نهمه‌ نه‌وه‌ ده‌گه‌یه‌ن که‌ گیانی کوردایه‌تی له‌ توڕکیادا زیندوو و ده‌یه‌وێ له‌سه‌ر بنچینه‌یه‌کی زانست و^{١١}... بێجگه‌ له‌وه، هه‌موو ئێواران و هه‌موو رۆژانیکی هه‌ینیش پێشواری میوانانم ده‌کرد... هه‌روه‌ها هاتوچۆم بۆ لای خۆم و دۆست و یارانیش ده‌کرد... نووسراوانی سه‌ر به‌کوردایه‌تیم ده‌خوێندوه‌... گوێم له‌ رادیۆ ده‌گرت... سه‌یری ته‌له‌فزیۆنم ده‌کرد... هاوینانیش سه‌یران و گه‌شتوگوزارم ده‌کرد بۆ ده‌روه‌ی کوردستانی عێراق، که‌ لهم ماوه‌یه‌دا به‌هی پێشووه‌وه، خۆی دا له‌ جه‌وت جار. (ئێران) و (تورکیا) و (میسر) و (ئوردون) و (چیکۆسلۆفاکیا) و (فیانه) و (یه‌گیستی سو‌قیه‌ت) پشم دی... تا نه‌ندازه‌یه‌ک به‌هاوینه‌هه‌واره‌کانی کوردستانی پش پش چاوم گه‌شایه‌وه‌... به‌لام بۆ هه‌ر گوێیه‌ک ده‌چوو، فه‌رمانی سه‌رشانم به‌رامبه‌ر «پروژه‌ی خوێنده‌واری» له‌بیر نه‌ده‌چوو. ده‌م‌وه‌ست کاره‌ساتی رۆژانه‌ی خۆم له‌ناو نمو خاكانه‌دا، ده‌نوسیه‌وه، که‌ نیازم وایه‌ رۆژی له‌ رۆژان له‌ پادنامه‌ی نمو گه‌شتوگوزارانه‌یش ده‌ پانزه‌ نووسراویکی خنجیلاته‌ ناساده‌ به‌که‌م و، بیانخه‌مه‌ سه‌ر پروژه‌که‌م.

جا نهم جوړه‌ ژبانه‌ پر له‌ سه‌ریه‌ستی و نازادی و کامه‌رانییه‌م له‌ توانایه‌دا هه‌بوو، بێ ئه‌رك و نازار، له‌ ساوه‌ی چوار سالتیکدا (پروژه‌)که‌م به‌ناسانی و دلشادییه‌که‌مه‌ بێ ته‌واو به‌کات... له‌ پاییزی سالی ١٩٩٧دا، له‌ رۆژنامه‌ی (ه‌رای)دا ژماره‌ (ع: ٢١٤ ک: ٢٩) و (ع: ٢١٥ ک: ٣٠)، بۆ هه‌مووانم ناشکرا کرد که‌ «پروژه‌ی خوێنده‌واری کورده‌» سه‌د نووسراوی له‌ زمانانی بیتگانه‌وه، گۆڕبوته‌ سه‌ر زمانی کوردی. پێڕزوبایی له‌ نه‌ته‌وه‌ی کورده‌ ده‌که‌م. پاش نه‌وه‌یش به‌چه‌ند رۆژتیک ئاهه‌نگیکی به‌جۆله‌م به‌م بۆنه‌یه‌وه‌ گێتر... نهمه‌ وتاره‌که‌یه‌ که‌ له‌گه‌لیدا ناوی هه‌ر سه‌د نووسراوه‌که‌ له‌ (پروژه‌نامه‌ی ه‌رای)دا بلاق به‌کرده‌وه‌^{١٢}.

(١) به‌داخه‌وه‌ لێره‌دا یادداشته‌کانی نمو ده‌فته‌ره‌ به‌جۆره‌که‌ ته‌واو ده‌ین، به‌هۆی فه‌وتاندنی په‌ردکانی کۆتاییه‌وه‌.
(٢) ناوی نمو نووسراوه‌ هه‌م‌و‌وبان به‌داتراو و په‌رچه‌که‌راوه‌وه‌، به‌چاپ که‌راو و چاپ نه‌که‌راوه‌وه‌ له‌ نووسراوی (مێژووی پروژه‌ی خوێنده‌واری کورده‌)دا تۆمارکه‌راون، که‌ له‌ سالی ١٩٨٤دا له‌ گۆڤاری «رۆژنیشیری نوێ»دا ژماره‌ (١٠٢) بلاقکه‌راوه‌وه‌. (ش. ف)

پرژوهی خوندنمواړی کورد

نوسه‌ری: شاکر فەتاح

* نامانجی نهم پرژوهیه پیشکه شکر دنی خورشی گیان و زاخاری می شک و پرشکر دهنودی دهروونه، بۆ خوندنمواړانی کورد. بزواندنی دهماری مه‌ردایه‌تی خوندنمواړانی کورده. بۆ فه‌رمان‌کردن، له‌ کۆری نیشمانه‌ره‌ره‌یدا بۆ پیشکه‌وتنی کورده‌واری.

* هه‌روه‌ها گمسه‌کردنی وێژه و زمانی کوردیه، که پهل بۆ ناو ههموو زانست و هونه‌ریک به‌هاوێژی و تینیدا بلاو به‌یتهموه. دروستکردنی خوندنمواړیه‌کی بالایه و، نووسراو‌خانه‌یه‌کی نوییه، که بۆ ههموو لکتیکی ژبان که‌لکی لێ وهریگری.

* پرژوه‌که به‌ریتیه له‌ سه‌د نووسراوی هه‌له‌ژارده و ناوازه، له‌ به‌ره‌مه‌ هه‌ره‌ گرنگ و هه‌ره‌ به‌ناوبانگه‌کانی رۆژشیرانی رۆژناوا و رۆژه‌لات، که دابه‌شکراون به‌سه‌ر (١٧) زنجیره نووسراوی جوێ جوتدا.

* نووسراوه‌کان به‌په‌خته‌ی خوندنمواړی کۆن و نویی جیهان ده‌ژمیردین.

* نووسراوه‌کان ههموویان له‌لایهن (شاکر فەتاح)، خۆیموه‌ گۆزاونته‌ سه‌ر زمانی کوردی، به‌شێوه‌یه‌کی وایش نووسراونه‌تموه، که ههموو کس به‌ناسانی تێیان بگات و، خۆشی و که‌لکیشیان لێ وهریگری. (شاکر فەتاح) له‌ پاییزی سالی ١٩٩٣دا ده‌ستی به‌ پرژوه‌یه‌ کردوه. له‌ پاییزی سالی ١٩٩٧دا ته‌واوی کردوه.

* ناوانی هه‌ره‌ گه‌وره‌ی خاوه‌ن پرژوه‌که نه‌مه‌یه‌ که ده‌ستی به‌وا و به‌توانی نه‌ سه‌د نووسراوه له‌ ماوه‌ی سالتیکدا له‌ چاپ بدات و بلاویشیان بگاته‌وه. تا زووتر که‌لک و چاکه‌یان به‌نه‌ته‌وه‌ی (نمژادی کورد) بگات.

* به‌لام داخه‌که‌م نه‌مه له‌ وزه‌ی نه‌مدا نییه. چونکه چاپکردنی سه‌د نووسراوه‌که به‌لای که‌مه‌وه (٧٠٠٠) دیناری ده‌وی. هه‌روه‌ها ده‌ چاپخانه‌ی وایشی ده‌وی که هه‌ریه‌که‌یان، هه‌ر مانگه نووسراویک له‌م نووسراوانه له‌ چاپ بدات. نووسراوه‌کانیش هه‌ره‌نده‌ زۆریه‌یان به‌جووگن و، نه‌وه‌ده‌ی نووسراوه‌کانی کۆنی خۆمن، به‌لام هه‌ندیکیشیان گه‌وره‌ن و، خۆیان ده‌ده‌ن له‌ دوو سه‌د، سه‌ن سه‌د لاپه‌ره و په‌رش له‌ وێنه و نیگار.

* له‌ خاکه‌ پیشکه‌وتوه‌که‌کاندا باو وایه: نووسه‌ر هه‌ر دانانی نووسراو، یان په‌رچفه‌ی نووسراوی له‌سه‌ره. نه‌و خۆی به‌چاپکردن و بلاوکردنه‌وه‌ی نووسراوه‌کانیه‌وه‌ خه‌ریک ناکات. نووسراوه‌کانی ده‌داته ده‌ست ده‌سگا‌کانی چاپه‌مه‌نی. نه‌وانه له‌ پاش په‌سه‌ندکردنی نووسراوه‌کانی، بۆی له‌ چاپ ده‌ده‌ن و، نه‌رخ‌ی نه‌رکی نووسراو و نووسینه‌وه‌کانیشی پیشکه‌ش ده‌کهن. نیستر نووسه‌ره‌که له‌ جیاتی نه‌وه‌ی خۆی یه‌چاپکردن و بلاوکردنه‌وه‌ خه‌ریک بگات و، پاره له‌ ده‌م مال و مندالی خۆی بگێتیه‌وه‌ بۆ چاپکردنی نووسراوه‌کانی، خۆی به‌دانانی نووسراوانی تر یاخود به‌په‌رچفه‌کردنی نووسراوانی ته‌ره‌وه‌ خه‌ریک ده‌کات.

لهمه دا نهویش و دهسگای چاپمه نییه گانیس و نه تمه ویش سوود و دره دگرن. بهلام داخه کم لای نیتمه هه موو نهرکیک بهه ر شانی نو سه ره وه! ^(۱).

* جا له بهر نه هه موو هزیانه و له بهر که لکی گشتی، ناچاره بۆ هه موو هاو نیشتانه به پیزه کانی بلار بکه مه وه: که من ناماده م له گهل هه موو نیشتانه ره ودر و کۆسه لیکه به پیزدا رتک بکه م به شیرینی، له سه ر چاپکردنی نو سه را وه کان، هه موویان، یاخود هه ندیکیان، تا پرۆزه که مان به گورجی بکه ویته گهر و، به زوویی تمواو بین: تا که لک و فهری به زوویی، به ناو کورده واریدا بلار بیته وه.

* نهی خوینده واری به پیزا! (پرۆزه ی خوینده واری کورد) پرۆزه ی خۆته، پرۆزه ی نه تمه ویش خۆته، تۆ چه ند یارمه تی به دیت، نه ونده یارمه تی خۆت ده دیت، نه ونده یارمه تی کورده واری ده دیت، که داماره له سه ر نه م جۆره پرۆزانه.

* نه گهر نه م پرۆزه ی به هه ره وه ز جیبه جی بکری هه ر سالیکی پین ده وێ، به لام نه گهر خۆم به ته نیا ده ستی پین بکه م، بیست و پینج سالی پین ده وێ!

* وا رسته ی ناوی هه ر سه د نو سه را وه کم له خواره وه نووسی، تکایه نیشتانه یه ره واری به پیز، له بابته چاپکردنیانه وه بیروباوه ری خۆیانم بۆ بنووسن. سادست له دست و هیز له خوا ^(۲).

من له م ماوه یه دا پارچه زه ویه کم له کار به ده ستی کاروباری ناوخۆ، وه گ فه رمان به رانی تر، به نرخیکی هه رزان له به عدا دا گری. له سالی ۱۹۹۷ دا خانویه کم له سه ر دروست کرد. نه مه ده سابه یه کی سالا نه ی (۳۰۰) دیناری پین به خشییم. جا له م پارچه هه ر سالی (۲۶۰) دینارم ته رخان کرد بۆ چاپکردنی چه ند نو سه را ویک له نو سه را وانی پرۆزه کم تا له ماوه ی (۲۵) سالی که دا تمواو ده بن.

* له سالی ۱۹۹۶ دا که هیشتا پرۆزه کم تمواو نه بوو بوو. نه خۆشییه کی گرانم گرت. هۆی نه مه ویش جه ره زه یی خۆم بوو، که له گه شته درۆزه کی (تورکیا) و (سوریه) و (لبنان) و (ئه رده ن) دا، کورپتییم کرد و، له نه ندازه به ده ر خۆم ساندوو کرد. جا پتروست بوو سه ر وشت جه زه به م پین بکه ییتن. شمش مانگیکی پیته خه ریک مام، ئینجا چاک بوو سه ره. پزیشکه کان مه ترسیی شتیره نه جیه یان لی ده کردم. به پیز

(۱) له سالی ۱۹۹۷ دا وا بوو. به لام له م سالا نه ی دا ویدا چه ند ده سگاهیکی رۆژنیشیری کوردی له عیراق دا پهیدا بوون، ده ستیان کرد به ده ستگیرۆیی نو سه را وانه ران و په رچه فه کاران، که تا نه ندازه یه کی گه رده و که لکیان به خشی. (ش. ف)

(۲) له یاش سالی ۱۹۹۷، به نو سه را وه کانی خۆمه وه دامنا بوون و، به نو سه را وانه وه که په رچه فه کردبوون، ژماره ی نو سه را وانی پرۆزه کم گه یه شته ۱۷۱ نو سه را و. له مانه (۱۲۰) نو سه را و په رچه فه کراو بوو. (۵۱) نو سه را ویشی له دانانی خۆم بوو. له هه ر دوو جه زه که تا نیستا که سالی (۱۹۸۸)، ژماره ی نو سه را وانی چاپکراو گه یه شتوته (۸۶) نو سه را و. (ش. ف)

(عبداللہ لوفتی حاجی عملی ناغا)ی خالوزام^{۱۱} له نه خوشیبه کهمدا زۆر به ته نگمهوه بوو. (۲۵) رۆژی خشت له مالی خزاندا هیشتیانوه. خۆی و خیزانهکی که نموش کچی خالم بوو، نوپه‌ری نوازاش و میواندارییان بهرامبه پیشان دا، که هتا ده‌مینم نو چاکه‌یه‌یانم له بیر ناچیتمهوه. خودا دلیان به‌به‌هشت شاد بکات. چاکه‌یان بۆ هه‌مووان زۆر بوو. له خزمه‌کان و دۆسته‌کانی تریشمهوه خوشه‌وستیم زۆر دی، به‌تابیه‌تی (جهلال ناغای حاجی سه‌عید ناغا)ی^{۱۲} خالوزام و (اکاک نوری ره‌شید)ی^{۱۳} ناموزازام خودا پاداشیان بداتهوه. جا له‌ناو ئهم جوژه خوشه‌وستیانندا، هه‌ستم به‌شاده‌مانیه‌کی نووتو ده‌کرد، که په‌له‌ی ده‌کرد له چاکه‌یو نه‌وه‌که‌مدا... به‌لاه تا چاک بوومه‌وه پزیشک و پزیشکایه‌تیم له‌به‌ر چارکه‌وت. چونکه چاو بره‌ستی و، پووله‌ره‌ستی و، فروقه‌لبازی و دله‌رقیم له زۆریه‌یاندا چاو پزیشکه‌وت بێجگه له ناشیتی! نه‌گه‌ر به‌گونی خۆم به‌گرده‌یه و خۆم له هیچ پزیشکیک نه‌گه‌یاندا به. هه‌ر به‌سه‌ره‌وت و، خوش رابواردن و، خۆشستی سه‌ره‌ستی و، وه‌رز و، خودانه‌به‌ر رۆژ و هه‌لمه‌شینی بای پاک و هه‌دا به‌خۆدان، خۆم چاک به‌گرده‌یه‌وه، بۆ من گه‌لێک چاکتر ده‌بوو. به‌لام خیزان و خرمان وازیان لێ نه‌هتایم، تا تووشی داوی پزیشک و ده‌رمان خواره‌نیان کردم؛ هه‌روه‌ک کاتیکی زۆرم به‌خۆایی له ده‌ست چوو، پوولنکی زۆریشم به‌فه‌رۆ رۆشت، نه‌رکینکی زۆریشم هاته‌به‌ر و که‌وته سه‌ر که‌سانی تر...

خودا وێرستان نه‌خوشیبه‌که‌م، وه‌ک پزیشکه‌کان گوته‌یان، وا ده‌ره‌نه‌چوو... خووه دایه ته‌ندروستیم و، به‌دله‌قراوانیه‌که‌وه به‌رگه‌ی نه‌خوشیبه‌که‌م گرت... سوپاس بۆ خودا چاک بوومه‌وه... دوو‌باره ده‌ستم کرده‌وه به‌فه‌رۆه‌که‌م تا هه‌ر سه‌د نووسراوه‌که‌م ته‌واو په‌رچقه‌کرد.

* هاته‌وه‌ی (شیرکزی کورپش له (چیکۆسلۆفاکیا)^{۱۴} له سالی ۱۹۶۷دا و ته‌واو‌کردنی

(۱) عبداللہ لوفتی: (۱ - ۱۹۷۲) کورپی حاجی علی‌ناغای مه‌للاک برۆه له سلیمانی، نامه‌خانی حاجی سه‌عید ناغا خیزانی برۆه، مندالیان نه‌بووه، خانه‌دان و خاوه‌ن مولک برۆه، له ناوه‌ندی بیسته‌گانه‌وه له به‌غدا داده‌نیشت، کۆمپانیای جگه‌ره‌ی (تورکی) هی نه‌و بوو.

(۲) جلال ناغای حاجی سه‌عید ناغا: (۱۹۱۶ - ۱۹۹۰) باوکی نه‌ندامی مه‌جلیسی مه‌به‌رانی عوسمانی و نه‌عیانی عیتراتی برۆه، تاجیر و خاوه‌ن مولک برۆه، خوشکی ئهم خیزانی عبداللہ لوفتی برۆه، له نێوان ۱۹۵۸ - ۱۹۶۳ به‌نێوه‌به‌ری کۆمپانیای چیمه‌نتزی سه‌رچار برۆه، چوار کور و دوو کچی له پاش جیمان: له‌وانه که‌مال و خه‌بات، په‌ری و گولزار.

(۳) نوری ره‌شید: (۱۹۱۲ - ۱۹۹۲) خالزای دایکی مامۆستا برۆه، چوار کور و دوو کچی برۆه: ره‌شید، دلیر، دلاوه‌ر و دانا، د. دوله‌ر.

(۴) د. شیرکۆ: له سه‌عات ۲.۵ی دوی نیسه‌رۆی ۱۹۴۲/۱۰/۲۷ له قاده‌ره‌وه له‌دایک برۆه، قۆناغه‌کانی خویندنی (به‌ینی نه‌و شوینه‌ی که باوکی لێیان فه‌رمانبه‌ر برۆه) له: شه‌قلاوه، ناگرێ، ده‌وک و سلیمانی ته‌واو کرده‌وه، له ۱۹۶۶ له چیکۆسلۆفاکیا دبلۆمی له هه‌نده‌می میکانیکدا هێناوه، له ۱۹۶۷ چۆته نه‌لمانیای رۆژناوا و ماسته‌ر و دکتۆرای له (دینامیکی سیارات)دا هێنا، نێستا مامۆستایه له کۆلیجی نه‌ندازی زانکۆی سلیمانی. ژنی هیناوه و کور و کچینکی هه‌یه.

خوښتندنه کي، له وې به (پلوی سره برزی) ^{۱۱۱} یوه. په جگړه دلی من و دایکې خوش کړد. به لاهم هیچی و نه مایه وه. هر چه ندمان کړد، به گوتی هیچمانی نه کړد... دلی هه لپچوړ کاندین. چووهوه بڼ نورویا بڼ ته واو کړدنی خوښتندنه کي بڼ (پلوی دوکتورا)، له نمدان زاریس نوتو میلدا... نهم جیابوونه ویهی نهم زیان و نمرک و نازارتیکی زوری بڼ من و دایکې په یداکړد. چونکه زوری پښه چوړ، که ورته تنگ و چه له مموه بڼ پاره پښه پښتن و به خوښتندا که پښتن له نلمانیا و چی کتو لقا کیادا... دوابی خودا کړدی و به سرفرازیموه له پاش رنجتکی پتر له سال و نیوټک، له (به رلینی روثناوا) دا گیرسایموه و. دهستی کړدوه به خوښتندنه کي ^{۱۱۲}.

مانگی یلگی ۱۹۶۸

لهم مانگه دا نهم نو سوراو نهم بډار کړد و پوخته کړد و پښه کیم بڼ همویان دانا و ناردمن بڼ به خدا، تا میری پڼ له سره چاپکړدنیان بدات، بڼ له سال نهم نو سوراو ته له «پروژهی خړتندواری» نهمانن:

(سرکرات، گاریبالدی، دیقالبیرای، مادام کوری، لوپس پاستور) له مانگی رهمیتی (۱۹۶۸) دا نو سوراوی (همم و زینی) یشم بډار کړد و قالکړد و پښه کیم بڼ دانا.

نان بڼ گهل: له سره خواست و پښتیاری من، سر وژی شاره وانی سلیمانی ^{۱۱۳} لیژنه په کی دروست کړد له من و چمند که ښک و خوی بڼ لیکولینه ویهی هوی گیروگرتی نان که به گهل دفرورژئ.

له نه نجیامی گڼووه وده راوړتگی خومان پښه کش به (متصرفیه) کړد بڼ به یرمه سترکردنی دزقی و که متفرخمی و ناپوخته یی له کولیره و سمون فروشتندا، هروها بڼ ناسوده کړدنی کولیره و سمون کړن بڼ دانیشتونانی شار. پښتیا زمان وا خسته به رچار کار به دهستانی که پتیرسته به شی نارده که زورتر بکړیت، چمند کولیره خانه په کی تازه یش بکړتیموه له لایه ن شاره وانی و ده زگای ژیانن (دائرة الأعاشه) وه تا هموو دانیشتونانی شار به ناسانی و پوخته یی هموو پروژتیک کولیره و سمونیان ده سته کوئ. نهم کاره له مانگی رهمیتدا جیبه جن کړا.

(۱) واته به پلوی - امتیاز -.

(۲) له دواي نهموه به ښک له یادداشته کانی سره وانی سالی ۱۹۶۸ دیت که به جیا له ناه دهنوسه کانیدا له دهفته رتکی بجوړکدا نویسیونی: له (مانگی په کی ۱۹۶۸) دوه دست پڼ دهکات هتا ۱۹۶۸/۳/۲۷ که له گشته کي بڼ قاهره دیتیمه سلیمانی. به داخوه نهم دهفته رمش همدئ که و کورتی هیه: نویش به ووی چمند په یردیه که لشی کراو ته و... له شوننی خویدا دستیشانی دهکین.

(۳) نهم کاته ۱۹۶۸، ماموستا جهمال عبدالقادر بابان سر وژی شاره وانی سلیمانی بو، له ۱۹۶۷/۱۲/۲۳ هتا ۱۹۶۹/۱۰/۱۰.

لەم رۆژەدا لە سلیمانی جیابوو مەو. لە ۱۹۶۸/۳/۲ دا چاوم بۆش بوو دە بەبێنی نووسراوەکم (زەردەشت) کە بە چاپکراوی دیم، لە بەغدا. نووسراوەکە جوان چاپ کرابوو، وێنەی (زەردەشت) بە بەرگە کە یەوێ جوان دە چوو بوو، لە بەرگە کە ی تریشدا وێنە یەکێ بچووکێ خۆمی لێدا بوو، لە گەل چیرۆکی ژیا ن و خە با قاندا لە پێتا و پێش خستی وێژی کوردی و بلا و کردنەوی خۆتندەواری بە ناو کوردەواریدا. (نوری عەلی ئەمین)^{۱۱} کە فەرمانیەرتیکە لە کارگێری گشتی خۆتندەواری کوردی، پیاوانە بە سەر چاپکردنی نووسراوەکە وەستا بوو، پێتستە سۆیاسی بکەم و پاداشتی بە دە مەو لە گەل کارگێر کاک (عەزیز محەمەد) دا... خۆایە سۆیاست دە کەم چونکە نوخشی (پەرۆزی خۆتندەواری) م بە چاپکراوی دی. هەر ئە مەز ۱۹۶۸/۳/۲ چوار وتاری ترم نارد بۆ رۆژنامەی (برایی) تا بلا و بکێنمەو، و تارەکانی بریتن لە: شۆرشەکانی ئەمریکا و چین و روسیا و شۆرشەکانی ۱۸۴۸، ئەم و تارەانی ش لە گەل دوو وتاری تردا کە لە سالی ۱۹۶۷ دا ناریو مەن لە بابەت (شۆرشێ هیندستان و لینگۆلن) مەو، لە نووسراوی (شۆرشەکانی جیهان) مەو دەرمەیتابوون؛ کە نووسراویکە لە نووسراوەکانی (پەرۆزی خۆتندەواری).

بەفرۆکە گەشتە (مەر)، لە (قاھیرە) دابەزیم و (۲۱) رۆژ مامەو؛ لە گەل (مستەفا فەقی رشید)^{۱۲} و (خالیدی خال)^{۱۳} دا کە هەردووکیان هاوڕێ م... زۆر خۆشان رابوارد.

(۱) نوری عەلی ئەمین: (۱۹۲۲ چە مە مەال) لە چە مە مەال و پێنجوین و سلیمانی خۆتندەواری، (دار المصلین) ی لە بەغدا (۱۹۴۲) تەواو کردووە، لە زۆر شار و شارۆچکەکانی کوردستاندا مامۆستایی کردووە، دوای ۱۴ ئە مەزۆزی ۱۹۵۸ گواستراوە تەو بۆ بەغدا و لە دیراسەی کوردی کاری کردووە... لە ۱۹۸۰ خانە نشین کراوە، ئەندامێکی کارای چالاکی کۆری زانیاری کوردییە، پێتوێکی لێھانۆی زمانەوانی و پێزمانی کوردییە. زیاد لە شەش گشتیی لە سەر پێزمانی کوردی هەب و گەل وتاری بە نرخی ش هەر لەو بابەتدا لە گۆزار و رۆژنامە کوردییە گاندا ی، نیستا ۲۰۰۴ لە بەغدا دادەنیش و بەردیواوە لە خزمەتی زمانی کوردیدا.

(۲) مستەفا فەقی رشید: لە ۱۹۲۵ دا لە سلیمانی لە دایک بوو، کۆلیجی حقوقی تەواو کردووە، لە ۱۹۶۲ لە سلیمانی حاکم بوو، ئەو سالە لە گەل مامۆستا پێکەو ئەو سەفەری قاھیرە دە کەن، وەک مامۆستا خالید خال دێن: کە هاتن، مەن لەوێ دە مەخۆتند، جێگا و پێگا بۆ پەیدا کردن و بۆ گەڕانی زۆر جێگا لە تەکیاندا بووم؛ نیستا لە ئەندەن دادەنیش.

(۳) خالید محەمەد خال: لە ۱۹۳۳ لە سلیمانی لە دایک بوو، کۆری زانی گەورە مامۆستا شیخ محەمەدی خالە، لە یەکتی سۆفیەتی ئەو سا و میر خۆتندەواری، ماستەری هەب لە (تەکنۆلۆژیای شیرمەنی)، لە پەیمانگە و کۆلیجەکانی بەغدا و سلیمانی و هەولێر مامۆستا بوو، سالی ۱۹۷۴ بەشداری راستەوخۆی کردووە لە شۆرشێ ئەیلوولدا، ئەندامێکی چالاکی لیژنەی بالای دانانەوی زانکۆی سلیمانی بوو، کراوە تە راگری کۆلیجی گشتوگال لەو زانکۆیە، نیستا مامۆستایە هەر لەوێ.

لەم ماوەیدا دوو رۆژیشمان لە (نەسکەندەرە)دا رابوارد، لەوێ (قادر شالی)یش کە هاوڕێ و خزمە بوو بەهاودەمان و پێکەوە خوشان رابوارد.

زۆریە شوێنەواری کۆنە بەنرخەکانی قاهیرە و نەسکەندەرە گەرام، وەک: (قصر العابدین، قلعة صلاح الدين، مسجد صلاح الدين، متحف محمد علي الكبير، متحف محمد علي الصغير، المتحف المصري، أهرامات الجيزة، أبو الهول، متحف قصر فاروق في الإسكندرية، حديقة الحيوان، البرج والقناطر الخيرية) و هەندێ باخچەی جوانیشمان دی.

بێجگە لەوانە چوینیشمان چەند سینەماپەک و تەماشاکاھ و لاسایی خانە (دار التمثيل) و ئۆپەرا و (الفنون الشعبية، المسرح القومي) لە گەڵ چەند کۆگایەکی گەورە و بەناوبانگی ناوبازار.

بەجۆرتکی گشتی میسرمان پێشکەوتوو هاتە پێشچاوەکەمان لە زۆر ڕووداو وەک: پێشمانی، باخچە رازاندنە، دروستکردنی ساخمانی گەورە و نایاب، ساز و ناواز و گۆزانی، لاسایی کردنەو، سینەما، شەقام، بازار، بابەتی خوێندنەو، میوانخانە و چێشخانە.

بەلام لە ڕووی گیانەو میسرمان زۆر دواکەوتوو هاتە پێش چاوەمان، درۆ و فیشال، چەواشەکردن و دەستپێن، زۆرداری کردن، ڕووکشی، درۆ و خۆهەلکێشان، بێ دەنگبوون بەرەبەر زۆردار، داوێنپێسی، بێ ناھەووسی، خوازانۆکی، دزی، جەردەیی، کەمەرخەمی فەرمانبەرانی لە فەرمانبەراندا... ئەمانە هەموویمان بەناشکرا چاوەمان کەوت، زۆر خەفەتم خوارد بۆ گەلێکی گەورە و گرنج وەک گەلی میسری کە لە سەرەتای میژوووە خواوەنی شارستانیاتی بوو، ناوا بەم ڕەنگە کردووە و ڕووشی بلندی بەرداوە و خۆی داوێنە پڕۆلەتری.

لە دوو کەسی گۆردمان بێت کە ماوەپەک لە میسرمان دایابوو، دەیانگوت: بۆ پیاویکی سەرەرز و مەرد گرانە بتوانن لە میسرمان بژی.

لەلاویکی میسرمان بێت دەیانگوت: میسرمان لە پێش پەنجای سالدان نافرەتەکانی سەرەستییان نەبوو، کاروباریان بەدەست گەورەیی خێزانەو بوو، بەلام نێستاکە میسرمان لە گێژاویکی گۆزان و گەشەکردنایە، نافرەت سەرەستیەکی تەواوی وەرگرتوو، هەر وەک لە میسرمان نافرەتی خراپ هەیە لە خاوەکانی تێشدا نافرەتی خراپ هەیە.

لە نافرەتیکی بەسالدانچووی داوێنپاکی دەروونخواوێنی میسرمان بێت دەیانگوت: من چونکە داوێنی خۆم دەپارێزم لە پێسبون، هەموو دەم لەناو ئەم کۆمەڵایەتییدا (کۆمەڵەدا - ا.ب) گیرۆگەم دیتە بەر. ئەمانەت فەرمانییکیشمان هەبوو لە (فرۆکەخانە) ئەویشمان لە دەست چوو! چونکە وەک کچەکانی تری ناو فرۆکەخانەکە خۆم نەدەدا بەدەست ئەفسەرەکانمانەو!!

لە لاویکی عەرەبی عێراقیشمان بێت کە لە قاهیرەدا دەبوون، دەیانگوت: لە گەڵ ئەوەشدا کە میسریەکان لە (جەمال عەبدولناسر) زۆر دلشکاوان لەسەر ئەوێ کە تووشی ئەم شکستی جەنگەیی عەرەبی و نێرانیلی کردوون، بەلام نەتەوێ میسرمان بەتایبەتی شاگردەکانی خوێندنگا خوشیان دەوێ.

حز له قهرمیه‌تی عمره‌بیش ده‌کن. که‌چی وه‌ک له شاگردیکی زانستکۆ (زانکۆ- ۱.ب) ی قاهره‌م بیست که‌ خۆی کورده؛ ۱۴۰۰۰۰ شاگردی زانستکۆ بزه‌کانا چهند رۆژتیک مانیان گرت و نه‌چونه زانستکۆوه؛ چونکه‌ کرده‌وه و نه‌نگی فرمانه‌ه‌وایی (عه‌بدولناسر) یان پرسوا کرد، که‌ به‌م دهرده‌ی که‌ یاندن: ۲۷۰۰۰ هزار سه‌ریازیان له‌ جه‌نگی عه‌ره‌ب و ئیسرائیلدا لڤ کوژراوه. نزیک‌ی ۴۰۰۰۰ هزار کم‌تیک‌یش بریندار کراوه، که‌ عه‌بدولناسر به‌ده‌می خۆی گوتویه‌تی ۸۰٪ سدی هه‌شتای له‌شکری میسر له‌وه‌ شه‌رده‌ا له‌ناوچوون.

ده‌یگوت: شاگرده‌کان داوای نازادی و سه‌ریه‌ستی گه‌لیان ده‌کرد... داوای پرووخانی فرمانه‌ه‌وایی (عه‌بدولناسر) یان ده‌کرد. راستیه‌که‌پشی نه‌مه‌یه؛ عه‌بدولناسر له‌ پروی پیشه‌سازییه‌وه تیکۆشانیک‌ی زۆری نواندوه، میسری ئیستا پترستی نه‌ماوه به‌بابه‌تی خوارین و پۆشین و که‌لویه‌لی ناو مال، هه‌موو شتیک‌ خۆی دروستی ده‌گات، نه‌وه‌نده هه‌یه گرانیه‌کی زۆر له‌ میسردا هه‌یه، که‌ له‌گه‌ل دهرامه‌تی تاگ و ته‌راکانی گه‌لی میسری پتکانه‌ه‌وی^{۱۱}. هه‌روه‌ها گه‌روگرفتی نیسته‌جێ هه‌یه، ناپاکی و که‌مه‌ترخه‌می له‌ناو فرمانه‌ه‌واندا به‌ناشکرا دپاره. وا بۆ غه‌ونه هه‌ندئ له‌وه‌ پرووده‌وه نه‌نگ و ناشرینه‌نه ده‌خه‌ینه پیشچاو^{۱۲}:

۱- یه‌کتیک له‌ مه‌سه‌ره‌یه‌کان تا سن سال و نیو گۆشتی سه‌گی به‌میسریه‌کان فرۆشتوه له‌ قاهره، ئینجا هه‌ستیان پڤن گرد و گرتیان.

ب- له‌ناو پۆسته‌خانه‌ی قاهره‌دا کۆمه‌لێکی نه‌هینی په‌یدا ببوو تا ماوه‌یه‌کی زۆر پهرلی پۆسته‌یه‌ان له‌ نامه‌کان ده‌کرده‌وه، پیش نه‌وه‌ی مۆری پۆسته‌خانه‌ی لڤ بدن؛ پهرله‌ گانیان ده‌فرۆشت و نامه‌گانیان ده‌سووتاند، که‌ هاوار هه‌لسا له‌ هه‌مووان ئینجا له‌ پاش شەش مانگ هه‌ستیان پڤن کرد و کۆمه‌له‌که‌یان گرت.

ئێستا که‌ش هه‌تا به‌به‌لێنه‌وه نامه‌ نه‌نیرێی که‌س له‌ خۆی دلیا نییه‌ که‌ نامه‌که‌ی ده‌گات به‌که‌سوکاره‌کی.

(۱) دپاره‌ مه‌به‌ستی له‌وه‌یه‌ که: له‌گه‌ل دهرامه‌ت و داهانی فەردێکی میسری پتکانه‌ه‌وی.

(۲) ده‌بوو مامۆستا خۆی ده‌رگی به‌وه‌ به‌کردایه‌ که‌ ولاتیکی (نه‌وکانه‌ی نمو له‌وی بووه) که‌مه‌تر له‌ سالتیک بوو گه‌وره‌ترین و گه‌رشنده‌ترین جه‌زه‌یه‌ی عه‌سکری و نابهری له‌لاین ده‌وله‌تی ئیسرائیه‌له‌ لیدرا، جه‌نگی حوزده‌یرانی ۱۹۶۷ که‌ نازده‌ گرا به‌ -جه‌نگی شەش رۆژه‌-، نه‌و زیانه‌ ماددی و مرۆفانه‌یه‌ی که‌ خۆی باسی ده‌گات، نه‌و تیکشکانه‌ نابهری و ده‌روونییه‌ی دووچار‌ی میسر و میسریه‌کان هات، کاریکی وای کرد (جه‌مال عه‌بدولناسر)ای سه‌رۆکی میسر له‌ رادیۆ و نه‌له‌فزیۆنه‌وه هه‌موو نۆیاله‌که‌ی بخانه‌ نه‌ستۆی خۆی و دان به‌و تیکشکانه‌ دابڤن و به‌ریاری ده‌ست له‌کارکێشانه‌وه‌ی خۆی راگه‌یه‌ن. دیاره‌ نه‌وش سه‌ره‌نجامی نمو سیاسه‌ته‌ تاکه‌ره‌ی مله‌هریه‌ بوو که‌ میسر گرتیه‌وی و سواری سه‌ری خۆی ببوو. شتیوازی هێز و تونده‌وی و عه‌سکرتاریه‌تی کورده‌بوو تا که‌ پتگا بۆ چاره‌سه‌کردنی کێشه‌ ناوخۆیی و نێرده‌وله‌تیه‌یه‌کان. جا له‌ ولاتیکی ناوادا ده‌بێ چێ چاوه‌م‌وان کرڤن له‌وه‌ گه‌له‌ی له‌ ماوه‌ی شەش رۆژدا خرایه‌ سه‌ر دوو‌پایه‌تیک‌ی پر له‌ مه‌یه‌نی و داماوای و ناسۆی: کارده‌وه‌ گانیشی نه‌وانه‌یه‌ که‌ مامۆستا غه‌ونه‌یه‌ان لڤ ده‌خاته‌ پروو.

ج- تا ساوه په کی دريژ دراوی می سور له بازاردا نهما، تا وای لن هات ورده نهما، له جیاتی ورده پوړی پوښته به کارده پتیرا، له قاهره دا، پاشان دهرکهوت که کومه لیکي نه پیدایږه نو پوړه سورانه کو دکاته وه، پاشان ده پتیرتته وه و دهیکات به کلیلی دهرگا و بهرخیکی گرانیش دی فروشن. که له همدو لایه که وه هاوار هل سا نینجا همت به کرده وه نهنگه کانی نو کومه له نه پتیریه کرا و سازاران.

د- خوښم له رڼانه می (الاخبار الیوم) ی قاهره دا خوښمه وه که داوینپیسی که پشته راده په کی به جگار گه وه، به جوتیکي وه ها که رڼو به رڼو کچه میسریه کان پتیا ن هلدو خلیکتن و توشی داوینپیسی ده بن. نم داوینپیسی یش نک هر کیږه هم ژارکان، کیږه دوه له مهنده کانیسی گرتوته وه، رڼانه که گله لیک کاره ساتی دیارکراوی به نمونه هینا پوړه وه: په کینک له وانه نافرته تیکي دوه له مهندي به نمونه هینا پوړه که مانگی ۱۰۰ جونه بهی دسته که وئ، که پی له پاش نه وهی میرده که له فرمانی میری دهره پترو وه ویتو په تی وک جارن پری... له بهر نه وه داوینپیسی کردوه!

رڼانه که داوی چاره کردنی نم باره ی کردو، له فرمانه وایی عه بدلن لاسر.

ه- همدو ها له رڼانه می (اخبار الیوم) ی قاهره دا خوښمه وه که کوپیک داوی له دایکی خوی کردوه په نجبا قرش (نیو دینار) ی بداتی، دایکه که شی نه پیداو تن، کوپه کهش له تولی نه وه دا دایکه که ی خوی داو ته بهر خه نجر و کوشتو په تی؟!

و- خالیدی خال بزی گترامو کوئی: نه گهر پیاو وریای خوی نه بن کومه لیکي گه وه و نه پنی گیرفان بهر هیه، گیرفان دهر بن، بهر فوئیل بن یان به ناشکرا: که توشی په کینک بوون ناهیلن له ده ستیان دهر پچن تا گیرفانی دهر بن، یاخو دپاره ی لن دده زن یان تالانی ده کن!

ز- بواخی، دهر که وانی نه پار قانه کان، ورده فروش، رڼانه فروش، شاگردی چاپخانه و چیتخانه کان، هندیک له نوتو میبلچی و کوله لگره کانیسی... وک خویم لیم دین. تا پتیا ن بکری به زمانلو سی بن یان به چاو وړو، بهر فوئیل بن یان به بن نابرویی، به پاره وه بن یاخو به زوره ملن... له کوئ پیاو نانه وه تا پاره ی لن دهر پچن یاخو دلی بازار دده ن!

نمه مشتیک بو له خدرواریک له کرده وه و رهوشی میسریه کان که زوری نه ته وه که لم به به تن، نه مه یس نابروایه که بلیم له میسر دا پیاو و ژنی چاک نییه، نیمه نابن ناوی نو گوره پیاو و گوره ژنانه میسرمان له بیر پچیتته وه که خه پتیا ن کردوه بز نه ته وه که خویان تا له دست نو ناله باریه نه ته وه که خویان زرگار بکن، له کوپی زانست و ویزه و هنده دا، له کوپی زرنگکاری و پشماشزید که لیک پیای گه وه گه وه له میسر دا پیدایږه: (سعد زغلول، شیخ محمد عبده، مصطفى کامل، سلامة موسى، احمد عرابی پاشا، عباس محمود العقاد، عائشة تیمور، مصطفى امین، علی امین، قاسم امین، أم کلثوم و يوسف وهبی...) لهو جوره پیاوانه نه، لهو جوره ژنانه ن.

بلا شرتی میروا هلکه و توه که همدو دم چاو یان لن بیره، داکیر که رانی: (عمره ب و عجم و

تورک و مه‌مالیک، رۆم و یۆنان و ئینگلیز و فرەنسا) نەم نەتەودیه‌یان لەکەلک خستوو... لەبەر ئەوە هەرل و تیکۆشانیکێ زۆر و دوور و دێری پێ دەوی لەگەڵ یاسایەکی راست و دروست و دادپەروەرانه که ئەو کاره بخاته ئەستۆی خۆی تا نەم نەتەودیه وای لێ بێن خۆی پرژگار بکات لە دەست زۆرداری خۆی و دەروونی ناپەسەندی خۆی و کردەوی نەنگی خۆی... تا وای لێ دێ بێتە گەورە دەروون و دلی خۆی و بێژیتەوه و ببڕۆژیتەوه نینجا دەست بکات بەچارەسەرکردنی گیرۆگرتەکانی خۆی لە کۆری هەژاری و نەخۆتەندەواری و نەخۆشی و زۆرداریدا. لەم فەرمانەه‌واییە عەبدولنەسر که پتر لە پانزە ساله له ئارادایه^{١١}، مێسریه‌کان له هەژاری و نابووتی و سەرشۆری و پەشتواوی بەولاره هێچیان بۆ نەماوەتەوه، بەهۆی جەنگی عەرەب و ئیسرائێله‌وه بای ٣٠٠٠ ملیۆن دۆلار سامانی له دستچوو، بێجگه له‌وه له خاکه‌کشی بهشی زۆر گرنگی که‌وته دەست ئیسرائیل و مه‌ترسی ئیسرائێله‌وه.

٨٠٪ لەشکره‌که‌ی له‌م جەنگه‌دا له‌ناوچو، نه‌ گرتکار و نه‌ جووتیار، هێچ لایه‌کیان باری ئابووریان رووی نه‌کرده‌ چاکی، ده‌وله‌مه‌نده‌کان و ده‌سته‌لاندەه‌کانیشیان په‌ویان کرد بۆ ده‌ره‌وی مێسر یان پاره‌کانیان دریا‌ز کرد. که‌واته نەتەودە مێسر نەم شۆڕشی جەمال عەبدولنەسری به‌کاری چی هات؟! پێشکه‌وتنی پێشه‌سازی به‌که‌لکی چی دێ نەگەر ده‌ستکه‌وتی (که‌س) به‌شی خواردن و نووستن و گۆزه‌رانی نه‌کات!؟

که نەتەوه‌ نا‌زادی نه‌بوو هه‌ستی خۆی ده‌ربه‌رت چ له‌ کۆری نەتەودەدا چ له‌ناو کۆیو نه‌وه‌کاندا چ له‌ناو رۆژنامه و گۆزار و نووسراوه‌کاندا، ئەم شارستانییه‌ به‌کاری چی دێ؟!؟

که‌واته شاگردەکانی زانستکۆ مافیان هه‌یه‌ ئازار و هاواری نەتەوه‌که‌یان له‌ شیوه‌ی مانگرتن و نومایشدا پشان بدن، دژی فەرمانه‌ه‌واییه...^{١٢} خاکی ئیسلامیان داگیر ده‌کرد، (سه‌لاحه‌دین) ئیسلامه‌کانی پاراست و بووژاندنیوه‌ و سه‌رسی به‌رزکردنه‌وه. مێسریه‌کان، به‌تایبه‌تی زانا خاوه‌ن ده‌روونه‌کانیان^{١٣} پێ له‌ چا‌کانی سه‌لاحه‌دین ده‌نن، به‌لام داخه‌که‌ فەرمانه‌ه‌واییه‌کانی عەرەب به‌تایبه‌تی مێسر هێچ نه‌و چا‌کانی سه‌لاحه‌دینان له‌به‌رچاو نه‌بووه‌ و نییه^{١٤}، نه‌ چا‌که‌یه‌کی کوردیان دایه‌وه، نه‌ یارمه‌تییه‌کیان دا له‌ دەست زۆرداری داگیره‌ران پرژگاری بکهن، نه‌ هه‌ستیکێ پاکیشیان ده‌ربه‌ری به‌رامه‌هر که‌ینه‌ و به‌ینه‌ی شۆڕشه‌کا‌غان!؟

(١) شۆڕشی مێسر که‌ پۆنمی پاشایی لا‌برد و شیوازی به‌رت‌ه‌وچوونی ولات گۆزا بۆ جهمه‌ه‌وری، له‌لایه‌ن ده‌سته‌ی نه‌فەرانی نا‌زاده‌وه (ضباط الاحرار) له‌ س‌رای نه‌و ولاته‌دا له‌ ٢٢ی ته‌م‌م‌و‌ز - یۆلی‌ز - ١٩٥٢ به‌ریابوو، سه‌رکرده‌که‌یان لیوا (مه‌حم‌د نه‌جب) بوو. جه‌مال عەبدولنەسر یه‌کی‌ک بوو له‌ نه‌نداله‌انی نه‌و ده‌سته‌یه‌ی که‌ دوا‌جار توانی بێتە پ‌زی پێشه‌وه‌ و ج‌لمو به‌گ‌رت‌ه‌ ده‌ست.

(٢) لێره‌دا وه‌ک ده‌رده‌که‌وتی یه‌ک دوو به‌رمی ده‌فته‌ره‌که‌ ون بووه‌.

(٣) خاوه‌ن ده‌روونه‌کا‌ن: وانا خاوه‌ن وێژانه‌کا‌ن (اصحاب الضائر).

(٤) نه‌ک نه‌مه، به‌ل‌کو زۆریه‌شیان دان به‌ (کو‌ردیه‌ت)ی نه‌و سه‌رکرده‌به‌دا نانیان!!.

نهمروز بهفرز که گه رامهوه بهغدا، له شامدا نانی چیشتهنگاوم خوارد، له بهغدا دور سی رۆژ و شوی خۆشم رابوارد.

گه یستمهوه نیشتمان، چاوم بهسلیمانی و خانوهکم و خیزان و خزمان و دۆست و هاودهمان رپوون بووهوه. گه شتیکی خۆشم رابوارد که هه رگیز نهو خۆشیهم له بیر ناچیتهموه... لهش و دل و گیانم بوورایهوه.

سویاس بۆ خوی گه وری بێ هاوتا که بهی وهی، بهشادهمانیهوه گه رامهوه خاکهکهی خۆم^{۱۱}.

هه ره له سالی ۱۹۶۸ دا بهناوی (پریشنگ) وه نووسراوخانه بهکم کردهوه، نووسراوخانه کم، تا رینکخستن و رازاندنه وهی تهواو بوو، شمش مانگیکی خایاند. سویاس بۆ خوا؛ بووه سه رچاوه بهکی که لک و چاکه و کامه رانی بۆ خۆم و بۆ کورده واری. هه و ئم دا بههۆی نووسراوخانه که مه وه ریز له نووسراوی کوردهی و له نووسه رانی کورده بگرم و دهشتیان بگرم، یاخود یارمه تیان پیشکش بهکم^{۱۲}، له هه مسو لایه که وه زانایان و نووسه ران و رۆشبه رانی کورده، له ناسیاو و له نه ناسیاو، که دههاته سلیمانی، هه روه ها نه وانی له سلیمانی بوون، سه ریان لێ ده دام و، گفتوگۆ و وێنه ی و زانسته یان له که لدا ده کردم. هه ندیکیان بهنجکه له په رۆزیایی لێ کردنم، یارمه تیشیان ده دام، هه روه ها لاهه رۆشبه رانی سه ره به وێنه و زانسته ی، به کور و کچیا نه وه دههاته لام، بۆ په رۆزیایی، بۆ گفتوگۆ و رابوێژ و په ریار... (په رۆژی خۆنده واری کورده) و نووسراوانی که سانی تر... جیگا که یه شی خۆش هه لکه وتبوو، فراوان و پاک و پوخته و رازاره بوو، رینک و پینک و دروست بوو. میوانه کان ده یانگوت: «به و ته به کم نووسراوخانه ی خاکه که مان. سه ری نیشتمان که مانی پێ به رز بۆ ته وه». چونکه بهنجکه له نووسراو فره وشتن، به به تی نووسین (قرطاسه) و خواره ده مانی ناو قوتوو، دیاری ناوازه و، وێنه ی

(۱) تا نیره و نهو بهشی ناو دهفته ره بهچو که که تهواو بوو.

(۲) نووسه ری نهه په رابوێژانه بهکینک بوو لهو قوتابیهانی که رۆژ که ربه ته سه ردانی نهو نووسراوخانه یه دی ده کرد و له گه ل یهک دوو براده ردا به ههست و نه ستانه وه گوته رادیهی نامۆزگاری بهکانی مامۆستا ده بووین و له یاده که نامیلکه ی (نه شته ره کوله کی...) له نووسینه ی مامۆستا نه مه رزم بۆ یه کهه جار له وێ چاو پینکهوت و دانه یهکی دام. خۆ که ۱۹۶۸ سه ردانی چیکۆتو لفاکیای کرد و گه رابوه، چووین بۆ خۆشهاته وهی، به ده ریزی یاسی دابه زنه که ی له شکر ی سۆلته ی بۆ کردین و بۆ سه رکو ته کردنی بزووته وه که ی (دۆشیک) له و ولاته، له ره دا دیار به کی دام (هه لۆ به که له کاتی بزایی فه رندا) له دارێکی به رزی جوان نا شه ره و تا نیشه شت له لاه ماره.

کوردهواری و کوردستانی جوان و نایاب و، زهوی و، جگهره‌ی دفرۆشت، هه‌روه‌ها بێ پاره سه‌ندن، به‌ختیایی، وتار و، وه‌رامدانه‌وه‌ی پرسبار و، سه‌ره‌رشتی کردنی نووسراو دانان و، گفتوگو و پاوێژ پیشکش کردن و، گه‌لیک پاژه (خدمت)ی تری پیشکش به‌خوێنده‌وارانی کورد ده‌کرد... چونکه نامانجی نووسراوخانه‌که پاره دستکه‌وتن نه‌بوو، که نه‌ویش هه‌ر بۆ چاپکردنی نووسراوه‌کانی پرۆژه‌ی خوێنده‌واری کورد به‌کارده‌هێت... هه‌روه‌ها کۆپیکۆ وێژه‌ی و زانستیش بوو، بۆ نووسه‌ران و زانایان و شاگردانی وێژه و زانست و هونهری جوان. نووسراوی هه‌ر نووسه‌ریکی کوردیشم ده‌فرۆشت، نیسه‌ی مزی خۆم لێ هه‌لده‌گرت. واتا ۱۰٪ی نرخه‌که‌یم لێ هه‌لده‌گرت، که له نووسراوخانه‌کانی تر ۲۰٪ و ۳۰٪ پان هه‌لده‌گرت. به‌م په‌نگه‌ نه‌م نووسراوخانه‌یه‌ش بووبوه جیگایه‌کی خوشی و شادمانی و سه‌هوت و ئازام، بۆ هۆش و دل و ده‌روونم... له‌وه‌تی کراوه‌ته‌وه تا ئێستا (۱۹۷۰/۱۲/۳۱)، (۵۶) وتارم نووسیه‌ته‌وه، که هه‌ندیکیانم له شوقه‌ گه‌شیه‌کاندا خوێندۆته‌وه، نووسراویکی گه‌وره‌م داناوه. یانزه نووسراویشم له هی پرۆژه‌که‌م له چاپ داوه. یارمه‌تیه‌کانیشم بۆ خوێنده‌وارانی کورد، گه‌یشته‌ونه‌ته خاکه‌کانی ده‌ره‌وه، بۆ (قاهیره) و (پراغ) و (تاران)، بێجگه له کوردستان.

* لسه‌ر خواستی هه‌ندێ له خوێنده‌وارانی کورد، (نووسراوه چاپکراوه‌کانی پێشورم) و (نووسراوه چاپ نه‌کراوه‌کان)یشم خه‌سه‌ر پرۆژه‌که‌م. به‌هه‌مووی کردیه (۱۲۵) نووسراو.

نووسراوه چاپگراوه‌کان

نهمه ناوی نهم نووسراوانه‌یه که له ناوه‌ند ساله‌کانی ۱۹۳۳ و ۱۹۵۹دا له چاپم داوون:

۱- خانووی تازه	نووسینی کامل گه‌بلانی	په‌رچقه‌کراو
۲- فهره‌نگۆک	= =	
۳- پرشنگ	= =	
۴- شه‌به‌نگه به‌پۆژ	= =	
۵- شه‌به‌نگه به‌پۆژ	= =	
۶- گه‌وره پیاوان	= =	
۷- هاوڕێی منال	= =	
۸- نافره‌تی کورد	= =	
۹- ژینی نوی	= =	

* له‌و سه‌د نووسراوه‌یش که گۆڤومنه‌ته سه‌ر زمانی کوردی، له‌گه‌ڵ نووسراویکی خۆمدا که تازه دامناوه -سالی ۱۹۶۸- نه‌مانه‌م له‌ ناوه‌ند ساله‌کانی ۱۹۶۷-۱۹۷۰ له‌ چاپم داوون:

۱- زه‌رده‌شت	نووسینی نهمه‌ده‌ نه‌شتاوی
۲- سوکرات	= نه‌فلاتوون
۳- دیق‌الیرا	= سین ئوقولین
۴- گاریبالدی	= هه‌نری تۆماس
۵- لوئیس پاستیر	= دانالی
۶- مادام کوری	= دانالی
۷- چیرۆکی مەم و زین له‌ ته‌رازوودا	= شاکر فه‌تاح ^{۱۱}
۸- کۆمار	= نه‌فلاتوون
۹- چارلس په‌که‌م	= سیر پاتریک هاستینگز
۱۰- سوسان نه‌نتۆنی	= هنری و داناتۆماس
۱۱- فۆلنتر	= دانا ولی تۆماس
۱۲- په‌زیدییه‌کان و نایینی په‌زیدی	= شاکر فه‌تاح

* نهمه‌ش ناوی نه‌و نووسراوانه‌یه که خۆم دامناون و هه‌شتا له‌ چاپ نه‌دراون:

۱- گه‌شتی شاریازێر	نووسینی شاکر فه‌تاح
۲- گه‌شتی پینجوبین	= شاکر فه‌تاح

(۱) تم نووسراوه‌، له‌ راستیدا بریتی بوو له‌ پێشه‌کییه‌ک بۆ نووسراوی (مەم و زین) که (محمد سعید رهمه‌زان) به‌په‌خشانی عه‌ره‌یی دایناوه. (ش. ف)

۳- = ههله بجه و هه ورامان = شاکر فه تاح

۴- = سرۆچک = شاکر فه تاح

۵- = ناکرئ = شاکر فه تاح

۶- مامۆستای زمانی کوردی و عهریبی = شاکر فه تاح

۷- ناوێنه ی ژنم = شاکر فه تاح

۸- خۆتندنه موی نوێ = شاکر فه تاح

۹- هاواری پێشکهوتن = شاکر فه تاح

۱۰- کۆمهله روژنامه ی خورمال = شاکر فه تاح

۱۱- کۆمهله روژنامه ی باسه ره = شاکر فه تاح

۱۲- کۆمهله روژنامه ی چه مچه مال = شاکر فه تاح

۱۳- کۆمهله روژنامه ی ناکرئ = شاکر فه تاح

۱۴- بهلقیس کچه شای سه به ، = شاکر فه تاح

۱۵- گفتگۆ به کوردی و ئینگلیزی = به رلیج، له تورکی و ئینگلیزی به کراوه به کوردی و ئینگلیزی^{۱۱} به م پتیه، من هه ره له سه ره تانی ژیا نموه تا ئیتستا، (۲۱) نووسراوم له چاپ داوه.

* به م په ده گه نه م هه شت ساله ی پاش جیا بو نه وه م له فه رمانی میری، له کامه رانی و کارگوزاری و سه ره زیدا را بوارد. روژ به روژ له پێشکهوتن و سه رکهوتن و به رکهوتندا بووم. ئه گه ره خه مێکم هه بووین بۆ خۆم نه بووه. بۆ گشت به وه، که له سه رده می (شۆرش گه وه ی کورد) دا، زۆریه ی کورد ههواریه که مان له وه پهری ته نگانه و سه رگهردانی و ناخۆشیدا بوون، جار و بارێکی ش که شه ی ده وه ستا له ناوه ند (شۆرش) ه که و (فه رما نه وایی) دا، بۆ چه ند مانگێک پشرومان ده دا. که مێک ده حه سا ی نه وه. له م ما وه یه دا به تایبه تی له شاره کاغاندا ده ستدرێژی و چه پ و گوپ و په زه کاره ساتیکی نه نگ و ناخۆش په و یان دا، ده ستی فه رما نه وایی خراپ و هه ندێ له خۆ ته یه کانی خۆمانی تیدا بوو، که مێژووی کورد شه رم ده کات بیا نگێ ته ته وه... به لام که گه یه شته ۱۱/۳/۱۹۷۰ ناشتی و نا سایش دامه زرایه وه.^{۱۲} نه ته وه ده ستی

(۱) داخه که م به هۆی کارماتی روژگاره وه نه م دوو نووسراوه ی دواییان (۱۴، ۱۵) له ناوچه وون. له ساله کانی ۱۹۳۳ و ۱۹۳۴ دا کرابوون به کوردی. (ش. ف)

(۲) له و روژدا پێکهوتنه نامه که ی ئیوان سه رگهردایه تی شۆرش کورد به ره به رایی نه ی بارزانیی نه مر و حکومه تی عێراقی که خزی به عسی عه ربی به رته و ی ده رده مۆکرا و بۆ خه لکی له رادێ و نه له فه زێندا له لای نه سه روکی عێراقی نه محمده حه سه ن به کرده خۆ ته نه رایه وه، نه و روودا وه گرنگی و به های له وه دابوو که بۆ یه که جار به و حوکمه تکی عه ربی عێراق له چه رچه و ی پێکهوتنه نامه یه کی په سیدا دان به صافی نه ته وه یی کورد دا بێ و حوکمی زانی ده ستی شان کرئ... نه و را گه یان ده نه له ناوه خۆ و ده رده و ی عێراقدا کار دا نه و ده کی نیجا بی چاکی به خۆ ته گرت. به هۆمه د کورده ستانی عێراق به تایبه تی و عێراق به گه شتی پتیا ن نایه قوتنا عێتکی نه تی خۆ شه گزه رانی و ناوه دانی و به ره و پشه و چه و نه وه.

کرده‌ود به‌حسانم‌وه... له جیاتی شین و گریان و هاوار، هه‌له‌رکن و گۆزانی و ساز و ناواز په‌یدایه‌بون... له هه‌ندێ پروده‌و بوژایینه‌وه و گه‌شمانه‌کرد... چونکه‌ فه‌رمانه‌داری خۆیی (حکمی زانی) سێنرا و ده‌ستی پێ کرد. پۆزی سه‌رمه‌ستی کۆبوونه‌وه و، ناخواتن و نووسین گزنگی دا و هه‌ممو لایه‌کی پۆشن کردوه... چه‌ند گۆفاره‌ و پۆژنامه‌یه‌ک و گه‌لێک نووسراوی کوردی چاپ کران و که‌وته‌ پێش ده‌ هه‌مموان. ته‌له‌فزیۆن و رادیۆش به‌و پێشه‌ گۆزان و چاک‌تریشیان لێ هات... به‌ر له‌م گرانی داگه‌وتیوه‌و. چونکه‌ سنوور له‌ کورده‌واری به‌ستراوه‌و. باجی فه‌رمانه‌روا‌پیش فره‌تری لێ هاتیوه‌و... بازرگانیش کزیوه‌و... هه‌له‌به‌رمه‌ستی و چه‌پ و گوپ و هه‌له‌ به‌ سایه‌ و پایه‌ و مایه‌ی نا‌وه‌وا، هه‌روه‌ها چارو‌روا‌و و ته‌له‌که‌بازی ته‌شه‌نه‌یان کردیوه‌و هه‌ندێ له‌ ده‌شه‌کان ده‌ستیان کردیوه‌و به‌کنه‌کردن و داوانانه‌وه‌ و نا‌زاوگه‌ری... بارستایی ره‌وشت و خو‌و نزمایه‌تی ده‌رکه‌وتیوه‌و... هاوار و فه‌ریاده‌ ده‌ستی پێ کردیوه‌و... نه‌ته‌وه‌ وریا بووه‌وه‌. ره‌نج و ته‌قه‌للا و خه‌بات به‌و که‌لکی گشتی تێیان سه‌نده‌وه‌، که‌ هیوا وا ده‌کرێ له‌ سالانێکی زوودا ژێشان باشتی لێ به‌شته‌وه‌.

له‌م ساله‌ی دوایه‌دا، ناهه‌نگ و زه‌ماوه‌ندیکی زۆر کرا به‌پۆنه‌ی ١١ و ٢١ ی مانگی نه‌ورۆژ (نا‌زار)وه‌. شاده‌مانی گشت لایه‌کی گرتوه‌وه‌، له‌ هه‌ممو لایه‌که‌وه‌ پی‌ڕۆزایی له‌گه‌لی کورده‌و کرا. (په‌کیستی نووسه‌رانی کورده‌و)، (گۆمه‌له‌ی پۆشنیری کورده‌و) دامه‌زێنرا.

به‌و (گۆزی زانیاری کوردی) یاسا ده‌رکرا... به‌و دامه‌زاندنی (زانستگای وێژه‌ی کوردی) له‌ (زانکۆی سلێمانی)دا به‌پار درا... به‌و ده‌ره‌هێنایی گۆفاری (برایه‌تی)١١ و گۆفاری (په‌یام)١٢ و گۆفاری (زانیاری)١٣ و گۆفاری (هه‌ولێر)١٤ و گۆفاری (نوسه‌ری کورده‌و)١٥ و پۆژنامه‌ی (ال‌تأخی)١٦ و

(٢) برایه‌تی: سه‌ره‌تا وه‌ک گۆفاریک له‌ سلێمانی ده‌رده‌چوو، به‌هه‌شتی ره‌مزی قه‌زاز سه‌ره‌رشێ ده‌کرد. دوایی چووه‌ به‌غدا و بووه‌ پاشکۆی (ال‌تأخی) به‌هه‌فته‌انه‌ و خواتنه‌خۆشه‌رو ره‌فیق چالاک سه‌ره‌رشێ ده‌کرد. له‌ ١٩٧٤/١/١ دا به‌و په‌که‌ه‌ جار له‌ میژو‌ری پۆژنامه‌گه‌ری کورده‌وا نهم هه‌فته‌نامه‌یه‌ بووه‌ پۆژانه‌ و هه‌تا شه‌ڕ له‌ نیوان شۆرشێ کورده‌و و حکومه‌ته‌ی به‌غدا‌دا هه‌لگه‌یرسایه‌وه‌ ده‌رده‌چوو.

(٣) په‌یام: له‌و پۆژکاره‌دا گۆفاریک نه‌بووه‌ به‌م ناوه‌وه‌، به‌لام په‌کیستی قوتابییانی کورده‌ستان گۆفاریکیان هه‌بوو به‌ناوی (په‌یامی قوتابیان)وه‌وه‌. ده‌ین نه‌ویمین.

(١١) زانیاری: گۆفاریکی زانیاری گشتی بوو، نه‌یستبازی ده‌. عه‌زیز نه‌مین و نه‌لعه‌ت نا‌هر، سه‌کرته‌ری نووسین: ده‌. سامال مه‌جید فه‌رحه‌، ژماره‌یه‌کی له‌ نه‌کتیه‌ری ١٩٧٠ دا له‌ به‌غدا ده‌رچوو. په‌که‌ه‌ گۆفاریکی تایبه‌ت بووه‌ به‌ زانیاری پ‌روته‌وه‌ و ناستیکی به‌ری هه‌بوو، هه‌شت ژماره‌ی لێ ده‌رچوو.

(٢) هه‌ولێر: گۆفاریکی پۆشنیری بوو شاره‌وانی هه‌ولێر مانگانه‌ ده‌ری ده‌کرد، به‌گوردی و عه‌ره‌یی، مه‌حه‌مه‌د مه‌ولود سه‌ره‌نووسه‌ر و به‌رتو به‌ری سه‌مه‌دی مه‌حه‌مه‌د نه‌مین دزه‌یی بووه‌، له‌ مایه‌ی ١٩٧٠ دا ژماره‌یه‌کی ده‌رچوو له‌ حوزه‌ی‌رانی ١٩٧٢ دا دوای ژماره‌ی ده‌رچوووه‌.

(٣) نووسه‌ری کورده‌و: گۆفاری نه‌مه‌ی. په‌کیستی نووسه‌رانی کورده‌و له‌ به‌غدا ده‌ری ده‌کرد، سه‌ره‌نووسه‌ر ده‌. مازف خه‌زنه‌دار بوو. ژماره‌یه‌کی له‌ ماره‌نی ١٩٧١ دا ده‌رچوو، هه‌تا سالانی کوتایی هه‌شتاگانی هه‌رده‌وا به‌و: به‌لام به‌چه‌ند خولنکی جیاوازا تێپه‌ری و نهم ده‌ست و نمو ده‌ستی ده‌کرد.

(٤) ال‌تأخی: پۆژنامه‌یه‌کی پۆژانه‌ی سیاسی گشتی بوو به‌عه‌ره‌یی له‌ به‌غدا ده‌رده‌چوو، خاوه‌نی نه‌یستباز مه‌جید مه‌حه‌مه‌د که‌ریم و سه‌ره‌نووسه‌ر شه‌هید دارا توفیق بوو، نو‌زگانی پارتی ده‌یوکرانی کورده‌ستان و شۆرشێ کورده‌بوو.

رۆژنامه‌ی (ژین)^{۱۱} و دامه‌زاندنی ڕێکخواه‌گانی (پارتی دیموکراتی کوردستان) ڕێ درا... باره‌گاکانی (پارتی دیموکراتی کوردستان) له هه‌ممو ناوچه‌گانی خاکی کوردستان و خاکه‌گانی تری عێراقدا، به‌ش‌ه‌نگ و شۆخیه‌وه خۆیان دهرخست و ده‌ستیان کرد به‌فرمان‌کردن.

منیش له (یه‌کێتی نووسه‌رانی کورد)، لقی سلێمانیدا، کرا به‌نده‌ندام و هه‌لبێژێرام و بووه به‌جێنوێنی سه‌رۆک^{۱۲} له‌م سالی (۱۹۷۰) یه‌دا (۵۶) وتاره له‌ بابه‌ت وێژ و میژووی کورد و کۆمه‌له‌یه‌تی کورده‌واریه‌وه نووسیه‌وه. هه‌ندیکیان چاپ کران و، هه‌ندیکیشان خۆنراوه‌...

په‌یوه‌ندیم له‌گه‌ڵ براده‌رانی (پارتی دیموکراتی کوردستان) دا تازه‌ بووه‌وه و به‌هێزتری لێ هات... له‌ بابه‌ت (شۆڤی کورد) وه‌ه وتاریکم له‌به‌رده‌م (۷۰) هه‌فتا مامۆستا و میم وه‌ستا^{۱۳} دا خۆنده‌وه، له‌ گۆڤاری (برایه‌تی) یه‌دا به‌لام کردوه.

(نوێنه‌رانی پارتی دیموکراتی کوردستان) چه‌ند جارێک هاته‌نه‌ لام و، ڤوویان لێ نام که‌ به‌مه‌ سه‌رنووسه‌ری گۆڤاره‌ نازداره‌ ناو‌داره‌که‌یان (ڕزگاری) که‌ ده‌یانویست سه‌رله‌نوێ ده‌ری به‌هێنه‌وه^{۱۴}.

هه‌روه‌ها سه‌ره‌به‌شتی کردنی هه‌ردوو چاپخانه‌که‌ی (پارتی دیموکراتی کوردستان) یه‌شان به‌من سپارد، که‌ له‌ (سلێمانی) دان و، هێشتا نه‌که‌وتونه‌ته‌ گه‌ر... هه‌ردوو خواسته‌که‌یانم به‌سپاسه‌وه‌ خه‌سه‌ر چاوم و به‌لێم بۆ به‌جێ هێنانیان پێ دان...

له‌ ته‌له‌فزیۆنی (که‌رکوک) دا، دوو وتارم له‌سه‌ر (زێهه‌ر و مه‌لا که‌که‌ حه‌مه‌) دا^{۱۵} لای دێس‌زان

(۱۱) ژین: رۆژنامه‌یه‌کی وێژه‌یی هه‌فته‌انه له‌ سلێمانی ده‌رده‌چوو، خاوه‌ن ئیستێباز و به‌ڕێوه‌به‌ری نووسه‌نی خواڵه‌نجۆشبوو که‌کامی فه‌للاخ بوو. سه‌رنووسه‌ری به‌هه‌شتی عه‌به‌دولقادر به‌رزنجی، ژماره‌ یه‌کی له‌ ۱۹۷۱/۱۲/۱۰ دا ده‌رچوو.

(۲) له‌ ۱۹۷۰/۱۲/۱۰ یه‌کێتی نووسه‌رانی کورد لقی سلێمانی دامه‌زرێنرا و له‌ نه‌جیامی هه‌لبێژاردنی ده‌سته‌ی به‌ڕێوه‌به‌ردا مامۆستا شیخ محه‌مه‌د شیخ عه‌لی شیخ نه‌مین خاڵ ۱۹۸۹-۱۹۰۴ هه‌لبێژێردا به‌سه‌رۆک، مامۆستا شاگر میرزا فه‌تاح نه‌حه‌مه‌ به‌جێگری سه‌رۆک و هه‌مو ته‌ندامی تر. به‌لام پاش چه‌ند مانگی‌ک مامۆستا خاڵ له‌ سه‌رۆکایه‌تی و ته‌ندامه‌تی خۆی که‌شانه‌وه.

(۳) میم وه‌ستا: که‌ گه‌ر سه‌وه‌ بۆ ده‌سه‌نوسه‌ نه‌سه‌که‌، ده‌فته‌ری ژماره‌ (۴) لاپه‌ره (۲۰۷) بۆم ده‌رکه‌وت که‌ مه‌به‌ستی (مامۆستای ئافه‌رت)، چونکه‌ نووسیه‌یه‌: ... (۷۰) مامۆستا و مامۆستای ژندا، به‌لام وشه‌ی (ژن) ده‌کی گۆن‌اندۆته‌وه و له‌سه‌ریه‌وه (میم وه‌ستا) ی نووسیه‌وه، وشه‌که‌ دیاره‌ و ده‌خۆتێزته‌وه.

(۴) ڕزگاری: کاتی خۆی، به‌ر له‌ ده‌رچوونی ڕێکه‌وتنه‌نامه‌ی ۱۱ ئازاری ۱۹۷۰، نه‌م گۆڤاره‌ له‌ سلێمانی ده‌رده‌چوو، به‌به‌لا کردنه‌وه‌ی ڕێکه‌وتنه‌نامه‌که‌ وه‌ستا، دیاره‌ دوایی ویستراوه‌ سه‌رله‌نوێ بیخه‌نه‌وه‌ گه‌ر و ده‌ری بکه‌نه‌وه‌.

(۵) دوایی بابیه‌تی نه‌و دوو وتاره ته‌له‌فزیۆنیه‌، کرا نه‌ دوو نامیلکه‌ و (مه‌لا که‌که‌ حه‌مه‌) له‌ ۱۹۷۲ له‌ چاپخانه‌ی کامه‌رانی له‌ چاپ درا. خۆشی له‌ لاپه‌ره (۳۱) دا ناماژه‌ به‌وه‌ ده‌کات که‌ له‌ ۱۹۷۰/۱۱/۱۶ دا له‌ ته‌له‌فزیۆنی که‌رکوکوه‌ خۆنراوه‌ته‌وه‌. (زێهه‌ر) یه‌ش له‌ ۱۹۷۴ دیسان له‌ چاپخانه‌ی کامه‌رانی له‌ چاپ درا.

په‌سەندگەران. لە سلێمانی‌شدا دوو وتارە لە کۆبوونەوە گشتییەکاندا لەسەر (شیخ سەلام) و (فاق بێکەس) خوێندەو. وتاریکیشم لە کاتی هەلبژاردنی ئەندامانی (یەکیستی نووسەرانی کورد)دا لە سلێمانی و، دامەزرانیدا دا... شمش وتاریشم بۆ مامۆستایان و میم و ستایانی سلێمانی لەسەر میژووری (زەردەشت) و (یەزیدی) و (شۆڤشی کورد) و (کەرم خانی زەند) خوێندەو... هەشت وتارم نارد بۆ گۆڤاری (برایەتی) که هی (پارتی دیموکراتی کوردستان) بوو لە بەغداد، دووایان لێ بڵاوکرانەو، شمش وتاریشم نارد بۆ گۆڤاری (سلێمانی)^{١١}، یەکیکی لێ بڵاوکرایەو... دوو وتاریشم نارد بۆ رۆژنامەی (ژین) لە سلێمانی، هەردووکی بڵاوکرایەو. وتاریکیشم نارد بۆ گۆڤاری (پەیام) که هی (یەکیستی قوتابیانی کوردستان) هێشتا بڵاونەکرابوونەو. سێ نووسراویشم لە نووسراوەکانم، لە هی پرۆژەکەم لە چاپ دا؛ (چارلسی یەکەم) و (سۆمان ئەنتۆنی) و (فۆلتیر)، بێجگە لە بەشی ژۆری نووسراوی (یەزیدی) و (یەزیدی) که چاپکردنی کەوتبوو نە سەڵاو.

هەر لەم سەڵاو بانگیان کرد بۆ ڕاویژکردن لەسەر دامەزراندنی (کۆری زانیاری کوردی - المجموع العظمی الکوردی) لە بەغداد. ئەمەیش سوپاسی خودای دەوی، که لە پاش هەشت سالتیک جیاپوونەو لە فەرمانی میری، گەلیک فەرمانی نازادام بۆ خۆم دۆزییەو، که نەک هەر سەرچاوی کامەرانییم بوون، بەلکەو دامەتیشمیان ئەمەندە بەرز کردبوو، که مانگانەکەم نزیک بەمانگانەی فەرمانبەریکی گەورە دەگرتەو... بەواتایەکی رۆشتەر ئەو مانگانەیی لە فەرمانەرەوایی وەرم دەگرت، هەندێ سالی ئەوەندەیشم بەرپەنجی شانی خۆم پەیدا دەکرد... ئەو کارانەی بەدەستمەو بوون، هەرچەندە تا ئەوسا لە فرۆشتنی نووسراوەکانم و فرۆشیاری نووسراوەکانم سودی پارم دەست نەگەوتبوو، بەلام چونکە بێ وەه بەکەلک و چاک بوون بۆ هەمووان، خودای گەورە لە چەند لایەکی تێرەو دەرووی فەر و چاکەیی لێ دەکردمەو، که دەتوانم بێجەم بەرزی بووبوو و، دێشم شادمان بووبوو. بەواتایەکی تر خودا هەروەک بۆ (ئیسراھیم پێغەمبەر) ناو ناگەرەکی کرد بەفینکی بەهەشت، بۆ منیش «هەرچەندە من ڕایەم ناکەوێ خۆم لەکەل پێغەمبەریکی وا دا بەراورد بکەم» ئەم ناو جەرگی شۆرشەیی لەم هەشت سەڵاو کرد بەنیتکی پر لە سەرەزێ و کامەرانی، که هەتا دەمیتەم گەنۆشی سوپاس و ئەوازش و بەندەیی بۆ دەگیشم.

سلیمانی (١٩٧١/١/١ - ١٩٧٧/٩/٣٠)

* لەم ماوەیەدا (٨) نووسراوم دانا. (١٦) نووسراوم پەرچەفە کرد. (٤) نووسراویشم لەکەل لیژنەدا پەرچەفە کرد بۆ (دەسگای خوێندنی کوردی). (٢٩) وتارم لە گۆڤار و رۆژنامە کوردییەکاندا بڵاو کردەو. (١٠) نووسراویشم چاپ کرد. (٢) وتارم لە تەلەفزیۆندا دا. (٥٠) وتارم لە ڕادیۆی کوردیدا

(١) سلێمانی: بڵاوکراوە (لە شینۆی گۆڤاردا) شارەوانی سلێمانی لە تەموزی ١٩٦٨یەو مانگانە بڵاوی دەکردەو، سەرۆکەری جەمال بابان، بەهەشتی محەممەد مستەفا کوردی بەرتۆبەری نویسی بوو. گۆڤارەکە کۆمەڵەی باسی کۆمەڵایەتی و ئەدەبی و ئەندروستی و میژوویی چاکی گرتبوو. خۆی.

* له بهاری ۱۹۷۱دا وازم له نووسراوخانهی (پرشنگ) هینا و، نووسراوخانهیهکم له گۆشهیهکی جیاکراوهی خانووهکی خۆمدا دامهزراند، ناوم نا: (نووسراوخانهی پروژهی خۆندهواری کورد). لێرهدا له پاش چهند مانگیك فروشتنم تهنیا بۆ نووسراوهکانی خۆم تهرخان کرد. زۆریه کانی خۆم بهنووسراو دانان و نووسراو پهرفهکردنهره بهخت دهکرد.

دوای له ۱۹۷۷/۹/۳۰دا بهبۆنهی دامهزراغهوه له (نهنجومهنی یاسادانانی کوردستان)دا، له ههولێر نووسراوخانهکم داخست.

* له بهاری سالی ۱۹۷۳دا وتاریکم لهسهر (پرسه)دا، له هۆلی (زانکۆی سلیمانی)، پێشنیازم کرد که ههلبگیرێ. له سالی (۱۹۶۸)پشدا نمو وتارهم له گۆفاری (سلیمانی)دا بلاوکردبووهوه و، دوا بهدوای نهوه وتووێژم لهو بههتهوه لهگهڵ گهلیك رۆشنبیراندا کردبوو. دیسانهوه نمو وتارهم له سالی ۱۹۷۱دا له گۆزی «نوسهرانی کورد»ی لقی سلیمانیدا خۆتندبووهوه. خۆشهختانه لهگهلیك لاوه پێشنیازهم پهسند کرا. مامۆستایانی بهرێز (کهڕیم زهند) و (۱۵) مامۆستای پیاو و، (مهلیحه مهلا کهڕیم) و (۱۵) ميم وهستا و، خودالێخۆشبوو (شیخ مهستفای شیخ مهعروفی قهردهاخی) و گهلیك له نهندامانی (پارتی دیوکراتی کوردستان)، بهکولی دلهوه پێشنیازکه ميان پهسند کرد. دوایی کاربهدهستانی نمو، بههۆی لیژنهیهک له زانایانی نایینییهوه دهستیان کرد بهجێبهجێ کردنی پێشنیازهم. نهنجامیش بهوه گهیشته لای پیاوان باری گرانی پرسه که گهلیك سووک کرا. بهلام لای ژنان، ههرچهنده دست بهسووککردنی کرا، بهلام که چهرخ گۆزا، نافرتهکان پاشگهزبوونهوه. خۆزگه کاربهدهستان پێشنیازکه ميان بهتهواوهتی جێبهجێ دهکرد و، نهم پرسه بهیان بهیهجگاری ههڵدهگرت که زۆردارییهکی زۆری تێدا به بۆ خاوهن پرسهی گهڵۆل و سههرگردان. چونکه ئهرك و نازارهکهی و پاره بهختکردنهکهی له نهندازهبهدهره و، پستی ئابووری ماله مردوه دهشکێنی!^{۱۱}

* له مانگی نهوڕۆزی سالی ۱۹۷۴دا بۆ (کۆنگرهی پهرفهکردن له بهیروت)دا بانگ کرام. له ۱۹۷۴/۳/۱۱دا بهشدایم کرد لهگهڵ چوار مامۆستای کوردی تردا. له کۆنگرهکهدا بایهخیکێ زۆریان به (ئیمهی کورد)دا، چوار پۆزی خوشان لهگهڵدا رابواردن. له ههصو لایهکی جیهانهوه هاتبوون.

بهههموممان (۳۵) کس گۆمبووینوه. گهلیك وتاری بهنرخێ تێدا درا. گهلیك له نووسراوهکانی خۆم بردبوو. پیشانم دان. شهموی دوایی که ئاههنگیکێ ناوازهیان بۆ کردبووین، گهلیك گۆزانی و

(۱) بهرهمی میژوویی خهتهرووی نمو پێشنیازده، بهینی نهم باسهی مامۆستا، ناوايه:

۱- له ۱۹۶۸ له گۆفاری (سلیمانی)دا بلاوی کردۆتموه.
 ۲- له ۱۹۷۱ له کۆزیکێ یهکێتی نووسهرانی کورد، لقی سلیمانی. خۆتندوویهتیوه.
 ۳- له ۱۹۷۳ له هۆلی زانکۆی سلیمانی کۆزیکێ بۆ گرتوه و تیايدا خۆتندویهتیوه.

شاكر فەتاح لە ساڵی ١٩٧٠دا

ئاوازی بەنرخێ کوردیم لەسەر تۆمارکاریک (مسجلەیک) بەگوتدا دان. بەتاسوقنیکەوه گوتیان لێ دەگرت. گۆزانپێهگان کوردی و نیشتمانی بوون.^{١١}

* چەند جاریک گەشتی خوشم کرد بۆ (لوسان) و (تورکیا) و (میسر) هەر جارە مانگێکم پێن دەچوو. یادنامەکانی خۆم لەسەر دەنوسینەوه. چەند نووسراویکی نایابیشم لە بابەت کوردەوه دەستکەوت و کریم. * لە بەهاری ١٩٧٤دا، داخەکەم شەڕ و شۆڕ لە ناوەند (فەرمانڕەوایی عێراق) و (شۆڕشگێڕانی کورد)دا دامەزرایەوه. دلسۆزانی (کورد) و (عەرەب) زۆر هەولیان دا نەم شەڕ تازە نەبێتەوه. داخەکەم سەری نەگرت. لە بەهاری ١٩٧٥دا شەڕەکە کوژاپەوه. ئاسایش و ئارام سەرلەنوێ لە کوردستاندا دامەزرایەوه جیتی داخە کە زیانیکی زۆر گەوره لە هەردوولا کەوت.

* لە بەهاری ١٩٧٤دا، دەست کرا بەدامەزراندنی (فەرمانداری خۆیی کوردستان - ئۆتۆنۆمی

١١) وەک مامۆستا کەرم زەند لە پێنج شەممی ٢/٦/٢٠٠٢دا بۆی پاس کردە و هەروا وەک بەشیک لە یادداشتهکانی (تۆماری تەمەن - ٤-) نووسیویه، وتی: «لە راستیدا نەو کۆنگرەیه وەک دەورەبەکش و ابوو، ٢٠ رۆژی خایاند، لە زۆر ولاتی جیهانەوه بەشداریان بانگهێشت کرابوون. وا پێزانم کۆنگرەکە لەلایەن -جمعیة الکتاب المقدس- و کۆری زانیاری نەلمانیای رۆژئاواوه پێکھرابوو، کوردەکان: شاكر فەتاح، کەرم زەند، د. پاکیزە رەفیع حەلمی، قەشە یوسف پەری لە پارێسەوه هانیوو، د. نیحسان فوناد و د. کامەرلێ بەدرخان، کە نەه دووانەیی دوایی نەهاتیوون. گەلێ وتار و محازیرەیی بەکەلک دەربارەیی وەرگرتیان بۆ ئامادەبووان درا، شاكر فەتاح لە وتەیی کۆتاییدا وتی: من ساواپەکی نوێم لە کۆمەڵگایەکی دۆلیدا تازە لەدایک بووم، ناوم کوردە، نوێژم بۆ بکەن. شۆتی کۆنگرەکە لە رۆشەیی بەیروت. نوتیلی (بۆریقاج) بووه.

کوردستان). بەرەبەرە ھەموو دەسگاکانی جێی خۆیان گرت و دامەزران. ھەروەھا فەرمانبەرەکانیشیان پەیدا کردن. (ئەنجومەنی یاسادانانی کوردستان) و (ئەنجومەنی راپەراندنی کوردستان) لەلایەن (ئەنجومەنی سەرکردایەتی شۆرشێ عێراق) و ھەلبژێران و دامەزران. ئەم خولە سێ سالی خایاند.

* لە ھاوینی سالی ١٩٧٥دا کرام بەندنامیک لە (ئەنجومەنی گەلی سلیمانی - مجلس الشعب فی السمانیة) دا. دوای کرام بەندنامیک لە دەستی کارگێڕانی ئەنجومەنەکەدا. لە پرانەوی سالی ١٩٧٦دا کرام بەسەرۆکی ئەنجومەنەکە. ئەو ماوەیە لە ئەنجومەنەکەدا بوو. لە گەڵ کۆمەڵێکی گەورەی رۆشنبیرانی سلیمانی و ناوچەکانی کۆبوونەومان دەکرد.

* مەن ئەمەندە لە سەرۆکایەتی ئەنجومەنەکەدا نەماموو. چونکە لە ١/١٠/١٩٧٧دا کرام بە ئەندامی (ئەنجومەنی یاسادانانی کوردستان) و (جێگری سەرۆکی ئەنجومەن) کە. نێر بە پیتی یاسای ئەنجومەنی تازەم لێی جیا بوووە.

ھەولێر (١٩٧٧/١٠/١ - ١٩٨٠/١١/١٥)

* لە ١/١٠/١٩٧٧دا لە یەکەم کۆژی (ئەنجومەنی یاسادانانی کوردستان) دا ھاوبەشیم کرد. لەبەر ئەوەی تەمەنم لە تەمەنی ھەموو ئەندامانی ئەنجومەنەکە زۆرتر بوو. گەردێم بەسەرۆکی کۆڕەکە. تا ھەلبژاردنی ئەندامانی سەرۆکایەتی و سوتندواردنی ئەندامان کە بەسەر راستییەو فەرمان بێن و، ناوی ئەندامەکان خۆتێندراوە و زانرا کێ ھاتوو و کێ نەھاتوو، فەرمانم تێدا بێن. نێر کە (سەرۆک) و (جێگری سەرۆک) و (پازنوس) ھەلبژێران، مەن سەرۆکایەتیەکەم خۆم داوە دەست سەرۆکی ھەموو دەمی^{١١}. جا لەبەر ئەوەی خۆشیم بوو بۆم بە جێگری سەرۆک، لەلای دەستی راستی سەرۆکەو دانیشتم، ئەم خولە تازە پێ سێ سال دەھایێتی.

* شاری ھەولێر، شارێکی میژووپی، تەمەنی خۆی دەدا لە (٤٠٠) چوار ھزار سال. نێمی کورد شانازی دەکەین بۆوە کە توانیشتی، بەرامبەر ئەو ھەموو گێژەلووکانە یۆوگار و، ئەو ھەموو ھێرشانە، کە داگیرکەران کردوویانە سەری، خۆی ئەمەندە سالان بپارێزی و نەیتێن وێران بێن و، لەناو بچن. ھۆی ئەمەیش ئەوەیە کە (ھەولێر) ھەموو دەم پیاوی گەورە گەورە پێ گەیاندوو، لە زانایان و، وێژوانان و، زۆنگاران و، ھونەرمەندان و، جەنگاوردان. ئەوانە توانیویانە بە ھێز و ھەرەت و نازایی و مەندیی و زۆنگی و، نەرمی خۆیان، نیشتمانە گەیان بپارێن. تەنانت نەگەر نازار و زبانیشی پێگەشتێن توانیویانە سەرلەنوێ بیسۆزێنەو و گەشە پێ بکەنەو. لە سایە خودا و کۆششی خۆیانەو، نێمرۆ (ھەولێر) گەبوو ئەوە بوو تە پایتەختی (فەرمانروایی خۆی کوردستان). ئەمە گەلیک سالە لە پێشکەوتن و گەشەکردن و پەرمەندنا. تەنانت ژمارە سەری دانیشتوانی شاری (ھەولێر) دە ئەندە ژمارە سەری خۆی لێ ھاتوو کە لە سالی ١٩٤٧دا بۆیەتی. جا لەبەر ئەمە رۆشنبیران و کارگەزانی کورد لە ھەموو لایەکەو رۆیان بۆ کردوو و، رۆیان تێ کردوو ھیوا و

(١١) ھەموو دەمی: ھەمیشەیی (دەمی).

دهکړئ، له دامه‌زاندنې شارستانیتیه‌کې گه‌وره و گړنگ و پی‌وژدا، (هولتر) به‌زوویه‌کې زوو سر به‌کوئ.

* له ۱۹۸۰/۱۱/۱۵ څو له ۱۹۸۰/۱۱/۱۶ څو له نهم‌میتیم له نه‌نجوړمه‌نه‌کدا تم‌واو بو. سرم له دوت و براده‌رانی (هولتر) دا و، مالتا‌واپیم لن کړد. له خودام دپوئ هم‌سو دم خو‌بان و شاره‌که‌یان و (ناوچه‌ی کورستان) له سره‌ریزی و شادمانی و خو‌شگوزه‌رانیدا بپینم و، له‌گهل جیابوړنه‌و‌مدا نه‌وپه‌ری پز و سو‌اسیان پت‌شک‌ش ده‌گم.

سلیمانی (۱۹۸۰/۱۱/۱۶ - ۱۹۸۸/۱۲/۳۱)

* دوو مانگ له پش جیابوړنه‌و‌مدا له هولتر، خانووه‌ک‌ه‌ی سلیمانیم به‌کړئ گرت‌که چول کړد، سرله‌نوئ تم‌واو دایمو و، تازم کړده‌و و، پو‌شته کړده‌و و رازاند‌م‌مو. ئینجا خیزانم به‌که‌لپه‌له‌گافه‌و نارد‌مو سلیمانی. نم جاره له‌سر شتو‌په‌ک‌ی له جاران جوانتر و پتک و پت‌کر ژوړه‌کانم رازاند‌مو. بایه‌خیک‌ی ژورم دا به‌ژوړی فمران‌کړدم، که هر له‌ویشدا میوانانم پت‌شوازی ده‌کړد. له‌سری سالی (۱۹۸۱) هره‌دم کړده‌و به‌فمران‌کړد. نو ده‌سگایانه‌ی دا‌وی یاره‌تیبان لن کړدم، یاخود بانگیان کړدم بژ کزبوړنه‌و و میهره‌جانه‌کانیان، یان پر‌سیاریان لن کړدم، کاروباریانم به‌لخ‌وشیه‌که‌وه راهی کړد. نو‌انیش پاداشتیان دامی و یاره‌تیبان دام له پرژه‌که‌مدا. بم بونه‌پوه به‌پت‌ستی د‌زانم سو‌اسی گرم و گوړم پت‌شک‌ش به‌ده‌سگای (پو‌ش‌بیری و بلا‌و‌کرده‌وی کور‌دی) و (ده‌سگای خو‌تندنی کور‌دی) و (ده‌سگای پو‌ش‌بیری و لاوان) به‌که له‌گهل ده‌سگای (ک‌زوی زانیاری عیراق / ده‌ستی کور‌دی).

* نو کار و فمرانانه و، نو به‌ره‌مانه‌ی لم ماو‌په‌دا پت‌شک‌شی کور‌ده‌واریم کړده‌و نه‌مانم: (۴۱) نو‌سروام چاپ کړدوه. (۵) پت‌نج وتارم خو‌تند‌و‌ته‌وه بژ جه‌ماو‌ران له (سلیمانی) و (هولتر) بژ ه‌ردو ده‌سگ‌ه‌ی نه‌وجه‌وانانی کور‌ان و گچانی شاری سلیمانی ه‌ره‌که (۵۲۹) پت‌نج سد و بیت و شش نو‌سروا، بژ (۱۴) چواره نو‌سروا‌وخانه‌ی گشتی تریش ه‌ره‌که (۲۹) بیت و شش نو‌سروا به‌دیاری پت‌شک‌ش کړدوه. له (۱۳) سیانزه میهره‌جان و ک‌زپ‌شدا ناماده بروم بژ گ‌و‌گرت‌ن بژ دایه‌نگ‌په‌کیش له سلیمانیدا چ‌ند یاریه‌کم بژ من‌دالان پت‌شک‌ش کړدوه. (۶۰) دینارشم به‌شپو‌ته‌وه به‌سر ه‌زارانی ناو په‌گ‌که‌وته‌خانه‌ی سلیمانیدا، به‌گ‌و‌م‌ل بژ چ‌ند ده‌سگ‌په‌کیش نو‌سروا‌و‌ک‌انی خو‌به به‌دیاری نارد‌وه، چ له کور‌دستانی عیراق‌دا، چ له نه‌و‌رو‌پادا. (۸) هشت نو‌سروا‌یشم داناه. (۱) به‌ک نو‌سروا‌یشم له‌گهل لی‌ونه‌په‌کدا په‌رچ‌فه کړدوه بژ ده‌سگای (خو‌تندنی کور‌دی).

* له مانگی مشتاخ (نیلول‌ای) سالی (۱۹۸۰) هره‌دمی پ‌ن کړد له ناو‌ند فمرانه‌و‌ایانی (عیراق) و (ئیران) دا. نم ش‌ره بیت‌ج‌که له‌وی که‌ل‌کی بژ هیچ لایه‌کیان تیدا نییه، زیان‌ت‌کی په‌ج‌گار زو‌رش له گیان و سامانی ه‌ردو لایان داوه. نمه راسته که‌ل‌ت‌ک له ده‌له‌ت‌کان و ده‌سگ‌کانی جیهان که‌وته ناو‌ند ه‌ردو‌لایانه‌وه، ناو‌بری‌ان ب‌ک‌ن و، ش‌ره‌که به‌کو‌ژنه‌وه، یاخود هر هیچ نه‌پ بیو‌ست‌ن،

له بێردەم قەڵای بېبلۆس - بەیروت هەندێ لە ئەندامانی کۆنگرە. شاکر فەتاح له ناوەراستدا، لای ڕاستی کەریم زەند، لای چەپی قەشە یوسف پەری

بەلام چونکە دەوله‌ته‌ گه‌وره‌کان که‌لکی ناپه‌خته‌ی خۆیان له‌م شه‌ره‌دا ده‌په‌چرن، تا دیت ناگری شه‌ره‌که‌ خۆش ده‌گن. هه‌ندیکیشیان به‌یارمه‌تی نه‌ینی چه‌ک و به‌به‌تی جه‌نگ هه‌ردوو لایان پتکه‌وه‌ تێر ده‌گه‌نه‌ سه‌ر شه‌رکردن.

داخه‌که‌م کوردستانه‌که‌ی نێمه‌یش ج له‌ نێراندا و ج له‌ عێراقدا به‌شی هه‌ره‌ گه‌وره‌ی کاو له‌برون و سه‌رگه‌رادنی و کوشتاری له‌م شه‌ره‌دا پێ به‌راوه‌. جا نازانم که‌ی ده‌روون و دل و ه‌وشی جیهانی زیندوو ده‌بێته‌وه‌ و، خه‌بات ده‌کات بۆ نه‌وه‌ی ئه‌م جه‌نگه‌ رابووستنیت و، ئه‌م دوو ده‌وله‌ته‌ دراوسێیه‌ و، ئه‌م دوو نه‌ته‌وه‌ هاوتایینه‌ به‌خاته‌وه‌ ناسایش و نارام دۆستایه‌تییه‌وه‌؟.

* ئه‌مه‌ (٦٢) شه‌ست و دوو ساڵه‌ به‌سه‌ر (په‌ڕۆه‌ی خۆینه‌وه‌اری کورد)دا تێپه‌ریوه‌. تا ئێستا په‌ڕۆه‌که‌ش (١٢٠) نووسراوی کوردوه‌ به‌گوردی، (٥١) نووسراوی داناه‌وه‌. واتا (١٧١) نووسراوی نامه‌ده‌ کوردوه‌ بۆ چاپه‌کردن. له‌مانه‌ (٨٦) نووسراوی چاپ کوردوه‌، (٢٠٤) وتاریشی له‌ گۆڤار و رۆژنامه‌کاندا بڵاوکرده‌وته‌وه‌، (١١٢) وتاریشی له‌ رادیۆی کوردیدا داوه‌، (٨) وتاریشی له‌ ته‌له‌فزیۆنی کوردیدا بڵاوکرده‌وته‌وه‌. بۆ (١٢) نووسراوخانه‌ی گشتیش له‌ کوردستانی عێراقدا هه‌ریه‌که‌ (٥٢٦) نووسراو و گۆڤاری به‌دپاری پتکه‌ش کوردوه‌.

* هه‌ر که‌سێ پتویستی به‌شاره‌زایی زۆتر هه‌یه‌ له‌ به‌به‌ت (په‌ڕۆه‌ی خۆینه‌وه‌اری کورد)وه‌، ته‌کایه‌ ته‌ماشای نووسراوی (میترووی په‌ڕۆه‌ی خۆینه‌وه‌اری کورد) بکات که‌ له‌ ژماره‌ (١٠٢) ی مانگی

له بههاری ۱۹۷۴ - لوئنان - کۆنگره‌ی بهرجه
ماموستا که‌ریم زه‌ند و شاکر فه‌تاح

میوه‌خۆش (ته‌موز)ی سالی ۱۹۸۴دا بلاوکراوه‌ته‌وه. ^(۱) ئیتر نه‌مه‌نده و له‌ خودام ده‌وی له‌ سالی ۱۹۸۵دا هه‌موو لایه‌کمان ده‌خۆش بکات به‌مۆژده‌ی ناشتی و ناسایش و نارامی گشتی، تا سالی ۱۹۸۵ له‌ هه‌موو کوردیک و له‌ هه‌موو مرۆڤیکێ سهرزه‌مین پیروژ بیت ^(۲).

(۱) هه‌بمستی گۆڤاری (ژۆشنییری نوێ)یه‌ که‌ ده‌زگای چاپ و بلاوکردنمۆی کوردی له‌ به‌غدا ده‌ری ده‌کات.
(۲) ته‌مه‌ په‌ره‌گرافه‌ی دوا‌یی له‌ پاکتۆوسی یادداشته‌کانیدا نه‌بوو، به‌لکو له‌ ده‌فته‌ره‌ دا‌یه‌ که‌ سه‌ره‌تا نووسیبوه.

كۆتۈلۈپ

نم بهشه بهدست و خامی ماموستا شاکر فەتاح نییه، کاری نوو لێڤه‌دا ئەواو دەبن، ئەناو پاشاواد و بیروهری و دەمنوسەکانیدا شتیکم بەرچاوانەکووت کە پەییوند بێ بەرژوانییک دواي ۱۹۸۸/۳/۱۲، نوو پۆڤه‌ی کە و تارەه‌کی له‌ گۆڤه‌کی هه‌ولێڤدا خۆتێڤه‌وه و به‌وه مایه‌ی سه‌ری.

جا بۆيەدىارخستى چۆنتى كۆتايى نەو كاروانە دورور و دىژەي ژىنى، چۆنتى وردوخاشبونى نەو ناوتىنەي ژىنى، دەين بىكەوينە پرس و راي نەوانەي راستەوخو ناگاردە بويون بەو ڤروداودە پان ناراستەوخو شىكيان دەريارەي زانيو.

بەر له هه‌موو شتێ ده‌بێ نێسه راده‌ی (راستی و گومان) لهو گێته‌وانه‌ له‌ به‌ر و هه‌لوێسه‌کانی رابردووی مامۆتاره‌ ده‌لێنجین، ده‌بێ بگه‌ڕێنه‌وه‌ بۆ له‌و شرتی عومره‌ی که‌ هه‌ر له‌و کاته‌وه‌ی که‌نجێکی تازه‌ پێکه‌یشتو‌ی که‌م ته‌جربه‌ بووه‌؛ هه‌ستی، به‌یری، هیوا و نامانجی، خواست و ئاره‌زووی ناینده‌ی، چۆن بوون؟ به‌ج ر‌ووکارێکه‌ ئاراسته‌یان ده‌کرد و ده‌ستیشانی هه‌نگاهه‌کانی ناینده‌یان ده‌کرد.

نور له هر زه کاريښود همدسو پروډاو وگرډو ويډيکي بښهنگ و ترازوړي (بهرډوړندي نه تموه و نيشتمان) ډډپړا، ډاډپروهرې و نازادې و نازادې راډهر پړنې گرډپوه ډرډتايډ بډ ههنگاونانې نه تموه بهره و بڅته و مر، تيکڅوشايش لم پيناوډا لای شاکر فعتاح بښواړتيکي ډور له توند و تيرښپوه (لاعنف) بوو، پپوړوله و فريشته ناسا، بهېن ډهنگ و هينځانه کاري بډ ډرډر... له کوڼې ډهر فعت بښواړيه، عمل پرڅښايه، نور له ډسټي نه ډډا و بهيټي توانا کاري بډ ډرډر.

خۆ که بهیاری بهشداریکردنشی داوه له کوژه فیکریدا، ئهوه ههر لهو بهتیا پاک و دلسۆزانمهر بووه: دهرفهتیکه و رهخاوه، له جیهیکی ئاوا و بهتامادهبوونی کسانێ نزیك له مهرکهزی قهرار یان لهوانیه ههر لهو مهرکهزهدهابن... بۆ داوا و خواستی خهڵککه نهگهیهنت؟... دهقادوق ههروهک له ١٩٤٠دا میری بهقهسی نهکرد که قوتابخانهیهک له خوڕمالدا بکاتمهوه، ئهوه خۆی بهیاریدا که قوتابخانهیهکی شهو بکاتمهوه، بهتوانا و گهرستهیهکی زۆر ساکار، بهیارمهتی یهک دوو خێرۆمهندی شارۆچکهکه... مۆمیکێ داگیرساند. ههر بهو جۆرش له ١٩٨٨/٣ دایسان لهو شهوه دهیجوردها و یستی مۆمیکێ دی داگیرستین، بهشکو ترووگاییهکمی بیدات له چاوی ئهوانی له بهرزیهوه وهستاوون. ئهوه بهمهنتیقی بیرێ نهمرۆی ئهوانی بهروایان بهههتاکاندنه بهتیهیهکه ههیه: کارێکی بێ سهمههر و ههچی لێ ناکهوتمهوه، چونکه زهمینهیهکی لهبار و پتهو و پیتداریستهیکانی داگیراندنی ئهو مۆمه له ئاوا نیه... جا (غو)ی سهسهرخهت دهیکوژیتتهوه.

باشه خو هەر هه مان ته جربه له دنياي نووانيشدا ههيه و هه بوو: لۆمۆمباي شه هيد، گيفقاراي جوانه مرگ، زه ففاري له تينوا خنكاو، زۆر دوور نه پۆين: كۆماری ١٩٤٦ي كوردستان، پيشتر شۆشي شتيخ سه عيدي پيران و دهرسيم و...

نەگەر ئەو مۆمانە، لەو شەو زەنگانەدا، بەشاکر فەتاحیشەو خەفە کران و کوژنێرانەو، بەلام خۆ بوونە چراوگێ بۆ داهاتوو، نایندە، لاپەرەکانی میژووی ئەو نەتەرەبەیان پرشگدارتر کردووە، هۆکاریگێ بۆ جۆشانی گیانی لە خۆبوردن و تەقەللای بەردەوام.

کەواتە ئەو پیاو (لەو رۆژە و لەو شوێنەدا) ئەقلی لە دەست نەدابوو، هۆشی لای خۆی بوو کە بەشداری کرد و دوایی ئەو داخوازییە روایانەی دا بەگوتی هەموواندا... نیشە ئەمەمان یەکلایی کردۆتەر، ئەو نامادەش نەبوو کە لەوێ رتوبە پەشیمان بیتەر، کەواتە خۆی بۆ هەموو پیشەهات و کارەسات و سزایەک نامادە و موهەبیا کردبوو.

مامۆستا کەرم زەند کە ئەندامی یەکییتی نووسەرانی سلیمانی ئەو رۆژە بوو، لەگەڵ مامۆستادا دەبن، دەلێ: بەر لە سالتیک، یانی ١٩٨٧، کاربەدەستانی ئۆتۆمۆمێ لە هەولێ گێڕانی گۆتێکی ناوهابوون، پەڕەندییان بەم و بەووە دەکرد کە نیازی شتیکی وایان هەبە، ئەو سالە ١٩٨٨ توانیان کارەکە نامادە کەن.

(کاروان) گۆفاری ئەمینداریتی رۆشنبیری و لاوانی حوکمی زاتی، لە راپۆرتێکی خۆیدا بۆ ئەو کۆنەر و دەنوسی: «سەرۆکایەتی ئەنجیومەنی راپەراندنی ناوچەی کوردستان، لە رۆژی ١٣/٣/١٩٨٨ یەگەمەین -دیداری فیکری- ساز کرد، بۆ باسکردن و شیکردنەوەی ئەو فەرماشت و وتە و ناراستەکردنەکانی سەرۆکی فەرماوە سەدام حوسێن خواپیارێزی، دەرپارێ گەلی کوورد و دەزگای ئۆتۆمۆمێ لە ناوچەی کوردستاندا.

ئەم دیدارە ئەمینداریتی گشتی رۆشنبیری و لاوان بەهاوکاری لەگەڵ یەکییتی ئەدییان و نووسەرانی کوورد پێکیان خستبوو»^{١١}. ئەو رۆژە، سەعات دەی بەیانی، هۆلەکە جەمی دەهات لە نامادەبووان، زۆر لەوێ بوون.... گەرەبێ شاکر فەتاح لەمەدایە کە پەکیگ بوو لە بەشداربووان و بابەتی هەبوو، دوا و تارە تەقلیدیەکان بۆ کردنەوێ کۆرەکە ئەو یەگەم کەس بوو کە دەبوو باسەکی پێشکەش بکات و وا نیشە نیشە بەشکۆزە ناوی نامادەبوون و بەشداربەکی دیتێ! بەلام هەبە، بەدەیان، کە لەو بەیانییەدا و دواتریش نامادەبوون بەلام کە لێیان دەرسی خەجالەتی دیانگرت، بەدەستیان بێت هەرچی ئەو ژمارانەی (کاروان) کۆی کەنەر، بەرپەسەکانیشەرە هەمووی بپروێنێ، تا نە ئاو و نە وێنەیان نەمیقتەرە.

بەلام کە دەروانیە راپۆرتێکە نە ئاو و نە وێنە (شاکر فەتاح) ی تێدا نییە... لێرەدایە جیاوازی نیتوان ئەو و کەسانی تر.

(... سەعات ١٠ی بەیانی شەمە ١٣/٣/١٩٨٨ لە هۆلی ئەنجیومەنی یاسادانانی ناوچەی کوردستان لە هەولێر، لەژێر دروشمی -باوەڕمان بە ئۆتۆمۆمێ هەرگیز لاواز نابێ- بەجاودێری بەرێز سێروان

(١١) کاروان، گۆفاری: ئەمینداریتی گشتی رۆشنبیری و لاوان، هەولێر، ژمارە (٦٣) نازار و نیسانی ١٩٨٨، ل: ٤-١٣.

عەبدوللا حوسێن جاف، سەرۆکی ئەنجوومەنی راپەراندن کاروباری ئەو دیدارە فیکریە دەست پێ کرا. ^{١١} ... بەنامادەبوونی وەزیرانی دەولەت: عەبدوللا ئیسماعیل، هاشم عەقراوی، نەرشد زێباری و نەحمەد عەبدولقادر ... هتد).

مامۆستا کەریم زەند دەلێ: ^{١٢} «دوای وتارەکان، یەکەم یاس کە ڕێگا درا پێشکەش کرێ، یاسەکی مامۆستا شاکر بوو. زۆر لەسەر خۆ ناسایی یاسەکی خۆتێندەو، باری ژبانی گەلی کورد لە دوو توتی و تەکانی سەرۆکەو پرۆژە ناوەدانییەکان و دامەزرێوەکانی حوکمی زاتی و... دوایی هێتایە سەر کۆمەڵێ (داخوازی) کە خۆشی و بەختەویری گەل و ناوچەکی لێو بەدی دەکرێ:

١- تەسەلحوا مع ثوار الأكراد.

٢- إعادة القرى...

لێرەدا پەکن لە دەسلەتداران هەستا و وەستاندی، لۆمە ی کرد کە چۆن وا دەلێ و ئەوانە بە (ثوار) ناودەبات، ئەوانە بەکرێتگیرای ناغاگانیان. مامۆستا وتی: «سولح لە گەل ناغاگانیان دەگەن بۆ لە گەل پۆلەکانی خۆتانی ناکەن؟»

لە هۆلە کە دا بوو بەدەنگە دەنگ، شەمزان، پیاوانی میری پەست و نیگەرەن، لە پێزەکانی داوای هەبوو گەش و دڵخۆش، هەریەک لە بەڕێزان قەسەیکی دەکرد، مامۆستاش وەک هەمیشە بێزەبە سەر پروی لاوازی گرتبوو، بێ دەنگ، چاوی بەنامادەبووندا دەگێشا، بێ ئەوەی بەوردی گۆی بۆ پەکن ئەو قەسەرێکە شەل کات.

د. نافع ناگرەیی هەستا و وتی: براینە، ئەمە دیموکراتییەتە، بە قەسە ی خۆی بکات.

سەلاح شوانیش دوای ئەو وتی: حوسنی نیەتە، بۆ لە خۆمانەو توورەبێن و هەلجێن.

سەلاماتۆز (عەبدوللا ئیسماعیل وەزیری دەولەت) هەستا کۆمەڵێ قەسە ی باشی کرد، وەک بیهوێ ناویک بکا بەو ناگرە ی کراپەو.

سێروان جاف پروی کردە محەممەد ئەمین نەحمەد ئەمینداری پۆشنییری و لاوان، پرسى: ئەمە چۆن تێپەرێو؟ مۆسەلح جەلالی، بەتۆبەری گشتی دەزگای پۆشنییری و پلاوگرەنەو ی کوردی هەستا و وتی: نقاش بووسێتی، ئەم یاسە لەناو یاسەکانی ئەم ئەدەبە دەریێن.

مێش هەستام و بەناوی نووسەرانی کوردەو داوام کرد کە قەسە بکەم، ئەوەی کۆمەڵەکی بەپێوە دەبرد ڕێگای دام، وتم: «سراة القوم... أيتها السرية المشليات قدما الى المؤتمر هذا ومنبره في هذا المنتدى وهو مهرجان المريد بعنه وخيمته وبضاهه... وورثه هو العراق العظيم.

(١) (دیارە کە بەعەرەبی ئەمە ناوونیشانی بوو: (التوبة الفكرية الخاصة بأحداث السد الرئيس القائد صدام حين حول الشعب الكردي ومؤسسات الحكم الذاتي تحت شعار: إيماننا بالحكم الذاتي لا تنزعزع) (سەرچاوی پێشو)

(٢) (چاویتەکوونێ لە گەل مامۆستا کەریم زەند، لە پێنج شەمە ی ٢٠٠٢/٦/٦ سلێمانی.

وان رواده ومن دخله فهم آمنون بمقتضى قانون الدولة، المؤلة عن جميع أبنائها أبنائا كانوا. سواء كانوا في الداخل والخارج وعن أبنائا جبالها وسهولها وسهولها وحتى عن الشاهرين السلاح بوجهها... فما جئنا إليه مادحاً بل داعياً للخير والبر والسلم عاجلاً أم آجلاً.

وأملأ بأن نعبد عليه دوماً... تعظم ذنبي بموقفي هذا وان قورنته بعفوكم فكان عفوكم أعظما..

داوايان لن كرد لهو قسانى دوايى پشيمان بييتهوه. لهناو قاعهكه، بهلام وتى: پشيمان نيم... نه تانهشت تهواوى كدم.

بۆ ئيتوارة چوون بۆ ئوتيلهكه بۆ لای، داواى لیبوردن و پشيمانیان لن كرد. بهلام نهو له پهريهكدا بۆى نووسیبوون كه: من شاکر فه تاحم به ههمو نهقل و هوشى خۆمموه نهو قسانم کردوه و كهس لهوه بهرپر س نيه. ليشى پشيمان نيم. نيمزای دهكا و دهيداته دهستان.

دانشتهكانى ترى نهدهكه دههات و ناماده دهبوو، بهلام قسە نهدهکرد. كه هاتينهوه سلیمانی، هیچ خۆى نهشلزمان و ناسایى چۆوه مالهوه.

لهم ڕوهوه مامۆستا خالید شیخ محهمهد خال له نووسینیکیدا كه تاپهت بهم یادداشتانه بۆى ناماده کرده دهلى:

«... لهژیر چاودیری تاقمیک لهکاربهدهسته بهعسیه کوردەکان و چهند کاربهدهستیکى بهعسى عهڕهب بۆ لێدوانى دوو باسى سهڕهکى، له ههولێر سیمنازیک پێکخرا، باسهکان نهمانه بوون:

١- کورد له وێژدانى سهڕۆکدا.

٢- گۆرانکاری له ئۆتۆنۆمى کوردستاندا له وتهکانى سهڕۆکدا.

مامۆستا شاکر فه تاح پهکێک بوو لهو نووسهراڤهى كه داواى لن کرابوو كه لهسهر نهم دوو باپهته باسێک بنوسن و بیهخۆنیتتهوه.

وا دهردهکهوئ مامۆستا شاکر فه تاح پێشهکى له دلى خۆیدا بهپارى داوو كه ههنگاوێکى گموره بنی، وه مهسهلهکى گرنگ له ههره مهسهله ئالۆزەکانى کورد كه ههمو دهمانزانی و زۆر كهس نهیدهوێرا باسى بهکا له ترسى میرى، نهو بپهتینهوه له سیمنازهکهدا.

نهم بهپارى مامۆستا ئیجگار قورس و سامناک بوو، لهو ڕۆژدا، پیاویکى ئازا و بهجهرگ و دلسۆزى دهوېست، بۆ خاک و گهلهکى، كه بتوانی له کۆرێکى وادا بهناشکرا بپلتي، كه نهجمايش وهگو ههموو نهيزان ژيانى مامۆستای نهبهزمان بوو كه له پلى نهو چهند وشهبهدا بهختى کرد.

بهبۆچوونى خۆم، مامۆستای شههیدمان له دلپاکى و تا رادهیهک کورتبىنى و بۆچوونیکى ناتهواوى خۆیهوه واى نهزانی نهگهڕ باسهکى بهستایش و پياهلدان بهسهر سهڕۆکى کۆماردا دست پێ بکات، بهرپر سيارى کاولکردنى کوردستان و نهم سهرگهردانییهى كه تى کمتووبن بخاته نهستۆى کاربهدهستانهوه بپ نهوى سهڕۆک کۆمار تاوانبار بکات... بهم چهشنه نهتوانى کارێکى وا بکات كه راستهوخۆ نهو پشنازانهى كه له وتارهکهیدا نامادهى کردبوو نهگهڕ بپخاته بهردهم کاربهدهستان -كه

بیتگومان به دلیان نایب و ده بیته هوی رڼ و کینه یان بهرام بهری - لهوانیه چارپوښی لن بکمن و سزای نه دمن... ده گونجی نه کارساتانه ی به کورد کراوه سر وړک کژمار ناگای له هم موړی نه بی، لهوانشه دوا ی نه م کوره سر وړک پای بگوزری و کارنکی وا بکا که نه جامه کی سو دیک ی بژ میله تی کورد تیداین - با که میښ یی -.

ماموستا وتاره کی خړینده وه، له کوتاییدا داوای کرد که: له گمل شتړ شگتیره کورده کاند اړنیکمون و دیتها تکان ناوه دان بکه نموه و خه لکی بکه پتنه وه جینگان ی خویان!

هوله که شلمړا و بوو به دهنه دهنک و نار دزایی دهر پین، وتاره که یان پین بری و بهرنه نگاری بوون و بهر هله سیه کی توندیان کرد. کورده به عییه کان له م قره قرده ا دهنکیان زور ژولل بوو؛ هزار بهردیان دا بوو به پستی عمر به به عییه کاند ا، به تاییه تی (نیر ا هم زهنگنه) ی پار تیز گاری هولو تر که به دهنکی کی بهر ز قیژان دی و تی: - نه گمر نه وان - که مده مده ی پشمه رگه گانه - وژله ی گمل و شتړ شگتیرین که واته نیمه خا پین و پیوا خرا پین.

شاکر فەتاحیش وادیار بوو چاوه پروانی نه مده ی نه ده کرد، به تاییه تی که داخوازیه کانی هم موړ راستن و نه غجامیښی خزمه تی گمل و میری تیدایه، بژی به مده ی بوو به ته له ی تعقیر و چه پسا و زور سر ی سوړ ما بوو له م وه زعمی که دروست ببوو، ناچار بژ بهرگری له خوی پنی وتن:

- نیوه له گمل ناغاگاناندا بهر دهوام داوای رنیکه و تن دهکن، نیتر بژی له گمل وژله کانی خوتاندا وړی ناگهون. نیازی له (ناغاگان) نیتران بوو که به لای میری به ده پشمه رگه سر به ون و هره دوولا شهر دزی عیراق دهکن و بژی نیترانیان به ناغا یان ده زانی.

لهوانه ی ناماده ی نه م کوره بوون تنها سیانیان قسه ی باشیان کرد: خوالیخوش بوو دکتور نافع ناگه یی و که ریم زه ند که بهرگریان کرد له ماموستا و دهریان بری که دیو کراتیه تی وړی ددها به دهر پینی بیرو را له کوتی کی وادا که هی نه دیانه. هه روا (عه بدوللا نیسماعیل) پش که نه و ساته وه زیر بوو، ناسراو به (مهلا ماتوژ)؛ نه ویش هیندئ قسه ی ساکاری کرد که تا راده به بهرگری تیدابوو و وژلی بوو له خا وگر دهنه ی ناماده بووان. ماموستا (مسلح جه لالی) که پزی هه بوو بژ شاکر فەتاح داوای کرد که لیدوان بوه ستین و کوتو نه مده ی ناینده بکه و یت به یانی، دوو وژی تریش کوره که بهر دهوام بوو به به شدار بوونی هم موړان، په کیک لهوانه شاکر فەتاح بوو، دوا یی هه رکه سه گه رایوه بژ جیتی خوی.

دوا ی حفته یه ک، گار به دهستانی نه من له سلیمانی، چون بژ لای شاکر فەتاح و لاپه ری کار - صحفه الأعمال - یان پین پر کرده و داوایان لن کرد که په شیمان بیته وه لهو قسانه ی که وتوونی. به لام په شیمان نه بژه.

دوو وژ دوا ی نه م له نیوه شه ودا نابو و قه مالیان دا و بردیان. هه نه و نه دفریا که و ت فایلی باسه کی بیثی، وای ده زانی که لیدوانی له گمل دهکن، نه یزانی ده یمن بژ گرتن و کوشتن.

شایانی باسه دوا ی گرتنی ماموستا شاکر هه و لیک ی زور درا که بهریدری، به تاییه تی له لایمن

نوسه‌رانی سلیمانی و بغدادوه، ماموستا (نوعمان ماهیر ئەلکەنعانی) که جیگری سرۆکی نووسه‌رانی عیراق بوو هیمه‌تیکێ باشی کرد له رووه‌وه به‌لام بێ سوود بوو، له‌ ماوه‌یه‌دا لیژنه‌یه‌ک له‌ سێ ئەندامه‌ دانرا، دوو‌انیان نهمین سێ به‌عی هه‌ولێر و ده‌وک بوون. سینه‌میشیان لێهرسیراوێکی به‌عی گه‌وره‌ بوو، ده‌گوتجێ له‌ به‌غداوه‌ هاتبێ. نه‌مانه‌ که‌وته‌ پۆستکه‌نده‌ -تحقیق-کردن له‌گه‌ل (محهممد به‌دری) که‌ له‌ یه‌کێتی نووسه‌ران بوو، ده‌رباره‌ی وتاره‌که‌ی شاکر فه‌تاح پرسیاری زۆری لێ کرا. پێیان وت که‌ واز له‌ مه‌سه‌له‌یه‌ بنێتی چونکه‌ هیچ سوودیکی نییه‌. وه‌رامه‌کانی شاکر فه‌تاحیان پێشان دا که‌ تیا یاندا هه‌لوێستی خۆی پوون کردۆته‌وه‌ و پەشیمان نابێته‌وه‌ له‌ قسه‌کانی. هه‌روا له‌ (سه‌لاح شوان و سه‌عید یه‌حیا خه‌تات)یش پرسیار کرا؛ چونکه‌ ئهم دووانه‌ نه‌ندامی ئهم لیژنه‌یه‌ بوون که‌ سه‌ری به‌سه‌کانیان ده‌کرد به‌رله‌خوێندنه‌وه‌ی. گاریه‌ده‌ستان، هه‌موو، ترسیان به‌رامبه‌ر به‌و چه‌ند وشه‌یه‌ی که‌ شاکر فه‌تاحیکێ ته‌مهن نزیک هه‌شتا سالی وتی، لێ نیشبوو. جا بزانه‌ نرخێ وشه‌ی نازا و نازاد -الکلمه‌ الشجاعه‌ والجره‌- له‌وه‌دایه‌ که‌ ده‌بن له‌ کاتیکدا به‌درکێترێ که‌ زۆر که‌سانی تر له‌ ترسدا نه‌وێتر ده‌ری به‌رن، جگه‌ له‌وه‌ی نه‌وه‌ی ده‌یلت ده‌بن پیاوانه‌ و مه‌ردانه‌ ناماده‌ش بێ ته‌همولی به‌رپرسیاریه‌کانی وشه‌کانی.

بۆیه‌ له‌م جۆره‌ کاتانه‌دا وشه‌ی نازاد نرخێ زۆر به‌رزه‌ چونکه‌ سانسۆری له‌ سه‌ره‌ و له‌وتێر مه‌ترسیدایه‌، بۆیه‌ زۆر کاریگه‌ره‌ چ لای دۆزمنانی وشه‌ی نازاد و چ لای دۆستانی. به‌شه‌ره‌که‌ش له‌ گۆتاییدا به‌هه‌لێسته‌کانی ده‌رخێتر، به‌پێچه‌وه‌ناش له‌ باروودۆخیکدا که‌ مه‌ترسی له‌ وتنی وشه‌ی نازاددا نه‌بێت، نه‌وسا وشه‌ی نازاد ئهم نرخه‌ی نامێتی؛ چونکه‌ هه‌موو که‌میک ده‌توانی به‌نه‌وپه‌ری سه‌ربه‌ستیه‌وه‌ بێلت بێ نه‌وه‌ی هیچ له‌سه‌ری به‌کوێ و به‌رپرسیار بێت له‌ نه‌جای وشه‌کانی.

شاکر فه‌تاح که‌ ته‌مه‌نی نزیک هه‌شتا سال بوو توانی به‌چه‌ند وشه‌یه‌کی پرشنگذاری نازادی کاریگه‌ر ناماده‌بووان به‌هێنێ و موچرک به‌ له‌شیاندا بێنێ...

ئه‌و شه‌هیدی سه‌ربه‌ستی وشه‌ و بیره‌ له‌ پتی گه‌ل و نه‌ته‌وه‌که‌یدا وه‌ ده‌ک قاره‌مانیکێ له‌خۆپورده‌وری خوێراگر پەشیمان نه‌بووه‌، چونکه‌ باوه‌ری به‌و قسانه‌ی بوو و ده‌یزانی ده‌بن ژبانی به‌خت کا له‌ سه‌ری، هه‌روه‌ک به‌ختی کرد، به‌نه‌وپه‌ری سه‌ربه‌زی و دلتیاییه‌وه‌، به‌نه‌ته‌وه‌که‌ی.

ئهم زانیاریانهم له‌ به‌شیک له‌وانه‌ی که‌ ناماده‌ی ئهم گۆره‌ بوون گۆگردونه‌ته‌وه‌، وه‌ ماوه‌یه‌ک خۆم هه‌یلاک کرد به‌گه‌ران به‌شێن هه‌والی ئهم سیمیناره‌، ده‌توانم به‌لیم به‌نه‌مانه‌ت ئهم راستییانه‌تان ده‌خمه‌ به‌رده‌م.

خالد محممد خال

٢٠٠٢/٧/٣ سلیمانی

که‌ ورد ده‌بینه‌وه‌ له‌م دوو گێته‌وه‌یه‌ هیچی وایان جیاوازی نییه‌، ته‌نیا ورده‌کاریه‌کی که‌م نه‌بی له‌ پێره‌ی پروداوه‌کاندا. شایه‌دین بۆ پاکێ و دلسۆزی و نیه‌ت خاوتنی ئهم پیاوه‌، بۆ جوامعیری و دلسوتای به‌نه‌ته‌وه‌که‌ی و پێداگرتنی تا دوا هه‌ناه‌ له‌سه‌ر ئهم دوو قه‌هقه‌ی که‌ کردنی.

له ماله‌وه، له‌لای ه‌اوسره‌كه‌ی چۆن بووه؟

هم‌میله‌ خانی ه‌اوسه‌ری ده‌لی^(۱): «هیچی نه‌وت، یه‌ك دوو رۆژ هه‌ستم ده‌كرد كه‌سانیک دێن بۆ لای، له‌وانه‌ نه‌ده‌چوون كه‌ جاران ده‌هاتن: دۆست و هاوڕێ و نووسه‌ران».

لێم پرسی، وتی: نه‌وانه‌ نووسه‌ران... هیچی وا نییه‌.

به‌لام من كه‌وتمه‌ گومانه‌وه، رۆژێ زۆرم بۆ هێنا، وتی:

«ر‌استیه‌كه‌ی، دایكی شێركۆ، نه‌وانه‌ پیاوانی حكومه‌تن، له‌ هه‌ولێر یه‌ك دوو قسه‌م كردوه، دێن گوايه‌ په‌شیمان به‌مه‌وه، بۆیان بنووسم». لێ‌وه‌ دلم ترسا و نێتر به‌تعمای كاره‌سات بووم.

شوی ۱۸/۳/۱۹۸۸ سه‌عات دوازه‌ی شو له‌ ده‌رگا درا، من چووم بزانم كێیه، كه‌ روانیم عه‌سكه‌ر له‌ناو جه‌وشه‌ و سه‌ر دیواره‌كاندان، بر‌دیان... بۆ پێنج ده‌قیقه‌ بر‌دیان، به‌لام هه‌رچه‌ند سه‌ر و سۆزغانمان كرد له‌ سلیمانی، كه‌ركوك، هه‌ولێر، و به‌غدا نه‌بوو. دوا‌ی، دوا‌ی شمش مانگ ناگادار ده‌كرێن به‌نممانی.

شاكه‌ر فه‌تاح چۆن په‌په‌وله‌ ناسا هاته‌ دنیاوه، ته‌نیا... ناواش ته‌نیا و به‌بێ ده‌نگ و نه‌كرا و بزه‌ هه‌میشه‌یه‌كه‌ی سه‌ر رووی نه‌بێ كه‌ له‌ نه‌ندێشه‌ی دۆست و هاوه‌لان و ناسیاوانیدا چه‌سپ ببوو هیچی دی جن نه‌هێشت^(۲). ماوه‌یه‌ دوا‌ی پ‌ل‌اوبونه‌وه‌ی هه‌وال و ده‌نگی شه‌هیدكردنی مامۆستا، كامیل ژیری شاعیر و كه‌سایه‌تی نه‌ته‌وه‌یی د‌لسۆز، ئێش و نا‌زازه‌ په‌نگه‌خوارده‌وه‌كانی نا‌ ناخی ده‌روونی به‌م چامه‌یه‌ خسته‌ روو، له‌ پ‌كێی له‌ ژماره‌كانی رۆژنامه‌ی (ها‌ركاری)یشدا نه‌و سا‌له‌ پ‌ل‌اوی كرده‌وه... به‌س‌یا‌سه‌وه‌ له‌ (ئ‌ب‌ست‌ی‌ف‌ا‌لی مه‌ح‌ری)دا له‌ هه‌ولێر، رۆژی ۲۷/۸/۲۰۰۱ دا‌ی‌ن و ج‌ینگ‌ای خۆیه‌تی له‌م كۆتا‌پ‌یه‌دا پ‌یشه‌كشی كه‌ین:

(۱) چا‌و‌پ‌ێ‌كه‌وت‌ن له‌گ‌ه‌ڵ ج‌م‌عی‌له‌ خا‌ندا، هه‌ینی ۲/۶/۲۰۰۲ م‌الی خۆیان، س‌لی‌مانی.

(۲) ت‌ر‌ل‌س‌ت‌ری هه‌رچ‌ێ‌كی ده‌وت و ده‌ن‌و‌سی د‌ژی قه‌یه‌سه‌ر ن‌ی‌ك‌ۆ‌ل‌ای دو‌وه‌ و ح‌وك‌مه‌ ن‌ی‌شه‌دا‌یه‌كه‌ی، كه‌م‌ی‌ك له‌ پ‌یا‌وانی ده‌ول‌ه‌ت خۆیان ت‌ی‌ن‌ه‌ده‌گه‌یان‌ه‌، به‌لام ز‌ین‌دان‌ی و نه‌شه‌كه‌جه‌ و دو‌ورخ‌سته‌وه‌ بۆ س‌ی‌ب‌یرا و مه‌رد‌ن، به‌شی ق‌و‌تا‌بی و مه‌ز‌یده‌گانی بوو. جا به‌پ‌اری دا: «أَنْ يَهْذَبَ إِلَى أَقْصَى الطَّرِيقِ بَانَ بَرْجِه الْأَهَانَاتِ إِلَى الْقَبْرِ نَفْسِه، كَي يَقْتَصَّ مِنْهُ أَخْرًا، وَلَوْ مَرَّةً وَاحِدَةً، فَيَنْفِي وَبِدَانٍ وَيَكْفِرُ عَنِيبًا عَنْ ثَوْرَةِ إِمَانِهِ وَتَقَرَّرَهُ، لَكِنْ مَصْرُ بَرْدٍ عَلَى الْوَزِيرِ الَّذِي يَقْدُمُ إِلَيْهِ الشُّكُوبُ: - أَرْحُو أَلَا يَسْ لِبُون ت‌ر‌ل‌س‌ت‌ر‌ی ب‌ا‌ذ‌ی. ق‌ا‌نا لا أن‌و‌ی أن‌ أج‌ع‌ل منه شه‌یداً. ول‌كن‌ هذا هو بالضبط ماكان بریده ت‌ر‌ل‌س‌ت‌ر‌ی فی س‌ن‌واته‌ الا‌خ‌یره، أن‌ یص‌ی‌ح شه‌یداً ك‌ی یش‌ت‌ للب‌ش‌ر صدق ع‌قب‌دته‌ وا‌خ‌لاص‌ها. هذا هو بالضبط مايرفض الق‌در أن‌ یمن‌حه‌ أب‌اه. ص: ۱۵۳، (بۆ زیات‌ر: س‌ن‌ب‌فان س‌ف‌ا‌ج: ل‌ب‌ون ت‌ر‌ل‌س‌ت‌ر‌ی...، ت‌رج‌مه‌ ف‌زاد أب‌وب، دار الب‌ق‌ضه‌ الع‌ریبه‌. س‌نه‌ وم‌كان الط‌بع‌ ۱). نه‌مه‌ ته‌نیا بۆ به‌راو‌رد و ت‌یرامان!!

بەردىمەككە لە چىرۆكى دلدارىكى كۆن

كۆنە دلدارىن بەپىتوانەى خۆى بەپەرۆشەوه
لە ناخى بىر و ھەست و ھۆشەوه
كللى بىرۆكەى نارامبونىكى تازەى نايمەوه
بەباوەرەوه، بۆ پىساھەلدانى تاكە پارەكەى
بۆ پۆزانىكى پەر دۆزارەكەى
لە ناھەنگىكدە، بەزاتىكەو^{١١} ھاتە كايەوه

وتى: منى مەم

خاتوو زىنەكەم

گەرچى بىن بەشە

ناشرىن نىيە: گولتىكى گەشە

ھەر تەنيا ئەو ئەوىنى دلدەر

خاوەنى وشە و پەيام و بىرپار

بەلەن ژىنەكەم

خاتوو زىنەكەم

لەناو بىر

لە شادەمار و پەگى پىرما

ھەر دېت و دەچىن

تا بىن دەچەسپىن

نامەى پىرۆزە، واتاى پەوايە

جىگەى ھىوايە

لە پايزىشدا وزى ئەوينە

پشكۆى ناگرە و گوروتىنىكم دەداتەو بەر

ئەوا ئەمجارەش تىيەلەچەمەوه

بەبىن كۆرلەكە بانگى بۆ دەدەم

پەر بەپەرى دەم

يا دەمى تىنوم ئەنیمە دەمى

يا ھەلاچىكى تىرى ئەم چەرخەش نەيسپىرى سەر

پەپوولەى ئەوبىن وەكو ھەلتەك

(١١) بەزاتىكەو: پەترانە، پەجارقايمەو

دای له شه ققهی بال بۆ سر سه کۆیک
 روانی ناههنگی دلدارانیکى بین دهگیرانی دل مردوانه
 روانی نیو نیگای چاوی بین برۆی نهویندوانی پراگرددوانه
 روانی شاییه، بین بووکی تازه
 روانی چاییه، به بین ناوازه
 روانی تابلوکان به ناو و ژوویی پیشاندراون
 روانی بینهران به گوتیهی بالا داچه قینراون
 سهری بین سهری شیوه دهرویشی دین و دهبن؛
 گوايه له کاری خامه ی رهنگینی دهستی هونه رهنده!
 روانی بین بۆنی گولی دهسکردی کاغەز و پهڕۆ
 هه ناسه مژین، هه ناسه دانه
 بۆ سه رنجیکى ده زامه نندیتی
 له بین بۆ نه شدا، بزهی دهسکرد و چه پله پترانه

نهوینداره که پیشی خواردوه
 له داخی باوی نهوینی نامۆ خۆی ته قاندهوه
 بوو بهوانه یهک بۆ نهوینداریی
 پهتی پارایی و گرتی دهروونی بین دهواندهوه
 سه کۆکی همزان
 بزبوو له چاو...
 شانۆنامه که کۆتایی پیتها
 به بین نهنجامی گهشی دلدارى
 داخرا ده رگای هۆلی کش و مات

بهلام بۆ نهو نه نهوه و خاکی که له مندا لیهوه خۆشی دهوستان، زۆری بهجن هیشته، نمونه ی
 ئینسانیکى له خهروورده و چاوقایی بۆ نهوه کانی دواى خۆی بهرجهسته کرد، سووربوون له سه ر راستی و
 هه قه رستی هه تا مردن.

به داخه وه، نهو هه تا سالاتی کارکردنیشی له فه زمانگه کانی میریدا، زۆر جار دوو چاری که له ره قی و
 کهسانی سه ره سخت و زۆردار ده بوته، بهلام نه مجاره یان، بهرام به ره کى پراو بو چونه کان له ناخی مێشکیدا
 وا خه ته ی گرتبوو که دهشی بلتین: «لست الخطورة في أن يختلف إثنان حول مسألة إنقذح لكل منهما
 فيه دليل مقنع، وإنما الخطورة كل الخطورة في أن يتحول الرأي في العقل إلى عصبية مستكنة في
 النفس».¹¹ شاکر فه تاح هیشته قوتابییکی شهشی سه ره تایی بوو که ده بوته: «واما لى هات له دواى

خودا کسی ترم له - نه ته وهی کورد - خوشتر نهدو یست. له راستیدا - کوردا یه تی - م ده پهرست، بریارش
 دا: هه تا ده میتیم سامان و گیانم له پیتاو کامه رانی و پیشکهرتن و سه ره رزی - کورد - دا بهخت بکه م...
 لهم کاته دا که سالی ۱۹۲۷ یوو. ته مه نم له چوارده سالی دا بوو^{۱۲}.
 دروود بۆ نازایی و له خویوردنت.
 دروود بۆ گیانی ماندوو و پاکت، بۆ گۆزی و نت له ههر جیهه یی.

(۱) محمد سعید رمضان البوطی، فقه السيرة: مقدمة الطبعة الثانية، ص ۱۲.

(۲) شاکر فەتاح، ناویتهی ژینم، تافی منالیم.

سەرچاوەکان

- * ١- د. کوردستان موکریانى: زارى کرمانجى، دزگى چاپ و بلازکردنهوى موکریان، ههولتر ٢٠٠٢.
- ٢- فهلهکهددین کاکهیی، مهحمود زامدار: دستووسیکى شاکر فهتاحتی شهید، چاپ و بلازکردنهوى وهزارهتی پۆشنبیری، ههولتر ١٩٩٨.
- ٣- محمد فتح الله گولن: قهدهر له پرووناکی قوربان و سونهتدا، گۆپینی: فاروق پوسول یهحیا، چاپخانهی نازه، ههولتر، ٢٠٠١.
- ٤- شاکر فهتاحت: خهباتی پۆشنبیران، چاپخانهی الحوادث، بهغدا ١٩٨٤.
- ٥- جمال خهزنهدار: رابهیری پۆژنامهگهیری کوردی، بهپتوبهرايهتی گشتی پۆشنبیری کوردی، وهزارهتی راگهياندن، بهغدا ١٩٧٣.
- ٦- جهمال بابان: سلیسانی شاره گهشاوهگه، بهشی دوو، دزگهی پۆشنبیری و بلازکردنهوى کوردی، وهزارهتی راگهياندن، بهغدا ١٩٩٨.
- ٧- د. کهمال مهزههر نهحمه: میژوو، بهغدا، ١٩٨٣، من منشورات دار آفاق عربیه.
- ٨- نهکرهمی مهحموودی سالحی رشه: شاری سلیسانی، بهرگی دوو، دزگهی پۆشنبیری و بلازکردنهوى کوردی، وهزارهتی پۆشنبیری و راگهياندن، بهغدا ١٩٨٩.
- ٩- غهفوروی میرزا کهریم: کۆمهلی زانستی... چاپخانهی دار المجاحظ، بهغدا ١٩٨٥.
- ١٠- مستفا عسکهری: بزوتنهوى ههقه، چاپخانهی علا، بهغدا ١٩٨٣.
- * ١١- بورسیف بورسوئ: الواقعية اليوم وأبدأ، وزارة الإعلام بغداد ١٩٧٤.
- ١٢- محمد علي الصابوني: تفسیر آیات الأحکام، ج(١) دار الأحسان للنشر، طهران (سنة الطبع؟).
- ١٣- محمد بن أبي الحسن بن الحسين النسابوري: وضع البرهان في مشكلات القرآن، السفر الأول، دار القلم، دمشق ط(١)، ١٩٩٠.
- ١٤- د. عبدالملك عبدالرحمن السعدي: شرح النسبة في العقيدة الإسلامية، ط(١) دار الأنبار، بغداد ١٩٨٨.
- ١٥- العميد شكري محمود نديم: الجيش الروسي في حرب العراق، ط(٣) مطبعة العاني، بغداد ١٩٧٤.
- ١٦- فؤاد حمه خورشيد (ترجمة): العشائر الكردية، مطبعة الحوادث، بغداد ١٩٧٩.
- ١٧- مجموعة من الأساتذة: العراق في التاريخ، دار الحرية للطباعة بغداد ١٩٨٣.
- ١٨- مجموعة من الأساتذة: أطلس العالم، مكتبة لبنان: طبعة جديدة، بيروت ١٩٩٨.
- ١٩- عبدالرزاق الحسني: موجز تاريخ البلدان العراقية، مطبعة النجاح، بغداد ١٩٣٠.
- ٢٠- جرجیس فتح الله: العراق في عهد قاسم، ج(٢) دار نبز للطباعة والنشر، سوید ١٩٨٩.

- ٢١- بين دهن: بارزان وحركة الوعي القومي. (مطبعة ؟) ١٩٨٠.
- ٢٢- جرجيس فتح الله: رجال ووقائع في الميزان. حوار أجراه جريدة خبات. دار آراس للطباعة والنشر، هوليتر، ط (١)، سلسلة (٦٧) ٢٠٠١.
- ٢٣- محمد سعد رمضان البوطي: فقه السرة، دار الفكر، ط (٦) بيروت ١٩٧٧.

گۆنار و رۆژنامهگان

- * ١- رۆژنێبیری نوێ: دهزگهی رۆژنێبیری و بلاوکردهوهی کوردی بهعهدا، وهزارهتی رۆژنێبیری و راگهیاندن:
- ژماره: ١٠٢ تههموزی ١٩٨٤
- ١٠٣، ١٠٤ ناب و نهیلوولی ١٩٨٤
- ١٠٥ تشرینی یهکی ١٩٨٤
- ١٠٦ کانوونی یهکی ١٩٨٥: عوسمان شاربایزیری کاروانی ١٧٨٤-١٩٨٤ی موسیقا و گۆزانی له سلیمانی.
- ٢- رۆژنێبیری نوێ: بلاوکراده بهرتوبهرتی گشتی رۆژنێبیری کوردی، بهعهدا، وهزارهتی راگهیاندن: ژماره (٣٩) نهورۆزی ١٩٧٥، جهمال بابان: مێژوویهکی لهبیر چووهوه.
- ٣- هاوکاری، رۆژنامه: دهزگهی رۆژنێبیری و بلاوکردهوهی کوردی، وهزارهتی رۆژنێبیری و راگهیاندن، بهعهدا: ژماره (١١٥٠) له ١٩٩٠/٢/٥
- ٤- ژیان، رۆژنامه: سلیمانی:
- ژماره ٢٧٩، ١٦ نیسانی ١٩٣١
- ٢٨٣، ٢٥ مایسی ١٩٣١
- ٢٨٤، ١ ههزهیرانی ١٩٣١
- ٢٨٧، ٢٥ ههزهیرانی ١٩٣١
- ٣٣٠، ١١ تههموزی ١٩٣٢
- ٣٦٨، ٣ تههموزی ١٩٣٣
- ٣٩٩، ٨ مایسی ١٩٣٤
- ٥- کاروان، گۆنار: نههینداریتی گشتی رۆژنێبیری و لاوان، ههولێر ژماره (٦٣) نازار و نیسانی ١٩٨٨.
- * ٦- الثقافة الجديدة، مجلة: عدد (١٠) سنة (٣٨) آب ١٩٩١ سوريا، دمشق: د. رحيم عجينة: هل من تجديد في الموقف من الجش؟

۷- القادسیة، جريدة: عدد ۱۹۸۹/۱۲/۱۵ الجمعة: أمين النقشبندی: وقائع ووثائق في حياة والدي...

* چاويتهکوتن و سەردانی بە پێزان:

۱- جەمیلەخانێ ھاوسەری شەهید شاکر فەتاح لە رۆژی هەینی ۲۰۰۲/۶/۷

۲- مامۆستا سەدیق مەحمود بەرزنجی لە رۆژی یەکشەممە ۲۰۰۲/۶/۹

۳- مامۆستا کەرم زەند لە رۆژی پێنج شەممە ۲۰۰۲/۶/۶

۴- مامۆستا خالید خاڵ لە رۆژی ۲۰۰۲/۷/۳

جگە لە چەند سەرچاوەیەکی دی که لە جێی خۆیاندا ئیشارەیان پێدراوه.

بیرت

- 5 پيشدهستهک بۆ نهم يادداشتانه
- 18 يادداشت له لای شاکر فهتاح
- 23 پيشهکی
- 27 **نفس مناليم**
- 29 سلیمانی و جهنگی جیهانی
- 30 دایه نه کهم له دایکم خوشتر دهووست
- 31 خانووه کهمان خوش بوو
- 31 ماتیکی پر له ناواوه و خیزانیکی سه رگهردان
- 34 شیخ محمود و ئینگلیز
- 36 له ناغایه تیدا زۆرداریم دی
- 36 به چکه دهوله مه نه ده کانم خراب هاته پش چاو
- 37 له ناو ناواوه دا که و ره کرام
- 38 خویندمن بچ خوش نه بوو، لیتی ده تر سام
- 39 نه خوشی باوک و دایکم کاری تن کردم
- 39 کورده یه تی له مامۆستایه که مه فیر بهوم
- 41 گمشتی شاربازیر ۱۹۲۹/۸/۲۰
- 53 **نفس گوینیم**
- 55 پزیشک پتی گوتم: بخوینیت دهریت!
- 56 گمشتی پنجوین ۱۹۳۰/۷/۲۵
- 77 سه پرانی فهدلوجه
- 79 هه والی سلیمانی
- 80 ژبانی تایبه تی
- 81 بزروونی کورد
- 85 سینه ما
- 87 وینه ی کورده ستان
- 88 ناوڕێکی پاشموه
- 89 بۆ سلیمانی
- 90 سه پران
- 97 کۆشش بۆ نووسراوانی کورد
- 100 به غدا

100	كورد و كۆمهله‌ی گه‌لان
100	هه‌والی سلیمانی
101	نوسراوه‌ی كوردی
101	تورك سه‌ردارێكی كورد ده‌خاته به‌ندیخانه‌وه
101	جەژنی نه‌ورۆز
103	ده‌نگی سلیمانی
104	عه‌قه‌رقوف
107	یه‌كه‌م ده‌وله‌تی كورد
109	عه‌ره‌بیش؟!
111	نهمین زه‌کی به‌گ
112	پانه‌ی سه‌ركه‌وتن
116	لاوانی كورد
117	كوردستان له‌م دوو هه‌فته‌یه‌دا
118	لیسه و لموێ
125	جەژنی قوربان
127	هه‌والی شیخ مه‌حمود
127	باقی و ره‌نووێ دوو قوتابی كوردی سلیمانی
128	گرتنی ته‌وفیق وه‌بی
128	مارف جیاروک
129	شیخ مه‌حمود
130	هه‌تانی
131	كۆمه‌لی یاریده‌ده‌ر
131	به‌سایه‌ی جوولانه‌وه‌ گه‌رم نه‌ما
132	ورده‌ هه‌وال
135	كۆمه‌لی دێده‌وانی كورد
137	گۆڕه‌ و - وێڵه‌ده‌ر
139	كانی ماسی - كانی گۆمه
142	یادنامه‌ی سالێ ١٩٣٢... سوید، لوبنان - بروه‌مانا
140	سه‌رچار
143	بیانزه‌ ڕۆژ
146	قوتابخانه
148	كۆمه‌له‌ خوشخوانی كوردستان
148	زه‌ور شویر

149	جەژن
150	كورد و كوردستان
151	نامه‌یك
151	حه‌بده‌ری
152	نەه‌رول‌كه‌لب
152	ه‌رمیه
154	بیس‌وت
154	شام
155	سالحیه
159	سینیم پوژ له شامدا
160	ه‌م‌عه‌له‌ به‌گ
162	جەژن
163	كورد و بێتگاهە
164	تەمبیل له كۆسجەق
164	ه‌درای به‌رزان
165	مەلیك فەهسل
165	گه‌رانه‌وه
167	شیخ نەحمەد
168	سلیسانی
170	ه‌اوین - گاه
170	زانستی
171	یه‌گتا به‌گ
171	ه‌اوار
172	کتیبه‌ی یاری
173	شیخ مه‌حمود
173	پێگای به‌رزان
173	سالانه‌ی یەزیدییه‌گان
173	زانستی
174	قه‌رانه‌تخانه‌ی کوردستان
174	زاری کرمانجی
175	شینخی بارزان
175	زوبانی کوردی
176	گشتی س‌و‌چ‌ک ١٩٣٢/٩/١

192	کامیل
193	تەمبیل
195	سالتیکی سەر
195	سانگی رۆژوو
196	بیعت - نیراوان
198	هاردله خۆشه‌وێستەکانم
201	رابواردنی سلیمانی
202	کۆشتی زانستی و ئەدەبی
202	هەوالی ناو سال
205	گەشتی هەلبەجە و هورامان ١٩٣٣ / ٨ / ١٦
228	کە بۆمە کارگیری لادێ، پێم خۆش بوو
229	خەباتی رۆژنێریم لە تافی کورتێمدا
231	شاگردە کوردەکانم کرد بەدۆست
233	سروشتیش پێشکە بۆ خۆی
237	نەفس بێلێنیم
239	پێشکەوتنی کورد، ناواتم بوو
239	تەنگوچە لەمە تەنگی پێ هەلچینم
241	نەترووش
243	لادێی زێباتیە
244	لادێی قەرەمەمن
244	خورمال
248	رۆژنامەی خورمال ١٩٤٠ / ٦ / ٣
326	لە زانستگای سەربازیدا
328	تایەکم لێ هات، بۆ بەهۆی دانانی نووسراوی!
328	لادێی قادەرکەرم
329	ژەنەکم گۆزایەو
331	شینخەکانی قادەرکەرم
331	رۆژنامەی بامەرە ١٩٤٢ / ٦ / ٢٥
428	خورمال، بۆ دوو هە جار
430	رانیە
434	هەقەکان
437	رانیە بۆ من بۆبوو خۆتەندنگایەک
438	چەمچەمال

495	رۆژنامەى چەمچەمال ١٩٤٦/٧/١
482	هەلەبجە
485	سلیمانی
488	شیخان
491	ناکری
495	رۆژنامەى ناکری ١٩٥٠/٧/١٥
540	نامیدی
542	شەقلارە
544	ناکری
547	دھۆک
549	زاهێ
551	سلیمانی
553	هاتنی بارزانی بۆ سلیمانی
561	بەغدا
564	پاریس
577	دیسانەو سلیمانی
578	سالی ١٩٦٥
579	پتەرەوی
585	پڕۆژەى خۆتەندەواری کورد
596	نوسراوە چاپکراوەکان
600	سلیمانی
607	هەولێر
604	سلیمانی
607	کۆتایی
617	سەرچاوەکان
620	پتەرە